

Giới thiệu Long Vũ Cửu Thiên Convert

Không phế vật, không thiên tài, cũng không có sâu sắc Bàn Tay Vàng (Trộm), bắt loạn kéo cừu hận, cũng không lung tung giẫm người. Có, chỉ là một cái bình thường nhân vật chính. Tận sức tại tình tiết, nhân vật, kiều đoạn, thể giới, ân oán tình cừu, thoải mái pháp phòng, ngoài ý liệu, hợp tình lý một cái câu chuyện. Điềm vào xem, không hợp khẩu vị có thể điểm sát sát đi ~ đi qua đi ngang qua, không nên bỏ qua

Có kích tình, có nhiệt huyết, có phóng khoáng, có cuồng dã, cũng có ôn nhu.

Đây là một quyển bất đồng dĩ vãng phong cách cùng mùi vị phương đông huyền ảo tiểu thuyết, hi vọng cho người tại trần đầy nói hùa trong tiểu thuyết, tìm được một tia ý mới.

Đọc thấy giới thiệu có vẻ mới lạ, tác giả cũng viết nhiều truyện rồi, nên làm thử đưa lên mọi người đọc xem thế nào. (Truyện đang xếp thứ 11(2013) trong Top truyện Huyền huyền do bạn đọc đề cử tại Qidian).

Đọc qua vài chương thấy truyện này NVC có rất nhiều em, chống chỉ định với bạn nào chỉ thích 1 em như Tần Vũ trong Tinh Thần Biến.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Hình người Bạo Long An Phỉ Phỉ

Gió, có chút lạnh.

Tối tăm mờ mịt đầy, xen lẫn lông ngỗng tuyết rơi nhiều long trời lở đất che đến.

Lôi Thanh bay nhanh chạy trốn tại tuyết động quá sâu Thiên Tích cao nguyên lên, mỏng manh không khí cùng khí trời ác liệt liên hồi thể lực cùng đấu khí tiêu hao. Lôi gia nổi tiếng thân pháp "Bôn Lôi Thiểm", vốn là nên dùng hung mãnh, mau lẹ mà trừ danh. Thực hành chỗ sâu nhất, bất động thì thôi, động tức thì giống như sấm sét chợt hiện, Đạp Tuyết Vô Ngân, thực lực kém một chút chút ít ánh mắt đều không thể bắt kia thân ảnh.

Nhưng mà lúc này Lôi Thanh, nhưng là tại dày đặc tuyết động bên trên để lại liên tiếp, chừng tác hơn sâu dấu chân. Nếu không như thế, dấu chân còn sâu sâu, thiển thiển. Có thể thấy được bây giờ Lôi Thanh, đến cỡ nào chật vật.

Tuyết rơi nhiều, phảng phất có chút ít yên tĩnh rồi.

Cảnh vật trước mắt tựa hồ thoáng cái rõ ràng trông trải, xa xa nhìn về phía trước. Có thể nhìn thấy một cái hùng hậu hùng vĩ, như Thần Long nằm ngang dãy núi cực lớn.

Thiên Tích son mạch, vắt ngang tại đại lục chính giữa, nam bắc uốn lượn quán thông hơn vạn dặm, đem đại lục cứng rắn một phần thành hai. Trong đó chi mạch bộc phát, địa thế dốc đứng hung hiểm, hung đảm ác cốc vô số. Mặc dù là đấu khí tu luyện đại thành cường giả, cũng không dám đơn giản lung tung tiến vào son mạch.

Nhưng lúc này, này tòa người bên ngoài không dám đến gần rãnh trời, nhưng là Lôi Thanh sinh tồn được duy nhất hi vọng. Đắc tội không nên đắc tội người, vì thoát khỏi kẻ đuổi giết, chỉ có chạy vào Thiên Tích son mạch bên trong, cũng mạo hiểm xuyên qua, mới có thể vì hắn tìm được một đường sinh cơ. Dù sao, Thiên Lam đế quốc quyền cao chức trọng Thủ Phụ đại nhân, cho dù là quyền thế lớn hơn nữa, cũng không có cách nào đem lệnh truy nã cấp cho đến Thiên Tích son mạch một mặt khác đi.

Tuy nói đã có thể nhìn rõ ràng Thiên Tích son mạch hình dáng rồi, nhưng Lôi Thanh lại rõ ràng, khoảng cách son mạch biên giới ít nhất còn có hơn trăm dặm địa phương. Nếu như hắn bảo câu Vô Ngân vẫn còn, nhiều nhất chỉ cần hơn một giờ có thể đến. Nếu như đấu khí của hắn ở vào toàn thịnh thời kỳ, đem hết toàn lực lời mà nói..., có lẽ một giờ đều không cần. Nếu như, trên thực tế nhân sinh không có nhiều như vậy nếu như.

Lúc này Lôi Thanh, ngựa yêu sớm đã chết rồi, đấu khí cũng đã đến dầu hết đèn tắt giai đoạn. Nếu không như thế, hơn ba tháng đến một nơi, đã sớm lại để cho hắn sức cùng lực kiệt. Nhất là một ngày trước, cứng rắn phản tập sát truy binh một trong Đồ Linh Thủ Ấu Dương Bá lúc, bị thụ sâu nội thương.

Đồ Linh Thủ Ấu Dương Bá, Thiên Lam đế quốc lính đánh thuê tự do đoàn đệ tam đại đội Đại đội trưởng, Thanh Đồng trung giai đấu sĩ. Hắn không những một thân đấu khí hùng hồn bá đạo, làm người càng là hung tàn bạo ngược, tiếng xấu rõ ràng. Còn sống rơi xuống trong tay hắn tù binh, còn không bằng đã chết thoải mái. Lôi Thanh sở dĩ có thể tập sát hắn, một là đấu khí của hắn tu vi, đang bị không ngừng trong đuổi giết nhiều lần đột phá, đồng dạng tấn chức đến Thanh Đồng trung giai, chỉ có điều vẫn cố nén áp chế bản thân đấu khí, tề liệt địch quân. Thứ hai là, thiên thời địa lợi nhân hoà, ngay lúc đó cơ hội thật tốt. Nếu để cho Lôi Thanh cùng Ấu Dương Bá công bình quyết chiến, song phương thắng bại bất quá tại 5-5 tầm đó. Dù vậy, Lôi Thanh cũng bỏ ra xa xỉ một cái giá lớn. Lúc này đấu khí, tán mà không ngưng, vận hành không khoái, hiển nhiên thương thế sâu.

"Ai!"

Lôi Thanh trùng trùng điệp điệp thờ dài một hơi, nguyên vốn là không có gì huyết sắc khuôn mặt càng thêm tái nhợt.

"Keng ~" màu sắc óng ánh, mang chút lam nhạt trường kiếm Băng Diễm ra khỏi vỏ. Đáng tiếc chính là, chuôi này vốn là quý báu Băng Diễm, đã vết thương chong chát, chỗ lõm chỗ.

Ba tháng qua liên tục ác chiến, không có cơ hội chữa trị tẩy trừ thượng đẳng Tê Bì Giáp, hôm nay cũng là vết đao trái rộng, không chịu nổi phụ thể.

Hết thấy hết thấy, lại để cho vốn là tiên y nô mã, phong lưu phóng khoáng Lôi gia Cửu thiếu lộ ra chán nản mà bại lạc.

Nhưng mà, họa phúc tương y. Mấy tháng qua bỏ mạng kiếp sống, lại để cho tuổi gần hai mươi hần trở nên lão luyện. Vốn là còn có chút ít non nớt dung mạo, hôm nay bị hơi có vẻ tang thương mà kiên nghị ánh mắt thay thế. Gãy gò khuôn mặt, so trước kia ít thêm vài phần mềm mại tinh tế tỉ mỉ, nhiều hơn vài tia cường tráng cùng thành thực. Đi ra ngoài nửa năm, tu vi một mực dừng lại tại Thanh Đồng sơ giai hần, đã ở trong thời gian ngắn nhiều lần làm đột phá, đánh vỡ gông cùm xiềng xích tấn chức Thanh Đồng trung giai.

Thật sâu vài cái hô hấp, điều hòa chút ít đầu khí khí cơ.

Băng Diễm kiếm xa xa chỉ hướng tiền phương trông trái chỗ, có chút chấp lên thân hình trong chốc lát nhiều hơn một tia lẫm lẫm ác liệt sát cơ, phảng phất một đầu đối mọi người mà cắn hung hổ.

"Bành "

Giống nhau đất bằng tuyết động rồi đột nhiên tạc lên, ba đạo thân hình theo bằng phẳng không dấu vết tuyết động trong thoát ra, hiện lên xếp theo hình tam giác phong bế Lôi Thanh đường đi.

"Ha ha ha, không hổ là Lôi gia Cửu thiếu, cảm giác thật không ngờ nhạy cảm. Thiếp thân Phi Phi hữu lễ ~ "

Một hồi như chuông bạc thanh thúy, lại lại dẫn chút ít vũ mị nữ tử những nhẽo cười tiếng nói chuyện vang lên.

Chính giữa cái vị kia, rõ ràng là tên thân thể yếu điệu thon dài, mặt như kiều ngọc nữ nhân. Một thân màu lửa đỏ nhanh nhẹn áo giáp lấy thân, thật dài áo choàng có tiết tấu phiêu đăng. Đã tư thế hiên ngang, lại là kiều mị hoan hỉ.

Nhìn nàng kia trương kiều mị như ngọc, lông mi trong mang theo một cổ như có như không phong tình hàm súc thú vị, cười nói tự nhiên gian, lại làm cho Lôi Thanh tâm trùng trùng điệp điệp trầm xuống.

Hồng Sắc Bạo Long An Phi Phi.

Lôi Thanh trong miệng thẳng phát khổ. Theo biểu hiện ra xem, cái này An Phi Phi vẫn còn giống như cái thành thực đa tình thiếu phụ giống như dịu dàng vũ mị. Nhưng mà một khi tiến vào đến giao chiến trạng thái, nhưng là cái cực kỳ khủng bố tồn tại. Hồng Sắc Bạo Long tên hiệu, cũng không phải là nói không đầy. Để cho nhất Lôi Thanh kiêng kỵ chính là, nàng này thân là lính đánh thuê tự do đoàn Phó đoàn trưởng, kỳ thật thực lực nghe nói đã đạt đến Thanh Đồng cao giai tình trạng, cũng không phải hần Lôi Thanh có thể chính diện địch nổi tồn tại.

Lại nhìn hướng mặt khác hai người nam tử, một cái thân hình cao lớn cường tráng làn da ngăm đen, cái khác hình thể thon dài đầu đầy tóc vàng, hai người đều là dữ tợn áo giáp lấy thân. Bất đồng chính là, một cái cầm trong tay đại kiếm, một cái quen dùng lợi đao. Cùng lần thứ nhất nhìn thấy An Phi Phi bất đồng, hai người này nhưng là cùng Lôi Thanh đánh cho mấy tháng quan hệ rồi. Bất quá là bọn hần đuổi bắt, Lôi Thanh chạy trốn mà thôi.

Cao lớn chính là cái kia gọi Cuồng Hùng Đặng Khăng, lính đánh thuê tự do đoàn thứ hai đại đội Đại đội trưởng. Hai tay đại kiếm cuồng mãnh vô cùng, đầu khí hùng hậu so chết ở Lôi Thanh trong tay Âu Dương Bá vẫn còn thắng một đường, là một cực kỳ đối thủ khó dây dưa. Tại mấy lần chạy thực mạng ở bên trong, ném qua hần không ít đau khổ.

Tóc vàng cái kia là U Lang Tư Khảo Đặc, lính đánh thuê tự do đoàn trình sát đại đội Đại đội trưởng. Thực lực nhìn như so hai người khác chênh lệch rất nhiều, chỉ có Thanh Đồng sơ giai bộ dạng. Nhưng đúng là người này, mới khiến cho Lôi Thanh như chó nhà có tang giống như muốn chạy đến Thiên Tích sơn mạch đằng sau tị nạn. Chỉ vì cái này U Lang Tư Khảo Đặc, am hiểu nhất đúng là ẩn nấp truy tung, một đôi cái mũi so Sói còn nhạy cảm mấy phần. Nếu là có thể nói, Lôi Thanh tình nguyện chính mình giết lại chính là cái này U Lang Tư Khảo Đặc. Nhưng vậy hiển nhiên rất khó, cái này Tư Khảo Đặc so Đồ Linh Thủ Âu Dương Bá giao hoạt vô số lần.

Đặng Khăng cùng Tư Khảo Đặc đều là thần sắc nghiêm túc chăm chăm vào Lôi Thanh nhất cử nhất động, trên thực tế cũng không phải do bọn hần không coi trọng Lôi Thanh. Vốn cho là, đối phó một cái thực lực bất quá là Thanh Đồng sơ giai bơ tiểu sinh, ba vị đại đội trưởng tự mình đem người ra tay, còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay? Nhưng không ngờ, ba tháng trôi qua rồi, thủ hạ đã chết mười mấy, mà ngay cả Âu Dương Bá đều bị hần giết lại, nhưng tiểu tử này nhưng vẫn là êm đẹp đứng ở chỗ này. Nếu không như thế, thực lực của hần lại vẫn tại trong quá trình tấn thăng đến Thanh Đồng trung giai.

"Nguyên lai là tiếng tăm lừng lẫy An Phi Phi tiểu thư." Lôi Thanh đem trên người sát cơ thu liễm, ngược lại nho nhã lễ độ hướng nàng hành lễ, vẻ mặt thành khẩn cung kính: "Lôi gia tiểu Cửu bá kiến An tiểu thư." Nhưng trong lòng thì thờ dài, coi như là chính mình thể lực đầu khí ở vào đỉnh phong trạng thái, cùng cái này Hồng Sắc Bạo Long An Phi Phi chính diện đối chiến, thắng tỷ lệ quyết định cao chẳng qua một thành.

"Khanh khách ~" An Phi Phi lại là kiều nở nụ cười, hoa đào hạnh con mắt tại Lôi Thanh trên người nghiêng mắt nhìn a... Nghiêng mắt nhìn đấy, lại phảng phất đối với thái độ của hần rất là thoải mái, nhẹ gật đầu: "Lớn lên có chút tiểu Tuấn xinh đẹp, cũng khó trách San San nha đầu kia liên tục nói rõ muốn bắt sống."

Lôi Thanh nghe vậy hơi trệ, nhưng chợt lại là một hồi giận dữ. Ngu San San, Thiên Lam để quốc quyền thế ngập trời Thủ Phụ Ngu Thiên Cơ chi ái nữ. Đang là vì nàng, mình mới bị lính đánh thuê tự do đoàn đuổi giết. Không muốn liên quan đến trong nhà Lôi Thanh, liền hướng gia chạy ý niệm trong đầu cũng không có. Cũng may Ngu San San nhiều ít còn hiểu chút ít quy củ, không có giận chó đánh mèo đến Lôi gia. Về phần bắt sống đây, Lôi Thanh còn không có tự đại đến cho rằng cái kia Ngu San San sẽ hảo tâm như vậy, hơn phân nửa là muốn hảo hảo ở trước mặt nhục nhã chính mình sau lại xử trí.

Nhưng lúc này đối mặt An Phi Phi, Lôi Thanh nhưng là không có tức giận tư cách, thật sâu hít và một hơi, cảm thụ được trong cơ thể tinh thuần đấu khí đang tại chậm rãi khôi phục, sắc mặt hơi chút khôi phục chút ít. Thần thái đặc biệt trầm ổn chấp tay nói: "Hôm nay kính xin An tiểu thư để tiểu đệ một con ngựa, không nói cảm kích, ngày khác Lôi Cửu tự nhiên hậu báo."

"Ha ha." An Phi Phi vây quanh lấy hai tay, có chút hăng hái nghiêng mắt nhìn lấy Lôi Thanh, trên trán mang theo một cổ như có như không thành thực mỉa mai: "Dựa theo đạo lý mà nói, chúng ta coi như là không oán không cừ, nhìn người làm cho người ta vui mừng phần thưởng, tha cho người một cái mạng ngược lại cũng không phải là không thể được, bất quá. . . Thủ Phụ đại nhân Ngu Thiên Cơ, ta An Phi Phi có thể đắc tội không nổi a... ~ "

Cuối cùng cái kia "A..." Chữ vừa ra, An Phi Phi đột nhiên triển khai, trùng trùng điệp điệp giảm phải tuyết động, hướng Lôi Thanh chạy tới. Vừa sai bước ra hơn một trọng, mỗi một bước, đều muốn dưới bàn chân tuyết động hung hăng hướng ra phía ngoài tung tóe bắn đi, như trọng chùy kích trống, bộc phát ra từng tiếng thảng lay nhân tâm thùng thùng âm thanh.

Cảm thụ được dưới chân địa trước mặt rung động kinh hãi, thùng thùng tiếng nổ vang chấn động Lôi Thanh cái kia vốn cũng không ổn khí huyết một hồi bốc lên, thần sắc nhưng là hoảng sợ chứng kiến, năm sáu trọng khoảng cách, tại thoáng qua tầm đó liền bị gần hơn. Kinh hồng thoáng nhìn xuống, Lôi Thanh nhìn rõ ràng mặt của nàng. Vốn là cái kia trương dụ dàng kiều mị như nhà bên thiếu phụ giống như mặt, lúc này lại là lạnh lùng như băng. Nhưng là cặp kia ánh mắt, lại làm cho Lôi Thanh tâm thần tại một sát na kia chênh lệch chút ít thất thủ, Cuồng Bạo, hung tàn, còn có cái kia một tia tàn nhẫn hưng phấn. Màu đỏ áo giáp cùng áo choàng xuống, nàng giống như là một đầu mãnh mẽ đâm tới Bạo Long.

"Hừ ~ "

Một cây cánh tay phẩm chất, đá lôm chôm dữ tợn ba thước cứng rắn Thiết Tiên như Thái Sơn áp đỉnh giống như ầm ầm vung mạnh xuống. Tinh tu hóa hệ đấu khí chi cổ, lạnh như băng Thiết Tiên bên trên phụ một tầng mờ ảo bất định màu đỏ Liệt Diễm, khiến cho An Phi Phi một kích kia khí thế, càng hung bạo bá hung ác mấy phần.

Quanh mình không khí, phảng phất thoáng cái bị rút sạch đốt sạch, làm cho người hít thở không thông.

Tại đây nguy cơ khẩn yếu thời khắc, Lôi Thanh ý nghĩ ngược lại đặc biệt lạnh buốt thanh minh. An Phi Phi công kích ngang ngược bá đạo, có một hướng không về khí thế, tới liều mạng đúng là không khôn ngoan. Trong vòng mấy tháng, cơ hồ là không giây phút nào đều tại hoảng sợ bên trong vượt qua, một hồi đón lấy một hồi chiến đấu, vì hấn tích lũy phong phú kinh nghiệm chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tuyệt địa phản sát

Trong cơ thể Lôi thuộc tính Đấu khí nhanh chóng lưu chuyển, thủ đoạn nhẹ gợn lên, trường kiếm Băng Diễm từ đuôi đến đầu chọc đi, tốc độ cực nhanh, ánh sáng lạnh thời gian lập lòe đều có một cổ lưu động điện mang xi xi rung động.

"Keng ~ "

Kim loại vang lên âm thanh kích động dựng lên.

Thiếu đốt lên hỏa diễm Thiết Tiên thành công bị đón đỡ còi ra nửa xích, lau Lôi Thanh thân thể, bá đạo hung ác đập vào trên mặt tuyết. Bành được một tiếng, tuyết động bay lên, phụ trợ lấy An Phi Phi cái kia hung lệ mà điên cuồng biểu lộ.

Rời ra khí thế kia phi phạm trước hết, Lôi Thanh cũng không phải là không có trả giá nửa điểm một cái giá lớn, nửa cái cánh tay mơ hồ run lên, hầu như liền kiểm đều cảm không được.

Trước mắt ba người này, dùng Lôi Thanh bây giờ trạng thái, chống lại tùy ý một cái cũng khó nói, chớ nói chi là bị ba người vây công hoặc xa luân chiến rồi, nào dám có nửa điểm trì hoãn. Dưới chân bộ pháp động liên tục, mơ hồ trong đó phảng phất có điện quang đang lóe lên, thân thể trượt ra đường vòng cung, vòng vo một vòng tròn, loại quý mị vây quanh An Phi Phi sau lưng, trường kiếm Băng Diễm thuận thế hướng nàng gáy chém tới.

Cái này chính là Lôi gia nổi tiếng thân pháp Bôn Lôi Thiểm đặc tính rồi, tạt như tia chớp, không thể nắm lấy. Cũng chính là dựa vào cái này thân pháp, Lôi Thanh mới nhiều lần có thể chạy trốn, thành công sống đến bây giờ.

Hô ~

An Phi Phi vậy mà không né không tránh, thân hình xoay tròn, gần trăm cân Thiết Tiên thuận thế hướng về sau vung mạnh đến, tiếng xé gió nặng nề mà nguy hiểm.

"Nữ nhân điên."

Lôi Thanh tuy nhiên đã sớm nghe nói Hồng Sắc Bạo Long An Phi Phi điên cuồng cùng bạo ngược, nhưng không có ngờ tới kia mỗi một chiêu, mỗi lần nhất thức đều tràn đầy vừa đi không về, dứt khoát đồng quy vu tận khí thế. Cũng là khó trách, cho dù là một ít Bạch Ngân cấp cường giả, nói đến tên của nữ nhân này lúc cũng sẽ lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Cho dù là tại vực này tuyệt cảnh bên trong, Lôi Thanh như trước không muốn cùng nàng chơi cái gì đồng quy vu tận. Chiêu thức tạm thời biến đổi, đối tước vì tháo.

Lại là một tiếng trầm mặc tiếng va chạm, cho dù là Lôi Thanh tan mất nàng bốn năm thành lực lượng, cũng là bị đánh được bay ngược mà đi. Bất quá chỉ như vậy đang cùng hấn ý, thân thể ở giữa không trung uốn éo, mũi chân trước rơi xuống đất, giẫm phải tuyết động liên tục tạt điểm, hướng U Lang Tư Khảo Đặc đánh tới.

Tuyết không phải là Lôi Thanh không biết sống chết, tại loại này thời khắc mấu chốt còn muốn lấy muốn giết người. Đó là bởi vì hấn thập phần rõ ràng cái này hung ác nam nhân chỗ đáng sợ, mặc kệ người trốn đi nơi nào, hấn đều như là một cái sói đói bình thường, rất xa truy tung lấy người, khi người lộ ra mỏi mệt, đánh mất cảnh giác thời điểm, sẽ như U Linh bình thường đánh lên người.

Loại chuyện này tại gần trong vòng mấy tháng, đã phát sinh quá nhiều nổi lên. Tựa như từng tràng ác mộng bình thường, Lôi Thanh không muốn lại ném loại này bị người như giò phụ cốt giống như truy tung chầm chầm vào tư vị.

Chỉ có trọng thương, hoặc giết hấn đi, Lôi Thanh mới có lòng tin chạy thoát.

Khoảng cách song phương vốn cũng không xa, chỉ có bốn năm trượng bộ dạng, Lôi Thanh như vậy dựa thể nhảy lên, dựa vào Kinh Lôi Thiểm tốc độ cao sức bật. Cơ hồ là trong nháy mắt, hấn liền xuất hiện đã đến Tư Khảo Đặc trước mặt, thủ đoạn run lên, trường kiếm Băng Diễm như khói hoa bình thường bạo phát ra, trong chớp mắt biến liên điểm ra bảy tám kiếm, mỗi lần một kiếm đều tạt như tia chớp, phụ lên một vòng du đất bất định diện mang.

Lôi gia gia truyền tâm pháp "Thiên Lôi Tam Biến", vốn là Lôi gia lão tổ tông truyền thừa tâm pháp, tại Thiên Lam trong nước cũng có chút nổi danh, tu luyện ra được Đấu khí trời sinh liền ẩn chứa một tia Lôi Điện chi ý. Lôi thuộc tính Đấu khí, nếu không có thể cực nhanh thúc dục chiêu thức, một khi xâm nhập đối phương trong cơ thể, còn có tê liệt chi công hiệu. Nếu là Lôi Điện đủ mạnh mẽ, thậm chí còn có thể trực tiếp đánh bại đối phương tâm mạch. Đầu rất đúng một số rất cường đại Đấu khí pháp môn.

Lôi gia lão tổ tông, cũng là dựa vào cái này Lôi Điện Đấu khí, tại Thiên Lam khai quốc trong chiến tranh, lập nhiều công lao hiển hách, cuối cùng được phong làm thừa kế Bá Tước, nhất thời phong quang vô hạn.

Đáng tiếc, hôm nay Lôi gia đã xuống dốc rồi, không bao giờ ... nữa phục ngày xưa ánh sáng chói lọi.

Nhưng dù vậy, Lôi gia Đấu khí chiến quyết như trước không thể khinh thường.

U Lang Tư Khảo Đặc cũng là không có ngờ tới Lôi Thanh cái này bơ tiểu sinh tại An Phi Phi tấn công xuống, còn dám chạy tới chủ động giết chính mình. Nhưng hấn nói như thế nào, hấn đều là một cái vô cùng lão luyện dong binh, trong tay nhân mạng vô số. Trong điện quang hỏa thạch, liền lập tức kịp phản ứng, đồng từ một hồi co rút nhanh, bên cạnh lui về sau lúc, vũ động móng vuốt sắc bén chông đỡ đứng lên.

Đỉnh đỉnh đỉnh.

Liên tiếp thanh thúy giao kích tiếng vang lên, Tư Khảo Đặc tại lập tức liên tục ngăn chặn Lôi Thanh sáu kiếm, không thể bảo là kia phản ứng không khoái, thực lực không được. Nhưng là, không có ngăn trở chính là không có ngăn trở. Còn lại hai kiếm, một kiếm phá vỡ áo giáp, đâm vào hấn lồng ngực, một kiếm trực tiếp đâm rách cổ họng của hấn.

Nhiệt huyết vậy ra tại Lôi Thanh trên mặt lúc, hấn thậm chí có thể nhìn thấy Tư Khảo Đặc xanh lam tròn mắt trong khiếp sợ cùng không dám tin, chỉ sợ hấn là thể nào cũng không có ngờ tới, vậy mà sẽ đột nhiên đã bị chết ở tại Lôi Thanh tên mặt trắng nhỏ này trong tay.

Nhưng ở Lôi Thanh xem ra, cái này lại là chuyện đương nhiên. Lần này đột nhiên tập kích Tư Khảo Đặc, hấn là có tương đối lớn nắm chắc trọng thương hấn, non nửa nắm chắc trực tiếp đánh chết hấn. Vận khí rất tốt, bởi vì có An Phi Phi ở đây, luôn luôn cẩn thận Tư Khảo Đặc khinh thường.

Tư Khảo Đặc bị chết không oan uổng, hấn am hiểu chính là ẩn nấp truy tung, ám sát đánh lên các loại, chính diện giao chiến nguyên vốn sẽ phải yếu hơn một bậc. Hơn nữa hấn vẫn còn là trận mọi người ở bên trong, một người duy nhất Thanh Đồng sơ giải chi nhân, vốn là liên so Lôi Thanh yếu hơn một đoạn. Hơn nữa Lôi Thanh tại mấy tháng này sinh tử ma luyện bên trong, đối với công pháp kiếm pháp lý giải cùng thuần thục, đã sớm không phải mới xuất đạo thời điểm có khả năng đánh đồng.

Đương nhiên, nếu như hai người rõ ràng trận thế chính diện giao chiến, đoán chừng hấn còn có thể ngăn cản cái hơn mười hai mươi chiêu. Đáng tiếc,

khinh thường. Bơi giỏi chết đuối, đây có lẽ là vận mệnh cho phép.

Lập tức tập sát Tư Khảo Đặc về sau, Lôi Thanh trong lòng phảng phất bị dọn đi một khối trầm trọng lớn Thạch Đầu, khoan khoái dễ chịu mà sáng khoái đến cực điểm

Nhưng không đợi hán hưởng thụ loại tư vị này, sau lưng liền truyền đến một tiếng như cực lớn dã thú giống như tiếng gầm gừ.

Hù được một tiếng nặng nề tiếng xé gió vang lên, màu đen cự hán Cuồng Hùng Đặng Khăng không kịp cứu viện, trực tiếp vung ra hai tay của hán đại kiếm. Sắc bén mà trầm trọng đại kiếm, ở giữa không trung như bánh xe giống như không ngừng cuộn cuộn, liên tiếp vù vù chìm rít gào.

Đã sớm thói quen cảnh giác Lôi Thanh, lúc này quanh thân Thiên Lôi Đầu khí điên cuồng một chuyển, lôi chi Đầu khí tràn đầy đã đến hai chân bên trong đột nhiên nhảy lên, thân hình như tật điện giống như thoát ra, lướt đi một đạo nhân nhật tàn ảnh, trong chớp lát đã tại ba bốn trượng có hơn rồi. Cơ hồ là cùng lúc đó, hai tay đại kiếm sắc bén kiếm quang lau hán tàn ảnh mà qua, kinh ra Lôi Thanh một thân mồ hôi lạnh, may mắn hán phản ứng nhanh đi một tí.

Giờ này khắc này, Lôi Thanh ở đâu còn dám quay đầu lại đang trông xem thế nào thoáng một phát? Lúc này đem Bôn Lôi Thiểm vận chuyển tới cực hạn, điên cuồng thiêu đốt lên trong cơ thể Đầu khí, như từng đạo chột hiện kiểu tiếng sấm rền, tốc độ cực nhanh hướng phương xa lao đi. Hán có thể ở lập tức phản sát Tư Khảo Đặc, nhưng không có nghĩa là có thể ứng phó còn lại hai cái, bất kể là An Phi Phi cũng tốt, Cuồng Hùng cũng thế, như thế trạng thái ở dưới hán cũng không là đối thủ.

Nhưng nếu là luận đến chạy trốn, cái kia hai cái am hiểu cận chiến cùng lực lượng gia hỏa, lại không phải mình đối thủ. Ngắn ngủn mười mấy cái hô hấp gian, Lôi Thanh liền thoát khỏi phiền muộn cực kỳ An Phi Phi cùng Cuồng Hùng Đặng Khăng, biến mất tại biển tuyết mênh mông bên trong.

Vốn là mặt đen Cuồng Hùng Đặng Khăng sắc mặt càng thêm đen rồi, nhìn qua trên mặt tuyết cái kia liên tiếp như có như không dấu chân, oán hận nói: "Cái kia họ Lôi tiểu tử quá giáo hoạt, thủ đoạn quá độc ác. Tại hai người chúng ta trước mặt, vậy mà cũng dám phản sát Tư Khảo Đặc, phò đoàn, chúng ta truy, cho dù là đuổi tới chân trời góc biển, cũng muốn tiêu diệt hán."

An Phi Phi lúc này đã đem Thiết Tiên thu hồi, khôi phục được kiều mị lười biếng thiếu phụ bộ dáng, ngáp một cái: "Muốn truy người truy, Tư Khảo Đặc chết rồi, ai có thể truy tung được hán? Bỏ cô nương mới mặc kệ loại này cố hết sức không kết quả sự tình đâu. Tiểu tử kia thân pháp Bôn Lôi Thiểm tại bị đuổi giết ma luyện xuống, đã đến chút thành tựu tình trạng, khó trách liền Âu Dương Bá đều gãy tại trong tay hán."

"Phò đoàn, chẳng lẽ Âu Dương Bá cùng Tư Khảo Đặc kẻ thù sẽ không báo?" Cuồng Hùng cũng biết nếu như mình một mình truy, không nói trước đuổi đến bên trên đuôi không kịp, cho dù đuổi theo, chỉ sợ cũng không làm gì được được tiểu tử kia. Không khỏi cảm giận bất bình nói: "Ngu tiểu thư cũng quá không đem chúng ta lính đánh thuê tự do đoàn nhân mạng coi ra sự tình rồi, không nên bắt sống đây. Bằng không mà nói, tiểu tử kia tại mấy tháng trước nhất định phải chết. Đoàn trưởng cũng thiệt là, vì cái gì không theo lý cố gắng? Không phải phải đáp ứng bắt sống hay sao?" Cuồng Hùng Đặng Khăng là sớm nhất tham dự đuổi giết Lôi Thanh một nhóm người, hán rõ ràng nhất Lôi Thanh tại trong mấy tháng này tiến bộ tốc độ cực nhanh.

"Đàn gấu, người cho rằng đoàn trưởng cùng người giống nhau đấy?" An Phi Phi kiều mị mà tức giận trừng mắt liếc hán một cái: "Người đừng xem Lôi gia hiện tại xuống dốc rồi, lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo, sóng to gió lớn nhắc lên không dậy nổi, nhưng giết chết chúng ta nho nhỏ lính đánh thuê tự do đoàn vẫn có thể làm được. Chẳng lẽ lại, còn trông cậy vào Ngu tiểu thư che chở chúng ta cả đời sao? Huống chi việc này chính là Ngu tiểu thư lên bí mật nhắc nhở sự tình, Thủ Phụ đại nhân cũng không có những tay nửa điểm. Một khi thực có đại sự xảy ra, người dám cam đoan Thủ Phụ đại nhân sẽ ra tay bảo vệ chúng ta? Việc này chúng ta đã tận lực, chết mất mười hai Hắc Thiết cấp tinh nhuệ dong binh, hai cái Thanh Đổng đầu sĩ, đủ để nói rõ."

Cuồng Hùng Đặng Khăng tuy nhiên đầu óc ngu si, nhưng cũng không phải ngốc đến không có thuốc chữa. Cứng rắn bị sợ ra một tiếng mồ hôi lạnh, không dám nhắc lại truy không truy Lôi Thanh rồi. Huống chi, hiện tại lòng ngỗng tuyết rơi nhiều lại là hạ lên, rất nhanh, Lôi Thanh lưu lại những cái...kia nông cạn vân vân, bị che đầy vô tung vô ảnh.

Hơn nữa Lôi Thanh bên này, ý vào Bôn Lôi Thiểm thân pháp, thời gian một nén nhang điên cuồng đã chạy ra hơn mười dặm. Nhưng là trong cơ thể lôi chi Đầu khí, đã bị ép được sạch sẽ, toàn thân cơ bắp mỗi lần một tia đều đau đến cơ hồ muốn đứt gãy bình thường, nhức mỏi như hàng vạn con kiến cắn cốt giống như khó chịu.

Tuyết cũng là càng rơi xuống càng lớn, chung quanh một mảnh tối tăm mờ mịt đầy, ánh mắt tối đa chỉ có thể nhìn ra bốn năm trượng xa. Thật sự là chạy không nổi rồi, Lôi Thanh một cước sâu một cước thien tìm cái tuyết vùng hồ chui vào, đào mấy cái lỗ thông gió về sau, rút cuộc gánh không được lòng xuống dưới.

Tiện tay đào một chút tuyết, nhét vào trong miệng bổ sung tiêu hao kịch liệt hơi nước. Sau đó tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, từng giọt từng giọt khôi phục thể lực. Mấy tháng xuống đường thành lòng cảnh giác lý, lại để cho hán không dám chút nào có nửa điểm chủ quan.

Am hiểu bí mật đi truy tung U Lang Tư Khảo Đặc tuy nhiên chết rồi, cũng khó bảo vệ Đặng Khăng cùng An Phi Phi mèo mù đụng phải chuột chết đập lấy chính mình chỗ ẩn thân. Tỷ lệ tuy nhỏ, nhưng lại không thể không phòng. Chỉ có hãy mau đem chính mình Đầu khí cùng thể lực khôi phục lại đỉnh phong trạng thái, mới có giải quyết nguy cơ khả năng. Chỉ có thực lực, mới là trên thế giới này sống yên phận căn bản. Nếu như mình có Hoàng Kim cấp tu vi, vậy thì căn bản không cần e ngại bất luận kẻ nào.

Chương 3: Đấu khí học thuyết

Theo Lôi Thanh hô hấp tiến nhập chậm chạp mà kéo dài trạng thái về sau, thân thể cơ năng đầu vào đầy vận tác ...mà bắt đầu. Thông qua hô hấp, túy lấy bình thường thu hút đồ ăn sau chứa đựng tại đường cùng mỡ bên trong năng lượng, để mà bổ sung thể lực.

Căn cứ Thiên Lam đế quốc Đấu khí học thuyết lý luận bên trong, thể lực rộng khắp chứa đựng trên cơ thể người bên trong từng cái tánh mạng thừa số bên trong, là người bẩm sinh, cũng là nhân loại tánh mạng hoạt động cùng bất luận cái gì động tác trực tiếp nhất lực lượng, trong đó kể cả chạy trốn, chiến đấu, hô hấp, tìm đập . . . , hết thảy.

Thể lực có thể thông qua không ngừng rèn luyện, từng bước tăng cường. Một khi có chỗ tiêu hao, nhân thể tự động sẽ thông qua hô hấp đến chuyển hóa đồ dự bị năng lượng đường cùng mỡ bổ sung thể lực. Bình thường lúc ăn cơm, ngoại trừ duy trì tánh mạng chi tiêu bên ngoài, cũng sẽ đem dư thừa năng lượng chuyển hóa làm đường cùng mỡ tạm thời chứa đựng đứng lên.

Kể từ đó, liền tạo thành một cái hoàn mỹ nhân loại hoạt động tuần hoàn.

Nhưng là, cái này không đủ, xa xa không đủ. Như thế, chỉ có thể coi là là một người bình thường. Bởi vì thể lực loại lực lượng này, tuy nhiên có thể thông qua không ngừng rèn luyện mà tăng trưởng, nhưng như trước quá rất hiếm. Một cuộc chiến đấu, một lần kịch liệt chạy trốn, thể lực đều sẽ nhanh chóng tiêu hao hết. Hơn nữa thể lực tăng trưởng, thân thể cũng sẽ trở nên càng thêm cường tráng, tiêu hao thể lực nhanh hơn.

Quả thật, có thể thông qua hô hấp đến chuyển hóa đồ dự bị năng lượng. Thế nhưng loại chuyển đổi tốc độ quá chậm, xa xa theo không kịp nhu cầu.

Như thế, Đấu khí liền xuất hiện. Đấu khí là thể lực một loại cao giai kéo dài, hiện lên trạng thái khí hình dạng, bình thường chứa đựng tại thân thể phần bụng Khí Hải chi trung. Một khi có cần, có thể nhanh chóng kéo dài đến thân thể mỗi lần một cái góc nhỏ, bốc cháy lên, hóa thành số lượng cực lớn thể lực lại để cho thân thể sinh ra cường đại sức bật. Bởi vì có thể làm cho người sinh ra cường đại sức chiến đấu số lượng, bởi vậy được gọi là Đấu khí.

Căn cứ đại lục ở bên trên vạn năm đến Đấu khí lý luận nghiên cứu, đối với Đấu khí lý giải đã thập phần rõ ràng.

Đấu khí nơi phát ra, thực sự không phải là sản tự Thiên Địa, cũng không là tới từ ở Thần Ma. Mà là sản xuất tự nhân thể bản thân, nhân thể là do vô số tánh mạng thừa số tạo thành, thể lực liền giấu ở những sinh mạng này thừa số bên trong, hơn nữa rất thần kỳ chính là dùng cái làm đơn vị tồn tại. Đấu khí lý luận học giả đem chứng xưng là thể lực thừa số.

Nhân loại thông qua một loại đặc thù hô hấp thức phương thức tu luyện, đem ẩn núp những thứ này thể lực thừa số hấp thu đi ra, cũng thông qua hô hấp phương thức, dùng thức dục tánh mạng thừa số đem ba cái thể lực thừa số kết hợp trở thành một phức tạp Đấu khí thừa số. Sau đó lại đem những thứ này Đấu khí thừa số chứa đựng tại Khí Hải chi trung.

Đại lượng Đấu khí thừa số tụ tập cùng một chỗ, liền được gọi là Đấu khí. Đấu khí có thể lập tức tiêu hao, hình thành tràn đầy thể lực thừa số, làm cho người ta thể sinh ra siêu cường sức bật.

Nếu không như thế, Đấu khí là từ tánh mạng thừa số trong tinh túy lấy ra hình thành, nhưng nó có thể tại thân thể ở trong tuần hoàn, cũng tại nguyên một đám thân thể mấu chốt điểm tiến hành tiêu hao đồng cảm, trái lại kích thích tăng cường tánh mạng thừa số, làm cho người ta thể năng không ngừng đột phá cực hạn, càng ngày càng mạnh.

Như thế liền tạo thành một cái chính thức hoàn mỹ trong cơ thể tuần hoàn. Nhân loại theo trong đồ ăn thu lấy năng lượng duy trì tánh mạng, gồm dư thừa năng lượng chứa đựng thành đường cùng mỡ, thông qua hô hấp đem đường cùng mỡ chuyển hóa làm thể lực, thông qua tánh mạng thừa số tinh túy lấy thể lực ngưng tụ chuyển hóa làm Đấu khí, Đấu khí trái lại cường hóa tánh mạng thừa số, mà tánh mạng thừa số cường tráng hơn về sau, có thể càng thêm nhanh chóng tiến hành các loại năng lượng chuyển hóa, cũng có thể lại để cho Khí Hải càng thêm cường tráng, dung nạp càng nhiều nữa Đấu khí.

Cái này là Đấu khí tu luyện cơ bản nhất quá trình, cũng là nhân loại sở dĩ tu luyện sẽ càng ngày càng mạnh chỗ căn bản.

Đương nhiên, phía trên chỗ thuật bất quá là trụ cột nhất, nguyên thủy nhất Đấu khí tu luyện. Nhân loại đã sớm học được đem trong thiên địa một bộ phận tự nhiên nhân tố, dung hợp đến trong đấu khí, lệnh Đấu khí sinh ra chất cải biến. Do đó lại để cho Đấu khí trở nên càng cường đại hơn.

Lôi Thanh tu luyện gia truyền Đấu khí tâm pháp Thiên Lôi Tam Biến, liền đem ở giữa thiên địa rời rạc Lôi nguyên tố dung hợp đã đến trong đấu khí, tạo thành Lôi thuộc tính Đấu khí.

Xếp bằng ở tuyết trong hầm, một lần lại một lần đích vận chuyển Thiên Lôi Tam Biến tâm pháp, theo một lần lại một lần thâm trầm mà chậm rãi hô hấp, đem thể lực cùng trong thiên địa rời rạc mà không chỗ nào không có lôi nguyên tố kết hợp đã trở thành lôi chi Đấu khí, dung nhập vào Khí Hải chi trung.

Tuyết rơi nhiều bay tán loạn, gần kề ba canh giờ liền làm đất tuyết lã không tăng thêm nữa xích dư.

Bành ~

Lôi Thanh nổ tung tuyệt động phi thân mà ra, hần lúc này quanh thân khí cơ như lộ ra ngoài mũi nhọn, lợi hại mà bùng bùng phần chấn. Một đôi đen kịt mà sáng ngời trong đôi mắt, mơ hồ trong đó có điện mang đang lóe lên. Vô tận mỗi một cảm giác hề quét là sạch, chỉ cảm thấy có vô cùng vô tận lực lượng cung cấp hần tiêu xài.

Đương nhiên, đây bất quá là ảo giác. Chẳng qua là tu vi có chỗ tinh tiến về sau, không cách nào nội liễm bùng bùng phần chấn khí cơ mà thôi.

Khoan khoái dễ chịu cảm giác tại Lôi Thanh trong lồng ngực vui chơi thoả thích, nhin không được lớn hơn cười vài tiếng. Sinh tử rèn luyện, quả nhiên là tốt nhất phương thức tu luyện. Lúc này đây ngăn ngừa ba canh giờ khôi phục, nếu không lại để cho hần khôi phục được đỉnh phong trạng thái, càng là trăm xích can đầu tiên thêm một bước.

Bất quá, cũng chỉ là có chỗ tinh tiến mà thôi, như cũ là ở vào Thanh Đồng trung giai tình trạng. Nhưng là hần rất rõ ràng cảm nhận được sự cường đại của mình, nếu như lại cùng bị chính mình giết chết Đồ Linh Thủ Âm Dương Bá gấp gỡ, dù là không cần quý kẻ chính diện giao phong, tỷ số thắng cũng đem vượt qua sáu thành.

Nhân loại tu luyện Đấu khí từ không đến có, vốn là một loại đột phá cực hạn phương thức. Mà ở Đấu khí trên con đường tu luyện, mỗi lần trước tiến thêm một bước, đều là đối với bản thân một loại đột phá, thuộc về tánh mạng cấp độ tấn chức. Mà mỗi một lần đột phá, đều chuyện không phải dễ dàng như vậy tình, cần không ngừng rèn luyện, tích lũy, còn muốn có vận khí.

Có không ít người cảm ở là một loại cửa khẩu chỗ, cả đời cũng không có pháp đột phá sự tình từ xưa đến nay nhiều như sang sông chỉ lý.

Có lẽ có người nói có thể đi trải qua sinh tử cửa khẩu mà tìm kiếm đánh vỡ công cùm xiềng xích, phát huy tiềm lực, nhưng trên thực tế cái kia không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường viễn vông lời nói. Cái gọi là thông qua sinh tử nguy hiểm để kích thích tiềm lực, đó là phải chính thức từ trong tâm cảm nhận được sợ hãi, nguy hiểm, cùng với tánh mạng tùy thời vẫn lạc trạng thái.

Tánh mạng chỉ có một cái, lúc mệnh treo một đường, cực độ nguy hiểm lúc, chín thành rười người đi hưởng là chết mất. Còn thừa nửa thành ở bên trong, có thể kích phát tiềm lực, thành công đột phá người cũng vền vền là một hai phần mười. Cho nên hường dụng loại phương thức này đột phá người, phải làm tốt tùy thời tử vong chuẩn bị. Thời khắc sinh tử, thế nhưng là có đại khủng bố.

Nếu như không phải không hề lựa chọn chỗ trống, Lôi Thanh tuyệt đối sẽ không nguyện ý bị người đuổi giết mấy tháng mà đến tìm kiếm đột phá.

Cũng may hần tạm thời thành công vượt qua nguy cơ, hơn nữa trở nên cường đại hơn thêm. Chẳng qua là hiện tại, không đợi hần hưng phần bao lâu, sắc mặt cũng có chút cứng ngắc lại. Bụng đã đói bụng đến phải xì xào thẳng gọi, tốt hai ngày không có cần thận ăn cái gì, vừa rồi cái kia một lần ngồi xuống tu luyện, lại là hao phí rất nhiều thể năng. Thân thể đã dùng dị thường khó chịu đói khát cảm giác nhắc tới tình hần muốn tranh thủ thời gian ăn cái gì.

Chẳng qua là cái này tuyệt rồi nhiều bay tán loạn, tuyệt động ba thước Thiên Tích cao nguyên, lại để cho hần đi đâu dậm tìm đồ ăn?

Roi vào đường cùng, Lôi Thanh chỉ phải đào ra một khối tuyệt động, nuốt vào bụng, nhiều bổ sung chút ít hơi nước rồi.

Cổ nén đói khát, dưới chân liền chút, thân hình phiêu hốt bất định, tiếp tục hưởng Thiên Tích sơn mạch mà đi. Tuy nhiên hiện tại tuyệt rồi được có chút lớn, con mắt xem không xa, nhưng yên lặng suy tính phía dưới, khoảng cách gần nhất chân núi ước chừng còn có 80~90 dặm bộ dạng. Chân núi phụ cận, hiển nhiên đồ ăn sẽ thêm rất nhiều.

Dùng Lôi Thanh bây giờ Đấu khí tu vi, cộng thêm chút thành tựu cảnh giới Bôn Lôi Thiểm thân pháp. Nếu như toàn lực bộc phát lời mà nói..., trong nháy mắt có thể chạy nhanh ra gần bốn trăm bộ dạng. Thuần túy dùng loại tốc độ này đến tính toán, một canh giờ có thể chạy đi gần hai trăm dặm, trên lý luận mà nói, 80~90 dặm khoảng cách nhiều lắm là chính là nửa canh giờ mà thôi.

Nhưng như thế tính toán, thuần túy chính là vô nghĩa. Người thể lực là có hạn đấy, Đấu khí là có hạn đấy, thân thể cường độ đồng dạng là có hạn đấy. Nếu như hần thiếu đốt Đấu khí toàn lực bộc phát tốc độ, nhiều lắm là chính là duy trì một lượng nén hương thời gian mà thôi, kế tiếp sẽ Đấu khí khô kiệt, thân thể bởi vì vô cùng cường độ vận động mà trở nên mỗi một cùng đau xót không dứt, nhưng mà này còn là đường xá khó khăn tuyệt rồi nhiều bay tán loạn thời tiết cùng mỏng manh không khí chính là cao nguyên.

Bình thường chạy đi phương thức, là chỉ dùng một phần nhỏ Đấu khí đến thi triển thân pháp, thúc dục tốc độ. Cũng tại chạy đi thời điểm, không ngừng thông qua hô hấp đến hoạt động chính đồn bổ sung sung Đấu khí.

Tốt nhất là có thể đạt tới một cái Đấu khí chi tiêu cùng bổ sung cân đối tốc độ đến chạy đi, như vậy mới là hữu hiệu nhất tỉ lệ, dài nhất lâu, cũng là an toàn nhất cách làm.

Lôi Thanh thoáng điều chỉnh thoáng một phát tốc độ của mình cùng hô hấp, không sai biệt lắm duy trì tại một canh giờ 80~90 dặm tốc độ bộ dạng. Nếu như thuần túy dùng loại tốc độ này chạy đi, cả biệt thời cơ chỉ cần hơi chút nghỉ ngơi hạ liền không thành vấn đề.

Tuy nói lúc này Lôi Thanh bụng đã đói khát khó nhịn, nhưng dục tốc bất đạt đạo lý vẫn là rất đơn giản rõ ràng đấy. Chịu đựng đói khát, không nhanh không chậm hưởng chân núi tiến đến. Để lại liên tiếp nhân nhạ vân chân, nhưng rất nhanh cũng tại bay tán loạn tuyệt rồi nhiều trong biến mất.

Hơn nửa canh giờ về sau, đã đi hơn mười dặm, Khí Hải bên trong Đấu khí, chẳng qua là tổn hao một số nhỏ, nhưng thân thể lại bắt đầu cảm thấy hơi có chút mệt mỏi.

Ô ô ô ~

Liên tiếp trầm thấp tiếng sói tru liên tiếp không ngừng vang lên, lại để cho Lôi Thanh rồi đột nhiên dừng bước, Keng được một tiếng rút ra tàn phá không chịu nổi trường kiếm Băng Diễm, ánh mắt hơi có ngưng trọng.

Sói, trên thế giới này có rất nhiều. Thuộc về quần cư loại, có giai cấp tính, tổ chức tính hung tàn và xảo trá động vật. Có được siêu cường nhạy cảm khứu giác cùng không tầm thường thị giác, tốc độ di chuyển cực nhanh, am hiểu cách truy tung, phục kích, vây công, lãnh địa quan niệm mãnh liệt, trả thù tính rất mạnh.

Người có thể tu luyện, động vật đồng dạng cũng có thể. Một khi thân động vật trong cơ thể cũng có Đâu khí, sẽ có một cái đặc biệt danh từ, cái kia chính là yêu thú yêu cầm. Mà yêu thú cùng yêu cầm, đều là phi thường lợi hại chi vật. Trên thực tế, nhân loại lúc ban đầu sở dĩ có thể lĩnh ngộ học được Đâu khí, vẫn là theo yêu thú trên người học tập bắt chước mà đến.

Xâm nhập đàn sói lãnh địa, trừ phi khí tức của người mãnh liệt đến đủ để khiến chúng khiếp sợ, nếu không chính là một hồi ác chiến, chúng nhạy cảm khứu giác có thể Thuận Phong nghe thấy ra hơn mười dặm bên ngoài hương vị.

Nơi này là Thiên Tích cao nguyên Tuyết Vực, như vậy cái này đàn sói hiển nhiên hẳn là nổi tiếng cao nguyên Tuyết Lang chủng quần, loại này Sói hình thể khổng lồ, tốc độ nhanh, tâm tính tàn nhẫn hiếu chiến. Trong đồng tuyết, càng là chúng sân nhà.

Vừa rồi cái kia một hồi sói tru, đại biểu cho đầu Sói điều binh khiển tướng cùng tuyên chiến. Hiển nhiên, đầu Sói không cho rằng Lôi Thanh khí tức có thể ngăn chặn nó. Cho nên, nó đem Lôi Thanh đã coi như là địch nhân hoặc con mồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Xuân Lôi Sạ Hiện

Mênh mông tuyết rơi gian, lơ mờ xuất hiện vài đạo Âm Ảnh, hành động trầm ổn mà kiên tráng, hơi có chút không nóng không vội cảm giác.

Không hổ là am hiểu cách truy tung cùng phục kích sinh vật, Lôi Thanh cảm khái thoáng một phát, chút bất tri bất giác đàn sói đã đối với chính mình tạo thành vây kín. Thuận tụy dùng truy tung ẩn nấp thủ đoạn đến xem, U Lang Tư Khảo Đặc cùng bọn người kia không có cách nào khác đánh đồng.

Lôi Thanh không dám xem nhẹ cái này đàn sói, trong giới tự nhiên thực hành chính là nguyên thủy nhất luật rừng, ưu tồn xấu bỏ. Có thể sinh tồn cũng sinh sôi nảy nở xuống sinh vật, không có có một dạng có thể xem nhẹ, hơn nữa Sói lại là một loại thập phần thông minh động vật.

Từng đột theo yết hầu ở chỗ sâu trong phát ra trầm thấp nói nhiều nói nhiều thanh âm, trộn lẫn tại tuyết rơi trong tiếng, lộ ra là như vậy chói tai cùng nguy hiểm. Nhưng Lôi Thanh nhưng là mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, phải tay nắm lấy trường kiếm nghiêng nghiêng chỉ vào dưới mặt đất. Dáng người giống như khăn trương, vừa giống như buông lỏng, lỏng ngực theo hấn kéo dài hô hấp, trầm ổn pháp phòng.

Hắn không có nghĩ qua muốn chạy trốn, tại loại hoàn cảnh này, đều muốn đào thoát Tuyết Lang bày truy tung bắt giết, thuận tụy là chê cười. Nếu như không cách nào đào thoát, vậy cũng chỉ có thể lựa chọn nghênh chiến.

"Vèo ~ "

Lôi Thanh sau lưng một hồi kinh phong xen lẫn mùi hôi thối bay nhanh đánh tới, đàn sói bắt đầu công kích, nhưng dẫn đầu xuất kích thực sự không phải là ảnh xước có thể thấy được cái kia vài đầu, mà là hắn không có có cảm giác đến một đầu. Hiển nhiên đàn sói đã bắt đầu lặng yên không một tiếng động thực hành chiến thuật.

"Loong coong ~ "

Thủ đoạn nhẹ nhàng run lên, tàn phá trường kiếm Băng Diễm run rẩy gian phát ra thanh thúy ngâm mình thanh. Băng Diễm như tia chớp bình thường hướng sau lưng của hắn nhanh đâm mà đi, thành từng mảnh óng ánh bóng tuyết bị mũi kiếm chém thành hai mảnh, tán ra kể tục tục bay xuống.

"Ngao ~" một đầu cường tráng như con nghé con tử, thân hình khỏe đẹp cân đối tuyết trắng Đại Lang thống khổ gầm thét, lau Lôi Thanh thân thể nhào tới, sau khi hạ xuống đánh cho mấy cái cuộn cuộn, đem trắng nõn đất tuyết chạm phải được một mảnh dữ tợn màu đỏ tươi, vậy đối với làm cho người sợ màu xanh lá trông mắt, chăm chăm vào Lôi Thanh thời điểm, tức là phần nộ, lại là có chút sợ hãi, trên bờ vai huyết đang đang không ngừng nhỏ xuống. Hiển nhiên Lôi Thanh vừa rồi một kiếm kia, cho nó để lại ấn tượng khắc sâu.

Lôi Thanh cũng là kẻ nhúu mày, vừa rồi nghe gió phân biệt vị trí, một kiếm kia rõ ràng là hướng cái này đầu cao nguyên Tuyết Lang ngực đâm tới, chịu lời chỉ Đẩu khí thúc dục kiếm pháp đặc điểm lớn nhất chính là nhanh, kém một chút Thanh Đồng cường giả chỉ sợ cũng khó khăn dùng né tránh.

Nhưng là cái này đầu Tuyết Lang, cũng tại thời khắc mấu chốt nhất ở giữa không trung uốn éo bỗng nhúc nhích thân thể, tránh qua, tránh né trí mạng một kiếm.

Cái này đầu Tuyết Lang hình thể tuy nhiên không nhỏ, nhưng xem kia khí tức có lẽ còn ở vào dã thú cấp bậc, không có ngưng tụ ra Đẩu khí. Mặc dù như vậy, nó vậy mà cũng có thể dựa vào bản năng hoặc là trực giác, tránh né mất cái kia nguy hiểm một kiếm.

Như tình huống như vậy, không khỏi lại để cho Lôi Thanh cảm thấy nguy hiểm, bởi vì du dật tại phụ cận mấy đạo trong bóng đen, trong đó hai đầu, Lôi Thanh mơ hồ có thể cảm nhận được một tia Hắc Thiết Đẩu khí cấp bậc khí tức. Cái này không kể cả thực lực không biết, giấu ở tuyết rơi nhiều sau lưng Sói đầu đàn.

Hiển nhiên, cái thứ nhất xuất hiện Tuyết Lang, hẳn là Địa Vị thấp nhất một cái, dùng đến xò xét địch nhân lợi hại trình độ đấy.

Có lẽ là cảm giác được Lôi Thanh thực lực tựa hồ không tầm thường bộ dạng, đàn sói không có lại lần nữa tùy tiện xuất kích, nhưng lại không muốn ly khai. Nhưng Lôi Thanh cũng biết, mình bây giờ không thể lui, nếu không cũng sẽ bị đàn sói nghĩ lầm sợ hãi cùng mềm yếu, do đó lập tức lọt vào đuôi giết vây bắt. Song phương trong lúc nhất thời, lâm vào trạng thái giằng co.

Nhưng là Lôi Thanh cũng không gấp, chính mình bụng tuy nhiên đói khát. Nhưng bọn sói này đồng dạng đói khát, nếu không cũng sẽ không tại loại này thời tiết chạy đến tìm mồi đi săn. Mấy tháng bị đuôi giết gian khổ kiếp sống, đã sớm lại để cho hẩn hiểu được kiên nhẫn tầm quan trọng. Có lẽ, đàn sói so với hẩn càng đói.

Giằng co trọn vẹn thời gian một nén nhang, đàn sói tựa hồ có chút không chịu nổi đói khát cảm giác rồi, ở phía xa Sói đầu đàn một hồi Ngao...ô... Tiếng kêu to về sau, cái kia vài đạo ảnh xước bóng đen bắt đầu hướng chính mình đi vòng vèo đứng lên, từng giọt từng giọt gia tốc lấy, tiếp cận lấy.

Ai ~

Lôi Thanh không thể không thở dài một hơi, vốn là muốn bức lui chúng đấy. Hẩn cũng không muốn tại loại này băng thiên tuyết địa trong hoàn cảnh, cùng một đám đói khát cao nguyên Tuyết Lang liều chết đánh đấm. Nhưng là, đàn sói đã thay hẩn làm ra lựa chọn. Thế giới chính là như vậy, rất nhiều chuyện, không tới phiên chính mình đến vì vận mệnh làm lựa chọn.

Tại đây một cái chớp mắt, Lôi Thanh triển khai.

Bốn Lôi Thiểm thân pháp tính đặc thù ngay tại ở như thế, yên tĩnh như xử nữ, động như thỏ chạy. Dưới chân tuyết động khi hẩn đột nhiên đập mạnh mà lúc âm âm nổ tung, thân hình như như đạn pháo thoát nòng súng mà ra, mục tiêu đúng là đầu kia bị thương Tuyết Lang.

Màu u lam Băng Diễm kiếm tại bông tuyết đầy trời trong lộ ra càn càn diễm lệ, Lôi gia tu luyện tâm pháp Thiên Lôi Tam Biến nguyên bộ chiến quyết, Thiên Lôi chiến quyết thức thứ nhất —— Điện Thiểm Lôi Minh. Đó là một chiêu kiếm thức, vô cùng nhất chú ý tốc độ, nghe nói luyện đến cảnh giới cao nhất, một kiếm đánh ra, kiếm ảnh đầy trời giống như tia chớp ngàn vạn diệu sáng bầu trời đêm, cũng nương theo lấy u ù Lôi Âm thanh âm, làm cho người ta muốn tránh cũng không được, muốn chống không xong.

Chính là dựa vào một kiếm này thức, Lôi Thanh đánh lên giống như giết chết U Lang Tư Khảo Đặc, cái kia một lần hẩn trong nháy mắt đánh ra bảy tám đạo kiếm quang.

Đương nhiên, đối phó cái này đầu liền Hắc Thiết cấp cũng không đến sói con, Lôi Thanh tự nhiên không cần toàn lực ứng phó, lãng phí Đẩu khí, một kích phía dưới chỉ là sáng ngời ra ba đạo u lam kiếm quang. Dù vậy, cũng không phải đầu kia không phạm dã thú Tuyết Lang dựa vào bản năng có thể né tránh đấy.

Sáng lạn huyết hoa bay múa đầy trời, Tuyết Lang giống như con chó chết giống như bị ném đến tận một bên, vẫn ô ô rên rỉ. Nhưng trái tim bị đâm thủng, Đại La Thần Tiên tới cũng cứu không được rồi.

Lôi Thanh ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn nó liếc, Bốn Lôi Thiểm thân pháp xuống, thân hình tạt như như thiểm điện hướng bên trái một cái có được Hắc Thiết cấp yêu thú khí tức Tuyết Lang đánh tới. Khi hẩn tốc độ bạo đến mức tận cùng lúc, một hơi gian có thể chạy đi gần bốn trượng xa, mà đầu kia Tuyết Lang cũng đang tại bồn tập mà đến, tốc độ đồng dạng không chậm, hầu như có thể cùng bình thường Thanh Đồng sơ giai nhân loại tương đối.

Cả hai tốc độ gia tăng về sau, chưa đủ hai hơi thở công phu, liền hung hăng mà đụng vào nhau. Móng vuốt sói bay múa, bóng kiếm lập loè. Chỉ là một cái chớp mắt, cả hai liền riêng phần mình sai ra đầu kia càng thêm trắng kiện, cầm giữ gặp nguy hiểm khí tức Tuyết Lang kêu thảm trực tiếp rơi xuống đất.

Nhưng Lôi Thanh cũng không chịu nổi, thượng đẳng Tê Bì Giáp bị sắc bén móng vuốt sói kéo ra mấy cái lỗ hồng, không có máu tươi chảy ra, đó là bởi vì đầu kia Hắc Thiết cấp Tuyết Lang trong đầu khí ẩn chứa một tia băng sương nguyên tố. Trong chốc lát liền đóng kết miệng vết thương của hẩn, băng sương Đẩu khí xâm nhập đông lạnh được toàn thân hẩn một kích rung động, sau khi hạ xuống bước chân một lao đảo.

Nhưng cũng may hẩn Đẩu khí hùng hậu trình độ vượt xa đầu kia Tuyết Lang, Lôi Điện Đẩu khí trong người một chút lưu chuyển, liền đem hàn khí loại trừ hóa giải, cùng lúc đó vận dụng Đẩu khí phong bế miệng vết thương. Lôi Thanh sắc mặt nghiêm nghị, Tuyết Lang chiến đấu hoàn toàn chính xác trực tiếp mà hung tàn, vô cùng lợi hại. Tự nghĩ nếu là muốn chính diện lông tóc không tổn hao gì đánh chết đầu kia Hắc Thiết cấp Tuyết Lang, ít nhất phải dây dưa cái bảy tám hiệp.

Đối mặt đàn sói sợ nhất đúng là bị đàn sói vây công, làm cho hấn không thể không dùng thương thế để đòi lấy thời gian. Nhưng không có ngờ tới sẽ làm bị thương nặng như vậy, đầu kia Sói vùng trào tốc độ vượt qua chính mình tính ra.

Khai chiến mới bắt quá ngắn ngủn mấy hơi thời gian, Lôi Thanh liền giết chết hai đầu. Cái này là chém giết tính tàn khốc, sống hay chết thường thường liền trong khoảnh khắc đó, trong tích tắc. Nhưng hấn không có thời gian dừng lại cảm khái cùng suy nghĩ, tầm mắt đạt tới chỗ, ít nhất còn có ba đầu Tuyết Lang, trong đó một cái là Hắc Thiết cấp. Ngoài ra, còn có một đầu thực lực không biết Sói đầu đàn núp trong bóng tối nhìn chăm chăm.

Không hổ là tới gần Thiên Tích sơn mạch chỗ, cái này đàn sói thật đúng là lợi hại, thành viên bên trong chỉ ít có ba con yêu thú rồi.

Lôi Thanh kế tiếp mục tiêu, là một đầu khác Hắc Thiết cấp Tuyết Lang, chỉ cần tiêu diệt nó, còn thừa hai đầu bình thường Tuyết Lang uy hiếp không tính quá lớn, vèn vèn cần đối mặt không biết Sói đầu đàn rồi. Đàn sói không giống người trong tưởng tượng như vậy, động vài chục chích trên trăm chỉ. Trên thực tế phần lớn là tại bốn năm sáu đầu bộ dạng, tám chín đầu xem như siêu cấp đại tộc rồi, chưa có vượt qua mười đầu đấy.

Xem ra cái này một cái đàn sói, hấn là sáu con.

Lôi Thanh thân hình tạt di chuyển, vừa định đi đánh giết cái con kia Hắc Thiết cấp Tuyết Lang lúc, bên tai lại truyền đến một tiếng gầm nhẹ cùng tiếng xé gió, mơ hồ trong đó cảm nhận được một đầu cực lớn bóng trắng theo bên hông đánh giết mà đến, dày đặc bạch răng nhọn xen lẫn mùi hôi thối cùng một hơi lạnh như băng cảm giác, mục tiêu trực chỉ cổ của hấn.

"Không tốt, là Sói đầu đàn."

Lôi Thanh trong nội tâm trong điện quang hỏa thạch xẹt qua ý nghĩ kia, hiển nhiên tiềm phục tại hơi nghiêng Sói đầu đàn nhìn thấy Lôi Thanh như thế hung mãnh giết chết gia tộc của nó thành viên, linh trí không kém nó bạo nộ rồi. Chuẩn bị tự mình động thủ kết thù địch.

Thân hình trên không trung muốn thay đổi rất khó, chỉ có thể phạm vi nhỏ dùng vận vẹo thân thể phương thức đến tiến hành tránh né, hoặc công kích.

"Xuân Lôi Sạ Hiện!"

Đồng dạng là Thiên Lôi Tam Biến trong nguyên bộ chiến quyết, cái này thức thứ hai nhưng là quyền pháp. Bất kỳ một cái nào hợp cách cường giả, chỉ dùng một loại binh khí là tuyệt đối không được đấy. Hồ đều có ngủ thời điểm, ai có thể bảo chứng binh khí của mình vĩnh viễn bất ly thân, vĩnh viễn không hư hao? Đồng dạng, bất cứ người nào lúc tu luyện, đang tu luyện chủ tu binh khí về sau, phải phụ tu một hai môn công phu quyền cước, đây là trong chiến đấu bảo vệ tánh mạng trọng yếu pháp tắc một trong.

"Oanh!"

Một tiếng điếc tai nhức óc Lôi Âm theo Lôi Thanh chém ra một quyền lúc rồi đột nhiên tạc lên, chấn động không khí đều chịu run run, bông tuyết bị quyền kinh cuốn được bay ngược mà đi.

Cùng thức thứ nhất Điện Thiểm Lôi Minh bất đồng, một chiêu này chú ý chính là khí thế cùng uy mãnh, nhất là cái kia một đạo tiếng sấm, tới là như vậy đột ngột cùng mãnh liệt. Địch nhân thường thường sẽ vì này trả giá xa xỉ một cái giá lớn, hoặc bị đục lỗ màng tai mất thông, hoặc bị chấn nhiếp ngay người.

Sói giác quan thập phần nhạy cảm, tại một quyền này thức hạ đặc biệt có hại chịu thiệt, chỉ thấy đầu kia tuyết trắng cự lang ở giữa không trung vậy mà có chút dừng thoáng một phát, hai mắt có chút mờ lung thất thần, đoán chừng lỗ tai của nó đến bây giờ còn có ừ ừ chi âm.

Cùng lúc đó, Lôi Thanh quyền kinh đập trúng đầu của nó. Cương mãnh quyền kinh nên đến nó nhảy thế biến mất, rơi xuống đất mà đi. Mà Lôi Thanh cũng là thừa dịp phản lực, hướng về sau một cái lẳng không trở mình chia xuống đất. Dưới chân đạp một cái, trường kiếm Băng Diễm hóa thành một đạo sét đánh, hướng nó phản eo chém tới. Phàm là động vật, đều có nhược điểm, yêu thú cũng không ngoại lệ. Sói phổ biến nhược điểm, đều tại phần eo, tục ngữ nói đồng đầu thiết cốt đầu hũ eo, chính là chỉ Sói, mặc dù nó tiến hóa thành yêu thú, nhược điểm cũng đồng dạng sẽ không biến mất.

Nói nó là đồng đầu, thật đúng là nửa điểm không kém, Lôi Thanh quyền pháp công phu tuy nhiên luyện được không đủ thuần thực. Nhưng ở hấn Thanh Đồng trung giai Đấu khí thức dục xuống, một quyền kia liền một khối ngoan thạch đều có thể bị đánh nát. Nhưng là nó sau khi hạ xuống, ngoại trừ đầu có chút lắc lư xuống, tựa hồ không có vấn đề gì, ngược lại là quả đấm của hấn sinh đau xót không dứt. Bởi vậy có thể thấy được, cái này Tuyết Lang đầu là như thế nào cứng rắn?

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Sinh tử một đường

Sói đầu đàn không hổ là Sói đầu đàn, tại thời khắc mấu chốt này, cường đại sinh tồn năng lực bộc phát. Vòng eo uốn éo, tránh qua, tránh né cái này tất sát một kiếm, vền vền lưu lại một đầu dài hơn thước miệng vết thương. Đau đớn cảm giác, khiến nó trầm thấp rống kêu lên, há mồm phun ra một đoàn sương lạnh.

Sương lạnh như sương như mũi tên, hướng về phía Lôi Thanh lồng ngực kích bắn đi, tí ti hàn ý lại để cho vốn là lạnh lùng không khí, trở nên như là lưỡi dao sắc bén.

"Hàn băng tiễn "

Lôi Thanh theo bản năng đồng tử xiết chặt co lại, cái này đầu Thanh Đồng cấp Yêu Lang thiên phú thật đúng là kinh người, vậy mà có thể đem Đầu khí bùng bùng phản chấn, hình thành băng sương khí tiễn đã thương người.

Nếu là bị lần này đánh trúng rồi, cho dù may mắn không chết, cũng sẽ đi hơn phân nửa cái mạng. Lôi Thanh trong nội tâm cả kinh ngoài, mũi chân ra sức một điểm, thân hình hướng về sau lướt đi mấy đạo tàn ảnh, đúng là Lôi gia giữ nhà thân pháp Bôn Lôi Thiểm. Tại tánh mạng du giam áp bách dưới, tốc độ bị phát huy đã đến cực hạn, nhưng như trước không có hoàn toàn né tránh hàn băng tiễn xâm nhập, cánh tay dính chọc phải một mảnh nhạt Bạch Băng sương mù.

Băng hàn thấu xương cảm giác lập tức theo kinh mạch bay thẳng tâm mạch, chỗ trái qua chỗ, ai cũng đông lạnh được cứng ngắc như băng. Mất đi hần phần ứng kịp thời, vận đủ trong cơ thể tinh thuần Thiên Lôi Đầu khí, đau khổ chống cự Hàn Băng sương mù xâm nhập. Cùng lúc đó, dưới chân tất điểm không ngừng, không ngừng hướng về sau bỏ trốn. Bất kể là bất luận cái gì giống, đối với muốn sống khát vọng bình thường đều là dị thường mãnh liệt, hần cũng đồng dạng không ngoại lệ. Ngắn ngủn vài cái tiếp xúc, Lôi Thanh thập phần rõ ràng cái này chỉ Thanh Đồng cấp thực lực Sói đầu đàn là một cường đại kinh địch, làm không tốt sẽ chết ở trong tay của nó. Hướng chỉ nó còn không phải một mình hành động, thủ hạ còn có nửa chỉ đàn sói.

Mặt đối với sinh tử áp bách dưới chạy trốn, cũng không đáng xấu hổ.

Sự thật, cũng không phải những cái...kia dừng giả trong tiểu thuyết nhiệt huyết sôi trào, đánh không chết nhân vật chính Tiểu Cường động vùng vẩy giãy chết, dựa vào lực ý chí bộc phát phản sát mất Ma Vương các loại.

Có lẽ mấy tháng lúc trước, còn là một tiểu bạch kiểm công tử ca thân phận Lôi Thanh mơ hồ trong đó còn sẽ tin tưởng cái này. Nhưng là hần hiện tại lại cực kỳ rõ ràng, tiểu thuyết dù sao cũng là tiểu thuyết, hí kịch như trước chẳng qua là hí kịch. Sự thật xa so sánh những cái...kia nghệ thuật tác phẩm tới tàn khốc cùng máu tanh. Cũng may mà Lôi Thanh lui nhanh hơn chút ít, kéo dài qua dị thường quý dị giết ra hai cái Tuyết Lang, móng vuốt cực kỳ sắc bén nhào tới Lôi Thanh tàn ảnh phía trên.

Mấy tháng qua sinh tử trốn chết, tại bị đuổi giết cùng phản sát tầm đó, Lôi Thanh một mực nhớ kỹ một cái chân lý, đó chính là tánh mạng chỉ có một lần. Chỉ cần có hơi chút sai lầm, có lẽ cái này một cái chớp mắt chính là hần cái này ngăn ngừa nhân sinh cuối cùng thời gian, kia kết cục cũng là bị đàn sói báo thù thành công, đã trở thành chúng qua đông bữa ăn ngon.

Sớm đã không phải là lần đầu tiên, Lôi Thanh mỗi một mà có chút chật vật chạy lang thang, chỗ đi phương hướng, như cũ là Hoành Đoạn sơn mạch. Trong bụng vừa đói vừa khát, thể lực cùng Đầu khí đang lấy tốc độ nhanh nhất bỏ trốn. Hần muốn dừng lại, cũng muốn đem cái kia Sói làm thành thom ngào ngọt bữa tối đến khao hần lộc cộc bụng đói. Nhưng là đáng tiếc, trong bảy sói còn lại vài đầu Sói tại Sói đầu đàn suất lĩnh xuống, tại chúng chủ trong tròng, một mực xuyết ở hần, tiếng sói tru trong tiếng, lại để cho nơi đó tại thần kinh thời khắc căng thẳng bên trong.

Tại một ít dã ngoại sinh tồn cùng tác chiến bản năng phương diện, nhân loại có đôi khi thật đúng là không bằng động vật, nhất là có thể xưng là yêu thú tồn tại. Đối với đầu kia Sói đầu đàn mà nói, săn giết, đã đã trở thành nó sinh mệnh một bộ phận. Hoàn toàn chính xác, nếu như không thể săn giết được con mồi, như vậy nghênh đón cái này chỉ đàn sói tộc đàn đầy, chính là đói khát, thống khổ, thậm chí là tử vong.

Tại tánh mạng uy hiếp xuống, động vật giao hoạt cùng tính bền dẻo vượt xa quá tuyệt đại đa số người tưởng tượng. Hơn nữa, Sói bản thân còn là một loại trả thù tính rất mạnh giống, dù là không có đạt tới yêu thú cấp độ, không có mở ra linh trí thời điểm, trong bảy sói lúc có tộc thành viên bị giết về sau, cũng sẽ thể sống chết không chịu bỏ qua trả thù đuổi giết.

Hướng chỉ hồ cái này chỉ Sói đầu đàn đã là Thanh Đồng sơ giai tồn tại, linh trí tương đối không tầm thường rồi. Còn thừa bốn đầu cao nguyên Tuyết Lang, một đầu thuộc về dã thú cấp bậc, hai đầu có được Hắc Thiết cấp khí tức, mà Sói đầu đàn đã có Thanh Đồng sơ giai thực lực. Có kia lại là tại đây tuyết rơi nhiều bay tán loạn, tuyết đọng quá sâu cao nguyên lên, càng là chúng thích hợp nhất khu vực săn bắn.

Mà Lôi Thanh Bôn Lôi Thiểm tốc độ mặc dù nhanh, nhưng đối với Đầu khí tiêu hao nhưng là thập phần kịch liệt, thực tế tại bức này khí hậu ác liệt cùng trong hoàn cảnh, càng là có hết sức dị thường.

Lúc trước chết ở Lôi Thanh trong tay U Lang Tư Khảo Đặc, sở dĩ tên hiệu vì U Lang, chính là hần am hiểu ẩn nấp truy tung, làm cho người ta muốn tránh cũng không được, có thể thấy được Sói truy tung năng lực là rất mạnh đấy. Lôi Thanh tại kế tiếp ngăn ngừa hơn mười dặm mà ở bên trong, vậy mà tại còn thừa đàn sói kiên nhẫn truy tung ở bên trong, liên tiếp bị đánh lên suốt bốn lần, mỗi lần đều là chờ hần hơi chút thư giãn xuống, chuẩn bị làm sơ điều tức dưới tình huống, đàn sói liền đột nhiên xuất hiện quấy rối tập kích.

Càng thêm đáng sợ chính là, ý thức được Lôi Thanh cường đại đàn sói bắt đầu thực hành quấy rối chiến thuật, phối hợp một kích không trúng phía dưới, liền lập tức nghênh ngang rời đi, biến mất tại bay tán loạn tuyết rơi nhiều bên trong. Lại làm cho Đầu khí cùng thể năng đều một số gần như hao hết Lôi Thanh, mệt mỏi chi tê, liên thời gian nghỉ ngơi cũng không gian đều không có.

Cực độ chật vật Lôi Thanh, lúc này quanh thân đã rách tung toé, ở đâu còn có nửa điểm mấy tháng trước tiêu sái cậu ấm giống như bộ dáng? Tiều tụy thân sắc bên trong, tràn đầy mệt mỏi, duy có một đôi mắt, nhưng như cũ tràn đầy bất khuất tinh mang. Đàn sói thi triển là quấy rối mệt mỏi chiến thuật, muốn cho con mồi hao hết thể lực, tự hành tan tác.

Tại loại này cực độ nguyên thủy máu tanh chém giết phía dưới, nhân loại chưa hẳn so dã thú thông minh, dã thú đi săn bản năng cùng chiến thuật tính toán, tuyệt đối có thể vượt quá không từng trải qua chi nhân dự kiến. Lôi Thanh đã định chỉ chạy lang thang, trở tay chống kiếm, xếp bằng ở trên mặt tuyết, nhắm mắt lại, dùng chậm rãi hít sâu đến nghỉ ngơi và hồi phục thể lực cùng tâm tính.

Hắn biết rõ, nếu như tiếp tục chạy xuống đi, kết cục chỉ có một, cái kia chính là chết ở Sói quần phía dưới, trở thành bầy cao nguyên Tuyết Lang trong bụng món ăn. Duy nhất một đường sinh cơ, chính là lấy mạng đổi mạng, tranh thủ một kích đánh chết Thanh Đồng sơ giai Sói đầu đàn. Tuy nói thắng tỷ lệ rất thấp, nhưng Lôi Thanh nhưng là không có lựa chọn nào khác.

Tuyết, như trước đang rơi.

Cuồng phong ô ô gọi bầy, vài đạo ám thân ảnh màu trắng, đập trên tuyết động, đi lại nhẹ nhàng xuất hiện ở trong gió tuyết. Sói đầu đàn bên hông kiếm thương không biết lúc nào đã bị đã ngừng lại huyết, một đôi màu xanh lá mà lạnh lùng hai mắt, gắt gao chăm chăm vào ngôi xếp bằng ở bên trong, vẫn không nhúc nhích Lôi Thanh.

"Ngao ~ ô ô ~"

Sói đầu đàn phát ra rên rỉ giống như gầm rú, giờ phút này đã không đơn thuần là vì săn mồi mà nhét đầy cái bao tử rồi. Tại Sói trong thế giới, đồng dạng tràn đầy ăn oán tình cừ. Kể cả Sói đầu đàn ở bên trong, bốn đầu ác lang theo bốn phương tám hướng hằng hải chạy tới, hiệp mang theo từng đợt ác phong.

Lôi Thanh như trước không hề động, nắm trường kiếm Băng Diễm tay, trầm ổn mà không có chút nào run rẩy cảm giác.

Ngay tại song phương chỉ ven ven có mấy trượng, hết sức căng thẳng đồng thời, cơ hồ bị phong tuyết tưới đến như là điều khắc Lôi Thanh triển khai, tất cả còn sót lại thể lực, Đẩu khí, đều tại trong chốc lát bạo phát ra. Quả nhiên là, yên tĩnh như xử nữ mà động như thổ chạy, lại như đất bằng một tiếng tiếng sấm. Trường kiếm Băng Diễm tản ra u lãnh hào quang, quanh quần lấy xì xì rung động Lôi Điện, giống như một đạo giống như sao băng phá vỡ trời cao, đâm về Sói đầu đàn cổ họng.

Ánh mắt ngưng tụ như sắt, chỉ có Sói đầu đàn cổ họng mà trong nội tâm không tiếp tục mặt khác. Một kiếm này, là như thể dứt khoát, như vậy kiên định, bài trừ tất cả xinh đẹp, lấy hai giờ tâm đó gần nhất thẳng tắp khoảng cách.

Một chữ tia chớp kiếm.

Thiên Lôi Tam Biến chiến quyết trong ẩn chứa kiếm chiêu, đơn giản mà trực tiếp, phối hợp với Bôn Lôi Thiểm thân pháp, dùng Thiên Lôi Đẩu khí là vốn khu động, hình thành tuyệt nhanh chóng một chiêu. Một chiêu này áo nghĩa chỉ có một, cái kia chính là nhanh. Nhưng cũng chính bởi vì chỉ có chú trọng nhanh, bởi vậy không thành công, tiện thành nhân, thuộc về dốc sức liều mạng chiêu số.

Mấy trượng khoảng cách, gần kề một cái chớp mắt, song phương bị giao thoa mà qua. Thanh Đồng sơ giai Sói đầu đàn cổ họng chỗ, xuất hiện một cái hơi cháy đen vết thương trí mệnh miệng. Mà Lôi Thanh phản bụng, nhưng là tại đầu Sói tuyệt mệnh phản kích xuống, bị móng vuốt sắc bén kéo ra mấy đạo xâm nhập phản bụng vết cào, băng thuộc tính Đẩu khí rót vào trong cơ thể hắn đồng thời, đông lạnh được quanh người hắn một hồi cứng ngắc, sắc mặt xanh lét trong trắng bạch.

Đã xong, hết thấy đều đã xong. Còn thừa ba đầu ác lang vừa thấy được Sói đầu đàn lập tức bị chém giết, lúc này ngừng đã ngừng lại cộng kích động tác, ô ô ô kệp lấy cái đuôi trực tiếp chạy trời chết. Chúng không biết, cái kia có thể kích giết bọn nó thủ lĩnh khủng bố nhân loại, giờ này khắc này, đã thể lực Đẩu khí hao hết, liền giờ lên thoáng một phát ngón tay khí lực cũng bị mất.

Nhưng nguy cơ, nhưng là không có giải trừ nửa điểm. Đẩu khí hao hết Lôi Thanh, căn bản không cách nào vận chuyển Thiên Lôi Đẩu khí để chống đỡ trong cơ thể cùng bên ngoài cơ thể song trọng rét lạnh, huyết dịch, da thịt, dần dần tại Hàn Băng phía dưới, trở nên cứng ngắc lại đứng lên. Mặc dù là thể chất của hắn vượt xa quá người bình thường, như tiếp tục như vậy nữa, chỉ cần được nửa nén hương công phu, sẽ gặp đông cứng ở chỗ này, đi đòi nhà ma.

"Ngu San San, Ngu Thiên Cơ." Lôi Thanh nghĩ đến đây hai cái danh tự, trong nội tâm liền bốc cháy lên một đoàn hừng hực Liệt Hỏa. Chính là hai người kia, làm cho hắn không thể không như một cái chó nhà có tang giống như, tròn đông núp tây bị người vô cùng vô tận đuổi giết. Cuối cùng bị bức phải muốn chết tại đây hoang tàn vắng vẻ băng tuyết cao nguyên bên trên.

Không cam lòng a..., thật sự là không cam lòng. Ít nhất, không cam lòng lại để cho Ngu San San như vậy vừa lòng đẹp ý. Càng thêm không cam lòng, chính mình cứ như vậy không có tiếng tăm gì chết rồi, đã xong, cùng một đầu Thanh Đồng sơ giai Tuyết Lang đồng quy vu tận. Có lẽ, tại Ngu San San trong mắt, chính mình chỉ là một cái có thể tiện tay bóp chết tiểu nhân vật. Mà ở nội các Thủ Phụ Ngu Thiên Cơ trong mắt, chính mình càng là liền một hạt bụi bặm cũng không phải. Nhưng là, mình không phải là đã từng phát qua thề sao? Bất kể như thế nào, nhất định phải làm cho Ngu San San cùng Ngu Thiên Cơ, ném thử tiểu nhân vật phần nợ, uy lực sao? Chẳng lẽ mình cái này mấy tháng đến đau khổ cũng bạch nhìn sao?

Trong thân thể, không biết từ chỗ nào, tựa hồ dần dần hội tụ này sinh đi một tí lực lượng, tuy nhiên yếu ớt tới cực điểm. Chính là chỗ này một chút lực lượng, lại để cho ngón tay của hắn đầu tựa hồ có thể có chút rung rung rồi. Cái kia hầu như nửa tỉnh nửa bất tỉnh thần trí, bị một cỗ cường đại dị thường bản năng cầu sinh đem ra sử dụng lấy, điều khiển lấy, ngay cả chính hắn cũng không biết, từng điểm từng điểm dời đến Sói đầu đàn bên cạnh, há mồm

cẩn nó tồn tại vết hằn, dốc sức liều mạng hấp thu lấy nó tàn huyết đến.

Sói huyết, vẫn còn sót lại lấy một ít ảm áp, đúng là cái này tí ti ảm áp, lại để cho hắn trở nên cứng nhắc thân hình có chút ảm áp, dần dần khôi phục chút ít khí lực.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nhân họa đặc phúc

"Ồ?"

Một tiếng thanh thúy kiều thoai mái thanh âm vang lên đồng thời, Lôi Thanh nghe vào tai, như nghe thấy tiền âm bình thường, tâm thần không khỏi có chút buông lỏng trễ. Cũng chính là nho nhỏ này thư giãn, lại để cho hắn vẫn luôn tại kiên trì ý niệm rút cuộc gần bó không ngừng, hôn mê rồi.

Say sưa trong gió tuyết, mơ hồ xuất hiện một cái nho nhỏ bóng người. Mặc trên người một bộ dày đặc bông vải bảo trang phục thợ săn, liền khuôn mặt cùng một chỗ bao vào, chỉ chừa ra hai cái trong suốt thanh tịnh, lẫn tròn căng con mắt, thấp thấp vốc dáng nhưng là xiết lấy một cái dài khoảng 1m cung sẵn, bên cạnh còn đi theo một cái cao cỡ nửa người chó săn lưng đen.

"Uông ~ uông." Chó săn nhe răng trợn mắt kêu lên, đem chủ nhân hộ tại sau lưng, chuẩn bị xông đi lên cản xé lúc, cái kia thấp cái nhân ảnh nhưng là nững nịu một tiếng: "Đại hắc, trở về." Thanh âm thanh thúy mà êm tai, rồi lại hơi lộ ra non nớt, hiển nhiên hẳn là một cái không nẩy nở tiểu nữ hài nhi.

Nghiêm chỉnh huấn luyện chó săn lập tức nghe lời trở về chủ nhân bên cạnh, nhưng như cũ là ánh mắt cảnh giác nhìn qua phía trước, có chút xao động bất an phát ra trầm thấp ô ô âm thanh.

Tiểu nữ hài nhi dẫn theo cung sẵn, tư thái dị thường bén nhảy đi đến hai bước, dưới chân vậy mà không có giẫm ra bao nhiêu tuyết ngấn. Lúc nhìn rõ ràng trước mắt tình cảnh lúc, không khỏi trừng lớn tròn căng con mắt lại là thấp giọng hô ...mà bắt đầu: "Ông t...r...ờ...i..., là mặt sẹo Sói đầu đàn, nó vậy mà chết rồi. Cái này, đây là?" Tiểu nữ hài nhi phát hiện cẩn Sói đầu đàn vết hằn Lôi Thanh, liên tục không ngừng ngồi xổm người xuống, đem hắn trở mình đi qua, dò xét dò mũi hơi thở, làm cho nàng thoáng thở dài một hơi, nhưng rất nhanh liền càng làm lông mày vắn ...mà bắt đầu, vội vàng cúi có chút cũ nát dây áo bông, lộ ra một Trương Thanh thanh tú mà xinh đẹp, hai gò má đồng lạnh được hơi đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn mà, ba chân bốn cẳng đem Lôi Thanh bao tại bông vải bảo.

Nghĩ nghĩ lại không đúng, lại cúi bỏ bông vải bảo, kiểm tra một chút Lôi Thanh thương thế trên người đến, cái kia dữ tợn thương thế đem nàng lại càng hoảng sợ, may mắn trời lạnh cùng sương lạnh Đâu khí gián tiếp giúp hắn đã ngừng lại huyết. Vội vàng lại từ từ tùy thân trong bao nhỏ lấy chút ít bó mạng cùng thảo dược, thật sâu hít một hơi, cẩn thận từng li từng tí giúp hắn xử lý hạ miệng vết thương, cũng chăm chú băng bó đứng lên.

Tiểu nữ hài nhi người tuy nhỏ, nhưng không có chút nào sinh trưởng tại đề đồ những cái...kia loli đám bọn chúng nững nịu cùng ôn ền sức lực. Đôi mắt màu đen cùng miệng vết thương, không có nửa điểm vẻ chán ghét, mà là chăm chú mà nghiêm túc xử lý miệng vết thương, thủ pháp lão luyện mà thành thạo, hiển nhiên không là lần đầu tiên đã làm.

Sau đó, nàng lại từ từ tùy thân bọc hành lý lấy ra một chút ngấn xúc, sẽ cực kỳ nhanh xúc tuyết xúc ra một khối phạm vi hơn một trượng đất trống, lục soát chút ít cành khô lá héo úa, thuần thực dựng đi ra cái đồng lửa. Dem Lôi Thanh cẩn thận từng li từng tí đem đến bên cạnh đồng lửa về sau, cái này mới bắt đầu đi xử lý đầu kia mặt sẹo Sói đầu đàn.

Cái này đầu mặt sẹo Sói đầu đàn đã là Thanh Đồng sơ giai yêu thú, tại phạm vi mấy trăm dặm hoành hành hơn mười năm, hình thể cực đại, sợ là không thua bách ngũ thập cân. Nhưng cô bé này mà nhìn như mềm mại, nhưng xử lý sự tình đến thập phần giỏi giang, lực lượng cũng không thấp, Sói đầu đàn bị nàng nhẹ nhõm kéo dài tới bên cạnh đồng lửa.

Móc ra một chút sắc bén dao găm, bắt đầu đồ giải này sinh cái này con yêu thú đến, thủ pháp thuần thực đến làm cho người tức lộn ruột, không bao lâu nghiêm chỉnh trưng da sói bị bóc lột xuống dưới, ngay tiếp theo còn theo hắn trong lồng ngực, móc ra một quả tuyết trắng Ngọc Oánh, tản ra từng trận hàn khí tinh hạp.

"Hô. Quả nhiên Thanh Đồng cấp yêu thú trong cơ thể, hội trường ra tinh hạch đến." Tiểu nữ hài nhi dùng tuyết lau sạch sẽ này cái tinh hạch về sau, có chút si mê nhìn xem nó, lẩm bẩm nói: "Thật xinh đẹp tinh hạch." Bất quá nàng cũng không có tham luyến, mà là dùng da sói bao ở, đặt ở trong mê ngủ Lôi Thanh bên người.

Sau đó mới tham lam cắt đứt một khối thịt sói, kẹp ở đồng lửa bên trên lửa đốt sáng sấy nướng ...mà bắt đầu. Nàng cái kia tùy thân bọc hành lý, cực kỳ giống cái bách bảo nang, lại vẫn tùy thân mang theo đi một tí muối cùng đồ gia vị cùng một cái tiểu nồi sắt. Tiểu nồi sắt trong tươi chút ít sạch sẽ tuyết, nổi

lên nước.

Không bao lâu, sầy nướng thịt sói bắt đầu tàn mất ra từng trận mùi thịt, xì xì xì ứa ra dầu, làm cho người ta vừa thấy phía dưới, liền ngón trở đại động. Mà nàng cái con kia nhu thuận chó săn lưng đen, thì là ngoan ngoãn ngồi xổm ở một bên, trơ mắt nhìn thịt sói.

Nàng nhưng là không biết, Lôi Thanh lúc này thương thế, cũng là ở vào đi một tí kỳ lạ biến hóa bên trong. Lúc này đây trọng thương, một số gần như gần chết, là Lôi Thanh chưa bao giờ có rất thương tổn nghiêm trọng rồi. Nếu không có tiểu cô nương này xuất hiện, cứu được hắn, không thể nói trước liền sẽ trực tiếp chết tại đây mảnh hoang vu chi địa.

Dày đặc bông vải bảo, đồng lửa nhiệt lượng, trợ giúp hắn duy trì ở nhiệt độ cơ thể. Tùy theo trong cơ thể hắn băng sương đầu khí tiêu tán mất về sau, miệng vết thương cũng may mắn bị lên thuốc sau băng bó ở, nếu không sẽ không chút máu mà chết. Nhưng là, dựa theo hiện tại loại tình huống này, coi như là bảo vệ này tánh mạng, loại thương thế này cũng cần an dưỡng một thời gian ngắn mới có thể khôi phục.

Nhưng mà, kỳ lạ sự tình đã xảy ra. Lôi Thanh từ nhỏ đeo tại ngực một quả phong cách cổ xưa ngọc bội, lặng yên không một tiếng động Oánh Oánh tàn mất ra màu xanh nhạt, lại ôn nhuận như nước khí tức, chui vào da thịt của hắn, theo kinh mạch bắt đầu hướng miệng vết thương lan tràn mà đi.

Cái loại này màu xanh nhạt khí tức, phảng phất có được rất mạnh chữa thương năng lực, không ngừng thoải mái miệng vết thương cơ bắp lúc, vậy mà kích thích miệng vết thương bắt đầu một chút khép lại. Tuy nhiên cái loại này tốc độ có chút chậm chạp, lại vượt xa một nhân loại bình thường khép lại tốc độ.

Đã đến nửa đêm, Lôi Thanh quanh thân bắt đầu đỏ bừng, cái trán cũng là nóng lên. Thủ hộ ở một bên tiểu nữ hài nhi thấy thế cũng là thâm kêu không xong, bị trọng thương người kiêng kỵ nhất đã là như thế nóng rần lên. Một khi rất không qua, sẽ đi đòi nhà ma.

Cũng may tiểu cô nương này mà tựa hồ đối với chữa thương rất có thủ đoạn, vội vàng ngắt chút ít tuyết đoàn, dùng tấm vải bao này sinh về sau, thoa khí hắn cái trán hồ hạ nhiệt độ.

Ba chân bốn cẳng chiếu cố hồ một đêm về sau, Lôi Thanh tình huống cũng là ổn định lại. Ngủ say ý thức, dần dần thanh tỉnh, chậm rãi mở to mắt, gặp được một cái đang mặc áo mỏng, khuôn mặt tựa hồ bị gió đêm thổi trúng đỏ bừng tiểu nữ hài nhi, đang về mặt ân cần nhìn mình chăm chăm.

Mấy tháng gặp trắc trở kiếp sống, khiến cho Lôi Thanh đã quá khứ lúc trước trẻ trung chi khí, tâm tình trở nên vô cùng cứng cỏi mà có chút thành thực, hẳn lúc này, cũng là tỉnh táo nhìn xem tiểu nữ hài nhi. Trong đầu cẩn thận hồi tưởng một ít hôn mê chuyện lúc trước. Khi thấy trên người mình cái kia một thân phá áo bông lúc, Lôi Thanh trong ánh mắt, lộ ra vẻ cảm kích: "Tiểu muội muội, đa tạ ơn cứu mệnh của ngươi."

Tiểu nữ hài nhi cũng là thờ dài một hơi nở nụ cười, cười rất khá xem: "Rất tốt, đầu óc của ngươi xem ra không có cháy hỏng. Ta là Tả Thiên Thiên, ngươi giết chết mặt sẹo Sói đầu đàn, rất lợi hại. Cho nên, ngươi có thể bảo ta Thiên Thiên."

Ngay tại Lôi Thanh nghi hoặc chuẩn bị nói chuyện chi tiết, Tả Thiên Thiên ngăn trở hắn: "Ngươi vừa tỉnh, đừng nói chuyện tiêu hao khí lực. Thân thể của ngươi rất suy yếu, tạm thời không có thể ăn sầy nướng thịt sói, bắt quả ta cho ngươi chuẩn bị một chút thịt súp."

Tả Thiên Thiên dứt lời, liền đem nàng vẫn còn nấu tiểu nồi sắt bụng tới, dùng thìa từng miếng từng miếng uy (cho ăn) Lôi Thanh uống canh thịt. Canh thịt nấu rất tư vị, có muối, cũng có các loại đồ gia vị. Lôi Thanh tại uống cái kia nóng hầm hập canh thịt về sau, tinh thần dần dần vô cùng phấn chấn ...mà bắt đầu, khôi phục không ít khí lực. Trong cơ thể Đầu khí, cũng là tại tự nhiên trạng thái xuống, khôi phục một chút.

Năng lượng là thủ hằng đầy, Đầu khí cũng sẽ không lãng không mà đến. Căn cứ đại lục Đầu khí lý luận. Tại bổ sung đồ ăn về sau, đồ ăn một bộ phận sẽ chuyển hóa làm thể lực thừa số, dư thừa bộ phận sẽ trở thành đường cùng mỡ loại này dự trữ năng lượng. Mà tu luyện Đầu khí thành công cường giả, bình thường mặc dù là không đi chủ động đem thể lực thừa số rèn luyện ngưng tụ thành Đầu khí. Chỉ cần Khí Hải chi trung Đầu khí không tràn đầy, thân thể cơ năng, theo hô hấp, cũng sẽ dùng một loại chậm rãi phương thức, dần dần đem trong cơ thể dự trữ năng lượng, cô đọng trở thành Đầu khí, bổ sung tiến Khí Hải, duy trì tiêu hao.

Nhưng ngoại trừ tự nhiên khôi phục bên ngoài, các cường giả còn có thể thông qua chủ động vận chuyển Đầu khí phương thức, đến nhanh hơn Đầu khí khôi phục quá trình.

Lúc này Lôi Thanh, đã sớm thích ứng tại cái gì trong hoàn cảnh, dùng nhập định phương thức đến khôi phục chính mình Đầu khí. Lúc này, hắn lần nữa đối với cái kia Tả Thiên Thiên cảm kích một tiếng về sau, liền ngồi xếp bằng tiến vào đã đến trạng thái nhập định.

Dùng đã lâu hít sâu với tư cách chất xúc tác, thân thể bắt đầu tiến vào đã đến một loại phức tạp vận chuyển cơ chế bên trong. Hấp vào khí, cùng trong cơ thể một ít trạng thái cố định chứa đựng năng lượng, tiến hành một loạt phản ứng, rất thần kỳ chuyển hóa làm thể lực, bổ sung đến thân thể từng cái tánh mạng thừa số bên trong đi.

Tùy theo thể lực khôi phục lại cực hạn về sau, vốn là theo trên lý luận mà nói, thân thể cơ chế sẽ tự động đình chỉ thể lực bổ sung. Nhưng là, Lôi Thanh nhưng là bắt đầu thúc dục Đầu khí, theo trong cơ thể kinh mạch, chậm rãi chạy ...mà bắt đầu. Thông qua hơi chấn động phương thức, kích thích tánh mạng thừa số, đem thể lực tiếp theo cường độ cao ngưng tụ rèn luyện, tạo thành Đầu khí, gia nhập vào càng ngày càng hùng hậu Đầu khí trong đại quân.

Tùy theo thể lực bị tủy lấy mất về sau, thân thể cơ năng không thể không tiếp tục vận chuyển, vì thân thể bổ sung thể lực. Đầu khí với tư cách thể lực cao cấp hơn tồn tại, tự nhiên mà vậy so thể lực ngưng tụ rất nhiều. Lúc này Lôi Thanh, ước chừng muốn dùng bốn cái thể lực thừa số, mới có thể ngưng tụ ra một cái Đầu khí thừa số. Bởi vậy, một cái Đầu khí thừa số bị thiêu đốt về sau, có khả năng sinh ra năng lượng là thể lực thừa số bốn lần.

"Ồ? Bốn lần?" Đang đang khôi phục trong đầu khí Lôi Thanh trong nội tâm hơi kinh hãi, hiện tại đã có thể đạt tới loại trình độ này rồi hả? Chẳng lẽ, chính

mình đột phá? Từ sinh đến tử, Tiếp tục thành công lại là tiến thêm một bước?

Lôi Thanh vội vàng nội thị một phen, quả nhiên, mình bây giờ Đấu khí, xa so sánh hôm qua hùng hậu tinh xảo rất nhiều, phảng phất tràn đầy sức bật. Đây tuyệt đối không phải Thanh Đồng trung giai có thể biểu hiện ra ngoài hiệu quả, chỉ sợ, mình là thật sự đột phá đã đến Thanh Đồng cao giai.

Trong nội tâm quả nhiên là một hồi thoải mái cực kỳ, họa này phúc chỗ ỷ, nguyên vốn cho là mình muốn chết tại đây cái hoang vu chi địa rồi. Lại không nghĩ rằng, nếu không ngoan cố còn sống, còn nhân họa đắc phúc, đánh vỡ gông cùm xiềng xích, lần nữa tấn cấp đã đến Thanh Đồng cao giai.

Muốn biết rõ, mỗi một lần tấn cấp, đều là một lần tánh mạng sự quá độ. Lúc này, hần Đấu khí chẳng những thay đổi lớn sức bật, Khí Hải nội dung nạp số lượng cũng sẽ thêm nữa.... Nếu không như thế, cái gọi là tiến hóa là sinh mệnh thừa số tiến hành lột xác, trở nên càng mạnh hơn nữa. Tại kia tấn cấp về sau, thân thể các phương diện tổ chất, tỷ như thị giác, thính giác, khứu giác, phản ứng . . . , cũng sẽ càng thêm nhạy cảm. Thuần lực số lượng cùng tốc độ cũng sẽ nhanh hơn, thể chất cũng sẽ tăng cường. Là trọng yếu hơn là, thể lực cùng rèn luyện Đấu khí năng lực, cũng cùng tìm được bay vọt về chất.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Người không thể xem bề ngoài

Lúc này đây Lôi Thanh khôi phục đầy Đấu khí về sau, chỉ cảm thấy bụng dưới Khí Hải chỗ, phình căng căng, tràn đầy Đấu khí. Cả người cũng thay đổi thần thái sáng láng, coi như không có chịu qua tổn thương giống nhau. Trong bụng cái kia trí mạng miệng vết thương, đã ở đủ loại căn do hạ khép lại không sai biệt lắm, chỉ cần lại dùng Đấu khí chữa thương một phen, tĩnh dưỡng mấy ngày, có thể hoàn toàn khôi phục.

Tu luyện Đấu khí cường giả, cùng người bình thường có thể hoàn toàn khác nhau. Bởi vì thể chất cường đại, bị thương không dễ dàng chết, miệng vết thương khôi phục năng lực cũng rất mạnh. Ngoài ra, dùng Đấu khí thiêu đốt ân cần săn sóc miệng vết thương, cũng có thể kích thích tánh mạng thừa số nhanh hơn thay thế, trên phạm vi lớn nhanh hơn khôi phục tốc độ.

Trong vòng một đêm, Lôi Thanh thương thế vậy mà tốt rồi bảy tám phần rồi. Hần cũng là thoáng cảm khái thoáng một phát, trong đó đại bộ phận công lao, có thể coi là tại ngực cái kia miếng phong cách cổ xưa ngọc bội bên trên. Mỗi lần hần bị thương, cái kia miếng ngọc bội đều tản mát ra năng lượng, vì kia trị liệu miệng vết thương. Nếu không, dùng lúc trước Lôi Thanh cái loại này ăn không được đau khổ bơ tiêu sinh, làm sao có thể theo dòng binh đoàn đám kia cáo già chiến sĩ trong tay, không ngừng thoát được tánh mạng, còn có năng lực phân sát mà tìm kiếm đột phá đâu này?

Hiển nhiên, lúc này đây lại là ngọc bội cứu được hần. Cách giáp da, Lôi Thanh nhẹ nhàng vuốt ve vuốt ve ngực cái kia miếng ngọc bội, trong thần sắc không khỏi có chút âm ảm. Đây cái ngọc bội mặc dù là khó được bảo bối, lại là mình cái kia chưa bao giờ thấy qua cha ruột, lưu cho mình duy nhất thứ đồ vật. Lúc trước hần, mang theo trong tả lót chính mình, về tới Lôi gia, đem mình giao cho đại bá về sau, ngày thứ hai liền lại biến mất rồi.

Về phần mẫu thân, Lôi Thanh tức thì càng thêm ngơ ngẩn, liền mẫu thân là ai cũng không biết.

Lần này trốn hướng Hoàn Hồn sơn mạch một đầu khác, cố nhiên là có tránh né đuổi giết mục đích, nhưng đồng thời Lôi Thanh cũng nghĩ qua đi tìm một phụ thân lúc tuổi còn trẻ lão hữu, tìm hiểu thoáng một phát phụ thân tin tức tung tích. Bất kể là hần đã chết cũng tốt, còn sống cũng thế, dù sao cũng phải có một danh mục mới là.

Lôi Thanh biết rõ lúc này không phải cảm khái những điều này thời điểm, mở to mắt, nhìn xem đông lạnh được lạnh run, đang tại sương ẩm Tà Thiên Thiên, khoe miệng không khỏi lộ ra một chút vui vẻ. Là tiểu cô nương này cứu mình, hơn nữa, tiểu cô nương này cùng để đô những cái...kia hoặc nương chiều nhu nhược, hoặc ngang ngược các thiếu nữ hoàn toàn bất đồng.

Phảng phất là bản năng cảm nhận được Lôi Thanh ánh mắt, Tà Thiên Thiên cảnh giác nhanh chóng quay đầu lại, nhưng chợt lộ ra đáng tươi cười: "Đại ca, người nhập định tỉnh? Thật sự là quá tốt. Ô? Người trên mặt như thế nào như vậy bản, đen sì đấy." Lúc trước nàng vì Lôi Thanh chữa thương, cùng sử dụng tuyệt tủy giúp hần hạ nhiệt độ lúc, nàng đã hoàn toàn nhìn rõ ràng Lôi Thanh tướng mạo. Mây kiếm lăng mục, rất là tuấn đạt. Tăng thêm trải qua ma luyện về sau hần, trên mặt không có non nớt bơ vơ, nhiều hơn chút ít thành thực cường tráng, tất nhiên là lại để cho còn là thiếu nữ Tà Thiên Thiên, trong nội tâm hảo cảm tăng nhiều.

Không phải không thừa nhận, có đôi khi vóc người anh tuấn đẹp mắt chút ít, vẫn còn có chút tác dụng đấy. Nếu như Lôi Thanh lớn lên dạng không đứng đắn, thô bỉ khó coi. Tà Thiên Thiên cố gắng cũng sẽ cứu hần, nhưng tuyệt đối sẽ không chiếu cố như vậy dụng tâm, tí mĩ che chở, lại cho hần hạ nhiệt độ, lại cho hần nướng súp, còn một lát không để lại thủ hộ ở bên cạnh hần, càng thêm không sẽ như thế ân cần.

Lôi Thanh hướng trên mặt một vòng, đích thật là đen sì vô cùng bản, nhưng hần vẫn là ngược lại vui mừng nở nụ cười: "Ta là lên cấp, trong thân thể càng thêm cường tráng tánh mạng thừa số dài ra về sau, một ít suy sụp tánh mạng thừa số liền sẽ chết sau bài tiết ra ngoài." Nói xong, hần cũng là thoải phồng chút ít tuyết, trước đem trên mặt chà lau sạch sẽ. Lộ ra cái kia trương hoi có vẻ cương nghị, anh tuấn đẹp mắt sạch sẽ khuôn mặt. Bởi vì thương thế tốt

không sai biệt lắm chỉ có, trên mặt cũng nhiều chút ít khỏe mạnh hồng nhuận phơn phớt.

Sinh trưởng tại vắng vẻ tiểu trong sơn thôn Tả Thiên Thiên, tự là lần đầu tiên nhìn thấy tuổi trẻ anh tuấn, lại tư thế oai hùng bồng bồng phần chấn nam tử. Hơn nữa Lôi Thanh tại đế đô lớn lên, trên người tự nhiên mà vậy lộ ra một lượng khác khí chất. Tả Thiên Thiên loại năm này lĩnh, đã đến mỗi tình đầu chi tế, một viên nho nhỏ tâm hồn thiếu nữ, không thể ức chế hơi có chút tim đập thành thịch.

Không khỏi có chút xấu hổ, cúi đầu nói: "Đại ca ca người thật là lợi hại, vậy mà có thể sử dụng kiếm cận thân bác đầu giết chết mặt sẹo Sói đầu đàn. Đúng rồi, Đại ca ca người tên là gì?"

"Ah, thật sự là thất lễ. Ta là Lôi Thanh, đa tạ Thiên Thiên tiểu thư ân cứu mạng." Lôi Thanh đem khuôn mặt nhỏ nhắn vừa thu lại, nghiêm túc mà chân thành hành lễ: "Lần này ân đức, Lôi Thanh cả đời khó quên, chắc chắn báo đáp." Nói xong, bỏ đi trên người cũ nát bông vải bào, giúp đỡ Tả Thiên Thiên phủ thêm.

"Lôi ca ca, người không cần khách khí. Người giết mặt sẹo Sói đầu đàn, cũng là vì phạm vi mấy trăm dặm bên trong ngoại trừ một cái lớn hại, lại nói tiếp, chúng ta còn muốn cảm kích còn người." Tả Thiên Thiên có chút không biết làm sao thẹn thùng ...mà bắt đầu, cúi đầu tùy ý Lôi Thanh giúp nàng mặc vào bông vải bào.

"Không nói những thứ này, ta có một chút cừ nhân ở phía sau truy sát ta." Lôi Thanh nghiêm nghị nhìn chung quanh một phen nói: "Nơi đây không là cái gì nơi ở lâu, ta phải lập tức lau đi nơi đây dấu vết, sau đó chuyển dời đến yên lặng chi địa đi." Dứt lời, Lôi Thanh mà bắt đầu động thủ thanh trừ dấu vết ...mà bắt đầu.

Những thứ này, đều là Lôi Thanh từ nhỏ đã bị giáo dục trong có qua chương trình học, vốn lấy trước chưa bao giờ thực tế qua. Chỉ có cái này mấy tháng, tại ăn lấy hết bị đuổi giết đau khổ về sau, phản truy tung năng lực cũng là tăng lên đột nhiên tăng mạnh, cái kia khó dây đưa U Lang Tư Khảo Đặc, là hẳn tốt nhất lão sư.

Ngay tại Lôi Thanh động thủ thanh lý thời điểm, Tả Thiên Thiên cũng bắt đầu hỗ trợ. Lại để cho Lôi Thanh có chút ngoài ý muốn chính là, tiểu cô nương này tựa hồ tại phản truy tung bên trên cũng có phần rất có nghề, thanh lý này sinh dấu vết đến vô cùng lão luyện, một bộ quen thuộc bộ dạng.

"Thiên Thiên, người cũng hiểu truy tung cùng phản truy tung?" Lôi Thanh bên cạnh là làm việc, bên cạnh là hơi có kỳ quái hỏi.

"Ừ, đều là gia gia dạy ta." Tả Thiên Thiên chút nào không tâm cơ trực tiếp trả lời, lại phảng phất có một ít kiêu ngạo nói xong: "Lôi ca ca, người cũng chớ xem thường Thiên Thiên. Thiên Thiên thế nhưng là một cái đi săn hảo thủ, rất am hiểu cách truy tung các loại con mồi, còn hiểu bắn tên, phục kích, cạm bẫy."

Lôi Thanh có chút đồ mở hội nhưng, quả nhiên là người nhà nghèo hải tử sớm biết lo liệu việc nhà a.... Chính mình như nàng như vậy niên kỷ thời điểm, chi hiểu cùng một đám hồ bằng cầu hữu cùng một chỗ trốn học, đánh nhau, uống rượu, gây chuyện thị phi, thậm chí là trêu hoa ghẹo nguyệt, toàn bộ là một nhân hiệu tiêu chuẩn tại ăn chơi thiếu gia. Lôi gia Cừu thiếu tên tuổi, cũng là theo khi đó chơi vang lên. Nếu như không là đã ra cái kia cái cọc sự tình, không thể nói trước mình bây giờ vẫn còn là trong đế đô dật ngựa đi rong chơi con chó, tiêu điều tự tại làm cái du đầu phần diện công tử ca đầu. Tuy nhiên cha mẹ không tại, nhưng đại bá cùng thím nhưng là rất cưng chiều hẳn, so con ruột còn yêu thương.

"Lôi ca ca người không tin?" Thấy hẳn không nói lời nào, Tả Thiên Thiên có chút nhỏ nhỏ đã hiểu lầm, chu miệng nhỏ cả giận nói: "Kỳ thật lần này ta đi ra, là nghĩ biện pháp săn bắn mặt sẹo Sói đầu đàn đấy, bất quá bị người nhanh chân đến trước rồi."

Cái này, Lôi Thanh thật đúng là vô cùng giật mình, không khỏi trừng mắt nói: "Cái gì? Người có thể đánh thắng được đầu kia Thanh Đồng sơ giai Sói đầu đàn?" Kinh ngạc nhìn từ trên xuống dưới nàng, xem nàng tức giận cơ, tựa hồ rất yếu, liền Hắc Thiết cấp cũng không có đạt tới. Có thể đối phó một hai cái bình thường trưởng thành nam tử cũng không tệ rồi, làm sao có thể đánh thắng được Sói đầu đàn?

"Khanh khách, Lôi ca ca người thực ngốc, ai nói cho người biết săn bắn nhất định phải chính diện dùng đao kiếm giết hay sao?" Tả Thiên Thiên cười đuổi ra ngón tay nhỏ sập sập mí mắt, đáng yêu thè lưỡi dùng bày ra cười nhạo: "Người ta không thể bỏ bẫy rập? Dùng cạm bẫy giết chết mặt sẹo Sói đầu đàn? Bất quá, mặt sẹo Sói đầu đàn rất giáo hoạt, ta săn nó nhiều lần đều bị nó giáo hoạt khám phá cạm bẫy. Nó đối với mùi thật sự quá nhạy cảm." Nói xong, có chút tiếc hận thở dài một hơi.

Lôi Thanh lại khiếp sợ lại bội phục, hoàn toàn chính xác, săn giết yêu thú cũng là có thể sử dụng cạm bẫy đấy. Nhưng đây cũng không phải là chuyện dễ dàng gì tình, phải đang truy tung, phản truy tung, cùng với cạm bẫy tạo nghệ bên trên rất mạnh mới được. Nếu không, săn giết không thành chỉ sợ sẽ bị phản săn giết, yêu thú thế nhưng là rất thông minh đấy, sinh tồn bản năng rất mạnh. Cái này Tả Thiên Thiên ba phen mấy bận cùng mặt sẹo Sói đầu đàn đánh nhau, đến nay giống như không có thua thiệt bộ dáng, có thể thấy được thật sự của nàng có có chút tài năng đấy.

Muốn là mình có thể cùng nàng giống nhau am hiểu phản Truy Tung Chi Thuật, những ngày này cũng không cần ăn nhiều như vậy đau khổ. May mắn, Lôi Thanh tại cuối cùng trước mắt phân sát U Lang Tư Khảo Đặc. Nếu không, dựa vào lúc này đây ra phủ Sói khiến cho trọng thương hôn mê, liền chạy không khỏi U Lang Tư Khảo Đặc độc thủ rồi.

Quả nhiên, người không thể xem bề ngoài, Lôi Thanh lại là đã học được bài học. Tựa như cái kia An Phi Phi giống nhau, mặt ngoài xem là một trắng nõn tươi ngon mọng nước như rau cải trắng giống như nhà bên thiếu phụ, mềm mại vũ mị, một khi chính diện chiến đấu, cuồng bạo giống như là người điên.

Chương 8: Giết chóc

Hai người vừa nói lời nói chi tế, rất nhanh thu thập xong nơi trú quân. Đi qua Tả Thiên Thiên đề nghị, lại để cho Lôi Thanh cùng một chỗ quay về nàng cái kia vắng vẻ tiểu sơn thôn dặm nghỉ ngơi một ngày sẽ rời đi. Cẩn thận sau khi suy nghĩ một chút, Lôi Thanh liền cũng đồng ý. Dù sao hiện tại U Lang Tư Khảo Đặc chết rồi, đối phương truy tung năng lực thật lớn suy yếu. An Phi Phi mãnh liệt về mãnh liệt, nhưng nàng vũ dũng nhưng là thể hiện tại chính diện trên chiến trường, mà không phải là truy tung.

Hai người một đường trở về chi tế, Tả Thiên Thiên tuy nhiên thực lực chưa đủ, nhưng nàng từ nhỏ ở nơi này phụ cận lớn lên, thói quen loại này phong tuyết liên thiên thời gian. Cước lực không thể so với Lôi Thanh chậm nhiều ít. Huống chi, nàng nói am hiểu cách truy tung cùng phản truy tung, quả nhiên không phải nói cười đấy.

Cho Lôi Thanh bồi lên đi một tí bột phấn, lại để cho hắn che lấp mùi, mà một đường tới tung tích, cũng là bị nàng nhẹ nhõm quét dọn, hành tung xuất quỷ nhập thần đấy, ngược lại là cực kỳ giống một cái trên chiến trường trinh sát. Đồng thời, Lôi Thanh cũng bắt đầu có chút hoài nghi cái này Tả Thiên Thiên gia gia đến tốt cùng là người nào rồi. Tả Thiên Thiên biểu hiện ra ngoài những thứ này, rất rõ ràng không phải bình thường thợ săn có thể có tiêu chuẩn, các loại thủ pháp cực kỳ chuyên nghiệp, mà ngay cả Lôi Thanh trước kia trong gia tộc học qua những cái...kia chiến trường trinh sát học, cũng không sánh bằng Tả Thiên Thiên những thứ này.

Hắn là? Gia gia của nàng là cái nào đó ân sĩ? Duy nhất có chút lại để cho Lôi Thanh nghi hoặc chính là, Tả Thiên Thiên Đấu khí phương diện tựa hồ đọc lướt qua không nhiều lắm, học Đấu khí cũng rất hàng thông thường, tiêu chuẩn cực kém, liền Hắc Thiết cấp đều không đạt được.

"Thiên Thiên, ngươi vì cái gì tại loại này thời tiết chạy đến săn giết Sói đầu đàn? Đồ đặc của ngươi đều là gia gia dạy, hẳn vì cái gì không giúp ngươi?" Lôi Thanh có chút thử thăm dò nói, cũng là xuất phát từ cẩn thận cân nhắc. Vạn nhất cái này Tả Thiên Thiên gia gia là một trốn tránh cừu gia đuổi giết ân sĩ các loại, chính mình đi qua lộ ra ngoài hành tung của hắn, chẳng phải là muốn tới là địch?

"Ông nội của ta thân thể rất yếu, chân cũng bất tiện hành tẩu." Tả Thiên Thiên chỉ huy nàng chó săn lung đen tại phía trước dò đường, thuận miệng đáp: "Về phần muốn đi ra săn giết mặt sẹo Sói đầu đàn, cũng là không có cách nào. Lần này thôn chúng ta từ tại con mồi da lông phương diện mất mùa, không đạt được Độc Nhãn Long thu thuế một nửa yêu cầu, hẳn bắt tiếng, năm nay nếu thiếu một tấm da cọng lông, liền giết chúng ta thôn một người. Cho nên, ta mới mạo hiểm đi ra đi săn mặt sẹo Sói đầu đàn. Dùng mặt sẹo Sói đầu đàn trần quý da lông cùng tinh hạch, đầy đủ đền bù chúng ta một nửa thu thuế rồi. Cho nên, hai ngày nữa ta còn muốn đi Hoành Đoạn sơn mạch một chuyến, nhìn xem có thể hay không tìm được chút ít hiếm có cái gì, vượt qua cái này cửa ải khó."

"Nguyên lai là như vậy a..." Lôi Thanh có chút trầm ngâm: "Vậy ngươi còn đem da sói cùng tinh hạch cho ta? Như vậy đi, ta đem da sói tinh hạch đều tặng cho ngươi, vượt qua trước mắt cửa ải khó hơn nữa. Hiện tại loại này thời tiết, ngươi một nữ hài tử đi Hoành Đoạn sơn mạch quá nguy hiểm."

"Cái này tại sao có thể?" Tả Thiên Thiên lắc đầu cự tuyệt: "Những thứ này là Lôi ca ca ngươi dốc sức liều mạng đánh tới đấy, ta không thể cầm."

"Thiên Thiên, ngươi nói gì vậy?" Lôi Thanh giả bộ có chút tức giận nói: "Không nói trước ngươi đã cứu ta một mạng, còn tận tâm tận lực hầu hạ. Cho dù ngươi kêu ta một tiếng này ca ca, ta không thể tiền đưa ngươi da sói cùng tinh hạch rồi hả? Ngươi muốn cự tuyệt, về sau ngươi liền không nên gọi ta là Lôi ca ca rồi, ta cũng sẽ không lại nhận thức ngươi làm muội muội." Trước kia hắn ở đây để đồ vẫn là rất ăn được nhanh đến, thường xuyên vật lộn tại nữ hài tử trong đồng. Bức loại này kinh nghiệm sống chưa nhiều tiểu nữ hài nhi đi vào khuôn khổ, hẳn sợ trường vô cùng.

Bất quá kia nhưng, Tả Thiên Thiên khẩn trương lên, vội vàng nói: "Lôi ca ca, ta không phải ý tứ này."

"Ta mặc kệ, dù sao ngươi cầm cũng phải cầm, không cầm cũng phải cầm." Lôi Thanh ngang ngược không nói đạo lý nói: "Bằng không thì, ta sẽ rất tức giận. Còn có, ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi đi Hoành Đoạn sơn mạch đi săn." Tuy nhiên cái này da lông tinh hạch, mặc dù là tại để đồ, cũng là rất vật trân quý. Có thể Lôi Thanh thiếu người một cái mạng đầu rồi, làm sao sẽ keo kiệt những vật này? Hơn nữa, cái này Tả Thiên Thiên thật đúng là rất nhận người ưa thích cùng thương yêu, Lôi Thanh hoàn toàn chính xác không muốn làm cho nàng đi mạo hiểm.

"Được rồi được rồi, Lôi ca ca ngươi đừng nóng giận, ta lấy còn không được sao?" Tuy nhiên bị Lôi Thanh dữ tợn thoáng một phát, nhưng Tả Thiên Thiên ngược lại cảm thấy hắn mà nói nghe được rất làm cho nàng thoải mái.

Thấy nàng đáp ứng, Lôi Thanh mới cười nói vài câu để nghe lời nói, làm cho nàng vui vẻ thoáng một phát.

Hai người đi được cực nhanh, ước chừng một nửa lộ về sau, nho nhỏ lúc nghỉ ngơi, Lôi Thanh lại thuận miệng hỏi: "Cái kia Độc Nhãn Long là người nào? Thay Châu phủ thu thuế bộ đội biên phòng? Làm sao sẽ thu không đầy nộp thuế, còn muốn giết người?"

"Mới không phải đầu rồi, Châu phủ thuế chúng ta đã sớm nộp đã qua. Cái kia Độc Nhãn Long, là chúng ta phạm vi mấy trăm dặm bên trong cường đạo, thủ hạ binh hùng tướng mạnh đấy, liền khi dễ thôn chúng ta dân. Hàng năm chúng ta đều muốn cho hắn giao 100 tấm da cọng lông, nếu không hắn sẽ giết người. Hắn và mặt sẹo Sói đầu đàn, còn có Liên Vân Phong bên trên Độc Giác Hồ, là chúng ta bên này tam hại, trong đó Độc Nhãn Long cùng dưới tay

hắn cường đạo vẫn là tam hại đứng đầu. Dù sao mặt sẹo Sói đầu đàn cùng Độc Giác Hồ, chỉ có bụng vô cùng khi đói bụng, mới có thể quấy rối thôn trang."

Nguyên lai là một cổ cường đạo, nơi đây trời cao hoàng đế xa đây, hoàn toàn chính xác dễ dàng sinh sôi cường đạo. Đồi lại trước kia Lôi Thanh, có lẽ sẽ lòng đầy căm phẫn. Nhưng mấy tháng ma luyện xuống, xấu xí sự tình gặp nhiều hơn, cũng là thấy nhưng không thể trách rồi. Chẳng qua là cười lạnh nói: "Nghe, cái kia Độc Nhân Long nghe hung hãn hay sao? Hoàn Đoạn sơn mạch, không phải có lệ thuộc đế quốc biên phòng tuần tra quân sao? Bọn hắn cũng mặc kệ?"

"Cái này ta cũng không hiểu, tóm lại biên phòng tuần tra quân thứ nhất, Độc Nhân Long sẽ mai danh ẩn tích. Đội tuần tra quân vừa đi, Độc Nhân Long lại sẽ ra ngoài khoa trương." Tả Thiên Thiên dị thường chán ghét nói.

Lôi Thanh thâm nghĩ, xem ra biên phòng tuần tra quân cùng Độc Nhân Long đã cấu kết lên. Bất quá Lôi Thanh cũng rõ ràng, tại đế quốc ở trong, làm bất cứ chuyện gì nhất định phải cùng chính thức cấu kết, tìm kiếm ô dù đây. Nếu không, bất luận cái gì nghề nghiệp đều rất khó làm được xuống dưới. Đế quốc cảnh nội một ít trộm cướp cũng là không ngoại lệ có ô dù đây. Nếu không, cái loại này không có nền móng trộm cướp, không có xuất hiện vài ngày cũng sẽ bị đế quốc quân đội tiêu diệt.

Hai người đuổi đến nửa ngày đường, đã đi hơn mười dặm về sau, mới tới chân núi cùng, tiểu sơn thôn bên ngoài. Lần này trở về, Tả Thiên Thiên rõ ràng tâm tình rất cao, lôi kéo Lôi Thanh nói bọn hắn tiểu người ở trong sơn thôn rất hiếu khách, có cái gì tốt đưa các loại.

Bỗng nhiên, hai người đều là đột nhiên dừng bước. Xa xa đây, hai người cũng đã chứng kiến cái kia tiểu sơn thôn bên trong khói đặc nổi lên bốn phía, mơ hồ nhìn thấy ánh lửa.

"Cháy?" Lôi Thanh vừa toát ra ý nghĩ này, liền lập tức vứt bỏ. Không đúng, cháy rồi mà nói..., không có khả năng khói đặc nổi lên bốn phía. Chẳng lẽ nói? Mơ hồ, Lôi Thanh đã có chút ít dự cảm bất hảo.

Tả Thiên Thiên vừa thấy thôn cháy, có chút nóng nảy, vội vàng muốn đi trong thôn xông. Nhưng Lôi Thanh lại là một thanh đem nàng giữ chặt, ánh mắt lợi hại mà nghiêm nghị: "Thiên Thiên, thôn khả năng xảy ra vấn đề rồi. Người trước định ra tâm thần, dẫn ta đi đường nhỏ bí mật đi đi vào."

Tả Thiên Thiên vừa nghe xong, nguyên vốn cũng là kinh hãi bối rối. Nhưng chứng kiến Lôi Thanh bình tĩnh mà tinh táo ánh mắt về sau, cũng là chậm rãi định ra rồi thần đến, kéo Lôi Thanh, vội vàng hướng bên cạnh tiểu đường đi tới: "Lôi ca ca, người nhanh đi theo ta, này đường nhỏ ẩn nấp. Ông nội của ta chân không tốt, ta sợ hắn vậy ở trong lửa. . . Còn có, chúng ta nơi này là dưới cửa núi, ta mơ hồ nghe được mùi máu tươi!"

Nhân mạng gian thiên phía dưới, Lôi Thanh tự chắc là sẽ không sĩ diện cái lão, đi theo nàng một đường thấp người hướng trong thôn nhanh chóng kín đáo đi tới. Không một lát, liền lướt qua thấp bé tường vây tiến vào thôn. Quả nhiên, một cổ nồng đậm mùi máu tươi mặt tiền cửa hiệu mà đến, khói rất đen, hỏa rất vượng.

đắc ~

Liên tiếp lại tạt vừa nhanh tiếng vó ngựa, mất trật tự tại trong thôn làng vang lên, một ít thôn dân tiếng kêu thảm thiết, nương theo lấy từng tiếng vụn vụn tiếng cuồng tiếu, đồ ngốc cũng biết nơi đây chuyện gì xảy ra.

Hai thất thất chân tạp mao mã, chờ đi hai gã đang mặc rách da áo trắng hán theo khói đặc bên trong nhảy đi qua, thân ngựa bên trên cùng áo da lên, đều dính huyết. Nhất là trong tay bọn họ riêng phần mình mang theo sáng loáng loan đao lên, màu đỏ tươi một mảnh, sắc mặt hưng phấn mà dữ tợn, hiển nhiên là vừa giết qua người.

Keng ~

Lôi Thanh không chút lựa chọn xiết này sinh cái kia chuỗi có chút tàn phá trường kiếm Băng Diễm, ánh mắt lạnh thấu xương đem Tả Thiên Thiên hộ tại sau lưng.

Cái kia hai cái trắng hán gặp được Lôi Thanh hai người một chó, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trong ánh mắt lộ ra tàn khốc mà điên cuồng sắc thái, đánh cho cái gào thét: "Các huynh đệ, nơi đây còn có hai cái cá lọt lưới, giết a...." Liền điều khiển mã xông giết tới đây.

Hai người thuật cười ngựa bình thường, xem kia khí tức thực lực cũng không được. Nhưng điều khiển mã vọt tới, nhưng là có khác một lượng hung hãn khí tức. Bên trái cái kia xung trận ngựa lên trước, tránh ra bên cạnh thân thể theo Lôi Thanh bên cạnh nhanh như tên bắn mà vọt qua, đều muốn mượn mã thể đem Lôi Thanh đầu chặt đi xuống.

Nhưng lúc này Lôi Thanh, thể nhưng là Thanh Đồng cao giai cường giả, cũng không phải bị bề mặt bình dân? Không chút khách khí mà nói, lúc này coi như là An Phi Phi tại trước mặt, Lôi Thanh cũng có cùng năng chính diện địch nổi thực lực cùng dũng khí, huống chi hồ loại này không nhập lưu cường đạo?

Lập tức, dưới chân một điểm, Thiên Lôi Đầu khí quán thấu tiến hai chân ở trong. Như gió táp tia chớp bình thường lăng không nhảy lên, một kiếm không hề xinh đẹp đâm ra, xuyên phá này tặc tử yết hầu. Trở mình một cước đưa hắn đập xuống ngựa về sau, Lôi Thanh đặt móng đã rơi vào trên yên ngựa.

Mặt không biểu tình bất lấy cương ngựa, nhẹ nhàng trở lên nhắc tới. Cái kia thất tạp mao mã hí kêu một tiếng về sau, móng trước cao cao giơ lên, trực tiếp bị Lôi Thanh siết ngừng. Đằng sau kỵ sĩ kia theo Lôi Thanh bên cạnh tiến lên thời điểm, cổ trực tiếp đâm vào sắc bén Băng Diễm lên, đầu cùng thân thể phân ra.

Cái kia có thi thể không đầu, phun huyết vũ, bị mã tái ra một lớn đoạn khoảng cách về sau, mới rơi xuống mã, thi thể nặng nề mà nện trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiến thuật của Tả Thiên Thiên

Cái này một loạt biến cố, hoàn toàn là tại trong điện quang hỏa thạch phát sinh đấy. Không đợi Tả Thiên Thiên kịp phản ứng, hai cái hung hãn địch nhân đã bị chém giết. Cho dù Tả Thiên Thiên thập phần lão luyện thành thực một cái tiêu cô nương, tại nhìn thấy tàn khốc như vậy mà kinh biến một màn về sau, sắc mặt cũng là bị dọa đến trắng bệch, hai chân vô lực không thể nhúc nhích.

Lôi Thanh hai chân điều khiển mã, khom người nhặt lên eo của nàng, đem nàng thu xếp tại sau lưng, thấp giọng một tiếng: "Thiên Thiên, tỉnh lại, dốc sức liều mạng ôm lấy eo của ta."

Cũng may Tả Thiên Thiên không phải trong đề đồ những cái...kia không lịch sự sự tình thiên kim tiểu thư, bị Lôi Thanh như vậy một quát mắng về sau, đánh cho cái giết mình thanh tỉnh lại. Một đôi cánh tay dùng sức bóp chặt hân phần eo, lo lắng mà rung giọng nói: "Lôi ca ca, van cầu ngươi, cứu cứu ông nội của ta."

"Nghĩa bất dung từ." Lôi Thanh trên mặt đã dính huyết, nghiêm nghị mà sát khí mười phần nổi. Không nói trước Tả Thiên Thiên là ân nhân cứu mạng của mình, coi như là bình thường nhìn thấy một đám cường đạo tại tàn sát thôn, năng lực trong phạm vi, cũng tuyệt đối sẽ không khoan tay đứng nhìn, máu của hân, cũng không phải lạnh.

Ngay tại hai người nói chuyện chi tiết, lại có ba gã cường đạo kỵ sĩ tại nồng đậm khói lửa bên trong lao đến. Cầm đầu chính là một cái mặt theo hán tử, khí thế rõ ràng vượt qua hai người sau, dưới háng chỗ cười cũng là cường tráng đỏ thẫm mã. Vừa thấy được Lôi Thanh đám người cùng hai cổ đồng bạn thi thể, trước là hơi kinh hãi. Nhưng chợt con mắt đều tỉnh đồ lên, nổi giận quát lên điên cuồng: "Nơi nào đến khốn nạn tiểu tử, dám xen vào việc của người khác. Ta muốn giết ngươi vì các huynh đệ báo thù."

Cái này trên thân người triển lộ ra Đầu khí khí tức, đánh giá trắc đã đạt đến Hắc Thiết trung giai, cho dù đặt ở đế quốc trong quân chính quy, cũng là tinh duệ trong tinh duệ rồi. Chỉ thấy hân thúc vào bụng ngựa, vung vẩy lấy một chút Cự Phù, như gió lốc giết tới đây. Sau lưng hai người, cũng là thúc ngựa đuổi kịp, trong tay dính máu loan đao hàn lóng lánh.

Bị dòng binh đoàn đuổi giết trong vòng mấy tháng, Lôi Thanh trước sau chém giết qua hơn mười Hắc Thiết cấp tinh nhuệ. Đối với loại thực lực này rõ ràng so với chính mình thấp đấy, tự chắc là sẽ không có nửa điểm sợ hãi. Bất quá, trên chiến trường, cũng không phải nói thực lực cấp bậc cao, có thể ổn thắng đấy. Thay đổi trong nháy mắt xuống, là chuyện gì cũng có thể phát sinh đấy.

Nếu không, mọi người chỉ cần so ai Đầu khí tu vi cảnh giới cao, ai liên thắng tốt rồi? Trên thực tế tình huống là, từ xưa đến nay, có không biết bao nhiêu cao giai chiến sĩ, trên chiến trường đã bị chết ở tại so với chính mình thấp rất nhiều giai kẻ yếu trong tay. Cho dù là mạnh mẽ như Hoàng Kim cấp chiến sĩ, cũng không dám nói mình trên chiến trường là Vô Địch chí thân, bởi vì ngoài ý muốn tùy thời khả năng phát sinh. Hoặc là nói, một cái Hoàng Kim cấp cường giả, bị ngàn vạn cấp thấp chiến sĩ vây quanh, không cách nào phá vòng vây mà đi, kia kết cục thì ra là bị chôn sống đè chết. Như thế tình huống, từ trước tới nay là nhìn mãi quen mắt đấy.

Bởi vậy, nếu ai cảm giác mình thực lực mạnh, mà không đem mặt khác người để vào mắt, kiêu hoành bạt hổ lòi mà nói..., sớm muộn sẽ chết tại chính mình trên sự khinh thường. Cái này mấy tháng ma luyện, lại để cho Lôi Thanh đã minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là đối mặt tất cả địch nhân, đều phải xốc lại hoàn toàn tinh thần đến, không thể khinh thường. Trên người hân có rất nhiều đạo vết thương, đều là Hắc Thiết cấp chiến sĩ lưu lại đấy, thậm chí, còn có không lưu tiểu binh lưu lại đấy.

Không thể buông tha dùng giả thắng.

Địch người khí thế hung hãn, mà Lôi Thanh thân là Thanh Đồng cao giai chiến sĩ, tự là không thể yếu thế. Ánh mắt nghiêm túc, cũng không quay đầu lại đối với Tả Thiên Thiên nói một câu: "Đừng sợ, chỉ đề ý ôm chặt ta chính là." Nói xong, hai chân thúc vào bụng ngựa, dưới háng tạp mao mã tại Lôi Thanh đem ra sử dụng, cùng với một cô Thiên Lôi Đầu khí dưới sự kích thích, kích phát ra buh hân tính tình, không hề sợ hãi chờ Lôi Thanh hai người, trước mặt hướng địch nhân xung phong liều chết mà đi.

Lôi gia này đây vô lập gia, tổ tiên từng theo đế quốc khai quốc hoàng đế đánh Đông dẹp Bắc, lập nhiều hiển hách công huân, vì thế được phong làm thừa kế Bá Tước. Hôm nay tuy nhiên xuống dốc rồi, gia tộc xa không bằng tổ tiên như vậy huy hoàng. Nhưng trong gia tộc, đối với gia giáo dục cũng là chưa từng buông lỏng qua.

Thuật cưỡi ngựa, liền là một cái trong số đó.

Trên chiến trường, mã là một cái chiến sĩ tốt nhất đồng bọn. Nó sẽ giúp giúp người giết địch, giúp người tiết kiệm đại lượng thể lực cùng Đấu khí, thậm chí là tình huống bất lợi lúc, còn có thể chờ người cùng một chỗ chạy trốn. Lôi Thanh liền đã từng có được một thớt trân quý Bảo mã, tên là Vô Ngân, dự vì Đạp Tuyết Vô Ngân. Tại rộng lớn trên quan đạo, này mã có thể ngày đi nghìn dặm.

Đáng tiếc chính là, tại một đường chạy trốn trong quá trình, ngựa yêu đã bị bắn chết. Đây là đuổi bắt người thường dùng sáo lộ, bắt người trước hết phải bắt ngựa.

Đối với một ít bên cạnh khoa mục lên, lúc trước không hiểu chuyện Lôi Thanh sẽ trộm gian giờ thủ đoạn, chơi mất tích cúp học. Nhưng là thuật cưỡi ngựa huấn luyện lên, hẳn làm mất đi sẽ không lười biếng. Bởi vì Lôi Thanh cùng tuyệt đại đa số để đồ thiếu niên ăn chơi thiếu gia giống nhau, đều ưa thích chơi mã, còn thường xuyên tại trên đường cái phóng ngựa hoành hành, vì thế không ít ném qua gia pháp.

Đã đến trốn chết thời điểm, Lôi Thanh mới biết được có một con ngựa lời mà nói..., là một kiện cỡ nào vui sướng sự tình. Toàn bộ nhờ hai chân chạy đi, thuần túy chính là tự mình chúc lấy cực khổ.

Rất lâu không có cưỡi ngựa rồi, mặc dù là một thớt không đáng tiền tạp mao ngựa chạy chậm. Nhưng Lôi Thanh, lại là có một lượng đã lâu khoan khoái dễ chịu cảm giác. Mã chiến, cũng là Lôi gia tất nhiên học chi khóa. Cái đó cái con em gia tộc, nếu như mã chiến học không tốt, tự dưng đến hồng bét a.

Bởi vậy, Lôi Thanh đối với mã chiến cũng là tương đối rất quen, càng thêm hiểu được dùng Thiên Lôi Đấu khí đi kích thích dưới háng chiến mã, khiến nó phát huy ra càng mạnh hơn nữa tiềm lực.

Dưới háng ngựa chạy chậm, bạo phát ra trước đó chưa từng có tốc độ, bị Thiên Lôi Đấu khí kích thích con mắt đỏ bừng, sa vào đến điên cuồng bên trong. Chờ hai người, còn như là xoáy như gió liền xông ra ngoài. Liền tại cầm đầu hai con ngựa sắp đụng vào nhau thời điểm.

Lôi Thanh cùng địch nhân cơ hồ là đồng thời phản ứng, thoáng nghiêng đầu ngựa. Hai con ngựa hầu như liên tiếp chưa đủ một tay khoảng cách, sát bên người mà qua. Mà cùng lúc đó, Lôi Thanh Băng Diễm tại lập tức bạo phát ra như là pháo hoa giống như sáng lạn hào quang, tách ra sáu đạo rõ ràng có thể thấy được, như thực giống như huyền tía chớp kiếm quang.

Keng keng keng, Hắc Thiết cấp chiến sĩ Cự Phủ bị một cổ không ngót không dứt lực lượng lay động phi mà đi, không đợi hẳn kịp phản ứng, trong đó một đạo kiếm quang liền đâm vào bọn họ mở rộng ra ngực. Dù là trường kiếm Băng Diễm hiện tại đã rất tàn phá, nhưng như cũ là sắc bén dị thường, chính là áo da cùng bạc nhược yếu kém Đấu khí hộ thể, làm sao có thể ngăn cản được?

Một kiếm xuyên tim, máu tươi bão tố phi.

Chiều này, đương nhiên là Lôi gia chiến quyết bên trong thức thứ nhất, Điện Thiểm Lôi Minh. Một kiếm này, Lôi Thanh lập tức tách ra sáu đạo kiếm quang. Thực sự không phải là kiếm thuật của hắn lui bước rồi, bởi vì làm đối thủ chỉ là một cái Hắc Thiết trung giai chỉ nhân, căn bản không cần Lôi Thanh toàn lực ứng phó thì triển kiếm chiêu.

Trên chiến trường, sự tình gì cũng có thể phát sinh, căn cứ bất đồng cấp bậc đối thủ, thi triển bất đồng trình độ kiếm chiêu, cũng là tối thiểu nhất một loại thủ đoạn, bởi vì như vậy có thể tiết kiệm Đấu khí. Nếu không, một khi gặp được cường địch, Đấu khí cũng không đủ lời mà nói..., muốn hồng bét rồi.

Tuy nói chiêu này Điện Thiểm Lôi Minh, gần kề tuôn ra sáu đạo kiếm quang, nhưng đối phó với một cái Hắc Thiết trung giai đã đầy đủ rồi. Huống chi, cái này sáu đạo kiếm quang, ngưng đọng thực chất, rõ ràng có thể thấy được, như là giống như đúc. Hiên nhiên, Lôi Thanh tại thời khắc sinh tử tấn cấp về sau, bởi vì thân thể các phương diện tố chất tăng lên, đối với kiếm chiêu không chế năng lực, lại là có thật đáng mừng nhảy vọt tiến bộ.

Một chiêu nháy mắt giết này cái Hắc Thiết trung giai chiến sĩ về sau, còn lại hai cái không lưu chiến sĩ đã không hề lo lắng rồi. Lại là như là Ma Huyền giống như ghim ngựa sai thân, kiếm quang lóe lên, tước mất một người đầu. Một người khác, thấy tình thế không ổn, vội vàng điều khiển mã mà chạy, bên cạnh trốn còn bên cạnh phê bình rít gào.

"Bọn hèn nhất." Trong thời gian ngắn, liền giết bốn người Lôi Thanh trên người cũng là đặng đặng sát khí đầy, con mắt cũng là đỏ lên. Vừa mới chuẩn bị thúc vào bụng ngựa truy kích lúc, nhưng là cảm giác được sau lưng Tả Thiên Thiên đột nhiên thả chính mình. Hai cái đùi tha đi lên, gắt gao quán lấy eo của hắn.

Bất đồng Lôi Thanh chất vấn lúc, hắn liền nghe được sau lưng một tiếng cung kéo ra xèo...xèo âm thanh.

Bành ~

Quen thuộc dây cung chấn bạo tiếng vang lên lúc, vèo một tiếng một chi mũi tên nhọn theo mã sau bắn đi ra ngoài, mũi tên nhọn lại tạt vừa nhanh, thẳng truy phía trước cái kia chạy trốn chết kỵ sĩ mà đi. Đi sau mà tới trước, hung hăng mà đâm vào hắn sau lưng đeo.

"A...!"

Chạy trốn kỵ sĩ lên tiếng xuống ngựa, thê thảm quán rơi trên mặt đất.

Lôi Thanh ngạc nhiên quay đầu lại vừa nhìn, đã thấy Tả Thiên Thiên hai chân cô tại chính mình phần eo, mà nàng toàn bộ thân thể mềm mại đã hoàn toàn hướng về sau nằm ngửa, không biết lúc nào đã đem cung xiết đi ra, lợi dụng nằm ngựa tư thế, một mũi tên bắn chết lạc chạy địch nhân, miễn đi Lôi Thanh truy kích phiền toái.

"Híz-khà-zzz~" mà lấy Lôi Thanh tâm cảnh, cũng là chịu ngược lại hít một hơi hơi lạnh. Nha đầu kia thật đúng là lợi hại a..., nhanh như vậy liền từ kinh hoàng bên trong hồi phục xong, thích ứng chiến đấu. Hơn nữa, nàng còn lấy như thể không được tự nhiên mà tư thế cổ quái, như thể nhanh chóng mà chuẩn xác bắn chết chạy trốn địch nhân.

Lôi Thanh đương nhiên cũng biết bắn tên, hơn nữa chính xác còn không yếu, nhưng bề ngoài giống như cùng nha đầu kia so với, tựa hồ còn có vẻ không bằng. Khó trách, Tà Thiên Thiên cái này tiểu con bé, tuổi còn trẻ liền dám một thân một mình chạy đi tìm mặt sẹo Sói đầu đàn phiền toái, quả nhiên là năng lực không nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tin dữ

"Lôi ca ca, nhà của ta ở bên trái. . ." Tà Thiên Thiên bắn chết một người về sau, cũng là sắc mặt trắng bệch. Eo nhỏ uốn éo, đứng thẳng lên thân thể áp vào Lôi Thanh phía sau lưng lên, thúc giục nói.

Lôi Thanh cũng biết cứu người như cứu hỏa, tuy nhiên trong nội tâm khiếp sợ, nhưng cũng không dám trì hoãn. Quay đầu ngựa lại, hướng thôn xóm bên trái đường nhỏ mà đi. Tựa hồ là nhận lấy vừa rồi trước sau hai tiếng gào thét ảnh hưởng. Lôi Thanh còn không có chạy ra vài chục trượng đâu rồi, mặt nghiêng lại là giết ra mấy kỵ.

Định ra tâm thần Tà Thiên Thiên trực tiếp lại là dùng cổ quái tư thế khai cung bắn tên, giết một người. Mà Lôi Thanh thì là ngự mã trên xuống, trong tay Băng Diễm như là lưỡi hái của tử thần giống như, thu gặt lấy địch nhân đầu lâu.

Đến Thiên Thiên gia, bất quá chính là chừng trăm trượng khoảng cách, nhưng hai người nhưng lại liên tiếp đã tạo ngộ mấy đám nhân mã, mười bảy mười tám kỵ, trong đó Hắc Thiết cấp thực lực đạt tới bốn cái. Lôi Thanh cũng là bởi vì trong thời gian gần kịch liệt giao chiến, Đẩu khí tiêu hao thập phần kịch liệt, nghênh chiến cuối cùng một lớp tròn vẹn đạt tới sáu người kỵ binh đội vây công lúc, vô ý bị một cái Hắc Thiết cấp kỵ binh một đao trúng ngực. Cũng may Đẩu khí diệu dụng vô cùng, vận chuyển chỉ tế, liền cảm đến miệng vết thương phong bế cảm máu.

Liên tục ác chiến sau đích Lôi Thanh, trong ánh mắt đã tràn đầy mệt mỏi, thân thể cơ bắp, nhức mỏi khó nhìn. Đẩu khí tuy nhiên thần diệu, lại không phải vô cùng vô tận. Mà thân ở chiến trường dùng một địch nhiều ác chiến, tùy thời tùy chỗ có khả năng bị thương từ vong dưới tình huống, đối với người tinh khí thần cũng một loại nghiêm khắc khảo nghiệm.

"Gia gia." Sau lưng Tà Thiên Thiên, đột nhiên theo trên lưng ngựa nhảy lên mà xuống, thân sắc thể thăm kinh hoàng hét to một tiếng về sau, đánh về phía ngã vào loạn củi chông chát bên cạnh sắp chết lão nhân lên, đưa hấn ôm vịn ...mà bắt đầu.

Lôi Thanh đồng tử cũng là chịu thu vào, kinh nghiệm phong phú hấn nhìn ra lão nhân kia chỉ sợ đã sắp chết rồi, nhất là bộ ngực hấn cái kia một chỗ dù tợn búa tổn thương, máu tươi đã dính đầy hơn phân nửa thân thể. Coi như là tráng niên nam tử bị thụ như thể trọng thương, cũng khó gắng gượng qua đi, huống chi một cái râu tóc bạc trắng, nhìn như không có bất kỳ Đẩu khí khí tức lão nhân. Bất quá, lại để cho Lôi Thanh hơi có chút ngoài ý muốn chính là, lão nhân kia bên cạnh cách đó không xa, rơi là tả lấy ba bộ cường đạo thi thể.

Tuy nhiên trước mắt không có địch nhân lại xông tới, nhưng Lôi Thanh nhưng như cũ cực độ cẩn thận, xoay người xuống ngựa, tay xiết Băng Diễm chắn Tà Thiên Thiên trước người: "Thiên Thiên, nơi đây không nên ở lâu, nhanh lên giúp gia gia của ngươi băng bó một chút, chúng ta cần lập tức rời đi."

Tà Thiên Thiên tuy nhiên giỏi giang, không ngạo kiều, nhưng cuối cùng vẫn chỉ là một cái mười mấy tuổi thiếu nữ. Đột nhiên gặp ác biến, nàng đã khóc trở thành một đoàn, bồi rồi gian không có chủ ý. Nhưng nàng hiển nhiên đối với Lôi Thanh rất tín nhiệm, lúc này trước mắt đưa hấn đã coi như là người tâm phúc. Vội vàng bồi rồi móc ra thảo dược cùng băng bó, ý đồ giúp gia gia của nàng xử lý miệng vết thương.

"Thiên Thiên, ngươi, ngươi còn sống. Thực, thật sự là quá tốt." Lão nhân đã hơi thở mong manh, nhưng vào lúc này khắc, tựa hồ hồi quang phản chiếu giống như, trên mặt dần dần đã có chút ít hồng nhuận phơn phớt.

"Gia gia, ngươi yên tâm, ta cùng Lôi ca ca nhất định sẽ cứu ngươi đi đấy, ngươi sẽ không chết đấy." Tà Thiên Thiên tuy nhiên bị thiết, nhưng có Lôi Thanh ở bên cạnh, giống như tâm định rất nhiều. Xoa xoa nước mắt, sắc mặt tái nhợt, lại tay chân lạnh lẽo bắt đầu xử lý miệng vết thương.

"Thiên Thiên, ngươi, ngươi đừng lãng phí thời gian." Lão nhân gian nan ngăn cản lấy Tà Thiên Thiên, thờ dốc liên tục, suy yếu vô cùng nói: "Ta, ta tình huống vết thương này, sống không được rồi. Giường, đầu giường đặt gần lò sưởi xuống, ngươi đi lấy. . . Còn không mau đi." Nói xong lời cuối cùng, lão nhân tựa hồ có chút phần nộ rồi.

Tà Thiên Thiên đương nhiên không chịu, nhưng Lôi Thanh nhưng lại nhận lấy nàng băng bó, nghiêm mặt nói: "Thiên Thiên, ngươi đi lấy đồ đạc, ta đến."

"Gia gia, người nhất định phải chịu đựng." Tả Thiên Thiên bối rối xông vào phòng.

Lôi Thanh đối với một ít cấp cứu thuật, cũng không xa lạ gì. Bên cạnh là giúp đỡ lão nhân xử lý miệng vết thương thời điểm, nhưng trong lòng thì thầm than, Tả Thiên Thiên gia gia, sợ là sống không được rồi.

"Khục khục. Người trẻ tuổi, ta tuy nhiên không biết người cùng Thiên Thiên là quan hệ như thế nào, nhưng là ta nhìn ra được, nàng rất tín nhiệm người." Lão nhân bên cạnh ho khan vừa nói lời nói, sắc mặt lại là hồng nhuận vài phần: "Ta là sống không được rồi, hi, hi vọng người có thể đem nàng, đưa đến nàng nãi nãi nơi nào đây. Nàng nãi nãi đúng, đúng, Vạn, Vạn gia bảo ~. . ."

Lời còn chưa toàn bộ nói xong, lão nhân tựa đầu nghiêng một cái, con mắt đóng đi. Lôi Thanh dò xét dò xét hần hơi thở, có chút tiếc hận lắc đầu. Lúc này Tả Thiên Thiên, cũng là nhanh chóng mang theo cái hộp sắt đi ra, nhìn thấy một màn này, khuôn mặt nhỏ nhắn nhai một mảnh trắng bệch, cả người như gặp phải sét đánh giống như, ngốc tại chỗ đó. Đinh đầu hộp sắt, phốc oanh thoáng một phát rơi xuống trên mặt đất.

Lôi Thanh vừa nghỉ ngơi trước an ủi vài câu thời điểm, nhưng lại biến sắc, mang tương lỗ tai dán tại mặt đất cảm thụ thoáng một phát, mặt đất từng đợt rất nhỏ run rẩy đồng thời, một chút tiếng sấm dọc theo mặt đất truyền đến.

Kỵ binh, rất nhiều kỵ binh.

Vừa rồi liền giết hơn hai mươi kỵ, không sai biệt lắm đã là cực hạn chỗ rồi. Mà những cái...kia tiếng vó ngựa, lại thật vừa nặng, thanh âm như sấm rền. Cho dù Lôi Thanh không phải chuyên nghiệp trinh sát, cũng biết vậy hiển nhiên không phải tiểu cô kỵ binh có thể bước ra khí thế. Định nhân ít tắc thì trên trăm, nhiều thì mấy trăm.

Coi như là chính mình toàn thịnh thời kỳ, chính diện đánh lên cái này chỉ kỵ binh, cũng là hữu tử vô sinh. Tuy nói hần đã đột phá đến Thanh Đồng cao giai. Nhưng có thể thống soái như vậy một chỉ quy mô kỵ binh người, tự cũng sẽ không là kẻ yếu.

Mẫn tiếp như báo giống như một tháo chạy, nâng lên mới vừa gặp đại ác mộng Tả Thiên Thiên, thuận tay nhặt lên hộp sắt, dùng tốc độ nhanh nhất trở mình lên ngựa, đồng thời tiêu sát thấp giọng trách mắng: "Tả Thiên Thiên, có rất nhiều địch nhân giết đến. Nếu như người không muốn gia gia của người chết không nhắm mắt. Muốn vì hần báo thù lời mà nói..., nhanh lên ôm lấy eo của ta."

Tả Thiên Thiên thân thể mềm mại chấn động, dờ dẫm trong ánh mắt hiện ra một cỗ làm cho người rung mình sát khí, gắt gao ôm lấy Lôi Thanh eo.

Lôi Thanh trong nội tâm thở dài một hơi, loại này Sinh Tử tồn vong trước mắt, kiêng kỵ nhất là đồng bạn đột nhiên ngao kiêu, kéo chính mình chân sau. Mà Tả Thiên Thiên như thế biết đại cục, không ấu tã. Thật đúng lại để cho Lôi Thanh có chút vui mừng. Đem hộp sắt nhét vào nàng trong ngực, hai chân gõ một cái mã bụng, trầm thấp bạo quát to một tiếng: "Giá."

Tạp mao ngựa chạy chậm đã bị ngự sử, tiếng Xi..Xiii..âm thanh một tiếng, gầm phải ẩm ướt bùn nhão đấy, nhanh chân tự đi phía trước chạy đi.

Ngay tại Lôi Thanh ngự mã chạy ra khỏi thôn trang nhỏ thời điểm, trái sau bên cạnh đã có một đại cô kỵ binh, đã tiếp cận thôn trang. Đồng nghị một mảnh, như là một cỗ khí thế bất phàm nước lũ, sợ là có một hai trăm kỵ. Mắt sắc người phát hiện Lôi Thanh cái này một kỵ song người đang tại đào tẩu.

Xa xa mà một hồi gào thét, chạy băng băng kỵ binh bên trong, phân ra một cỗ mấy chục kỵ rẽ vào cái ngoặt, nghiêng nghiêng hướng Lôi Thanh phía trước chạy đi, hiển nhiên muốn ngăn đoạn Lôi Thanh.

Lôi Thanh cũng không phải đồ ngốc, sẽ một đầu đụng vào. Coi như là mấy chục kỵ, cũng không phải hần có thể chính diện đối kháng đấy. Lúc này, lắc chuyển đầu ngựa, hướng mặt khác hơi nghiêng rong ruổi mà đi. Đầu khí, chỉ vịn vịn có hai chân quán thầu tiến tạp mao mã trong cơ thể. Đã bị lôi thuộc tính Đầu khí kích thích mã, kích phát ra hung tính cùng tiềm lực, nhanh chân chạy như điên.

Tuy hai người cưỡi một ngựa, nhưng Tả Thiên Thiên thể trọng so sánh nhẹ, cộng thêm ngựa chạy chậm phát điên kinh, chạy bắt đầu tốc độ lại cũng không chậm. So với cái kia một cỗ kỵ quân, vẫn còn phải nhanh hơn một chút.

Nhưng đối với phương cổ này kỵ quân, biểu hiện ra xem không là cái gì quân chính quy, nhưng thành linh kinh nghiệm dồi dào. Cũng không ngốc dựa y hệt theo ở phía sau chết truy, kết quả sẽ càng đuổi càng xa. Và là chia ra làm ba đường, các lộ hơn mười kỵ. Chính giữa cái kia lộ như trước ở hậu phương dòn sức, mà tả hữu hai đường, thì là chênh lệch đầu ngựa, hướng hai bên phi đi.

Nghiêng nghiêng đấy, tạo thành một trường nhưng khó lọt đuôi bắt lưới. Bức bách Lôi Thanh, chỉ có thể đi phía trước phương mà trì. Nhưng phía trước, nhưng lại Hoành Đoạn sơn mạch vị trí. Cái gọi là Hoành Đoạn sơn mạch, đó là chỉ nghiêm chỉnh kéo dài mấy ngàn dặm sơn mạch gọi chung. Nhưng trên thực tế, dọc theo sơn mạch dưới chân hoàn cảnh phi thường phức tạp, hoặc có khe rãnh hồ nước, hoặc có chướng khí đầm lầy, còn có kéo dài không dứt, thôn phệ người rừng nhiệt đới.

Lúc này Lôi Thanh, vừa vận ngự mã trì lên một chỗ cao điểm. Lên cao nhìn xa, nhưng trong lòng thì có chút trầm xuống, thầm kêu không xong.

Chương 11: Tử chiến đến cùng

Từ nơi này tiếp tục đi phía trước, nhưng lại một chỗ bổi son thung lũng.

Đổi lại bình thường địa phương, lồi cóc không coi vào đâu. Nhưng tại đây nhưng lại quanh năm tuyết rơi trời đông giá rét khu vực, bổi son lồi cóc, thường thường sẽ tích Tuyết Cực dày. Chiến mã một khi lâm vào đi vào, sẽ cắt bước duy gian.

Nhưng lúc này, đằng sau mấy chục kỵ vòng vây, đang tại hướng Lôi Thanh vây khốn mà đến.

Nếu như đổi lại trước kia Lôi Thanh, có lẽ sẽ đánh mất ý chí chiến đấu. Nhưng mà trải qua hơn nguyệt ma luyện hần, ý chí đã thập phần kiên định cùng bình tĩnh, cứng cỏi cá tính, đã nhiều lần trợ giúp hần theo tuyết cảnh bên trong gặp sinh ra. Cho dù là chính thức thân vẫn nơi này, Lôi Thanh cũng sẽ không nhả nửa hạ lông mày.

Cũng may bên trái vài dặm có hơn, tựa hồ có một mảnh ngân trang tổ bao lấy lá kim rừng tùng.

"Nếu như xông không đi ra ngoài, chúng ta đều phải chết ở chỗ này. Thiên Thiên, chuẩn bị chiến đấu."

Trầm thấp quát to một tiếng về sau, không chút do dự đấy, lặc chuyển đầu ngựa, theo cái kia một chỗ cao điểm đáp xuống, trực tiếp hùng hổ hướng phía bên trái một cổ kỵ binh xung phong liều chết mà đi.

Tà Thiên Thiên thì là không rên một tiếng, đem hộp sắt nhét vào áo bông ở bên trong. Tay xiết cung tiễn, hồng hồng trong ánh mắt lộ ra một lượng giống như dã thú hung mãnh tinh quang. Khi khoảng cách song phương gần kề hơn mười trượng, Tà Thiên Thiên hướng về sau nằm ngửa mà xuống, theo ngựa chạy chậm xóc nảy lúc, nàng trầm ổn kéo ra dây cung, vèo một tiếng bắn ra một mũi tên.

Nhưng nàng hiển nhiên chọn sai mục tiêu, quân giặc chạy trước tiên chính là cái kia tráng hán, là thứ Hắc Thiết sơ giai chiến sĩ. Đối mặt sắc bén rít gào mà đến mũi tên nhọn, chỉ thấy hần trầm giọng vừa quát, loan đao hướng lên đánh trúng, bổ ra mũi tên kia.

Đối phương hiển nhiên cũng có am hiểu cỡi ngựa bắn cung cung thủ, tại bay nhanh bên trong, cũng là xiết khỏi kỵ cung, suu suu suu mấy đạo mũi tên nhọn hướng Lôi Thanh trước mặt phóng tới. Nhưng Lôi Thanh cũng không phải cái gì dễ dàng thế hệ, trường kiếm Băng Diễm vung vẩy sấp, hóa thành mấy đạo ngưng đọng thực chất kiếm quang, quét ra này vài gốc tên nhọn.

Quát lên một tiếng lớn, ngự mã đón nhận cái kia cầm đầu Hắc Thiết sơ giai tráng hán, kiếm quang bay múa, thoáng qua tầm đó tự đánh bay tráng hán loan đao, mũi nhọn trường kiếm điện quang phun ra nuốt vào tầm đó, một kiếm trăm đã bay người nọ đầu. Máu tươi phun sấp, như thể hung tàn sát nhân phương thức, lại để cho đám kia cường đạo nhóm trong lúc đó một chút sợ, tay chân hạ không tự chủ được cứng ngắc lại lên.

Muốn biết bị giết chính là cái kia tráng hán tại cường đạo bên trong cũng coi như là một cái nhân vật rồi, dùng dũng mãnh hung hãn trừ danh, lại bị một kiếm gọt đã bay đầu. Nhất là tiếp cận nhất mấy người, khoảng cách gần chứng kiến toàn thân là huyết, khí thể kinh người Lôi Thanh, nguyên một đám tay chân lạnh như băng, động tác đều chậm mấy nhịp.

Thân ở bên trong chiến trường, kiêng kỵ nhất phải kể tới sinh lòng khiếp đảm. Sợ hãi, sẽ gặp mất đi vũ dũng. Mà một khi mất đi vũ dũng, tử thần ngược lại càng sẽ ưu ái.

Lôi Thanh thúc vào bụng ngựa, thúc dục ngựa chạy chậm điên cuồng trùng kích, Băng Diễm trường kiếm bộc phát ra sáng chói hào quang, phảng phất liền trong không khí, đều tràn đầy xì xì xì dòng điện. Dốc sức liều mạng phía dưới Lôi Thanh, một chiêu nhiều lần thi triển chiến quyết kiếm chiêu, sấm sét vang dội bị ngự sử đến cực hạn.

Trong lúc đó bộc phát ra hơn mười đạo sáng lạn kiếm quang, hoa lệ bên trong, lộ ra một lượng hung hãn giết chóc khí tức.

Nhất nhích lại gần mình ba cái tinh nhuệ kỵ binh, ánh mắt hoa lên, liền bị cắt yết hầu. Tại không dám tin dưới con mắt, nhao nhao trụ lạc mã đi.

Nhưng cái này một đám hoành hành không sợ cường đạo bên trong, cũng là có dũng mãnh thế hệ đấy, một cái mặt đen tráng hán ngự mã mà qua, một căn trường thương dùng xảo trá góc độ nghiêng nghiêng đâm ra, đâm thẳng Lôi Thanh yết hầu. Xem hần khí tức, tựa hồ không kém, cũng hần là cái Hắc Thiết cấp.

Vừa bạo hết đại chiêu Lôi Thanh, đúng là Đẩu khí suy yếu nhất chỉ tế.

Vội vàng đón đỡ phía dưới, trường thương hướng phía dưới vừa trượt, xuyên thấu qua tàn phá Tê Bì Giáp, nặng nề mà đâm vào bờ vai của hần. Mà lấy Lôi Thanh cứng cỏi, cũng là nhìn không được đau đến buồn bực thanh âm khê hừ, khuôn mặt bóp méo lên. Nhưng không đợi hần dứt tợn tiểu dung bày ra xong, dây cung chấn động âm thanh lên, XÍU...UU! Được một tiếng, một chi mũi tên nhọn khoảng cách gần bay lên, trực tiếp đâm trúng hần mặt, trầm trọng uy lực trọn vẹn đỉnh đi vào vài tấc.

Máu tươi bay tứ tung sấp, trắng hán kêu thảm thiết ngã. Rất rõ ràng, bọn hán đều không để ý đến Lôi Thanh sau lưng chính là cái kia vóc dáng nhỏ nữ hài.

"Hừ." Lôi Thanh trở tay bắt được trên bờ vai trường thương, mãnh lực nhỏ, liền đem trường thương rút...ra. Huyết chi là bắn tung tóe thoáng một phát về sau, liền tại huyền diệu Đấu khí vận dụng xuống, tạm thời bị ngừng. Khuôn mặt dữ tợn Lôi Thanh, đem trường thương ném mà ra, như kinh hồng bình thường xuyên thẳng qua mà đi, dính mặc một gã kỵ binh lồng ngực.

Song phương tiếp xúc, ngăn ngừa mấy tức thời gian quang cảnh, tàn khốc mà trực tiếp giết chóc bên trong, đối phương sẽ chết mất sáu cái, trong đó hai cái vẫn là Hắc Thiết cấp chiến sĩ. Đương nhiên, một cái trong đó Hắc Thiết cấp chiến sĩ là bị Tả Thiên Thiên bắn chết.

Cái này cũng thể hiện ra chiến trường nguy biến cùng tàn khốc, mặc kệ ý gì bên ngoài cũng có thể phát sinh. Cùng chính diện quyết đấu, hoàn toàn bất đồng. Nhất là cái kia Hắc Thiết cấp chiến sĩ, nếu như cùng Tả Thiên Thiên chính diện quyết chiến solo lời mà nói..., cái chết tuyệt đối là Tả Thiên Thiên.

Nhưng Lôi Thanh cũng là bỏ ra thăm trọng một cái giá lớn.

Cũng may dựa vào Lôi Thanh vũ dũng cùng Tả Thiên Thiên phụ trợ, tại ngăn ngừa mấy hơi quang cảnh ở bên trong, cứ thế mà đục mờ cái này một ít cổ kỵ binh tuyến phong tỏa, tạp mao ngựa chạy chậm xuyên thẳng qua tới. Lúc này Lôi Thanh, ở đâu còn dám có nửa điểm nửa hào tri hoãn, còn sót lại Đấu khí, điên cuồng rót vào tạp mao ngựa chạy chậm bên trong.

Cái này thất tạp mao ngựa chạy chậm hai mắt đã đỏ bùng, trong lỗ mũi không ngừng phun ra nhiệt nóng sương mù, hồng học miệng lớn thờ hồn hèn. Nhưng ở Lôi Thanh Đấu khí dưới sự trợ giúp, nhưng lại như trước bộc phát ra mãnh liệt tốc độ, giải khai phong tỏa, nhanh chân hướng lá kim rừng tùng mà đi.

Có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế, phá tan phong tỏa. Thứ nhất là Lôi Thanh vũ dũng, thứ hai cũng có may mắn thành phần. Nhất là không có Tả Thiên Thiên cái kia như là thần lai chỉ bút một mũi tên, hai người một con ngựa, chỉ sợ muốn kể hết chết tại đó.

Dù là đối phương chỉ cần hơi chút dây dưa ở thoáng một phát Lôi Thanh, lại để cho hán dưới háng ngựa chạy chậm không cách nào bắn ra ra tốc độ, như vậy sau đó mà đến kỵ binh, sẽ đem hán chém thành thịt băm. Trên thực tế, cho dù lại để cho Lôi Thanh lại tới một lần, hán cũng không có quá nhiều nắm chắc, có thể lao tới.

Nguy cơ, còn xa xa chưa từng giải trừ. Cái này một cổ kỵ binh, bị Lôi Thanh như vậy xông lên giết nhiều cái, lại còn thừa lại tám cái đây này. Nếu như đổi lại gần kề bọn hán tám cái, đối mặt như thế dũng mãnh Lôi Thanh lúc, có lẽ không dám truy kích, thậm chí ngược lại muốn chạy trốn, nhưng mà phía sau còn có hơn mấy chục cái huynh đệ.

Lúc này, cái kia tám cái kỵ binh dẫn đầu kịp phản ứng, nhao nhao lặc chuyển đầu ngựa, hướng Lôi Thanh đuổi theo. Khoảng cách song phương bất quá xa bảy tám trượng, mà Lôi Thanh ngựa chạy chậm tuy nhiên bị thúc dục nhanh chóng, thực sự còn xa không tới có thể đơn giản vùng thoát khỏi địch nhân tình trạng.

Những cái...kia kỵ binh bên trong, còn có ba bốn am hiểu cỡi ngựa bắn cung thế hệ. Như thế khoảng cách xuống, đương nhiên nguyên một đám xiết khỏi cung tiễn, hướng Lôi Thanh bắn chết mà đi.

Lôi Thanh từ nhỏ thụ thuật cưỡi ngựa bồi dưỡng, đối với ngựa mã chi thuật cực kỳ rất quen. Tánh mạng du Quan Hạ, cũng là đem thánh phong biện vị bốn sự phát huy đến cực hạn. Ghim dây cương, không ngừng tại dây cung tiếng nổ ngoài, biến hóa phương hướng, cơ hồ làm được nhân mã hợp nhất cảnh giới.

Từng nhánh mũi tên nhọn thất bại lúc, đồng dạng am hiểu bắn tên Tả Thiên Thiên, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình dùng không thể tưởng tượng nổi góc độ hướng về sau vận vẹo. Trầm ôn bắn tên phản kích, mục tiêu là những cái...kia kỵ cung thủ. Mũi tên đã không nhiều lắm rồi, chỉ vụn vụn có bốn năm căn rồi, không có biện pháp cho nàng quá thật lãng phí.

Hơn mười tức quang cảnh về sau, Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên vậy mà phối hợp thật tốt. Khi Tả Thiên Thiên bắn ra cuối cùng một mũi tên thời điểm, lại là may mắn tính chuẩn mệnh trúng một người kỵ cung thủ. Đây đã là trong khoảng thời gian ngắn đã bị chết ở tại dưới tay nàng thứ hai kỵ cung thủ rồi.

Nhưng đáng tiếc chính là, mũi tên khô kiệt, mà đối phương còn có hai cái kỵ cung thủ khỏe mạnh. Vèo được một tiếng, mũi tên nhọn mà đi bắn trúng Tả Thiên Thiên đùi. Nhưng Tả Thiên Thiên nhưng chỉ là trầm thấp buồn bực hừ một tiếng, liền cắn chặt hàm răng, mặc kệ do đau đớn toàn tâm cũng không chịu phân Lôi Thanh tâm tư.

Cũng may trải qua một phen rong ruổi, ngựa chạy chậm trải qua Đấu khí thôi phát kích thích cái kia chút ít ưu thế dần dần phát huy đi ra, khoảng cách của song phương bị kéo đến 15~16 trượng. Lúc này khoảng cách xuống, đối phương kỵ cung thủ, cũng không có khả năng có rất cao độ chính xác rồi.

Tùy theo thời gian kéo được càng lâu, ngựa chạy chậm ưu thế càng ngày càng rõ ràng. Mà lúc này, khoảng cách lá kim rừng tùng bất quá gần dặm rồi. Nhưng ngay lúc này, dưới háng ngựa chạy chậm rốt cục không chịu nổi quá roi, bị thúc tiếng Xi.Xiii..âm thanh một tiếng về sau, móng trước mềm nhũn, té ngã trên đất, run rẩy không dậy nổi.

Chương 12: Sinh Tử thời gian

Lôi Thanh một thân đấu khí tại luân phiên chiến đấu về sau, cơ hồ hao hết. Nhưng tại loại nguy cơ này trước mắt, vẫn là cực kỳ kiên tráng trở tay ôm lấy Tả Thiên Thiên, một cái lộn mèo lão đào rơi xuống đất. Trên người dựa vào đấu khí phong ấn kích thích, có chút khép lại miệng vết thương, lại là văng tung tóe chút ít, huyết thủy thấm thấu mà ra.

"Lôi ca ca, ta chân bị thương, chạy bất động. Một mình ngươi đi trước, nhớ rõ báo thù cho là được." Đã trải qua mưa gió về sau Tả Thiên Thiên, thần sắc cũng là dị thường nghiêm nghị, tái nhợt không có huyết sắc tiểu khuôn mặt nhỏ nhắn lên, thành linh lộ ra quyết tuyệt chỉ sắc.

"Chớ nói nhảm, đem băng sương tinh hạch lấy ra, đừng có dùng tay cầm, dùng da sói bao ỡ." Lôi Thanh sắc mặt bình tĩnh như nước, nhưng trong đôi mắt đã mệt nhọc đến cực điểm.

Tả Thiên Thiên vội vàng theo trong bao nhảy ra khỏi lạnh như băng mà như tinh thạch y hệt Yêu Lang nội hạch lúc, Lôi Thanh đem nàng ôm vào trên lưng, bắt đầu một cuộc thiên một cuộc sâu đập trên tuyết đọng đi thẳng về phía trước, trầm thấp nói ra: "Trước tiên đem tinh hạch đặt ở bả vai ta bên trên trong chốc lát."

Tả Thiên Thiên bọc lấy da sói, đem băng sương tinh hạch thoa tại bả vai hấn lỗ máu bên trên.

Lôi Thanh lợi dụng một tia còn sót lại mà đấu khí yếu ớt, đi kích thích miệng vết thương cái kia miếng lạnh như băng tinh hạch. Nhận lấy đấu khí kích phát, cái kia miếng băng sương tinh hạch, trong lúc đó tản mát ra nồng đậm hàn khí.

Mặc dù là cách da sói, Tả Thiên Thiên đều có thể cảm nhận được nồng đậm rét lạnh, chịu đựng tinh hạch phát ra đóng băng hàn ý, không chịu buông ra.

"Hi!" Lôi Thanh bị cái loại này băng triệt tận xương cảm giác, đâm vào là kích đau nhức không thôi. Nhưng cái loại này thống khổ, cũng là thoáng qua tức thì, biến thành chết lặng. Mạo hiểm huyết thủy lỗ máu, mấy hơi thở gian đã bị tinh hạch bên trong đích Băng Sương đấu khí đóng băng ở rồi.

Môi sắc tái nhợt Lôi Thanh, lại là bên cạnh lưng công Tả Thiên Thiên chạy, bên cạnh run giọng nói: "Lòng ngực của ta, lần này không muốn lấy đi."

Hiểu ý Tả Thiên Thiên, vội vàng lại là đem băng sương tinh hạch đặt ở trên lòng ngực của hấn, dùng đông lại hấn văng tung tóe miệng vết thương cảm máu. Nhưng Lôi Thanh dụng ý không đơn giản như thế, trái lại thôi phát lấy một chút đấu khí yếu ớt, bắt đầu kích phát tinh hạch bên trong Băng Sương đấu khí.

Mọi người đều biết, tinh hạch nếu không có thể rất nhanh bổ sung đấu khí tiêu hao, cũng có thể với tư cách rèn luyện thân thể, dùng đề cao tổng hợp thể chất, thôi động tấn cấp diệu dụng. Nhưng đáng tiếc chính là, tinh hạch phần lớn là không có cùng thuộc tính đấy. Nếu là dùng không cùng chính mình thuộc tính đến bổ sung đấu khí, không nói trước cái loại này thường nhân khó có thể nhẫn nại thống khổ, vẫn là một kiện cực kỳ chuyện nguy hiểm.

Cũng may Lôi Thanh lời thuộc tính, cùng Hàn Băng thuộc tính tuy nhiên không hợp, lại không đạt tới tương khắc tình trạng. Bởi vậy, hấn cũng chỉ là sẽ thống khổ, có thể đối với kinh mạch cùng thân thể có chút tổn thương, nhưng ở thiếu hấp thu một ít lúc, tuyệt đối không đến chết tình trạng.

Như thế mạo hiểm, kỳ thật đối với Lôi Thanh mà nói cũng là hành động bất đắc dĩ. Trong cơ thể đấu khí mấy có lẽ đã khô kiệt, mà gần dặm khoảng cách, lúc này các loại dưới tình huống tuyệt đối không cách nào đoạt tại cường đạo truy binh tới trước là kim rừng tùng. Nếu như không cách nào trốn vào trong rừng dựa vào rừng cây yểm hộ, hai người ai cũng sống không được.

Cũng may băng sương tinh hạch tuy nhiên cho Lôi Thanh đã mang đến thật lớn thống khổ, nhưng ở trong thời gian ngắn, chẳng những vì hấn cảm máu, trả lại cho hấn tạm thời cung cấp không ít đấu khí. Trải qua một chút diệu chuyển đổi, những cái...kia sương lạnh đấu khí được trao cho lời thuộc tính.

Bôn Lôi Thiểm

Lôi Thanh tốc độ bắt đầu nhanh hơn lên, một cước giẫm lên đi, chỉ ở tuyết đọng bên trên lưu lại chưa đủ nửa tắc dấu chân. Liên tục tạt điểm phía dưới, thân hình hoảng như quỷ mị giống như, cực tốc hướng phía trước lao đi. Đợi đến Lôi Thanh bọc phát ra tốc độ về sau, tại trong thời gian ngắn tốc độ có thể so với tuần mã, thậm chí nếu so với ngựa chạy chậm nhất lúc, nhanh hơn bên trên một chút. Đây là người bị bị thương, gánh vác lấy Tả Thiên Thiên dưới tình hình tuôn ra tốc độ. Bởi vậy có thể thấy được, Lôi gia Bôn Lôi Thiểm thân pháp, tốc độ là hạng gì kinh người? Huống hồ, Lôi Thanh đã là Thanh Đổng Cao giai nhân vật, Bôn Lôi Thiểm đã ở một đường trốn chạy để khỏi chết phía dưới, bị hấn luyện đến tiểu thành cảnh giới.

Ngắn ngủn non nửa thời gian uống cạn chung trà, Lôi Thanh tự giác như thiểm điện chui vào đến lá kim rừng trong rừng, mà gần đây quân địch, vẫn còn tại sáu bảy mươi trượng có hơn. Tiến nhập rừng tùng về sau Lôi Thanh, như trước chưa từng dừng lại, tiếp tục hướng trước chạy lướt qua mà đi, sắc mặt cũng càng ngày càng trắng. Lợi dụng tinh hạch bên trong sương lạnh đấu khí, cũng không phải không cần trả giá thật nhiều đấy.

Thờ dài ~ thờ dài.

Xông lên phía trước nhất sáu kỵ nhao nhao tại rừng cây trước ghềnh ngựa thủ, một trương Trương Bưu hung hãn khí tức thô ráp trên mặt, đều là lộ ra không dám tin chi sắc. Hơn nữa là cảm thấy mắt mắt cùng không chịu nổi, mười bốn người chặn đường đối phương, chẳng những liên tiếp bị đối phương phân giết tám cái, còn bị đối phương phá tan phòng thủ, nghênh ngang rời đi.

Theo trên lý luận mà nói, bọn hắn có lẽ vì chết đi các huynh đệ báo thù, nhảy vào trong rừng cây. Đem vậy cũng ác tiểu tử cùng bản tên thiếu nữ, chém thành thịt vụn.

Nhưng tất cả mọi người không phải newbie, gặp rừng thì dừng vào cơ bản nhất đạo lý vẫn là hiểu đấy. Nhất là cái loại này ẩn thân có thể sợ địch nhân rừng cây, càng là không dám tùy tiện vào đi. Một đám cường đạo người rừng ta, ta rừng người đấy. Nhưng lại không ai dám đề nghị nói truy vào đi, dù sao, tánh mạng chỉ có một đầu, cái này chính là sáu người đi vào, sợ là muốn cho người đưa đồ ăn.

Cho dù muốn truy, cũng phải vân...vân, đằng sau đại bộ đội, người đồng thể mạnh cùng một chỗ truy. Dù sao đối phương giống như có lẽ đã bị thương, cũng khó chạy xa. Kể từ đó, lại là đội mấy chục tức công phu, đằng sau gần 30 kỵ rong ruổi tới thời điểm, nhao nhao xuống ngựa bắt đầu hướng trong rừng tìm kiếm.

Lôi Thanh đã dựa vào không muốn sống bộc phát tốc độ, tại trong rừng cây đều chạy ra vài dặm. Nhưng mà lấy Lôi Thanh thực lực, cũng là nhất thời không kiên trì nổi, một cái bổ nhào ngã trên mặt đất. Khiến cho dùng sương lạnh tinh hạch đến bổ sung đầu khí kết cục, tựa là đông lạnh vừa vặn Nội Kinh mạch cơ hồ muốn bị băng phong. Toàn thân giống như là mới từ trong hầm băng ngâm người ba ngày ba đêm về sau, mới đi ra đồng dạng. Hắn gian nan ngồi xếp bằng: "Thiên Thiên, chờ ta trong một giây lát."

Tà Thiên Thiên cũng là ngã xuống trên mặt đất, nhưng nàng tại cửu hận cùng nguy nan phía dưới, bộc phát ra nàng thực chất bên trong cứng cỏi. Không có nửa điểm nửa hào sĩ diện cái lão, trong miệng cắn phá áo bông, vốn là đem trên đùi cái kia căn mũi tên nhổ đi. Gai ngược cứ thế mà túm về ra nàng một ít khối thịt.

Máu tươi tiêu xá chi tế, nàng run rẩy đem tiêu hao hơn phân nửa bằng sương tinh hạch che tại miệng vết thương. Nàng mặc dù không có đến Hắc Thiết cấp tình trạng, nhưng trong cơ thể cũng là có yếu ớt đầu khí đấy. Học Lôi Thanh kích phát thoáng một phát, khùng bổ Băng Sương đầu khí, nhanh chóng đem miệng vết thương của nàng đóng băng ở.

Mà sắc mặt của nàng, cũng là đột nhiên tầm đó trở nên trắng bệch mà thống khổ vô cùng. Có thể nàng nhưng lại nhịn được, run rẩy theo một mực chưa từng ném đi mạng bao ở bên trong lấy ra thảo dược cùng băng bó. Dùng tốc độ nhanh nhất cho mình rịt thuốc đánh băng bó.

Ngay sau đó, nàng lại bắt đầu trợ giúp Lôi Thanh xử lý vết thương một chút. Bởi vì không có thời gian, bởi vậy chỉ có thể liền áo giáp dùng băng bó cùng một chỗ cuốn lấy. Tại tay nàng chân cực độ nhanh nhẹn phía dưới, mới hao phí nửa thời gian uống cạn chung trà. Tuy nhiên cũng là sức cùng lực kiệt, nhưng nàng nhưng lại như trước cần rằng kiên trì, theo mạng bao ở bên trong móc ra một cái bắt thú cái cặp, thiết lập tại vết máu bên cạnh, hơi chút một phen bố trí về sau, làm cho không người nào có thể nhìn thấu.

Cùng lúc đó, nàng bắt đầu leo cây, rất xa điều tra. Thẳng tắp đã qua tiểu sau một lúc lâu, nàng trượt rơi xuống cây, tiến tới Lôi Thanh bên tai thấp giọng nói: "Lôi ca ca, địch nhân cách chúng ta chưa đủ một dặm rồi. Có lẽ bởi vì cảnh giác, bọn hắn nhờ rất khéo, tìm tòi cực kỳ cẩn thận, tựa như con rùa đen tại bò. Lôi ca ca, ngươi khôi phục được ra thế nào rồi?"

Lôi Thanh chậm rãi mở hai mắt ra thời điểm, bộ kia chết cồng quỹ bộ dáng đã tốt lên rất nhiều, trong kinh mạch hàn khí, cũng bị điều tức thời điểm tân sinh Thiên Lôi đầu khí xua tán đi hầu hết. Có chút tán thương nhìn bờ môi đông lạnh được phát tím Tà Thiên Thiên nói: "Bản lĩnh của ngươi vượt qua tưởng tượng của ta, ta hiện tại lực lượng đã khôi phục ba thành rồi, bất quá bởi vì thể Nội Kinh mạch bị hao tổn, chiến lực sẽ có lớn hơn ảnh hưởng, chính diện tác chiến bại hoàn toàn không thể nghĩ ngờ."

"Ân, thừa dịp còn có chút thời gian, chúng ta tới bố trí một ít bẫy rập, cũng tốt đảo loạn thoáng một phát bọn hắn trận hình, cho bọn hắn một ít ấn tượng khắc sâu." Tà Thiên Thiên cũng là bình tĩnh nói: "Lôi ca ca, ta hiện tại khí lực chưa đủ, ngươi giúp ta đem cái này khóa nhánh cây áp xuống tới chút ít, còn có, ta cần ngươi hỗ trợ gạt một ít sắc bén mọc thương."

Tuy nhiên nơi này là lá kim rừng tùng, nhưng ở khoảng cách chỗ, vẫn là chiều dài một ít thượng vàng hạ cám, hình thù kỳ quái cây. Lôi Thanh theo lời hỗ trợ, mà Tà Thiên Thiên, thì là bắt đầu móc ra kiên cố màu trắng dây thừng, bố trí khỏi các loại cái bẫy đến.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Thoát khỏi

Tà Thiên Thiên theo lúc còn rất nhỏ, mà bắt đầu cùng Gia Gia học tập các loại săn bắn kỹ xảo. Tại bản thân thực lực chưa đủ dưới tình huống, học tập

bố trí bày rập thực tế trọng yếu. Tại Lôi Thanh phụ tá phía dưới, các loại bày rập bố trí, đó là dễ như trở bàn tay, các loại kỳ tư diệu tướng từng cái thể hiện rồi đi ra.

Thủ đoạn như thế, liền Lôi Thanh đều là khâm phục không thôi. Nếu như mình sớm có này thủ đoạn, không thể nói trước mấy tháng qua, tự không thể so với ăn nhiều như vậy đau khổ rồi. Có lẽ gặp nạn chính là đám kia đối với chính mình như là treo giày quỷ bình thường truy tung lính đánh thuê tự do đoàn khốn kiếp.

"Lôi ca ca, kỳ thật dùng bày rập đối phó người, so với giao dã thú muốn đơn giản nhiều hơn." Tà Thiên Thiên tại một đường bố trí bày rập thời điểm, cũng là tâm tình thật tốt, bên cạnh giải thích nói: "Dã thú kỳ thật phi thường giáo hoạt đa nghi đấy, bởi vì cái kia quan hệ đến tánh mạng của bọn nó, đối với rất nhiều nguy hiểm, phản ứng của bọn nó cùng cảm giác cũng so người mạnh hơn rất nhiều. Tựa như đầu kia mặt sẹo đầu Sói, đối với nguy hiểm cảm giác phi thường nhạy cảm. Ba phen mấy bận đào thoát ta tí mĩ bố trí bày rập. Đương nhiên, ta là chỉ không có trải qua quá nhiều dã ngoại huấn luyện cùng phản bày rập năng lực người bình thường. Ta Gia Gia nói, nếu như là một ít trải qua đặc thù huấn luyện trình sát, thích khách, thường thường đều có đủ rất mạnh điều tra bày rập cùng bố trí bày rập năng lực." Vừa nói đến Gia Gia, Tà Thiên Thiên thần sắc cũng là không khỏi có chút âm đạm rồi.

"Người Gia Gia nhất định không phải cái gì người bình thường, ta cũng từng học qua một ít chiến trường trình sát khoa mục, nhưng đều là chút ít da lông, cùng người những... này kém không biết mấy trù. Ta xem, coi như là U Lang Tư Khảo Đặc tên kia năng lực, cũng chưa chắc so qua được người." Lôi Thanh vỗ vỗ nằng bả vai, an ủi nói: "Người Gia Gia tuy nhiên chết rồi, nhưng là người nhất định phải thay hân hảo hảo sống sót. Chỉ có còn sống, mới có thể vì hân báo thù."

"Àn, ta đã biết, Lôi ca ca." Tà Thiên Thiên nhìn xem Lôi Thanh cái kia chân thành tha thiết ánh mắt, cảm xúc bình phục rất nhiều, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói: "Đám này hung tàn cường đạo, nhất định là Độc Nhân Long nhân mã, ta nhất định phải giết chết Độc Nhân Long, vì Gia Gia báo thù rửa hận."

"Tốt, ta giúp người cùng một chỗ báo thù, những người này quá hung tàn, lưu trên đời này cũng chẳng qua là một loại tai họa." Lôi Thanh một đường bị đuổi giết đến bây giờ, trong lòng cũng là đã sớm nhẫn nhịn một lượng khí. Nhất là bị lính đánh thuê tự do đoàn đuổi giết cái kia mấy tháng ở bên trong, quả nhiên là như là chó nhà có gang.

Hôm nay, tại đây đã là Thiên Tích sơn mạch bên cạnh rồi, địa hình phức tạp, muốn che dấu tung tích rất dễ dàng. Hơn nữa, hân hiện tại đã là Thanh Đòng Cao giai đầu sĩ rồi, dựa vào nhà mình Thiên Lôi Đầu khí ảo diệu cùng chiến quyết, không dám nói nhất định có thể đánh thắng được An Phi Phi, nhưng ít ra tại trong tay nằng bảo vệ tánh mạng không có vấn đề gì cả. Tại bọn hân điều tra đại đội Đại đội trưởng U Lang Tư Khảo Đặc sau khi chết, Lôi Thanh cũng không tin lính đánh thuê tự do đoàn bên trong, còn có có thể so Tư Khảo Đặc truy tung phục kích hảo thủ.

Hôm nay mình đã xưa đầu bằng nay, nếu như còn có am hiểu cách truy tung, cùng với bày rập Tà Thiên Thiên trợ giúp mà nói. Trừ phi An Phi Phi các nằng không đến truy chính mình. Chỉ cần các nằng dám đến lời mà nói..., Lôi Thanh thậm chí có nắm chắc phản giết. Lôi Thanh vốn cũng không phải là cái gì quá tốt tính tình chỉ nhân. Bị người đuổi giết như con chó đồng dạng chặt vật chỉ thù, làm sao có thể không báo?

"Bất quá trước đó, chúng ta trước cần thoát khỏi trước mắt khốn cảnh." Lôi Thanh bình tĩnh nói: "Đem mình trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, mới có thể bắt đầu báo thù. Thiên Thiên, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta rút lui."

Tà Thiên Thiên nghe được Lôi Thanh nguyện ý vì nằng cùng một chỗ báo thù, trẻ trung mà đơn thuần con mắt, cũng là vì mừng sáng, trong nội tâm lại là đối với Lôi Thanh hảo cảm tăng vọt rất nhiều. Nhu thuận nhẹ gật đầu nói: "Lôi ca ca, người mang đồ lấy, ta đến thanh trừ một ít dấu vết, bố trí lại chút ít biểu hiện giả dối, nói dối thoàng một phát đối phương."

Tại nằng thanh trừ dấu vết, cũng bố trí một ít giả dối dấu hiệu thời điểm. Lôi Thanh cũng là cẩn thận học tập lấy, không phải không thừa nhận, tiểu nha đầu tại đây một phương diện, sợ là có độc đáo thiên phú. Đương nhiên, đoán chừng cũng là chết đi Tà lão đầu, tí mĩ dạy bảo qua đấy. Cái kia Tà lão đầu, chỉ sợ còn thật không phải là cái gì loại người bình thường. Ít nhất, hân trước khi chết, ủy thác chính mình tiền đưa Tà Thiên Thiên đi nằng nãi nãi chỗ đó, nói Tự Do Liên Minh Vạn Gia Bảo.

Tuy nhiên tại Thiên Tích sơn mạch một đầu khác, nhưng Lôi Thanh đối với Vạn Gia Bảo cái này cái thể lực, bao nhiêu cũng có chút ít nghe thấy. Có lẽ xem như Tự Do Liên Minh bên trong, một cái nổi tiếng thể lực rồi. Nếu như Tà lão đầu thật sự chính là một cái bình thường người, làm sao có thể cùng Vạn Gia Bảo nhắc lên quan hệ?

Không đề cập tới những... này, đợi được nằng bố trí tốt về sau, Lôi Thanh ôm lấy nằng. Bắt đầu tốc độ cao nhất thi triển Bôn Lôi Thiểm thân pháp, danh chấn Thiên Lam Đế Quốc Bôn Lôi Thiểm thân pháp, một khi tu luyện đến mức tận cùng, liền có thể tạt như tia chớp, Đạp Tuyết Vô Ngân. Hiện nhiên, hiện tại Lôi Thanh còn xa chưa tới này cảnh giới.

Nhưng hân cũng có biện pháp của mình, cái kia chính là lợi dụng rừng cây ưu thế. Chân tại trên cành cây thô như đùi đập một cái, thân hình tự mượn phản tác dụng lực về phía trước lướt đi lên, bay đến hơn một trượng về sau bên ngoài mặt khác một thân cây bên cạnh, lại là mượn lực đập một cái, như là một con chim lớn bình thường bay lượn mà đi. Mặc dù là ôm một người, Lôi Thanh thân pháp cũng là linh động mờ ảo, rất là tiêu sái. Ngán ngùng mấy tháng Sinh Tử ma luyện, lại để cho hân càng phát ra đối với loại này bảo vệ tánh mạng công phu thập phần coi trọng, càng thêm thuần thực phía dưới, đạt đến Bôn Lôi Thiểm thân pháp tiểu thành cảnh giới.

Đều là Thanh Đòng Cao giai đầu sĩ, trừ phi cũng là tinh tu thân pháp, chú trọng tốc độ chỉ nhân, nếu không tại công bình dưới tình huống, muốn đuổi kịp Lôi Thanh, cũng không phải kiện chuyện dễ dàng.

Thân pháp, không đơn thuần là chạy trốn đấy. Trong chiến đấu, cũng là trọng yếu phi thường, xê dịch gây tránh, phong tạo tẩu vị không nói chơi.

Bất quá, mà lấy Lôi Thanh tu vi cùng thân pháp, thuần túy tại cây gãy tránh bay vút lên, nửa điểm không rơi đấy, cũng là kiện phi thường cố hết sức sự

ình. Chỉ là bay vút đi ra ngoài chừng trăm trượng về sau, liền một ngưng Đẩu khí lại là đã tiêu hao hết hầu hết. Không thể không rơi xuống đất, lưng công chân bị thương Tà Thiên Thiên, bắt đầu dùng đi bộ phương thức đi đường.

Xa xa đây, đã nghe được vài tiếng thê lương kêu thảm thiết. Hiện nhiên là đám kia truy binh bên trong đích thẳng xui xẻo, trúng Tà Thiên Thiên bố trí bẫy rập. Bởi vì trong nội tâm hận cực, Tà Thiên Thiên bố trí cái kia chút ít bẫy rập lại độc lại cay, người trúng không chết cũng sẽ vút bỏ nửa cái mạng.

Kể từ đó, địch nhân khẳng định lại sẽ sợ hãi trong rừng, hay không còn có khác bẫy rập. Dù cho không lùi, cũng sẽ càng thêm chú ý cẩn thận. Như thế tồn thời gian truy binh, so với lính đánh thuê tự do đoàn đám kia xuất quỷ nhập thần thể hệ chênh lệch chi quá xa.

Một đường giằng co cá biệt thời cơ sau đích Lôi Thanh, cũng là rốt cục tại trong rừng cây một chỗ tiểu sơn mạch ở bên trong, đã tìm được một cái coi như khô ráo huyết động. Nghĩ ngợi địch nhân cho dù truy, chỉ sợ mấy canh giờ cũng tìm tòi không đến nơi đây, Lôi Thanh chà xát cái tuyết đoàn ăn vào bụng về sau, dặn dò Tà Thiên Thiên giúp hẩn hộ pháp, bắt đầu chữa thương điều tức lên. Một là khôi phục Đẩu khí, hai là muốn trị liệu thoáng một phát bị hao tổn kinh mạch cùng thân thể.

Tà Thiên Thiên cũng là cực độ mệt nhọc rồi, nhưng nàng vẫn là phải cảnh giác lên, đảm nhiệm Lôi Thanh con mắt. Đồng thời, nàng tại hơi nếm qua mấy ngưng lạnh như băng thịt sói nướng, làm sơ nghỉ ngơi về sau, liền tại phụ cận vơ vét đi một tí cành khô lá héo úa. Tình huống hiện tại tuy nhiên không thể châm lửa, nhưng không có nghĩa là về sau không thể dùng. Ít nhất, có thể sử dụng đến che lấp thoáng một phát cái này cửa động.

Lúc này đây, nàng thẳng tắp trông Lôi Thanh hơn hai canh giờ. Ngay tại nàng mí mắt thẳng đánh nhau, ngủ gật cực kỳ thời điểm. Lôi Thanh tỉnh lại, nguyên bản mỗi một trong hai trong mắt, tinh quang lập loè, tinh thần thập phần dồi dào. Đẩu khí đã khôi phục được không sai biệt lắm, liền thương thế, cũng tốt lên rất nhiều.

Đương nhiên, Đẩu khí tuy nhiên có được không tầm thường kích thích miệng vết thương, kích phát khép lại năng lực. Nhưng trợ giúp Lôi Thanh càng nhiều nữa, nhưng lại hẩn từ nhỏ đến lớn, phụ thân lưu cho hẩn cái kia miếng duy nhất ngọc bội. Đây cái ngọc bội, có thật tốt chữa thương công hiệu. Đương nhiên, một ít vết thương nhỏ nó là không biết trị liệu đây. Chỉ có cái loại này đã trải qua Sinh Tử ác chiến, Đẩu khí hao hết, cũng người bị thương thời điểm, ngọc bội công hiệu mới có thể tự hành kích phát mà bắt đầu..., dùng nó ôn nhuận như nước năng lượng, trợ giúp chủ nhân chữa thương.

Bởi vì Lôi Thanh từ nhỏ là thứ quân là áo lượt công tử ca, so sánh nuông chiều từ bé, lại nơi nào sẽ kinh nghiệm như thế Sinh Tử kiếp nạn. Bởi vậy, cái này nhìn như không ngờ ngọc bội công hiệu, cũng là tại gần đây mấy tháng ở bên trong, nhiều lần phát huy kỳ hiệu, trợ giúp hẩn vượt qua cái này nguyên một đám gian nan quan khâu. Nếu không, Lôi Thanh cho dù bốn sự lại đại, cũng sớm đã bị lính đánh thuê tự do đoàn đã thương về sau, bắt sống trở về, đến Ngũ San San trước mặt nhận hết khuất nhục.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Được bảo

Ngay tại Lôi Thanh oán thầm thời điểm.

Tại phía xa Thiên Lam Đế Quốc đô thành, này tòa phồn hoa mà xa hoa lãng phí siêu cấp Đại Thành bên trong.

Một tòa phong cách cổ xưa trong sân, mọc lên một khóa không biết bao nhiêu năm lão cây hòe, bị từng đồng tuyết trắng ép tới có chút xoay người rồi.

Dưới cây gác lại lấy một bộ niên đại đã lâu đá xanh cái bàn, nhiều đời chủ nhân khách nhân năm này tháng nọ vuốt phẳng xuống, bộ phận mặt đá đã mài đến bóng loáng trong như gương, ôn nhuận Như Ngọc.

Một khung đồng dạng phong cách cổ xưa, trầm trọng tơ vàng gỗ lim đàn tranh nhẹ nhàng nằm ngang tại trên bàn đá, dây đàn theo chủ nhân một đôi thon dài mà không tỳ vết, xanh nhạt mà như ngọc nhẹ tay trên khẽ gảy xuống, leng keng thùng thùng phát ra liên tiếp ưu mỹ mà êm tai giai điệu, nhịp điệu. Dây cung âm khi thì thanh thúy vui sướng, khi thì khàn khàn ưu thương, phảng phất tại tự thuật lấy một cái trước hi sau bi, bi thương mà thương cảm câu chuyện, phảng phất lại đang kể rõ thiếu nữ hay thay đổi tâm tư.

Khúc là rất hay, đàn cũng là đàn rất tốt. Chỉ là cái kia cô đơn mà ưu thương làn điệu, tại đây tuyết trắng trong ngày mùa đông, lộ ra đặc biệt u lãnh, làm cho người nghe thấy chỉ không khỏi sinh lòng hẩn ý.

"Uỷch lãng."

Tiếng chim vỗ cánh vang lên, một cái gương cánh vài thước Bạch Nha rơi xuống trên giá gỗ cách đó không xa, trên đuôi của nó, tựa hồ cột một trương giấy viết thư.

"Loong coong ~ "

Gây đàn chủ nhân cũng là cùng lúc đó, tấu sai rồi một cái âm luật. Đón lại để cho cả khúc hoàn mỹ điệu, trở nên bất hoàn mỹ ...mà bắt đầu. Vậy đối với đẹp mắt đến cực điểm bàn tay như ngọc trắng chủ nhân, bỗng nhiên dừng lại xuống.

"Ai ~" sâu kín một tiếng êm tai và phiến muộn than nhẹ, cái kia bàn tay như ngọc trắng chủ nhân có chút tiếc hận đem xanh nhạt ngón tay nhẹ nhàng đặt tại dây đàn bên trên. Chỉ thấy nàng người mặc quý báu Bạch Hồ cầu, da thịt trắng muốt như tuyết, khí chất uyển chuyển hàm xúc động lòng người, đôi mắt xanh triệt như sao thần, quả nhiên là có thể nói nhân gian khó được tuyệt sắc.

"Tiểu thư!" Thiếp thân nha hoàn tiểu Thúy, mang tới giấy viết thư, cung kính tới: "Là lính đánh thuê tự do đoàn An Phi Phi, An tiểu thư gọi thư. Trong thư nói, cái kia họ Lôi vô liêm sỉ tiểu tử mưu toan theo Thiên Tích sơn mạch thoát đi, An Phi Phi tiểu thư đem người phục kích bắt, không ngờ tại trong lúc kích chiến, tiểu tử kia ngã xuống ngàn trượng vách núi, chỉ sợ là chết rồi."

"Cái gì! ?" Cái kia cô gái tuyệt sắc nước nhuận thâm thúy tình trong mắt, lộ ra một hồi vẻ bối rối: "Ta không phải dặn dò qua An Phi Phi, nhất định phải bắt sống đây sao? Chết rồi, chết rồi, cái này, điều này sao có thể? Hắn không phải chạy thoát mấy tháng đều không có bắt lấy sao? Không phải rất có thể thoát được sao?" Khiếp sợ về sau, trong hai tròng mắt thần thái vậy mà trở nên ảm đạm rồi lên.

"Tiểu thư, cái kia họ Lôi quả là áo lượt dê xồm chết thì chết chứ sao." Nha hoàn tiểu Thúy bĩu môi nhĩ nói: "Hắn ăn hết tim gấu gan báo, lại dám vũ nhục tiểu thư trong sạch, vốn là tội đáng chết vạn lần. Hôm nay đã bị chết ở tại Thiên Tích sơn mạch, coi như tiện nghi hắn rồi. Nếu không, coi như là còn sống bị bắt trở lại, cũng nhất định phải hắn nhận hết tra tấn về sau, lại kéo đến chợ bán thức ăn chém đầu."

Cái kia cô gái tuyệt sắc ngọc bạch khuôn mặt, phảng phất trở nên càng thêm trắng bệch rồi, hai mắt mờ mịt vô thần, xa xa nhìn về phía đầu kia mang đến tin người chết Bạch Nha, trong nội tâm hồi hận dần dần sinh sôi. Vừa nghĩ tới ngày đó. . .

. . .

"Thiên Thiên, người cái này không khờ lò có thể thiệt tình coi là tốt." Lôi Thanh nhìn xem Tà Thiên Thiên xây đi ra một cái tạm thời bếp, tự đáy lòng mở miệng khen: "Ta mà có người cái này tay nghề sự tình, mấy tháng này cũng không cần trôi qua chật vật như vậy rồi."

Cho dù là đang lẫn trốn khó bên trong, Tà Thiên Thiên cũng không có vứt bỏ nàng cái kia phảng phất bách bảo nang y hết ba lô, nàng lúc này, đang tại dùng cái kia khẩu cấm chế cái nồi, nấu lấy hương khí đẳng đẳng quen thuộc thịt sói. Lộ ra cái đơn thuần và đẹp mắt tiêu dung: "Lôi ca ca, người nói người bị người đuổi giết mấy tháng, người đến tột cùng đã làm nên trò gì sự tình? Bị người như thế đuổi giết?"

Lôi Thanh nghe vậy xấu hổ cười cười, lấy khối thơm nức quen thuộc thịt sói nuốt nói: "Không bằng chúng ta hay là nhìn xem người Gia Gia cho người lưu lại chút gì đó này nọ a. Theo người cái này một thân bốn sự bên trong cũng có thể thấy được, người Gia Gia ứng hắn không phải là cái gì người tâm thường, để lại cho người đồ đặc khẳng định cũng là bất phàm."

Biết rõ hắn nói sang chuyện khác, Tà Thiên Thiên cũng là nhu thuận không có hỏi lại. Theo lời lấy ra cái kia cũ kỹ hộp sắt, vừa nhìn thấy cái này hộp sắt, Tà Thiên Thiên ánh mắt tự ảm đạm lên, con mắt ướt át nhuận đầy.

Lôi Thanh biết được tâm tình của nàng, cũng là nhẹ nhàng thở dài, ôm bờ vai của nàng an ủi nói: "Thiên Thiên, người chết không có thể sống lại. Tà lão gia từ trên trời có linh thiêng, chắc hẳn cũng là hi vọng người có thể vui vui sướng sướng sống sót, mà không phải sống ở trong hồi hận thống khổ."

Có lẽ cảm nhận được Lôi Thanh rộng lớn mà bền chắc bả vai, Tà Thiên Thiên cảm xúc rất nhanh thì tốt rồi chút ít. Kiểm tra một chút hộp sắt, giải trừ thượng diện tình diệu cơ quan nhỏ bấy rập. Lúc này mới tại Lôi Thanh ngạc nhiên trong ánh mắt, lấy ra trong đó một ít gì đó.

Một bản cũ kỹ màu đen sách, hai thanh tàn ra hàn khí, màu đen trơn trượt, không vào mắt dao găm. Một quả phong cách cổ xưa, hình dáng trang sức tinh xảo màu vàng xanh nhạt chiếc nhẫn. Cuối cùng, còn có một phong thư.

Tà Thiên Thiên đem những vật khác đều đặt ở một bên, mà là trước xem lá thư này, sau khi xem xong, nhưng lại ô ô nức nở nghẹn ngào nuốt khóc lên. Lôi Thanh lại là an ủi một phen, tại Tà Thiên Thiên cho hắn xem qua thư về sau, Lôi Thanh mới bùng tình đại ngộ.

Nguyên lai cái kia Tà lão hoàn toàn chính xác không phải cái gì người tâm thường, mà đã từng là một gã làm cho người nghe tin đã sợ mất mật thích khách. Một cái tùy thời có khả năng vứt bỏ tánh mạng thích khách, là không thích hợp có gia đình đây. Nhưng hắn vẫn là tự xưng là thực lực cường, ăn nấp năng lực xuất chúng, dùng một thân phận khác cùng người kết hợp sinh con.

Trong lúc, lại là có đi một tí loạn thất bát tao sự tình. Tới chung, Tà lão gia từ bị cô chủ bán đứng, lọt vào đuôi giết. Liên quan con của hắn con dâu, đều bị giết, Tà lão gia từ chỉ tới kịp mang theo trong tay lột cháu gái chạy trốn.

Đáng tiếc chính là, gân chân của hắn bị người đánh gãy, thân thể cũng trúng kịch độc gấp trọng thương mà tu vi tận phế. Nguyên bản hắn, chỉ là muốn cho cháu gái im lặng sinh hoạt tại bình tĩnh tiểu sơn thôn ở bên trong. Chỉ có điều, về sau ra cái Độc Nhân Long cường đạo về sau, Tà lão gia từ phòng ngừa chu đáo, nghĩ đến vạn nhất có hay không xảy ra cái gì đấy, muốn cho cháu gái lưu con đường.

Liền có cái này cái hộp.

Trong thư cũng nói, nếu như Tà Thiên Thiên thật sự muốn đập vào con đường cường giả, là tốt rồi tốt tu luyện hắn lưu lại Thích Khách Tâm Kinh. Nếu không, tự bình bình đạm đạm tìm người gả cho. Về phần vật lưu lại, đều là Tà lão gia từ đã từng làm thích khách thời điểm, sử dụng bảo bối.

Nhất là cái kia cái nhẫn, rõ ràng là trong truyền thuyết không gian giới chỉ. Cái này lại để cho Lôi Thanh một hồi im lặng, không gian giới chỉ ah, cho dù là cái loại này cấp bậc thấp nhất không gian giới chỉ, cũng bị cho rằng là bảo bối đấy. Tóm lại, Lôi gia tuy nhiên cũng là truyền thừa đã lâu thế gia đại tộc rồi. Nhưng là trong tộc, nghe nói thì ra là tích góp từng tí một ba mai không gian giới chỉ. Bị cho rằng là bảo bối đồng dạng giấu ở trong bảo khố, tầm thường gia tộc đệ tử liền nghiêng mắt nhìn đều không cho nghiêng mắt nhìn.

Hoàn toàn chính xác, không gian giới chỉ cũng không phải cho trong gia tộc lũ ăn chơi trác táng đi ra ngoài khoe khoang đồ vật, mỗi một quả, đều có được có thể ở thời khắc mấu chốt thay đổi Càn Khôn chi vật.

Mà Thiên Lam Đế Quốc pháp luật, cũng là đem không gian giới chỉ với tư cách chiến lược dự trữ chi vật đấy, gia đình bình thường cùng tổ chức không được lên có được. Mà cho dù là đại gia tộc, cũng chỉ có tại đăng ký được phê chuẩn về sau, mới có thể đem hân sử dụng.

Hoàn toàn chính xác, chỉ cần hơi chút ngừng lại, cũng biết thứ này trên chiến trường đến tốt cùng tác dụng như thế nào. Vèn vèn các loại cứu mạng vật tư rất nhanh an toàn vận chuyển, có thể tại thời khắc mấu chốt thao túng chiến cuộc rồi. Mượn Tà Thiên Thiên mà nói, nếu như nàng cầm cái mai không gian giới chỉ này, trong đó sẽ chứa rất nhiều mũi tên nhọn.

Như vậy, Lôi Thanh cùng nàng, tại đối mặt đám kia cường đạo lúc, chơi đùa đều có thể phóng chết bọn hắn. Lôi Thanh cũng từng xem như cái còn trẻ tiền nhiều nhà giàu đệ tử rồi, nhưng đời này liền sờ đều không có sờ qua không gian giới chỉ. Trong lúc nhất thời, không khỏi nhìn xem cái kia không ngờ màu vàng xanh nhạt chiếc nhẫn, có chút chảy nước miếng cảm giác.

"Khanh khách, Lôi ca ca ngươi nếu ưa thích cái này không gian giới chỉ, ta tự tặng cho ngươi tốt rồi." Phảng phất cũng là nhìn ra Lôi Thanh yêu thích, Tà Thiên Thiên không hề cười qua đi, lấy ra chiếc nhẫn, hào sảng đem nó nhét vào Lôi Thanh trong tay.

"À?"

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: U Minh Đấu khí

Lôi Thanh chấn động, nắm bắt trong tay màu vàng xanh nhạt không gian giới chỉ, nhìn xem nó, lại nhìn xem Tà Thiên Thiên. Muốn nói mình đối với không gian giới chỉ không có khao khát, đây tuyệt đối là giả. Nhất là đang lần tròn mấy tháng rồi, càng là nguy cơ, càng là đau khổ thời điểm, luôn sẽ không tự giác muốn. Nếu như mình có một mai không gian giới chỉ nơi tay rồi mà nói..., tự không cần chật vật như vậy cùng thống khổ.

Cho dù là kém cỏi nhất không gian giới chỉ, cũng có thể sắp xếp rất nhiều thứ, nhất là một ít trân quý thuốc chữa thương, băng bó, thực phẩm, vũ khí vãn...vãn. Càng thêm có thể làm cho người tại đủ loại địa phương, đều có thể thích ứng sống sót.

Bất quá, Lôi Thanh cũng không phải cái gì không diễn giải nghĩa chi nhân. Cái mai không gian giới chỉ này, rõ ràng là chết đi Tà lão gia tử cho Tà Thiên Thiên di sản. Chính mình làm sao có thể ham vật ấy? Huống chi, Tà Thiên Thiên còn là ân nhân cứu mạng của mình.

Lúc này, Lôi Thanh chịu đựng trong nội tâm không bỏ, đem không gian giới chỉ nhét trở về Tà Thiên Thiên trong tay, trịnh trọng nói: "Thiên Thiên, ngươi không cần nói thêm nữa rồi. Cái mai không gian giới chỉ này quá trân quý, lại là ngươi Gia Gia di vật. Nếu như ta nhận lấy rồi mà nói..., tự quá không phải thứ gì rồi."

"Lôi ca ca. . ." Tà Thiên Thiên sắc mặt quýnh lên, lại muốn nói gì thời điểm. Cũng là bị Lôi Thanh ngăn đã ngừng lại, sắc mặt nghiêm túc nói: "Thiên Thiên, im miệng, đeo lên ngươi chiếc nhẫn. Còn có, về sau ngàn vạn đừng tại trước mặt người khác hiển lộ ra của ngươi chiếc nhẫn. Nếu không, rất dễ dàng lọt vào họa sát thân."

Có lẽ là đã bị Lôi Thanh đặc biệt nghiêm túc ánh mắt ảnh hưởng, Tà Thiên Thiên cũng không dám lại ngỗ nghịch rồi, mà là thành thành thật thật đeo tại trên tay, cười hi hi nói: "Lôi ca ca, đẹp mắt lúng túng cái kia? Đã ngươi kiên trì không lấy, ta đây coi như nó là Lôi ca ca ngươi tiền ta lễ vật rồi."

Lôi Thanh một chóng mặt, thậm chí ta cũng không cái kia năng lực tiến đưa ngươi như vậy trân quý lễ vật. Bất quá nói thật, cái giới chỉ này bộ dáng hết sức bình thường, hiển nhiên là đã làm che dấu không gian giới chỉ. Trên thực tế trên thế giới này tuyệt đại đa số không gian giới chỉ, đều làm đủ loại che giấu. Nếu không tùy tiện mang theo trên tay, còn rêu rao nói đây là không gian giới chỉ, cái kia đó là một con đường chết rồi. Trừ phi, là những thế lực kia cường hãn đến như là Chiến Thần y hệt Hoàng Kim cấp đấu sĩ.

"Rất tốt xem đấy, bất quá đừng lãng phí thời gian. Trước kiểm tra thoáng một phát trong không gian giới chỉ, phải chăng có cái gì? Ta nghe nói, chỉ cần hơi chút rót vào một ít Đấu khí là được." Lôi Thanh ngược lại là có chút muốn bóp chết cái này khoe khoang tiểu nha đầu tâm tư. Kỳ thật cũng là cái này

Tà Thiên Thiên không gian giới chỉ. Nếu đổi thành một người đi đường đeo không gian giới chỉ cho mình biết được, không thể nói trước mình cũng sẽ kèm nén không được tham lam, làm xằng làm bậy một bà.

Tà Thiên Thiên theo lời đem một chút Đầu khí rót vào trong không gian giới chỉ, quả nhiên, không gian giới chỉ bị năng kích phát lên. Tại chiếc nhẫn mặt ngoài, tạo thành một đạo thâm ảo khó hiểu không gian vòng xoáy. Đương nhiên, cái này đạo không gian vòng xoáy là chiếc nhẫn tự động kích phát đấy, mà không phải là Tà Thiên Thiên Đầu khí đem ra sử dụng. Năng Đầu khí rót vào, bất quá là kích phát, một cái lời dẫn mà thôi. Nếu không, cho dù năng Đầu khí cường thịnh trở lại gấp 10 lần, cũng mơ tưởng kích phát ra như thế không gian vòng xoáy.

Đương nhiên, không gian giới chỉ vận dụng, cũng nhất định phải có một ít Đầu khí để kích thích. Tốt trên đại lục, Đầu khí tu luyện là một kiện so sánh phổ biến sự tình. Liên binh dân cùng binh thường trong quân sĩ tốt, cũng có thể tiếp xúc đến tu luyện Đầu khí phương pháp. Chỉ có điều cái kia so sánh nông cạn cùng đơn giản mà thôi, xa không bằng tất cả thể gia đại tộc trong tộc chính mình truyền lưu Đầu khí như vậy cường đại.

Rất nhiều binh dân, dùng thô thiển Đầu khí tu luyện công pháp, vất vả và tu luyện cả đời, cũng không nhất định có thể đột phá đến Hắc Thiết cấp.

Đương nhiên, nhưng ngược lại ứng chính là. Trên thế giới này, cũng có không thiếu cường giả, là binh dân, hoặc trong quân tiểu tốt xuất thân. Bọn hán hoặc có thiên phú, hoặc có các loại kỳ ngộ. Tiếp theo trở nên nổi bật, trở thành hết sức quan trọng, thậm chí là ảnh hưởng thế cục đi đi lại lại đại nhân vật. Lôi Thanh nghe nói, Thiên Lam Đế Quốc hiện giữ Thủ Phụ Ngu Thiên Cơ, tựa hồ tựa là binh dân xuất thân.

Tuy nhiên hiện tại Lôi Thanh, đối với Ngu Thiên Cơ cảm giác cực kỳ không tốt. Nhưng không thừa nhận cũng không được, Ngu Thiên Cơ tựa hồ là một cái cực kỳ rất giỏi chỉ nhân. Bất luận là ai, có thể theo một cái binh dân, một đường đi đến giờ này ngày này Địa vị người, đều sẽ bị người tôn kính mà sùng bái.

Tà Thiên Thiên rất nhanh từ trong đó lấy ra đồ đặc, đồ đặc không nhiều lắm, nhưng lại mấy miếng tối như mực tinh hạch. Trong đó một quả, đen như mực u sáng, tản ra nồng đậm mà thâm thúy U Hân khí tức. Còn lại ba miếng, tựa hồ yếu lược kém một chút.

"Ồ? U Minh hệ yêu thú tinh hạch?" Lôi Thanh sợ hãi than một tiếng, chỉ vào trong đó bắt mắt nhất cái kia miếng. "cái này sợ là U Minh hệ trung giai yêu thú tinh hạch rồi." Cũng là khó trách Lôi Thanh kinh ngạc như thế, trung giai tinh hạch, tối thiểu đại biểu cho đầu kia U Minh hệ yêu thú đã đạt tới cấp bậc Bạch Ngân rồi.

Mà Lôi Thanh đến hiện tại, cũng không quá đáng là Thanh Đồng Cao giai đấu sĩ. Mấy ngày hôm trước hán giết chết cái kia đầu mặt sẹo đầu Sói, cũng không quá đáng là Thanh Đồng sơ giai mà thôi. Rất nhiều người đều cho rằng, nhân loại giết cùng giai yêu thú, tựa hồ rất dễ dàng, nhưng sự thật nhưng lại hoàn toàn trái lại. Yêu thú loại vật này, đã là đã có được trí tuệ dã thú, bởi vì làm sinh tồn bản năng đem ra sử dụng chỉ có, cả đám đều trở thành tinh tựa như. Xảo trá, hung mãnh, tàn khốc.

Hơn nữa yêu thú số rất ít sẽ rời đi lãnh địa của mình mò mẫm đi dạo, bởi vậy muốn bắt Liệt Yêu thú, như vậy nhất định tu tiến vào đối phương địa bàn. Kể từ đó, yêu thú thường thường sẽ chiếm theo đến địa lợi ưu thế. Một hồi tảo ngộ chiến, binh thường không phải nhân loại phục kích yêu thú, mà là yêu thú phục kích nhân loại.

Bởi vậy, mặc dù là biết được cái đó cái địa phương có yêu thú, trừ phi mình thực lực phi thường cường đại. Binh thường mà nói, đều có một cái thực lực cân đối tiểu đội, đi săn giết ngang cấp yêu thú. Mạng chỉ có một, ai cũng sẽ không ngốc đến dùng mạng của mình, đi cùng yêu thú liều. Cho dù là có 5-5 khai mở tỷ số thắng, cũng chưa có người đi làm.

Dưới tình huống binh thường yêu thú cũng không phải tùy ý có thể thấy được, tùy tiện mang theo thanh đao có thể đi làm cho chút ít tinh hạch trở về đấy. Mỗi một con yêu thú, đều xảo trá mà hung mãnh, thập phần khó có thể đối phó. Đương nhiên, cũng có không phải dưới tình huống binh thường, yêu thú tùy ý có thể thấy được địa phương.

Chỉ có điều nhân loại đến tùy ý có thể thấy được yêu thú địa phương đi, cái kia thuần túy tựa là tự tìm đường chết rồi. Tình thông các loại dã ngoại sinh tồn, phục kích, vây khốn, thậm chí là xua đuổi săn mỗi con mỗi yêu thú, có thể so sánh trong tưởng tượng khó đối phó nhiều lắm rồi.

Cấp bậc Bạch Ngân yêu thú, cái kia càng thêm không phải Lôi Thanh có thể đối phó tồn tại, trí tuệ cùng thực lực đều phi thường cường đại. Rất thưa thớt mà hiếm thấy. Đại đa số người gặp được thời điểm, không phải kinh hi, mà là kinh hãi.

Bởi vậy, Lôi Thanh đối với Tà lão gia tử vậy mà cho Tà Thiên Thiên lưu lại trung giai yêu thú tinh hạch mà cảm thấy thập phần khiếp sợ. Bởi vì yêu thú tinh hạch tác dụng thập phần rộng khắp, có thể dễ mà tu luyện, bổ sung Đầu khí, đem ra sử dụng một ít cơ quan, trận pháp hạch tâm, chế tạo binh khí, áo giáp, trang bị, thậm chí là làm thuốc.

Thiên Lam Đế Quốc, cũng là đem yêu thú tinh hạch, với tư cách một loại chiến tranh dự trữ tài nguyên đến trữ hàng đầy. Tất cả đại quý tộc thế gia, tổ chức, đối với yêu thú tinh hạch cũng là chạy theo như vịt. Lôi Thanh tại hán tu luyện kiếp sống bên trong, cũng là đã từng sử dụng qua thiên lôi thuộc tính tinh hạch tu luyện đến Trúc Cơ, bởi vậy mới có một thân thiên lôi thuộc tính cường hân Đầu khí.

Như thế xem ra cùng suy đoán, Tà lão gia tử lưu cho Tà Thiên Thiên 'Thích Khách Tâm Kinh', chỉ sợ là một môn U Minh hệ Đầu khí pháp môn. Mọi người đều biết, tu luyện U Minh hệ Đầu khí chỉ nhân, xuất quỷ nhập thần, cực kỳ am hiểu tiềm hành nặc tung, chính là đem làm trinh sát cùng giờ phút này người tốt nhất tuyển. Bị Lôi Thanh giết chết chính là cái kia U Lang Tư Khảo Đặc, chính là tu luyện một thân U Minh Đầu khí.

Quả nhiên, Lôi Thanh đọc qua thoáng một phát cái kia bản Thích Khách Tâm Kinh lúc, khúc đạo đầu tựa là một môn U Minh Đầu khí pháp môn tu luyện. Lôi Thanh không biết hán phẩm cấp, nhưng tin tưởng dùng Tà lão gia tử bốn sự, cái môn này U Minh Đầu khí pháp môn có lẽ không tầm thường.

"Thiên Thiên, ta lại thay người Gia Gia hỏi người một lần, người có nguyện ý hay không kế thừa người Gia Gia y bát, trở thành một gã tiềm hành tại trong

bóng tối thích khách?" Lôi Thanh trịnh trọng cầm Thích Khách Tâm Kinh, hỏi: "Hậu quả ngươi cũng cần minh bạch, có lẽ, theo ngươi kế thừa về sau một khắc này lên, tánh mạng của ngươi bên trong tự không thể thiếu huyết tính, giết chóc, thậm chí có một ngày, sẽ chết tại một chỗ hẻo lánh ở bên trong."

"Ta nguyện ý." Tả Thiên Thiên cũng là vẻ mặt nghiêm túc, thập phần nghiêm túc nói ra: "Ta nguyện ý tu luyện U Minh Đầu khí, trở thành một gã hợp cách thích khách, thay Gia Gia báo thù rửa hận. Còn có, nếu ai dám khi dễ Lôi ca ca, ta nhất định sẽ giết hắn đi."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tân tân thích khách

"Nha đầu ngốc, ngươi không cần trở thành đao trong tay ai." Lôi Thanh có chút thương tiếc nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, như là yêu thương mọi người của mình bình thường: "Ngươi chỉ cần làm chính ngươi, không thẹn với lương tâm là xong. Tốt rồi, nhận tạ từ hưu đi. Ta xem ngươi tựa hồ tu luyện qua một ít bình thường, không thuộc tính Đầu khí công pháp, hiển nhiên đã là có chút cơ sở rồi. Hiện tại, ngươi cần thận trọng cái này bản Thích Khách Tâm Kinh bên trên U Minh Đầu khí phương thức tu luyện, toàn bộ làm lại từ đầu, sau đó ta đến chỉ đạo ngươi như thế nào lợi dụng U Minh tính hạch đến Trúc Cơ, đem ngươi Đầu khí thuộc tính chuyển hóa làm U Minh."

Đầu khí là một môn phiền phức mà bằng bạc học vấn, Lôi Thanh tu luyện hơn mười năm, cũng không dám nói mình đối với đầu khí biết được nhiều bao nhiêu rồi. Nhưng ít ra, hắn biết rõ tu luyện một ít có được thuộc tính Đầu khí công pháp, nhất định phải lợi dụng đối ứng thuộc tính tính hạch đến Trúc Cơ. Lúc trước Lôi Thanh, tựa là tại đại bá dưới sự trợ giúp, lợi dụng một quả sơ cấp lõi thuộc tính tính hạch, hoàn thành lõi thuộc tính Trúc Cơ. Về sau, tu luyện mười mấy năm qua, cũng dùng qua hơn mười miếng lõi thuộc tính tính hạch, phần lớn là tại trùng kích cỗ chai các loại thời điểm sử dụng.

Đương nhiên, mỗi một quả yêu thú tính hạch, đều giá trị xa xỉ. Cũng chỉ có một ít gia tư phong phú con cháu thế gia, mới có tư cách lợi dụng tính hạch đến tu luyện, đây là một loại cực độ xa xỉ phương thức. Cho dù là một quả sơ giai yêu thú tính hạch, bán đi mà nói..., cũng đủ một nhà bình dân hằng ngày độ dùng cả đời. Bởi vậy, bình dân cũng tốt, trong quân quân tốt cũng thế, đều là không thể nào lợi dụng tính hạch đến tu luyện đây.

Tả Thiên Thiên trí nhớ cũng không tệ lắm, lý giải năng lực cũng coi như cũng được. Lôi Thanh gần kề hao tổn ba ngày thời gian, đã giúp trợ báo thù sát ruột, nóng lòng đạt được lực lượng, vì Gia Gia báo thù Tả Thiên Thiên thành công Trúc Cơ. Đem năng yếu ớt bình thường Đầu khí, chuyển hóa làm U Minh Đầu khí.

Hơn nữa, mượn nhờ cái kia một quả sơ cấp U Minh tính hạch dư lực, Tả Thiên Thiên tại tu tập Thích Khách Tâm Kinh về sau, thực lực tăng nhiều, thành công tấn cấp đến Hắc Thiết sơ giai. Theo trên lý luận mà nói, nàng bây giờ, cũng đã coi là một gã đấu sĩ rồi. Mặc dù mới gần kề Hắc Thiết sơ giai, nhưng tiến vào Đế Quốc quân đội lời mà nói..., đã xem như một gã tinh nhuệ Chiến Sĩ rồi. Cố gắng nhin cái nhiều năm tư lịch, tự có tư cách đảm nhiệm trong quân chính quy một ít tiểu đội trưởng cấp bậc tăng dưới chút quan quân rồi.

Đối với một ít bình dân mà nói, nếu như tu luyện Đầu khí thiên phú không tồi, tiến vào quân đội là một cái đường đi phi thường tốt để trở nên nổi bật. Đương nhiên, nếu như ưa thích truy cầu kích thích mạo hiểm, hướng tới tự do, hoặc là đối với tiền tài có lớn hơn nhu cầu lời mà nói..., gia nhập các loại dòng binh đoàn cũng không tệ. Tuy nhiên nguy hiểm, nhưng tự do độ tương đối cao, rất kích thích, kiếm tiền nhanh. Các loại nguy hiểm, cũng dễ dàng lại để cho người đột phá.

Đồng dạng, cũng có thể gia nhập một ít thượng vàng hạ cám tổ chức, hoặc thuần phục mã gia tộc.

Tóm lại, nói chung, có thể tu luyện đến Hắc Thiết cấp, tự không lo không có cơm ăn, cũng sẽ có chút địa vị xã hội. Các loại thu hoạch có thể nuôi sống một người bình thường gia đình, cũng có chút còn lại.

Đương nhiên, Hắc Thiết tốt tu, Thanh Đồng khó luyện. Đối với không tài nguyên người mà nói, vất vả chút ít, dốc sức liều mạng chút ít, chỉ cần thiên phú còn có thể. Dưới sự nỗ lực các loại, Hắc Thiết cấp luôn có thể đạt tới. Nhưng rất nhiều người, tu luyện cả đời, cũng khó có thể đột phá Hắc Thiết cấp, đạt tới Thanh Đồng cấp.

Ở trong đó chủ yếu có Tam đại chế ước nhân tố, tài nguyên, thứ nhất, là các loại tính hạch, dược liệu tài nguyên, thứ hai, chính là không có một môn ưu tú Đầu khí pháp môn. Thứ ba, chính là thiên phú cùng cố gắng.

Cũng may Tả Thiên Thiên tựa hồ thiên phú không tồi, 'Thích Khách Tâm Kinh' bề ngoài giống như cũng không phải cái gì hàng thông thường, tính hạch, tạm thời cũng không thiếu. Những... này, đều đã chú định Tả Thiên Thiên tương lai đường, có lẽ có thể so với rất nhiều người muốn bằng phẳng rất nhiều.

Cũng may nàng có cái này bản Thích Khách Tâm Kinh, nếu không, Lôi Thanh cũng không có biện pháp giáo nàng tu luyện trong nhà 'Thiên Lôi Tam Biến' đấy. Đó là gia truyền tu luyện công pháp, toàn cả gia tộc sống yên phận chỗ căn bản. Ai dám truyền ra bên ngoài, cơ bản cùng phản bội gia tộc không có cái gì khác nhau rồi, hậu quả cũng không chỉ là muốn bị gia tộc phi nhổ đơn giản như vậy.

Cùng Lôi Thanh gia truyền công pháp đồng dạng, ‘Thích Khách Tâm Kinh’ bên trong, cũng có một ít chiến pháp đấu kỹ, thậm chí, còn có rất nhiều trình sát tâm đắc, ám sát tâm đắc, cùng với các loại bày rập, điều tra, phản trình sát vân... vân tri thức.

Tại Tả Thiên Thiên không để ý chút nào điều kiện tiên quyết, Lôi Thanh cũng là thỏa thích đọc thoáng một phát Thích Khách Tâm Kinh, những cái...kia chiến pháp đấu kỹ tạm thời bất luận. Chỉ nói những cái...kia tạp thiên, đã đủ để cho Lôi Thanh thu hoạch không phải là nông cạn rồi. Những vật này, có thể so với lúc trước trong gia tộc học đầy, tình diệu rất nhiều.

Tự nhiên, muốn đem những vật này chính thức hóa vì chính mình sở hữu tất cả, cũng là phải không ngừng thông qua thực tế ma luyện, đem những phương pháp này cùng kinh nghiệm lạc ấn đến chính mình thực chất bên trong. Bằng không thì, lý luận tri thức dù cho, cũng là không trung lâu các, trong nước chỉ nguyệt.

Ba ngày thời gian, đối với một môn bác đại tinh thâm Đấu khí tâm pháp, cũng chỉ là lại để cho Tả Thiên Thiên sơ dòm con đường mà thôi. Ngược lại là đơn giản một chút chiến quyết đấu kỹ, năng có thể hơi chút lợi dụng một chút. Đối với U Minh hệ thích khách mà nói, nhất chú ý phải kể tới tiềm tung nặc hành. Đấu kỹ cũng truy cầu tại trong thời gian ngắn, bộc phát ra uy lực lớn nhất, tranh thủ một kích giết địch hiệu quả.

Chính diện cường sát, hoặc là cùng địch nhân tiến hành đánh lâu dài, thường thường không phải thích khách xứng đáng chi đạo. Một kích không trúng, viễn độn ngàn dặm mới là vương đạo. Hơn nữa, chính thống thích khách, đó là du tẩu cùng bóng mờ cùng trong bóng tối tử thần. Đưa tay không thấy được năm ngón đêm tối, là bọn hắc yện nhất.

Mà căn cứ cái kia bản Thích Khách Tâm Kinh bên trong miêu tả, nếu như môn này U Minh Đấu khí luyện đến cao nhất ở trong chỗ sâu, phối hợp nguyên bộ thân pháp ‘Ám Ảnh Bộ’ tu luyện đến cao nhất sau. Coi như là tại mặt trời Càn Khôn phía dưới, cũng có thể giấu tung tích nặc hình, sát nhân tại vô hình tâm đó, thập phần khoa trương.

Có lẽ là từ nhỏ đã bị Tả lão bên cạnh dạy bảo chỉ cố, Tả Thiên Thiên vốn là am hiểu các loại tiềm hành nặc tung, đối với đến đạo này rất quen thuộc, tu luyện Ám Ảnh Bộ cực kỳ thông thuận. Lôi Thanh đã từng thí nghiệm qua thoáng một phát, tại trong bóng tối, cho dù là chính mình cảnh giác phía dưới, cái này cô gái nhỏ đều có thể nhiều lần thi triển Ám Ảnh Bộ, tiếp cận đến chính mình mười bước tả hữu, mới bị phát hiện.

Tuy nhiên Tả Thiên Thiên đối với mỗi lần đều bị Lôi Thanh phát hiện mà có chút thất lạc, nhưng Lôi Thanh lại biết, đây đã là tương đương đáng sợ, không nói trước mình đã là Thanh Đồng Cao giai đấu sĩ rồi, cảm giác nhạy cảm trình độ viễn siêu người bình thường. Nói sau, mấy tháng bị người không ngừng đuổi giết, phục kích phía dưới, Lôi Thanh đối với chống tiềm tung cũng là có phần có tâm đắc rồi. Không thể không nói, U Lang Tư Khảo Đặc, là hắc cho tới bây giờ tốt nhất lão sư đây này.

Liên tiếp bảy tám ngày sau, Lôi Thanh sở hữu tất cả thương thế tận phục, tu vi cũng là hơi có tăng trưởng, cảnh giới ổn định tại Thanh Đồng Cao giai. Tinh khí thần không hề phóng ra ngoài, mà là hiện lên nội liễm trạng thái. Lại để cho hắc liếc nhìn về phía trên, thành thực mà ổn trọng rất nhiều. Tinh táo mà cặp mắt hồ hững, mơ hồ có thể thấy được cao thủ hình thức ban đầu.

Mà Tả Thiên Thiên, cũng là thu hoạch tương đối khá. Tại cố gắng tu luyện U Minh Đấu khí đồng thời, không ngừng ma luyện Ám Ảnh Bộ cùng Vô Ảnh Thứ, người phía trước là thân pháp, thứ hai là đấu kỹ. Vô Ảnh Thứ thi triển ra, vô thanh vô tức, rồi lại sức bật kinh người, chuyên chọn người chỗ hiểm mà giết, mà lại U Minh Đấu khí sẽ tùy theo cực kỳ giáo quyết phụ nhập thân thể, quán quanh phá hư đối phương kinh mạch, ngăn cản địch nhân Đấu khí vận hành phát huy.

Nói cách khác, dù là một kích không thể trí mạng, đối phương chỉ muốn thoát khỏi U Minh Đấu khí cái kia như gỏi phụ cốt y hệt xâm hại, cũng là không dễ.

Đương nhiên, Tả Thiên Thiên thời gian tu luyện quá ngắn, chỉ có thể coi là khó khăn lắm miễn cưỡng nắm giữ mà thôi. Còn cần vô số lần luyện tập cùng thời gian, đi ma luyện, phát triển. Lôi Thanh tự mình thể ngộ, ma luyện chính mình đấu kỹ phương thức tốt nhất, không ai qua được thực chiến rồi.

Ở đẳng gia Sinh Tử một đường tầm đó, thường thường sẽ kích phát nhân thể tiềm năng, linh ngộ đến rất nhiều thứ.

Lôi Thanh từ khi bị đuổi giết đến nay, vẫn là lần đầu nhân nhả nhiều ngày như vậy, thể cốt thậm chí có chút ít không thích ứng, coi như toàn thân muốn gi sét bình thường khó chịu. Dùng để ma luyện cùng khai đao đấy, tự nhiên muốn mấy đám kia tử có cừ oán, lại đáng hận cường đạo rồi.

Thích khách, thường thường đều là tốt nhất trình sát. Mà trình sát, thường thường cũng đều am hiểu ám sát.

Lôi Thanh sơ thông điều tra, đối phó cao thủ hiển nhiên không được, nhưng mà thừa dịp cảnh ban đêm, giúp đỡ tấn tẩn thích khách Tả Thiên Thiên cùng một chỗ điều tra một ít cường đạo tạp binh, tất nhiên là vấn đề không lớn. Mà Tả Thiên Thiên từ nhỏ tự đã bị bồi dưỡng, lại dùng những vật này tại đi săn bên trong ma luyện ra không ít bản sự, các loại điều tra thủ pháp lão luyện quen thuộc, còn tại Lôi Thanh phía trên.

Dấu chân, gãy cành, mùi, cùng với khác các loại còn sót lại vật cùng dấu vết. Những vật kia tại điều tra trong mắt cao thủ, triển lộ không bỏ sót. Thường thường sẽ bộc lộ ra địch nhân số lượng, thực lực, phương vị, thậm chí là bao lâu trước khi ở chỗ này đi ngang qua, hoặc dừng lại đấy.

Hao tổn ba ngày công phu, hai người rốt cuộc tìm được mục tiêu, ngừng lên cái kia một đám cường đạo. Đồng thời, cũng hoàn thành thợ săn cùng con mồi tầm đó, nhân vật đổi chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thích khách phát uy

Thích Khách Tâm Kinh điều thứ nhất, tựu là thân là một cái thích khách, phải có kiên nhẫn. Một cái không có kiên nhẫn thích khách, có lẽ sẽ đi một lần vận, hai lần vận. Nhưng sẽ không nhiều lần gặp may mắn.

Tà Thiên Thiên đối với cái này sâu chấp nhận, khi còn bé đi săn, cũng bởi vì kiên nhẫn không đủ, mà thường thường sai sót rất nhiều cơ hội tốt, thậm chí còn tao ngộ qua rất nhiều nguy hiểm, bỏ ra máu tươi cùng vết sẹo một cái giá lớn. Tại lần lượt giáo huấn phía dưới, Tà Thiên Thiên học hội tại đi săn bên trong kiên nhẫn.

Săn giết nhân loại, cũng không thể so với săn giết dã thú khó. Nhưng là, đồng dạng cũng không thể ra một chút lầm lỗi, nếu không cũng không phải là sát nhân, mà là bị giết. Tà Thiên Thiên thân hình bên trong, mỏng manh U Minh Đầu khí chậm rãi lưu chuyển lên. U ám Đầu khí, giao phó năng cùng Âm Dạ dung làm một thể năng lực. Lại để cho năng có thể ẩn nấp tại u ám chỗ, như cá gặp nước.

Tránh đi ánh trăng ngôi sao, dưới chân vô thanh vô tức giẫm phải bóng mờ, chậm chạp mà trầm ổn hướng cường đạo nơi trú quân mà đi. Đám này cường đạo có hơn ba mươi người, hôm nay ban ngày săn thú một đầu lợn rừng. Bởi vậy ban đêm đốt lên đồng lửa, dùng rượu mạnh tốt đẹp vị, hảo hảo cuồng hoan một phen.

Cái này là cường đạo cùng quân chính quy khác nhau rồi.

Quân chính quy quân kỳ Nghiêm Minh, đối với rượu loại khống chế cực kỳ nghiêm khắc. Mà cường đạo tặc thì bằng không, rồi rạc kỷ luật, thường thường rất khó ước thúc ở các loại lười nhác cử động.

Rượu mạnh cùng cuồng hoan, lại để cho tuyệt đại đa số mọi người tại hưng phấn về sau, cảm nhận được mệt mỏi. Trong khoảng thời gian này ra, phụng mệnh tại đây phiên trong núi rừng lưng bắt tiểu sơn thôn cái kia hai cái cá lọt lưới, đã làm cho người sức cùng lực kiệt rồi.

Đại đa số người, đã tại đồng lửa nơi trú quân trong lều vải đã ngủ say. Chỉ vẹn vẹn có số ít mấy cái thay phiên công việc thẳng xui xẻo, không thể không tại đây gió lạnh lạnh rung đại ban đêm đến gác đêm.

Rượu ngon cùng mỹ thực, thân thể mệt mỏi, lại để cho mấy cái hành động lính gác đêm buồn ngủ. Dựa vào đồng lửa, mặc trọng trọng áo da thú, nửa ngủ nửa tỉnh chống cự lại rét lạnh.

Tà Thiên Thiên lên vào được cực kỳ nhanh, sau nửa canh giờ, năng rốt cục vô thanh vô tức tiến vào đến trong doanh địa, trốn dấu ở bóng mờ bên trong. Cẩn thận tính toán cái kia ba cái người gác đêm ở giữa vị trí, khoảng cách. Bởi vì là lần đầu tiên làm thích khách ám sát, năng không thể không càng thêm cẩn thận một ít. Trong đầu không ngừng tính toán theo công thức như thế nào vô thanh vô tức tiêu diệt cái kia ba cái gác đêm lính gác.

Nhưng là năng, như trước thật là kiên nhẫn cùng đợi. Tùy ý gió lạnh lạnh rung, quét tại năng phá áo bông lên, chui vào trong thân thể của năng. Thẳng tắp lại là đợi hơn một canh giờ, đêm đã qua hầu hết, sắp đến sáng sớm rồi.

Sáng sớm trước, từ trước đến nay là cả ngày nhất nhất Hắc Ám thời điểm. Cái kia mấy chồng chất đồng lửa, cũng là bởi vì lâu không thêm lương mà ám diệt đi. Loạn nguyệt, cũng vừa tốt dấu ở mây đen bên trong. Lúc này trong doanh địa, cơ hồ đưa tay không thấy được năm ngón.

Nhưng là Tà Thiên Thiên bởi vì tu luyện U Minh Đầu khí chi cố, lại trái lại có một loại đặc biệt cảm giác an toàn, thoải mái dễ chịu, ôn hòa, thật giống như con cá được nước. Lúc này U Minh Đầu khí, so ban ngày càng thêm sinh động, trong thân thể chảy xuôi thời điểm, kích thích năng trong lòng ẩn ẩn có chút hưng phấn lên.

"Cơ hội tới." Tà Thiên Thiên chuyển lấy cơ hồ muốn đông cứng đôi chân, đem thân thể cùng Hắc Ám hòa thành một thể, chân đạp tại trên mặt tuyết, chỉ là phát ra thanh âm rất yếu ớt. Chậm rãi tiếp cận người gần nhất lính gác phía sau lưng.

Cầm dao găm bàn tay nhỏ bé, có chút lạnh run, trong ánh mắt hiện lên một chút do dự. Cận thân sát nhân, cùng cự ly xa dùng cung tiễn sát nhân cảm giác là hoàn toàn không đồng dạng như vậy. Lòng của năng đang run, tay của năng đã ở run, toàn thân cao thấp đều đang run.

Nhưng là, trong óc của năng bỗng nhiên xẹt qua Gia Gia trước khi chết bộ dạng, trong nội tâm một cỗ hận ý kích động mà lên. Tựu là đám này cường đạo, chẳng những làm hại quê nhà, vợ vết cùng khổ hương dân không nói. Vậy mà còn phát rồ tàn sát chính mình thôn, Liền gia gia đều đã bị chết thảm tại trong tay bọn họ.

Tưởng tượng đến bây giờ hết thấy.

Tà Thiên Thiên vậy đối với thanh tịnh thuần khiết con mắt, bắt đầu dần dần đỏ lên. Nắm bắt dao găm tay, cũng bắt đầu trầm ổn mà không run rẩy. Thích

Khách Tâm Kinh phía trên, có quá nhiều đối với ám sát chi kỹ miêu tả rồi, nhân thể các loại chỗ hiểm, cũng bị trình bày rành mạch, rõ ràng.

Có chút đông cứng đầu bàn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng dò xét tới. Bỗng nhiên, một bả bùng kín tên kia người gác đêm miệng. Đợi tên kia người gác đêm đột nhiên bùng tỉnh, còn chưa kịp phản kháng thời điểm. Sắc bén màu đen dao găm, tựa nhẹ như lông hồng y hệt cắt ra cổ họng của hắn, máu tươi phun mà đi lúc, cũng rút sạch tên gác đêm phản kháng lực lượng. Đã từng thí nghiệm qua Tả Thiên Thiên, rất rõ ràng Gia Gia truyền thừa cho nàng dao găm, là bực nào sắc bén.

Không bao lâu, người gác đêm đình chỉ yếu ớt giấy dựa, đã mất đi khí tức. Nhưng Tả Thiên Thiên, sắc mặt lại trắng bệch vô cùng, trọn vẹn đã qua hơn mười tức thời gian về sau, mới chậm rãi buông lỏng hắn ra. Nhẹ nhàng đưa hắn an trí tại trên mặt tuyết.

Lần thứ nhất khoảng cách gần sát nhân Tả Thiên Thiên, có loại buồn nôn mà muốn nôn mửa xúc động. Nhưng là nghĩ tới cừu hận cùng Lôi Thê, nàng liền cố nén dậm chìm xuống dưới. Chậm rãi tròn được Âm Ảnh bên trong, nghỉ ngơi bình phục một thời gian uống cạn chén trà, mới ánh mắt kiên định và không thể chùn bước hướng thứ hai người gác đêm mà đi.

Tả Thiên Thiên thập phần tinh tường, nếu như tới nay lần thứ nhất tập doanh không thành công, tựa sẽ khiến địch nhân cảnh giác, thậm chí bố trí xuống các loại bẫy rập. Muốn lần nữa ám sát, khó như lên trời. Lần thứ hai, rất rõ ràng nàng làm được tốt hơn. Đương nhiên, cũng là bởi vì có địch nhân thật sự không hề phòng bị nhân tố ở bên trong.

Bỏ ra một nén nhang thời gian, Tả Thiên Thiên lặng yên không một tiếng động giết chết ba cái người gác đêm. Cũng đưa bọn chúng kéo dài tới bóng mờ chỗ. Kể từ đó, cho dù là có người nửa đêm đi ra đi tiểu cái gì đấy, mộng lung không thấy được người gác đêm, cũng chỉ sẽ cho rằng người gác đêm lơ là trách nhiệm đi ngủ.

Làm xong đây hết thảy về sau, Tả Thiên Thiên mới tiềm nhập gần đây một tòa lầu vải. Nửa nén hương về sau, nàng đi ra, lại là đến mặt khác một tòa xe mở mũi. Tới tới lui lui, lại là sau một nén nhang, chết ở Tả Thiên Thiên cái này tân nhiệm thích khách trong tay cường đạo, đã đạt đến 17 người. Cái này là thích khách uy lực, một khi thiên thời địa lợi các phương diện đều có đủ thời gian. Thích khách cho địch nhân tạo thành lực sát thương, viên siêu tượng tượng.

Nhưng vào lúc này, lầu vải phanh được một tiếng bị tạc mở, Tả Thiên Thiên thân thể mềm mại ngược lại bay ra. Chỉ thấy được một gã thân cao chừng chín xích, cường tráng như trâu Đại Hán, trong tiếng gầm gừ, mang theo đồng chùy vọt ra. Hung hoành Bá Đạo hướng Tả Thiên Thiên đánh tới.

Cho dù là kỹ thuật không...lăm lăm minh cường đạo, tại tráng hán kia gầm lên giận dữ bên trong, cũng đều nhao nhao tạc doanh mà lên. Xiết khỏi trong tay binh khí, chạy ra khỏi doanh trường.

Tả Thiên Thiên thân thủ thiên hướng về thoăn thoắt mà linh mãnh, phía sau lưng gấp đất tuyết đánh cái lẩn về sau, phún ra một ngụm máu tươi, cuồng thúc trong cơ thể U Minh Đẩu khí, bắt đầu hướng rừng cây ở trong phóng đi. Đối với thích khách mà nói, một kích không trúng, viên đạn ngàn dặm chính là thường thức. Hướng chỉ cái kia tráng hán thực lực không tầm thường, thành linh đã đến Hắc Thiết Cao giai tình trạng, chính diện tới tương bình, Tả Thiên Thiên hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tên kia tráng hán thực lực mạnh nhất, ở vào Cuồng Bạo bên trong, tăng thêm đáng người khôi ngô chi ưu thế, một bước có thể bước ra hơn một trượng. Như là một đầu hung thần ác sát mãnh thú, hướng Tả Thiên Thiên đuổi giết mà đi. Nhưng thịnh nộ bên trong hắn, nhưng lại quên mà không để ý đến một điểm, chính là cái kia thích khách, phải chăng có đồng bạn?

Không đợi hắn đuổi theo ra vài bước, trong bóng tối liền tạc ra liên tiếp sáng lạn vàng sáng, hơn mười đạo xì xì lóe ra tia lóe dẫn kiếm quang, đưa hắn khôi ngô quanh thân đều bao phủ đi vào.

Hiển nhiên tráng hán kia cũng là thân kinh bách chiến Lão Binh rồi, phản ứng cũng là cực nhanh, cảm thấy cả kinh đồng thời, múa vũ động lấy đồng chùy ngăn trở, tánh mạng đã bị uy hiếp phía dưới, một bả đồng chùy lại bị hắn dùng xuất sắc lực lượng, vũ ra tầng tầng lớp lớp chùy ảnh.

Keng keng keng ~ kiếm chùy tương giao phía dưới, phát ra liên tiếp thanh thúy tiếng vang.

Phốc ~ kiếm quang xuyên thấu qua hắn chùy ảnh, đâm vào đến lồng ngực của hắn bên trong, máu tươi vẩy ra phía dưới, tráng hán sinh cơ đoạn tuyệt hướng về sau ảm ảm ngã xuống.

Tráng hán này cho dù càng lợi hại, cũng không quá đáng là Hắc Thiết Cao giai mà thôi, so với Thanh Đồng Cao giai Lôi Thanh kém mấy trù. Huống chi, Lôi Thanh lại là ý vào chiến quyết sắc bén, chiếm hết đánh lên tiện nghi. Cũng là khiến cho cái này Hắc Thiết Cao giai, thực lực còn được đích tráng hán, tại một cái đối mặt, đã bị Lôi Thanh tiêu diệt.

Trận chiến mở màn thắng lợi ở dưới Lôi Thanh, trong mắt lóe ra hiêu chiến hào quang, nhìn về phía cái kia hơn mười cái chen chúc mà đến cường đạo, trong nội tâm phóng khoáng tăng nhiều, dưới chân giẫm phải tuyết đọng, trực tiếp nghênh đón tiếp lấy.

Chương 18: Chiến lợi phẩm

Hơn mười cái cường đạo, mới từ trong lúc ngủ mơ bị bừng tỉnh, trong nội tâm vẫn còn ở vào bị tập kích kinh hãi bên trong. Huống hồ nguyên một đám quần áo không chỉnh tề, đội hình không đồng đều. Răng rắc rắc như ong vỡ tổ vọt tới lúc, không trận hình, lại không có kết cấu.

Mà lúc này Lôi Thanh, nhưng lại ở vào trong trạng thái đỉnh phong, thân không thương thế, trong cơ thể Oánh Oánh lưu chuyển Đẩu khí thập phần tràn đầy. Bốn Lôi Thiểm thân pháp phát động phía dưới, thân hình hoảng hốt mà quý nị, lại để cho người xem không rõ ràng. Trường kiếm trong tay Băng Diễm cao thấp tung bay, Lôi Quang lập loè, đẹp mắt mà sáng lạn cực kỳ.

Kiểm quang những nơi đi qua, kêu rên liên tục, máu tươi bay tứ tung. Ngăn ngừa mấy cái hô hấp tầm đó, liền có bốn gã cường đạo phơi thây tại chỗ. Những người còn lại cũng là bị giống như Chiến Thần y hệt Lôi Thanh sợ hãi, nguyên bản tự không cao sĩ khí trong chốc lát té thung lũng, nhát gan nhất hai cái, bắt đầu chạy trốn chết.

Oánh ~ một chiều Xuân Lôi Sạ Thiểm, như trời quang sét đánh bình thường tuôn ra cực lớn tiếng oanh minh, gần như mấy người, nhao nhao bị bên tai tạc khỏi kinh lôi Điện quang xông đến là ù tai hoa mắt. Trong đó một vị Hắc Thiết sơ giai đấu sĩ, đứng mũi chịu sào, tránh né không kịp phía dưới, bị Lôi Thanh trên cao đánh xuống một quyền đánh vào trên ót.

Xuân Lôi Sạ Thiểm một chiều này, Lôi Thanh tuy nhiên không phải đặc biệt sợ trường, vèn vèn được coi là thuần thực mà thôi. Nhưng ở Thanh Đồng Cao giai bậc này tinh thuần Đẩu khí thiêu đốt đem ra sử dụng phía dưới, một quyền đánh xuống lực lượng phi phàm, cho dù là một tảng đá đều có thể đánh vỡ.

Vị kia Hắc Thiết sơ giai đấu sĩ, đầu độ cứng tự không có khả năng cùng Thạch Đầu so sánh với. Trong tiếng Ầm ầm, giống như là dưa hấu bạo liệt, hồng bạch đầy, mọi nơi vỡ ra. Tùy theo Lôi Thanh một cái xoay người, Băng Diễm trường kiếm hoạch xuất ra một đạo nửa vòng tròn hình đường vòng cung, lướt đi một đạo đẹp mắt vàng sáng.

Ánh kiếm thoáng qua một cái, mấy cái bị chấn choáng sợ hãi cường đạo, nhao nhao máu tươi ngã xuống đất. Cùng lúc đó, Lôi Thanh dưới chân liên tục tạt gươm, tại tuyệt động lên, chỉ lưu lại một đạo nhân nhát dấu chân, tốc độ nhanh hơn tuần mã. Y hệt Sát Thần hướng hai cái chạy trốn cường đạo đuổi theo.

Lôi Thanh vô cùng nhất xem thường loại này lâm chiến mà chạy trốn người rồi, một cái trong đó, Đẩu khí tựa hồ còn bắt phàm, có lẽ có Hắc Thiết trung giai tiêu chuẩn.

"Vèo!" Một chi mũi tên nhọn kích bắn đi, xuyên phá đêm tối, trực tiếp đâm vào một gã chạy trốn cường đạo phía sau lưng. Ghé mắt nhìn lại, đã thấy là Tà Thiên Thiên đi mà quay lại, xiết cung mà đứng. Tấn cấp Hắc Thiết sơ giai Tà Thiên Thiên, thực lực bạo tăng một đoạn, xiết cung bắn tên, càng là nhẹ nhõm. Mà lại có thể đem một đám U Minh Đẩu khí bám vào bó mũi tên, chẳng những tăng tốc độ cùng lực sát thương, trúng lấy dù là bất tử, cũng sẽ bị cái kia một đám u minh quỷ khí xâm nhập trong cơ thể, ăn mòn thân thể, suy yếu thực lực. U Minh hệ liệt Đẩu khí, quả nhiên là một loại khó chơi Đẩu khí thuộc tính.

Còn lại cuối cùng một cái, Lôi Thanh chỉ là đuổi hơn hai mươi trượng về sau, tự đuổi sát trên xuống. Trong tay Băng Diễm run lên, gia truyền chiến quyết đệ tam chiêu Nhất Tự Thiểm Điện kiếm kích bắn đi. Tại u ám trong bầu trời đêm, phảng phất một đạo giống như sao băng, kích xạ đã đâm trúng cường đạo bả vai.

Lão đạo phía dưới, cường đạo quay cuồng ngã xuống đất, Lôi Thanh chuỗi này sắc bén trường kiếm Băng Diễm đã gác ở cổ của hắn bên trên.

"Đừng giết ta, đừng giết ta." Cái này có một thân Hắc Thiết trung giai thực lực cường đạo, giống như có lẽ đã bị dọa cho bể mật gần chết, thất kinh kêu to la hét ...mà bắt đầu.

Loại này rất sợ chết tánh tình, Lôi Thanh như không phải là vì muốn hỏi lời nói, đã sớm một kiếm giết hắn đi. Lập tức, nhắc chân chính là một cước đạp trúng hân bụng, quát: "Cho lão tử câm miệng. Thiên Thiên, cầm căn dây thừng ra, trói lại hắn."

Đối với đám này ức hiếp quê nhà, còn làm ra tàn sát thôn việc ác cường đạo, Tà Thiên Thiên đương nhiên không có chút nào khách khí, lập tức tìm đến dây thừng khôn trụ liễu hắn.

Sau đó, lại là rất nhanh quét dọn khỏi chiến trường đến. Mặc kệ cái chết hoặc bị thương đây, hết thấy đều cho bỏ sung một đạo. Quả nhiên, có hai cái ý đồ già chết lừa dối vượt qua kiểm tra cường đạo, tại đạo bỏ xuống đi đời nhà ma rồi.

Trộn vụn hao tổn một nén nhang thời gian, mới thanh lý tốt rồi chiến trường. Nhưng thu hoạch cũng là tương đối khá, đám này cường đạo, vẫn là có chút ít tiền đây, nguyên một đám trong ngực cất không ít tiền. Tà Thiên Thiên cuối cùng đếm thoáng một phát, các loại tiền hợp lại, thậm chí có hơn trăm miếng kim tệ.

Đây cũng không phải là số lượng nhỏ gì, một mai kim tệ đã đầy đủ một người bình thường bình dân gia đình, hai ba tháng ăn mặc độ dùng. Mà Lôi Thanh tuy nhiên là cái gia đình quý tộc xuất thân cậu ấm, nhưng một tháng tiền tiêu hàng tháng, cũng không quá đáng là năm miếng kim tệ. Mỗi tháng không tiêu đồng nào, một năm mới có thể tích lũy sáu mươi mai kim tệ.

Đối với vô số binh dân gia đình mà nói, sống cả đời, cũng chưa chắc có thể nhìn thấy một lần trên trăm miếng kim tệ khoản tiền lớn bày ở trước mắt. Nhiều tiền như vậy vẫn là rất nặng đấy, đặt ở trên người rất bất tiện, Tả Thiên Thiên thích thú cất vào trong không gian giới chỉ.

Đáng kể nhất chính là, Tả Thiên Thiên cái không gian này chiếc nhẫn, còn thuộc về phẩm giai tương đối cao đấy. Nội bao hàm không gian, ước chừng có hơn hai lập phương. Toàn bộ đựng nước lòi mà nói..., có thể có hơn hai tấn. Một ít tiền bỏ vào, tất nhiên là trống trơn đấy.

Sau đó, Tả Thiên Thiên giống như là đại càn quét bình thường đấy, bắt đầu đem đáng giá đồ đặc cất vào đi, một ít đồ trang sức, ngọc bội các loại, cũng có thể giá trị chút ít tiền. So sánh đáng sợ chính là, nha đầu kia đối với tiền tài tựa hồ chấp nhất. Biết rõ những... này cường đạo dùng các loại binh khí, tuy nhiên không phải quá mức đáng giá mặt hàng, nhưng bao nhiêu cũng có thể bán chút ít tiền. Thích thú đem các loại loan đao trường kiếm, cung nỏ mũi tên tất cả đều đặt đi vào.

Đương nhiên, vũ khí loại vật này cho dù lại bình thường, cũng là đáng một ít tiền đấy, dù sao chỉ cần là quân dụng vật tư, đều là mặt hàng bán chạy. Một thanh phổ thông trường kiếm, cũng là có thể bán cái hơn mười hai mươi tiền bạc.

May mà Tả Thiên Thiên tựa hồ ghét bỏ những cái...kia áo da bản, cái này mới không có đem đám kia cường đạo lột sạch ý định. Ngoài ra, nàng còn đem trong không gian trang chút ít lương khô thịt khô các loại đồ đặc đi vào. Đồ ăn, tại một ít khẩn yếu thời điểm, thường thường có thể cứu người một mạng.

Một phen vơ vét về sau, còn thừa lại hơn mười con ngựa.

Ngựa, đương nhiên là phi thường đáng giá rồi. Bình thường nhất tạp mao ngựa, cũng có thể giá trị hai ba cái kim tệ. Đáng tiếc chính là, ngựa là vật sống lại thể tích đại, cũng không thể cất vào trong không gian giới chỉ. Dù là tính toán tỉ mỉ Tả Thiên Thiên lại không bỏ được, cũng chỉ có thể chọn lựa ra ba thất giá trị bảy tám kim tệ, cường tráng mà khỏe mạnh đó thắm ngựa. Còn lại nhao nhao chém đứt dây thừng, phóng chạy trốn được rồi. Nhà ai muốn vận khí, nhặt được con ngựa, cũng có thể phát một ít tài.

Đều nói chiến tranh là kiếm lợi nhiều nhất đấy, Lôi Thanh trận này về sau, cũng là có cảm giác rồi, thu hoạch tương đương xa xỉ. Mà hấn trường kiếm Băng Diễm, cũng bởi vì thời gian dài giao chiến mà tổn hại không chịu nổi, có tùy thời bạo liệt khả năng. Thích thú lấy một bả coi như tiện tay bình thường trường kiếm phóng tại bên người, dùng phòng ngừa vạn nhất.

Làm xong đây hết thảy về sau, Lôi Thanh mới bắt đầu thăm vấn cái kia Hắc Thiết trung giai người nhát gan. Sở dĩ chọn người này không giết mà đến thăm vấn, hiệu quả hiển lộ đi ra. Cực độ rất sợ chết, dưới tình huống sợ đến vỡ mật, không cần Lôi Thanh như thế nào thi hình, tựa như cùng ngược lại cây đậu bình thường đem tình báo từng cái đổ ra.

Quả nhiên như Tả Thiên Thiên sở liệu, đám này cường đạo đều là thuộc về Độc Nhân Long dưới trướng. Tàn sát mất Tả Thiên Thiên cái thôn kia, cũng không có gì quá lớn nguyên nhân. Chỉ có điều bởi vì gần đây có mấy cái thôn xóm, đều chưa đóng nổi các loại phí bảo hộ, lại ần ần có chút muốn liên hợp lại đối kháng Độc Nhân Long tư thế.

Độc Nhân Long vì giết gà dọa khỉ, thích thú tùy tiện tìm cái thiếu nợ thuế thôn tàn sát rồi. Bày ra thoảng một phát hấn hung tàn uy danh, cũng chán nhiếp một ít dám can đảm có dị tâm cường đại thôn xóm.

Như thế tàn bạo ngang ngược, dù là lại dễ cho nhìn quen các loại hung tàn Lôi Thanh, cũng là chịu hít một hơi lãnh khí, giết gà dọa khỉ, cần phải làm ra tàn sát thôn sự tình tới sao? Lúc này, lại moi ra một ít tình báo về sau. Lôi Thanh cũng là chịu đựng không nổi đối với đám này hung tàn mà không nhân tính cường đạo chi chán ghét, lại dễ cho Tả Thiên Thiên động thủ, thực tập đi một tí Thích Khách Tâm Kinh bên trên tra tấn người thủ pháp về sau, trong tiếng thê lương tiếng kêu rên, tiễn đưa hấn lên đường.

Nhường cho Tả Thiên Thiên sát nhân, là vì nàng như là đã quyết định đập vào thích khách chi lộ. Nhất định phải đi học đối với các loại hung ác cùng tàn khốc, thích ứng huyết tính cùng giết chóc. Nếu không, đôi mặt địch nhân nhân từ nương tay, hoặc là khiếp đảm mà không dám xuống tay, sớm muộn có một ngày sẽ chính mình hại chết chính mình.

Tìm chỗ an toàn, hai người nghỉ ngơi một đêm, điều hoà khí tức về sau, lại bắt đầu bước lên hành trình. Như là đã cùng cái kia đồ bỏ Độc Nhân Long đánh lên, vậy thì muốn làm tới cùng. Nếu không, đánh rần bắt từ phản thụ hấn hại. Ít nhất, tại tổn thất nhiều như vậy tình nhuệ thủ hạ sau đích Độc Nhân Long, sẽ nổi điên đấy, tìm không thấy hung thủ, tất nhiên sẽ cảm tất cả thôn thôn dân để xả giận. Đối với cái này một hại, Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, đó là trừ định rồi. Cùng lúc đó, đám này cường đạo, cũng là hai người bọn họ tốt nhất đá mài đao.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Kịch chiến Âm Phong Hạp

Âm Phong Hạp.

Nơi này địa thế hiểm yếu, năm này tháng nọ vũ vũ rung động thổi rét thấu xương gió lạnh mà được gọi là Âm Phong Hạp. Khe núi hai bờ sông bức dốc đứng như nhận, vượn khó trèo.

Này hạp chỗ bé nhất, chỉ có thể ba ngựa đi song song. Bị ba hại một trong Độc Nhân Long cường đạo, dùng cự thạch xây một tòa quan ải. Quan ải phía trên thiết hai tòa tiền tháp, cả ngày thời thời khắc khắc có người canh gác. Quả nhiên là cái ‘nhất phu đương quan vạn phu mạc khai’ chi địa. Hơn nữa một khi có người xâm lấn, chỗ Âm Phong Hạp đầy cốc hàng rào hàng ổ bên trong, sẽ gặp có bảy khẩu chen chúc mà ra, chiếm hết địa lợi ưu thế.

Căn cứ Lôi Thanh xa xa ước định, muốn cường công tiêu diệt cái kia còn thừa chừng trăm cái cường đạo Độc Nhân Long son trại, tối thiểu phải kẻ tới dùng gấp 10 lần kẻ chính quy quan quân, hoặc là suốt một cái đại đội Thanh Đồng cấp cường giả.

Mà Lôi Thanh một phương, chỉ vẹn vẹn có hai người. Một cái Thanh Đồng cao giai, một cái Hắc Thiết sơ giai. Đừng nói cường công rồi, coi như là hai quân đối chọi, Lôi Thanh một phương cũng là bại hoàn toàn không thể nghi ngờ.

Cũng may trên thế giới này, rất nhiều chiến sự, cũng không phải là chỉ có cường công một đường.

Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, như trước là cùng cưỡi một ngựa. Dùng nhân nhả tư thái, chậm rãi bước chân vào Âm Phong Hạp, giống như là dạo chơi ngoại thành giống như, ngựa mã đạp trên mảnh vụn bước nhẹ nhõm mà đi. Không tới một lát, liền đã tới này tòa đơn sơ, lại bề ngoài giống như rất chắc chắn Âm Phong quan ải bên ngoài 30 trượng xa.

"Này, các người ăn hết tim gấu gan báo rồi hả? Biết rõ cái này là địa phương nào sao?" Xa xa đấy, quan ải bên trên một đám tuần tra cường đạo, đã có người bạo hô lên: "Còn không mau mau lên."

"Thiên Thiên, trước cho bọn hắn chào hỏi." Lôi Thanh nhẹ nhõm phân phó lấy: "Thăm dò bọn hắn sâu cạn."

Tả Thiên Thiên xoay người rơi xuống mã, đứng nghiêm tại chỗ, khí định thần nhàn kéo ra dây cung. Nhắm ngay tầm hơn mười trượng có hơn, quan ải bên trên tuần tra đội, loong coong được một tiếng, mũi tên xen lẫn một đám nhàn nhạt hắc khí, kích bắn đi, tại giữa không trung hoạch xuất ra một đạo ưu mỹ đường vòng cung.

Cầm đầu cái kia tên cường đạo, có được Hắc Thiết cao giai thực lực, thấy thế lúc này quát lên một tiếng lớn, bỏ ra một đao đánh bay mũi tên. Lúc này, hỗn hển kêu lên: "Địch tập kích, địch tập kích."

"Sưu sưu sưu." Tiền tháp phía trên, mấy chi mũi tên nhọn phản kích mà đến, mũi tên lại tạt vừa chuẩn, hiển nhiên đều là giới Cung nô tinh nhuệ cường đạo. Lôi Thanh ngựa mã lên trước, rút kiếm nhẹ nhõm đánh bay mấy chi mũi tên nhọn. Trờ tay quơ lấy Tả Thiên Thiên lên ngựa, không chút nào lưu luyến hướng Âm Phong Hạp miệng hang kỳ mã mà đi, thuận tiện vận đủ Đẩu khí, quay đầu lại mắng một câu: "Đồ con rùa, dám đến truy nhà của người Gia Gia sao?"

"Cởi mở quan ải, kỵ binh tiểu đội đuổi theo cho ta." Thủ thành cường đạo thủ lĩnh phảng phất bị cực lớn vũ nhục giống như, kêu gào ...mà bắt đầu.

Phụ tá gấp bước lên phía trước an ủi: "Đầu lĩnh, đó là kẻ dụ địch."

"Dụ cái đầu người, trên thế giới này nào có như vậy rõ ràng kẻ dụ địch? Kỵ binh nhanh đuổi theo cho ta giết." Cường đạo thủ lĩnh dưới con thịnh nộ, nhưng vẫn là hơi có chút lý trí đấy, tiếng hừ lạnh nói ra: "Phát ra tên lệnh, lại để cho người thả hạ Đoạn Long thạch, ta xem cái này hai cái đưa tới cửa đồ đần, có bản lĩnh trở ra Âm Phong Hạp?"

XIU...UU! ~ BA~~

Một chi mũi tên nhọn bắn hướng lên bầu trời về sau, như pháo hoa bình thường sáng lạn nổ tung.

Nhưng vào lúc này, Âm Phong Hạp tả ngăn chỗ, thỉnh linh có lưu thủ thay phiên công việc cường đạo, nạy ra động một tảng đá lớn.

Cự thạch âm âm lăn xuống, thanh âm quanh quẩn mà lên, tựa như dây núi sụp đổ. Tầm mười tức công phu, tựa oanh đã rơi vào đường núi ở trong. Ngay sau đó, mấy trăm khối cự đá nhỏ như mưa rơi lăn xuống. Trong khoảnh khắc, liền đem vốn là hẹp đường núi chắn ba bốn trượng cao.

Đường lui bị lấp, Lôi Thanh không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Thăm nghĩ cái kia loại nhu nhược cho tình báo quả nhiên đủ chuẩn xác, buổi trưa thay phiên công việc chính là cái kia cường đạo thủ lĩnh, quả nhiên là thứ thô bạo tính tình, trải qua không được kích. Hiện tại xem ra, hiệu quả tựa hồ so với chính mình lường trước còn tốt hơn chút ít.

Cái gọi là Đoạn Long thạch, đó là đoạn đại bộ đội đường lui đấy. Như Lôi Thanh bức này cao thủ, tại sớm có chuẩn bị phía dưới, cái này chính là ba bốn trượng cao loạn thạch làm sao có thể chống đỡ được hắn đường đi?

Lúc này ngựa mã một đường chạy trốn đến Đoạn Long thạch loạn chông chát trước, theo Tả Thiên Thiên trong không gian giới chỉ lấy ra một sợi thừng móc câu, một khối bằng gỗ khiên tròn. Trước đem móc câu vung móc tại kết thúc Long thạch mặt khác một bên, dặn dò Tả Thiên Thiên đi đầu bò lên trên, tìm khối nham thạch với tư cách công sự che chắn.

Mà Lôi Thanh thì là tay trái xiết thuẫn, tay phải cầm kiếm, nghiêm nghị mà đứng tại một khối đá rơi về sau.

Đắc đắc đắc. Liên tiếp tiếng vó ngựa vang lên, khoảng chừng hai ba mươi ngựa. Dẫn đầu mấy vị, cầm trong tay cung tiễn, dùng cỡi ngựa bắn cung chỉ thuật xa xa liền hướng Lôi Thanh suru suru bắn tên mà đến.

Lôi Thanh không chút hoang mang, nửa ngồi xuống dưới, xiết thuẫn bảo vệ đầu. Ồi chao, trong đó hai chi mũi tên nhọn tinh chuẩn đánh vào khiên tròn lên, phát ra nặng nề tiếng va đập. Cùng lúc đó, trên cao nhìn xuống, lại có công sự che chắn vật che chắn Tả Thiên Thiên, bắt đầu khai mở cung phản kích.

Tấn thẳng đến Hắc Thiết cấp về sau, Tả Thiên Thiên lực lượng bạo tăng một đoạn, khai mở cung càng thêm nhẹ nhàng như thường. Từng nhánh mũi tên nhọn, tùy theo kích bắn đi, mục tiêu chọn lựa đầu tiên vì cái kia ba bốn kỵ cung thủ. Tầm mười tức công phu, liền xạ ra bốn năm mũi tên, liền có hai gã kỵ cung thủ tránh né không kịp, theo tiếng ngã ngựa.

Cầm đầu cường đạo thủ lĩnh nổi giận không thôi, ngựa mã đi nhanh, mục tiêu trực chỉ Lôi Thanh. Một đám đồ thám chiến mã tại hán ngự sử phía dưới, tốc độ bạo tăng, giẫm trên mặt đất, tuyết động vẩy ra.

Keng keng ~ hán thân thủ cũng là dị thường cao minh, liền tiếp tránh ra Tả Thiên Thiên hai chi mũi tên nhọn về sau, dây cung hướng lên đột nhiên nhấc tới. Đồ thám chiến mã hí một tiếng, cao cao nhảy lên, cùng lúc đó, cái kia vũ dũng phi phạm cường đạo thủ lĩnh liền một đao nghiêng nghiêng hướng Lôi Thanh chém tới.

Mượn chiến mã xu thế, một đao kia uy lực, chém ra một đạo tám lụa, quả nhiên là khí thế như cầu vòng, bá khí phi phạm.

Liền Lôi Thanh cũng là thấy con mắt sáng ngời, cái này cường đạo bày bên trong, vẫn còn có chút phi phạm cao minh cao thủ đấy. Cái này cường đạo thủ lĩnh làm việc lỗ mạng quy lỗ mạng, khí tức triển lộ cũng chỉ là Hắc Thiết cao giai, nhưng một thân vũ lực nhưng lại tương đương bát phẩm. Cũng là khó trách, hán dám dẫn theo hai ba mươi kỵ liền thẳng truy mà đến, hiển nhiên là có chút chân công phu đấy.

"Tối tốt." Lôi Thanh cũng là bị hán khơi dậy chiến ý, trong lòng ngực phảng phất có một đoàn Liệt Hỏa tại hùng hực thiêu đốt đồng dạng. Bình thường trường kiếm tại hán múa vũ động bên trong, vẫn còn giống như tràn ra đóa hoa, tản mát ra lạnh lùng hào quang.

Keng keng keng, chỉ là thoáng qua tầm đó, Lôi Thanh liền Tật Phong thêm điện y hệt điểm ra bảy tám kiếm. Mỗi một kiếm, đều như là chuẩn chuẩn lướt nước giống như, điểm vào tám lụa phía trên. Cuối cùng một kiếm, rốt cục đem một kích kia đao thức lực lượng hoàn toàn triệt tiêu mất về sau, cứ thế mà đem một đao kia dâng ra. Chẳng những như thế, tùy theo mỗi một kiếm thiên lôi thuộc tính Đẩu khí, đã xâm nhập đến cường đạo thủ lĩnh trong thân thể, đưa hán nửa cái cánh tay chập choạng khó nhìn, cơ hồ muốn ném đao mà đi.

Lôi Thanh trong ánh mắt tinh quang bùng lên, phảng phất sinh sôi nổi lên từng con điện quang, có thể thấy được hán lúc này, đã đem Thiên Lôi Đẩu khí thiêu đốt đến cực hạn. Quanh thân cao thấp, tràn đầy vô cùng vô tận sức bật.

Tay trái mộc thuẫn, thuận thế hướng phía đầu ngựa đột nhiên đánh ra.

BA~ một tiếng vang thật lớn, mộc thuẫn nổ tung. Mà cái kia thất nặng mấy trăm cân mã, cũng bị Lôi Thanh Cuồng Bạo lực lượng, cứ thế mà một thuẫn đập từ giữa không trung, một đầu trông chết trên mặt đất. Mất đi cân đối cường đạo, một cái Diêu Hâu xoay người, muốn đứng vững tại địa lúc, vèo một tiếng mũi tên nhọn lẳng không tới, tinh chuẩn đâm vào hán mặt bên trên. Kêu thảm thiết vừa khởi lúc, lại thấy Lôi Thanh kiếm quang lóe lên. Dễ dàng thu hoạch được thực lực này không tầm thường, lực lượng vô cùng lớn cường đạo đầu.

Còn lại hơn hai mươi kỵ, đã theo sát mà đến, xông vào trong trận chiến.

"Giết." Lôi Thanh thân hình bên trong đầu ý sục sôi, không lùi mà tiến tới, thân pháp tạt như tia chớp, lại giống như quỷ mỵ bình thường khó có thể nắm lấy, kiếm pháp càng là phiêu hốt không dấu vết mà theo. Thực lực hơi mạnh, có thể dựa vào mau lẹ bản năng phản ứng ngăn cản cái một lượng kiếm.

Nhưng là hơi chút yếu chút đấy, trực tiếp bị Lôi Thanh một kiếm miểu sát. Nơi đây địa hình hẹp hòi, lại bởi vì buồng Đoạn Long thanh sau, trên mặt đất loạn thạch bộc phát. Cỡi ngựa, căn bản phát huy không xuất chiến mã chạy nước rút ưu thế. Ngược lại khắp nơi bị quân chế, đem ưu thế biến thành hoàn cảnh xấu.

Khi cường đạo ý thức được điểm này, cũng nhao nhao xuống ngựa thời điểm. Đầy đất chạy loạn chiến mã, mất trật tự Thạch Đầu, hẹp hòi địa hình, rồi lại trở ngại bọn hán đối với Lôi Thanh hợp công.

Tả Thiên Thiên cũng là bắt đầu đại phát phái nữ ra uy, lúc này loạn cảnh bên trong, lại chiếm hết địa lợi ưu thế. Tả Thiên Thiên cái này tiền pháp rất chuẩn xạ thủ, phát huy ra uy lực khủng bố. Trong hỗn loạn, căn bản muốn tránh cũng không được. Ngăn ngừa hai ba mươi tức công phu ở bên trong, nằng bần ra bảy tám mũi tên, giết chết trọn vẹn năm cái.

Mà Lôi Thanh, tắc thì càng là trở thành một đầm máu Sát Thần, chém liên tục mười cái. Đưa hán Thanh Đồng cao giai nghiền ép thực lực, xuất sắc thân pháp cùng kiếm pháp, dùng các loại có lợi tình thế lợi dụng đến cực hạn.

Chương 20: Thu hoạch cực phong phú

Bất quá, mà lấy Lôi Thanh thực lực thể này, tại toàn lực ứng phó bộc phát về sau, thân thể cũng hơi hơi một hồi suy yếu. Vừa rồi kịch chiến thời gian mặc dù ngắn, nhưng lại không gây phút nào đang kịch liệt thiêu đốt lên trong cơ thể Đầu khí. Mười thành Đầu khí, tiêu hao hết ba bốn thành.

Nhưng Lôi Thanh, lại thoải mái đầm đìa đến cực điểm. Tại dùng ít địch nhiều phía dưới, chính là hai người, vậy mà đánh ra nghiêng áp uy thế.

Lần này Lôi Thanh đến đây đánh lại, cũng là trải qua cẩn thận điều tra đấy. Bọn này cường đạo thủ lĩnh Độc Nhân Long, cũng không tại trong sơn trại. Mà là mang theo mười mấy cái thủ hạ đi ra ngoài chấn nhiếp một cái dân phong tương đối bưng bít thôn xóm, áp chế phí bảo hộ đi.

Bởi vậy Lôi Thanh, mới dám công khai chạy tới cái này Âm Phong Trại hô phong hoán vũ, suy yếu Độc Nhân Long chính thể thực lực. Căn cứ tình báo, cái này Độc Nhân Long thủ hạ tổng cộng mới 150~160 cái, trong đó Hắc Thiết cấp chừng hai mươi. Nhưng từ khi cùng Lôi Thanh xung đột đến nay, Độc Nhân Long thủ hạ tổn thất đã quá nửa.

Nhưng cái này còn không có xong, đang nhanh chóng tiêu diệt cái này một lớp cường đạo sau. Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, lập tức lên ngựa, bắt đầu hướng Âm Phong Hạp quan ải đánh tới. Lúc này đúng là Âm Phong Trại suy yếu nhất thời điểm, nhất cổ tác khí đem hấn cầm xuống, dò xét cái này Âm Phong Trại hang ổ mới là chính đấy.

Bởi vì lúc trước cái kia cường đạo thủ lĩnh sai lầm, quan ải thủ binh hiện tại chỉ còn lại con mèo nhỏ hai ba con. Do Lôi Thanh múa vũ động trường kiếm đón đỡ mũi tên nhọn dần dần, Tả Thiên Thiên tại sau cầm cung phản kích, song phương người tới ta đi, mới ngăn ngừa mấy cái hiệp, Tả Thiên Thiên từ nhỏ rèn luyện ra không tầm thường tiền pháp lại là lập công rồi.

Dùng móc câu lật lên quan ải, hai người lại ngựa không dừng vó, trực tiếp lướt qua sơn ải, hướng Âm Phong Trại nội bộ đánh tới. Lúc này tặc sào hư không, đóng tại trong sơn trại cường đạo không phải bị thương đấy, chính là gây yếu đấy. Lôi Thanh hai người một cận chiến, một đánh xa cường sát mà vào, thể như chẻ tre. Không một lát, liền đem Âm Phong Trại ở trong, còn lại hai ba mươi người tàn sát không còn.

Còn thuận tiện giải cứu mấy chục cái bị cướp mà đến, hoặc sung trại kỹ nữ, hoặc đem làm nô bộc cô gái trẻ tuổi. Lại để cho Lôi Thanh khá im lặng chính là, cái này Độc Nhân Long còn có năm cái áp trại phu nhân, trong đó hai cái tựa hồ ở chỗ này qua đã quen cảm y ngọc thực sinh hoạt, được tự do còn không chịu đi. Còn lại mấy cái, cũng là bởi vì biết rõ Độc Nhân Long còn chưa có chết, rất sợ chạy về sau bị trả thù về đến nhà, không dám chạy.

Đối với cái này Lôi Thanh cũng là thuận thể từng cái xử lý xuống, dám đi đấy, liền từ hàng rào ở bên trong vỡ vết đi ra vàng bạc bên trong, phân ra chút ít cho các nàng. Dù sao những này đều là số khổ chi nhân, ai cũng không muốn bị cường đạo chộp tới Dâm Nhạc đúng không? Huống chi ra cái này việc sự tình, không có chút ít tiền tài bằng thân, sau khi trở về thời gian sợ cũng không sống khá giả.

Lôi Thanh không phải cái gì tế thể thánh nhân, tuy nhiên trước kia ưa thích lang thang chút ít, nhưng cũng chỉ là một cái sinh động người. Tại không uổng phí bao nhiêu lực, thuận tay có thể cứu vãn một ít tánh mạng người sự tình, hấn còn thì nguyện ý đi làm đấy. Đương nhiên, đối với những cái...kia nắm lấy cảm ơn chí tâm, muốn tự tiến cử châm tịch chi nữ, hấn tự xin miễn cho rồi.

Nói như thế nào Lôi gia Cửu thiếu, cũng đã từng là kinh thành tiếng tăm lẫy lừng là áo lượt cậu ấm. Đối với nữ nhân phương diện này, cũng là hơi có chút thưởng thức cùng phong cách đấy. Cho dù nhìn hơn mấy tháng, cũng sẽ không sa đoạ đến tùy ai cũng thượng tình trạng.

Dù vậy, Lôi Thanh dò xét người hang ổ, thu hoạch cũng là không ít. Đặc biệt trống rỗng không gian giới chỉ mà đến Tả Thiên Thiên, đó là cười đến miệng đều không khép lại được. Thu hoạch chi vật, đều là Độc Nhân Long đoạt đến một ít thứ tốt, tìm được phù hợp nhà bán hàng bán đi, sẽ thu hoạch xa xỉ.

Duy nhất lại để cho Tả Thiên Thiên có chút buồn bực chính là, cái kia không gian giới chỉ, nội bao hàm không gian tựa hồ quá nhỏ chút ít, chứa chứa tựa đây. Chỉ còn đem một ít dư thừa vật có giá trị cùng ngựa, nhao nhao phân phát cho những khổ kia mệnh nữ nhân.

Trừ đó ra, Lôi Thanh cũng là tại Độc Nhân Long trong bảo khố, phát hiện đồng dạng thứ tốt. Đó là một thanh phong cách cổ xưa thanh phong trường kiếm, thân kiếm nhẹ nhàng mà sắc bén, thượng diện còn điêu khắc lấy hai cái cổ triện, Thanh Phong.

Tuy nhiên tại khinh bạc trình độ lên, có lẽ không bằng Lôi Thanh trước kia sở dụng Băng Diễm, nhưng hiển nhiên cái này kiếm có thể so với Băng Diễm càng thêm dùng bền rắn chắc rất nhiều. Lôi Thanh trước kia thân là công tử ca, đương nhiên truy cầu chính là quý báu hòa hảo xem, bề ngoài hoa lệ khinh bạc Băng Diễm tự nhiên là hảo kiếm.

Nhưng ở nhiều lần trong thực chiến, liền dần dần phát hiện Băng Diễm chưa đủ. Tuy nhiên khinh bạc sắc bén, nhưng rất không dùng bền. Mà bề ngoài hoa lệ, tại huyết cùng huyết, sống hay chết chém giết bên trong, càng là không có nửa điểm tác dụng.

Bởi vậy, Lôi Thanh đối với Thanh Phong kiếm rất có hảo cảm, tăng thêm hấn hiện tại tu vi tăng lên tới Thanh Đồng cao giai. So Băng Diễm hơi chút trầm trọng chút ít Thanh Phong kiếm vừa đúng, đã không quá dễ dàng hao tổn, cũng sẽ không bởi vì thân kiếm quá nặng mà ảnh hưởng tới tốc độ cùng Đầu

khí tiêu hao.

Lôi Thanh Thiên Lôi Đầu khí, có rất mạnh sức bật cùng tốc độ, tất nhiên là đối với quá mức trầm trọng kiểm có chút bài xích.

Có lẽ chính là vì cái này chuỗi Thanh Phong kiểm cùng cái kia Độc Nhân Long tương tính không hợp, mới khiến cho một thanh kiếm tốt bị dẫu ở trong bảo khổ bị long đóng.

Xử lý xong trong trại sự tình về sau, Lôi Thanh cũng là tạm thời an bài những cô gái này, tiếp tục trước tiên ở trong sơn trại trốn mấy ngày. Mà hắn, tác thì lại là cùng Tả Thiên Thiên một đạo, nghênh ngang rời đi. Mục tiêu, đương nhiên là dựa theo kế hoạch, phục kích Độc Nhân Long đi. Đã làm chuyện này, muốn làm đến cùng. Nếu không, dựa vào nhất thời cực nhanh chọc giận Độc Nhân Long, ngược lại sẽ cho rất nhiều người vô tội mang đến tai nạn.

Căn cứ suy đoán, Độc Nhân Long bên người ước chừng còn thừa lại ba bốn mươi người. Nhưng những... này đi theo Độc Nhân Long người bên cạnh, phần lớn là tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ. Mà Độc Nhân Long bản thân, cũng là một cái Thanh Đồng cấp cao thủ.

Chính diện cứ thế mà đánh tới, đối với Lôi Thanh mà nói cùng muốn chết không khác.

Có tâm tính vô tâm phía dưới, liên tiếp mưu đồ bên trong. Tả Thiên Thiên tại phục kích chi địa, bố trí liên tiếp bày rập. Mà Lôi Thanh, cũng là trước đó cắt Độc Nhân Long mấy cái tâm phúc dưới trướng đầu, động ở Độc Nhân Long phải qua đường.

Quả nhiên, nguyên bản chiến thắng trở về Độc Nhân Long, nhìn thấy những cái...kia máu chảy đầm đìa mà dữ tợn đầu về sau, lúc này Cuồng Bạo rồi. Tăng thêm Lôi Thanh chủ động hiện thân dụ dỗ, không ngừng dùng ác độc ngôn ngữ kích thích, tỷ như nhà của người Tam phu nhân trên giường như thế nào như thế nào lẳng lơ, thậm chí liên hắn Tam phu nhân trên móng đất một hạt nốt ruồi sự tình đều nói ra, đem nổi giận bên trong Độc Nhân Long dụ dỗ đến trải rộng bày rập chi địa.

Độc Nhân Long cũng may, ý vào thân thủ nhanh nhẹn, ngạnh kháng ở nhiều cái bày rập. Nhưng là, cái kia chút ít tinh nhuệ thuộc hạ nhưng lại bị kích rồi. Tại Tả Thiên Thiên các loại tinh diệu bày rập phía dưới, trọn vẹn hao tổn mười mấy người, còn lại, cũng nhiều là mang thương.

Lúc này mới giựt mình tỉnh lại Độc Nhân Long, vừa định suất lĩnh lấy thuộc hạ bỏ chạy lúc, Lôi Thanh ở đâu chịu lại để cho hắn chạy thoát. Lúc này, giục ngựa chặn đường, binh binh pằng pằng tới giao chiến thành một đoàn. Mà Tả Thiên Thiên cũng là hiện thân, xa xa mà cỡi ngựa vòng quanh, dùng cung tiễn viễn trình trợ giúp.

Một trận chiến này, cũng là đánh cho hôn thiên hắc địa đầy. Lôi Thanh cơ hồ là độc đấu ba cái Hắc Thiết đầu sỏ, bảy tám cái tinh binh, cùng với một cái Thanh Đồng sơ giai thực lực Độc Nhân Long. Một hồi gian khổ ác chiến phía dưới, Lôi Thanh tới chung dùng một chiêu bộc phát đến mức tận cùng Điện Thiểm Lôi Minh, một hơi giũ ra mười một đạo kiếm quang, đem Độc Nhân Long trăm dưới kiếm.

Mà lúc này Lôi Thanh, cũng là nếu không Đầu khí tiêu hao được thất thất bát bát, chính là liên miệng vết thương, đều bằng thêm mấy chỗ, nhất là bụng dưới cái kia một chỗ, bị tinh thể cấp bách độc sức liều mạng phía dưới Độc Nhân Long đứt một thương, miệng vết thương rất sâu, lại để cho hắn sắc mặt trắng bệch, lộ ra chật vật dị thường.

Cũng may khổ chiến về sau, thu hoạch cũng là cực lớn. Chẳng những Lôi Thanh tại các loại chiến đấu phía trên, kinh nghiệm tăng nhiều. Quan trọng nhất là Thiên Lôi chiến quyết thứ nhất, Điện Thiểm Lôi Minh cũng đột phá đến tiểu thành cảnh giới. Đây chính là Lôi Thanh ngoại trừ Bôn Lôi Thiểm thân pháp, thứ hai dạng đạt tới tiểu thành cảnh giới chiêu số. Đồng dạng một cái chiến quyết thi triển đi ra, uy lực sợ là muốn cao hơn mấy thành.

Nhưng cái này còn không phải thu hoạch lớn nhất, tại vết Độc Nhân Long thi thể thời điểm, Lôi Thanh phát hiện hắn trên đầu ngón tay đeo một quả bộ dáng tục tũn, giống như là nhà giàu mới nổi mang cái chủng loại kia chiếc nhẫn. Lúc ấy trong nội tâm còn cười nhạo hai tiếng.

Nhưng là Tả Thiên Thiên lại nói, thứ này hay là cái không gian giới chỉ mới tốt.

Đối với cái này, Lôi Thanh còn xi mũi coi thường. Không gian giới chỉ, nhà mình bá tước thế gia, mới tổng cộng có được ba miếng. Cái này Độc Nhân Long chính là một cái biên giới Địa Khu tiểu tặc khẩu thủ lĩnh, nhân vật đều không tính là. Làm sao có thể có không gian giới chỉ?

Nhưng kết quả, Tả Thiên Thiên cầm trên tay giám định một phen sau. Lôi Thanh nhưng lại tròn tròn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phỏng tay khoai lang

Một mai không gian giới chỉ, thật là một mai không gian giới chỉ.

Tà Thiên Thiên đem nó giao cho Lôi Thanh về sau, Lôi Thanh cầm trong tay, thật lâu không thể tin được. Rất đơn giản, loại này cấp bậc đồ vật, không phải Độc Nhân Long loại này hoành hành tại thiên viễn Sơn khu cường đạo có thể có được đấy. Để đồ bên trong, chính là liền rất nhiều nội tình chưa đủ quý tộc, hao hết tâm tư cùng tiền tài, cũng kiếm không đến một quả có thể hiển lộ rõ ràng thân phận không gian giới chỉ.

Chỉ có một chút trong quân thống soái vạn người tướng quân, Hoàng thất mới có thể ban thưởng một mai không gian giới chỉ.

Nhưng là, một cái nho nhỏ cường đạo, trong tay vậy mà sẽ có như vật này? Là hán may mắn có được ? Có phải. . .

Không gian giới chỉ, không hề giống một ít truyện ký trong tiểu thuyết miêu tả cái kia giống như thần kỳ, tỷ như cần nhỏ máu nhận chủ các loại. Không gian giới chỉ tuy nhiên trân quý dị thường, nhưng nhỏ máu nhận chủ loại này khái niệm, vẫn là quá mức khoa trương.

Bởi vậy, Lôi Thanh đem nó đeo lên đầu ngón tay về sau, vận chuyển một ít Thiên Lôi Đẩu khí, đem điều khắc tại nó trong trung tâm không gian trận pháp khởi động. Chợt, như tại bình tĩnh trong như gương trên mặt nước, vút bỏ một tảng đá đồng dạng, nhện nhạo lên một hồi nhàn nhạt gọn sóng.

Ngay sau đó, đạo kia gọn sóng giống như vòng xoáy xoay tròn, đẹp mắt mà lộ ra một lượng thần bí khí tức. Lôi Thanh lấy tay tiến nhập vòng xoáy trong không gian, tiện tay một trào, xách ra một vật, đồng tử chịu co rụt lại, nghẹn ngào nói: "Thiên Cơ Nỏ."

Chỉ thấy nỏ này toàn thân đen nhánh, chế tác cực độ tinh xảo mà trầm trọng, thượng diện hình dáng trang sức lấy một ít huyền ảo mà xinh đẹp hoa văn, không một không gian hiển lộ rõ ràng lấy vật ấy chỗ bắt phạm.

Hoàn toàn chính xác, cái này Thiên Cơ Nỏ thật đúng là không phải cái gì bình thường đồ đạc, mà là Thiên Lam Đế Quốc sản phẩm đặc biệt. Đây nó uy lực cường đại dị thường, mười triệu tá hữu, có thể đơn giản xuyên thủng nam thạch hai thước. Bởi vậy, cho dù là một ít phòng ngự rất mạnh thép giáp, cũng khó khăn dùng ngăn cản được Thiên Cơ Nỏ kinh khủng kia xuyên thấu lực.

Chẳng những tên nỏ uy lực cường đại, mà lại tốc độ cực nhanh, hơn mười hai triệu triệu khoảng cách, chớp mắt là tới. Cho dù là một ít cường đại đấu sĩ, cũng khó khăn dùng phản ứng đón đỡ hoặc là tránh né, một khi trúng mục tiêu, không chết cũng trọng thương.

Cho nên, Thiên Cơ Nỏ chẳng những là trên chiến trường sắc bén vô cùng sát khí, cũng là thích khách ám sát, phục kích tốt vũ khí.

Như thế uy lực cường đại lợi khí, chế tạo bắt đầu đương nhiên rất khó rất tốn sức rồi. Thiên Lam Đế Quốc mình cũng chỉ ngại ít không chê nhiều, nhất định là giữ bí mật cực kỳ, tuyệt đối không chịu tiết lộ ra ngoài. Bất kể là sản xuất, hay là phân phối quân đội, quản lý pháp luật đều cực kỳ nghiêm khắc. Nếu ai dám tiêu thụ Thiên Cơ Nỏ, một khi bị tra ra, sợ là bị tịch thu tài sản giết cả nhà.

Lôi Thanh sở dĩ có thể nhận ra vật ấy, vẫn là lúc mười mấy tuổi, có một kinh đô quân là áo lượt đồng bọn, trong nhà lão đầu tử là quân đội ở bên trong có một tướng quân. Có một ngày, hán tự lên lút cầm đem Thiên Cơ Nỏ đi ra tại bằng hữu trước mặt khoe khoang, lại để cho tất cả mọi người sướng rồi một bữa. Kết quả tiểu tử kia bị kịch rồi, quay đầu lại liền bị nhà mình lão đầu tử đánh một trận sau nhốt suốt một năm. Mà tướng quân kia, cũng là tự mình vào triều chịu đòn nhận tội.

Cũng may hoàng đế bệ hạ tra ra bắt quả là một đám kinh đô nhị thế tổ ganh đua so sánh khoe khoang mà thôi, cũng không truy cứu việc này, chỉ là tượng trưng phạt tướng quân kia một năm bổng lộc.

Nhưng là bởi vậy có thể thấy được, Thiên Cơ Nỏ là bức nào trân quý khó tìm? Nhất là quản lý thượng diện nghiêm khắc đến đáng sợ. Sự thật Kinh đô đám kia quyền quý, cũng là cực lực yêu cầu nghiêm khắc quản lý Thiên Cơ Nỏ. Dù sao, ai cũng sợ chết đúng không? Thiên Cơ Nỏ cái loại này tốc độ cùng uy lực, người bình thường căn bản khó có thể ngăn cản cùng phản ứng. Ai cũng không muốn sống ở hộ vệ tím tím, nom nớp lo sợ trong cuộc sống.

Lôi Thanh cũng là thâm nghĩ nguy hiểm thật, cũng may cái này Thiên Cơ Nỏ đặt ở trong không gian giới chỉ, tên nó không có lên dây cung. Hoặc là Độc Nhân Long không biết trong giới chỉ vật gì? Hoặc là bị tức vàng đầu. Nếu không, nếu là hán sớm lên dây cung, xuất ra loại vật này để đối phó chính mình, ai thắng ai thua, hươu chết về tay ai thật đúng là khó mà nói.

Càng làm cho Lôi Thanh mờ hồ đầm đìa chính là, cái này trữ vật trong không gian, tựa hồ còn không chỉ một đem Thiên Cơ Nỏ. Vội vàng trước xử lý hiện trường, hủy thi diệt tích về sau, tìm cái yên lặng địa phương đếm, bà ngoại ơi, trọn vẹn mười hai đem, còn phối hợp hơn một ngàn căn chuyên dụng tên nỏ cùng một ít bảo dưỡng phẩm.

Cầm những... này Thiên Cơ Nỏ đi ra người đến cùng muốn làm gì? Đây chính là mười hai đem Thiên Cơ Nỏ ah, đây chính là đại lục các quốc gia đều tại ăn cắp phong chế, đến nay chưa từng thành công Thiên Cơ Nỏ ah. Cho dù là mười hai bình thường tinh binh, hơi chút huấn luyện về sau, cầm mười hai đem Thiên Cơ Nỏ đi đánh lên một cái cấp Bạch Ngân cường giả. Đến cuối cùng, chỉ sợ vẫn là cái kia cấp Bạch Ngân cường giả sẽ nuốt hận tại chỗ.

"Là buồn lâu ? Có phải bán nước? Là lần đầu tiên làm, hay là làm rất nhiều lần rồi há?" Lôi Thanh không biết hán mục đích, nhưng chỉ biết một chút. Có thể dấu điểm được Đế Quốc giám sát bộ môn, lặng yên không một tiếng động mang mười hai đem Thiên Cơ Nỏ đi ra người, nhất định là Thiên Lam Đế Quốc hết sức quan trọng chỉ nhân.

Tính trên đầu ngón tay, toàn bộ Thiên Lam Đế Quốc ngoại trừ hoàng đế bên ngoài, có thể có lớn như thế năng lượng đấy, không ra hai mươi. Mà trong đó, Lôi gia khẳng định không ở bên trong. Tại Lôi gia lúc ở vào đỉnh phong kỳ, ngược lại là cũng được, hiện tại cho dù muốn làm, cũng làm không đến việc này.

Có thể tưởng tượng, cái này không đến hai mươi người bên trong, từng cái đều là thân phận vô cùng hiển hách, tại Thiên Lam Đế Quốc một phát đậm

chân đều có thể chấn ba chấn quyền thể nhân vật. Mà những...này quyền thể nhân vật, nguyên một đám mảnh khoé Thông Thiên vô cùng. Tại đây vừa ra sự tình, bọn hắn chỉ cần hơi chút điều tra thoáng một phát, liền có thể làm tình huống chân tướng, cuối cùng như thế nào tính toán đều có thể tính toán đến đầu mình đi lên.

Lúc này, Lôi Thanh coi như là muốn khóc xúc động đều đã có. Những cái...kia quyền thể nhân vật, từng cái có thể cũng không phải Ngũ San San có thể so đây. Dù sao, Ngũ San San bất quá là con gái nội các Thủ Phụ Ngũ Thiên Cơ. Mà những người còn lại, thì là thật sự quyền thể nhân vật. Nếu như loại này cấp bậc người theo dõi chính mình, có thể so sánh Ngũ San San đáng sợ nhiều lắm rồi. Bọn hắn có thể động dụng lực lượng, viễn siêu Ngũ San San. Ngũ San San vì chút ít ân oán cá nhân, điều động đông binh đoàn để đối phó Lôi Thanh, nhưng có thể làm được cũng giới hạn không sai rồi. Trừ phi Ngũ Thiên Cơ tự mình ra tay, nếu không, muốn làm cho chút ít người cường đại hơn đến vượt Quốc đầu giết Lôi Thanh, ít khả năng. Mà những cái...kia quyền thể nhân vật bị ép về sau, tự có thể làm được.

Cũng chính là những...này nguyên nhân, mới khiến cho Lôi Thanh đột nhiên được nhiều như vậy Thiên Cơ Nô mà không có cảm giác bị nhân bánh đập trúng, ngược lại cảm thấy cầm ở trong tay, giống như là cái phồng tay khoai lang. Mười hai đêm Thiên Cơ Nô, giống như là mười hai đạo bùa đời mạng. Chính mình êm đẹp tiêu diệt cái cường đạo sơn trại, rõ ràng là làm chuyện tốt kia mà, như thế nào còn có thể tiêu diệt ra loại này chuyện hư hỏng đến? Chẳng lẽ, thật là người tốt sống không lâu sao?

Thấy Lôi Thanh sắc mặt trắng bệch, phảng phất rất tuyệt vọng bộ dạng, Tả Thiên Thiên vội vàng ân cần một phen.

Lôi Thanh cũng là cười khổ đem sự tình cùng suy đoán vừa nói, không thể làm gì nói: "Hiện tại coi như là mạng thứ đó vứt bỏ đều vô dụng, cái kia tiềm núp trong bóng tối quyền thể nhân vật, nhất định có thể bởi vì chúng ta tiểu sát Độc Nhân Long về sau, truy xét đến trên người chúng ta. Mặc kệ trên người chúng ta có hay không Thiên Cơ Nô, hẳn đều giết người diệt khẩu. Thiên Thiên, lần này coi như là ta liên lụy ngươi rồi."

"Lôi ca ca, ngươi quá lo lắng." Tả Thiên Thiên nhưng lại đối với cái này cảm xúc không sâu, không sao cả nói: "Cho dù hẳn tìm người đến đuổi giết thì thế nào? Trước kia ngươi không phải đã nói, cái kia Ngũ cái gì đấy, cũng phải người đuổi giết ngươi sao? Còn không phải bị Lôi ca ca ngươi phản giết nhiều như vậy, còn tiêu điều tự tại tại sao?"

"Không đồng dạng như vậy, tên hỗn đản kia phái ra người, khẳng định so Ngũ San San phái người muốn lợi hại rất nhiều, rất có thể hay là vô cùng lợi hại thích khách." Lôi Thanh thờ dãi một hơi nói: "Ngươi không biết trong chỗ này nước sâu bao nhiêu ah."

"Dù sao ta tin tưởng Lôi ca ca ngươi là lợi hại nhất đấy, thích khách sát thủ nha, có Thiên Thiên tại bên cạnh ngươi đâu rồi, đến một cái giết một cái, đến một đôi giết một đôi." Tả Thiên Thiên bá khí tung hoành nói: "Lôi ca ca ngươi không phải thường nói, thực lực loại vật này dựa vào bề quan ngồi xuống là luyện không ra quá lớn bịp bợm đấy, từng cái đập vào đỉnh phong cường giả, chứ không phải là một đao một thương chém giết, kinh nghiệm vô số gian nan mà luyện mà thành hay sao? Những...này đuổi giết chỉ nhân, coi như bọn họ là Lôi ca ca ngươi đá mài đao tốt rồi, cũng là tương lai ca ca ngươi đập vào đỉnh phong chỉ lộ đá kê chân."

Lôi Thanh bị nàng nói đúng con mắt sáng ngời, hoàn toàn chính xác, chính mình là đang ở trong cục, bị những cái...kia quyền thể nhân vật thủ đoạn cùng lực lượng dọa được che mất bản tâm. Lúc trước chính mình tại bị lính đánh thuê tự do đoàn chúng vị cao thủ đuổi giết lúc, lúc đó chẳng phải vài lần cho là mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ sao?

Nhưng là, chính mình lại hết lần này tới lần khác tại loại này hẳn phải chết hoàn cảnh phía dưới, sống lại, vẫn còn so sánh trước kia càng cường đại hơn, lợi hại.

"Đá mài đao, nói hay lắm." Lôi Thanh trong nội tâm về lo lắng diệt hết, trầm ổn trong đôi mắt hào khí tăng nhiều: "Sự tình như là đã như thế, cần gì phải lo được lo mất, hối hận? Còn không bằng dùng cảm đối mặt thảm đạm nhân sinh, nghênh khó mà lên."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Độc Giác Hồ

Lôi nói mặc dù như thế, nhưng Lôi Thanh cũng không phải nào tàn ưa thích không có việc gì tìm đánh. Lúc này, hủy thi diệt tích tất nhiên là không đề cập tới, vẫn cùng Tả Thiên Thiên cùng một chỗ làm rất nhiều nghi trận, lại để cho người không biết Độc Nhân Long đã chết rồi. Trờ về trong sơn trại, phân phát những cái...kia phụ nữ thời điểm, cũng đối xung nói cái gì Độc Nhân Long bị một cao thủ theo dõi muốn lấy hắn tánh mạng, mang theo tâm phúc thủ hạ trốn đi. Tuy nhiên nói như vậy, có lẽ sẽ lại để cho những cái...kia đáng thương nhóm đàn bà con gái trong tâm thấp thỏm lo âu, sống ở nom nớp lo sợ bên trong, nhưng tổng so nói cho các nàng biết chân tướng tốt hơn.

Cùng lúc đó, Lôi Thanh cho phân phát phí cũng là nhiều gấp đôi. Dặn dò các nàng tạm thời không phải về nhà, mà là hóa trang, đến nhà thân thích bằng hữu gia tránh đầu gió, đợi sự tình làm giảm bớt rồi trở về.

Khi những cô gái kia hồi ân công tính danh, muốn trở về lập Trường Sinh bài vị lúc, Lôi Thanh cũng là thuận miệng loạn giết cái danh tự lừa dối tới.

Cuối cùng, đợi phân phát tất cả mọi người sau. Lôi Thanh đem thi thể đều chôn cất tại một chỗ, một mồi lửa đem cái kia phá sơn trại cho đốt đi.

Làm xong hủy thi diệt tích hoạt động về sau, Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, cũng là một đường hướng trong núi mà đi.

Như thế cố bố nghi trận, cộng thêm một ít hủy diệt dấu vết cách làm. Muốn triệt để giấu diếm được cái kia âm thầm quyền quý triệt để điều tra, khẳng định là không được. Nhưng ít ra, cũng có thể kéo dài một đoạn thời gian. Đến lúc đó, nếu như hết thấy thuận lợi lời mà nói..., Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, cũng sớm đã chạy tới sơn mạch một đầu khác đi.

Ngoài ra, Tả Thiên Thiên còn xảy ra cái chủ ý cùi bắp, lại để cho Lôi Thanh cho cái kia đồ bỏ Ngu San San ghi phong thư nói rõ những tình huống này. Đây là Lôi Thanh cực không muốn làm một chuyện, nhưng ở Tả Thiên Thiên một phen phân tích về sau, hắn cũng là không thể không theo xuống dưới.

Tả Thiên Thiên nói rất có đạo lý. Ngu San San tuy nhiên là Lôi Thanh cừ nhân, nhưng thân phận của nàng nhưng lại Thiên Lam Đế Quốc dưới một người trên vạn người Ngu Thiên Cơ con gái. Dựa theo Ngu Thiên Cơ thân phận, chỉ sợ rất khó làm ra buồn lậu, hoặc là bán nước hoạt động. Mà Ngu San San cho dù cùng Lôi Thanh có cừ oán, nhưng cũng sẽ không cảm như thế trọng yếu quốc gia đại sự nói giỡn, nhất định sẽ chọc đến Ngu Thiên Cơ chỗ đó.

Mà Ngu Thiên Cơ một khi được hiểu việc này về sau, tất nhiên sẽ phát động quyền lực của hắn đến hoạt động tra việc này. Cho dù là không thể tra ra cái kia buồn lậu bán nước quyền quý nhân vật, ít nhất cũng có thể khiến cho đã thảo kinh xà. Lại để cho cái kia quyền quý nhân vật không dám hành động thiếu suy nghĩ, miễn cho dẫn lửa thiêu thân. Cho dù hắn muốn điều tra, nhiều hơn bao nhiêu sẽ có rất nhiều cớ kỵ, không dám trắng trợn.

Lúc này một phen đạo lý phía dưới, Lôi Thanh tự nhiên không thể không đáp ứng. Huống chi, tuy nhiên hắn trước đó cùng Ngu San San có chút ân oán gút mắc. Nhưng Ngu Thiên Cơ cho đến bây giờ, không có đem việc này tính đến Lôi gia trên người đi. Mà Lôi gia, cũng là tại Thiên Lam Đế Quốc nhiều thể hệ vi tước, thể thế đại đại đầy đại gia tộc lợi ích, đều cùng Thiên Lam Đế Quốc trời cùng một chỗ đây này.

Lôi Thanh từ nhỏ cũng là tại Thiên Lam Đế Quốc lớn lên, bình thường có lẽ sẽ không đối với tổ quốc của mình có quá nhiều cảm xúc. Nhưng mà một khi liên quan đến một tí có tổn hại quốc gia lợi ích cùng an nguy sự tình, Lôi Thanh cũng là có chút nghĩa bất dung từ. Dù sao, thân là Thiên Lam Đế Quốc một thành viên, Lôi Thanh bất luận theo thân phận bên trên hay là trên mặt cảm tình, đều không muốn quốc gia mình lọt vào quốc gia khác tính toán cùng khi dễ.

Duy nhất vấn đề nhỏ chính là, như thế nào đem phong thư này giao cho Ngu San San trong tay. Cũng may cái này cũng không coi vào đâu quá lớn việc khó, tìm cái phụ cận thanh danh không tệ, lại tựa hồ xông xáo bên ngoài qua một cái thợ săn. Cho chút ít tiền tài, lại để cho hắn hỗ trợ đưa đến để đồ đi. Cái kia thợ săn vốn là không muốn, nhưng nghe được Lôi Thanh nói bọn hắn vừa mới tiêu diệt Độc Nhân Long cùng mặt sẹo lão Sói, cho phụ cận trừ lương hại. Lúc này, cái kia thợ săn dùng tánh mạng cam đoan nhất định sẽ đưa đến.

Đương nhiên, người bình thường như thế nào có thể đi được vào nội các Thủ Phụ đại môn, đem phong thư này giao cho Ngu San San? Nhưng Lôi Thanh lại cho cái kia thợ săn thụ một cách, chỉ cần cùng cái kia người gác cổng vừa nói, liền có thể lập tức nhìn thấy Ngu San San. Mà Ngu San San tuy nhiên hận Lôi Thanh, lấy thân phận của nàng Địa vị, đương nhiên cũng không có khả năng khó xử một cái cùng Lôi Thanh hào không quan hệ đưa tin thợ săn.

Tuy nói Lôi Thanh cũng không có vạn toàn nắm chắc, cái này tin nhất định có thể đưa đến Ngu San San trong tay, cũng không có thể bảo chứng sự tình tựu nhất định dựa theo ý nghĩ của mình đi. Nhưng cũng chỉ có thể là tận nhân sự, nghe thiên mệnh rồi.

Sau đó, Lôi Thanh liền cùng Tả Thiên Thiên nhanh chóng lên đường. Ở chỗ này mỗi kéo thêm một ngày, sẽ gặp nhiều lọt vào một phần nguy hiểm.

Việc này mục tiêu, tự nhiên là Thiên Tích sơn mạch một cái mặt khác Tự Do Liên Minh rồi.

Thiên Tích sơn mạch, thuộc về Thiên Lam Đế Quốc cùng Tự Do Liên Minh ở giữa tự nhiên bình chương, chỉ có tại chính vị trí trung tâm, mới hao phí vô số nhân lực vật lực, tại sơn mạch nhất chặt vật chỗ, theo thể núi cùng tự nhiên vách đá, uốn lượn mở ra một cái lối đi, tên là Thiên Tích hành lang.

Thiên Tích hành lang, cũng là đại lục ở bên trên nổi danh đồ sộ chỉ 1~2 bờ vách đá đứng vững, như đao cắt phủ chính, cong cong đi dạo kéo dài trăm dặm, từ không trung nhìn xuống, vẫn còn giống như một đầu giường nanh múa vuốt Cự Long nằm ngang, vị vị hùng quan.

Muốn đi đến Tự Do Liên Minh, đi Thiên Tích hành lang là an toàn nhất cùng thoải mái đấy. Nhưng cái kia thân là hai nước biên giới, tất nhiên là trạm canh gác cương vị mọc lên san sát như rừng, thủ vệ sâm nghiêm. Trăm dặm khoảng cách, chính là liên quan ải đều có trọn vẹn bốn tòa. Dù Lôi Thanh hiện tại bị Ngu San San như thế ghi nhớ thân phận, có khi nàng đã sớm phái người canh giữ ở Thiên Tích hành lang quan ải chỗ ôm cây đợi thỏ rồi.

Cũng may toàn bộ một đầu Thiên Tích sơn mạch uốn lượn mấy ngàn dặm trường, tiểu cổ nhân mã, có thiết nhiều chỗ có thể vượt qua mà qua. Đương nhiên, nguy hiểm hệ số cũng là rất lớn. Hàng năm không biết có bao nhiêu buồn lậu khách, hoặc đào phạm các loại, muốn đi ngang qua Thiên Tích sơn mạch, kết quả chính là các loại tử vong. Cái gì không cẩn thận ngã chết đấy, bị chương khí hạ độc chết đấy, cũng có tuyết lở núi sụp mà chết. Nhưng càng nhiều nữa, là đã bị chết ở tại các loại yêu thú cùng độc trùng trong miệng.

Coi như là thực lực cường đại cao thủ muốn đi ngang qua, cũng muốn nghĩ kỹ, nhìn xem có đáng giá hay không.

...

Liên Vân Phong, chính là phụ cận một chỗ dốc đứng chi đỉnh núi, thế núi cực cao, một bộ phận đã đứng vững tại tầng mây bên trong rồi, ngọn núi vì vậy mà được gọi là. Ngoài ra, bởi vì địa lý kỳ lạ chi cổ, vẫn còn giống như một chỗ dẫn lối chi địa, đỉnh núi năm này tháng nọ sẽ Điện Thiêm Lôi Minh.

Phụ cận phạm vi mấy trăm dặm nổi tiếng ba hại một trong. Độc Giác Hồ chính là hùng cứ không sai. Khách quan tại Độc Nhân Long đám này cường đạo, Độc Giác Hồ đối với phụ cận sơn thôn nguy hại xem như khá thấp. Chỉ có ngẫu nhiên cái bụng cực đói lúc, mới có thể mạo hiểm xuống núi, kéo đi chút ít gia súc hoặc là nhân loại no bụng.

Nhưng nguy hại nhỏ bé, không có nghĩa là Độc Giác Hồ rất dễ đối phó. Hoàn toàn trái lại chính là, Độc Giác Hồ là ba hại bên trong khó đối phó nhất một cái.

Lão hồ cho dù không thành yêu thú, cũng là ở vào thiên nhiên thực vật liêm cao đoan hung thú. Một khi tiếp nhận thời gian tây lễ, dần dần trưởng thành là yêu thú về sau, càng là cường tráng rất cao. Các loại bản năng, thực lực, cùng với trí tuệ đều nhanh chóng bành trướng.

Trong vòng ngàn dặm có không ít thợ săn, cùng với qua đường các cường giả, đều đã từng muốn đối phó đầu kia Độc Giác Hồ. Nhưng là, bọn hắn đều đối với Độc Giác Hồ đánh giá sai rồi thực lực. Tuy nhiên Độc Giác Hồ chỉ là Thanh Đồng trung giai thực lực, nhưng lão hồ thành yêu thú, tất nhiên là lợi hại phi thường.

Ít người đi đấy, không phải là bị ăn hết, tựu là liên Độc Giác Hồ ở nơi nào cũng không phát hiện. Mà một khi người đông thể mạnh lên núi vây quét, Độc Giác Hồ tắc thì sẽ xảo trá ngu đồng, ở ẩn mà bắt đầu..., đợi tình thế qua đi, trở ra hành hung.

Lôi Thanh lần này muốn đi đối phó Độc Giác Hồ, thứ nhất là thuận tay vì phụ cận lại trừ một hại, coi như là trừ ác viên mãn. Thứ hai, đầu kia Độc Giác Hồ là lõi hệ yêu thú, mà lõi hệ yêu thú tinh hạch, là Lôi Thanh nhu cầu chi vật. Hôm nay, tu vi của hắn đã vững chắc tại Thanh Đồng cao giai bên trên. Có như vậy một quả phẩm chất không sai lõi hệ yêu thú tinh hạch, không thể nói trước lúc nào gặp được cô chai, có thể lấy ra xống một cái. Vận khí tốt, nói không chừng tựu có cơ hội tái tiến một bước.

Săn bắn Yêu thú cũng là một môn không lồ mà chuyên tâm học vấn, Lôi Thanh nguyên bản đối với cái này cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả, để đo chung quanh mấy trăm dặm, căn bản tựu không có hung thú cho người săn bắn. Nhiều lắm tựu là một đám gọi là ăn chơi thiếu gia, đi ra ngoài săn bắn con thỏ Gà rừng các loại đồ chơi nhỏ, nhưng càng nhiều nữa mục đích, chỉ sợ vẫn là vì hồng nữ hài tử.

Lôi Thanh không hiểu, nhưng không có nghĩa là Tà Thiên Thiên không hiểu. Tà Thiên Thiên từ nhỏ ngay tại sơn thôn ở bên trong lớn lên, bảy tám tuổi liền hội khai thủy gài bắt con thỏ rồi, các loại hung thú cũng là săn qua không ít, gần đây còn đánh lên mặt sẹo đầu Sói chủ ý.

Tự nhiên mà vậy, năng cũng là đối với Liên Vân Phong đầu kia hung thú từng có chú hiểu rõ thêm, chỉ là không có nắm chắc mà không dám đi ra tay mà thôi. Như thế đã có Tà Thiên Thiên cái này săn bắn cao thủ, lại thêm Lôi Thanh cái này cao thủ tồn tại. Hai người phối hợp lại, quả nhiên là hết sức hoàn mỹ.

Liên Vân sơn, càng lên cao đi càng lạnh, Lôi Thanh cũng là bọc thân bên trên da sói áo da. Đây áo da, lấy tài liệu từ mặt sẹo đầu Sói. Do khéo tay Tà Thiên Thiên từ tay thuộc da chế về sau, một chấm một đường khe hở đi ra áo da. Cường tráng như con bê mặt sẹo đầu Sói, bằng da dày, chống lạnh thật tốt. Bởi vì da nhiều, Tà Thiên Thiên may ra một lớn một nhỏ hai kiện.

Bỗng nhiên, Tà Thiên Thiên thấp giọng một hô, ngồi xổm xuống thân thể xem xét khỏi một ít tuyết đọng bên trên dấu chân, thấp giọng nói: "Lôi ca ca, dấu chân này rất mới, Độc Giác Hồ sợ là ngay tại phụ cận."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Ác chiến Mãnh Hồ

Chương 23: Ác chiến Mãnh Hồ

Săn bắn một đầu đều là Thanh Đồng cấp hồ loại Yêu thú, cũng không phải là một kiện trong tưởng tượng như vậy chuyện dễ dàng. Tỷ như lên núi, gặp được Độc Giác Hồ, một hồi ác chiến về sau giết chết lão hồ các loại. Nào có như vậy chuyện dễ dàng?

Lão hồ vốn là một loại chỉ số thông minh rất cao, sức chiến đấu cường, thực tế am hiểu phục kích hung thú. Nó khứu giác thực tế nhạy cảm, có thể tại chỗ xa vô cùng, tựu ngửi được con mồi, cũng phân biệt ra được con mồi hình dạng, thực lực, cùng với số lượng nhiều quả. Thậm chí, nó liền con mồi là có bị thương hay không cũng phân biệt đi ra.

Muốn Thanh Đồng cấp Độc Giác Hồ, chỉ biết càng thêm lợi hại cùng xảo trá. Nếu không, cũng không tới phiên nó nguy hại quê nhà nhiều năm, sớm đã

bị người săn giết. Về phần một ít mỗi nhữ, cái bầy, bầy rập các loại thứ đồ vật, cái này đầu Độc Giác Hồ thấy sợ là so tầm thường thợ săn còn nhiều thêm. Đối với cái này sớm đã là nhạy cảm dị thường, xa xa địa sẽ né tránh.

Mà Tả Thiên Thiên, cũng là nắm nằng cái con kia Hắc Bối Liệp Khuyển tìm tòi ba ngày, mới tìm được đi một tí Độc Giác Hồ tung tích. Nói đến nằng đầu kia Hắc Bối Liệp Khuyển cũng coi như may mắn, lần trước chạy trốn, không có bận tâm được nó. Chờ đã qua hơn nửa tháng sau, Tả Thiên Thiên tiềm về đến nhà, vậy mà đã tìm được cái này đầu trung thành và tận tâm chó săn. Nàng tự mình huấn luyện ra được cái này đầu chó săn, linh tính rất đủ, nếu không tình cảm thâm hậu, cũng là nằng săn bắn tốt giúp đỡ. Tại chủ nhân không tại bên người lúc, nó cũng sẽ biết tự hành đi phụ cận săn bắn một ít thỏ tuyết các loại no bụng, cũng là không đói chết.

Đã có cái này đầu gọi Đại Hắc chó săn trợ giúp, đối với sư tử Độc Giác Hồ vô cùng có trợ giúp, cũng không phải nói nó khả năng giúp đỡ lấy giết Độc Giác Hồ các loại. Chỉ là nó khứu giác thập phần nhạy cảm, truy tung con mồi rất sở trường. Tả Thiên Thiên khiến nó tại mới lạ hồ trào dẫu chân bên trên hít hà.

Đại Hắc liền nhẹ phệ hai tiếng, cúi đầu một đường chạy chậm truy tung tới. Đương nhiên, Độc Giác Hồ cũng là chỉ kinh nghiệm săn trận lão yêu hồ rồi. Đại Hắc tuy nhiên linh tính không tệ, về phần có thể hay không thật sự truy tung bên trên nó, hay vẫn là lưỡng nói.

Bởi vậy, Lôi Thanh dùng Thanh Phong kiếm tại trên tay mình cắt lỗ lớn, ngâm chút ít máu tươi. Và đem dẫu khí trong người quấy đến có chút hỗn loạn, lại để cho chính mình thoát nhìn hết sức yếu ớt mà chật vật bộ dạng. Đối với một ít bị thương con mồi, như là lão hồ các loại ăn thịt động vật sẽ phi thường nhạy cảm. Chúng bình thường tại chọn lựa con mồi lúc, khẳng định cũng là hướng bị thương, hoặc là còn nhỏ con mồi ra tay.

Tùy theo giẫm phải tuyết đọng, một đường truy tung mà đi lúc, rất thưa thớt cánh rừng bắt đầu dần dần đi dày đặc, địa thế cũng càng ngày càng cao. Nhưng đáng tiếc chính là, dẫu chân rồi đột nhiên gián đoạn, liền mùi đều tiêu tán rồi.

Cái này là có được tương đối cao trí tuệ cùng dẫu khí Yêu thú chỗ lợi hại rồi, chúng tại am hiểu đi săn đồng thời, đã ở cùng người thợ săn tầm đó độ sức trong quá trình, dần dần học xong như thế nào phản truy tung, bảo vệ mình. Một ít cường đại mà thông minh Yêu thú, chúng hội có ý thức không chế chính mình lỗ chân lông, lại để cho mùi thu liễm.

Nhưng cái này cũng biểu lộ, đầu kia Độc Giác Hồ đã phát hiện Lôi Thanh bọn người. Con mồi cùng thợ săn ở giữa vị trí, tùy thời có khả năng chuyển đổi. Mà Lôi Thanh hai người, theo biểu hiện ra xem, tựa hồ thực lực cũng không được. Nếu như Độc Giác Hồ đã bị uy hiếp, hoặc là cảm thấy bụng rất đói, vô cùng có khả năng hội trái lại săn giết Lôi Thanh bọn người. Tựa như Lôi Thanh đụng phải đến cao nguyên Tuyết Lang bầy đồng dạng, cũng không phải Lôi Thanh đi chủ động treu chọc chúng. Mà là chúng đã đói bụng, muốn ăn Lôi Thanh.

Mười hai chi Thiên Cơ nô, đồng đều đã lên dây cung. Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, riêng phần mình bung một bả, còn lại riêng phần mình tách ra tại hai người trong không gian giới chỉ. Thiên Cơ nô chất liệu rất nặng, một bả muốn 30 cân tả hữu. Hai người cũng không có khả năng đem dư thừa Thiên Cơ nô đặt ở trên lưng khắp núi tán loạn.

Tuy nhiên đã có không cách nào tìm được Độc Giác Hồ chuẩn bị tâm lý, nhưng lại là ở Liên Vân sơn bên trên vòng vo mấy ngày Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, cũng là cảm thấy thập phần mõi mệt không chịu nổi. Đầu kia Độc Giác Hồ, quả nhiên là xảo trá chi cực. Dù là Tả Thiên Thiên loại này phi thường am hiểu cách truy tung lão thợ săn, tại bị Độc Giác Hồ phát hiện về sau, cũng là cũng tìm không được nữa tung tích của nó.

"Hồ." Lôi Thanh thật dài thở ra một hơi, trong miệng mạo hiểm màu trắng hàn khí bắt đầu đi nói: "Vì tìm cái này đầu Độc Giác Hồ, chúng ta đã trì hoãn bảy tám ngày rồi, không thể lại lè mề đi xuống. Thừa dịp hiện tại trời còn chưa có tối, chúng ta tại đây một đầu xuống núi, chuẩn bị xuyên qua Thiên Tích Sơn Mạch a."

Thiên Tích Sơn Mạch, tung hoành tính toán, chật vật một ít địa phương, chỉ ven ven có chưa đủ trăm dặm rộng. Nhưng khoảng cách cũng không phải như vậy tính toán, các loại ngọn núi, rãnh trời, trong núi hồ nước, rừng rậm đội một chút, hội đem khoảng cách này vô hạn phóng đại. Nhiều khi, tại đụng phải một đầu không cách nào lướt qua đường nhỏ về sau, hội buộc lòng phải đi trở về.

Bởi vậy, muốn xuyên qua cái này Thiên Tích Sơn Mạch, không có minh xác đường nhỏ. Vận khí tốt chút ít, bảy tám ngày là được. Vận khí không tốt, lác lư một tháng đều ra không được. Mà Thiên Tích Sơn Mạch bên trong, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, mỗi ở lâu một ngày, sẽ gặp nhiều một phần nguy hiểm.

Sau lưng tùy thời có khả năng xuất hiện truy binh dưới tình huống, Lôi Thanh cũng không muốn sẽ cùng đầu kia giao hoạt Độc Giác Hồ chơi chơi trốn tìm chơi tiếp tục rồi. Thích thú cùng Tả Thiên Thiên thương lượng một phen về sau, liền nghiêng nghiêng hướng Thiên Tích Sơn Mạch ở chỗ sâu trong bước đi.

Ai ngờ, ngay tại Lôi Thanh đã chuẩn bị buông tha cho, đều đi gần nửa ngày lộ trình về sau, tâm lý trạng thái đã thư giãn lúc, dị trạng rồi đột nhiên đã xảy ra. Vốn là linh tính không tệ Hắc Bối Liệp Khuyển trên lưng lông màu đen sấp vỗ, vừa sợ lại sợ đồ chó sủa.

"Lôi ca ca coi chừng." Tả Thiên Thiên cũng là cơ hồ vô ý thức biến sắc quát to một tiếng.

Rồi đột nhiên tầm đó, sau lưng một hồi gió tanh cạo đến, bạo nhanh chóng phía dưới Độc Giác Hồ, lỗ chân lông sau khi nở tung, bể tắc mấy ngày trong lỗ chân lông toát ra khó nghe hương vị.

Lôi Thanh bị phục kích cũng không phải lần một lần hai rồi, cũng thật sâu biết rõ phạm là phục kích, nhất định là tại người nhất thư giãn thời điểm mà đến. Đối với nguy cơ phản ứng, cũng là cực kỳ rất nhanh. Chết chửa tại trong bụng lồi chi dẫu khí, phảng phất bị một cổ rục hỏa đốt lên, lớp ba lớp lớp nổ ra, vô cùng nhanh chóng vận chuyển tới Lôi Thanh thân thể mỗi một chỗ, vì hấn cường tráng thân hình cung cấp liên tục không ngừng sức bật.

Thân hình như kiểu tiếng sấm rền về phía trước bạo lướt mà đi, tốc độ cực nhanh, làm cho người tức lộn ruột, mang ra liên tiếp giống như quỷ mỵ tàn ảnh.

Nhưng tại loại này sinh từ tồn vong trước mắt, đúng là vẫn còn chậm một ít đập. Dài vài tắc hồ trào, dán hẳn phía sau lưng sát qua. Ba căn móng vuốt sắc bén, ngạnh sanh sanh đưa hẳn phía sau lưng da sói áo cùng sấn ở bên trong giáp da kẻ hết xé rách, vào thịt tấc hơn, mở ra ba đạo dữ tợn lỗ hồng.

Tốt tại việc này Lôi Thanh, đã lướt đã đến hai ba trượng có hơn, hùng hậu mà tinh thuần đầu khí, tạm thời đem miệng vết thương đã ngừng lại đổ máu. Tuy là kịch liệt đau nhức khó nhìn, nhưng trên mặt hẳn nhưng lại nhìn không ra bất luận cái gì biểu lộ, người tại giữa không trung, đã vòng qua vòng lại cái thân là, dùng chính diện ứng đối đầu kia phục kích Độc Giác Hồ.

Dù là tại loại này khản yếu quan đầu, tại chột vừa thấy được đầu kia nổi tiếng đã lâu, tìm bảy tám ngày Độc Giác Hồ thời gian. Lôi Thanh cũng là chịu con mắt sáng ngời, thâm khen cái này đầu Độc Giác Hồ quả nhiên là uy vũ hùng tráng chi cực.

Liên đầu đến cuối, trợn vện trượng nửa, thể trạng trắng kiện, thân hình Hùng Vũ, sợ là ngàn cân đều hơn. Quanh thân da lông, bóng loáng như kính. Hắc Bạch giao nhau bên trong, da lông bày biện ra nhàn nhạt Thanh sắc. Bất mắt nhất, phải kể tới nó cái trán cái kia chưa hoàn toàn trưởng thành, chỉ vện vện có vài tắc một sừng.

Toàn bộ một bộ uy phong lẫm lẫm, Bá khí phi phạm bộ dáng.

Nhưng chính là như vậy một đầu Cự Hồ, nhưng lại hành động nhanh nhẹn, càng thiện đánh lén. Một kích không trúng xuống, giống như phần nộ giữa mặt lên trời một tiếng gào thét, Hồ Khiếu rung trời, chấn đắc người lỗ tai phát minh, ần ần mất thông, chênh lệch chút ít chịu thất thần. Này âm thanh Hồ Khiếu, ngược lại là ần ần cùng Lôi Thanh sấm mùa xuân hiện ra, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Đầu là dùng kịch liệt bạo tạc thanh âm, nhiều người tai thính, đoạt nhân tâm thần.

Tà Thiên Thiên bị chấn đắc trực tiếp đặt mộng ngả ngời ở trên mặt tuyết, mà Hắc Bối Liệp Khuyển, thì là bị Độc Giác Hồ uy nghiêm ép tới phủ phục trên mặt đất, lạnh run.

Nhưng Lôi Thanh lại không phải dễ dàng tới bối phận, chỉ là thân hình hơi khê chấn động về sau, liền rơi trên mặt đất, bung lên Thiên Cơ nó liền đối với Độc Giác Hồ vọt tới một mũi tên. Nó mũi tên tốc độ cực nhanh, giống như lưu tinh. Phốc được một tiếng, đình vào Độc Giác Hồ vai.

Không kịp giả bộ điên nó mũi tên, hoặc là theo trong không gian giới chỉ lấy ra còn lại Thiên Cơ nó rồi. Lôi Thanh lúc này hai tay tại phía sau lưng một vòng, tay trái xiết đem giao nộ đến bề ngoài hôn mê rồi tăng sát lá tranh hình thuẫn, phải cầm trong tay Thanh Phong kiếm.

Ngần cách mấy trượng, xa xa cùng Độc Giác Hồ tương đối. Bị Lôi Thanh một nỏ bắn trúng, bị đau không thôi Độc Giác Hồ phần nộ điên cuồng gào thét một tiếng, thân hình nhún xuống, cái trán một sừng phía trên điện quang lập loè, một đạo chi hình chữ Lôi Điện sét đánh, hung hăng địa hướng Lôi Thanh phóng tới.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Thắng hiểm cùng thở hơi cuối cùng

Chương 24: Thắng hiểm cùng thở hơi cuối cùng

Đây cũng là Yêu thú chỗ đáng sợ rồi, một đạo lôi điện sét đánh, tốc độ là hạng gì cực nhanh, cho dù là cường đại đầu sủ, nếu như không có nói trước phán đoán, cũng khó có thể né tránh. Lôi Thanh chỉ tới kịp vô ý thức dùng tám chấn ngăn cản thoáng một phát, "Ba" một tiếng, tranh hình thuẫn trực tiếp bị điện quang đánh cho nát bấy.

Mà Lôi Điện Chi Lực, cuồng bạo dũng mãnh vào đến Lôi Thanh thân thể ở trong, xé rách lấy thân thể của hắn cùng kinh mạch, làm cho người tê liệt.

Nhưng là Độc Giác Hồ nhưng lại không biết, Lôi Thanh bản thân cũng là tinh tu thiên Lôi thuộc tính đầu khí xuất thân. Tuy nhiên tại Lôi Điện dũng mãnh vào trong cơ thể lúc, lại để cho hắn bao nhiêu bị thụ chút ít thương. Nhưng tuyệt lớn hơn bao nhiêu công hiệu, nhưng lại không có phát huy ra đến. Dù sao Lôi Thanh nhìn trời Lôi thuộc tính kháng tính, đó là rõ như ban ngày, đối với cái này sức miễn dịch rất cường. Bất quá cánh tay phải cũng là bị Lôi Điện sét đánh trùng kích lực, nổ có chút run lên.

Các loại đòn sát thủ ba phen mấy bận bị trước mắt ghê tởm kia nhân loại phá vỡ về sau, Độc Giác Hồ càng là cuồng nộ rồi, quanh thân đùng đùng lóe ra đạo đạo lôi điện bông hoa. Đột nhiên bổ nhào về phía trước, mấy trượng khoảng cách, nhảy lên tới. Dưới cao nhìn xuống, móng vuốt hung hăng hướng Lôi Thanh trêu chọc đi.

Trận địa sẵn sàng đón quân địch ở dưới Lôi Thanh, cũng là sớm đã có đoán trước. Trong nội tâm ẩn ẩn kinh hãi cái này đầu hung hổ chỉ lợi hại lúc, mũi chân liền giẫm tuyệt động, thi triển khởi đã đạt tới tiểu thành cảnh giới Bôn Lôi Thiểm thân pháp. Ẩn chứa Lôi Điện chi ý thân pháp thi triển ra, nhanh như Bôn Lôi, phiêu hốt bất định giống như quỷ mị. Chân đạp tuyệt động lúc, vền vền lưu lại phi thường mỏng dẫu chân.

Thủ đoạn run lên, Thanh Phong Kiếm Vũ động, kiếm thủ chỗ, ánh sáng màu xanh lập loè cuống quít, một kiếm hóa mở hơn mười đạo tầng tầng lớp lớp bóng kiếm, mỗi một đạo bóng kiếm tầm đó, đều có Lôi Điện tại xì xì rung động, đem Độc Giác Hồ nửa cái thân hình bao phủ ở bên trong.

Đốc sức liều mạng phía dưới, Lôi Thanh đã đem thực lực phát huy đã đến cực hạn. Cái nhân hấn đã nhìn ra, cái này đầu Độc Giác Hồ căn bản không phải cái gì Thanh Đồng Trung giai, mà là đã đạt đến Thanh Đồng Cao giai tình trạng. Tâm thường Yêu thú, đạt tới Thanh Đồng Cao giai đã hết sức lợi hại rồi, huống chi hồ một chỉ vốn là Bách Thú Chi Vương Mãnh Hồ? Lôi Thanh thật sâu biết rõ, hôm nay cho dù là hơi có chủ quan sai lầm, hai người một chó, sợ là muốn kẻ hết chết tại đây đầu hung mãnh Độc Giác Hồ trào xuống, trở thành hấn no bụng chi vật.

Như thế phát hiện, lại để cho Lôi Thanh trong nội tâm hấn ý đại sinh đồng thời, cũng là bị khơi dậy bằng bạc chiến ý. Tất cả mọi người là Thanh Đồng Cao giai, dựa vào cái gì chính mình hội không bằng một con yêu thú?

Ngao ngao ngao ~

Độc Giác Hồ Tiên Huyết Phi Tiên, trên người nhiều hơn bốn năm đạo vết thương. Nhưng đáng tiếc chính là, Lôi Thanh cái kia đem hết toàn lực một kích, mấy chỗ này hướng nó chỗ hiểm công kích, đều bị nó lách mình tránh ra. Mà hấn thừa nhận, bất quá là một ít râu ria thương thế. Yêu thú chi xảo trá cùng kinh nghiệm chiến đấu như thế dồi dào, có thể thực gọi người sợ không thôi.

"Vèo ~"

Một chỉ duệ mũi tên theo bên cạnh kích xạ mà đến, Độc Giác Hồ cảm giác nguy hiểm, hung ác phốc đáng người uốn éo, duệ mũi tên gần kề đánh trúng vào bụng của nó. Nhưng Thiên Cơ nó uy lực sao cùng người thường? Tức là là bụng, cũng là ngành sanh sanh không có vũ mà vào. Nó mũi tên ở lại nó trong bụng, tất nhiên sẽ cho nó mang đến vô hạn thống khổ cùng kiềm chế thực lực của nó phát huy.

Tả Thiên Thiên cũng là dị thường rất cao minh, lúc ban đầu bị cả kinh dọa về sau, thật có chút chật vật. Nhưng rất nhanh liền phản ứng đi qua, không có kịp thời gấp rút tiếp viện, mà là đi đầu phi tốc mở ra trừ vật không gian, đem còn thừa năm chỉ lên dây cung Thiên Cơ nó đều lấy đi ra về sau, lúc này mới đoán chắc khoảng cách cảm nó phản kích.

Đánh lên không thành, lại liên tiếp bị thương một sừng Mãnh Hồ càng thêm điên cuồng, con mắt đỏ bừng hướng phía Tả Thiên Thiên đánh tới. Cái kia nhược nhân loại nhỏ bé, cho nó tạo thành tổn thương thật sự quá thống khổ, làm cho nó trong bụng quặn đau như đao cắt.

Lôi Thanh gặp Tả Thiên Thiên lập công, mừng rỡ trong lòng, có cho lực mà đáng tin cậy đồng bạn cùng một chỗ tác chiến, cảm giác còn coi như không tệ. Hấn đương nhiên không có khả năng tùy ý Độc Giác Hồ công kích được Tả Thiên Thiên, nếu không, dùng Tả Thiên Thiên thực lực, ngăn cản không nổi Độc Giác Hồ vũ.

Thân hình thời gian nhoáng một cái, giống như quỷ mị xuất hiện ở Độc Giác Hồ phía bên phải. Quyền trái đã ngưng tụ nổi lên tràn đầy Thiên Lôi đấu khí, hướng phía đầu hồ lỗ tai đột nhiên tạc ra.

"Oanh!"

Một quyền này, như là đầu mùa xuân thời điểm, Thiên Lôi hiện ra lúc như vậy làm lòng người vì sợ mà tâm rung động. Năm nắm trực tiếp đánh vào đầu hồ bên cạnh, bên tai phía trên. Nổ vang Lôi Điện tiếng nổ mạnh, chấn đắc một sừng Mãnh Hồ khẽ giật mình chi tế. Nện đến đầu hồ nghiêng thiên mà đi.

Thiên Lôi chiến quyết thức thứ hai, sấm mùa xuân hiện ra, Lôi Thanh tuy nhiên nắm giữ không sâu, nhưng chiêu này uy lực nhưng lại dị thường cường mãnh bá đạo, phối hợp với Lôi Thanh Thanh Đồng Cao giai tổng hợp thực lực. Bên trên nặng ngàn cân Mãnh Hồ, bay vọt bên trong bị Lôi Thanh một quyền đánh trúng, đã trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, bị đâm cho trên mặt đất tuyệt động vậy ra.

Địch nhân ngã xuống đất, thường thường là tốt nhất thời cơ công kích. Lôi Thanh một quyền lập uy, ở đầu chịu bỏ qua thời cơ, hơi chút thu vào đấu khí, là dính liền một chữ tia chớp kiếm, Kiếm Thế tạt như tia chớp, giống như lưu tinh, lấy hai điểm tầm đó nhất khoảng cách gần, lại tạt lại hung ác hướng nó yết hầu đâm tới.

Độc Giác Hồ không hổ là Thanh Đồng Cao giai dị hồ, quả nhiên là phi thường rất cao minh, đã thú sinh tồn bản năng làm cho nó tại khẩn yếu quan đầu, thân hình trên mặt đất uốn éo một cọ, tránh qua, tránh né chỗ hiểm. Kiếm quang trực tiếp đâm vào vai của nó bộ.

"Ngao!" Độc Giác Hồ nhiều lần gặp trọng thương, phần nộ đã đến cực hạn, hồ trào điên cuồng hướng Lôi Thanh đập đi, hiệp nổi lên một đạo xì xì rung động Thiên Lôi chi ý.

Lôi Thanh tập trung tư tưởng suy nghĩ phía dưới, dưới chân liền chụt, nghiêng người né tránh. Nhưng không ngờ, Độc Giác Hồ còn có một cái tuyệt chiêu, tầm đó nó cái kia đuôi cọp, đột nhiên co lại, như cùng một cái roi thép đánh vào trên ngực của hấn. Cực lớn trùng kích lực, ngành sanh sanh đã cắt đứt hấn hai cây xương sườn, trùng kích lực chấn đắc hấn bay ngược vài thước sau ngã xuống trên mặt đất.

Độc Giác Hồ gãy dựa mà lên, trong ánh mắt hung ác dị thường, hiển nhiên là hận cực kỳ Lôi Thanh, gào thét liên tục hướng hấn đánh tới.

"Vèo ~" mũi tên lại là kích xạ mà đến, muốn trốn tránh Độc Giác Hồ bởi vì trọng thương liên tục, mất máu quá nhiều mà hữu tâm vô lực rồi, tùy ý Thiên

Cơ nó nó mũi tên đình nhập thân thể hấn nội.

Sinh Mệnh lực cực kỳ cường hấn Độc Giác Hồ, đã sớm bị khơi dậy hung tính, chỉ sợ là muốn tại sắp chết thời điểm, tìm một người đệm lưng rồi. Đánh về phía hỗn loạn Lôi Thanh, cự trào một cái tát hướng bộ ngực hấn đánh tới. Nếu là bị nó đập thực rồi, Lôi Thanh duy nhất kết cục, tựu là lồng ngực bị triệt để đập toái, nuốt hận tại chỗ.

Cũng may Lôi Thanh cũng không phải cái gì mới xuất đạo chim non, là trải qua rất nhiều nguy hiểm cùng giết chóc chi nhân. Lúc này ý thức còn tồn một đường thanh tỉnh, tại sinh tử tồn vong chi tế, trong cơ thể còn sót lại đầu khí hùng hực thiêu đốt, hóa thành một cỗ lực lượng, trở mình lăn mà đi.

"Ba ~" Độc Giác Hồ cự chương đập tuyết rơi vừa địa, tuyết đọng nở bay. Nhưng nó như trước chưa từ bỏ ý định, thù hận mà phần nộ dưới con mắt, ngách tiêm một sừng lay động bày, lại là một đạo lôi điện sét đánh hướng Lôi Thanh kích bắn đi.

Muốn tránh cũng không được Lôi Thanh bị hoàn toàn đánh trúng, nằm địa hấn, lại bị đánh bay ra ngoài hơn một trượng. Tuy nhiên hấn kháng Lôi thuộc tính rất cao, nhưng Lôi Điện sét đánh trùng kích lực lại thì không cách nào triệt tiêu.

"Lôi ca ca!" Tả Thiên Thiên thấy thế rên rĩ tê kêu lên, lại là xiết khỏi một thanh Thiên Cơ nó, nhắm ngay Độc Giác Hồ đầu vọt tới. Ba một tiếng giòn vang, nó mũi tên đã phá vỡ lão đầu hồ cốt, kích xạ hung hăng đình vào đến đầu hồ bên trong.

Như đòn nghiêm trọng này, vốn là bị thụ các loại trọng thương Độc Giác Hồ, rốt cục rên rĩ một tiếng, té trên mặt đất, run rẩy không thôi.

Vứt bỏ Thiên Cơ nó, Tả Thiên Thiên té chạy tới Lôi Thanh bên cạnh, ôm lấy hấn, mắt thấy lấy Lôi Thanh đôi má đều bị nó cháy đen rồi, tâm tính phía dưới, nước mắt cũng nhịn không được muốn mất rơi xuống. Vội vàng mở ra Không Gian Giới Chỉ, lấy chút ít thảo dược cùng băng bó, bắt đầu hỗ trợ chữa thương.

"Lôi ca ca, đều tại ta không tốt, ta không có lẽ giựt giây người tới giết Độc Giác Hồ." Tả Thiên Thiên thấy Lôi Thanh hơi thở mong manh, sợ là không được rồi. Không khỏi tâm thần bi thiết, ô nước nở nghẹn ngào nuốt khóc lên. Nhưng bên cạnh khóc chi tế, hay vẫn là tay chân lạnh lẽo tận lực giúp trợ Lôi Thanh chữa thương, giải khai da của hấn áo, giáp da, vừa mới chuẩn bị trợ giúp bộ ngực hấn gãy xương chính vị lúc, nhưng lại ngạc nhiên phát hiện, Lôi Thanh ngực một quả phong cách cổ xưa ngọc bội, đang tại lóe lên buồn bã, tản ra yếu ớt lại nhu hòa hào quang.

Cái kia hơi Thanh sắc hào quang, thâm thấu nhập da thịt của hấn, dọc theo kinh mạch của hấn, du đi tới thân thể của hấn từng cái bộ vị. Thoải mái ân cần săn sóc lấy các nơi miệng vết thương, trợ giúp hấn chữa thương.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Ngu San San Bá khí

Chương 25: Ngu San San Bá khí

Mấy ngày sau, tại Tả Thiên Thiên chăm sóc chăm sóc, cùng với cái kia miếng có được không tầm thường trị liệu năng lực ngọc bội dưới sự trợ giúp, tăng thêm Lôi Thanh mình dùng đầu khí chữa thương sau. Thương thế tốt được thất thất bát bát rồi, liền mấy cây đứt gãy xương sườn, đều tại Tả Thiên Thiên hỗ trợ bó xương về sau, khép lại cực nhanh.

Thanh Đồng Cao giai cường giả, các loại thân thể tổ chất sớm cũng không phải là người bình thường có thể đánh đồng, chẳng những lực lượng, linh mẫn, cảm giác chờ phương diện hội theo lấy thực lực tăng lên, không ngừng trở nên càng mạnh hơn nữa, liền tự lãnh năng lực cũng sẽ biết trở nên càng ngày càng khoa trương.

Hồi tưởng lại cùng Độc Giác Hồ trận chiến ấy, Lôi Thanh đến nay nhớ tới, đều là lòng còn sợ hãi. Đầu kia lão hồ xảo trá cùng hung tàn, đã vượt qua trước kia tính ra. Hơn nữa, đó là một đầu đã tấn cấp đến Thanh Đồng Cao giai Độc Giác Hồ.

Trừ phi không phải vận khí cũng không tệ lắm, tăng thêm Tả Thiên Thiên ba phen mấy bận ở thời khắc mấu chốt đưa cho vừa đúng trợ giúp. Lôi Thanh hai người một chó, sợ là muốn kẻ hết chết ở đầu kia lão hồ trào xuống.

Nhưng cũng may, quá trình tuy nhiên nguy hiểm mà gian nan chút ít, thu hoạch nhưng lại không tệ. Một quả lôi chi thuộc tính Thanh Đồng yêu thú cấp cao tinh hạch, tản ra nhàn nhạt màu xanh da trời, xuyên thấu qua cái kia hơi mờ vách tường bằng tinh thể, mơ hồ có thể thấy được trong đó điện quang du dật, vẫn còn giống như hoàn mỹ tác phẩm nghệ thuật, đẹp mắt đến cực điểm.

Lôi Thanh nhiều vô số, cũng hưởng dụng qua một ít Lôi hệ tinh hạch, nhưng cơ bản phần lớn là Thanh Đồng Sơ giai tinh hạch, tuy nhiên cũng đều nhìn rất

đẹp, nhưng so với cái này miếng, nhưng lại kém không chỉ một bậc.

Yêu thú tinh hạch, cũng không phải là trong tưởng tượng như vậy tốt làm cho. Mỗi một con yêu thú có thể sống sót, cũng dần dần phát triển, đều là trải qua rất nhiều khó khăn. Bởi vậy, Yêu thú nếu không sức chiến đấu cường, hẳn mỗi người giáo hoạt hung tàn vô cùng. Tỷ như cái này đầu Độc Giác Hồ, coi như là mấy cái Bạch Ngân cấp cường giả tổ đội đến săn giết nó, cũng không phải như vậy mà đơn giản có thể thành công. Dùng Độc Giác Hồ xảo trá, nếu như người được cường giả khí tức, đã sớm rất xa trốn đi. Cho dù có thể đánh thắng nó, nhưng tuyệt đối rất khó tìm được nó.

Tình huống cũng đúng là như thế, nếu là Yêu thú rất tốt giết, tùy tùy tiện tiện lên núi có thể giết cái đầu quan mà về. Như vậy, Yêu thú sớm tự trên thế giới này tuyệt chủng rồi. Đương nhiên, theo nhân loại càng ngày càng lớn mạnh cùng phồn vinh, Yêu thú sinh tồn không gian cũng hoàn toàn chính xác dùng áp chế đã đến cực hạn, nhất là tại nhân loại quốc gia phạm vi khống chế ở trong, Yêu thú số lượng đã giảm mạnh đã đến quý hiếm trình độ.

Cũng là bởi vậy, Yêu thú tinh hạch mới có thể khó như vậy được.

Lôi Thanh thụ qua giáo dục bên trong, cũng là biết được một ít lịch sử đại lục. Nghe nói tại trên vạn năm trước, tại đây cả khối đại lục, hay vẫn là Yêu thú hoành hành thế giới. Nhân loại trên thế giới này, này đây bộ lạc giống như tồn tại tình thế, đau khổ gãy dựa. Tuy nhiên trong nhân loại cũng là không thiếu dũng giả, nhưng tổng thể sinh tồn tình huống thập phần có thể lo. Nhân loại tại săn mồi dã thú, Yêu thú đồng thời, cũng sẽ bị Yêu thú cho rằng đồ ăn giống như đồ ăn.

Thăng đến một cái tên là Diễn nam nhân xuất hiện, hẳn theo Yêu thú trên người đã học được đầu khí vận dụng. Thống nhất đi một tí lộn xộn bộ lạc, dần dần hình thành nửa thống nhất xã hội loài người. Khi đó, là Đại Diễn Hoàng Triều hình thức ban đầu. Đại Diễn suất lĩnh lấy nhân loại, khu trục dã thú cùng Yêu thú, mở ranh giới, cho nhân loại đã mang đến an toàn cùng dồi dào, cũng thời gian dần qua tạo thành nhân loại quốc gia. Nhưng là Đại Diễn đang cùng một đầu hung mãnh Thượng Cổ Yêu thú quyết chiến lúc bất hạnh vẫn lạc.

Người kế nhiệm của hắn Dực, vốn là Diễn kiệt xuất nhất dưới trướng. Tuân theo Đại Diễn đích ý chí, tiếp tục khai thác ranh giới, thủ hộ nhân loại, hơn nữa hắn làm không thể so với Đại Diễn kém bao nhiêu. Thành công đem đại đa số Yêu thú, đã tìm đến Vạn Hoang chỗ hẻo lánh, cũng đã thành lập nên Đại Diễn Hoàng Triều.

Từ đó về sau, Đại Diễn Hoàng Triều nhiều đời truyền thừa xuống dưới, do mạnh nhất nhân loại vì hoàng. Cho đến một cái tên là Hoàng Phủ Nhân Hoàng, tại hắn sắp chết chi cực, nhưng lại giết chóc sáng khoái lúc mạnh nhất, cũng là cực kỳ có danh vọng kế nhiệm nhân loại cường giả. Mà đem ngôi vị hoàng đế, truyền đến con của mình.

Theo khi đó bắt đầu, nhường ngôi chế đã bị chung kết. Bởi vậy, về sau gần ngàn năm, nhà lịch sử học đem hắn xưng là Hoàng Phủ Hoàng Triều.

Đương nhiên, Hoàng Phủ Hoàng Triều khoảng cách hiện tại, cũng là phi thường xa xôi. Trong lúc nặng nề phù phù, lịch sử đã trải qua rất nhiều biến thiên. Mới có hiện tại Thiên Lam đế quốc, cùng với phân loạn các nước. Mà Thiên Lam đế quốc kéo dài đến nay, cũng đã có gần ngàn năm lịch sử rồi.

Lôi Thanh rất hài lòng đem cái kia miếng Lôi hệ tinh hạch thu vào, chuẩn bị tại hoàng độ sơn mạch trong quá trình, thừa dịp lúc nghỉ ngơi chậm rãi sử dụng cái này miếng trân quý tinh hạch. Từ lần đó ra, còn có một tương trân quý da hổ, tuy nhiên tổn hại nhiều chỗ, nhưng là có thể bán ra xa xỉ giá trị.

Lão thịt hổ, nhất là loại này Thanh Đồng yêu thú cấp cao thịt, cũng là đại tư đại bổ chi vật, đương nhiên không thể bỏ qua rồi. Xử lý con mỗi loại vật này, thợ săn xuất thân Tà Thiên Thiên phi thường sở trường, không cần Lôi Thanh quan tâm. Hắn chỉ cần chờ ăn thom ngào ngọt thịt nướng cùng canh thịt là.

"Lôi ca ca, thừa dịp nhiệt, đem cái này nôi vừa ngao tốt Hồ Tiên súp uống a." Ngay tại Lôi Thanh cảm khái chính mình đã trải qua này dịch về sau, Thanh Đồng Cao giai đầu khí, lại là đột phá chút ít, trở nên càng thêm tinh thuần hùng hậu thời gian. Tà Thiên Thiên nhưng lại cẩn thận từng li từng tí bụng tới một nôi nóng hôi hổi súp.

Lôi Thanh thần sắc trì trệ, có chút xấu hổ nói: "Cái kia, Thiên Thiên a, ta không cần uống thứ này a?"

"Như vậy sao được? Ông nội của ta đã từng nói qua, đây chính là đại bổ đồ vật, đối với nam nhân hữu hiệu nhất rồi." Tà Thiên Thiên vẻ mặt lời lẽ chính nghĩa nói: "Uống nhanh, đừng lãng phí ta một mảnh tâm ý."

Lôi Thanh trong nội tâm thầm kêu, Tà Thiên Thiên đây là trên quán cái dạng gì gia gia à? Như thế nào liền loại vật này đều giáo? Chính mình bề ngoài giống như còn phong nhã hào hoa lấy, còn xa xa không tới loại này cần bổ dưỡng tình trạng đây này.

Thấy hắn vẻ mặt không tình nguyện bộ dạng, Tà Thiên Thiên liền bắt đầu tốt nói dùng hồng nói: "Lôi ca ca, Hồ Tiên súp hội làm cho nam nhân càng thêm cường tráng, người tự nguyện ngoan ngoan uống a."

Ách, người biết cái gì gọi là làm cho nam nhân càng thêm cường tráng sao? Xem chừng cái này bà cô nhỏ là không hiểu. Lôi Thanh trong nội tâm bắt đầu kêu trời hảm địa rồi, chính mình từ khi bị Ngu San San hạ lệnh đuổi giết về sau, đã nhận nhìn hơn mấy tháng rồi. Tuy nhiên sinh tử trốn chết nguy hiểm cùng khản trương kích thích, sẽ để cho hắn tạm thời quên mất loại này Nguyên Thủy dục vọng. Nhưng là tạm thời quên mất, cũng không có nghĩa là lấy dục vọng sẽ không bị tích lũy xuống. Vốn là nghĩ đến chạy đến Tự Do Liên Minh về phía sau, tìm cái địa phương tốt tốt buông lỏng một chút. Tạm thời bây giờ còn có thể nhẫn nại, có trời mới biết uống xong cái này Hồ Tiên súp về sau, có thể hay không đối với mình là một loại tra tấn?

Bất quá, tại Tà Thiên Thiên nửa hồng nửa áp bách dưới, Lôi Thanh không thể không kiên trì đã ăn xong cái kia một nôi Hồ Tiên súp. Đáng thương hắn đêm đó trong lều vải, cái kia trần trọc, biệt khuất chi cực a. Tuy nhiên bên cạnh có một cái tiểu cô nương, nhưng Lôi Thanh tự nghĩ còn không có cảm thú đến muốn đi xâm phạm một cái còn chưa nảy nở, mười ba mười bốn tuổi tiểu nữ hài tình trạng.

Đành phải tại trong đầu đa tưởng muốn Ngu San San cái kia phó có thể nói hoàn mỹ, như là Nữ Thần xích lửa thân thể mềm mại.

Một đêm không ngủ phía dưới, Lôi Thanh tranh thủ thời gian cùng Tả Thiên Thiên cùng lúc xuất phát hướng Thiên Tích Sơn Mạch ở chỗ sâu trong bước đi. Càng sớm đuổi tới Tự Do Liên Minh càng tốt, đã sớm nghe nói Tự Do Liên Minh có mấy gia nổi tiếng hậu thế thanh lâu hồng trại, trong đó tên đứng đầu bảng cô nương nguyên một đám thi đấu giống như Thiên Tiên, không thiếu được muốn đi tốn ít tiền rồi.

...

Cùng một thời gian đoạn, Thiên Lam đế quốc đế đô, nội các thủ phụ ngu gia phủ đệ. Một bộ mềm mại quý nữ cách ăn mặc Ngu San San, chính dịu dàng mà trang nhã vô cùng ngồi ngay ngắn ở trên ghế bạch đàn, lắng nghe lấy một cái thợ săn hồi báo, cũng thỉnh thoảng ở mẩu chốt chỗ vấn đề. Bàn tay trắng nõn bên cạnh, là đặt một phần Lôi Thanh viết chỉ thư tín. Nhận được Lôi Thanh tin người chết về sau, mới ngăn ngừa hơn mười ngày, cả người tựa hồ gầy gò rất nhiều, cũng tiêu tụy chút ít.

Hồi lâu sau, nàng mới thấp giọng ôn nhu nói ra: "Đa tạ tráng sĩ đưa tin. Tiểu Hoàn, tiễn đưa vị này tráng sĩ đi phòng trọ nghỉ ngơi, cũng lĩnh mười mai kim tệ." Sắc mặt bình tĩnh như thường, nhưng theo nàng run nhẹ nhẹ lông mi bên trong đó có thể thấy được, nàng lúc này tâm tình tuyệt đối sẽ không bình tĩnh.

Nha đầu Tiểu Hoàn tặng người mà chạy. Một cái khác như nước trong veo xinh đẹp thiếp thân nha hoàn tức giận nở nụ cười lạnh: "Tiểu thư, cái này họ Lôi hỗn đản lá gan cũng quá lớn, lại dám phách người đưa tin cho tiểu thư giúp hắn làm việc? Hắn cho là hắn là ai à?"

"Tiểu Thủy, lại để cho người đem của ta Phi Tuyết chuẩn bị cho tốt, sẽ đem của ta Hàn Nguyệt giáp cùng Toái Tinh Thương chuẩn bị tốt." Ngu San San trong đôi mắt, lóe ra một mảnh lạnh lẽ ác liệt chỉ sắc: "Mặt khác, thông tri An Phi Phi, trong vòng mười ngày, đuổi tới Thiên Tích hành lang đạo thứ nhất quan ải chỗ chờ ta."

"Tiểu thư, ngài đây là. . . Cung chủ hứa ngài thăm người thân già. . ."

"Ít nói nhảm, lập tức đi làm." Ngu San San chậm rãi đứng dậy, dịu dàng khí chất hễ quét là sạch, mà chuyển biến thành chính là một mảnh lạnh lẽ ác liệt vô cùng khí thế cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Thánh giai

Chương 26: Thánh giai

Thiên Tích Sơn Mạch, tuy nhiên không lắm rộng lớn, lại kéo dài thật dài. Ở giữa, rỗng rảnh lẫn lộn, các loại nguy hiểm nhiều vô số kể.

Nếu như không có tình huống đặc biệt, ai cũng sẽ không nghĩ tới phải ở chỗ này mạo hiểm thông qua. Lôi Thanh tuy nhiên sớm có chuẩn bị tâm lý, son mạch khó hơn. Nhưng chính thức ăn vào đau khổ về sau, mới biết được tiền nhân lời vàng ngọc là cỡ nào chính xác.

Son mạch bên trong, Yêu thú hoành hành, tuyệt cảnh rất nhiều. Tỷ như như một ít chướng khí độc địa, còn dễ nói chút ít, xa xa thấy nguy hiểm có thể lách qua. Mà vẫn cứ một mực có rất nhìn nhiều lấy an toàn, kì thực dấu điểm thiên đại chỗ hung hiểm.

Hai ngày trước, Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên còn kém chút ít bị tổn thất nặng. Đó là một cái giấu ở sơn cốc chỗ hàn đàm, nước chất mát lạnh thấu triệt, yên lặng Như Ngọc. Cảnh sắc thập phần xinh đẹp.

Đi một đầu hai người, mừng rỡ quá đổi, vừa mới chuẩn bị tại bờ đàm xây dựng cơ sở tạm thời, cũng hưởng dụng một phen này nước cảnh này thời gian. Nhưng lại thấy một đầu tại hàn đàm bên cạnh nước uống con nai, nhưng lại rồi đột nhiên bị phục kích kéo tùm vào nước, mấy trăm cân nặng con nai, thỉnh linh liên gãy dựa chỗ trống đều không có.

Một màn kia Lôi Thanh thấy là thanh thanh sở sở, đó là một đầu giống như xà giống như Giao quái vật, thô như đại hào thùng nước, trường không biết bao nhiêu trượng. Người mặc lân giáp, hàn quang lập loè, giống như kim như sắt. Dữ tợn xà trên đầu, ẩn ẩn mọc lên một căn một sừng. Lạnh lùng ánh mắt xa xa trông lại, lại để cho Lôi Thanh đánh đáy lòng hàn ý tăng nhiều.

Tuy nhiên không biết cái kia hàn đàm Cự Xà thực lực đến tột cùng như thế nào, nhưng này loại vô hình uy áp cảm giác cùng trực giác tự nói với mình, cái kia đồ chơi tuyệt đối không phải mình có thể chọc được tồn tại. Đừng nói đi trong hàn đàm tắm rửa, liền lấy nước cũng không dám, hay vẫn là thành thành thật thật tiếp tục tìm chút ít khe núi tiểu tuyền a, Lôi Thanh xám xịt dắt lấy Tả Thiên Thiên chạy mất.

Ngoài ra, Lôi Thanh còn từng tại bên trên bầu trời, bá kiến một chỉ kim cánh đại điều như thiểm điện bay đi. Cái loại này cường đại khiến người ta hít thở không thông khí tức, cũng là lại để cho Lôi Thanh vội vàng mang theo Tả Thiên Thiên tránh né.

Thiên Tích Sơn Mạch, không hổ là được xưng cực kỳ hung hãn chi địa. Lôi Thanh xâm nhập hẳn về sau, mới cảm giác được trong đó chính thức hung hiểm. Cũng may Tả Thiên Thiên tuy nhiên thực lực không được, nhưng đã ngoại sinh tồn năng lực so Lôi Thanh còn mạnh hơn. Nhất là nàng từ nhỏ am hiểu săn bắn, nhất thiện phân biệt các loại dã thú, Yêu thú dấu vết. Nàng Đại Hắc cũng không tệ, mặc dù không nhiều thiếu sức chiến đấu, nhưng khứu giác linh mãnh. Thường thường có thể ngửi được một ít cường thế Yêu thú cố ý lưu lại cho thấy địa bàn mùi.

Các loại nghiên cứu cùng dấu hiệu đã sớm cho thấy, Yêu thú đều sẽ là có riêng phần mình địa bàn, trừ phi là dùng tộc đàn hoặc là bầu bạn quan hệ tồn tại Yêu thú, nếu không Yêu thú cùng Yêu thú tâm đó, rất khó chung sống hoà bình.

Kể từ đó, tự nhiên Đại Hắc không ngừng phân biệt cái kia cái kia Yêu thú lưu lại mùi tin tức bên trong, có bao nhiêu lợi hại. Càng là cường đại Yêu thú, hội lưu lại càng mãnh liệt khí tức. Đụng phải một ít cường lực Yêu thú, Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, rất thức thời quán đi.

Mà yếu một ít Yêu thú, thì là trực tiếp chú ý cẩn thận theo hẳn trên địa bàn xen kẽ mà qua. Như thế, một ít cỡ nhỏ tao ngộ chiến tự nhiên không thể tránh được. Lôi Thanh cũng là thập phần may mắn mang theo Tả Thiên Thiên cùng nàng cầu cùng tiến lên lộ rồi, nếu không, tại đây Thiên Tích Sơn Mạch ở bên trong tán loạn, chưa chừng chính mình lúc nào sẽ bị cường đại Yêu thú với tư cách một châu mỵ thực ăn tươi.

Như thế đi một chút quán quán, hơn mười ngày về sau, trước kia định ra lộ tuyến cũng không biết nghiêng đi bao nhiêu, nhưng mới tựa hồ xuyên qua hơn một nửa chút ít. Đây cũng là lại để cho Lôi Thanh cảm khái không thôi, muốn hoành đi xuyên qua, độ khó thật đúng là không nhỏ.

Nhưng lộ đều đã đi rồi một nửa, ở đâu còn có thể có thể trở về đầu đi? Bởi vậy, hai người đi đến bây giờ, cũng là không thể không tiếp tục đi lên phía trước. Tuy nhiên đi gian nan, nhưng cũng không phải không thu hoạch được gì. Ít nhất, Lôi Thanh trong một trong quá trình, cùng Tả Thiên Thiên cùng một chỗ đã học được rất phong phú đã ngoại sinh tồn tri thức. Ngoài ra, Lôi Thanh tại đây là hơn mười ngày ở bên trong, ban đêm đều là nghỉ ngơi, thông qua cái kia miêng Lôi hệ tinh hạch, không ngừng rèn luyện lấy thân thể của mình, kinh mạch, một khóa Lôi hệ tinh hạch toàn bộ hao tổn hết sau. Lôi Thanh tại tu vi cấp độ bên trên, lại là đã có nhảy vọt tiến bộ. Cả người tinh khí thần, rõ ràng lại là cường đại rồi một đoạn, khoảng cách Thanh Đồng cấp cuối cùng một đạo cửa khẩu, Thanh Đồng cấp đỉnh phong chỉ vẹn vẹn có nửa bước xa rồi.

Đây cũng là lại để cho hắn cảm thấy kinh hãi, xem ra cùng Độc Giác Hồ cái kia một hồi sinh tử ác chiến, không có uống phí đánh. Đau khổ cũng bị ăn thừa. Dựa vào sinh tử tồn vong trước mắt đại khủng bố, kích phát ra tánh mạng tiềm lực, lại dựa vào tinh hạch, lại để cho chính mình luôn cố gắng cho giỏi hơn. Mà Lôi Thanh khoảng cách trước đó lần thứ nhất đột phá, mới gần kề hai tháng cũng chưa tới.

Lôi Thanh tin tưởng, nếu không có tại bên ngoài như thế chịu đau khổ, kinh nghiệm sinh sinh tử tử. Mà là ngồi xỏm trong nhà, đừng nói hai tháng, cho dù cho nhiều hơn nửa tinh hạch, một năm nửa năm cũng mơ tưởng tìm được lại lần nữa tấn cấp cánh cửa.

Nhưng là, xuất ngoại mạo hiểm, cũng là tràn đầy nguy hiểm. Một lần vô ý, vận khí không tốt, sẽ gặp triệt để xong đời, nhưng lại sẽ liên lụy đồng bạn.

Bởi vậy, Lôi Thanh càng phát bắt đầu cẩn thận, gặp được nắm lấy bất định hiểm địa, tình nguyện đường vòng mà đi. Ngay tại Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên đều phán đoán một chỗ khe núi không có gặp nguy hiểm, chuẩn bị đi lấy chút ít nước, chuẩn bị vượt qua, tiết kiệm hơn mười dặm khoảng cách thời điểm.

Xa xa nhưng lại đột nhiên truyền đến một tiếng phản nộ hét to: "Lãnh Nguyệt Vũ, ngươi cái này không biết xấu hổ kỹ nữ, tiện nhân, dựa vào ngươi mười tám đời tổ tông. Lão tử cùng ngươi không oán không cừ, ngươi tiện nhân này đúng là âm hồn bất tán truy ta hơn ba ngàn dặm rồi, còn có hết hay không?"

"Tur Đồ Nam, ngươi ý vào tu vi cao tuyệt, tới vô ảnh đi vô tung, du tẩu cùng nam Tam quốc, bắc liên minh, gây án buồn thui, đã hồng bao nhiêu nữ tử trong sạch?" Một cái lạnh như băng đến thực chất bên trong thanh âm, lãnh lãnh thanh thanh phiêu đẳng: "Ghê tởm hơn chính là, ngươi liền bên ngoài Nguyệt Hân Cung mọi người dám... Hừ ~ đừng tưởng rằng ngươi thân pháp cao cường, có thể thoát được qua Bốn cung lòng bàn tay. Đi chết ~"

Đổi lại một ít mới xuất đạo, không có người có kinh nghiệm, có lẽ sẽ bởi vì tò mò mà đi nhìn quanh một phen. Nhưng là Lôi Thanh, nhưng lại tại trước tiên phản ứng, ôm lấy Tả Thiên Thiên tự hướng khe núi bên cạnh một chỗ trong đồng loạn thạch chạy tới, gắt gao bịt miệng nàng lại, tại nàng bên tai nói nhỏ nói: "Vận chuyển U Minh đầu khí, thu liễm khí tức."

Tả Thiên Thiên không rõ ràng cho lắm, nhưng là thập phần nghe Lôi Thanh, cũng là theo lời mà đi. Mà Lôi Thanh thấy thế về sau, cũng là hơi buồn lòng một hồi. Phù phục tại cự thạch về sau, vận chuyển đầu khí, đem lỗ thoát khí đều phong đóng lại. Liên hô hấp, cũng trở nên yếu ớt không thể nghe thấy. Nhưng trong lòng thì thẳng tại cầu nguyện, Lãnh Nguyệt Vũ, Tur Đồ Nam, hai người các ngươi muốn đánh, chạy xa một chút lại đánh. Nhà của ngươi Lôi thiếu gia thế cốt yếu, cánh tay mảnh, nhìn không được hai người các ngươi tàn phá.

Trên đại lục, phạm là hơi có chút kiến thức tri thức người, đều nghe qua một ít nghe nhiều nên thuộc danh tự. Đó chính là cái gọi là danh nhân. Những cái kia danh nhân, hoặc là không chế bá chủ một phương cấp nhân vật. Hoặc là, liền đem đầu khí tu luyện tới tuyệt đỉnh, quát tháo thiên hạ Siêu cấp Mãnh Nhân.

Trước tiên là nói về cái kia Tur Đồ Nam, tự xưng là Đạo Thánh. Am hiểu nhất tiềm hành nặc tung, nhập thất trộm cướp các loại hoạt động, nhưng cũng đừng bởi vì này dạng mà xem thường hắn. Rất nhiều đại nhân vật, đều có bị hắn lên vào đến trong phòng ngủ, lấy đi thứ đồ vật ghi chép. Nói cách khác, chỉ cần hắn muốn, hắn có thể tùy thời hóa thân thành tuyệt thế thích khách, đơn giản lấy những cái kia cái gọi là đại nhân vật đầu đi.

Nhưng người này, đã có cái thiên đại tật xấu, tự là háo sắc. Vốn đây cũng không phải là cái vấn đề lớn gì, nam nhân hoặc nhiều hoặc ít đều có chút như vậy tật xấu, tồn ít tiền đi thanh lâu hồng trong trại giải quyết là. Nhưng cái này Tur Đồ Nam, lại là ưa thích trộm. Theo như hắn lời của mình mà nói, cái kia

gọi trộm ngọc trộm hương. Nhưng trên thực tế nhưng lại cái hái hoa tặc.

Bởi vì hấn thực lực cường đại, bản thân thuộc về tuyệt đỉnh thích khách cấp nhân vật, người bình thường ở đâu trao được hấn? Cho dù rất nhiều cao thủ đuổi giết, liên hành tung của hấn bình thường đều sờ không tới. Bởi vậy, cho tới nay đều nhón nhón ngoài vòng pháp luật, có chút càng điên càng liệt, càng thêm càn rỡ tư thế.

Nhưng chẳng biết tại sao người này ăn hết tim gấu gan báo, lại dám trêu lên Nguyệt Hàn Cung? Nguyệt Hàn Cung thế nhưng mà đầu khí Thánh Địa một trong, địa vị cao cả, cung trong cao thủ nhiều như mây. Còn giao thiệp rộng rộng rãi. Xa không phải Tư Đồ Nam cái này độc hành đạo tặc có thể đối với kháng.

Mà cái kia Lãnh Nguyệt Vũ càng là Nguyệt Hàn Cung cung chủ lão Đại, một thân tu vi thực lực tại toàn bộ đại lục đều là phải tính đến trong cao thủ cao thủ, Thánh giai Tông Sư Cấp cường giả, Tư Đồ Nam đây quả thực là tại tìm chết.

Bất quá, Lôi Thanh nhưng trong lòng thì tại vì Tư Đồ Nam khuyến khích, Đạo Thánh a Đạo Thánh, người đều chạy ba nghìn dặm rồi, tiếp tục chạy, chạy xa chút ít. Tránh khỏi đem chúng ta liên lụy đi vào.

Ai ngờ, Tư Đồ Nam đột nhiên bị phần gần chết kêu một tiếng: "Lãnh Nguyệt Vũ, người ép người quá đáng, lão tử liều mạng với người rồi."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Tiên Tử tha mạng

Chương 27: Tiên Tử tha mạng

Một đạo màu xám mà nhàn nhạt bóng dáng, theo mát lạnh khe núi đối diện hăng hái chạy tới, Phiêu Miểu không dấu vết, thật đúng như quý mị. Dẫm nát suối nước bên trên, liền một đóa bọt nước đều không có gợn, cứ như vậy thoáng một cái đã qua. Rơi xuống khoảng cách Lôi Thanh ẩn nấp chỗ, chỉ vịn vịn có vài chục trượng xa.

Lôi Thanh khước miệng co giật, trong nội tâm mừng ra, ta nói người cái này ngu ngốc Tư Đồ Nam. Không phải luôn miệng nói liều mạng sao? Còn chạy đến lão tử trước mặt làm gì? Tay xiết lấy Thiên Cơ nỏ, có chút nhớ nhưng muốn đem hấn một nỏ bắn chết xúc động. Đương nhiên, đây cũng là trong nội tâm ý dâm thoáng một phát mà thôi. Tư Đồ Nam loại này cấp bậc cường giả, cảm giác là phi thường linh mãnh. Nếu như dùng nỏ ngắm trộm chuẩn hấn, hấn nhất định sẽ sinh lòng cảm ứng. Đến lúc đó không thể nói trước hội trước tới dọn dẹp chính mình.

Tùy theo, đạo kia bóng dáng có chút nhoáng một cái, liền tại vách núi bóng dáng dưới sự trợ giúp, thân hình dung nhập đã đến Âm Ảnh bên trong, cứ như vậy sò sò theo Lôi Thanh trong mắt biến mất, liền may mắn chấn động đều phát giác không đến.

Lôi Thanh đồng tử co rút lại, cái này Tư Đồ Nam càn rỡ lâu như vậy mà như trước tiêu điều tự tại, quả nhiên là bốn sự không nhỏ. Một chiều kia cùng loại với Tả Thiên Thiên học Âm Ảnh bước chỉ tiềm tung thân pháp, đã bị luyện đến Xuất Thân Nhập Hóa tình trạng rồi. Giữa ban ngày, chỉ là mượn vách núi bóng dáng, liền có thể đột được vô hình vô tung.

Cũng là mình bạch, Tư Đồ Nam vì sao đem chiến trường lựa chọn tại tại đây, nguyên lai là muốn mượn tại đây vách núi bóng mờ.

Ngay tại hấn tiềm hành vô tung trong nháy mắt, đối diện khe núi phía trên, lại là lượn lờ bay tới một nữ. Chỉ thấy nàng này một thân quần áo trắng nõn như tuyết, tóc dài bần đầu, mặc dù mặt che lụa trắng, thấy không rõ chân dung, lại có thể xa xa địa cảm nhận được trên người nàng cái kia nồng đậm lạnh úc, sinh ra chớ gần khí tức. Chân không chạm đất, cũng không bôi đứng. Liền như vậy đem hoành độ tầm hơn mười trượng mà bay tới, bồng bềnh lượn lờ, quả nhiên là giống như Nguyệt cung Tiên Tử hạ phàm.

Động tác của nàng như chậm thực nhanh, hoảng hốt tầm đó, liền mũi chân chia xuống đất, đã rơi vào khe bên cạnh một khối sạch sẽ đá cuội bên trên. Thân hình của nàng cao điệu mà thon dài, khí chất phiêu nhiên Xuất Trần, lụa trắng làn váy theo gió phật động. Máu trắng trên khăn che mặt cái kia một đôi con ngươi, thâm thụy như vạn năm hàn đàm, mệnh nông giống như vạn trượng Tinh Không.

Trong mắt ánh sáng lạnh một thịnh, phảng phất phát hiện cái gì. Một thanh hơi mờ trường kiếm không biết từ đâu mà đến, tản ra như loại băng hàn khí tức. Dưới bàn chân điểm nhẹ, người đã lướt đi cực nhạt bóng trắng, Hàn Băng trường kiếm dùng Lôi Thanh khó có thể cảm giác tốc độ, hóa thành một đạo tầm lụa xa đâm mà đi. Lãnh Nguyệt Vũ người xưng Hàn Băng Kiếm Thánh, một thân đầu khí tu vi đương nhiên là Hàn Băng hệ. Mà hấn tu luyện Hàn Nguyệt thần công, cũng là đại lục ở bên trên cấp cao nhất, cũng là nổi danh nhất đầu khí công pháp một trong.

Bình tĩnh không gian như ném đá giống như khơi dậy một đạo nhạt không thể gập chấn động, Tư Đồ Nam cái kia hèn mọn bị ỏi thân thể hiện ra, thần sắc

trong lúc bối rối, muốn chạy trời chết.

"Tur Đồ Nam, ngươi làm nhiều việc ác, Bồn cung tự thay trời hành đạo, tiễn đưa ngươi vào luân hồi." Lãnh Nguyệt Vũ âm thanh lạnh như băng, vẫn còn giống như mát lạnh hồi âm, tại khe núi bên trong phiêu đăng. Khí thế rồi đột nhiên lại tăng vài phần, một cỗ Hàn Băng khí tức, tùy theo kiếm của nàng, người của nàng tràn ngập ra đến.

Tê ~ tràn ngập Hàn Băng khí tức trường kiếm, tại Hàn Băng đầu khí gia trì phía dưới, kéo dài vrom ba thước U Hàn kiếm quang, tê lập một tiếng phá vỡ không khí, trực tiếp đem Tur Đồ Nam một kiếm chém thành hai đoạn. Cái kia hai đoạn thân hình, thỉnh thoảng không có chảy ra nửa điểm huyết, ngược lại là như hạt giống như tò khắp vô hình.

Vài chục trượng bên ngoài ẩn núp lấy Lôi Thanh trong nội tâm lộp bộp thoáng một phát, thâm nghĩ không tốt, Lãnh Nguyệt Vũ bị gat.

Quả nhiên, Lãnh Nguyệt Vũ sau lưng, một đạo không gian chấn động rồi đột nhiên mà lên, Tur Đồ Nam từ đó lượn lên, một bả đen kịt dao găm tuôn ra một đạo màu đen Lưu Quang, lặng yên không một tiếng động hướng Lãnh Nguyệt Vũ phía sau lưng đâm tới, cùng lúc đó, Tur Đồ Nam đắc ý cuồng nở nụ cười: "Hàn Băng Kiếm Thánh, đi chết."

Tur Đồ Nam Nhân phẩm tuy nhiên không được, nhưng nói như thế nào đều là thiên hạ cấp cao nhất thích khách một trong. Có lẽ chính diện chém giết, không phải Lãnh Nguyệt Vũ đối thủ. Nhưng là, nói lên tiềm tàng hành thích, Lãnh Nguyệt Vũ đó là thúc ngựa đều cần không nổi. Cái kia loại quỷ mị một đâm, tốc độ vừa nhanh lại tạt, mà Lãnh Nguyệt Vũ lại ở vào lằng không trạng thái phía dưới.

Nhưng Lãnh Nguyệt Vũ đồng dạng chính là thiên hạ đều biết cao thủ một trong, kinh nghiệm chiến đấu thập phần dồi dào, một thân Hàn Băng đầu khí càng là tinh thuần vô cùng. Lặng giữa không trung, quanh thân đầu khí một chuyển, thân thể mềm mại ở giữa không trung cường ép thay đổi tới, ánh mắt lạnh lùng một kiếm chém tới, như dải lụa Hàn Băng Kiếm Khí bùng cháy mạnh. Lại có một cỗ cùng địch cùng vong, không chết không ngớt tư thế.

"Phong bà nương." Tur Đồ Nam nụ cười đắc ý giấu kỹ, hai thanh dao găm hóa công vi thủ, vũ ra đạo đạo hắc quang, vẫn còn giống như một đóa sáng lạn Hắc Liên Hoa.

Keng keng keng, trong nháy mắt, liền đánh trúng vào Lãnh Nguyệt Vũ cái này tất sát một kiếm vài chục cái, đem sở hữu thể công toàn bộ còi bỏ.

Đáng tiếc chính là, đánh lên không thành, cũng đã là đã mất đi thân là thích khách lớn nhất ưu thế. Tại bị Lãnh Nguyệt Vũ khí cơ tập trung phía dưới, mặc cho hấn tiềm hành nặc tung cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng sờ sờ theo Lãnh Nguyệt Vũ trước mặt biến mất.

Bất quá Tur Đồ Nam cũng thế này đứng rồi được, trong một nghịch cảnh phía dưới, cũng là không có mất đi ý chí chiến đấu, thu liễm nổi lên các loại biểu lộ, đem lưỡng thanh dao găm múa đến là sáng lạn như hoa, quỷ tích hay thay đổi. Nhất là thân pháp của hấn, như huyền chi tiết, Phiêu Miêu bất định.

Ngắn ngủn hơn mười tức công phu, hai người đã qua hơn mười chiêu. Thích khách mặc dù bất thiện chính diện cường công, nhưng bất thiện cũng không có nghĩa là không biết. Tur Đồ Nam một thân tinh thuần hùng hậu U Minh đầu khí hoàn toàn bộc phát, lại để cho hấn quanh thân mỏng lung, như là bị kín một tầng khối đen. Sống còn phía dưới, cũng là làm hấn bộc phát ra siêu việt dĩ vãng thực lực. Trong lúc nhất thời, thỉnh thoảng cùng Hàn Băng Kiếm Thánh Lãnh Nguyệt Vũ đầu rất đúng lực lượng ngang nhau, chẳng phân biệt được cao thấp.

Trốn ở phía xa đang xem cuộc chiến Lôi Thanh, cũng là thấy như si mê như say sưa, Thánh giai cao thủ, không hổ là Thánh giai cao thủ. Vô luận là tại thân pháp, chiêu số, hay vẫn là đầu khí bên trên, đều đạt đến Xuất Thần Nhập Hóa tình trạng. Lôi Thanh đem mình thay thế đi vào, sinh lòng hân ý, xem chừng không kiên trì nổi ba lượt chiêu tự sẽ bị thua.

Trước kia Lôi Thanh còn sợ bọn họ chiến đấu hội ảnh hưởng đến chính mình, tỷ như một đạo kiếm khí các loại không cần thận đem mình cắt đứt. Nhưng là hiện tại xem ra, đó là quá lo lắng. Tu luyện tới Lãnh Nguyệt Vũ các năng lực này cấp độ người, đối với mình lực lượng không hề chể, đã đến tí mĩ cấp độ. Tuyệt đối sẽ không xuất hiện kiếm khí bay loạn, đầu khí loạn bạo phát hiện tượng. Thánh giai cường giả đầu khí tuy nhiên tinh thuần mà hùng hậu vô cùng, nhưng phong phú kinh nghiệm chiến đấu nói cho bọn hấn biết, tùy tiện tiêu xài đầu khí là một loại xa xỉ lãng phí, thậm chí là tự tìm đường chết hành vi.

Chỉ là quan sát như vậy trong chớp mắt, Lôi Thanh tại cảm thấy Thánh giai cường giả thực lực đáng sợ đồng thời, cũng là lấy được chỗ ích không nhỏ.

Hai người tranh đấu vẫn còn đang tiếp tục. Có lẽ là lâu công không được, có chút đã mất đi kiên nhẫn. Lãnh Nguyệt Vũ bỗng nhiên ánh mắt rung mình, đem Hàn Nguyệt thần công vận chuyển tới cực hạn, trong cơ thể Hàn Băng đầu khí như là một cỗ màu tuyết trắng sương mù, tản mát ra, trong chớp lát liền bao trùm ở phương viên mấy trượng.

Tại đây trong vòng mấy trượng, vốn là tự không cao nhiệt độ, phi tốc hạ thấp, lạnh lùng đã đến cực hạn lúc, trong không khí hơi nước, vậy mà ngưng kết thành nhiều đóa bông tuyết, theo Lãnh Nguyệt Vũ thân thể, không ngừng xoay tròn.

Tur Đồ Nam vốn là coi như thông thuận thân pháp, bị rồi đột nhiên mà nhưng cực thấp nhiệt độ đông lạnh được hơi hơi cứng đờ, tốc độ lập tức chậm một đường. Sắc mặt trắng bệch đại biến, kêu thảm thiết: "Ngươi vậy mà tu luyện thành Cực Hàn lĩnh vực?"

Cao thủ tranh chấp, cách nhau một đường là một trời một vực. Tại Cực Hàn lĩnh vực xuống, Tur Đồ Nam cái kia khó có thể nắm lấy thân pháp bị buộc xuất hiện sơ hở. Lãnh Nguyệt Vũ bắt được cái này sơ hở, một kiếm lôi cuốn lấy óng ánh bông tuyết, như dải lụa đâm xuyên qua Tur Đồ Nam đùi.

Tur Đồ Nam thê lương kêu thảm một tiếng, nếu không đùi bị thụ nghiêm trọng kiếm thương, cũng bởi vì Hàn Băng đầu khí chi cổ, cả đầu đùi đã đông lạnh thành khối băng, phịch thoáng một phát ngã xuống trên mặt đất. Trong cơn mất lị ra vô cùng sợ hãi: "Lãnh tiên tử, Tiên Tử tha mạng, tha mạng a. Ta về sau cũng không dám nữa. Van cầu ngươi một lần nữa cho ta một cơ hội."

Cường ép thi triển Cực Hàn lĩnh vực loại này đại chiêu xuống, Lãnh Nguyệt Vũ trong ánh mắt, cũng là có chút ít suy yếu cùng mỗi một. Nhưng nàng, nhưng lại lạnh lùng như trước nói: "Tur Đồ Nam, ngươi sám hối, giữ lại đến trong Địa ngục cùng những cái kia bị người tai họa bọn nữ tử nói đi. Đi chết ~"

Tiên tay một kiếm hướng phía Tur Đồ Nam ngực đâm tới thời điểm. Nhưng lại không có lưu ý đến, Tur Đồ Nam cái kia hoảng sợ vạn phần trong ánh mắt, vậy mà lộ ra một tia nhạt không thể gặp gian kế thực hiện được giống như thần thái.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Lưỡng bại câu thương

Chương 28: Lưỡng bại câu thương

Như một đầu bị thương mãnh thú, Tur Đồ Nam kéo lấy tàn chân bạo đứng lên hình, khí hải nội cái kia tính thuần vô cùng U Minh đầu khí, trong chốc lát hóa thành cuồng bạo lực lượng. Hai thanh đao găm ném ra bên ngoài, như cái kia cái hai đạo u ám hàn tinh, thẳng hướng Lãnh Nguyệt Vũ ngực vọt tới.

"Keng ~ keng" Lãnh Nguyệt Vũ mặt không đổi sắc, thu kiếm hồi phòng, đánh bay lưỡng thanh đao găm. Nhưng mà, nàng lại không có lưu ý đến đi theo tại đao găm về sau hai đạo rất nhỏ mà không thể gặp ám sắc châm mang.

Tê tê ~

Hai đạo u ám châm mang, tại Tur Đồ Nam rất mạnh sức bật gia trì xuống, đã phá vỡ Lãnh Nguyệt Vũ hộ thể cương khí, dính vào đến vai của nàng giáp bên trong. Mà lấy Lãnh Nguyệt Vũ như thế tu vi, cũng không khỏi thân thể mềm mại tê rần, một cái lão đao ngã xuống trên mặt đất. Châm mang phía trên độc được, nhanh chóng theo máu của nàng lạc kinh mạch hướng bốn phương tám hướng lan tràn mà đi. Trong nội tâm phát lạnh, vội vàng vận chuyển Hàn Băng đầu khí, đi phong ấn ngăn cản độc được xâm nhập.

Nhưng cái này còn không phải Tur Đồ Nam sát chiêu cực hạn, cuối cùng, lại là một đạo Hắc Ám sắc viên đạn kích xạ mà đến. Lãnh Nguyệt Vũ bên cạnh là ngăn chặn độc được, bên cạnh là trừu chọc kiếm nhảy lên. Quả thật, kiếm pháp của nàng hoàn toàn chính xác xuất chúng, nhẹ nhõm chọn trúng bay nhanh tiểu viên đạn.

Nhưng mà dùng Tur Đồ Nam xảo trá hèn hạ, vật ấy lại làm sao có thể như thế đơn giản? Viên đạn cùng kiếm vừa chạm vào đụng, liền bịch một tiếng nổ bung, một cổ yêu dị màu hồng đào sương mù, đem Lãnh Nguyệt Vũ bao phủ ở hầu hết.

Đổi lại bình thường, loại độc chất này sương mù sợ là không đối phó được Hàn Băng Kiếm Thánh Lãnh Nguyệt Vũ, dù sao lấy tu vi của nàng, hoàn toàn có thể nhắm lại thất khiếu cùng lỗ chân lông, nhẹ nhõm có thể né tránh. Nhưng mà lúc này Lãnh Nguyệt Vũ, nguyên vốn là tại một phen kịch chiến về sau, đầu khí tiêu hao rất nhiều, cộng thêm tuyệt đại đa số đầu khí muốn đi chống cự độc châm, quanh thân đã bảo hộ không được như vậy chu toàn rồi.

Sương đỏ quỷ dị theo thân thể lỗ chân lông xâm nhập về sau, liền lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ thân thể mềm mại rồi đột nhiên tê rần, vậy mà cảm giác được có chút tử chi vô lực. Trong nội tâm không khỏi hoảng hốt, cuối cùng là cái gì độc được? Thật không ngờ lợi hại, phải biết rằng coi hán Thánh giai tu vi, thân thể tổ chất đã sớm viên siêu phẩm nhân, tầm thường độc được căn bản không cách nào ăn mòn nàng siêu nhân giống như thể chất.

Làm xong đây hết thảy về sau, Tur Đồ Nam mới cuồng tiếu lấy giãy dựa đứng lên, mặt mũi tràn đầy kích động mà hèn mọn bi ối bộ dạng: "Lãnh Nguyệt Vũ a Lãnh Nguyệt Vũ, ngươi tiện nhân kia cũng có hôm nay, truy ta đuổi mấy ngàn dặm, tại trên người của ta để lại bao nhiêu đạo vết thương? Lão tử không phải là chơi người ba cái Ngoại Môn Đệ Tử, một cái Nội Môn Đệ Tử sao? Ngươi đáng cùng lão tử như vậy dốc sức liều mạng sao? Thế nào, ngươi bây giờ là không phải cảm giác được thân thể đã như nhũn ra, tứ chi vô lực? Huyết dịch gia tốc lưu động, thân thể dần dần nóng lên, phát nhiệt? Ha ha, ngươi cũng đừng vùng vẫy, giãy dựa cũng vô dụng. Nói cho ngươi biết, đây chính là lão tử thu thập thiên hạ chí âm đến tính bảy loại âm được, luyện chế mà thành thất tình hợp hoan tán. Đừng nói ngươi bởi vì tu luyện nguyệt hàn thần công chặt đứt nhục dục rồi, cho dù ngươi là trời sinh thạch nữ, một hồi sẽ qua nhi, cũng sẽ biết như đầu chó cái đồng dạng bò qua đến cầu lão tử làm người."

Lãnh Nguyệt Vũ trong ánh mắt lộ ra dày vô cùng lửa giận: "Hèn hạ vô sỉ."

"Vâng, ta hèn hạ, ta vô sỉ." Tur Đồ Nam đắc ý cuồng tiếu nói: "Ta Đạo Thánh Tur Đồ Nam, cho tới bây giờ sẽ không tự xưng là qua là cái chính nhân quân tử. O, nhìn ngươi nghiêng răng nghiêng lợi bộ dạng, ngươi có phải hay không muốn cắn ta à? Hắc hắc, hoàn toàn chính xác cũng đúng vậy a, qua trong chốc lát, lão tử tự cho ngươi giúp ta cắn thống khoái, ha ha. Đường đường một đời đầu khí Thánh Địa Nguyệt Hàn Cung cung chủ, Hàn Băng Kiếm Thánh, vạn người kính ngưỡng tồn tại. Lát nữa sẽ như đầu dâm đảng chó cái đồng dạng giúp ta thổi tiêu, tại lão tử dưới háng hầu hạ, uyển chuyển yêu kiều. Ngắm lại đều thoải mái a, ta Tur Đồ Nam coi như là thành quý cũng nguyện ý a."

"Hừ, ta cho dù chết, cũng sẽ không khiến ngươi thực hiện được." Lãnh Nguyệt Vũ thật dài lông mi run bắt đầu chuyển động, gió lạnh phật khỏi cái khăn che mặt, lộ ra hế mở mỷ như nữ thần, có chút đỏ thắm khuôn mặt. Cùng lúc đó, nàng chính đang không ngừng dùng đầu khí đi qua đi mất trong thân thể các loại độc tố. Nhưng chỉ cần ngấm lại, Đạo Thánh loại này cấp bậc đích nhân vật, vẫn lấy làm át chủ bài hai chủng độc được, như thế nào tốt như vậy phá giải hay sao?

"Ha ha? Chết? Lãnh Nguyệt Vũ, chết không phải đáng sợ nhất." Tư Đồ Nam cười đến khuôn mặt đều bóp méo: "Cho dù ngươi chết, ta cũng sẽ biết dùng các loại phương pháp hưởng dụng thân thể của ngươi. Sau đó đem ngươi cỡi hết, tìm người tối đa địa phương treo lên, chắc chắn, Thiên Lam để đó như thế nào? Ách, ngươi không thích à? Không bằng, tự động ở các ngươi Hàn Nguyệt Cung cửa ra vào a."

Như thế biến thái mà hung tàn, lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ đánh đay lòng thẳng rét run run lên, bị phần gần chết giận dữ mắng mỏ: "Tư Đồ Nam, ngươi đến tốt cùng muốn thế nào?"

"Ta không muốn thế nào!" Tư Đồ Nam về mặt vô liêm sỉ nở nụ cười: "Chỉ cần ngươi Hàn Băng Kiếm Thánh đừng động một chút lại muốn tự sát kia mà. Ngoan ngoãn địa để cho ta làm một lần, một đêm về sau, ta sẽ đem ngươi thả. Cam đoan về sau không chủ động dây dưa ngươi."

"Vô liêm sỉ, ngươi mơ tưởng." Lãnh Nguyệt Vũ hận không thể một kiếm giết hấn đi, nhưng là tứ chi không còn chút sức lực nào xuống, tuyệt đại đa số đầu khí vừa muốn dùng tại đau khổ ngăn cản hai chủng độc tố xâm nhập. Cái loại này ý niệm trong đầu, cũng chỉ là cố tình mà vô lực.

"Hắc hắc, ta biết rõ ngươi đang lo lắng cái gì. Nhất định là sợ ta một tích vui thích về sau, không chịu thực hiện hứa hẹn." Đạo Thánh Tư Đồ Nam một bộ thấy rõ nhân tâm bộ dáng, cười lạnh liên tục nói: "Nếu là như vậy, Lãnh Nguyệt Vũ ngươi tự quá coi thường ta. Ta Đạo Thánh có lẽ tại đánh nhau ấu đả phương diện không bằng ngươi. Có thể ta đời này chơi qua nữ nhân cũng là đếm không hết, nhưng lại chưa bao giờ trên một người qua lưỡng mộ. Trên thế giới nữ nhân xinh đẹp nhiều hơn là, cho dù ngươi Hàn Băng Kiếm Thánh lại đặc thù, ta cũng sẽ không vì ngươi đối với đến dây dưa có thể phá lệ nhiều sủng hạnh ngươi một lần. . ."

"Ngươi. . ." Hàn Băng Kiếm Thánh Lãnh Nguyệt Vũ bị tức được quá mức nhìn trừng trừng, cái này Tư Đồ Nam đã vô si đã đến cực hạn. Nàng tuy nhiên đầu kỹ cao tuyệt, nhưng ở đầu võ mồm phía trên, lại là căn bản không cách nào cùng càng già càng lão luyện Đạo Thánh so sánh với. Sờ dĩ cùng hấn dài dòng nhiều như vậy, cũng không quá đáng là muốn kéo dài chút thời gian mà thôi, muốn dựa vào chính mình hùng hậu đầu khí, cỡi bỏ độc được.

Nhưng là lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ trong nội tâm càng ngày càng phát lạnh chính là, nàng đem hết toàn lực, cũng chỉ có thể ngăn chặn cái kia hai chủng khó chơi chi cực độc được không phát tác mà thôi. Hơn nữa, cái loại này áp chế, vẫn còn dùng từng giọt từng giọt tốc độ không khống chế được bên trong.

Nàng nhưng lại không biết, Đạo Thánh Tư Đồ Nam cũng là tại kéo dài thời gian, chờ đợi trong cơ thể nàng dâm được cùng độc được ngay ngắn hướng phát tác. Dùng nhiều lời như vậy kích thích nàng, thứ nhất là đồ cái miệng thông khoái. Thứ hai sao, cũng tốt phân nàng thân, làm cho nàng không cách nào toàn lực chống cự độc được. Còn nữa nói, hấn cũng là ở trong tối mắng Hàn Băng Kiếm Thánh lợi hại, lời cuốn lấy Cực Hấn lĩnh vực đánh ra một kiếm, uy lực thật đúng khoa trương. Cả chân đến bây giờ mới thôi, vậy mà không có nửa điểm tuyệt tan dấu hiệu. Mà hấn U Minh đầu khí muốn đi hóa giải, cũng bị chống đỡ chần bên ngoài.

Nữ nhân này đầu khí, thức sự quá tình thuần bá đạo. Đầu đã lâu như vậy, trong cơ thể nàng dâm độc như thế nào còn không phát tác? Hơn nữa, hấn vẫn còn phòng bị một ít những vật khác, tỷ như, ả núp tại vài chục trượng bên ngoài, trong đồng loạn thạch hai người kia.

Không nói trước hai người này tại đều có tâm tư, một bên ả núp lấy Lôi Thanh, nhưng lại trong nội tâm lo lắng được vô cùng. Đối diện hai người tranh chấp, nếu như Lãnh Nguyệt Vũ thắng, như vậy chính mình hai người sinh cơ tự tăng nhiều. Dù sao, Nguyệt Hàn Cung chính là đầu khí Thánh Địa, những nữ nhân kia tính tình tuy nhiên cổ quái chút ít, nhưng vẫn là tự xưng là quảng cáo rùm beng chính nghĩa.

Mà nếu như là Tư Đồ Nam thắng, chỉ sợ dùng cá tính của hấn cùng hành vi tác phong, chính mình cùng Tả Thiên Thiên tất nhiên không có gì kết cục tốt. Cõi như là đi cả nhắc một chân Thánh giai, cái kia còn là một Thánh giai, mình muốn chiến thắng hấn, sợ là cực khó khăn.

Hiện tại, duy nhất dựa, là trong tay mười hai đem Thiên Cơ nỏ rồi. Thiên Cơ nỏ loại vật này, tốc độ nhanh, xuyên thấu lực cường, làm cho người khó lòng phòng bị. Trọn vẹn mười hai đem lên một lượt lấy dây cung dây này.

Tuy nhiên kích đầu đến nay, cái kia hai cái Thánh giai cường giả liền nhìn đều không có hướng bên này liếc mắt nhìn. Nhưng Lôi Thanh hoàn toàn có lý do tin tưởng, dùng hai người bọn họ Thánh giai thực lực, chính mình cùng Tả Thiên Thiên là tuyệt đối không có biện pháp đầu điểm được bọn hấn.

Sờ dĩ không thèm để ý, chỉ sợ còn là bởi vì chính mình hai người thực lực quá thấp, tại đối phương trong mắt bất quá là hai cái nho nhỏ con sâu cái kiến mà thôi, không cần để ý.

Nhưng hiện tại thay đổi bất ngờ, Tư Đồ Nam cùng Lãnh Nguyệt Vũ, tựa hồ có chút lưỡng bại câu thương tư thế. Mà con sâu cái kiến, tắc thì tựa hồ đã trở thành một loại tiềm ẩn uy hiếp.

Tư Đồ Nam có chút gánh không được rồi, bởi vì vừa rồi hấn chứng kiến Lãnh Nguyệt Vũ phục dụng một viên thuốc, tựa hồ, ả ả có chút muốn ngăn chặn độc được ý tứ. Mắt lẫn lông lốc một chuyển, liền lẳng nở nụ cười: "Bên kia tiêu huynh đệ cùng tiêu cô nương, hai người các ngươi xem đã đủ rồi a? Không bằng tới cùng một chỗ tâm sự?"

Chương 29: Cùng chung chí hướng

Chương 29: Cùng chung chí hướng

Lôi Thanh trong nội tâm rung mình, khắp cả người hàn ý tăng nhiều. Thầm nghĩ cái này Tư Đồ Nam không hổ là Đạo Thánh, thật đúng là lợi hại đã đến cực hạn. Nếu không phát hiện chính mình hai người, liền nam liền nữ hẳn cũng biết rồi. Không hổ là Đạo Thánh, đối với điều tra biện dịch hạng nhất, quả nhiên là đã đến Xuất Thần Nhập Hóa, không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

"Nhu thế nào, còn muốn lão phu tới thỉnh hay sao?" Tư Đồ Nam trong lời nói, lộ ra một lượng hung tàn chi ý: "Khắc khắc, các người hẳn là đương lão phu bị thương chân, là được tàn phế? Trị không được các người? Chính là một cái Thanh Đồng cấp, cộng thêm một cái Hắc Thiết cấp đồ tôn mà thôi. Lão phu một cái tát có thể chụp chết một đánh."

Lời này đang dùng khoa trương thủ pháp, nhưng lại khoa trương, hoàn toàn chính xác bị thương một chân Thánh giai thích khách, như trước không phải Lôi Thanh có thể đối phó. Nhất là thích khách, quý kẻ đa đoan, các loại thủ đoạn âm hiểm rất nhiều, làm cho người khó lòng phòng bị, là liền Lãnh Nguyệt Vũ loại này tồn tại, vừa rồi tại Tư Đồ Nam giáo quyết thủ đoạn ở bên trong, cũng là bị tổn thất nặng, rơi xuống trước mắt loại kết cục này.

"Tiểu huynh đệ, người giúp ta cùng một chỗ giết cái này ác tặc Tư Đồ Nam, ta Lãnh Nguyệt Vũ thiếu nợ người một phần Thiên đại nhân tình." Lãnh Nguyệt Vũ âm thanh lạnh như băng, giống như là tại Lôi Thanh vang lên bên tai. Đây cũng là lợi dụng đầu khí đem thanh âm ngưng tụ thành bó, trực tiếp truyền lại đến đôi phương trong lỗ tai bí thuật 《Truyện Âm Nhập Mật》. Cần đối với đầu khí khổng chế lực rất cường, mới có thể làm được.

Trong nội tâm không dám chút nào có chủ quan, Lôi Thanh đem Không Gian Giới Chỉ còi ra giao cho Tả Thiên Thiên, đối với nàng làm thủ hiệu sau. Tự chậm rãi đứng lên, vẻ mặt vô lại giống như cười đùa tí từng nói: "Không nhọc Tư Đồ tiên bối phí tâm, văn bối cái này tự động đi ra. Một cái khác là tiểu muội của ta, nhất gan, không thể gặp sinh ra. Kính xin tiên bối thứ lỗi, thứ lỗi."

Tư Đồ Nam cùng Lãnh Nguyệt Vũ ngay ngắn hướng hướng Lôi Thanh nhìn lại, chỉ thấy một người mặc da sói áo, eo vượt qua trường kiếm, lớn lên rất tuấn tú, rồi lại có chút cả lơ phất phơ bộ dáng thanh niên, chính cúi đầu khom lưng hướng hai người đi tới.

"Tiểu tử, xem như vậy cả buổi trò hay, vui vẻ không?" Tư Đồ Nam cũng không phải quan tâm một cái khác chỉ vẹn vẹn có Hắc Thiết cấp khí tức tiểu nữ hài, mà là xem tiểu tử này khí tức, cứ việc hẳn thu liễm chút ít, lại cũng có thể là Thanh Đồng Cao giai, sắp đến đỉnh phong rồi. Xem niên kỷ của hắn, có bức này tu vi ngược lại cũng không tệ rồi.

"Ha ha, lại để cho tiên bối chê cười, ngược lại là thấy thật vui vẻ, đáng tiếc." Lôi Thanh một bộ hoàn khổ vô lại bộ dáng, con mắt khổng chế không nổi mà ánh sáng màu đại thịnh hướng áo trắng bông bành, rồi lại mảnh mai vô lực Lãnh Nguyệt Vũ nhìn chăm chăm liếc, có chút trông mà thèm thèm thường nói: "Đáng tiếc, không thấy được đặc sắc nhất địa phương."

Lãnh Nguyệt Vũ trong nội tâm phát lạnh, vốn là còn trông cậy vào người trẻ tuổi kia cùng mình đứng tại trên một đường thẳng, như thế chỉ cần mình lộ năng hiểm, hai người hợp kích vẫn có một nửa cơ hội giết chết Tư Đồ Nam. Nhưng là trước mắt tiểu tử này, ánh mắt tà mà bất chính, sắc tâm khó dấu, hiển nhiên không phải cái gì chính phái hạng người lương thiện. Cái này, phiền toái lớn rồi.

Nghe vậy phía dưới, Tư Đồ Nam cũng là vui mừng ha ha phá lên cười: "Nguyên lai lão đệ hay vẫn là người trong đồng đạo, hữu duyên, thật sự rất có duyên rồi. Nhìn người dạng như vậy, có phải hay không cũng muốn kiếm một chén canh à?"

"Đa tạ tiên bối ưu ái." Lôi Thanh một bộ khó có thể che dấu vẻ vui mừng, cung vừa nói: "Văn bối tự từ chối thì bất kính rồi, kính xin tiên bối đi đầu nhắm nháp, văn bối có chút tàn cháo cơm thừa ăn ăn là xong."

"Nhu thế không vội, trước tiên là nói về nói làm sao người tới tại đây a? Nơi này chính là Thiên Tích Sơn Mạch, hoang giao dã địa, đừng nói người là đến dạo chơi ngoại thành." Tư Đồ Nam một bộ đáng tuổi cười chân thành, nhưng lại dấu điểm sát cơ đích thoát ngữ.

"Cái này nói rất dài dòng." Lôi Thanh lộ ra vẻ mặt khổ bức bộ dáng.

"Dù sao chúng ta có rất nhiều thời gian, người từ từ nói, cũng đừng nói dối nha." Tư Đồ Nam vẻ mặt cảnh cáo nói: "Ta thế nhưng mà thích khách xuất thân, nhất thiện tra tấn bức cung, liếc có thể nhìn ra người là hay không đang nói dối."

"Văn bối nào có cái này là gan lừa gạt tiên bối." Lôi Thanh vẻ mặt tức giận mà bất đắc dĩ, lắc đầu khổ than nói: "Văn bối chính là xuất thân tự Thiên Lam đế quốc thừa kế bá tước Lôi gia dòng chính đệ tử, xếp hạng thứ chín, người xưng Lôi Cửu. Bình thường đâu rồi, cũng thích cùng một đám cùng chung chí hướng các bằng hữu, bóng bầy cầu, kỳ cưỡi ngựa, đánh cuộc tiền, dạo chơi thanh lâu, uống uống hoa tửu, ngẫu nhiên khi dễ khi dễ người qua đường tiểu thương, đùa giỡn đùa giỡn đẳng hoàng phụ nữ các loại hoạt động."

"Ta hãy nói đi, ta xem tiểu tử ngươi tướng mạo, một bộ dáng vẻ lưu manh bơ tiểu sinh dạng, cũng không phải là đồ tốt." Tư Đồ Nam quan sát nét mặt phía dưới, ngược lại là nghe ra Lôi Thanh nói là lời nói thật, không khỏi ha ha đại phá lên cười.

Ngươi mới được là bơ tiểu sinh, ngươi mới không phải vật gì tốt. Lôi Thanh trong nội tâm thầm mắng cuống quýt. Bất quá, trên mặt nhưng lại lộ ra một bộ nịnh nọt đáng tươi cười: "Ta ngược lại là rất bội phục tiền bối vừa rồi câu nói kia, ta đời này chơi qua nữ nhân cũng là đếm không hết, nhưng lại chưa bao giờ trên một người qua hai đêm. Trên thế giới nữ nhân xinh đẹp nhiều hơn là, hắc hắc, quả nhiên là gọi văn bối hiểu ra, lập tức lĩnh ngộ nhân sinh đích chân lý a. Nghĩ tới ta Lôi Cửu, trước kia cũng tự xưng là vì Phong Lưu hoàn khổ công tử ca, cùng tiền bối như vậy vừa so sánh với, quả thực tựa là Hạo Nguyệt cùng đom đóm có khác. Hồ thẹn a, hồ thẹn."

"Ha ha, tiểu tử ngươi ngược lại cũng có hứng thú. Bất quá lời nói lại nói trở lại, đi thanh lâu tính toán cái gì bổn sự. Muốn chơi, tự chơi đảng hoàng thiếu nữ, thiếu phụ." Vừa nói cái này, giống như là gãi Tư Đồ Nam trong lòng ngứa, hưng phấn nói thẳng: "Cái gì con gái rượu, tiểu thư khuê các, thiên kim tiểu thư, đoan trang phu nhân, cái đó một cái không thể so với trong thanh lâu những cái kia ngại bản yêu phụ, cầu mắt xem người thấp kỹ nữ cường?"

Cường, cường ngươi cái hồn, càng là vô si đồ vật. Xem xét ngươi cái kia phó hèn mọn bi ối như chuột mặt mày, người ta thanh lâu muội tử tự không muốn tiếp đãi a? Lôi Thanh trong nội tâm oán thầm không thôi, nhưng trên mặt lại là một bộ hâm mộ hướng tới, phảng phất như tìm được người rồi sinh chi lộ chi rõ đèn giống như bộ dáng, cực kỳ hưng phấn nói: "Tiền bối quả nhiên là văn bối nhân sinh mẫu mực, văn bối đương noi theo chi."

Lôi Thanh nhưng lại không biết, cái kia Tư Đồ Nam thật đúng là bị chính mình đoán trúng. Lúc tuổi còn trẻ hấn, thực lực còn không được, chỉ là đồng dạng lớn lên đầu trâu mặt ngựa, lại keo kiệt thành tánh. Mấy lần đi dạo thanh lâu, bị người ghét bỏ sau để lại khắc sâu tâm lý oán hận, bởi vậy mới đứng thanh lâu cực độ bài xích. Từ đó về sau, dưới sự giận dữ Tư Đồ Nam liền đi lên Đạo Thánh chỉ lộ, chuyên chú tại điều phối các loại thuốc mê, độc dược, xuân dược. Muốn nói hấn cái này một thân bổn sự, đại đa số cũng là vì trộm ngọc trộm hương mà luyện tự. Về phần thích khách cái này nghề, ngược lại là bị cái này hèn mọn bi ối lão tiểu tử trở thành nghề phụ bên trong nghề phụ, cực ngẫu nhiên dưới tình huống mới khách mời một bà.

Lại bị người nhiều lần đuổi bắt vây giết, tại lần lượt đào thoát bên trong, tích lũy vô cùng chạy trốn kinh nghiệm. Tại mục tiêu vĩ đại điều khiển, Tư Đồ Nam một đường gian nan đi tới Thánh giai, xong rồi xuống hiển hách uy danh.

"Tiểu tử, có tiền đồ, ta xem trọng ngươi." Lôi Thanh mã thí tăng bốc, giống như là gãi đã đến Tư Đồ Nam chỗ ngứa, lại để cho hấn lão hoài khai an ủi, kích động mặt đỏ rần: "Quay đầu lại ta dạy cho ngươi hai chiêu, đảm bảo ngươi không hướng mà bắt lợi. Nhất là cái này ngự nữ chi thuật, lão ca ta không phải cùng ngươi thôi, chỉ cần lão tử chơi qua một lần về sau, có bao nhiêu người khóc cầu lấy lại để cho lão tử không phải đi."

Ngược lại là một bên Lãnh Nguyệt Vũ, càng nghe càng là oán giận, tại đối kháng độc được thời điểm, nhưng lại trong nội tâm thẳng hận.

"Bất quá, lời nói lại nói trở lại, ngươi đường đường bá tước gia dòng chính đệ tử, địa vị cũng là bất phàm đi à nha? Không tại trong đế đô hảo hảo hưởng phúc của ngươi, chạy đến cái này nguy hiểm trùng trùng điệp điệp địa phương tới làm gì?" Tư Đồ Nam Chung Cực hay vẫn là cực kỳ cẩn thận, nếu không, dùng hấn sở tác sở vi, sớm đã bị người chém chết vô số lần, còn có thể sống đến hôm nay? Dứt lời, gắt gao nhìn thẳng Lôi Thanh mặt, muốn theo trên người hấn phân biệt ra được mấy thứ gì đó đến.

"Tư Đồ lão ca, tiểu đệ đây cũng là bị buộc bắt đắc dĩ mới thoát đi đế đô đó a." Lôi Thanh về mặt ủy khuất bắt đầu đại kể khổ: "Văn bối tại trong khách sạn. Không cẩn thận nhìn lên một nữ tử tắm rửa, ai ngờ cái kia nữ là, kinh thành quyền quý gia quý nữ. Kết quả, cái kia nhần tâm nữ nhân tự ý thác Tự Do Dong Bình Đoàn đến đuổi giết tiểu đệ, tiểu đệ sợ liên lụy trong nhà, không thể không chạy ra. Cái này đều một đường bị đuổi giết hơn mấy tháng, khó khăn lắm chạy trốn tới cái này Thiên Tích Sơn Mạch ở bên trong, nghĩ đến Tự Do Liên Minh đi trốn tránh gió đầu."

"Ta khinh bỉ ngươi." Tư Đồ Nam về mặt xem thường dựng lên ngón giữa: "Nhìn lên liền nhìn lên quá, còn nói không cẩn thận làm gì?" Vừa mới nói xong, hấn lại lộ ra hầu nhanh chóng bộ dáng, tràn đầy Bát Quái thèm thuồng hỏi: "Là nhà ai quyền quý quý nữ? Có xinh đẹp hay không? Vóc người đẹp không tốt?"

"Ách, Thiên Lam trong đế quốc các thủ phụ Ngu Thiên Cơ con gái..." Lôi Thanh về mặt bắt đắc dĩ mà im lặng nói ra.

Tư Đồ Nam mở to hai mắt nhìn, gắt gao nhìn thẳng Lôi Thanh, ngược lại hít một hơi hơi lạnh: "Bà mẹ nó, tiểu tử ngươi có loại. Liền Ngu Thiên Cơ con gái cũng dám gây? Liền lão tử ta cũng không dám đi chiêu Ngu Thiên Cơ a..."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Mệnh huyền một đường

Chương 30: Mệnh huyền một đường

"Tur Đồ lão ca, ngươi cũng đừng cười nhạo tiểu tử." Lôi Thanh vẻ mặt đồ thiên đại nắm mốc khổ bức bộ dáng: "Sớm biết như vậy cái kia nữ giả nam trang đi đầy đường đi bộ, có gia không trở về chạy khách sạn ở tiểu nữ nhi là nội các thủ phụ gia thiên kim, cầm thanh đao gác ở ta trên cổ, lại ăn mười cái tìm gấu gan báo cũng không dám a." Kỳ thật vấn đề này lại nói tiếp, Lôi Thanh cũng quả thực phiền muộn mà cảm thấy không may. Kinh đô hậu duệ quý tộc gia quý nữ tử đệ, Lôi Thanh cho dù không có toàn bộ báỉ kiến, ít nhất đại đa số cũng là biết rõ. Nhưng này cái Ngu Thiên Cơ con gái Ngu San San, từ nhỏ cũng không phải là trưởng ở kinh thành. Mấy cái hồ bằng cầu hữu cùng một chỗ hồng khuyến khích xuống, sự tình cứ như vậy bị kịch rồi.

Lãnh Nguyệt Vũ thân hình có chút rung rung, phảng phất cũng là đã nghe được có chút đề ý sự tình.

"Tiền đồ, nhìn một cái ngươi cái kia tiền đồ bộ dạng." Tur Đồ Nam hèn mọn bị ối trên mặt, nhưng lại lóe ra thần thánh hào quang, vẻ mặt lời lẽ chính nghĩa nói: "Không phải là nhìn lên nội các thủ phụ gia con gái tắm rửa nha, làm nam nhân, đây là vinh quang kia mà, sao có thể bị thụ điểm đá kích tự không đem thâu hương thiết ngọc vĩ đại sự nghiệp làm đi xuống đâu này? Chúng ta dám tặc, được khi bại khi thắng, vĩnh viễn không buông bỏ, cùng lắm thì, tập hợp lại lại tới một lần. Bất quá, Ngu Thiên Cơ hoàn toàn chính xác không dễ chọc, lần sau làm việc, được nghĩ kĩ năng lực của mình. Giống chúng ta loại này lập chí làm hái hoa tặc, cũng phải chú ý chút ít sách lược cùng trí tuệ."

Lôi Thanh trong nội tâm thầm mắng, ngươi mới lập chí đương hái hoa tặc đâu rồi, cả nhà ngươi đều là hái hoa tặc. Còn lần sau, lần sau cái đầu của ngươi. Ngươi cho ta Lôi Cửu cùng ngươi đồng dạng hèn mọn bị ối à?

"Cho ngươi lần cơ hội, ném thử người ta đường đường đầu khí Thánh Địa cung chủ lão Đại đầu súp." Tur Đồ Nam liếc về phía Lãnh Nguyệt Vũ, cười hắc hắc nói: "Tiểu tử, ngươi còn do dự cái gì, loại cơ hội này thế nhưng mà bách niên khó được nhất ngộ. Ta có thể nói cho ngươi biết, dựa vào ta tung hoành bại hoa kinh nghiệm nhiều năm, đừng nhìn cái này Lãnh Nguyệt Vũ trưởng thành rồi, nhưng vẫn là cái vừa ráp xong chim non. Tiểu tử, tiện nghi ngươi rồi."

Tiện nghi cái đầu của ngươi. Lôi Thanh biết rõ Tur Đồ Nam loại này xảo trá lão hồ ly, ở đâu khả năng cho mình đi chiếm như thế tiện nghi, rõ ràng tự là lại để cho chính mình đi dò xét thoảng một phát Lãnh Nguyệt Vũ hay không còn có sức chiến đấu. Nếu có sức chiến đấu, vậy là tốt rồi, mình chính là cái kẻ chết thay. Nhưng nếu thăm dò ra Lãnh Nguyệt Vũ đã độc nhập bệnh tình nguy kịch, hẳn chắc chắn sẽ không thật sự lại để cho trên mình mã, mà chính mình rất ủy khuất đi ăn canh thừa đồ ăn thừa.

Không quan hệ mặt khác, nam nhân bản tính mà thôi.

Cùng hẳn chụp vào cả buổi gần như, duy nhất thu hoạch, sợ là cái này Tur Đồ Nam, thật đúng là cho là mình là cái cùng hẳn cùng đường mặt hàng, bởi vì thâu hương thiết ngọc mà bị người đuổi giết, không thể không chạy trốn đến tận đâu tận đâu chủ. Ách, tuy nói trên thực tế đúng là như thế. Nhưng Lôi Thanh còn tự nhận là thật sự cùng hẳn Tur Đồ Nam không phải một đường mặt hàng.

Nhưng sự tình đã đến loại tình trạng này, đã không có Lôi Thanh đối ý cơ hội. Nghe vậy, liền lộ ra đối với Lãnh Nguyệt Vũ thêm chảy nước miếng, một bộ sắc tâm đại thịnh bộ dáng, rất muốn thoảng cái tự nhào tới đem nàng hung hăng chà đạp một phen ánh mắt, gắt gao nhìn thẳng Lãnh Nguyệt Vũ bởi vì có chút độc được chi cô, mà không ngừng phập phồng bộ ngực sữa, nuốt thoảng một phát nước miếng, gian nan nói: "Tur Đồ lão ca, cái này không tốt lắm đâu? Cái này Lãnh Nguyệt Vũ là ngài phí hết thật lớn kinh mới bắt được. Nếu không, ngài lên trước, ta theo ở phía sau uống hai đạo súp là được."

Cái gì đầu đậm súp, hai đạo súp. Cái này thuật ngữ đủ chuyên nghiệp đó a. Lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ đã nghe được trong con giận dữ đã đến cực hạn, nếu không có toàn bộ đầu khí đã dùng tại chống cự đâm độc bên trên, mà lại đã có chút sắp chống cự không nổi trạng thái. Không thể nói trước đã sớm bạo khởi đem cái này một già một trẻ, hai cái hèn hạ vô sỉ chỉ cực đâm tặc tháo thành tám khối rồi.

"Tiểu tử, cho ngươi đi ngươi tự đi, phật lão tử có ý tốt, đừng trách ta bạo nổi a." Tur Đồ Nam vậy đối với tam giác mắt chuột ở bên trong, đã lộ ra hung quang.

Hào ý ngươi cái hồn, điểm quỷ tâm tư này của ngươi người qua đường đều biết. Lôi Thanh trong nội tâm là oán thầm không thôi, bên cạnh là ở trên mặt lộ ra một bộ kềm nén không được hạo sắc dạng, ha ha nở nụ cười: "Đã Tur Đồ lão ca như thế thịnh tình, vậy tiểu đệ tự không có ý tứ á." Xoa xoa tay, bắt đầu hướng Lãnh Nguyệt Vũ đi đến.

Lãnh Nguyệt Vũ hạnh con mắt, rồi đột nhiên trợn lên, quanh thân run rẩy gắt gao nhìn thẳng Lôi Thanh. Trên tay chuỗi này hoa lệ mà tản ra hàn khí Băng Phách kiếm, chăm chú địa nắm, hoàn mỹ không tỳ vết ngọc thủ, run rẩy không thôi. Phảng phất Lôi Thanh chỉ cần thật sự dám nhích lại gần mình, cho dù là đem hết toàn lực, cũng sẽ biết một kiếm đưa hẳn chém giết.

Như thế sát cơ mười phần ánh mắt, lại để cho Lôi Thanh cũng là nhìn không được có chút rung mình một cái. Nhưng là, hẳn như cũ là một bộ mê đắm bộ dáng, chậm rãi đi tiến lên. Cùng lúc đó, ánh mắt của hắn, cũng là gắt gao nhìn thẳng Lãnh Nguyệt Vũ vậy đối với phần nộ, nhưng là đã bắt đầu dấu giấu không được một tia xuân ý ánh mắt.

Lôi Thanh từ nhỏ tại đế đô lớn lên, phong hoa tuyết nguyệt cũng là thấy nhiều hơn. Lãnh Nguyệt Vũ trong ánh mắt cái kia ti xuân ý đại biểu nội hàm, hẳn tự nhiên sẽ không lạ lắm. Trong nội tâm thẳng câu nguyện, Lãnh Nguyệt Vũ a Lãnh Nguyệt Vũ, hi vọng ngươi hoàn toàn thanh tỉnh, còn có chút lực lượng, nếu không, hôm nay mấy người chúng ta nhất định phải chết ở chỗ này.

Lại tiến lên trước hai bước thời điểm, Lôi Thanh rốt cục làm ra động tác, bởi vì đã đưa lưng về phía Tur Đồ Nam. Bởi vậy, trên mặt cái kia một bộ vô sỉ mà hạo sắc biểu lộ nhưng lại thu vào, trở nên bình tĩnh mà nghiêm nghị. Cùng lúc đó, đối với Lãnh Nguyệt Vũ chớp chớp mắt, đưa mắt liếc ra ý qua một cái. Trong nội tâm như trước tại câu nguyện, Lãnh Nguyệt Vũ, ngươi có thể ngàn vạn muốn thả thông mình chút ít. Ngươi thế nhưng mà đường đường đầu khí Thánh Địa cung chủ lão Đại, cũng không thể cùng những cái kia ngực lớn thì không có đầu óc nước nữ nhân đồng dạng nào tàn a?

Lúc này, Lôi Thanh phía sau lưng đã bởi vì khẩn trương mà có chút toát mồ hôi. Hẳn biết rõ xảo trá lão hồ ly Tur Đồ Nam, khẳng định tại quan sát phản ứng của hai người, nhất là Lãnh Nguyệt Vũ phản ứng cùng biểu lộ. Một khi bị hắn phát hiện sơ hở, sự tình khẳng định phải không xong.

Lôi Thanh tu vì, tuy nhiên hiện tại đã sắp bước vào Thanh Đồng giai đình phong rồi. Nhưng là cùng Tư Đồ Nam cái loại này Thánh giai, chênh lệch thật sự quá lớn. Đừng nói cái kia đâm tặc cả nhắc một chân, cho dù hai cái đùi đều cả nhắc rồi, chỉ sợ cũng không phải mình có thể đối phó được. Lần này muốn muốn lật bàn, phải Lãnh Nguyệt Vũ, chính mình, cùng với Tả Thiên Thiên ba người chung sức hợp tác, giết Tư Đồ Nam trở tay không kịp mới có thể làm được.

Tả Thiên Thiên tuổi tuy nhỏ, nhưng cùng Lôi Thanh kẻ vai chiến đấu tốt nhiều lần, cũng không ngạo kiêu nào tàn, ba phen mấy bận tại nhất thời khắc mấu chốt, cho Lôi Thanh rất cường lực hòa lực trợ giúp. Hai người tuy nhiên nhận thức chính là một hai thàng, nhưng ở ăn ý cùng tín nhiệm phương diện đã dường thành.

Lại để cho Lôi Thanh có chút bận tâm ngược lại là Lãnh Nguyệt Vũ, cái này cao cao tại thượng như là tiên nữ tồn tại, thực lực cường đại, thân phận siêu cao. Nhưng càng là loại này tự cấp bậc tồn tại, lại càng không dễ dàng tại nghịch cảnh cùng ngăn trở bên trong, bảo trì ở lý trí cùng ý chí chiến đấu.

Lôi Thanh đang thi triển ra nét mặt của mình cùng ánh mắt về sau, nếu không hi vọng Lãnh Nguyệt Vũ minh bạch, còn cần nài nỉ tín nhiệm, cùng với phối hợp cùng không chế. Nếu không, một khi nàng chỗ đó lộ ra chân tướng. Lôi Thanh duy nhất có thể lựa chọn, là lập tức mang theo Tả Thiên Thiên cùng một chỗ chạy trốn. Về phần có thể chạy hay không mất, cùng với cái này Lãnh Nguyệt Vũ cuối cùng nhất như thế nào kết cục, đã không phải là Lôi Thanh có thể quan tâm trong phạm vi rồi.

Nhưng hẳn hy vọng nhất, vẫn có thể chung sức hợp tác, giết chết Tư Đồ Nam. Con đường này, nhìn như nguy hiểm nhất. Nhưng trên thực tế chỉ cần thao tác được tốt, là an toàn nhất chỉ lộ. Cũng là bởi vậy, Lôi Thanh tại ngay từ đầu bị nhìn thấu về sau, không có mang theo Tả Thiên Thiên lập tức chạy trốn nguyên do, bởi vì khi đó coi như là chạy trốn, cũng có rất lớn tỷ lệ bị què chân Tư Đồ Nam đuổi theo, bởi vì Tư Đồ Nam là một cái cực kỳ am hiểu cách truy tung Thánh giai thích khách.

Lại để cho Lôi Thanh có chút thờ dãi một hơi chính là, Lãnh Nguyệt Vũ thực sự không phải là hẳn chỗ lo lắng cái chủng loại kia ngực lớn thì không có đầu óc nữ nhân. Đang nhìn đến Lôi Thanh đột nhiên trở mặt, cùng với thi tới ánh mắt. Cái kia phò tức phần nộ, lại xem thường ánh mắt, phảng phất không có chút nào biến hóa. Là liền nàng như trước nắm bắt kiếm tay, cũng tiếp tục đang run rẩy.

Hoàn toàn không có biểu lộ cùng phản ứng, lại để cho Lôi Thanh tức là mừng rỡ, lại là lo lắng. Mừng rỡ chính là nàng khả năng xem hiểu ám hiệu của mình, hơn nữa trước tiên đã làm xong phối hợp ý định. Còn có một có thể là, cái này bà cô căn bản sẽ không lĩnh ngộ của mình ánh mắt.

Nhưng việc đã đến nước này, đã không tới phiên Lôi Thanh do dự rồi. Như cũ là đổi lại một bộ đâm tặc thiếu niên hư hỏng biểu lộ, không thể chờ đợi được đi ra phía trước, thềm thường mà miệng ba hoa nộ cười đâm đâm: "Không thể tưởng được ta Lôi Cửu, đời này lại vẫn có bức này vinh hạnh có thể chơi đến đường đường Nguyệt Hàn Cung cung chủ, coi như là lập tức chết mất cũng đáng được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Mất đi mây lại

Chương 31: Mất đi mây lại

"Đâm tặc, ta muốn giết ngươi." Lãnh Nguyệt Vũ ánh mắt, phần nộ đã đến cực hạn, tựa hồ muốn bạo khởi sát nhân. Nhưng tựa hồ hữu tâm vô lực, hai chúng độc tố đan vào xâm nhập, làm cho nàng phát run tay, liền kiếm đều cầm không được rồi. Đinh được một tiếng, rơi xuống suy sụp.

Lôi Thanh hình như là bị lại càng hoảng sợ bộ dạng, thấy thế phía dưới, nhưng lại ha ha nở nụ cười đâm: "Đường đường Lãnh đại cung chủ, bao nhiêu cường giả trong suy nghĩ vô cùng kính ngưỡng thần tượng, vậy mà rơi xuống loại tình trạng này. Cũng nên ta Lôi Cửu gặp may mắn a." Dứt lời, một đôi tặc tay, bắt đầu không có hảo ý hướng Lãnh Nguyệt Vũ bộ ngực sửa chộp tới. Cùng lúc đó, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, lại hướng Lãnh Nguyệt Vũ chớp chớp mắt. Hi vọng nàng tích cực phối hợp, đừng thật sự bạo khởi một kiếm đem mình chém.

Mà lúc này Lôi Thanh trong nội tâm, cũng là một cây dây cung căng cứng đã đến cực hạn, đã muốn phòng bị Lãnh Nguyệt Vũ không khống chế được, vừa muốn phòng bị Tư Đồ Nam tùy thời sẽ có động tác. Dựa theo nam nhân bản tính cùng Tư Đồ Nam háo sắc trình độ để phán đoán, hẳn là tuyệt đối không có khả năng thật làm cho chính mình đến hưởng dụng cái này đầu đạm súp.

"Phun, đâm tặc, ngươi chết không yên lành." Lãnh Nguyệt Vũ vùng vẫy hai cái, thân thể mềm mại nhưng lại mềm nhũn xuống dưới. Trong ánh mắt bi phần lừa gạt, phảng phất thiêu đốt đã đến cực hạn, hướng phía Lôi Thanh trên mặt gắt một cái.

Cái này một ngụm, phun rất đúng có chuẩn lại hung ác, trực tiếp phun tại Lôi Thanh trên khóe miệng. Lôi Thanh trong nội tâm thầm mắng, diễn kịch quy diễn kịch, ngươi cũng không cần phun ác như vậy a? Lại là thâm kêu, Tư Đồ Nam a Tư Đồ Nam, ngươi lão tiểu tử cũng quá cẩn thận chút ít a? Tranh

thủ thời gian gọi ngừng a.

Nhưng là, Tư Đồ Nam lại ngược lại là ha ha phá lên cười: "Tiểu lão đệ, điểm phúc sâu a. Lãnh đại cung chủ đầu đàm súp, cũng không phải là ai cũng có thể uống đến, còn không mau mau hưởng dụng."

Thấy hắn không gọi ngừng, Lôi Thanh cũng đành phải kiên trì tiếp tục xuống dưới, liếm liếm khoe miệng thêm thường, lộ ra vẻ mặt cực độ hèn mọn bi ối cùng hưởng thụ biểu lộ: "Chắc chắn, Lãnh tiên tử tiên nước miếng cũng không phải ai cũng hưởng dụng lấy được, quả nhiên cùng nữ tử không giống với a, ta nói Lãnh tiên tử, ngươi có phải hay không đã không thể chờ đợi được?" Vậy đối với tại màu trắng dưới mặt quần áo, phình căng bộ ngực sữa, tuy nhiên thật sự lại để cho Lôi Thanh thêm thường không thôi, có muốn muốn liếm liếm mò xuống đi mãnh liệt xúc động.

Nhưng là Lôi Thanh lại biết, Lãnh đại cung chủ bộ ngực sữa cũng không phải là tốt như vậy động vào. Một khi động thủ, không nói trước nàng có thể hay không lập tức trở mặt. Nhưng dù là tất cả mọi người còn sống, nghe đồn rằng lạnh lùng mà khí phách Lãnh Nguyệt Vũ, nhất định sẽ tìm chính mình thu được về tính sổ. Chính mình thể cốt yếu, có thể kinh không được nàng chà đạp.

Mà thôi, dùng còi quần áo đến gia tăng xâm nhập nội dung cốt truyện, để giảm đi Tư Đồ Nam lòng nghi ngờ a. Nghĩ đến nơi này, Lôi Thanh vẻ mặt cười đậm đắng cuồng quít: "Tiểu quái quái, ngươi cũng đừng gấp, nhà của ngươi Lôi Cửu thiếu gia rất nhanh sẽ tiến đưa ngươi bên trên cực lạc." Bỏ đi da sói áo, lộ ra cái kia thân có chút cũ nát, nhưng trải qua Tả Thiên Thiên xử lý về sau, đã hoàn hảo tề da giáp mềm mọng.

Muốn nói Lôi Thanh hình tượng thật đúng là không tệ, hai mươi dây xích tuổi trẻ chàng trai, tuấn lãng mặt, lưng đeo trường kiếm, cộng thêm đã từng chọn kỹ lựa khéo, đặc biệt chú trọng đẹp mắt tề da giáp mềm mọng, phụ trợ được hắn hiển thị rõ khí khái hào hùng bức người khí chất. Đương nhiên, cái này bức cách ăn mặc tại lúc trước hắn, vẫn còn có chút loè loẹt bơ tiêu sinh bộ dáng. Chỉ có điều, trải qua đại lượng lịch lãm rèn luyện cùng bị đuổi giết ma luyện về sau, lại để cho khí chất của hắn trở nên có chút thành thực tang thương, trên bị giáp rậm rạp các loại vết kiếm vết cào, vì hắn bằng thêm mấy phần mị lực.

Cách đó không xa Tư Đồ Nam, nhìn xem Lôi Thanh bộ dạng này tư thế oai hùng bùng bùng phần chấn tuấn lãng bộ dáng, trong lòng cũng là ghen ghét thâm mắng. Lão thiên gia thật đúng là không công bình, bằng cái gì tiểu tử này lại là sinh trưởng ở quý tộc gia, lại là anh tuấn tuổi trẻ, phong độ tư thái tiêu sái. Mà chính mình lại từ nhỏ nhận hết đau khổ gấp trăm trở, no một bữa đói một bữa, cũng bởi vì lớn lên lúng túng thường xuyên bị người ghét bỏ, liền ăn xin đều lấy không nhiều lắm.

Nếu như hắn lần này tiếng lòng bị Lôi Thanh đã nghe được, nhất định sẽ cười to, ngài lão thái qua khiêm tốn rồi, ngài lão Hà dừng lại là lớn lên lúng túng?

Là liền Lãnh đại cung chủ, tại nhìn thấy Lôi Thanh cái kia không tầm thường bề ngoài khí chất về sau, trong ánh mắt phần nộ chi ý cũng hơi hơi tiêu tán chút ít. Ngay tiếp theo cái kia một vòng như như không xuân ý, cũng nồng đậm rất nhiều. Cũng không phải nói nàng tại hoa mắt si. Chỉ là Lôi Thanh cái kia tuấn tú bề ngoài, hoàn toàn chính xác làm cho nàng giảm bớt rất nhiều chán ghét cảm giác. Đồng thời, đối với độc tố áp chế, cũng đang đang dần dần không khống chế được.

Lôi Thanh nhưng lại tại mắng lên, Tư Đồ Nam a Tư Đồ Nam, ngươi lão tặc này sẽ không thật sự có cái gì đặc thù háo sắc a? Hoặc là chính mình không được? Như thế nào còn không gọi ngừng a.

Roi vào đường cùng, Lôi Thanh chỉ phải lại là thoát. Đem tề da giáp da cùng áo lót đều thoát khỏi, trực tiếp lộ ra nửa người trên. Trải qua thời gian dài rèn luyện, lại để cho thân hình của hắn lộ ra thập phần hoàn mỹ. Từng đạo dư vết sẹo, lại để cho hắn chỉ vẹn vẹn có một ít non nớt bơ cảm giác kẻ hết phóng đi. Cho người lưu lại ấn tượng là đã trải qua rất nhiều Sinh Tử kiếp khó mà ma luyện đi ra dương cương khí tức.

"Mặc kệ, thu được về tính sổ tự thu được về tính sổ a, chết thì chết a." Lôi Thanh quyết định đến hung ác một ít, lại hướng Lãnh Nguyệt Vũ làm cái ánh mắt về sau, liền bắt đầu cười đậm đắng liên tục cùng nhau đi lên: "Tiểu quái quái, nhà của ngươi Lôi Cửu thiếu gia đến rồi." Trực tiếp nhào tới trước, ôm lấy Lãnh Nguyệt Vũ thân thể mềm mại.

Ôn hương nhuyễn ôm

Nàng cái kia nhanh nhẹn Xuất Trần Nữ Thần khí chất, cộng thêm nàng cao không thể chạm, chỉ có thể nhìn lên thân phận. Cái này một ôm xuống, sâu kín mùi thơm của cơ thể xông vào mũi. Lại để cho hồi lâu không biết nữ nhân tư vị Lôi Thanh, cũng là chịu huyết mạch phun trướng, hưởng thụ như vậy kích thích cảm giác lúc, hô hấp không khỏi dồn dập mà trầm trọng. Dục vọng bùng bùng phần chấn xuống, sinh ra một cổ xé nát nàng áo trắng quần trắng, đặt ở thân thể dưới đáy hung hăng chà đạp một phen xúc động.

Cũng may bây giờ còn có Tư Đồ Nam ở một bên nhìn chăm chăm, cộng thêm nếu như mình thật sự làm đến quá phận, trong ngực khí chất tuyệt mỹ Nữ Thần sợ là sẽ phải bạo khởi một kiếm đem mình giết chết nói sau.

"Ninh ~ anh "

Lãnh Nguyệt Vũ tuy nhiên đau khổ chống cự độc tố thật lâu, nhưng này chút ít cường lực dâm độc, như cũ là may may xâm nhập đã đến huyết mạch của nàng bên trong. Chỉ có điều, cho tới nay đều là dựa vào nàng tính thuần Hân Băng đầu khí, cùng với cường đại đích ý chí lực tại đau khổ chống cự mà thời.

Lôi Thanh cho cảm giác của nàng, cùng hèn mọn bi ối khó thấy được cực hạn Tư Đồ Nam hoàn toàn bất đồng. Tuổi trẻ, tuấn tú, cùng với tràn đầy dương cương khỏe mạnh khí tức. Cho dù bình thường, cũng hoặc nhiều hoặc ít sẽ để cho một ít lòng của nữ nhân sinh hảo cảm, có lẽ còn sẽ có chút ít kiều diễm mơ màng.

Hôm nay, những cái kia dâm độc đã dần dần nuốt sống ý chí của nàng, ảnh hưởng đến nàng sinh lý, kích phát nàng một mực đóng băng lấy ham muốn.

Bị tràn ngập nam tính dương cương khí tức Lôi Thanh như vậy một ôm, gắt gao khổng chế ham muốn, cũng là có chút ít vô đề dấu hiệu. Vậy đối với Thu Thủy giống như hai cái đồng tử bên trong, sức chống cự đã càng ngày càng yếu, ần ần có chút thủy triều mùa xuân tràn lan rồi. Bản năng đem ra sử dụng phía dưới, vậy mà hướng Lôi Thanh trong ngực theo thoáng một phát.

Lôi Thanh có chút tròn tròn mắt, cái này, cái này Lãnh Nguyệt Vũ sợ thật sự có chút khổng chế không nổi dám độc, gây chuyện không tốt sẽ giả đùa giỡn thực làm. Đổi lại bình thường, Lôi Thanh cũng không phải chú ý cùng như thế như vậy Nữ Thần khí chất nữ nhân chung phó Vu son một phen.

Nhưng bây giờ là cái tình huống như thế nào? Tư Đồ Nam ở một bên nhìn chăm chăm, mệnh huyền một đường thời khắc a. Cũng may Lôi Thanh không phải cái loại này chưa nhân sự chim non, đối với loại chuyện này hoặc nhiều hoặc ít còn có chút điều khiển tự động năng lực. Cẩn cẩn đầu lưỡi, lại để cho chính mình thanh tỉnh một ít. Đồng thời, về mặt tà mị đáng tuổi cười hướng Lãnh Nguyệt Vũ bên tai hôn tới, nhưng là, tiến tới nàng vành tai bên cạnh, dụng thanh âm cực thấp nói: "Lãnh tiên bối, trấn tĩnh, điều khiển tự động."

Những lời này, lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ thân thể mềm mại chấn động, trong đôi mắt có chút một thanh tỉnh, lộ ra xấu hổ cảm giác. Vừa rồi chính mình, vậy mà thật sự chênh lệch chút ít bị ham muốn cắn nuốt.

"Làm bộ rên rỉ, run rẩy."

Lôi Thanh lại là thấp giọng nói một câu.

"Ân, anh ~" Lãnh Nguyệt Vũ nghe vậy, theo yết hầu ở chỗ sâu trong, phát ra như có như không, làm cho người ham muốn thực cốt yêu kiều thanh âm, thân thể mềm mại có chút vận vẹo mà run rẩy lên. Kỳ thật, chỉ sợ chỉ có chính cô ta mới biết được, chính mình cái, chỉ sợ thật đúng là không phải làm bộ. Vành tai chỗ như thế mẫn cảm, lại bị hần nhẹ lăm lăm lời nói nhỏ nhẹ, khí tức quét.

Tư Đồ Nam tại cách đó không xa, thấy Lãnh Nguyệt Vũ cái kia cực kỳ mê người một màn, cũng là nhìn không được đại nuốt nước miếng. Đồng thời cảm khái, cái này Lôi gia tiểu tử, cũng là cái đùa bốn nữ nhân hảo thủ. Nhanh như vậy đã tìm được Lãnh Nguyệt Vũ nhược điểm rồi.

Bất quá, theo như cái này thì, Lãnh Nguyệt Vũ chỉ sợ là thật không có sức phản kháng rồi. Nếu không, coi hần sinh ra chó gần hành vi tác phong, làm sao có thể để ý chỉ thanh tỉnh, hoặc là còn có sức chiến đấu thời điểm, tùy ý một người nam nhân như thế khinh bạc?

Cáo già Tư Đồ Nam, rốt cục kiềm chế không được, cũng không thể thật sự gọi tiểu tử này ăn hết đầu đàm súp đi thôi?

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Không phải người chết, là ta mất mạng ----o0o----

Chương 32: Không phải người chết, là ta mất mạng

Dùng Tư Đồ Nam bản tính, nếu không sẽ không thật làm cho Lôi Thanh đi ăn đầu đàm súp, liền hai đạo súp cũng sẽ không lại để cho hần uống. Dù sao, tại hần thoải mái thời điểm, không có khả năng lưu một cái có địch ý tiểu tử ở một bên nhìn chăm chăm. Trừ phi hần có yêu mến lại để cho người ở bên đang xem cuộc chiến đặc thù ham mê, lúc này mới hội dùng thủ đoạn chế trụ Lôi Thanh. Nếu không, hơn phân nửa là sẽ trực tiếp giết Lôi Thanh xong hết mọi chuyện.

Lôi Thanh lúc này nhìn như tại hưởng thụ, kì thực nhưng lại toàn thân ở vào khẩn trương bên trong, tùy thời chuẩn bị một nhảy dựng lên, bạo khởi sát nhân trạng thái xuống. Cảm giác được Tư Đồ Nam đã không có hảo ý đã đi tới, liền như cũ là dán Lãnh Nguyệt Vũ bên tai nói: "Lãnh tiên bối, tỉnh táo, chuẩn bị!"

Vì kích thích thoáng một phát Tư Đồ Nam lý trí, cùng lại lần nữa giảm xuống hần tính cảnh giác. Lôi Thanh về mặt tà mị cười âm thầm, càn rỡ kêu lên: "Lãnh tiểu quái quái, trước hết để cho nhà của người Lôi thiếu gia đến kiểm tra một chút, Hàn Băng Kiểm Thánh ngọc ~ nhũ, đến tốt cùng cùng bên cạnh nữ nhân có gì bất đồng?"

Dứt lời, một chỉ tặc tay cứ như vậy hèn mọn bị ỏi hướng Lãnh Nguyệt Vũ bộ ngực sửa tìm kiếm

Tư Đồ Nam bị lời này là kích thích chính là trong nội tâm một não, thầm nghĩ tốt người tên tiểu tử, thật đúng là chơi nghiệm? Lão tử còn không có kiểm tra đầu rồi, đến phiên tiểu tử người sao? Trước khi sờ dĩ nhiên nài, đây là vì lại để cho tiểu tử này thăm dò thoáng một phát Lãnh Nguyệt Vũ có phải hay không còn có năng lực phản kháng.

Hôm nay xem ra, cái này Hàn Băng Kiểm Thánh Lãnh Nguyệt Vũ thật là xong đời, nếu không, dùng tính tình của nàng bản tính cùng thân phận địa vị, là

tuyệt đối sẽ không cho phép như thế một tên tiểu tử khinh bạc tục tĩu mà không bạo khởi sát nhân.

Kỳ thật Tư Đồ Nam dung mạo xấu xí, tâm lý lại u ám vận vẹo. Sống cả đời này, dựa vào tà ác thủ đoạn, đích thật là hái không ít hoa, tai họa rất nhiều đang hoành thiếu phụ thiếu nữ. Nhưng là lại nói trở lại, đời này còn thật không có chính thức đọc hiểu qua lòng của phụ nữ, cũng không có bị nữ nhân ưu ái ái mộ qua. Sao có thể có thể chính thức hiểu rõ lòng dạ đàn bà đến tột cùng là như thế nào chuyển hay sao? Càng không có thể giải Lãnh Nguyệt Vũ trong nội tâm như thế nào muốn.

Trên thực tế, đổi lại một cái cùng Tư Đồ Nam đồng dạng thô bỉ xấu xí, làm cho người nhìn qua chỉ tiện sinh lòng chán ghét người đến chấp hành Lôi Thanh đồng dạng kế hoạch. Cho dù là Lãnh Nguyệt Vũ minh bạch cái này là vì hợp lực giết địch, cũng vạn không được có thể như thế ủy khuất chính mình, thậm chí trong nội tâm không có quá lớn mâu thuẫn tới phối hợp. Trái lại, tại dám được xâm nhập phía dưới, loáng thoáng gian, nặng tựa hồ còn cực kỳ hưởng thụ loại cảm giác này.

Cái này chỉ sợ không phải là Tư Đồ Nam không nghĩ ra, liền Lôi Thanh cũng là muốn không đến.

Lôi Thanh khác người động tác, phảng phất chọc phải Tư Đồ Nam điểm mấu chốt. Vốn là kéo lấy một đầu tàn chân, có chút chậm rì rì tới. Thấy thế phía dưới, Tư Đồ Nam hăng hái chạy tới, trên mặt có chút ít dử tợn hướng Lôi Thanh trên người chớp tới, trong nội tâm thâm nghĩ, tiểu tử, nhiệm vụ của ngươi hoàn thành, tự cho lão tử đi chết đi.

Tại Tư Đồ Nam trong tưởng tượng, dùng hãn Thánh giai thực lực, giết chết một người không hề phòng bị Thanh Đồng Cao giai tiểu tử, cái kia quả thực tự là bóp chết một con kiến giống như nhẹ nhõm. Ai ngờ, ngay tại tay của hãn sắp bắt được Lôi Thanh phía sau lưng thời điểm, Lôi Thanh nhưng lại rồi đột nhiên bạo phát.

Đã sớm mượn Lãnh Nguyệt Vũ thân thể che lấp, lén lút đặt tại bên hông tay, đột nhiên cầm chuôi kiếm.

"Bang!"

Thanh Phong kiếm rời vỏ mà ra, Lôi Thanh một cái xoay người bạo lên, Lôi Gia Chiến Quyết thức thứ nhất sấm sét vang dội, trong một mệnh huyền một đường dưới tình huống, bị hãn thi triển đã đến cực hạn. Thanh Phong kiếm tại trong một chớp mắt, như là ánh lửa bập bùng nổ ra, mười bảy mười tám đạo mũi nhọn, hàn quang lập loè, xen lẫn xì xì Lôi Điện chi ý, đem Tư Đồ Nam bao phủ tại trong đó. Từng đạo Lôi Quang kiếm quang, hướng phía hãn quanh thân chỗ hiểm nhanh đâm mà đi.

Đổi lại cao thủ, trong một dưới tình hình, sợ là sẽ phải trực tiếp bị Lôi Thanh một kiếm này chiêu chém giết tại tại chỗ. Nhưng mà Tư Đồ Nam là người nào?

Tuy nhiên người này háo sắc, hèn hạ, vô si. Nhưng hãn vẫn là chính chính kinh kinh một vị Thánh giai thích khách, nhìn chung thứ nhất sinh, ngoại trừ hái hoa cái kia ham mê bên ngoài, cũng là một mực tại cần tu khổ luyện, cố gắng gia tăng tu vi của mình thực lực. Tại hãn hèn mọn bị ối mà cường đại trong khi còn sống, càng là đã trải qua tất cả lớn nhỏ chiến đấu vô số lần, tranh đấu kinh nghiệm, xa không phải Lôi Thanh loại này mới xuất đạo không bao lâu chim non có thể so sánh với.

Sinh tử một đường, lấy mạng đổi mạng thời khắc, tại hãn trong cả đời cũng là đã trải qua vô số lần.

Dù là hãn lúc này đây là bị Lôi Thanh tính toán đã đến, thật đúng là nhất thời không nghĩ tới không bị chính mình để mất bỏ tiểu sinh dám vào lúc đó đột nhiên bạo khởi phản kháng. Nhưng là, vô cùng phong phú kinh nghiệm chiến đấu, đã sớm hóa thành bản năng, lặc ẩn dung nhập đã đến trong thân thể hãn.

Lúc này dưới tình hình, hãn bản năng phản ứng xuống, không tiến phản lui, lặn thân mà lên. Chống đỡ được Lôi Thanh một kiếm về sau, cơ bắp kẹp lấy, bao lấy Lôi Thanh Thanh Phong kiếm, bởi vậy, xinh đẹp kiếm ảnh đầy trời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Tràn đầy vết chai mà khô gầy móng vuốt, tại hãn tức giận mà nhe răng cười bên trong, hướng Lôi Thanh ngực chớp tới. Lần này, nếu là bị hãn trào thực rồi, chỉ sợ hội thắng dò xét lòng ngực, trái tim đều bị hãn tóm khỏi bóp vỡ.

Trong nội tâm hàn ý tăng nhiều phía dưới Lôi Thanh, một cổ giạt mình thẳng do đuôi xương cột lan tràn mà lên. Bỏ quên kiếm, thân hình hướng phía dưới khê đảo, đồng thời quanh thân Thiên Lôi đầu khí cuồng bạo vận chuyển lại, hóa thành bàn bạc bạo tạc lực hướng trong tay trái dừng mãnh lao tới.

"Oanh!"

Sấm mùa xuân chột tránh, long long chi âm chấn đặc người lỗ tai run lên, như thiểm điện bạch sắc quang mang, cũng là làm cho người chói mắt không thôi, sáng rõ Tư Đồ Nam là con mắt có chút khép lại, móng vuốt hướng phía Lôi Thanh trước ngực lướt qua.

Lôi Thanh vội vàng một cái như con lật đặt lười lẩn lẩn, né tránh Tư Đồ Nam hướng phía dưới đánh trúng móng vuốt.

Mặc dù là tại đánh lén phía dưới, hai ba cái đối mặt, Lôi Thanh cũng là bị bức phải chật vật chỉ cực. Thánh giai cường giả, quả nhiên là đáng sợ đã đến cực hạn. Nhưng là, Lôi Thanh cũng không phải một người tại chiến đấu. Trong đôi mắt phảng phất xuân dạt dào, hai gò má đỏ mặt như khối Lãnh Nguyệt Vũ, một mực để mà áp chế hai chủng độc tố Hàn Băng đầu khí, rồi đột nhiên tằm đó tại trong cơ thể năng thiêu đốt. Đầu khí của nàng là bức nào tinh thuần mà khổng lồ, cho dù là thiêu đốt một điểm, bạo phát đi ra lực lượng cũng là cực độ đáng sợ.

Đầu khí vận đến lòng bàn tay, thừa dịp Tư Đồ Nam chú ý lực toàn bộ tại Lôi Thanh trên người lúc, lặng yên không một tiếng động một chưởng hướng Tư Đồ Nam bụng dưới ấn đi.

Tur Đồ Nam đột nhiên cảm giác rừng cả mình xâm đến, thấy thể phía dưới sợ tới mức hồn phách cùng bay, cũng bắt chấp lại truy kích Lôi Thanh cái kia đáng giận tiểu tử, thân hình vội vàng hướng về sau rút lui tháo chạy. Lãnh Nguyệt Vũ lại vẫn hữu lực khí động thủ, đây cũng không phải là hay nói giỡn sự tình. So với việc Lãnh Nguyệt Vũ mang đến uy hiếp, cái kia Thanh Đổng Cao giai tiểu tử chỉ có thể xem như tiền giới chi tất.

Nhưng là Tur Đồ Nam lại quên, một cái chân của hắn còn cả nhắc lăm, trong đó khó chơi Hàn Băng đầu khí, như trước tại giày vò lấy hắn. Lần này lui về phía sau tốc độ, so chính hắn trong dự đoán muốn chậm một nhịp. Xen lẫn hùng hậu Hàn Băng đầu khí một chương, trực tiếp khắc ở trên bụng của hắn.

Như thế rần rần chắc chắn một chương, đánh cho Tur Đồ Nam là trong cơ thể gan bụng, phụ cận kinh mạch cũng theo đó làm vỡ nát hầu hết. Trong miệng cuồng phun lấy máu tươi, bay ngược mà đi.

Lôi Thanh thấy thế đại hỉ, Hàn Băng Kiếm Thánh không hổ là Hàn Băng Kiếm Thánh, tại loại tình huống này, còn có thể đánh nhau ra lợi hại như thế một chương. Lúc này, hắn nhanh nhẹn dị thường xoay người mà lên, cầm lên Lãnh Nguyệt Vũ Băng Phách kiếm, ý chí chiến đấu ngang nhiên kêu lên: "Lãnh tiền bối, lại cố gắng một chút, đồng loạt giết Tur Đồ Nam cái này đám tặc."

Nhưng làm cho Lôi Thanh hàn ý khắp cả người mà sinh chính là, Lãnh Nguyệt Vũ tại đánh xong một chương này về sau, trực tiếp mặt hiện đỏ mặt, phốc ngã xuống đất, ngất tới.

Tur Đồ Nam tại bị Lãnh Nguyệt Vũ một chương kia đánh trúng bụng dưới, trong thân thể ngũ tạng lực phủ nhiều chỗ vỡ tan. Trên lý luận mà nói đã là sinh cơ đã tuyệt, hắn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng là, hắn cuối cùng là cái Thánh giai cường giả, thể chất cùng Sinh Mệnh lực, đã xa không phải phạm nhân có thể so sánh. Trong người bàng bạc U Minh đầu khí chống đỡ dưới, nhất thời còn chưa chết.

Nhưng hắn ở ngoài sáng trí tánh mạng của mình chống đỡ không nổi bao lâu thời điểm, Tur Đồ Nam cuồng làm lộ, ánh mắt cừu hận mà hung ác chăm chăm vào Lôi Thanh, như là một đầu bị thương tuyệt thế hung thú, dữ tợn gào thét: "Tiểu tử, ngươi điên rồi. Lão phu cho dù chết, cũng muốn kéo ngươi đem lũng."

Lôi Thanh bên trên xích lửa, tay xiết Băng Phách kiếm, nhìn xem Tur Đồ Nam cái kia phó khủng bố mà phệ người giống như bộ dáng. Cộng thêm phủ phục trên mặt đất, không cách nào nữa khởi để chiến đấu Lãnh Nguyệt Vũ, một cổ bị lừa bịp đầu tâm tình, thần nhiên mà lên.

Nhưng có ít người chính là như vậy, càng là tuyệt cảnh bên trong, càng là có thể bộc phát ra vô cùng tiềm lực. Tại tử vong bức hiếp phía dưới, Lôi Thanh ý nghĩ ngược lại thập phần Thanh Minh, gắt gao nhìn thẳng Tur Đồ Nam, không phải ngươi chết, là ta mất mạng.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Đánh chết Đạo Thánh

Chương 33: Đánh chết Đạo Thánh

"Loong coong!"

Tại đây thời khắc máu chót, một tiếng kim loại giống như dây cung âm thanh rồi đột nhiên vang lên. Một mực đều bị Tur Đồ Nam xem thường mà không để ý đến Tả Thiên Thiên, rốt cục vận tở thứ nhất Thiên Cơ nổ. Thoát dây cung duệ mũi tên, như là một đạo tinh mang lập loè mà lên, hăng hái đâm rách không khí, kích động khởi bên nhện kêu to.

Tur Đồ Nam cả đời cũng là đã trải qua vô số lần tất cả lớn nhỏ chiến đấu, lại là Thánh giai cường giả, thân cảm giác nhạy cảm dị thường. Dây cung tiếng nổ chỉ té, hắn tự động, kéo lấy thân thể bị trọng thương, thân hình lác lư gian tránh qua, tránh né duệ mũi tên.

Nhưng Hàn Băng Kiếm Thánh cái kia chờ sau cùng đủ đầu khí một chương, đánh cho hắn bị thương rất nặng, sinh cơ đứt gãy. Duy nhất ủng hộ hắn còn không có ngã xuống, là trong cơ thể hắn mệnh mong U Minh đầu khí cùng với cứng cỏi Sinh Mệnh lực. Như thế thời gian nhoáng một cái, tất nhiên là lộ ra sơ hở.

Lôi Thanh lập tức liền bắt đã đến cơ hội này, mang theo Băng Phách kiếm, trong cơ thể lôi chi đầu khí thiêu đốt đến mức tận cùng. Thân hình về phía trước một tháo chạy, cao cao nhảy lên. Hàn quang bắn ra bốn phía Băng Phách kiếm hóa thành một đạo kinh hồng sét đánh, Lôi Quang xì xì, Lôi Âm long long bên trong, hướng phía dưới phách trăm mà đi. Kiếm quang đại thịnh mà vận vẹo, vẫn còn giống như một đạo lôi điện sét đánh.

《Tinh Thiên Phích Lịch》, Thiên Lôi Chiến Quyết thứ tư nguyên vi đao thức. Nhưng sử dụng kiếm thi triển ra, uy lực cũng không giảm thiểu chỗ thua kém. Đây thức bá đạo hung mãnh, đem sở hữu uy lực đều đặt ở tiền công phía trên, có một hướng không về thăm thiết khí thế, không phải địch chết, là ta mất mạng.

Nếu như đổi lại bình thường, Lôi Thanh loại này cấp bậc người, coi như là lại dốc sức liều mạng. Tur Đồ Nam cũng là sẽ không đặt tại trong mắt, nhưng giờ này khắc này, hẳn nhưng lại cảm giác được một cỗ bằng bạc áp lực đập vào mặt. Nhưng trong thương mãnh thú, lại há có thể theo lẽ thường độ chỉ? Tur Đồ Nam chỉ là thân hình hơi chút lắc lư thoáng một phát, liền nhẹ nhàng cười lấy một tay đón đỡ, mặt khác một chưởng hướng Lôi Thanh đẩy đi.

Tê á!

Không hề hoài nghi, Lôi Thanh một kiếm chặt đứt Tur Đồ Nam cánh tay. Nhưng là cùng lúc đó, cũng là bị Tur Đồ Nam một chưởng đánh trúng vào bả vai. Răng rắc, xương bả vai đứt gãy mà bay ngược đi ra ngoài. Đâm vào trúng ngồng loạn thạch chông chát bên trên. U ám, triền miên U Minh đầu khí, như giò phụ cốt giống như chui vào trong cơ thể hắn, ăn mòn lấy kinh mạch của hắn cùng thân thể.

Cũng may Tur Đồ Nam đã là nỏ mạnh hết đà, nhiều lần trọng thương cùng chiến đấu đến nay đầu khí tiêu hao kịch liệt hẳn, mười thành bên trong lực lượng, chỉ sợ là liền ba thành đều không đủ rồi. Mà Lôi Thanh, cũng là tại cuối cùng trước mắt tránh qua, tránh né chỗ hiểm. Một kích này nằm cạnh tuy nhiên rất mạnh, nhưng tánh mạng nhưng lại không lo.

Tur Đồ Nam cũng thế này đứng rồi được, bị Băng Phách kiếm chặt đứt một tay, giống như là bị chặt đã đoạn trên người một đoạn Khô Mộc, liền nửa điểm nửa hào máu tươi đều không có chảy ra đến. Hiên nhiên đã vận chuyển đầu khí đem máu vết thương quán phong bế.

Vèo ~ lại là một cái duệ mũi tên bạo kích tiếng vang lên. Lúc này đây, Tur Đồ Nam đã là thật sự sắp đến dầu hết đèn tắt rồi. Cho dù hắn cường đại trở lại, cũng đúng là vẫn còn một nhân loại. Các loại gây nên tàn vết thương trí mệnh thể không hề cấp tới, đơn nói thâm nhập vào trong cơ thể hắn Hàn Băng đầu khí phát tác, tựa đầy đủ hắn chịu được.

Phốc được một tiếng, duệ mũi tên đỉnh vào hắn lồng ngực ba thốn. Thiên Cơ nỏ uy lực, thế nhưng mà liền thạch đầu đều có thể không có vũ mà vào. Trùng kích lực, chấn đắc Tur Đồ Nam hướng về sau lao đảo một bước, nhưng hắn như cũ là gắt gao đứng vững, hung ác trong ánh mắt, tựa hồ có phần nộ, không cam lòng, thất vọng, không dám tin. Thậm chí, còn có một tia giải thoát.

Vèo, lại là một tiếng Thiên Cơ nỏ dây cung tiếng nổ. Lúc này đây, duệ mũi tên trực tiếp đâm vào Tur Đồ Nam yết hầu. Kêu rên một tiếng về sau, Tur Đồ Nam thẳng tắp về phía trước ngược lại đi, nhào vào khe núi quanh năm cọ rửa mà thành toái loạn đá cuội bên trên.

Hiên nhiên là Tà Thiên Thiên chú ý cẩn thận, rất sợ trước khi cái kia một nỏ hạ Tur Đồ Nam còn Bất Tử, nhiều bỏ một nỏ. Có thể thấy được Tà Thiên Thiên tuổi tuy nhỏ, nhưng ở tâm trí thượng diện hay vẫn là thập phần thành thực vững vàng. Thấy Tur Đồ Nam chính thức ngã xuống về sau, nàng mới nóng vội cuống quýt ném đi Thiên Cơ nỏ, liền ngã mang bò xông đi lên, nâng dậy Lôi Thanh nửa người trên, sắc mặt trắng bệch vô cùng kêu: "Lôi ca ca, ngươi không sao chứ?"

"Không có việc gì, không chết được." Lôi Thanh mắt thấy lấy cuối cùng trước mắt, Tà Thiên Thiên không có như xe bị tuột xích, mà là tại hắn dốc sức liều mạng sau khi bị thương, hay vẫn là bình tĩnh tỉnh táo bắn Tur Đồ Nam lưỡng nỏ. Thẳng tắp đem cái kia đáng sợ Đạo Thánh làm ngược lại. Cái này lại để cho Lôi Thanh rất là thờ dài một hơi đồng thời, thầm nghĩ Tà Thiên Thiên thật đúng là trời sinh một cái thích khách. Nhưng nói chuyện chi tiết, tác động vai trái miệng vết thương, đau đến có chút nhẹ nhàng trợn mắt: "Cái này U Minh đầu khí thật khó dây dưa, lạnh quá, đau quá, Âm trầm trầm."

Tà Thiên Thiên cũng không phải là cái loại này vô tri thiếu nữ, vừa thấy Lôi Thanh nói chuyện rõ ràng, tại thêm miệng vết thương vị trí, hiên nhiên không phải cái gì vết thương trí mệnh. Về phần tùy theo một chương kia, xâm nhập đến trong thân thể của hắn U Minh đầu khí, mặc dù sẽ lại để cho hắn ăn nhất thời đau khổ, nhưng này cũng không phải là không thể hóa giải. Căng cứng tâm hồn thiếu nữ, cũng là chịu buông lỏng, chu môi oán trách nói: "Lôi ca ca ngươi cái thiệt là, cuối cùng trước nhất thời điểm, ngươi sao có thể rút kiếm cùng hắn dốc sức liều mạng, hướng ta chạy chỗ đó mới được là chính lấy."

"Hắc hắc, lúc ấy tình thế cấp bách, đã quên." Lôi Thanh ha ha cười cười, nhưng chợt bởi vì đau xót biến thành cười khổ.

"Ta nhìn ngươi ở đâu là đã quên?" Tà Thiên Thiên kiều hừ một tiếng, bắt đầu thuần thực trợ giúp Lôi Thanh xử lý miệng vết thương đồng thời, bắt đầu nói: "Ta xem ngươi là sợ đem ta cũng cuốn vào trong chiến đấu, bị Tur Đồ Nam đánh chết đã thương. Lôi ca ca, ngươi đây là không tín nhiệm ta. Ta cũng là cái đầu sĩ, cũng là của ngươi đồng đội, không là của ngươi con ghê kị sinh. Nếu như ngươi mang theo hắn hướng ta bên kia chạy, bởi vì bị xạ kích mục tiêu tiến lên phương hướng cùng thành thẳng tắp chỉ có, ta nhắm trúng rất dễ dàng, có rất lớn nắm chắc một nỏ bạo chết đầu của hắn."

"Ồi ôi, điểm nhẹ điểm nhẹ, bà cô nhỏ, ngươi cũng không thể quan báo tư thù a. Lần sau, lần sau ta tuyệt đối tín nhiệm ngươi. Ta cũng là bởi vì nhà của chúng ta Thiên Thiên rất xinh đẹp đáng yêu, sợ cái kia Tur Đồ Nam làm bị thương khuôn mặt của ngươi nhĩ nha." Lôi Thanh bị nàng cố ý tay chân vụng về xử lý miệng vết thương phương thức, khiến cho là thầm kêu lên. Thầm nghĩ đừng nhìn Tà Thiên Thiên bình thường ngoan ngoãn Xảo Xảo cũng không ngạo kiều, nhưng chọc giận nàng, hay vẫn là hội phát rất lớn tính tình.

Kỳ thật, Lôi Thanh lại ở đâu ngờ tới. Lần này đau khổ, thật đúng là không phải thuần túy bởi vì không tín nhiệm nguyên nhân của nàng. Trước khi Lôi Thanh cùng cái kia Lãnh Nguyệt Vũ áp áp ôm một cái, thân thân mặt nóng. Tuy nhiên bởi vì tín nhiệm chi có, biết rõ đó là Lôi Thanh đang diễn trò. Nhưng lại làm cho Tà Thiên Thiên cô gái nhỏ này, trong nội tâm rất không là tư vị. Nàng cùng Lôi Thanh, tuy nói nhận thức thời gian không lâu, liền hai tháng đều không tới đây này. Nhưng là, hai người cùng một chỗ kinh nghiệm sự tình cũng không ít rồi, đã trải qua gia gia chết thảm, lại bang gia gia báo thù, sở hữu ký thác cùng tâm tư, cũng đã chút bất tri bất giác đều đặt ở Lôi Thanh trên người.

Thấy Lôi Thanh xin khoan dung, lại là nói ngọt hổng được nàng ngọt xì xì. Tà Thiên Thiên mới vui vẻ nở nụ cười, dụng tâm giúp hắn xử lý khỏi miệng vết thương đến rồi: "Vậy ngươi nói, là Thiên Thiên đẹp mắt, hay vẫn là cái kia lạnh như băng lại hung ba ba cái gì Hàn Nguyệt Cung lão bà đẹp mắt?"

"Hay nói giỡn, vậy làm sao có thể so?" Lôi Thanh vẽ mặt khiếp sợ.

"Cái gì?" Tà Thiên Thiên lông mày nhíu lại, nổi nổi lên miệng, muốn muốn nổi đóa bộ dạng.

"Thiên Thiên, người đừng nói giỡn rồi. Nhà của chúng ta Thiên Thiên thế nhưng mà toàn bộ đại lục đáng yêu nhất, xinh đẹp nhất nữ hài tử. Người hỏi cái này loại ngốc vấn đề làm gì?" Lôi Thanh về mặt đương nhiên, phảng phất Tả Thiên Thiên hỏi lên, là như vậy không thể tưởng tượng nổi.

Tả Thiên Thiên bị hổng rất đúng trong nội tâm như là ăn hết Mật Nhi ngọt, vừa muốn nói chuyện chi tiết, khoe mắt lại thoáng nhìn đã như là chó chết nằm rạp trên mặt đất Tư Đồ Nam nhúc nhích thoáng một phát. Cảm thấy rồi đột nhiên căng cứng lúc, không ngờ thấy cho rằng đã bị chết Tư Đồ Nam, như là một đầu cương thi rồi đột nhiên bạo lên, hèn mọn bị ổi trên mặt dữ tợn mà hung hãn chỉ cực đánh tới, một chương hung hăng đánh ra: "Tiểu tử, lão phu cho dù chết, cũng muốn lôi kéo người cùng một chỗ đệt lưng." Bởi vì trong cổ họng một mùi tên chi cổ, ngay cả nói chuyện cũng hồ mà khàn khàn.

Tả Thiên Thiên nguyên cũng là làm được đủ cẩn thận rồi, nhưng lại đánh giá sai rồi một cái Thánh giai cường giả khủng bố Sinh Mệnh lực. Thánh giai người trong, tuy nhiên còn là nhân loại phạm trù, nhưng so bình thường Sinh Mệnh lực của con người, đã mạnh không biết bao nhiêu lần, khó có thể theo lẽ thường độ chỉ.

"Lôi ca ca coi chừng." Tả Thiên Thiên dưới tình thế cấp bách, sắc mặt tái nhợt quay người nhào vào Lôi Thanh trên người, dùng phía sau lưng thay hẳn ngăn cản một chương, phốc một tiếng, máu tươi phun ra.

"Thiên Thiên." Lôi Thanh thấy thế, sắc mặt bị phần gần chết gào lên, may mắn tay phải Băng Phách kiếm đến nay không ném. Không để ý chính mình thương thế, bạo thân mà lên, một kiếm quét ngang mà đi. Trực tiếp gọt đã bay Tư Đồ Nam đầu.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Kiêu diễm liệu độc

Chương 34: Kiêu diễm liệu độc

Cái kia khóa tướng mạo hèn mọn bị ổi bên trong lộ ra một cổ cuồng bạo hung tàn đầu, tại máu tươi bay phún ra xuống, đã rơi vào khe núi đá cuội trên mặt đất. Ngã xuống đất mà trần đây bị thương không đầu thi thể, như trước tại run lên run lên run lên rẩy.

"Thiên Thiên!" Lôi Thanh vội vàng cường chế lấy thương thế trên người, vội vàng ôm lấy Tả Thiên Thiên, xem xét khỏi nàng phía sau lưng thương thế đến. Sau khi xem xong, trong nội tâm có chút thờ dài một hơi. Cái kia Tư Đồ Nam tuy nhiên lợi hại, nhưng ở cuối cùng một khắc này bạo khởi đã thương người, trên thực tế đã chính thức đã đến nổ mạnh hết đà rồi. Một chương này đánh tiếp, nhìn như khí thế lợi hại, cũng đã không có quá lớn lực sát thương rồi. Tất cả như thể sinh cơ đã tuyệt, liền yết hầu cùng ngực đều trúng Thiên Cơ nổ Tư Đồ Nam, thật sự còn có thể đánh nhau ra Thánh giai cường giả uy lực, mới gọi kỳ quái đây này.

Tả Thiên Thiên rất may mắn phía sau lưng xương cốt cũng không gãy, chỉ có điều bị chấn động chi lực, bị thụ chút ít nội thương, đánh cho buồn bực tuyệt tới.

"Hô." Lôi Thanh tại thăm qua nàng hơi thở về sau, căng cứng tâm thần rốt cục hoàn toàn buông lỏng xuống dưới. Đem chính mình cỡi da sói áo, tại phụ cận tìm cái bằng phẳng chút ít khô ráo địa phương, ôm Tả Thiên Thiên nằm ở phía trên. Dù sao chỉ là ngất, nghỉ ngơi một chút, tại thân thể của mình cơ năng chữa trị phía dưới, tự sẽ từ từ tỉnh lại.

Nhưng vào lúc này, tại đánh ra một chương về sau, trực tiếp bỏ nhào vào ngất quá khứ đích Lãnh Nguyệt Vũ, nhưng lại ưm một tiếng rên rỉ. Lôi Thanh vội vàng theo Tả Thiên Thiên trên ngón tay cầm chính mình Không Gian Giới Chỉ, lấy ra Bạch Hổ da phổ ở trên đất bằng, lúc này mới đi lên đem nhào vào loạn thạch chông chát bên trên Lãnh Nguyệt Vũ ôm lấy.

Trước khi nàng cùng Tư Đồ Nam một trận chiến, Lôi Thanh ở một bên cũng là thấy rất rõ ràng. Có lẽ không có gì thương thế, chỉ là bị hai cây ác độc châm mang bắn trúng, cộng thêm một cổ tên gì thất tình hợp hoan tán đâm được. Bất quá, đối với cái này hai chủng độc tố, Lôi Thanh cũng là không dám có bất kỳ khinh thường. Lại để cho thân là Thánh giai thích khách Đạo Thánh, đều vẫn lấy làm át chủ bài, dùng để đối phó so với hẳn càng mạnh hơn nữa Lãnh Nguyệt Vũ chỉ độc được, lại làm sao có thể đơn giản được?

Lôi Thanh dựa vào trí nhớ, giải khai nàng áo trắng, lộ ra vai thỏm của nàng. Trong suốt như tuyết da thịt, cái kia phỏ khêu gợi bộ dáng lại để cho bị thương Lôi Thanh, cũng không khỏi chịu yên thoáng một phát nước miếng. Nhưng là xuống chút nữa, sắp tới đem có chút lên đóc chỗ, một vòng màu đen nhưng lại nhìn thấy mà giật mình, nhưng trong lòng của hắn ách ** diệt hết.

Nhìn kỹ chi, mơ hồ có thể thấy được hai bên cũng có một quả ngư mang châm, cơ hồ không có châm mà vào, vền vền lưu lại tinh tế châm vĩ. Đối với loại độc chất này châm, Lôi Thanh không dám chút nào chủ quan. Trước tiên đem Thiên Thiên Không Gian Giới Chỉ lấy ra, kích phát Không Gian Trận Pháp, từ đó nhảy ra khỏi một ít thảo dược bản địa, Tiểu Dao, ngọn nến các loại.

Phí hết sức của chín trâu hai hổ, Lôi Thanh mới chú ý cẩn thận đem hai quả độc châm lấy đi ra, dùng da thú gói kỹ trốn đi. Tuy nhiên cái này hai quả độc châm bên trên nọc độc đã tiêu hao không sai biệt lắm, nhưng nếu như dùng để đối phó một ít cấp thấp Yêu thú hoặc là địch nhân, cũng không tệ lắm.

Nhưng kế tiếp, Lôi Thanh cũng có chút khó xử rồi. Tuy nói Lôi gia từ trước đến nay là đem gia tộc đệ tử hướng quân nhân phương diện bồi dưỡng, cấp cứu thuật cũng là gia tộc tất học khoa mục một trong. Nhưng này khoa mục, Lôi Thanh từ trước đến nay học. Theo trốn chạy để khỏi chết mới có hơi tiến bộ. Nhưng là đối với xử lý như thế nào độc được miệng vết thương, cũng có chút đầu lớn hơn, nhớ mang máng, dù sao cũng phải đem độc huyết phóng xuất.

Đánh nửa chút ít sạch sẽ mát lạnh khe núi suối nước, nướng nướng Tiểu Đào, tại châm khẩu màu đen nhất đậm đặc chỗ, cắt cái Thập Tự Tinh. Màu đen huyết bay vọt mà ra, vội vàng chà lau. Cũng may Lãnh Nguyệt Vũ không hổ là Thánh giai cường giả, cho dù là tại trong hôn mê, thân thể ở trong còn sót lại Hàn Băng đấu khí, như trước tại đau khổ chống cự chất độc đối với toàn thân xâm nhập, đem hần không chế tại phụ cận trong phạm vi.

Nhưng độc huyết trôi một lát tựu đình chỉ rồi. Roi vào đường cùng Lôi Thanh, chỉ phải bắt đầu phụ giúp da thịt của nàng, đem độc huyết bài trừ đi ra. Vòng đi vòng lại phía dưới, chất độc đã bị đi tám chín phần mười. Nhưng còn sót lại một chút màu đen, nhưng lại đẩy không xuất ra.

Lôi Thanh lại nghĩ tới hấp thụ rắn độc phương thức, xem chừng chính mình trong miệng bề ngoài giống như không có vết thương. Liên tục tiếp cúi người mà xuống, dùng miệng ghé vào trên vết thương, nhẹ nhàng mút.

Lúc này Lôi Thanh, trong nội tâm ngược lại là không có nửa phần tà niệm, dù sao cũng là vì giúp nàng trừ độc cùng trị liệu. Nhưng là Lôi Thanh, nhưng lại tuyệt đối không thể tưởng được, thân thể dưới đáy người ngọc, kỳ thật tại hần hổ trợ kiểm tra miệng vết thương thời điểm, đã tỉnh lại.

Biết rõ Lôi Thanh là hảo ý trị liệu, tự sẽ không đem hảo tâm của hần trở thành lòng lang dạ thú, làm ra đem hần đẩy đi các loại chuyện ngu xuẩn. Chỉ là vì tránh cho song phương đều xấu hổ, nàng chỉ có thể dương giả không biết, tiếp tục giả trang hôn mê bất tỉnh. Kỳ thật, lúc này thân thể mềm mại của nàng bởi vì thất tình hợp hoan tán chỉ cố, đã sớm trở nên mềm yếu vô lực, muốn đẩy cũng đẩy bất động.

Ai ngờ, hần liệu lấy liệu lấy, bắt đầu trợ giúp nàng xoa bóp liệu độc rồi. Nhưng Lãnh Nguyệt Vũ ý thức thanh tỉnh, biết rõ Lôi Thanh chỉ sợ thực không có gì thành tâm sở sàng tâm tư. Nhưng biết rõ quy biết rõ, cái này châm khẩu vị trí vốn là ở vào đáy cốc lên dốc chỗ rồi, hần muốn muốn đẩy ra độc huyết, tất nhiên là cần hướng quanh thân mở rộng. Cái này một mở rộng, thành linh đã bao trùm ở non nửa ruộng dốc.

Lãnh Nguyệt Vũ từ nhỏ ngay tại đấu khí Thánh Địa một trong Nguyệt Hàn Cung lớn lên, say tình tại tu luyện, sau lại tu luyện cung trong tuyệt học nguyệt hàn thần công, môn công pháp này bản thân đối với thất tình lục dục có rất mạnh khắc chế lực. Làm người lạnh như băng, không thích cùng người trao đổi. Cái này cũng khiến cho nàng thành danh thời điểm, liền có hơn cái Hàn Băng Tiên Tử ngoại hiệu. Mà khi nàng trở thành Thánh giai, danh chấn thiên hạ về sau, đã bị quan dùng Hàn Băng Kiếm Thánh danh hào.

Cái gọi là Hàn Băng, cũng không đơn thuần là chỉ nàng tu luyện Hàn Băng đấu khí, đồng thời cũng chỉ tính cách của nàng cùng làm người phương thức.

Lãnh Nguyệt Vũ tự nhận cũng là băng thanh ngọc khiết cho tới bây giờ, đối với chính mình cánh chim thanh danh thập phần bảo vệ, đối với các loại truy cầu chính mình xuất sắc bọn nam tử, cũng là lạnh như băng như cũ, cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài. Cuộc đời này chưa bao giờ đối với bất luận cái gì nam tử giả dùng sắc thái qua. Thậm chí có thể cực đoan mà nói, nàng cho tới bây giờ, liền đầu ngón tay đều không có bị nam nhân chạm qua.

Có lẽ, chính là bởi vì Lãnh Nguyệt Vũ như thế. Ngược lại làm cho rất nhiều người theo đuổi chạy theo như vịt, điên cuồng đem nàng truy phủng vì Hàn Băng Nữ Thần, cao cao tại thượng bị người nhìn lên mà không thể khinh nhờn.

Nhưng là hôm nay, nàng chẳng những cho Lôi Thanh đụng phải, còn đụng đến là như thế triệt để. Cái này muốn truyền ra ngoài, sợ là sẽ phải lại để cho Hàn Băng Kiếm Thánh những cái kia cuồng nhiệt Fans hâm mộ sa vào đến cuồng loạn trạng thái. Lôi Thanh tự dưng đến vô số cao thủ không ngớt không dứt đuổi giết a.

Đối với Lãnh Nguyệt Vũ mà nói, đau khổ chống cự thất tình hợp hoan tán đã là kiện rất khảo nghiệm lực ý chí sự tình. Cũng mất đi nàng tu luyện chính là nguyệt hàn thần công, trời sinh đối với thất tình lục dục có mãnh liệt áp chế. Nếu không, cho dù là đối lại mặt khác Thánh giai nữ tử đến, không thể nói trước cũng sớm đã sa vào đến như là Tư Đồ Nam hèn mọn bi ối miêu tả cái kia giống như, động dục phát sóng, nhào tới cầu người sung sướng rồi.

Có thể tạm thời khống chế, cũng không có nghĩa là nàng hoàn toàn tựu không bị ảnh hưởng. Tuy nhiên nàng là Thánh giai, nhưng ở thuộc về mà nói hay vẫn là một cái nữ nhân. Tại Tư Đồ Nam ti mỉ phối trí dâm độc xuống, nàng ở sâu trong nội tâm **, vốn là tại từng giọt từng giọt bị trâu chọc, tăng thêm Lôi Thanh vừa rồi cái kia phiến tại nàng mẫn cảm địa phương xoa bóp trừ độc. Tí ti khoái cảm cùng chờ mong, thậm chí là vô cùng vô tận khát vọng. Đã làm cho nàng kiên định đích ý chí lực, sắp đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Nhưng là, cái này vẫn chưa xong. Tại cuối cùng trước mắt, Lôi Thanh dùng miệng đi hút còn sót lại chất độc thời gian. Cái loại này cực độ mẫn cảm kích thích, như điện sóng lớn sóng biển trùng kích lấy Lãnh Nguyệt Vũ thật vất vả kiên trì lên lực ý chí đề phòng. Không ngớt không dứt kích thích cảm giác, từng đợt từng đợt, thao thao bất tuyệt địa kích thích nàng.

Ngay tại Lôi Thanh mút vào cuối cùng một ngụm chất độc, huyết dịch biến thành đen vi hồng, hần thở dài một hơi đồng thời. Ý chí phi thường kiên định Lãnh Nguyệt Vũ, đạo kia ý chí Trường Thành tại hừng hực Hỏa Diễm thiêu đốt khoái cảm xuống, sụp đổ rồi.

"Um~" cái này bị vô số xuất sắc nam tử tôn sùng là cao cao tại thượng Lãnh Nguyệt Vũ, yết hầu ở chỗ sâu trong, phát ra một tiếng thoải mái mà uyển chuyển khao khát đến mức tận cùng yêu kiều âm thanh.

Lôi Thanh bị lại càng hoảng sợ, chẳng lẽ nói cái này Lãnh Nguyệt Vũ vừa mới một mực tỉnh dậy? Chính mình đối với nàng làm một chuyện, tuy nhiên là

xuất phát từ chữa thương mục đích, nhưng có trời mới biết mất đi lý trí nữ Kiếm Thánh, có thể hay không nghe chính mình giải thích?

Nhưng là, hần đã không cần giải thích. Lãnh Nguyệt Vũ một đôi tay trắng, đã đem hần trùng trùng điệp điệp ôm, xuống nhấn một cái, phủ phục tại nàng trên thân thể mềm mại.

Huống hồ, Lãnh Nguyệt Vũ cuộc đời này ** vẫn là tại bị áp chế bên trong, chưa bao giờ được phóng thích. Rất nhiều thứ, thường thường càng áp chế, nếu là một khi không khống chế được, sẽ gặp càng thêm mãnh liệt, như lũ quét bộc phát, một phát không thể vãn hồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Lãnh tiên bối, không muốn a!

Chương 35: Lãnh tiên bối, không muốn a!

"Lãnh tiên bối, tinh táo, tinh táo." Lôi Thanh trên bờ vai miệng vết thương đau đớn kịch liệt, nhưng trong nội tâm hơn nữa là thất kinh. Cũng không phải là hần là Thánh Nhân, không thích nữ sắc. Kỳ thật, theo ở sâu trong nội tâm mà nói. Hần vẫn có lấy khát vọng cùng cái này Nữ Thần Kiếm Thánh phát sinh mấy thứ gì đó vui thích sự tình.

Nhưng là, lúc này Lôi Thanh vẫn có lý trí. Loại chuyện này một khi phát sinh, sẽ có cực lớn di chứng. Không nói trước chính mình căn bản sờ không cho phép Lãnh Nguyệt Vũ tính nết, vạn nhất sự sau nàng hối hận vạn phần. Vì địa vị của nàng thanh danh, đến giết người diệt khẩu làm sao bây giờ?

Chính mình tuy nhiên thân là Thiên Lam đế quốc thừa kế bá tước gia dòng chính đệ tử, nhưng cái này thân phận, muốn tại Lôi gia nhất cường thịnh thời kỳ, có lẽ sẽ lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ kiêng kỵ thoáng một phát. Nhưng là hiện tại, chỉ sợ đối với nàng không hề lực uy hiếp. Nguyệt Hàn Cung, thật sự là cái lực lượng rất thể lực cường đại, mấy ngày liền Lam đế quốc Hoàng đế nhìn thấy nàng, có lẽ đều khách khí ba phần.

Mình ở nàng trong mắt, thuần túy tự là cái không ngờ tiểu nhân vật, nói giết tự có thể giết. Đừng nói không có người biết rõ, cho dù không ai biết thì như thế nào? Lôi Thanh cũng không muốn cùng nàng một tích vui thích về sau, sẽ chết tại Thiên Tích Sơn Mạch chỗ này vắng vẻ không người nào biết địa phương. Lãnh Nguyệt Vũ xinh đẹp quy xinh đẹp, Nữ Thần quy Nữ Thần. Nhưng trên thế giới này nữ nhân xinh đẹp nhiều hơn đi, Lôi Thanh còn không sao cả hảo hảo hưởng thụ nhân sinh đâu rồi, tất nhiên là không muốn tự tìm đường chết.

Nhưng lúc này Lãnh Nguyệt Vũ, đau khổ áp chế dâm độc đích ý chí lực, đã tại Lôi Thanh trong lúc vô tình trêu chọc phía dưới, bị triệt để phá hủy. Thất tình hợp hoan tán được tính, đã tại nàng lực ý chí phòng tuyến vỡ đê chí tế, nhanh chóng theo huyết dịch lưu chuyển đến toàn thân, toàn diện thất thủ.

Có thể làm cho Đạo Thánh Tư Đồ Nam vẫn lấy làm ngạo, cũng dám ở Lãnh Nguyệt Vũ trên người thi triển đi ra, cũng chắc chắc nàng hội không chịu nổi được tính, là bức nào hung mãnh? Cái gì lý trí, cái gì cố kỵ, hết thảy đều bị ném đến tận Thiên Ngoại. Lúc này ý chí của nàng, đã hoàn toàn bị cái kia mãnh liệt như là triều tịch ** chỗ chi phối.

Tuy nhiên tại Lôi Thanh hô trong tiếng kêu, ánh mắt của nàng tạm thời khôi phục một vòng Thanh Minh, có chút xấu hổ chi sắc. Nhưng trong chốc lát, đã bị vô biên vô hạn mãnh liệt ** cho nuốt sống. Tuy nhiên giờ phút này nàng, còn chưa đạt tới Tư Đồ Nam hèn mọn bỉ ổi thời điểm nói cái chung loại kia lời nói trình độ, thực sự khoảng cách không xa.

Lãnh Nguyệt Vũ vật che chắn cái khăn che mặt, theo một cổ khe núi phong phiêu đảng mà đi. Mà nàng như là tựa tiên tử tuyệt mỹ lúm đồng tiền đẹp, nhưng lại hai gò má đỏ hồng. Vậy đối với đã từng mệnh mệnh như biển tình mầu, lúc này lại là tràn đầy cuồng nhiệt mà xích lửa lửa **. Cái này cùng nàng bình Thường tiên tử giống như Xuất Trần khí chất, đã là hoàn toàn trái lại.

Buông tha cho áp chế cùng khống chế về sau, nàng Thánh giai Hàn Băng đầu khí khôi phục không ít, tại Lôi Thanh giẫy dụa thời điểm. Lãnh Nguyệt Vũ dứt khoát một cái [Điều Hôu] xoay người, đưa hần phản đặt ở dưới mặt. Hoàn toàn mất đi lý trí nàng, hoàn toàn bị bản năng chỗ đem ra sử dụng, chỉ là truy tìm lấy Lôi Thanh trên người nam tính hương vị.

Đáng thương Lôi Thanh, vừa rồi bởi vì muốn diễn kịch, nửa người trên đã bị thoát được tính quang. Mà Lãnh Nguyệt Vũ, cũng là quần áo không chỉnh tề. Hai người một tư mãi xuống, đông dạng bị đè nén hồi lâu **, bắt đầu trong lòng hần nhen nhóm. Nhất là gần đây, Tà Thiên Thiên được đầu Hồ Tiên về sau, phân làm mấy lần cho Lôi Thanh nấu canh uống. Khiến cho hần đã liên tục một thời gian ngắn, buổi tối bởi vì ** bùng bùng phần chắn ngủ không yên rồi.

Lãnh Nguyệt Vũ bản thân là cá nhân gian khó được tuyệt sắc mỹ nữ, xé rách phía dưới, đã nửa che nửa đầy màu trắng quần áo, đem nàng Linh Lung mà hoàn mỹ thân thể mềm mại như ẩn như hiện ách bày ra.

Rồi rạc ánh mắt, ý loạn mê tình. Nàng bắt đầu ngốc, nhưng lại dị thường nóng bỏng ở Lôi Thanh trên người quấy rối, đầu lưỡi tại Lôi Thanh cuồng tráng, nhưng lại gần đây mặt sẹo trên thân thể, như có như không chạy.

Lại để cho Lôi Thanh đè thấp lấy thanh âm nặng nề gào rú đồng thời, trong nội tâm âm thầm cười khổ, Tư Đồ Nam cái kia hèn mọn bỉ ổi gia hỏa rốt cuộc là như thế nào điều phối cái này thất tình hợp hoan tán hay sao? Cái này được lực thật đúng là đủ hung mãnh bá đạo. Ngẫm lại xem, Lãnh Nguyệt Vũ như vậy một cái phiêu nhiên Xuất Trần, lãnh diễm Vô Song, chỉ có thể nhìn lên không thể hiệp dâm kiều tiên tử hạ phạm loại nhân vật. Vậy mà có thể tại loại này được lực phía dưới, bị thôi phát ra như thế nóng bỏng dâm dục? Phảng phất giống như một cái hạn hán đã lâu chưa từng gặp cam lộ có một không hai dâm phụ ~

Lúc này Lôi Thanh, trong nội tâm đó là mâu thuẫn chi cực. Tức là tràn đầy mãnh liệt **, biết thời biết thế, cùng Lãnh Nguyệt Vũ thế gian này Tiên Tử, Hàn Băng Kiếm Thánh đến một hồi cá nước thân mật. Nhưng mà, Lôi Thanh lại lại lo lắng cho mình gánh chịu không ở kia loại hậu quả.

Xoẹt ~

Lãnh Nguyệt Vũ "Động tay động chân" cỡi ra Lôi Thanh quần, nhưng có lẽ là thật sự chưa quen thuộc nam nhân da trang quần kết cấu. Tâm hoá lộn lờ phía dưới, vậy mà trực tiếp sử dụng bạo lực, ngạnh sanh sanh liền quần cùng quần lót, dùng thon thon tay ngọc rất bạo lực xé nát.

"Lãnh tiên bối, không muốn a ~" Lôi Thanh bị nàng dùng sức chúi xuống, ép tới không cách nào nhúc nhích. Thần sắc hoảng sợ, chỉ có thể tro mắt nhìn nàng chậm rãi kỵ xuống dưới, rất là vô lực kêu lên.

"Àn, ninh! ~" có lẽ là đau đớn, có lẽ là mặt khác. Lãnh Nguyệt Vũ cái kia trương lãnh diễm kiều mỵ Vô Song trên mặt đẹp, lông mày thật sâu nhàu. Nhưng mà, tùy theo từng đợt gợn sóng đánh tới. Làm cho nàng cái kia trương uyển như nữ thần giống như khuôn mặt, biến hóa như cùng một cái yêu nữ xinh đẹp.

"Rống!" Lôi Thanh cũng là gương mặt lớn lên đỏ bừng, rốt cục không chế không nổi, trong nội tâm thầm kêu, chết thì chết a. Chính mình loại lũ tiểu nhân này vật, đời này có nhục này cơ hội cùng Lãnh Nguyệt Vũ loại này cao cao tại thượng, bình thường liền nhìn lên đều ngưỡng trông không đến tồn tại chung phó Vu sơn mây mưa một phen, chết cũng chết đáng giá rồi.

Tại cuồng bạo dục niệm điều khiển, Lôi Thanh phảng phất liền miệng vết thương cũng không đau rồi. Trở tay chăm chú bóp chặt nàng mảnh eo thon, trùng trùng điệp điệp hướng lên một cái.

"Ninh ~" Lãnh Nguyệt Vũ yết hầu ở chỗ sâu trong, bộc phát ra một tiếng bị đè nén hồi lâu mà thâm trầm đến cực điểm rên rỉ.

...

Một hồi ác chiến, giằng co thật lâu thật lâu. Ngay từ đầu hay vẫn là Lãnh Nguyệt Vũ ở trên chiếm cứ chủ động, nhưng ở đêm Lôi Thanh ** triệt để chọn phát ra tới về sau, Lãnh Nguyệt Vũ rốt cục nếm đến đau khổ. Lôi Thanh từ nhỏ tựu là cái ăn chơi thiếu gia, người lại dài được tuần tú thể diện, mười lăm tuổi lên, liền đọc lướt qua đạo này. Đến nay năm sáu năm, ở phương diện này kinh nghiệm cùng kinh nghiệm, đó là viễn siêu tại vô đạo Kiếm đạo bên trên kinh nghiệm.

Mà Lãnh Nguyệt Vũ thì ra là ngay từ đầu ý vào được tính cùng bản năng, biểu hiện hung mãnh chút ít. Nhưng ở chưa đủ nửa nén hương về sau, tựu toàn bộ bằng Lôi Thanh bài bố rồi. Diên cuồng mà liều chết triển miên phía dưới, Lôi Thanh cảm thấy đợt nàng thanh tỉnh về sau, rất có thể hội một kiếm giết mình, bởi vậy, dứt khoát liền đem biết chỗ hội thủ pháp từng cái hưởng dụng đi lên.

Đáng thương Lãnh Nguyệt Vũ, tại đấu kỹ chi đạo bên trên, kinh nghiệm của nàng cùng tiêu chuẩn làm Lôi Thanh tổ sư gia đều dư xài. Nhưng mà tại nam nữ nhân luân chi đạo trên kỹ xảo, nhưng lại ngay cả Lôi Thanh đồ tôn bối đều không tính là. Dựa vào chính mình coi như xuất sắc thiên phú cùng kinh nghiệm, Lôi Thanh đem nàng một lần một lần địa đưa lên cực lạc đám mây.

Bất quá, cũng không biết có phải hay không là cái kia được tính thức sự quá mãnh liệt. Còn là vì Lãnh Nguyệt Vũ bản thân cá tính cùng tu luyện nguyệt hàn thần công, cá tính cùng thất tình lục dục bị áp chế quá nhiều. Một khi vỡ đê, cái kia tức là như lũ quét bộc phát, một phát mà không thể mà thu thập.

Bởi vậy, đã đến phần sau đoạn. Lãnh Nguyệt Vũ tuy nhiên không đến mức đạt tới trò giỏi hơn thầy tình trạng, lại cũng là bởi vì Lôi Thanh tại thể lực trên phạm vi lớn tiêu hao về sau, lực không đủ dưới tình huống, bắt đầu phản kích. Mà lúc này, Thánh giai cường giả cường đại cũng thể hiện rồi đi ra, khí tức kéo dài mà sóng cả kéo dài không dứt. Mặc cho như thế nào ác chiến, ngược lại càng đánh càng hăng, không thấy có nửa phần mỏi mệt chi sắc. Nhìn phó tư thế, bề ngoài giống như không đem Lôi Thanh rút sạch thể không bỏ qua.

Hơn một canh giờ về sau, dù là Lôi Thanh loại này Thanh Đồng Cao giai đấu khí cường giả, như thể thân cường thể cường tráng thanh niên tài俊, cũng là cảm thấy ăn không tiêu. Nhìn xem nằm sấp tại trên người mình, như trước vũ mị kiều diễm, càng phát ra tinh thần Lãnh Nguyệt Vũ, cảm thấy dờ khóc dờ cười, Lãnh Nguyệt Vũ cái này bà cô, rốt cuộc là Hàn Băng Tiên Tử hay vẫn là hấp tình Nữ Vương à? Cái này cũng đã trọn vẹn bốn lần rồi, còn giải không được trên người nàng dâm dục?

Lại là một lần về sau. Lãnh Nguyệt Vũ rốt cục thật dài tê ngâm một tiếng về sau, ghé vào Lôi Thanh trên người không bao giờ nửa động, chỉ có như có như không khí tức, nhẹ nhàng thở gấp. Lôi Thanh thở dài một hơi, thầm nghĩ, cuối cùng đã xong. Nhớ rõ mười tám tuổi năm đó, ứng phó York nam tước gia cái vị kia hạn hán đã lâu ba năm xinh đẹp quả phụ, cũng không có như vậy có hết sức qua.

Nhưng là không có ngờ tới trôi qua non nửa thường, Lãnh Nguyệt Vũ sao chịu được xưng hoàn mỹ thân thể mềm mại, lại bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động. Lôi Thanh trong nội tâm một giật mình, bắt đầu cầu xin tha thứ, hơi thở mong manh kêu nói: "Lãnh tiên bối, không muốn a. Ta đã không được, nếu như ngài còn chưa đủ, không bằng chúng ta ngày khác ước chiến?"

Lãnh Nguyệt Vũ chậm rãi nâng lên trán, nhấp Lôi Thanh con mắt, là nàng vậy đối với lãnh diễm bên trong, sát khí nghiêm nghị xinh đẹp con mắt. Lôi Thanh hiểu rõ ra, trong nội tâm lập tức phát lạnh, thậm kê đã xong.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Lôi Thanh chính thức đòn sát thủ

Chương 36: Lôi Thanh chính thức đòn sát thủ

Lôi Thanh chỉ là thấy đến nàng cặp kia lạnh lùng con ngươi, đã biết rõ nàng bị được tính không chế ý thức, đã thanh tỉnh. Mà từ trong đó sát ý nghiêm nghị, Lôi Thanh đã biết rõ nàng đã tại động tâm tư muốn giết mình rồi. Ngắm lại cũng đúng, nàng là người nào, đường đường đầu khí Thánh Địa Nguyệt Hân Cung chủ. Đại lục ở bên trên tiếng tăm lừng lẫy, một phát đậm chân chấn ba chấn Hân Băng Kiếm Thánh.

Mà chính mình, bất quá là chính là một cái râu ria tiểu nhân vật. Ra như thế tai nạn xấu hổ, chỉ sợ phản ứng đầu tiên, tự là đánh chết chính mình. Chỉ cần diệt giết mình, mọi chuyện cần thiết có thể cho rằng không có phát sinh qua.

Bất quá, dù là Lôi Thanh tự nhận là là cái tiểu nhân vật. Nhưng hần tiểu nhân vật này, cũng là có mãnh liệt muốn sống **. Cho dù là bầu trời thần muốn giết hần, tất nhiên cũng sẽ biết liệu chết phản kích. Đối với sống sót khát vọng, Lôi Thanh cũng không thể so với những người khác thiếu, thứ nhất là tuổi trẻ, còn có rất nhiều thời gian chờ đợi mình. Thứ hai, nhân sinh của mình, còn có rất nhiều thứ không có cách nào dứt bỏ. . . Lôi gia cái kia chút ít, còn là tự nhiên mình đến nay hạ lạc không rõ cha mẹ.

Nếu như hiện tại hướng Lãnh Nguyệt Vũ, Lãnh tiên tử cầu xin tha thứ nếu như có thể mạng sống, Lôi Thanh nhất định sẽ không chút do dự cầu xin tha thứ. Nhưng là, thân là ăn chơi thiếu gia, mười mấy tuổi mà bắt đầu du lịch bụi hoa. Tại đây phản diện, xem như Lôi Thanh đến nay mới thôi mạnh nhất một mặt. Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển. Tuy nhiên trên thế giới này không người nào dám nói mình hoàn toàn hiểu rõ lòng của phụ nữ. Nhưng Lôi Thanh, thực sự sờ cái thất thất bát bát.

Hần thập phần tình tường, nếu như mình hiện tại biểu hiện vô cùng nhu nhược, hèn hèn mọn mọn ỉ ỏi tòa cầu xin tha thứ, chỉ biết lấy được phản hiệu quả. Có lẽ sẽ kích thích nàng chán ghét trong nội tâm, trực tiếp giết mình.

Thấy nàng không có lập tức động thủ giết chính mình, Lôi Thanh biết rõ mình còn có một đường sinh cơ. Hần hiện tại việc cần phải làm, tự là nắm chặt cái này một đường sinh cơ.

"Ta biết rõ ta tội đáng chết vạn lần, không nên thừa dịp ngươi trúng độc mà làm ra loại chuyện này." Lôi Thanh biết rõ, đây ủy trách nhiệm nam nhân, từ trước đến nay là nữ nhân thập phần chán ghét. Dù là trách nhiệm một phương, rõ ràng là tại nhà gái. Bởi vậy, hần chậm rãi nhắm mắt lại, khẽ thở dài một tiếng, dùng trầm thấp mà thương cảm tiếng nói nói: "Nguyệt Vũ, không thể bởi vì ta cái này không quan trọng gì tiểu nhân vật, hư mất thanh danh của ngươi, ngươi giết ta đi."

Đưa chi vào chỗ chết rồi sau đó sinh. Tuy nói nói như vậy, Lãnh Nguyệt Vũ rất có thể biết thời biết thế, thật sự một kiếm đem Lôi Thanh giết chết. Nhưng là, căn cứ dùng hần đối với Lãnh Nguyệt Vũ không tính quá nhiều rất hiểu rõ, chỉ là dựa vào trực giác đến suy đoán. Chính mình giúp nàng tiếp nhận trách nhiệm, còn biểu hiện làm ra một bộ nguyện ý vì nhìn chung thanh danh của nàng, không tiếc chịu chết thái độ. Ngược lại sẽ làm cho nàng lòng có cảm xúc, bỏ đi chút ít sát ý.

Quả nhiên, nằm ở Lôi Thanh trên người cứng ngắc thân thể mềm mại, nhẹ nhàng chấn động, phảng phất thư giãn một chút.

Lôi Thanh biết rõ chính mình thành công rồi, trong lòng cũng là ám buồn lòng một hồi, cảm giác được, Lãnh Nguyệt Vũ cũng không phải một cái chính thức chậm rất bá đạo, không chút nào phân rõ phải trái, vì tự lợi chi nhân. Chỉ cần như thế, Lôi Thanh liền có mạng sống hi vọng.

"Bất quá, tại ta trước khi chết, xem tại ta đã từng trợ giúp qua ngươi, đã cứu nhân tính của ngươi phân thượng, ngươi có thể hay không đáp ứng ta ba chuyện?" Lôi Thanh tiếng nói khàn khàn mà thấp giọng ní non nói: "Ta chỉ có điều, không muốn ta nhân sinh của mình, có quá nhiều tiếc nuối mà thôi." Bất quá hần lúc này, như cũ là nhắm chặt hai mắt, không có xem Lãnh Nguyệt Vũ mặt cùng biểu lộ. Bởi vì hần tình tường, nếu như mở to mắt xem nàng có lẽ sẽ làm cho nàng xấu hổ vạn phần, cảm xúc văng tung tóe, nói không chừng nhất thời xúc động, dưới sự giận dữ làm ra chút ít điên cuồng sự tình đến. Dù sao, bất kể là ai, đột nhiên lọt vào như thế kịch biến, trạng thái tinh thần chắc chắn sẽ không quá ổn định. Kích thích nàng, tự dễ dàng dẫn phát cảm xúc không khống chế được sát nhân sự kiện. Dù là nàng sau đó đổi ý rồi, cũng không còn kịp rồi. Lôi Thanh cũng không muốn cảm quý giá của mình mạng nhỏ hay nói giỡn, mệnh chỉ có một đầu, chết liền không có.

Lôi Thanh nói như vậy, là muốn chuyển di thoảng một phát lực chú ý của nàng, thuận tiện nhắc nhở nàng thoảng một phát, chính mình giúp đỡ qua nàng.

Trên thực tế, chính mình còn cứu được nàng.

Một hồi trăm mặc, trôi qua trong một giây lát. Lãnh Nguyệt Vũ rút cục học ra thanh tỉnh về sau hai chữ: "Ngươi nói." Thanh âm có chút khàn giọng. Hoàn toàn chính xác cũng có thể khàn giọng, đều rên rĩ hơn nửa ngày rồi.

"Chuyện làm thứ nhất, tựa là cùng ta cùng một chỗ tiểu cô nương kia nhì, nàng gọi Tả Thiên Thiên, đã từng đã cứu ta một mạng. Ta cũng đáp ứng hẳn chết đi gia gia, đem nàng đưa đến Tự Do Liên Minh Vạn Gia Bảo." Lôi Thanh dùng rất bình tĩnh, rất thanh âm ôn nhu nói ra: "Hi vọng ngươi có thể giúp ta hoàn thành điều tâm nguyện này."

Lại là một hồi trăm mặc, Lãnh Nguyệt Vũ khàn khàn học ra ba chữ: "Vì cái gì?"

Lôi Thanh nhắm mắt lại, cười khổ một tiếng: "Ta không muốn làm cái người nói không giữ lời, huống chi, nàng đã cứu ta một mạng. Dem như vậy một cái tiểu nữ hài nhì đem nàng nhét vào cái này Yêu thú như rừng Thiên Tích Sơn Mạch ở bên trong, chẳng khác gì là mưu sát nàng. Ngươi yên tâm, nàng vẫn còn trong hôn mê. . ."

Lôi Thanh đưa ra cái này một cái điều kiện, cũng là có chút chú ý. Thứ nhất là ám chỉ thoáng một phát Lãnh Nguyệt Vũ, làm người, muốn chú ý có ơn tất báo, tuyệt đối không thể lấy oán trả ơn. Thứ hai, hoàn toàn chính xác vạn nhất chính mình không cách nào tiêu trừ sạch Lãnh Nguyệt Vũ sát tâm, cũng hi vọng nàng có thể giúp mình cất bước Tả Thiên Thiên. Đương nhiên, trong đó cũng không thiếu Lôi Thanh mình quảng cáo rùm beng một phen, lại để cho Lãnh Nguyệt Vũ gia tăng hảo cảm hơn.

Quả nhiên, trăm mặc chớp lát nhì, Lãnh Nguyệt Vũ nói: "Tốt, hạ một cái điều kiện."

Lôi Thanh trong nội tâm một khổ bức, cái này vẫn không thể bỏ đi sát ý của ngươi à? Bất quá, Lôi Thanh đối với tâm tư của nữ nhân bao nhiêu vẫn còn có chút hiểu được phỏng đoán. Hẳn hiện tại hi vọng Lãnh Nguyệt Vũ là bao nhiêu là có chút muốn biết chính mình sau lưỡng điều kiện, để phán đoán cách làm người của mình, gia tăng không giết chính mình thế đánh bạc sức nặng. Mà không phải thật sự ý chí sắt đá, thật sự chuẩn bị tại chính mình sau khi chết hoàn thành ba cái nguyện vọng.

Cường chế trong lòng tâm thần bất định, Lôi Thanh lại là trên mặt có chút ít ưu thương bắt đầu đưa ra điều kiện thứ hai: "Ngực ta khẫu có một cái ngọc bội, là ta tại trong tã lót thời điểm, phụ thân để lại cho ta. Ta từ nhỏ tự chưa từng gặp qua phụ thân của ta, càng là không biết mình mẫu thân là ai, từ nhỏ đều là bá phụ nuôi lớn. Ta lần này đi ra, một là vì tránh né cừu gia, thứ hai, cũng là muốn tìm xem cha mẹ của ta thân. Ta rất muốn biết phụ thân ta là cái dạng gì người, cũng muốn biết, mẫu thân của ta trường cái dạng gì? Mặt khác một đầu manh mối là, tại Tự Do Liên Minh thiết kỵ đoàn lão Đại, là cha ta lúc tuổi còn trẻ đích hảo hữu. Ta cũng không nói gì nhất định phải làm cho ngươi giúp ta tìm được bọn hắn, chỉ có điều, ta hi vọng nếu như ngươi có thể thuận tay mà thôi, đã giúp ta đem cha mẹ thân bức họa, tại ta mộ phần đốt cho ta xem một chút. Thuận tiện nói cho bọn hắn biết một câu, ta rất muốn bọn hắn." Nói xong lời cuối cùng, Lôi Thanh thần sắc âm trầm không thôi, có chút nghẹn ngào. Tuy nhiên đề điều kiện này, là có chút tranh thủ Lãnh Nguyệt Vũ đồng tình tâm mục đích, nhưng này phần âm trầm, nhưng lại nửa phần không giả.

Lôi Thanh biết rõ mặc cho cỡ nào cường thế nữ nhân, ở sâu trong nội tâm luôn sẽ có một ít mềm mại địa phương. Cái này Lãnh Nguyệt Vũ trừ phi thật không có nhân loại cảm tình, nếu không, làm làm một cái cường thế nữ nhân, dù là chỉ cần có một chút thiện lương, đều đối với thân thể thể thăm người có chút đồng tình, nhất là cùng chính mình quan hệ không phải là nông cạn.

Tuy nói Lôi Thanh làm như vậy, có chút lợi dụng thân thể hiềm nghi. Nhưng sống còn phía dưới, hẳn ở đâu còn quản được nhiều như vậy.

Quả nhiên, Lãnh Nguyệt Vũ nằm ở Lôi Thanh trên người thân thể mềm mại, lại là mềm mại thêm vài phần. Tại Lôi Thanh cảm giác phía dưới, nàng cái kia phần sát cơ, đã trở nên như có như không rồi. Chắc hẳn, tại giết cùng nếu mà không giết gian thiên bình, đã tại Lôi Thanh một phen dưới sự nỗ lực, hoàn toàn nghiêng rồi.

Nhưng là, Lãnh Nguyệt Vũ không biết suy nghĩ cái gì, còn không có theo Lôi Thanh trên người xuống. Trôi qua sau một lúc lâu, nàng thanh âm như trước khàn khàn mà lạnh lùng: "Đệ tam cái yêu cầu."

Lôi Thanh có chút há hốc mồm, vừa mới định ra tâm thần, lại là đánh phỏng lên. Cái này Lãnh Nguyệt Vũ là có ý gì? Chẳng lẽ lại, thật là muốn giúp trợ chính mình hoàn thành ba điều kiện, sau đó giết mình sao? Lôi Thanh tuy nhiên tự nhận quen thuộc lòng của nữ nhân, nhưng là, hẳn rõ ràng hơn một câu, gọi là lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, vĩnh viễn đừng tự xưng là chính mình rồi giải lòng của nữ nhân, có thể đem lòng của các nàng đưa bốn tại cổ trên lòng bàn tay. Nếu không, sẽ chết vô cùng thảm.

Bất quá, việc đã đến nước này, Lôi Thanh không thể không kiên trì bắt đầu giả bộ tiêu sái, bắt đầu nói lên cái điều kiện thứ ba đi lên. Tốt ở phía trước lưỡng điều kiện, đều là Lôi Thanh chặn đệm, cái điều kiện thứ ba, mới được là hẳn chính thức đòn sát thủ.

Lúc này, Lôi Thanh xem chừng chỉ ven ven có chính mình một phen lí do thoái thác về sau, Lãnh Nguyệt Vũ trên tâm lý đã có giảm xóc, ổn định rất nhiều, một xấu hổ phía dưới kích tình sát nhân tỷ lệ rất là giảm xuống. Thích thú chậm rãi mở to mắt, không hề có kỵ nhìn thẳng Lãnh Nguyệt Vũ hai con ngươi.

Chương 37: Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển

Chương 37: Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển

Quả nhiên, đương Lôi Thanh đi quá giới hạn chăm chăm vào mắt của nàng, ánh mắt của nàng thời gian. Nàng cũng không ngờ rằng, đột nhiên tâm đó, nàng vậy đối với như một vũng Thu Thủy giống như trong hai tròng mắt, vô ý thức lộ ra một tia kinh hoàng. Nhưng chợt, nhưng lại có ra một đạo ánh sáng lạnh, đỏ hồng trên mặt thể hiện ra một tia hung ác, dùng nàng khăn khăn thanh âm thấp giọng trách mắng: "Ngươi làm gì?"

"Ta chỉ là muốn tại trước khi chết nhìn xem ngươi." Lôi Thanh trong ánh mắt, quật cường mà kiên định. Gắt gao chăm chăm vào mắt của nàng, nàng đuôi lông mày, gương mặt của nàng, thậm chí là môi của nàng.

Lãnh Nguyệt Vũ tâm cảnh vào lúc đó, bản chưa vững chắc, tại Lôi Thanh cái kia không kiêng nể gì cả mà nóng rực như Liệt Hỏa giống như dưới con mắt, ánh mắt không khỏi trốn tránh. Một đôi đặt ở Lôi Thanh trên người bộ ngực sữa, cũng tùy theo hần khăn trương hô hấp mà lên hạ phập phồng bất định. Thẳng tắp đã trầm mặc non nửa chén trà nhỏ về sau, nàng giống như có lẽ đã không kiên trì nổi bị hần khoảng cách gần như vậy chuyên chú ngóng nhìn rồi. Ngọc Khiết hàm răng cắn môi, thấp giọng một khiên trách: "Nhìn đủ rồi chưa? Cái điều kiện thứ ba, sau khi nói xong ta tự sẽ giết ngươi."

"Cái điều kiện thứ ba là được." Lôi Thanh vậy đối với nóng bỏng ánh mắt, dần dần chuyển thành nhu ý, có chút run rẩy đưa tay ra, lòng lộng phủ lên gương mặt của nàng. Tại nàng thân thể mềm mại một hồi cứng ngắc, tựa hồ muốn biến sắc đồng thời, Lôi Thanh thấp giọng chân thành đầy này lần nắm nói: "Ngươi phải đáp ứng ta, từ nay về sau, hảo hảo chiếu cố chính ngươi, không cần liều mạng như thế, mạo hiểm rồi. Còn có, trên người nhất định phải mặc một bộ da mềm nội giáp, không muốn ý vào đầu khí của mình hừng hậu mà không sao cả, dưới đời này như Tư Đồ Nam như vậy hèn mọn bị ỏi gian trá tiểu nhân nhiều lắm, khó lòng phòng bị. Quên mất ta, đừng nhớ lại hôm nay hết thấy, ta chẳng qua là một cái không quan trọng gì tiểu nhân vật, tại trong đời ngươi, bất quá là người qua đường Giáp Ất Bình đĩnh, không đáng ngươi nhớ kỹ."

Tùy theo Lôi Thanh ni non giống như nói nhỏ, nàng cái kia tại điên cuồng bên trong mấy có lẽ đã bị xé nát, cái kia nửa che nửa đậy nổi bật thân thể mềm mại, cứng ngắc bên trong, dần dần đang run rẩy bên trong mềm hoá. Nhìn chung nàng cả đời này, chưa từng nghe qua một người nam tử, đối với hần như thế nói đầu đầu giống như dạn dò, trong lời nói, để lộ ra nồng đậm ân cần. Đây chính là hần cuối cùng một cái điều kiện sao? Hần thật sự, hay vẫn là đang diễn trò?

Lúc này Lãnh Nguyệt Vũ, đã căn bản không thể nào phán đoán. Nhưng là, những cái kia nói liên miên cần nhắc lời nói, nhưng lại xúc động đã đến nội tâm của nàng mềm mại nhất một chỗ. Nhưng là, nàng lúc này, hay vẫn là ngạnh nói lên tâm địa, thấp giọng nói: "Ngươi ba cái yêu cầu đều nói đã xong, ta sẽ giúp ngươi hoàn thành. Hiện tại, ta tiễn đưa ngươi ra đi."

Lãnh Nguyệt Vũ dứt lời, một tay vừa nhắc, lưng không hề hấp liền đem cách đó không xa rơi trên mặt đất Băng Phách kiếm hấp đã đến trong tay. Lấy cực kỳ quý dị tư thế, một kiếm hướng Lôi Thanh trên cổ đâm tới.

Lúc này Lôi Thanh, có mãnh liệt xúc động cùng ** lập tức nhảy dựng lên chạy trốn. Nhưng là hần lại biết, hiện tại Lãnh Nguyệt Vũ đã khôi phục một ít đầu khí. Coi như mình chạy mau nữa, cũng chạy không thoát nàng đuôi giết. Mà Lôi Thanh, cũng thập phần tin tưởng chính mình đối với nữ nhân phán đoán, việc cũng đã làm.

Mà căn cứ suy đoán, Lãnh Nguyệt Vũ đối với hần có sát tâm tỷ lệ đã không cao rồi. Tùy tiện nhảy ra chạy trốn, chỉ biết nói cho nàng biết trước khi tự ngươi nói, hoàn toàn là ở nói láo, kiếm củi ba năm thiêu một giờ không nói, còn có thể dẫn xuất nàng thực nộ, chính thức nổi lên sát tâm.

Tự nhiên, cũng không bài trừ Lôi Thanh lần này mưu kế, hoàn toàn chính xác không có đánh tiêu mất Lãnh Nguyệt Vũ sát tâm, mà nàng lúc này là thật sự muốn giết chính mình.

Nhưng bất kể như thế nào, Lôi Thanh đều vì quyết định của mình mà phụ trách đến cùng. Như là đã quyết định muốn đánh bạc mệnh rồi, tất nhiên là muốn đánh bạc đến cùng. Bỏ dở nửa chừng, chỉ biết lưỡng không đến điều.

Cổ nén trong nội tâm phản kích xúc động, Lôi Thanh chậm rãi mở to mắt, gắt gao nhìn thẳng ánh mắt của nàng. Ngậm miệng, cũng không nói gì nửa câu lời nói. Nhưng là trong ánh mắt, nhưng lại lộ ra một lượng nhân nhậ ý nghĩ - thương xót. Phảng phất rất bình tĩnh chờ nàng thanh kiếm phong, đưa vào đến cổ họng của mình bên trong.

Còn có, Lôi Thanh làm cái này cuối cùng quyết định lúc, hay vẫn là cân nhắc đến Lãnh Nguyệt Vũ thanh kiếm hấp tới cử động. Coi hần Thánh giai thực lực, hừng hậu đầu khí, chính mình lại không phản kháng. Thiết tình muốn sát nhân, ngưng tụ khởi Hần Băng đầu khí, một chương có thể chấn vỡ đông lại tâm mạch của mình. Làm gì bỏ gần tìm xa, còn muốn dùng kiếm như vậy khiến cho máu chảy đầm đìa hay sao?

Nàng kỳ quái cử động, lại để cho Lôi Thanh nhiều thêm vài phần chắc chắn thể đánh bạc. Bất quá, dưới gầm trời này, cũng không có chính thức chắc chắn sự tình. Tại sự tình không có hết thấy đều kết thúc trước khi, hết thấy đều có khả năng phát sinh.

Ngay tại Lôi Thanh mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trái tim đều nhanh muốn nhảy lúc đi ra. Lãnh Nguyệt Vũ Băng Phách kiếm, cứ như vậy ngừng lưu tại cổ của mình chỗ, sắc bén mũi kiếm, đâm rách da của hần, một tia máu tươi theo mũi kiếm hướng phía dưới trôi đi, nhưng chợt bị Băng Phách kiếm trờiին hần ý mà đông lại thành băng.

"Người không sợ chết?" Lãnh Nguyệt Vũ thanh âm, có chút run rẩy.

"Sợ, ta sợ muốn chết. Đối với những thứ không biết, ai không sợ hãi à?" Lôi Thanh thấp giọng run rẩy nói: "Lãnh tiền bối, người có thể hay không động tác hơi chút nhanh một ít. Để cho ta cho dù chết, cũng có thể hay không để cho ta chết thống khoái."

"Tốt, ta cái này cho người chết thống khoái." Lãnh Nguyệt Vũ tựa hồ tại Lôi Thanh dưới con mắt, bị chăm chăm được có chút thẹn quá hoá giận, cảm xúc có chút không khống chế được. Lần này không cần kiểm rồi, mà là trực tiếp nâng lên tổ chường, một chường vỗ vào Lôi Thanh ngực bên trên.

Hùng hậu mà bång bạc Hàn Băng đầu khí, mãnh liệt mà vào. Trong một chớp mắt, tựa lại để cho Lôi Thanh trái tim rồi đột nhiên đông lại. Lôi Thanh đông từ trùng lớn, thời gian dần qua thất thần mà đi.

Lãnh Nguyệt Vũ chậm rãi đứng dậy, nồng đậm Hàn Băng đầu khí, đã hóa thành nồng đậm sương mù, đem nâng toàn thân đều khóa. Căn bản lại để cho người nhìn không thấy nàng như là Nữ Thần hoàn mỹ **. Theo trong không gian giới chỉ lấy ra một bộ đồ dự bị quần áo, mặc vào về sau, mới ánh mắt phức tạp chỉ cực nhìn thoáng qua nằm ngay đơ tại tại chỗ Lôi Thanh.

Lúc này Lôi Thanh, thi thể đã cứng ngắc, trên người một mảnh bị đông cứng cương đầu trắng bệch.

Thẳng tắp nhìn chăm chăm hần hồi lâu sau, cách đó không xa Tả Thiên Thiên, tựa hồ um một tiếng, sắp tỉnh lại tư thế. Lãnh Nguyệt Vũ lúc này mới bỗng nhiên hoàn hồn, nhanh nhẹn như kinh hồng, phi thân mà đi. Còn không có phi rất xa, nhưng lại thấy thạch thủ chia lia ác tặc Tư Đồ Nam phơi thây tại khe núi bên cạnh.

Lúc này, cái kia trường uyển như tiên tử, lại lạnh lùng Như Sương trên mặt, lộ ra chán ghét mà vẻ phẫn nộ. Hừ lạnh một tiếng, một chường vỗ ra, ba được một tiếng đưa hần cái kia hèn mọn bỉ ổi mà dữ tợn đầu đánh thành nẫu như.

Vân tay áo phát một cái, nổi lên một cổ gió lạnh, lại đem Tư Đồ Nam thi thể hài cốt thổi sang khe núi bên trong, lại để cho hần theo khe núi thoan nước chảy xiết nước, hướng phía dưới chảy tới. Tại đây Yêu thú hoành hành Thiên Tích Sơn Mạch bên trong, có rất nhiều trùng sai hồ báo đến thanh lý thi thể. Lãnh Nguyệt Vũ đã hạn cực kỳ cái thẳng chó này, muốn cho hần thi thể táng thân tại xà trùng trăm chân chi bụng.

Ngay sau đó, liền thi triển ra tuyệt diệu thân pháp, đón khe núi thoải mái phong, phiêu nhiên mà đi.

Này bên cạnh Tả Thiên Thiên, ngủ mê không biết bao lâu, sâu kín tỉnh lại chỉ tế, mông mông vu vu mọi nơi một trường nhìn qua. Nhưng lại nhìn thấy chính mình Lôi ca ca, vậy mà ** lấy thân hình, toàn thân đông lạnh được cứng ngắc, nằm ở da hồ trên đệm.

"Lôi ca ca." Tả Thiên Thiên trong lòng căng thẳng, vội vàng té nhào tới tiến đến, vừa thấy hần quanh thân đông cứng đầu bộ đáng. Vội vàng dò xét dò xét hơi thở của hần. Lúc này, sắc mặt của nàng hoảng sợ chi cực, sợ hãi vạn phần kinh kêu lên: "Lôi ca ca, người không thể chết được a, ngàn vạn không thể chết được a. Cái này, cuối cùng là xảy ra chuyện gì?"

Tả Thiên Thiên trong trí nhớ, như cũ dừng lại tại vì Lôi Thanh ngăn cản một chường thời điểm. Nhưng mà trái xem phải xem, nhưng lại chỉ có thể nhìn thấy trên đất quần áo mảnh vỡ. Tức có Lôi Thanh, cũng có cái kia màu tuyết trắng y sa.

"Lôi ca ca, người đừng chết a, vạn cầu ngài, nhanh lên sống lại a." Tả Thiên Thiên lần nữa dò xét thoáng một phát Lôi Thanh tim đập. Quả nhiên, liền tim đập cũng đã đình chỉ. Trong lúc nhất thời, Tả Thiên Thiên ở đâu còn kiềm chế được, nhào vào Lôi Thanh trên người, gào khóc khóc rống lên: "Ca ca, người làm sao lại như vậy không mình bạch chết? Người, người gọi ta làm sao bây giờ? Gia gia chết rồi, ca ca cũng đã chết. Lão thiên gia, người tại sao phải như vậy đối với Thiên Thiên? Chẳng lẽ, Thiên Thiên làm còn chưa đủ được không nào?"

Thê lương mà ưu thương đến tan nát cõi lòng tiếng khóc, tại khe núi tầm đó quanh quẩn không ngớt.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Họa này phúc này ----o0o----

Chương 38: Họa này phúc này

Cũng không biết nàng khóc bao lâu, con mắt đều khóc sưng lên, cuống họng cũng ách rồi. Nguyên vốn đã nhìn như chết hết Lôi Thanh, khí hải ở trong một ít còn sót lại lòi chi đầu khí, dần dần mà sống lại. Bản năng, bắt đầu ở trong cơ thể trong kinh mạch, gian nan mà chậm chạp lưu chuyển. Những nơi đi qua, trong cơ thể băng hàn dần dần biến mất. Phảng phất bị băng phong trái tim, dần dần khôi phục nhiệt lượng, phịch phịch nhảy động.

Đầu khí là một loại cực kỳ huyền diệu lực lượng, diệu dụng vô cùng, tức có thể thông qua tại trong kinh mạch không ngừng lưu chuyển, kích thích thân thể từng cái tánh mạng thừa số, dần dà chiếu cố hình thành lột xác mà càng cường đại hơn. Cũng có thể giết địch, còn có thể cứu người.

Tùy theo Lôi Thanh đầu khí trong cơ thể, lưu chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, trong cơ thể tánh mạng thừa số, chính đang không ngừng hấp thu trong thân thể chứa đựng trạng thái cố định năng lượng, đem hần chuyển hóa làm tinh thuần Thanh Đồng cấp đầu khí. Tiếp theo tụ thành tia nước nhỏ, tại trong kinh mạch trôi chảy.

Tựa hồ vì chống cự trong cơ thể vô chủ Hàn Băng đầu khí, Lôi Thanh đầu khí, chính đang không ngừng tăng cường. Tùy theo song phương giao chiến, thân thể của hần lúc lạnh lúc nóng.

"Ồ?" Tà Thiên Thiên khóc khóc, liền phát hiện Lôi Thanh trên người biến hóa, cái kia trương bị khóc bỏ ra con mèo nhỏ trên mặt, lộ ra kinh hi vẻ không hiểu. "Lôi ca ca còn chưa có chết, thật tốt quá. A, giống như sinh bệnh rồi. Ô ô ~" cảm xúc hỗn loạn, vừa khóc vừa cười không biết vì sao. Đối với hần trong cơ thể cái chủng loại kia biến hóa, đối với đầu khí không quen nhắm Tà Thiên Thiên đó là nửa điểm bề bộn đều không thể giúp. Suy nghĩ một chút, liền chỉ có thể dùng áo bông đưa hần che lại, tay chân bối rối tiến đến giúp hần nấu chút ít nóng hầm hập canh thịt.

Hơn nữa nàng bao nhiêu hiểu chút ít đơn giản dược lý, dùng Độc Giác Hồ xương cốt, thịt nát cùng một ít ven đường thuận tay thu thập bổ dưỡng dược liệu nấu canh, dinh dưỡng phi thường phong phú, đối với bổ sung tinh lực cùng khôi phục thương thể đều cực mới có lợi. Hơn nữa nóng hầm hập canh thịt, có thể làm cho người loại trừ mọi mệt, tinh thần vô cùng phấn chấn.

Nàng bây giờ có thể làm, cũng chỉ có những này. Chờ hần tỉnh, cho hần uống một chén nóng hầm hập bổ súp.

Lúc này Lôi Thanh, đang tại vô ý thức gian, thân thể bản năng vận dụng đầu khí, đang cùng những cái kia Hàn Băng khí tức chiến đấu lấy, tre già măng mọc lấy. Tánh mạng thừa số, đã ở liên tục không ngừng địa hợp thành tân sinh đầu khí. Những cái kia đông băng Lôi Thanh Hàn Băng đầu khí, tuy nhiên thuần hậu mà tinh thuần. Nhưng theo thời gian trôi qua, đang tại dần dần bị Lôi Thanh cái kia không ngớt không dứt tân sinh đầu khí loại trừ.

Một trận chiến này, trọn vẹn đánh nữa cá biệt thời cơ về sau, Lôi Thanh lòi chỉ đầu khí, mới lấy được toàn diện tính thắng lợi. Ý thức của hần, cũng là dần dần thanh tỉnh lại. Nhưng hần vẫn là cẩn thận không có động, như cũ là nhắm mắt lại, tinh tế suy nghĩ một chút mất đi ý thức trước khi sự tỉnh, hần tựa hồ nhớ rõ cuối cùng thoáng một phát, là Lãnh Nguyệt Vũ một chương vỡ vào lòng hần trên miệng, Hàn Băng đầu khí hướng trong cơ thể hần vọt tới.

Lãnh Nguyệt Vũ, thật sự muốn giết mình? Trong nội tâm không khỏi phát lạnh. Nhưng chợt, lại là có chút phủ nhận ý nghĩ này. Lãnh Nguyệt Vũ là người nào? Đây chính là đường đường Hàn Băng Kiếm Thánh, một thân đầu khí tu vi Xuất Thần Nhập Hóa không chế rất nhỏ đã đến cực hạn.

Nếu như nàng thiệt tình muốn giết mình, chỉ sợ một chương kia tự sẽ trực tiếp chấn vỡ trái tim của mình rồi.

Ồ? Có chút canh thịt mùi thơm bay tới, rất quen thuộc, hần là Thiên Thiên. Lôi Thanh há rồi há hần hơi khô hạc bờ môi, hô nàng một câu.

"Lôi ca ca, người đã tỉnh?" Tà Thiên Thiên vội vàng bụng một chén canh nóng chạy tới, đỡ hần dậy trên thân, đưa hần phía sau lưng đặt tại nàng ngồi chồm hổm trên đùi, tặng núc ních khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên tràn đầy vẻ ân cần. "Người thân thể nhiều chưa? Còn có chỗ nào không thoải mái, trước uống ngụm canh nóng ấm áp dạ dày."

Lôi Thanh ngẩng đầu thấy được trên mặt nàng tặng cùng chi Tiểu Hoa mèo đồng dạng, rõ ràng còn có vết nước mắt chưa khô, trong nội tâm không khỏi tình cảm ấm áp cả đời: "Thiên Thiên, vất vả người rồi."

Tà Thiên Thiên ngọt xị xị cười, nhưng lại không nói lời nào, bắt đầu cho hần uống súp, việc này nhi ngược lại không là lần đầu tiên đã làm, nàng làm phi thường rất quen. Một lát sau, một chén canh thịt vào trong bụng Lôi Thanh, cảm giác tinh thần rõ ràng tốt rồi một mảng lớn, trong dạ dày ấm áp, ngay tiếp theo quanh thân hần ý, đều loại trừ rất nhiều.

"Lôi ca ca, đến tột cùng chuyện gì xảy ra?" Tà Thiên Thiên ân cần hỏi: "Như thế nào lại đột nhiên khiến cho chật vật như vậy?"

"Người yên tâm, hiện tại đã không có việc gì rồi." Lôi Thanh đưa tay ra, vuốt ve tóc của nàng, cười an ủi nói: "Hết thầy đều đã chấm dứt, chờ ta nghỉ ngơi một chút về sau, có thể lên đường đi Tự Do Liên Minh." Nhưng trong lòng ở trong tối nghĩ kỹ, Lãnh Nguyệt Vũ quả nhiên không thật sự muốn giết mình. Nếu không, nàng đã đã đáp ứng chính mình cái kia ba điều kiện, vì sao không có đem Thiên Thiên mang đi? Cũng không có đem chính mình ngọc bội lấy đi.

Trong lúc nhất thời, Lôi Thanh trong nội tâm ngược lại là đã có một cổ tìm được đường sống trong chỗ chết nhẹ nhõm cảm giác, phảng phất rơi xuống một khối tảng đá lớn đầu. Bất quá, nàng một chương kia lại là có ý gì? Là thuận tủy muốn đánh nhau chống mặt chính mình? Hay là thuận tay phát tiết thoáng một phát trong lòng buồn bực chi khí?

Lôi Thanh tuy nhiên tự xưng là cũng ít nhiều có chút hiểu tâm tư của nữ nhân, nhưng là tại thời khắc này, nhưng lại như thế nào cũng đoán không ra Lãnh Nguyệt Vũ chính thức tâm tư. Mà thôi, bất kể nàng đầu rồi, như nàng như vậy cao cao tại thượng tồn tại, cùng chính mình vốn là người của hai thế giới. Phen này cùng xuất hiện, sợ là cả đời này đều trời nam đất bắc, vĩnh viễn không gặp gỡ rồi. Đa tương cũng là vô ích, tóm lại chuyện bây giờ đã qua, mình cũng còn sống, mới được là chuyện may mắn lớn nhất.

Ngẫm lại đều có chút nghĩ mà sợ, chính mình cùng Tà Thiên Thiên đều bị liên quan đến tiến vào hai cái Thánh giai tuyệt thế cao thủ ở giữa tranh đấu. Quả nhiên là không nghĩ qua là, cũng sẽ bị xoắn được thịt nát xương tan, có thể sống sót, đã là thiên đại may mắn.

"Ồ?" Lôi Thanh nội tâm thoáng một phát khí tức của mình, đầu khí tựa hồ lại là tinh thuần rất nhiều, hơn nữa mới sinh ra đầu khí, muốn so sánh trong cơ

thể còn sót lại đầu khí nồng đậm hùng hậu chút ít. Lúc này, cảm thấy một nóng bỏng, thậm chí đây là phá vỡ công cùm xiềng xích, thân thể lại một lần nữa tiến hóa cường đại đầu hiệu a. Mà chính mình khoảng cách Thanh Đồng Trung giai, tấn cấp đến Cao giai, mới đã qua ngàn ngàn chừng hai tháng.

"Thiên Thiên, giúp ta hộ pháp, ta cần nhập định tu luyện thoát một phát." Lôi Thanh cường tự đề xuống kích động trong lòng, ngồi xếp bằng, bắt đầu dựa theo Lôi gia gia truyền tâm pháp 《 Thiên Lôi ba biến 》 tiến hành tu luyện, tuần hoàn đầu khí trong cơ thể, không ngừng rèn luyện thân thể từng cái bộ phận.

Tả Thiên Thiên ừ một tiếng về sau, liền bắt đầu ở chung quanh bố trí một ít bẫy rập.

Lôi Thanh lúc này đây tu luyện, trọn vẹn duy trì duy trì tốt mấy canh giờ. Chỉ thấy được tùy theo dùng đầu khí chạy toàn thân, dùng thiêu đốt đầu khí phương thức kích thích tánh mạng thừa số. Những cái kia cổ xưa tánh mạng thừa số suy kiệt mà từ vong, thông qua lỗ chân lông bài xuất trong cơ thể, rồi lại không ngừng có mới tánh mạng thừa số sinh ra đời, gia nhập vào thân thể trong tổ chức.

Những cái kia tân sinh tánh mạng thừa số, so trước kia càng thêm cường tráng, cường đại. Mà cùng lúc đó, hấp thu trong thân thể trạng thái cố định năng lượng, đem hẳn chuyển hóa làm đầu khí năng lực tùy theo tăng cường rồi. Nếu không hợp thành đầu khí tốc độ tăng cường rồi, mới sinh ra đầu khí, so trước kia đầu khí càng thêm tinh thuần mà hùng hậu.

Chờ Lôi Thanh mở to mắt thời điểm, đã là nửa đêm nửa đêm. Tả Thiên Thiên đã đốt lên đồng lửa, chính ở một bên cẩn thận từng li từng tí hộ vệ lấy hắn. Lúc này Lôi Thanh, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp tràn đầy lực lượng cường đại, có một cỗ dùng không hết tinh lực.

"Ba ~" tiện tay đánh nữa một quyền, nắm đấm đấm bạo không khí, phát ra một tiếng bạo hưởng. Quyền nhanh chóng, lực lượng đều có rõ ràng tăng lên. Lại là đầu khí một chuyển, mũi chân chia xuống đất về phía trước nhẹ nhàng nhảy lên, thân nhẹ như yến giống như về phía trước thoát ra gần hai trượng mà ti không tốn sức chút nào.

"Ha ha, ta tấn cấp Thanh Đồng đỉnh phong rồi." Lôi Thanh trong nội tâm tràn đầy vẻ vui mừng, vui sướng chỉ tâm lưu tại nói nên lời. Đối với từng cái tu luyện đầu khí chỉ nhân mà nói, nhân sinh lớn nhất điều thú vị một trong, là tại gian nan con đường tu luyện bên trên, lại đi tới một bước.

Tấn cấp, ý nghĩa chính mình trở nên càng cường đại hơn, tại thực lực này vì tôn, nguy hiểm trên thế giới sinh tồn năng lực, lại là bằng thêm một phần thể đánh bại. Ngay tiếp theo địa vị xã hội, đều bạo tăng một đoạn.

"Chúc mừng Lôi ca ca." Tả Thiên Thiên cũng là thay Lôi Thanh vui vẻ, cười tùm tùm nghênh đón tiếp lấy: "Bất quá, Lôi ca ca ngươi hay vẫn là mau mau đi tắm a, trên người vô cùng bẩn thối chết rồi."

"Căn cứ đầu khí lý luận học thuyết ở bên trong, cái kia gọi sự trao đổi chất." Lôi Thanh không chút phật lòng, tuy nhiên mỗi một lần tấn cấp, đều bởi vì trong thời gian ngắn kịch liệt sự trao đổi chất khiến cho chính mình rất chật vật. Nhưng đổi lại trên thế giới này bất cứ người nào, đều là rất hoan nghênh loại chuyện này phát sinh.

"Phốc oanh" Lôi Thanh nhảy tới khe núi dòng suối nhỏ ở bên trong, tâm tình bạo thoải mái bắt đầu tắm kỳ. Tấn cấp đã đến Thanh Đồng đỉnh phong, không đơn thuần là tổng hợp thực lực tăng cường. Cũng đại biểu cho, chính mình có tư cách trùng kích Bạch Ngân cấp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Hắc Bối Cự Hùng

Chương 39: Hắc Bối Cự Hùng

Tả Thiên Thiên gặp Lôi Thanh giặt rửa thoải mái, cảm giác mình trên người cũng là vô cùng bẩn. Liền bỏ đi da các của nàng áo cùng áo lót, tuy nhiên không phải trơn bóng bóng bảy, thực sự vền vền xuyên qua áo ngực cùng quần lót. Giấm phải nước lạnh tiến vào khe nước.

Cử động của nàng, nhưng lại đem tắm rửa giặt rửa thật sự sáng khoái Lôi Thanh lại càng hoảng sợ, một đầu chênh lệch chút ít trông chết ở trong suối. Nhắm mắt lại, dờ khóc dờ cười nói: "Thiên Thiên, nam nữ thụ thụ bất thân a."

Tả Thiên Thiên không thêm để ý bơi đứng mà đi, ánh mắt như nước long lanh tức giận trắng mặt nhìn hắn liếc: "Vậy ngươi còn trộm xem người ta cái kia ngu cái gì cô nương tắm rửa? Còn bị người hạ lệnh đuổi giết, thậm chí chạy trốn đến tận đâu tận đâu. Yên tâm, ngươi muốn xem cứ việc xem, ta sẽ không truy giết chính là ngươi."

"Ách, vậy làm sao có thể đồng dạng?" Lôi Thanh chăm chú nhắm mắt lại, khổ lấy khuôn mặt nói: "Đi đi, đừng tới quấy rối. Chờ ta giặt rửa hết một hồi ta

giúp người canh gác người chậm rãi giặt rửa."

"Sao, làm sao lại không giống với lúc trước à?" Tả Thiên Thiên bị tức được cái miệng nhỏ nhắn đều tít, tiếp tục hướng Lôi Thanh tới gần: "Cái kia ngu cái gì chính là nữ nhân, Thiên Thiên tự không phải nữ nhân sao? Cho người mở to mắt liếc mắt nhìn đều không đáng đương?"

"Đương nhiên không giống với lúc trước, người ta là nữ nhân, người là nữ hài tử." Lôi Thanh nhắm mắt lại tức giận nói: "Không đồng dạng như vậy sinh vật được không? Đi đi, thiếu quý rồi. Người bị lại dựa đi tới rồi, tới nữa ca muốn biến cảm thú roài."

Không, không đồng dạng như vậy sinh vật? Tả Thiên Thiên bị tức được thiếu điều một hơi không có thuận trở về, cục thối phòng nước tự hướng Lôi Thanh trên đầu gọi đi: "Tốt người cái Lôi Thanh, người biến cảm thú ta nhìn xem a, biến a, biến a."

"Ha ha, trêu chọc người chơi đây này." Bị nàng gọi cho cái mặt mũi tràn đầy nước, Lôi Thanh nhưng lại ha ha phá lên cười: "Tiểu cô nương, đừng cả ngày như vậy không biết xấu hổ không có tao, coi chừng tương lai còn dài không gả ra được."

"Hừ, Lôi Thanh, nghiêm chỉnh mà nói. Cái kia ngu cái gì, nàng tại đây lớn không lớn?" Tả Thiên Thiên thấp giọng hỏi một câu.

"Đại!" Lôi Thanh vô ý thức trả lời, nhưng chợt tức giận vỗ đầu một cái: "Ách, ta và người nói cái này làm gì? Người vừa rồi không có."

"Ta không có!?" Tả Thiên Thiên có chút hỗn hển, đem áo ngực một kéo: "Họ Lôi, người tròn to mắt chó ngó ngó, ta đến cùng có hay không?"

"Tự người ít như vậy, cùng không có có khác nhau sao?" Lôi Thanh nhếch miệng.

"Oa, Lôi ca ca người thật sự nhìn lên à?" Tả Thiên Thiên vừa thẹn vừa xấu hổ mặt đỏ lên, rút về trong nước.

"Cần nhìn lên sao?" Lôi Thanh về mặt tươi cười đắc ý: "Ta Lôi Cửu là người nào? Duyệt tận nhân gian ngàn sắc. Tự người có bao nhiêu, ca véo chỉ tính toán cho đủ ra."

"Đi, đi. Bởi vì nhìn lên nữ nhân tắm rửa bị đuổi giết phong lưu phóng khoáng Lôi gia Cửu thiếu gia, coi như người lợi hại được đi à nha?" Tả Thiên Thiên tức giận chu môi châm chọc nói: "Vậy người có thể hay không tính tính toán toán, cái kia Nguyệt Hàn Cung cung chủ Lãnh Nguyệt Vũ, có bao nhiêu à?"

"Cái này..." Lôi Thanh sắc mặt một khổ.

"Ha ha, tính toán không đi ra đi à nha?"

"Tóm lại so người đại là được." Lôi Thanh cười hắc hắc nói: "Phải nói, là cái nữ nhân đều so người đại."

"Lôi ca ca, người khinh người quá đáng. Thiên Thiên liều mạng với người rồi." Tả Thiên Thiên một bộ khí cực bộ đáng, giương nanh múa vuốt nhào tới. Một ngụm cắn lấy Lôi Thanh trên bờ vai.

"Này này, người là câu à? Sao có thể cắn người đầu này?" Lôi Thanh mở hời đầm đìa, nhắm mắt lại có chút dờ khóc dờ cười: "Nhanh tòng miệng. Ta chịu thua rồi, nhận thức kinh sợ rồi. Uy uy, người đừng động ở trên người của ta a, cái này như cái gì lời nói? Thật là nam nữ thụ thụ bất thân a."

"Dù sao ta là nữ hài, không phải nữ nhân. Người cũng nói, là hai chủng sinh vật, người sợ cái gì? Ôi chao di, Lôi ca ca trên lưng người thật bẩn a, ta giúp người kỳ lưng."

...

Lôi Thanh nhưng lại không biết, tại xa xa cách hơn trăm trượng bên ngoài. Áo trắng lượn lờ Lãnh Nguyệt Vũ không biết lúc nào, lại bịt kín một tầng hơi mỏng cái khăn che mặt. Diệu đủ điểm vào một chi măng đá trên ngọn, chính coi hấn Thánh giai cường đại thị lực, lộ ra nhẹ nhàng khoan khoái ánh trắng lẳng lẳng yên nhìn xem một màn này. Ánh trắng chiếu vào trên người nàng, tay áo bông bành tằm đỏ, phảng phất giống như Xuất Trần Thoát Tục Thần Tiên.

Thật lâu về sau, nàng mới nhẹ nhàng vuốt ve bạch dưới áo cái kia một thân màu trắng thiếp thân giáp mềm mỏng, nhẹ nhàng đây này lăm bắm một câu: "Có thể giúp người, chỉ có nhiều như vậy. Cái điều kiện thứ ba, ta sẽ thay người hoàn thành. Còn lại hai cái, chính người đi làm đi." Dứt lời, dưới bàn chân điểm nhẹ, phiến như kinh hồng, như tiên nữ phiêu nhiên mà đi.

Bên này Lôi Thanh sáng khoái tắm rửa qua về sau, cảm thấy mỹ mãn bò lên trên bờ, mặc quần áo xong. Lấy tay vi gối, ngửa người nằm ở đá cuội bên trên, đang nhìn bầu trời bên trong thanh tịnh mà lãnh diễm ánh trắng, thật dài địa thờ phào nhẹ nhõm. Bất tri bất giác, bị bắt đầu đuổi giết đã nửa năm rồi. Thời gian này cũng coi như trôi qua cực nhanh, mà mình cũng theo lúc trước một cái Thanh Đồng Sơ giai thái điều, một đường tấn cấp đã đến Thanh Đồng đỉnh phong lão điều rồi. Dù cho phóng nhãn toàn bộ thiên hạ, Thanh Đồng đỉnh phong, cũng có thể xem như một phương tiểu cao thủ.

Loại này phát triển, nhìn như rất nhanh. Nhưng chỉ có Lôi Thanh tự mình biết, cái này cùng nhau đi tới, là như thế nào gian khổ. Lần lượt mà liều mệnh, lần lượt tìm được đường sống trong chỗ chết. Tại ma luyện cùng rèn luyện phía dưới, Lôi Thanh cũng là thời gian dần qua theo một cái ăn chơi thiếu gia, lột xác cho tới bây giờ. Càng là bắt đầu có chút thích loại này tuy nhiên gian khổ, lại phi thường kích thích bỏ mạng kiếp sống.

Bỗng nhiên, Lôi Thanh tựa hồ nghĩ tới mấy thứ gì đó, một lần lông lóc bò lên, kêu đã mặc quần áo xong Tả Thiên Thiên nói: "Thiên Thiên, ta chênh lệch chút ít quên. Đạo Thánh này lão tặc, thế nhưng mà có rất nhiều treo giải thưởng tại thân. Tranh thủ thời gian tìm xem đầu của hắn, sợ là ít nhất giá trị vạn kim đây này."

"À? Giá trị vạn kim?" Có chút tiểu tham tiền giống như Tà Thiên Thiên tú mực trơn lên, che miệng gọi thẳng: "Có thể, thể nhưng mà giống như đã bị Lãnh Nguyệt Vũ đánh thành bùn nhão rồi."

Lôi Thanh quả nhiên đã tìm được cái kia một bãi "Bùn nhão", thiếu chút nữa tức giận đến ngất đi, thầm nghĩ Lãnh Nguyệt Vũ a Lãnh Nguyệt Vũ, trong lòng ngươi phải có khí, phát tiết tự phát tiết tại trên người của ta tốt rồi. Làm gì cùng tiền tài gây khó dễ? Phá sản a, thật sự là bại gia nữ a. Điểm này, hay vẫn là Tà Thiên Thiên tốt, cái gì nòi chén hồ lô bốn các loại thứ đồ vật đều hướng trong không gian giới chỉ nhét, thu lại chiến lợi phẩm càng là tận hết sức lực. Quả nhiên hay vẫn là ứng câu kia cách ngôn, người nhà nghèo hài tử sớm biết lo liệu việc nhà.

"Đúng rồi, còn có không gian giới chỉ." Lôi Thanh nhớ mang máng Tư Đồ Nam trên tay, đeo cái Không Gian Giới Chỉ, tự là quên là thể nào chỉ tay rồi. Lúc này con mắt sáng ngời, vỗ tay nói: "Không nói trước một cái Không Gian Giới Chỉ có nhiều đáng giá, dùng Đạo Thánh thân phận, chiếc nhẫn kia bên trong giá trị tiền thứ đồ vật khẳng định rất nhiều, khẳng định phải so đầu của hần còn đáng giá. Thiên Thiên, tranh thủ thời gian tìm xem cái kia chỉ bị ta chặt đi xuống tay trái, còn có hần trên thi thể tay phải. Chắc chắn, phát đạt phát đạt, đời này không làm sống đều có thể thư thư phục phục qua cả đời rồi."

Tà Thiên Thiên cũng là con mắt sáng rõ, đi theo Lôi Thanh ghé vào khe nước tìm tòi. Ai biết, tìm sau nửa ngày, đừng nói tay trái rồi, liền thi thể đều không tìm được.

"Lãnh Nguyệt Vũ thu lại?" Lôi Thanh thẳng hoài nghi là Lãnh Nguyệt Vũ đã đoạt chiến lợi phẩm, nhưng nghĩ lại, cái này sợ là không phù hợp Lãnh Nguyệt Vũ phong cách a? Tuy nhiên Đạo Thánh đồ vật rất đáng tiền, nhưng cùng cả cái Nguyệt Hàn Cung tài phú so với, tự là chín trâu mất sọi lông rồi. Cái kia Tư Đồ Nam, rõ ràng là Lôi Thanh đánh chết. Mà Lãnh Nguyệt Vũ cũng không có giết chính mình, không có lý do gì sẽ đến đoạt chiến lợi phẩm a.

"Có thể là Lãnh Nguyệt Vũ chứng kiến Tư Đồ Nam thi thể sẽ tới khí, ném khe nước ở bên trong đi à nha?" Tà Thiên Thiên cũng là vắt hết óc suy tư, nếu bàn về tài phú, nặng so Lôi Thanh càng thêm chấp nhất.

"Có khả năng, theo dòng suối tìm xem, hy vọng có thể tìm được." Lôi Thanh vội vàng cùng Tà Thiên Thiên đi đầu thu thập một phen đồ đạc của mình, liền sớm làm theo khe núi hướng phía dưới đi. Còn chưa đi ra bảy tám dặm đầu rồi, liền tại ngoài mười trượng hơn thấy được một chi bàng nhiên cự vật.

Đó là một đầu Hắc Bối Cự Hùng, thể trọng sợ là chỉ ít có 2000-3000 cân. Đáng sợ chính là nó trên người toát ra đến khí tức, hùng hậu mà phát ra cái này một cỗ nồng đậm uy áp cảm giác. Lôi Thanh nuốt thoáng một phát nước miếng, vội vàng lôi kéo Tà Thiên Thiên trốn được thạch đầu đằng sau. Trong nội tâm thâm kêu, mẹ nó, dĩ nhiên là một đầu màu vàng kim cấp thực lực Hắc Bối Cự Hùng.

Thò đầu ra, cẩn thận vừa nhìn xuống, đầu kia cường đại Hắc Bối Cự Hùng lười biếng nhìn chăm chăm Lôi Thanh bên này liếc. Bất quá nó tựa hồ không đếm xỉa tới Lôi Thanh hai người, bởi vì nó đang tại bận rộn, vội vàng ăn một cỗ thi thể. Mà cỗ thi thể kia, Lôi Thanh cũng nhìn rất quen mắt, không có đầu, còn thiếu tay.

Xa xa thừa dịp kiểu ánh trắng sáng cẩn thận tập trung nhìn vào, Lôi Thanh thiếu chút nữa đặt mộng ngủ ngời trên mặt đất. Cái con kia liền tại trên thi thể tay, thỉnh linh mang theo một quả đen sì chiếc nhẫn.

"Rắc" một tiếng, Hắc Bối Cự Hùng liếc qua bên này thạch đầu, lão thần khắp nơi một ngụm nuốt vào cái tay kia.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Chỉ cầu mạng sống ----o0o----

Chương 40: Chỉ cầu mạng sống

Hắc Bối Cự Hùng cái kia một ngụm, phảng phất trực tiếp cắn lấy Lôi Thanh trong lòng, đem lòng của hần đều cắn nát. Đây chính là một chỉ trần quý dị thường Không Gian Giới Chỉ a, không nói trước hần phẩm chất như thế nào. Coi như là kém cỏi nhất Không Gian Giới Chỉ, cũng là cực kỳ đáng giá mặt hàng.

Lôi Thanh chỉ có một cỗ muốn xông đi lên, gấu khẩu đoạt chiếc nhẫn xúc động. Tà Thiên Thiên sắc mặt trắng bệch vội vàng kéo lại hần, thấp giọng nói: "Lôi ca ca, chúng ta hay vẫn là rút lui a. Cái này đầu Cự Hùng, cho cảm giác của ta giống như rất khó đối phó."

"Đương nhiên khó đối phó rồi." Lôi Thanh phiền muộn thấp giọng nói: "Cái này đầu Cự Hùng sợ là có Hoàng Kim cấp thực lực, hiện tại nó có cái gì ăn, tạm thời chẳng muốn tìm chúng ta phiền toái mà thôi, ngươi cho rằng ta thật khờ a. Cùng nó đi đốc sức liều mạng? Ta đoán nó một cái tát, liền trực tiếp

có thể đem ta lấy được bị giày vò."

"Hoàng Kim cấp?" Tả Thiên Thiên cũng là sinh sinh rùng mình một cái, có chút đau lòng nói: "Như thế nào xui xẻo như vậy, Tư Đồ Nam thi thể liền rơi vào cái này đầu Cự Hùng trong tay. Ô ô, Không Gian Giới Chi không có, bảo bối không có."

"Thiên Thiên, có biện pháp nào không dùng sẵn bán phương thức đối phó cái này đầu Hắc Bối Cự Hùng?" Lôi Thanh con mắt, gắt gao nhìn thẳng này gấu, một bộ rất không cam lòng bộ dạng.

"Lôi ca ca, tình đầu óc a." Tả Thiên Thiên tuy nói đồng dạng đau lòng những cái kia tài phú, bất quá coi hấn nhiều năm sẵn bán kinh nghiệm, nhưng lại đã đoán được cái này đầu gấu thật không tốt gây, nhất là ánh mắt của nó, giống như hồ đã có rất cao trí tuệ, khuyên: "Gấu vốn tự rất khó đối phó, Hoàng Kim cấp gấu thì càng đừng nói nữa, chúng ta hay vẫn là đi thôi."

Không đợi Lôi Thanh hỏi âm, đầu kia Hoàng Kim cấp Hắc Bối Cự Hùng, phảng phất cảm nhận được hai người địch ý, hoặc là quyết định không ăn thi thể, mà ném thử mới lạ huyết nhục rồi. Ngửa mặt lên trời gào rú một tiếng, chấn đắc khe núi vách đá đá vụn đổ rào rào loạn lãn.

Lôi Thanh chỉ cảm thấy trong lỗ tai nổ vang một tiếng, liền ông ông tác hưởng, trong đầu trống rỗng. Thần trí phảng phất tại thời khắc này bị đoạt, sững sờ ở sáng khoái trắng hai ba hơi công phu. Nhưng hấn cũng may đã tấn cấp Thanh Đồng đình phong rồi, khoảng cách Bạch Ngân cấp bất quá một bước ngắn. Đầu khí bản năng hộ chủ, trong người điên cuồng xoay tròn lúc, phát ra ùng ùng thanh thúy tiếng sấm. Dòng điện đối với thân thể kích thích, lại để cho hấn trong chốc lát tỉnh táo lại. Tập trung nhìn vào, nhưng lại sợ tới mức hồn phi phách tán.

Chỉ thấy đầu kia quý trọng nấy ngàn cân Hắc Bối Cự Hùng, đã tại hai ba trọng có hơn rồi, giương tanh hôi miệng lớn dính máu, quạt hương bồ đại hùng chưởng xa xa lăm bộ phiến đến. Đen nhánh gấu trên lông, móng lung lên một tầng nhàn nhạt, như màu vàng đất vàng sáng.

Không hề nghi ngờ, đây là một đầu Thổ hệ Cự Hùng. Thổ thuộc tính, tại tất cả đại thuộc tính bên trong, tuy nhiên không phải lực phá hoại mạnh nhất, nhưng là trầm trọng như núi, lực lượng trầm ổn uy mãnh. Một tát này nếu để cho đầu kia Cự Hùng đập thực rồi, Lôi Thanh thân hình tại chỗ cũng sẽ bị đập toái.

Nhiều lần sinh tử ma luyện kinh nghiệm cứu được Lôi Thanh một mạng, tuy nói trong nội tâm hoảng sợ đã đến cực hạn, nhưng đầu óc của hấn nhưng lại ngược lại là càng thêm Thanh Minh cùng tỉnh táo. Bản năng phản ứng xuống, quơ lấy một bên Tả Thiên Thiên, Thiên Lôi đầu khí điên cuồng vận chuyển, tại thân thể ở trong hùng lực thiêu đốt, tràn ngập tại hấn toàn thân cao thấp từng cái nơi hẻo lánh. Làn da phía trên, mơ hồ có thể thấy được xì xì dòng điện tại chạy bắt đầu khởi động.

Thân hình, lướt đi một đạo nhàn nhạt tàn ảnh, phi tốc hướng lui về phía sau đi.

"Oanh!" Hắc Bối Cự Hùng một cái tát đập nát Lôi Thanh công sự che chắn tảng đá lớn đầu, đá vụn vẩy ra kích xạ, một ít xa xa địa đánh vào Lôi Thanh trên mặt, ần ần đau nhức.

"Thật là khủng khiếp lực lượng." Lôi Thanh cảm thấy lại là cả kinh, nhưng bước chân nhưng lại chưa từng dừng lại nửa phần, xoay người sang chỗ khác, dùng toàn lực thi triển khởi đã tới tiêu thành cảnh giới Bôn Lôi Thiểm. Hai chân mơ hồ có thể thấy được lòi chi đầu khí bắt đầu khởi động, thân hình thật đúng giống như hóa thành một đạo Bôn Lôi, tạt tránh mà đi.

Đã tấn cấp Thanh Đồng đình phong hấn, tại Bôn Lôi Thiểm bộc phát tốc độ bên trên, cũng đã có nhảy vọt tiến bộ. Nhoáng một cái tầm đó, liền đã đến ba bốn trọng có hơn. Ôm Tả Thiên Thiên, dốc sức liều mạng chạy trốn. Trong ngực cái kia kiêu tiêu ngọc nhân, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, bị Hắc Bối Cự Hùng uy lực kia tấn mãnh một rống chấn đắc không nhẹ, trực tiếp ngắt tới, lỗ tai bên trong, cũng có tí ti máu tươi chảy ra.

Cái kia một rống, cùng Lôi Thanh chiêu số sấm mùa xuân hiện ra, có hiệu quả như nhau hiệu quả. Nhưng bởi vì Hắc Bối Cự Hùng đã tiến hóa đã đến Hoàng Kim cấp, một rống phía dưới, uy lực cường hấn đã đến cực kỳ đáng sợ tình trạng.

Hắc Bối Cự Hùng một kích không trúng phía dưới, cũng là phần nộ dị thường, chân trước chạm đất, hướng Lôi Thanh chạy trì chạy nước rút mà đến. Mấy ngàn cân thể trọng, chạy như điên phía dưới, giẫm được đại địa run nhè nhẹ, long long rung động.

Gấu nhiều dùng lực lượng lấy xung, thực sự không muốn xem nhẹ tốc độ của bọn nó. Nhất là cái này đầu Hắc Bối Cự Hùng đã đạt đến Hoàng Kim cấp, một khi bạo nổi lên tốc độ cao nhất, giống như là một dải mạnh mẽ đâm tới xe tăng. Cái gì cây đâm cỏ, hết thấy đều là nghiền áp mà qua.

Lôi Thanh mặc dù cực tự ý tốc độ, cuối cùng cùng Cự Hùng tầm đó còn có cái hào rộng giống như giai vị chênh lệch. Tại ôm Tả Thiên Thiên, toàn lực thúc dục Bôn Lôi Thiểm xuống, tổng thể tốc độ cũng chỉ là so Cự Hùng nhanh một đường mà thôi. Trộn vện chạy một nén nhang quang cảnh về sau, mới cùng hấn kéo ra vài chục trọng khoảng cách.

Đầu kia bị khiêu khích đã đến bá chủ uy nghiêm Cự Hùng, đã sa vào đến cuồng bạo bên trong, chỉ muốn nhất định phải đuổi theo con mồi, sau đó một cái tát chụp chết hấn. Bởi vậy, không thuận theo không buông tha mà liều mệnh đuổi theo.

Lôi Thanh trong nội tâm chỉ cảm thấy rất khổ bức, chính mình chẳng lẽ tự là bị đuổi giết mệnh? Đừng nhìn hấn tốc độ bây giờ rất nhanh, so Cự Hùng còn nhanh. Nhưng đó là bởi vì thân pháp Bôn Lôi Thiểm sức bật cực kỳ. Mà sức bật cường, thế tất ý nghĩa lực bền bị chênh lệch. Tại điên cuồng thiêu đốt Thiên Lôi đầu khí, biểu ra mạnh nhất tốc độ về sau, tại đây ngăn ngừa một nén nhang trong thời gian, Lôi Thanh đầu khí đã tiêu hao được thất thất bát bát rồi.

Nhưng người ta đầu kia Thổ hệ Cự Hùng, thể nhưng mà khí cơ kéo dài vô cùng, xem nó cái kia phó tinh thần dồi dào, gọi bầy gầm loạn bộ đáng, sợ là lại truy một phút đồng hồ, đều có thể duy trì loại này mạnh mẽ đâm tới hăng hái.

Cái này ý tứ hàm xúc chỉ cần tiếp qua nửa nén hương công phu, đương Lôi Thanh đầu khí khô kiệt hao hết, sẽ gặp bị Cự Hùng đuổi theo nhẹ nhõm hành hạ chết. Trong nội tâm đó là hồi hận ảo não a, trước khi rõ ràng nhìn ra cái này đầu Cự Hùng không dễ chọc, lại hết lần này tới lần khác cũng bởi vì cực lớn tài phú lưu luyến không đi, quả nhiên là người vì tiền mà chết điều là thức ăn vong. Quá đại ý, cũng quá sơ sót. Còn vọng tưởng lấy muốn sẵn bán cái này đầu Cự Hùng? Ách, quả thực là ngây thơ. Lôi Thanh cũng là bởi vì trước khi vừa mới giết chết Thánh giai Đạo Thánh, mà hơi có chút tự đắc mà lãng lãng rồi, đối mặt so Thánh giai còn thấp Nhất giai Hoàng Kim cấp, trong nội tâm kính sợ cảm giác đại giảm. Giết chết Đạo Thánh cái loại này cực lớn thành công cảm giác, lại để cho hấn lòng tự tin quá độ bành trướng, quên mất chính mình là ở tình huống như thế nào hạ mới giết chết Đạo Thánh.

Lôi Thanh tại liều mạng chạy trốn chỉ tể, trong nội tâm đối với chính mình cũng là thâm mắng không thôi.

Đương nhiên, hấn bây giờ còn là có mạng sống cơ hội. Chỉ cần đem Tả Thiên Thiên sau này ném đi, tức có thể thật lớn khả năng khiến chế trụ Cự Hùng cũng có thể giảm bớt phụ trọng chạy trốn nhanh hơn. Bất quá, Lôi Thanh cũng không phải là cái loại này lãnh huyết cảm thú. Trước không đề cập tới Tả Thiên Thiên đã từng đã cứu tánh mạng mình. Vèn vèn nói hai người một đường mạo hiểm tới, mấy bạn sinh tử gắn bó phần này dày trọng cảm tình, liền không cho phép Lôi Thanh làm như thế.

"Thiên Thiên, chết là mệnh, còn sống là vận. Phải chết tựu cùng chết, rống ~" Lôi Thanh ôm Tả Thiên Thiên, cũng là giống như giống như dã thú gào lên, gương mặt trướng đến đỏ bừng. Phảng phất là đang tương mình sở hữu lực lượng, đều thúc phát ra tới, như là Bồn Lôi chột hiện, tốc độ rồi đột nhiên lại là nhanh nửa phần, hướng trong trí nhớ một vị trí mà đi.

Đó là một cái lăng lạng mà xinh đẹp hồ nước, nhưng là Lôi Thanh nhưng lại đã từng nhìn thấy qua hàn đàm phía dưới, cái kia cực lớn giống như Giao giống như măng chi vật. Tuy nhiên kinh hồng thoáng nhìn xuống, không cách nào phán đoán cái kia hàn đàm Cự Mãng thực lực như thế nào, nhưng Lôi Thanh đánh giá đoán chắc có lẽ không so Hắc Bối Cự Hùng kém bao nhiêu, chỉ sợ cũng là một đầu màu vàng kim cấp Yêu thú.

Lôi Thanh không phải đến chơi cái gì khu hồ nuốt lang chi mà tính, cũng không có nào tàn đến tương tượng cái gì trai cò tranh chấp, ngư ông đắc lợi các loại chuyện tốt. Tại Tử Thần đã bắt đầu hướng hấn và Tả Thiên Thiên ngoắc chỉ tể, hấn duy nhất ý niệm trong đầu cùng nguyện vọng, là mạng theo Tả Thiên Thiên cùng một chỗ sống sót.

Thuần túy là tìm vận may, chỉ cần cái kia hàn đàm Cự Mãng có thể bởi vì cùng giai Yêu thú xâm lấn lãnh địa mà thoáng làm chút ít động tác, thì có thể kiềm chế hoặc chấn nhiếp ở Hắc Bối Cự Hùng. Như vậy, Lôi Thanh thì có mạng sống hi vọng rồi. Bất quá, thực sự chỉ là có mạng sống hi vọng mà thôi, càng vèn vèn là một đường mạng sống hi vọng. Bởi vì hấn không phải Thần Tiên, căn bản không cách nào không chế hàn đàm Cự Mãng cùng Hắc Bối Cự Hùng hành vi. Nhưng dù là chỉ vèn vèn có một đường hi vọng, Lôi Thanh cũng nguyện ý đi đánh bạc. Rất đơn giản, bởi vì không bác thoáng một phát, liền nửa tuyến hi vọng đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tìm được đường sống trong chỗ chết

Chương 41: Tìm được đường sống trong chỗ chết

Lôi Thanh tốc độ đạt đến hấn cực hạn, lướt đi liên tiếp nhàn nhạt tàn ảnh, dán bên hồ sát bên người mà qua, đồng thời bạo rống lên một tiếng, quấy nhiễu thoáng một phát cái kia sinh tồn tại trong hàn đàm Cự Mãng miễn cho nó ăn uống no đủ về sau, nằm ở một chỗ ngủ. Rống xong sau, hấn cơ hồ là chân không chạm đất tiếp tục bạo lướt mà đi.

Giờ này khắc này, lòng của hấn đều nhanh muốn dâng mở ra, khẩn trương tới cực điểm. Ngàn vạn muốn đi ra a, đã sắp không kiên trì nổi, đầu khí cùng thể lực đều đạt đến cực hạn rồi.

Phàm là dã thú, đều có lãnh địa của mình, hoạt động phạm vi thể lực. Mà Yêu thú nếu không đem loại này bản năng kéo dài xuống, huống chi đem loại này bản năng phát dương quang đại rồi. Nhất là ở vào một ít thực vật liễm đình Yêu thú thường thường hội cực độ bài xích đồng cấp chim ăn thịt Yêu thú tiến vào lãnh địa mình, như vậy không đơn thuần là đi săn đồ ăn giảm bớt, còn có thể đối với mình thân sinh tồn sinh ra thật lớn uy hiếp.

Không biết là đã nghe được Lôi Thanh cái kia một tiếng rống, hay vẫn là dùng Yêu thú dị thường xuất sắc Linh giác cảm giác đã đến Hắc Bối Cự Hùng cường đại mà cuồng bạo khí tức. Bình tĩnh như kính trên mặt hồ kích động khởi một hồi rung động, dữ tợn Độc Giác Xà Đầu nổi lên mặt nước, thô như là thùng nước, ba bốn trượng hùng vĩ thân hình thò ra mặt nước. Trên người thành từng mảnh lân giáp, tràn đầy kim loại cảm nhận.

Cái này đầu hàn đàm Cự Mãng, con mắt lạnh như băng, thờ khê lấy dài vài thước lưỡi rắn, trực tiếp không để mắt đến chạy như điên bên trong Lôi Thanh. Hoàng Kim cấp Yêu thú trí tuệ đã rất cao, tất nhiên là nhìn ra được dùng Lôi Thanh cái loại này thực lực, còn uy hiếp không được chính mình. Nhưng này chỉ cuồng bạo Hắc Bối Cự Hùng, lại làm cho hàn đàm Cự Mãng cảnh giác dị thường, trong miệng phát ra tê tê tê duệ gọi, phảng phất tại

cảnh cáo Cự Hùng vượt biên giới.

Hắc Bối Cự Hùng nổi giận điên cuồng hét lên một tiếng, nhưng vẫn là tại khoảng cách hàn đàm hơn mười trượng có hơn ngừng thân thể, không nhanh không chậm thờ hồn hên, gấu mắt bất thiện phản chăm chăm hàn đàm Cự Mãng. Đồng dạng rất có trí tuệ nó, cảm nhận được hàn đàm Cự Mãng mang cho uy hiếp của nó.

Trong lúc nhất thời, hai đầu thực lực cường đại Yêu thú giúp nhau giằng co, nhưng ai cũng không có động tác.

Duy nhất tiện nghi là Lôi Thanh rồi, hẳn đoán không sai, có uy hiếp được chính mình sinh tồn Yêu thú giống ở bên cạnh. Bất luận là hàn đàm Cự Mãng hay vẫn là Hắc Bối Cự Hùng, đều vô ý thức đem chính mình loại không có uy hiếp tiểu nhân vật ném đến sau đầu.

Về phần chúng có đánh nhau hay không, Lôi Thanh đối với cái này không có khẩn cầu. Yêu thú không phải đồ đàn, có được chim ăn thịt bản năng chúng, thường thường ưa thích đối với nhỏ yếu ra tay, bởi vì như vậy chẳng những nhẹ nhõm, còn không có nguy hiểm. Không có con yêu thú kia, tại không có cừu hận cùng không có bị đối văng đầu dưới tình huống, sẽ đi đối với ngang cấp Yêu thú động thủ. Bởi vì như vậy chẳng những hội bị thương, còn sẽ chết. Đối với dã thú cùng Yêu thú mà nói, nhiều khi, bị thương, chẳng những hội đói bụng, còn có thể bị khác càng cường đại hơn Lược Thực giả nhìn chăm chăm vào.

Bởi vậy, tại tuyệt đại đa số dưới tình huống, muốn Yêu thú chơi khu sói nuốt hồ mưu kế, là không thể thực hiện được. Cũng may Lôi Thanh đối với cái này chưa bao giờ hy vọng xa vời, xa xa vừa quay đầu lại, nhìn thấy Cự Hùng tới gần, liền trong nội tâm thật dài địa thờ phào nhẹ nhõm, nhưng giờ phút này còn không phải thư giãn thời điểm, tiếp tục đã chạy ra bảy tám dặm sau. Lôi Thanh mới đặt móng chặt vật chui vào một cái tiểu huyết động ở bên trong.

Đó là một điểm an toàn, trước chút ít thời điểm giết một chỉ Thanh Đồng Sư cấp Yêu thú sở chiếm cứ huyết động, nhất thời nửa khắc, lưu lại Yêu thú địa bàn khí tức, còn không đến mức sẽ để cho cái huyết động này bị chiếm lĩnh đi. Mọi người đều cho rằng Yêu thú tàn nhẫn hiếu sát, bên trong khẳng định tràn ngập các loại Nguyên Thủy huyết tinh cùng tàn khốc.

Nhưng sự thật nhưng lại hoàn toàn trái lại, Yêu thú cùng Yêu thú tầm đó, ở chung hay vẫn là thập phần hòa hợp, mỗi một chỉ Yêu thú đều có lãnh địa của mình phạm vi, hoặc lớn hoặc nhỏ mà thôi. Chỉ cần không theo liền xâm nhập khác Yêu thú lãnh địa, không phát sinh vấn đề dưới tình huống, Yêu thú tầm đó đều dựa theo bản năng cùng quy củ đến, sẽ rất ít phát sinh một chỉ Yêu thú bằng bạch vô cớ công kích mặt khác một chỉ.

Nhưng chạy đến huyết động ở bên trong, không có nghĩa là tự là an toàn. Lôi Thanh cường chế lấy mỗi một không chịu nổi, cực độ khát vọng nằm xuống nghỉ ngơi cảm xúc. Gian nan địa kéo lấy tàn thân thể, kích phát Không Gian Giới Chỉ, lấy ra trong đó một ít bình bình lọ.

Những này phần lớn là Tả Thiên Thiên hằng ngày thu thập các loại kỳ lạ quý hiếm cỏ quả dược liệu, thậm chí là Yêu thú phân và nước tiểu trâu ghẹo mà thành, hương vị sẽ để cho đại đa số khứu giác nhạy cảm Yêu thú cảm giác gay mũi chán ghét. Loại vật này, lấy ra che lấp hành tung, ảo diệu không tể. Bởi vì tuyệt đại đa số Yêu thú, chúng sẽ không phán đoán đầu chân tung tích, phần lớn là căn cứ khứu giác đến truy tung con mồi. Có chút khứu giác cường đại dị thường Yêu thú, ở vào dưới cửa núi, thậm chí có thể ngửi được hơn mười dặm bên ngoài con mồi.

Tại Yêu thú hoành hành Thiên Tích Sơn Mạch ở chỗ sâu trong lặc lự, trừ phi đạt tới Lãnh Nguyệt Vũ cái loại này Thánh giai thực lực mà không cần quan tâm, triển lộ ra cường đại khí tức về sau, Yêu thú ngược lại sẽ nhượng bộ lui binh. Nếu không, những này che lấp mũi đồ vật thập phần có tất yếu.

Xử lý xong những này về sau, Lôi Thanh mới kéo ra da thú kê lột, đặt móng ngồi ở thượng diện, toàn thân, cơ bắp đau nhức, cốt cách giống như là muốn tan rã, yết hầu khó chịu giống như khó chịu. Vừa rồi cái kia một phen đoạt mệnh chạy như điên, cơ hồ trọn vẹn duy trì lưỡng nén hương công phu, khí hải nội đầu khí thiêu đốt được sạch sẽ, có chút kịch liệt từng ngum từng ngum thờ dốc.

Thờ dốc, là khôi phục thể lực tất nhiên chương trình. Hút vào trong cơ thể khí tức, hội tại thân thể huyền diệu dưới tác dụng, cùng một ít dự trữ năng lượng hợp thành thể lực. Mà thể lực nếu có dư thừa, sẽ gặp tại tánh mạng thừa số nội tại dưới tác dụng, hợp thành rất cao giai cấp tồn tại đầu khí hạt.

Tùy theo thể lực khôi phục, Lôi Thanh thân thể dễ chịu chút ít, rồi mới miễn cưỡng uống chút ít nước. Lúc này, trong cơ thể khô cạn đầu khí, tại tánh mạng thừa số bên trong hấp thu thể lực mà tạo ra, một hạt một hạt hội tụ đến trong kinh mạch hình thành tia nước nhỏ, cuối cùng nhất lưu chuyển đến trong khí hải.

Nói chung, tu luyện tới Hắc Thiết cấp chiến sĩ. Một khi thể lực cùng đầu khí hao tổn không, chỉ cần đi vào bình thường nghỉ ngơi trạng thái, tùy theo thể lực ưu tiên no đủ, tùy theo thân thể cũng sẽ tự động khôi phục chút ít đầu khí, loại tình huống này được gọi là bị động khôi phục đầu khí.

Nhưng loại này khôi phục là có điều kiện, tức phải tại thể lực tràn đầy không cần bổ sung lúc, hơn nữa cần bình thường tiến hành hô hấp. Bởi vì hút vào khí trong cơ thể, có một loại khí hội tham dự đến thân thể ở trong trợ giúp khôi phục thể lực, khôi phục đầu khí. Đầu khí học thuyết bên trong nhà nghiên cứu, đem loại này khí xưng là tánh mạng chi khí. Thiếu đi loại này khí, đừng nói cái gì khôi phục thể lực, khôi phục đầu khí rồi. Mà ngay cả tánh mạng đều duy trì bất trụ.

Mà trước khi Lôi Thanh đoạt mệnh chạy như điên bên trong, thân thể sở hữu cơ năng, đều ở vào bộc phát trạng thái. Tự nhiên mà vậy, có thể được động khôi phục đầu khí tự cực nhỏ rồi. Một mặt là đầu khí kịch liệt thiêu đốt cho thân thể cung cấp cực lớn động lực, hai phương diện đầu khí chỉ cần hao tổn mà bất nhập. Cái này là Lôi Thanh vì sao điên cuồng chạy lưỡng nén hương về sau, đầu khí hội khô kiệt nguyên lý.

Nếu như nói chỉ thúc dục chút ít đầu khí thiêu đốt đến không nhanh không chậm chạy đi, cũng thời khắc bảo trì thân thể nhẹ nhõm trạng thái cùng hô hấp, như vậy đầu khí tiêu hao tự sẽ có vẻ như có như không rồi.

Lôi Thanh hơi chút nghỉ ngơi về sau, liền kéo lấy đau nhức chấp choạng ngứa cốt cách bàn ngồi dậy, bắt đầu tiến vào ngồi xuống trạng thái. Thúc dục lấy

khí hải nội đầu khí, không ngừng trong người tuần hoàn, kích thích trong thân thể tánh mạng thừa số, chủ động tới nhanh hơn khôi phục đầu khí.

Như thế chủ động khôi phục đầu khí, tốc độ viên siêu bị động khôi phục mấy lần không chỉ. Nhưng chỗ thiếu hụt cũng rất rõ ràng, tựu là phải tỉnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ tọa hạ, sau đó thúc dục còn sót lại đầu khí dùng đặc thù phương thức đến vận chuyển. Nếu như chỗ trong chiến đấu, không có địch nhân ngốc đến sẽ để cho người nhân nhả đến có cơ hội có thể đánh nhau ngồi đến khôi phục đầu khí.

Ngay tại Lôi Thanh ngồi xuống thời điểm, bên ngoài bên ngoài hơn mười trượng lại là truyền đến một tiếng Hắc Bối Cự Hùng bạo rống, chấn đắc cái này lò mờ huyết động ở bên trong, bụi đất phịch đảng rơi xuống. Lôi Thanh trong nội tâm sợ hãi không thôi, cầu nguyện thần tiên trên trời tỷ tỷ phù hộ, ngàn vạn đừng làm cho cái này đầu khủng bố Cự Hùng tìm được chính mình chỗ ẩn thân. Nếu không, duy nhất kết cục tựu là cho nó đập thành thịt nát.

Hiện tại, Lôi Thanh đã sớm đem cái gì sẵn bản Hoàng Kim cấp Cự Hùng tâm tư ném đến Cửu Thiên vân bên ngoài. Hay nói giỡn, sẵn bản nó? Có thể sống qua được lần này, không bị nó sẵn bản tựu là Lôi gia liệt tổ liệt tông hiển linh rồi.

Cố gắng là Lôi Thanh trước khi làm một phen bố trí tạo nên tác dụng, cố gắng là cầu nguyện của hắc lộ ra linh. Đầu kia Cự Hùng tựa hồ tại đã mất đi mùi truy tung mãnh mẽ về sau, quả thực cuồng làm lộ một phen, hơn nửa canh giờ về sau, tựu đi thẳng.

Tùy theo Cự Hùng ly khai, Lôi Thanh cũng là quả thực nhìn không được nằm lại da thú trên nệm, cơ bắp trầm tĩnh lại về sau, cái này mới phát hiện phía sau lưng đã ướt ướt một mảnh, lạnh buốt lạnh buốt, lại là một lần gian nan tìm được đường sống trong chỗ chết, sống sót sau tai nạn khoái cảm, cũng là lại để cho hắc tâm linh khoan khoái dễ chịu chi cực, như là bị triệt để tẩy lễ một lần.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Nho nhỏ hồng nhan mối tình đầu

Chương 42: Nho nhỏ hồng nhan mối tình đầu

Nằm ở da thú trên nệm, hưởng thụ lấy khó được tâm linh thoải mái cảm giác. Trôi qua sau một hồi khá lâu, gặp Tả Thiên Thiên còn không có tỉnh lại dấu hiệu. Lôi Thanh mới bỏ được được đứng lên, lấy chút ít mùi thanh tỉnh tỉnh não thảo được, lại giúp nàng một lát người ở bên trong, tại quanh thân khăn yếu huyết vị bên trên xoa bóp một phen.

Lôi Thanh đã sớm đã nhìn ra, Tả Thiên Thiên lần này không có gì trở ngại, chỉ có điều tại vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, bị Hắc Bối Cự Hùng một tiếng bạo rống chấn hôn mê bất tỉnh. Vén vén cho phép hắc lộ một phen thi triển về sau, Tả Thiên Thiên sâu kín tỉnh lại, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, sắc mặt lập tức sợ đến mặt không còn chút máu, hai tay cuồng loạn nhảy múa, trắng bệch đến cực điểm: "Lôi ca ca bắt kẻ ta, chạy mau."

"Đừng sợ, sự tình đã qua." Lôi Thanh vội vàng đem kinh hoảng nàng trùng trùng điệp điệp ôm vào đã đến trong ngực, Bà Sa lấy tóc của nàng, làm cho nàng có chút cảm giác an toàn về sau, không ngừng thấp nhu an ủi nói: "Thiên Thiên nghe lời, chúng ta đã thoát khỏi đầu kia gấu."

Lặp lại nói mấy lần về sau, Tả Thiên Thiên mới từ kinh hãi bên trong dần dần phục hồi tỉnh thần lại, lòng còn sợ hãi dựa vào Lôi Thanh trong ngực nức nở: "Lôi ca ca, ta cho rằng lúc này đây hai người chúng ta đều phải chết rồi. Đầu kia Hoàng Kim cấp Hắc Bối Cự Hùng, quá cường đại, thật là đáng sợ."

Yêu thủ đích thật là phi thường cường đại, đầu kia Hắc Hùng thực tế am hiểu lực lượng, khí thế loại này, quả nhiên là đáng sợ tới cực điểm. Chỉ sợ, tình kiết dùng lực lượng mà nói, liền Lãnh Nguyệt Vũ đều so nó chênh lệch rất nhiều. Đương nhiên, Lãnh Nguyệt Vũ đó là Thánh giai cường giả, nếu như trạng thái không có sai lầm dưới tình huống cùng cái kia Hắc Bối Cự Hùng giao chiến, phần thắng không dám nói mười thành, thực sự ít nhất có thể chín thành.

"Lôi ca ca, người đến tốt cùng là thế nào mới thoát khỏi đầu kia Cự Hùng truy kích hay sao?" Tả Thiên Thiên sắc mặt màu trắng bệch dần dần rút đi, khôi phục chút ít thần thái: "Ta nhớ được gấu tuy nhiên không dùng tốc độ lấy xung, nhưng Hoàng Kim cấp chắc chắn sẽ không quá chậm a? Hơn nữa cái mũi của nó rất linh, rất xa có thể ngửi được con mồi hương vị."

Lôi Thanh một nói đến đây cái, ngược lại là có chút nhỏ đến ý, sinh động như thật đem quá trình nói một lần, thật ra khiến Tả Thiên Thiên như là người lạc vào cảnh giới kỳ lạ giống như thể nghiệm một lần. Hoàn toàn chính xác cũng thế, ôm một người, còn thoát khỏi một đầu màu vàng kim cấp Cự Hùng truy kích, hoàn toàn chính xác là tự nhiên hào khoái lác tiền vốn.

Nàng nắm thật chặt Lôi Thanh tay, bên cạnh nghe, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình nhẹ nhàng run rẩy. Thẳng đến cuối cùng, nàng mới phảng phất thay cổ nhân lo lắng trùng trùng điệp điệp thở phào nhẹ nhõm: "Lôi ca ca, cái loại này thời điểm, người có lẽ ta đây vướng víu vứt bỏ. Mà không có lẽ lựa chọn cái loại này cực kỳ mạo hiểm phương thức. Như vậy, cho dù chết, cũng chỉ hội chết một người. Hơn nữa ta vẫn còn trong hôn mê, chết cũng sẽ không cảm thấy đau."

"Cũng đúng a, ta như thế nào lúc ấy không nghĩ tới đâu này?" Lôi Thanh tức giận cười hắc hắc, tại nàng trên mũi vuốt một cái nói: "Đầu kia Bồn Hùng nhất định là ánh mắt đặc biệt, nhìn trũng nhà của chúng ta Thiên Thiên, muốn bắt trở về đương áp trại phu nhân đây này. Sớm biết như thế, ta đem người ném cho nó, chẳng phải xong hết mọi chuyện rồi."

"A ô." Tả Thiên Thiên tức giận một ngụm cắn ngón tay của hắn đầu, phi hứ hai cái nói: "Lôi ca ca người nói chuyện thật là xấu, luôn khi dễ Thiên Thiên, Thiên Thiên thật sự lớn lên khó coi như vậy sao? Không bằng ngu cái gì, cũng không bằng cái kia Lãnh Nguyệt Vũ sao?" Nói xong, cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên, ngược lại là ần ần có chút thương tâm

"Ha ha, trêu chọc người chơi đây này." Lôi Thanh cười nhéo nhéo nàng phần ục ục khuôn mặt: "Ai bảo người mới vừa nói mê sáng hay sao? Nếu như ta gặp phải nguy hiểm, người cứ như vậy muốn bỏ lại ta, sau đó một người đi trốn chạy để khỏi chết à?"

"Đương nhiên sẽ không, ta sẽ dùng tánh mạng đến bảo hộ Lôi ca ca. Muốn sống cùng một chỗ sống, phải chết cùng chết." Tả Thiên Thiên vội vàng lo lắng giải thích nói: "Ta không phải..."

"Tốt rồi, ta minh bạch." Lôi Thanh bưng kín miệng nhỏ của nàng, ngăn cản nàng nói tiếp xuống dưới, sắc mặt dần dần chăm chú: "Bên cạnh mặc kệ, dù sao, Thiên Thiên người là cùng ta một đường chiến hữu, hay vẫn là bị ta tán thành chiến hữu, tuy nói bị ta tán thành cũng không có thể chính là cái gì khó lường sự tình. Nhưng là ít nhất, ta Lôi Thanh biết làm đến đối với người bất lý bất khí, sẽ không tại cái gì nguy cơ trước mắt, bán đứng tánh mạng của người đến bảo trụ chính mình. Loại chuyện này, người về sau muốn cũng không muốn muốn, đề cũng không muốn đề."

"Ô ô ~" Tả Thiên Thiên cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên, tràn đầy vẻ cảm động. Vậy đối với yếu ớt mà ánh mắt như nước long lanh ở bên trong, đã có chút ẩm ướt, cứ như vậy kinh ngạc nhìn xem Lôi Thanh. Thật lâu sau, nàng mới có hơi nghẹn ngào nói: "Lôi ca ca, ta lại dài được lúng túng, vì cái gì đối với ta tốt như vậy? Đánh bạc tánh mạng cũng tốt bảo hộ ta?"

"Ta đã nói rồi a, chúng ta là đồng bọn, đồng đội. Nếu như không thể đem phía sau lưng giao cho đồng đội, sao có thể phát huy sức chiến đấu?" Lôi Thanh sắc mặt nghiêm nghị mà nói, nhưng đảo mắt rồi lại cười vuốt một cái cái mũi của nàng: "Còn có, ai nói người lớn lên lúng túng hay sao? Thật đáng yêu đó a, cùng chúng ta gia mười ba lớn lên có chút giống."

"Mười ba?" Tả Thiên Thiên trừng lớn nước nhậu con mắt, vẻ mặt hiếu kỳ.

"Là ta đường muội, tại cùng thế hệ trong xếp hạng thứ mười ba, cho nên đã kêu nàng mười ba rồi." Lôi Thanh vừa nhắc tới mười ba, cũng là trên mặt lộ ra nhu hòa cảm xúc: "Nhà của chúng ta cái kia lão mười ba a, lớn lên tuy nhiên cùng Thiên Thiên đồng dạng đáng yêu, nhưng xa xa không có Thiên Thiên người biết điều như vậy. Tiểu nữ hài tử, nghịch ngợm gây sự vô cùng. Lại vẫn dám quán quít lấy ta cùng đi dạo thanh lâu, ha ha. Khi đó ta cũng không hiểu sự tình, thật đúng là mang nàng đi. Kết quả trở lại, mọi người cùng nhau đã trừng gia pháp, ha. Cô gái nhỏ kia, từ nhỏ đến lớn không biết liên lụy ta bao nhiêu lần rồi."

"Thật sự? Ta đây cũng muốn Lôi ca ca người dẫn ta đi thanh lâu dạo chơi." Tả Thiên Thiên cũng là đối với cái kia mười ba rất tốt kỳ, quán quít lấy vẻ mặt hắc tuyến Lôi Thanh nói: "Lôi ca ca, người lại cùng ta nói chút ít về mười ba sự tình."

"Hảo hảo, ta đây cho người cẩn thận nói ra nói ra cái kia tiểu bại hoại, bất quá người cũng không thể học nàng a, bằng không thì ta cũng sẽ biết đánh người bờ mông." Lôi Thanh đương Tả Thiên Thiên là cái tiểu muội muội, thương tiếc đem gần đây chịu nhiều đau khổ nàng ôm vào trong ngực, thấp giọng tỏ nói đến một ít câu chuyện.

Mà Tả Thiên Thiên nhưng lại nháy nháy con mắt, nghe được nhập thần mà hiếu kỳ, đầu có chút uốn éo bỗng nhúc nhích, lại để cho chính mình ôm tư thế càng thoải mái một ít. Trong lỗ mũi người được Lôi Thanh trên người cái kia nhân nhát nam tính hương vị, khuôn mặt trắng có chút hồng nhuận, một khóa nho nhỏ tâm hồn thiếu nữ, không ngừng nhảy loạn. Một ít nghĩ ngợi lung tung ý niệm trong đầu, cũng là ức chế không nổi mà phát lên. Nàng có chút hâm mộ cái kia mười ba, có thể cùng Lôi ca ca cùng một chỗ từ nhỏ lớn lên, còn đã xảy ra nhiều như vậy thú vị câu chuyện.

Nghĩ đến những cái kia cảm thấy khó xử công việc, bị an toàn cùng thoải mái để chịu cảm giác vây quanh nàng, cho tới nay đều căng cứng tâm thần dần dần buông lỏng. Tiếp theo ôm tại Lôi Thanh trong ngực, chìm đã ngủ say. Từ khi gia gia sau khi chết, mỗi một đêm mỗi một đêm, Tả Thiên Thiên chưa bao giờ ngủ được như thế an tâm qua, khéo léo đẹp để mũi ngọc, vậy mà phát ra rất nhỏ tiếng ngáy.

Lôi Thanh nhìn xem nàng ngủ chìm về sau, mới dừng lại nói chuyện, có chút thương tiếc nhìn xem nàng ngủ được cực ngọt mặt, đứa nhỏ này, tuy nhiên nhu thuận, nhưng mệnh xác thực so sánh khổ, thân thể còn thê thảm. May mắn tại Vạn Gia Bảo, tựa hồ còn có một chưa bao giờ thấy qua nãi nãi. Hay vẫn là sớm đi đem nàng đưa đi a, nhỏ như vậy nữ hài tử, đi theo mình ở cái này Yêu thú hoành hành Thiên Tích Sơn Mạch ở bên trong rảnh rỗi sáng ngời.

...

Ngày kế tiếp, sáng sớm thoải mái liệt ánh mặt trời, theo sơn động trong khe hở mặc đi qua, vì sao loang lổ, khắc ở hai người trên mặt.

Sơ sáng sớm quang, rất sạch sẽ, có chút lộ ra một chút Kim sắc, lại để cho người người chi, sáng khoái tinh thần. Đã trải qua hôm qua sự tình, hai người cũng không dám tại đây Thiên Tích Sơn Mạch bên trong nhiều hơn nữa chờ đợi. Tại đây nguy hiểm bộc phát, mỗi chờ lâu một ngày, sẽ gặp nhiều rất nhiều chết mất nguy hiểm.

Đối với tử vong, mỗi người đánh đáy lòng đều có được mãnh liệt cảm giác sợ hãi. Thừa dịp ánh nắng tươi sáng, tầm mắt khoáng đạt, hai người tại rửa mặt một phen, vội vàng ném qua ít đồ sau tựu lên đường. Quay đầu lại vốn là cẩn thận từng li từng tí ở khe núi bờ đã tìm được chỗ sẵn Đại Hắc, quả nhiên là một dấu hiệu tốt.

Đại Hắc tuy nhiên không có nhiều sức chiến đấu, nhưng ở khứ giác cùng tránh né nguy hiểm thượng diện vẫn có hấn đáng giá khen một mặt. Đã có nó, đoạn đường này có thể thiếu chút ít gian khổ cùng nguy hiểm. Nhưng dù vậy, một đường đi ra Thiên Tích Sơn Mạch lúc, hai người đã là hình cùng tên ăn mày rồi.

Lôi Thanh trên người không có nửa điểm ăn chơi thiếu gia tiêu sái anh tuấn cảm giác, mà Tả Thiên Thiên thì là bụi bần thành cái tạng nha đầu.

"Lôi ca ca, mau nhìn, là một chi đội ngũ." Tuy nhiên trên người tạng, nhưng Tả Thiên Thiên vậy đối với còn lộ ra non nớt trong ánh mắt, nhưng lại nhiều hơn vài tia nhuệ khí. Cùng nhau đi tới, nhiều lần tham dự chém giết nàng, tại gian nan mà luyện bên trong, cũng là dần dần thể hiện ra nàng phong thái.

Lôi Thanh xa xa nhìn lại, thấy đó là một chi do hơn mười con ngựa, một chiếc xe ngựa tạo thành tiểu đội ngũ. Chính dọc theo xóc nảy gấp gheh đường, chậm rãi đi tiến lấy.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Sơ lâm liên minh

Chương 43: Sơ lâm liên minh

Thiên Tích Sơn Mạch cái này hơi nghiêng, phong quang cùng núi đầu kia Bắc quốc có lớn hơn khác biệt. Giờ phút này tuy nhiên đã xem như đầu mùa xuân rồi, nhưng ở Thiên Lam đế quốc, nhất là Thiên Tích cao nguyên chỗ, có lẽ hay vẫn là tuyết trắng trắng như tuyết, mấy năm liên tục tuyết đọng a?

Nhưng là rộng lớn Thiên Tích cao nguyên cùng tựa như Ngọa Long Hoàn cảnh đoạn sơn mạch, vẫn còn giống như một đạo khổng lồ bình chương. Đem đến từ phương bắc nơi cực hàn vùng đất lạnh đại lục gió lạnh, đã số chắn mặt khác một bên. Khiến cho được Tự Do Liên Minh bên này, khí hậu ướt át mà ôn hòa rất nhiều.

Đầu xuân.

Ở chỗ này đã cơ hồ cảm giác không thấy tí ti cảm giác mát rồi, phóng nhãn nhìn lại, một mảnh xanh um tươi tốt, xen lẫn sao lốm đốm đầy trời các loại đoá hoa, khắp nơi đều là hoa cỏ chồi khỏe mạnh phát triển cảnh tượng. Một lượng thanh xuân giống như tinh thần phấn chấn, đập vào mắt.

Chi kia đội kỵ mã, dọc theo hơi có chút gấp gheh cùng bất ngờ đường núi, cẩn thận từng li từng tí đi tới. Bởi vì những cái kia mã đều chờ đi hàng hóa, bởi vậy đều là dắt ngựa đi. Mà những cái kia cũng Bất Danh quý mã, nhưng lại cồng hàng hảo thủ, một thốt thất thất cường tráng tạp mao mã ít nhất có thể có 200 - 300 cân phụ trọng, không nhanh không chậm đạp trên mảnh vụn bước đi về phía trước.

Mà cái kia khung xe ngựa, cũng là rất là cũ kỹ, dùng mao chiên che lại hàng hóa, chồng chất rất cao, ép tới bánh xe đều chỉ chậm chậm rung động rồi.

"Này, bên kia các huynh đệ, chúng ta không có ác ý, chỉ là muốn tìm hiểu thoáng một phát đường." Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, xuất quỷ nhập thần xuất hiện ở đội kỵ mã bên trái. Đề to lòng mình không phải là cường đạo, Lôi Thanh cao giọng lên hai tay, lộ ra đáng tươi cười.

Bang bang bang ~ trở lại bọn hắn chính là liên tiếp rút đao rút kiếm động tác ôn tồn âm, đối phương mười mấy người, đã toàn bộ tại trước tiên tiến vào đã đến trạng thái chuẩn bị chiến đấu, đem ngựa cùng hàng hóa bảo hộ ở phía sau, hiện lên nửa vòng tròn hình vòm xa xa nhắm ngay Lôi Thanh hai người, đội ngũ mặt sau cùng, còn có ba bốn cung thủ.

Những cái kia mã tựa hồ bị giáo huấn rất phục tùng, ngay tại lúc này, không có một thốt loạn tê gọi bậy.

Cầm đầu một cái đang mặc vài thô áo gai mặt vàng Đại Hán sắp xếp chúng mà ra, ánh mắt có chút bất thiện nhìn thẳng Lôi Thanh hai người một chó, làm như đang đánh giá. Cảnh giác tay cầm nhận linh đao, trầm giọng nói ra: "Bằng hữu, báo lên đường, chúng ta thể nhưng mà Lý thị thương hội đội kỵ mã, đừng dúi mũi tự tìm phiền toái."

Lôi Thanh nhìn hấn một cái, cảm thấy này người khí thế chỉ có thể coi là là qua loa hồ, ước chừng tại Hắc Thiết Cao giai cùng đỉnh phong tầm đó, liền Thanh Đồng cấp đều chui vào. Bất quá, dù là như thế, cũng không thể nói đúng là chi đội ngũ này là cá nạm rồi.

Trên thực tế, một cái Hắc Thiết cấp, bản thân đã xem như rất không tệ tiểu cường giả. Mà một ít đạt tới Thanh Đồng cấp người, hoàn toàn có rất tốt lựa chọn cơ hội. Tỷ như gia nhập một ít quân chính quy, cái nào đó đứng đắn xuất thân, tương lai từng bước một lên chức, nói không chừng có thể trở thành Tướng Quân các loại. Một khi đã có kỳ ngộ, Phong Hầu được phong hầu cũng không phải hoàn toàn không thể nào.

Tựa như Lôi gia, bản thân là dùng võ lập huân một gia tộc, gia tộc đệ tử hơn phân nửa hội gia nhập vào trong quân đội ma luyện, cũng phát triển. Mà Lôi Thanh bản thân, nếu như không có ra cái kia kiện ngoài ý muốn sự tình, nói không chừng hiện tại đã bị ném đến trong quân đội chịu khổ đi.

Đương nhiên, Tự Do Liên Minh bên này cùng Thiên Lam đế quốc lại là bất đồng. Thiên Lam là một cái cường thế đế quốc, trong nước thế lực lớn nhất, tựa là hoàng thất, cũng là duy nhất chính thống. Nhưng Tự Do Liên Minh, nhưng lại mấy chục trên trăm các loại thế lực liên hợp mà thành một phương Siêu cấp thế lực, trong đó, lớn nhất mười tám cái thế lực, cầm giữ lấy Tự Do Liên Minh cao nhất quyền lực. Mà cái kia mười tám cái thế lực lớn xuống, lại có rất nhiều cỡ trung thế lực phụ thuộc, cỡ trung thế lực xuống, riêng phần mình có một đám tiểu thế lực vây quanh.

Những này tất cả lớn nhỏ thế lực hợp thành Tự Do Liên Minh lãnh thổ quốc gia, nhưng Tự Do Liên Minh, nhưng lại cái nửa rời rạc Siêu cấp thế lực. Nếu như không có gì đại sự phát sinh, bình thường đều là tất cả quản tất cả. Mà cái rằng lược, rắc rối phức tạp thế lực tam đồ, cũng đã tạo thành Tự Do Liên Minh bên trong phức tạp cùng hỗn loạn.

Tinh khiết trong vòng bộ hoàn cảnh mà nói, Tự Do Liên Minh muốn xa so sánh tại quân quyền tập trung chế Thiên Lam đế quốc, phức tạp cùng hỗn loạn rất nhiều lần. Nhưng đồng thời, tại đây cũng là ưa thích lưu lạc chi nhân, chỗ tốt nhất. Chỉ cần có thực lực, chịu liều chịu đánh, gia nhập những cái kia cỡ lớn thế lực, cũng là một đầu tích cực hướng lên chính đồ.

Cái này cầm đầu mặt vàng đàn ông, tự xưng là Lý thị thương hội đội kỵ mã. Mà Lý thị thương hội, nhưng lại Tự Do Liên Minh mười tám cá biệt cầm liên minh cỡ lớn thế lực một trong. Mà cái này chỉ đội kỵ mã, vô cùng có khả năng chỉ là Lý thị thương hội phụ thuộc phụ thuộc phụ thuộc.

Lôi Thanh tịnh không để ý những này, mà là cười ha hả chấp tay nói: "Vị huynh đệ kia nguyên lai là đại danh鼎鼎 Lý thị thương hội người à? Thất kính thất kính. Ta gọi trái thanh, đây là muội muội ta Tả Thiên Thiên. Chúng ta đều là tới từ ở mặt khác một bên." Nói xong, chỉ chỉ này tòa hùng vĩ nằm ngang, kéo dài không dứt không lõm Hoành Đoạn sơn mạch. Trải qua từng giọt từng giọt ma luyện, Lôi Thanh hiện tại đã học hội dần dần như thế nào thu liễm chính mình khí cơ, lại để cho chính mình thoát nhìn càng thêm ít xuất hiện, Phần Phác Quy Chân. Đây là hạng nhất nhân loại cao thủ phải qua đường, cũng là tiêu chí lấy đối với đầu khí của mình cùng thân thể khống chế, đạt tới cần thận tỉ mỉ trình độ.

Lúc trước Lôi Thanh tựa là nương tựa theo đã khống chế một ít khí tức, lại để cho tàn sát linh tay Âu Dương bá sai lầm tính ra thực lực của mình, mà làm cho bị Lôi Thanh phản giết.

Mặt vàng đàn ông lúc này mới về mặt tịnh trọng, có chút kinh ngạc chăm chăm vào Lôi Thanh: "Nguyên lai là cái cao thủ, có thể mang theo muội muội của ngươi cùng một chỗ đọc qua Thiên Tích Sơn Mạch, rất giỏi, rất rất giỏi." Xem hai người một bộ Phong Trần một mòi, chặt vật dị thường bộ dáng, mặt vàng đàn ông ngược lại là tin bảy tám phần.

"May mắn mà thôi, chúng ta cũng là bởi vì đắc tội cừu gia, bắt đắc dĩ mới mạo hiểm kéo dài qua nhập cư trái phép." Lôi Thanh lạnh nhạt mà khiêm tốn nói: "Vị huynh đệ kia, chúng ta chỉ là muốn tìm hiểu thoáng một phát gần đây tiếp tế thành trấn ở nơi nào? Chúng ta huynh muội hai cái cần phải có cái điểm dừng chân nghỉ ngơi một chút."

Tại cảm giác được Lôi Thanh tựa hồ thực lực không tầm thường, cũng không phải đánh bọn hắn đội kỵ mã chủ ý sau. Cái kia mặt vàng đàn ông thoáng cái nhiệt tình, vậy lui thuộc hạ, cười ha hả nói: "Đi ra ngoài tại bên ngoài, ai còn không có khó xử à? Vừa vặn, chúng ta đội kỵ mã cũng muốn hướng hơn trăm dặm bên ngoài Thanh Thạch Trấn đi tiếp tế, gặp lại tựa là hữu duyên, không bằng cùng một chỗ đồng hành a. Còn có, ta gọi Khương Vũ, thừa Mông huynh đệ nhóm tín nhiệm, liền dẫn bọn hắn cùng một chỗ tại bốn phía trong thôn làng thu chút ít thổ sản vùng núi, tranh một ít tiền nuôi sống gia đình. Nếu như Tả lão đệ ngươi xem lên, đã kêu ta một tiếng cù gùm a."

"Nguyên lai là Khương đại ca." Lôi Thanh cũng là nổi danh nói ngọt, cười ha hả chấp tay: "Đã Khương đại ca nhiệt tình như vậy, chúng ta huynh muội ở chỗ này cũng là chưa quen cuộc sống nơi đây, hãy theo Khương đại ca đi nhà."

"Không cần phải khách khí, tại đây vùng đồng bằng hoang lâm, mọi người cùng nhau xông lên lộ bao nhiêu có chút chiếu ứng." Khương Vũ cười mở cười: "Đến, cho dọn ra một con ngựa đến, lại để cho người tiểu cô nương nghỉ ngơi một chút chân, thay đi bộ."

Khương Vũ tại đây đội kỵ mã ở bên trong tựa hồ rất có uy vọng, tuy nhiên chuyên chờ lượng rất nhiều, đẳng mã tương đối khó khăn. Nhưng vẫn là có người gọn gàng đàng trống ra một thớt tạp mao ngựa thồ, khiến đã đến mọi người trước mặt.

Lôi Thanh cũng không có chối từ, chính mình ý vào đầu khí hùng hậu, một đường tới tuy nhiên chặt vật chút ít, nhưng chịu khổ quy chịu khổ, còn có thể kiên trì. Có thể Tả Thiên Thiên, nếu không còn nhỏ, đầu khí cũng yếu. Tuy nhiên chưa bao giờ kêu lên khổ, nhưng Lôi Thanh nhưng lại biết rõ nàng đi được có nhiều gian khó.

Đương muội muội mình, Lôi Thanh có chút cưng chiều đem nàng ôm vào lập tức, đối với Khương Vũ chấp tay, hết thấy đều ở không nói lời nào.

Đội kỵ mã nhiều hơn hai người về sau, lần nữa xuất phát, đi qua một đoạn gấp gheh đường núi về sau, dần dần đã đến bình nguyên trên đường, thông thuận rất nhiều. Đàng trọng chỉ có, đội kỵ mã tiến lên không khó, một canh giờ chỉ có thể đi hai ba mươi dặm. Bởi vậy, Lôi Thanh cùng nhiệt tình mà cười mở Khương Vũ, câu được câu không trò chuyện.

Đối với gần kề tồn ở lại khái niệm bên trong Tự Do Liên Minh, cũng dần dần đã có chút ít rõ ràng nhận thức. Tự Do Liên Minh, tên là tự do, nhưng có lẽ là quá tự do, thế lực quá mức bề bộn, trị an trình độ muốn xa kém hơn thống nhất quân quyền ở dưới Thiên Lam đế quốc, cảnh nội tràn ngập các loại tất cả lớn nhỏ binh đoàn, thương hội, tổ chức, gia tộc đội một chút. Nhất là tại đây xa xôi chi địa, các loại cường đạo quá nhiều.

Bởi vậy, Khương Vũ tổ chức đội kỵ mã thu thổ sản vùng núi, nhìn như rất có lợi nhuận. Nhưng trên thực tế cũng là trong lòng run sợ, cần bốn phía chuẩn bị. Bất quá, treo người ta Lý thị thương hội nhãn hiệu, cũng cần giao nạp một số xa xỉ phí tổn. Cuối cùng nhất, rơi đến mọi người trong tay tựa ư đi rất nhiều.

Đang nói chuyện đầu rồi, vài dặm bên ngoài trên đường chân trời, xa xa địa xuất hiện một ít cổ kỵ binh, cơ hồ hiện lên một mực tuyến, hướng đội kỵ mã vọt tới. Cách thật xa, đã có thể nghe được móng ngựa gầm âm thanh động đất rồi.

Khurong Vũ sắc mặt hơi đổi, lập tức khàn giọng quát: "Dỡ hàng, lên ngựa."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Không chỗ không tranh đấu

Chương 44: Không chỗ không tranh đấu

Khurong Vũ đám người này tuy nhiên thực lực không tính cường đại, nhưng ở Khurong Vũ suất lĩnh xuống, coi như đoàn kết cùng kỷ luật nghiêm minh. Không có phản nân cùng hỗn loạn, nhao nhao đem ngựa thồ bên trên hàng hóa tháo xuống, dẫn theo đạo thương các loại trên hăng lập tức. Cưỡi ngựa cùng không người cưỡi ngựa phương thức tác chiến, hoàn toàn là khác nhau.

Bốn cái cung thủ, cũng là cầm trong tay cung tiễn, dùng xe ngựa vì công sự che chắn tiến nhập phục kích trạng thái.

Lôi Thanh hướng Tả Thiên Thiên làm thủ hiệu, Tả Thiên Thiên hiểu ý, đem động ở phía sau lưng sẵn cung lấy xuống dưới, khí thế bình tĩnh đáp lên một mũi tên. Ánh mắt lãnh đạm, phảng phất không sợ chút nào. Hoàn toàn chính xác, cùng Lôi Thanh gặp nhau đến nay, Tả Thiên Thiên đoạn đường này tất cả lớn nhỏ chiến đấu kinh nghiệm cũng nhiều, chết trên tay nàng nhân cùng yêu thú không ít. Một thân U Minh đấu khí, cũng tại liều mạng tu luyện cùng nhiều lần đột phá xuống, đạt đến Hắc Thiết Trung giai trình độ. Cái này cũng mất đi gia gia của nàng lưu cho nàng nhiều U Minh hệ Yêu thú nội hạch.

"Khurong đại ca, là cường đạo?" Lôi Thanh cũng là bang được một tiếng, rút ra Thanh Phong kiếm, ánh mắt lạnh lùng: "Có cần hay không đánh đòn phủ đầu?"

Khurong Vũ hơi quái lạ được nhìn thoáng qua Tả Thiên Thiên, mặc dù đã sớm thấy nàng cống cung, trên người tựa hồ còn có đấu khí khí tức chảy ra, nhưng không muốn đánh tiểu nha đầu này còn tham ngộ thêm chiến đấu. Lại thấy Lôi Thanh một bộ phiến phức hảo không thêm để ý đám kia kỵ binh bộ dáng, liền cảm thấy hơi định, sắc mặt dễ dàng: "Không cần, tại phụ cận phương viên vài trăm dặm hoạt động cường đạo, tuy nói thành phần phức tạp, nhưng phần lớn là một phần của Tam đại khấu. Ta ở bên cạnh hoạt động buôn bán, cũng là đã lạy bên tàu, dâng hiến kính. Ngươi cũng biết, coi như là làm son tặc làm cường đạo một chuyến này, cũng phải gắng quy củ, như một tên điên đông đang bắt bớ ai cần ai, tất nhiên lâu dài không được. Ta như thế đề phòng, bất quá là cẩn thận một ít mà thôi." Bất quá Khurong Vũ trong lòng cũng là khẩn trương chi cực, dù sao cường đạo tâm tư ai cũng độ không cho phép. Hơn nữa này chuyến thừa dịp mạo hiểm giá lạnh, cuối đông thu hoạch, một cái mùa đông tích lũy xuống, người miền núi trong tay tích hàng rất nhiều, xem như thắng lợi trở về. Thằng này vật càng nhiều, tự khó tránh khỏi hội làm cho người trông mà thêm.

"Khách theo chủ liền, nếu có cần, thỉnh Khurong đại ca phân phó." Lôi Thanh không sao cả nhẹ gật đầu.

Không xuất ra thời gian uống cạn chung trà, đám kia cường đạo liền bay nhanh tới, tại Khurong Vũ đội kỵ mã trước khi, ghim ngựa mà ngừng. Ước chừng hơn hai mươi kỵ, ăn mặc hỗn tạp dơ dáy bẩn thỉu, binh khí theo tính, nguyên một đám mặt mũi tràn đầy kiệt ngạo bất tuân giống như lệ khí mười phần, hiển nhiên không phải cái gì quân chính quy, xem xét tựa là bày ô hợp cường đạo.

Cầm đầu chính là cái kia cường đạo, xuyên qua một thân vô cùng bản ngành giáp da, dẫn theo một bả có chút lỗ thủng một tay búa, trên mặt một đạo mặt sẹo cảm ơn xẹt qua mũi, đáng người cường tráng mà mặt mũi tràn đầy dữ tợn. Hùng hổ nói: "Tiểu tử, cái này một chuyến thu hoạch không tệ lắm? Cũng đừng trách ta mặt sẹo gia không để cho ngươi con đường sống, quy củ cũ, lưu lại năm thành hàng hành động bảo an phí."

Khurong Vũ cái kia mặt vàng như nền sắc mặt trở nên có chút khó chịu nổi rồi, nhưng vẫn là cường bức lên đáng tươi cười, chấp tay nói: "Cái này chỉ sợ là một hồi hiệu lâm a? Mặt sẹo gia là ở vị nào chủ nhà dưới trường chờ đợi điều khiển? Là dựa vào núi hồ Triệu Đại đương gia? Hay vẫn là cả nhắc Lang Vương an Đại đương gia? Hoặc là Tiền lão gia tử nhân mã?"

"Cái gì chỗ dựa hồ, cả nhắc lang, Tiền lão gia tử. Lão tử mặt sẹo gia hết thấy không biết." Cái kia mặt mũi tràn đầy dữ tợn dữ tợn mặt sẹo cường đạo con người đảo một vòng, một bộ ngang ngược lần điệu quát: "Tiểu tử, thiếu ở chỗ này cùng nhà của ngươi mặt sẹo gia kéo những cái kia có không có. Ta chỉ biết là cái địa phương này, hiện tại quy mặt sẹo gia quản, thức thời tự giao bảo an phí, như nếu không, đừng trách mặt sẹo gia không để cho ngươi lưu con đường sống rồi."

Khurong Vũ sắc mặt trở nên cứng ngắc lại, tại đây rõ ràng là ba vị Đại đương gia địa bàn, đạo này sẹo cường đạo là mới ra đến hỗn hay sao? Hoặc là nơi khác tới giật cỏ? Không đúng không đúng, bất kể là mới vào rừng làm cướp cường đạo, hay vẫn là giật cỏ, chỉ muốn đến nơi này, sẽ không lý do chưa nghe nói qua ba vị danh khí nổi tiếng Đại đương gia danh tự. Người cường long còn không áp địa đầu xà đây này. Hẳn là...

Hắn là đám người kia vốn là Tam đại khấu một trong dưới trướng, kết quả thông qua dấu vết để phán đoán, nhóm này hàng hóa không ít. Dứt khoát tụt giá vờ ngây ngốc, giả bộ như giấc cò làm cho một số. Cho dù sau đó chính mình như thế nào truy tra kêu oan, cũng là một số kéo không rõ sổ sách lung tung. Bởi vì người này nói rõ nói không biết ba Đại đương gia rồi.

Năm thành a, đây chính là năm thành hàng hóa a. Khương Vũ tâm, đều giận đến có chút run rẩy. Vốn cho là lúc này đây, có thể kiếm lớn một số, khiến cái này khổ ha ha các huynh đệ vượt qua chút ít ngày tốt lành. Nhưng không nghĩ tới cường đạo nhóm thấy lợi quên nghĩa, vậy mà ăn hết hiếu kính còn muốn cướp một nửa hàng.

Nếu như lại đào đi cho Lý thị thương hội phân hội một số lớn trên danh nghĩa phí, như vậy việc này nếu không lợi nhuận không được tiền, còn có thể thiếu bên trên một chút rồi. Cái này lại để cho Khương Vũ tại sao cùng các huynh đệ, cùng với người nhà của bọn hắn giao đại? Nhưng nếu như đánh đi, đối phương tựa hồ lại là binh hùng tướng mạnh, so đối phương người đồng thể mạnh.

Trong lúc nhất thời, Khương Vũ thật đúng là có chút ít thể khó xử. Giao hàng mặc dù có khả năng tạm thời bảo vệ bình an, nhưng ai biết đi cái này một đám, còn có thể hay không có đám tiếp theo đến? Các huynh đệ bỏ xuống người nhà, để cái đầu đi theo chính mình đi ra kiếm cơm ăn, vì khoản này mua bán, trước trước sau sau bề bọn họ hơn mấy tháng, đều vì son tặc bạch bề bọn họ sao? Cái này lại để cho các huynh đệ về sau như thế nào sống, ăn không khí sao?

Nhưng là nếu như đầu võ, đối phương bên này chỉ sợ là toàn quân bị diệt tỷ lệ lớn hơn. Bởi vì đối phương đám kia cường đạo, thoát nhìn thực lực không kém, trong đó nhiều cái mơ hồ khí tức tỏ rõ lấy đó là Hắc Thiết cấp tinh nhuệ, cầm đầu chính là cái kia, phảng phất khí thế vẫn còn trên mình chút ít.

Bỗng nhiên, Khương Vũ nghĩ tới Lôi Thanh, dùng xin giúp đỡ giống như ánh mắt hướng hắn nhìn lại: "Tả lão đệ, người xem việc này..." Trong nội tâm âm thầm cầu nguyện, hi vọng cái này Tả lão đệ thật là cái xuyên qua Thiên Tích Sơn Mạch cường giả. Chỉ cần hắn có thể thể hiện ra một ít Thanh Đồng cấp thực lực, những cái kia cường đạo sợ là sẽ phải biết khó mà lui a.

Lôi Thanh nhìn thoáng qua Tả Thiên Thiên cười con ngựa kia, liền nhặt nở nụ cười: "Tặng mã dẫn đường chi ân, Tả mỗ không thể không báo." Nói xong, đã kéo xuống đối phương một gậy kỳ sị, chính mình xoay người mà lên. Không chế lấy cái kia thất tạp mao ngựa thồ, chậm rãi đi về phía trước đi, thẳng tắp cự ly này cái mặt sẹo cường đạo hai ba trượng có hơn, mới nhặt nở nụ cười: "Nguyên lai là một đám cùng ba vị Đại đương gia không việc gì đâu giặc cò, khó trách như vậy không hiểu quy củ. Hoặc là, lập tức lăn. Hoặc là, các ngươi toàn bộ chết ở chỗ này."

Do dự Lôi Thanh thói quen thu liễm thoáng một phát khí cơ, đổi lại nhãn lực cường, cảm giác nhạy cảm cao thủ tất nhiên có thể nhìn thấu Lôi Thanh. Nhưng này chút ít tạp binh cường đạo, làm sao có thể nhìn ra được Lôi Thanh sâu cạn. Cái kia mặt sẹo trắng hán, sững sờ phía dưới, lúc này cuồng nở nụ cười: "Ồ đâu ra tiểu bạch kiểm bơ tiểu sinh như vậy cần rõ? Chúng ta cũng không phải là kỹ viện ở bên trong kỹ nữ, gặp người lớn lên tuần tú còn hoa mắt si. Tiểu tử, nhìn người trắng trắng mềm mềm, không bằng theo nhà của người mặt sẹo..."

Lôi Thanh nụ cười trên mặt đã thu hồi, trên con mắt mông lên một tầng lạnh lùng. Hai chân thúc vào bụng ngựa, liền thi triển ra đội ngũ hợp nhất cỡi ngựa kỹ thuật. Một thót sức chịu đựng mười phần, lại không nhiều thiếu sức bật ngựa thồ. Lại như là đánh nửa máu gà tựa như, về phía trước chạy như điên.

Hai ba trượng khoảng cách, ngăn ngừa hai ba cái hô hấp gian cũng đã chạy đến, liền một ít bình thường tuần mã đều không đạt được loại tốc độ này. Cái kia mặt sẹo cường đạo sững sờ, nhưng là hồn nhiên không sợ, không chịu tin tưởng như Lôi Thanh loại này tiểu bạch kiểm, còn có thể đơn kỵ móc hết chính mình cùng hơn hai mươi huynh đệ, cho dù hắn là Thanh Đồng cấp đầu sị cũng làm không được. Còn nữa nói, mặt sẹo cường đạo cũng không nhận ra chi kia đội kỵ mã còn có thể mời được Thanh Đồng cấp đầu sị.

"Tiểu bạch kiểm, tới tới, cho người kiến thức kiến thức nhà của người mặt sẹo gia uy mãnh." Mặt sẹo cường đạo dâm tà cuồng tiếu lấy, không lùi mà tiến tới, cũng là thể hiện ra tinh xảo thuật cỡi ngựa, vung vẩy lấy một tay búa, cùng Lôi Thanh giao thoa mà quá hạn, sắc mặt dữ tợn một búa hướng Lôi Thanh trên đầu chém tới, búa trên đầu, ầm ầm lóe ra một tầng hơi mỏng Kim sắc vàng sáng, kẹp lấy mã thể, búa nổi lên một trận gió. Có thể thấy được đây là một vị tu luyện Kim thuộc tính đầu khí gia hỏa. Thấy hắn khí tức cứng lại, sức bật mười phần, hắn là một cái Hắc Thiết cấp đỉnh phong Tiểu Cường người. Hắn tự cho là mình lực lượng cường đại, cái này một búa xuống dưới, cho dù đối thủ là Thanh Đồng Sơ giai, cũng sẽ biết ăn chút ít thiếu.

Đáng tiếc, đạo này sẹo cường đạo lại thì không cách nào đánh giá ra Lôi Thanh thực lực chân chính.

Lôi Thanh khoe miệng phủ lên một vòng kinh thường đáng tươi cười, xiết khởi Thanh Phong kiếm, thủ đoạn run lên. Thanh Phong kiếm lúc này hóa thành số đạo quang mang, keng keng keng, trong thời gian ngắn liên tục kích đánh vào lưỡi búa bên trên, liên tục điểm kích, cảm đến đem trầm trọng búa đẩy ra. Khiến cho được hắn không môn mở rộng ra về sau, thân hình về phía trước một lần, thanh trong mang bạch vàng sáng khê quét mà qua, tê được một tiếng, cắt cổ của hắn.

Lưỡi mã sai thân mà mở.

Máu tươi, mỹ lệ phun vãi ra. Mặt sẹo cường đạo trừng mắt chuông đồng đại con mắt, chỉ từ, hắn đều không thể tin được mình bị người một chiêu giết.

Chương 45: Một mũi tên nổ đầu

Chương 45: Một mũi tên nổ đầu

Đáng thương mặt sẹo cường đạo nhưng lại không biết, Lôi Thanh đầu khí tu vi đã đạt đến Thanh Đồng đỉnh phong, khoảng cách Bạch Ngân cấp cũng vền vền là một bước gần. Mà một thân kiếm thuật, đã ở nhiều lần rèn luyện bên trong, không ngừng tinh tiến, tiếp theo đạt đến tiểu thành cảnh giới. Còn nữa, Lôi gia công pháp chiến quyết, vốn là nhất chú ý tốc độ, khí thế, cùng với nguy biến. Mặt sẹo cường đạo kém hẳn trọn vẹn nghiêm chỉnh cái đại cảnh giới, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, một kiếm trăm chỉ cũng là chuyện đương nhiên.

Hắn dưới háng cái kia thất đo thăm sấn mã, không biết chủ nhân đã tánh mạng thở hơi cuối cùng, còn nâng hắn một đường chạy về phía trước. Bảy tám trượng về sau, mặt sẹo cường đạo vô lực theo trên lưng ngựa lăn rơi xuống, máu tươi nhuộm hồng cả vài cọng màu trắng hoa đại, lại để cho hắn bằng thêm thêm vài phần diêm dúa lắng lo.

Một kiếm giết địch, không phải là địch quân hơn hai mươi kỵ cường đạo mò mẫm choáng váng, là liền Khương Vũ cái này một phương đội ngũ, cũng đều ghen hòng nhìn trần trời, không dám tin.

Nhưng là giết một người về sau, Lôi Thanh cũng không chấm dứt. Tiếp tục thúc dục ngựa thồ, hướng cường đạo bày trong xung phong liều chết mà đi. Mã chiến cùng bộ chiến bất đồng, lưỡng mã tương đối bay nhanh, giao thoa một sát na kia ra chiêu, không phải là một loại đối với thực lực cùng tin tưởng khảo nghiệm, càng nhiều hơn là khảo nghiệm lấy dũng khí. Sóng hay chết, toàn bộ trong khoảnh khắc đó.

Lôi gia vốn là dùng võ lập gia, sa trường phong tước, tử tôn đàn ông nhiều muốn tòng quân. Đối với mã chiến, học tập cùng nghiên cứu như thế nào không sâu? Lôi Thanh tuy nhiên hoàn khổ, nhưng bởi vì nam nhân thiên ** mã, cộng thêm gia tộc quy củ bức bách, từ nhỏ đi học thuật cưỡi ngựa, học mã chiến.

"Hừ ~ "

Một chỉ mũi tên nhọn theo Khương Vũ sau lưng bắn ra, tại giữa không trung kéo lê một đạo đường vòng cung, bó mũi tên chỗ, mơ hồ có thể thấy được một ít hắc khí quanh quẩn. Hăng hái bay ra hơn mười trượng, ô hay được một tiếng, mũi tên dính vào một gã cường đạo mặt bên trên.

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, cường đạo rơi xuống lưng ngựa, run rẩy hai cái liền chết rồi.

Một mũi tên nổ đầu.

Tốt tinh chuẩn tiến thuật. Khương Vũ hoảng sợ sau này nhìn lại, đã thấy cái kia Tả Thiên Thiên tay xiết một trương không cung, dây cung vẫn còn đang run động. Chỉ thấy Tả Thiên Thiên một mũi tên lập uy về sau, lại là vô cùng tinh táo rút ra một mũi tên, tiếp tục dẫn cung mà bắn.

Lại nói bên kia Lôi Thanh, giục ngựa nhảy vào địch bày bên trong. Một thanh Thanh Phong kiếm tách ra từng đạo ánh lửa bập bùng, kiếm quang cuồng loạn nhảy múa, điện quang lập loè. Thoáng qua tầm đó, liền có ba bốn người bị chém dưa thái rau giống như trăm xuống dưới ngựa. Quân địch kêu thảm thiết liên tục, một mảnh lũ lự hí. Sĩ khí, tại trong lúc đó hạ xuống đáy cốc. Mắt thấy lấy Lôi Thanh, trên người dính đầy huyết, như quỷ thần giết chóc, những nơi đi qua, các đồng bạn nhao nhao rơi mà đi. Nguyên một đám hân ý khắp cả người, ở đầu còn có nửa phần chiến ý, may mắn còn sống, nhao nhao tại kinh hải bên trong, ngựa mã mà trốn.

"Còn chờ cái gì, các huynh đệ, giết giết giết." Lôi Thanh cái kia Chiến Thần giống như tư thế oai hùng, cũng là thấy Khương Vũ nhiệt huyết sôi trào lên, vàng như nền mặt trưởng đến đỏ bừng. Rút ra nhận linh đao, quay đầu lại gào rú một tiếng về sau, trụ dẫn đầu thúc ngựa mà đi.

Những người còn lại mã, cũng đều là tại trong chốc lát đem khiếp sợ trong lòng, chuyển hóa làm đối với Lôi Thanh sùng bái. Tại Khương Vũ một tiếng hiệu lệnh xuống, ngao kêu gào lấy vung vẩy lấy loan đao, hướng về cường đạo bày trong xung phong liều chết mà đi.

Hừ hừ hừ, bốn cái ẩn thân tại xe ngựa về sau, trong đội ngũ cung thủ, cũng đều là nhao nhao dẫn cung mà bắn. Bọn hắn tiến thuật tuy nhiên xa không bằng Tả Thiên Thiên như vậy tinh diệu, nhưng ở song phương chỉ vền vền có hơn mười trượng khoảng cách, lại là đứng nghiêm xạ kích xuống, cũng có phần lộ ra chính xác, bốn mũi tên có hai mũi tên bắn trúng bồi rồi mà không biết đón đỡ tránh né địch nhân.

"Giá ~ "

Tả Thiên Thiên lại là bắn chết một người về sau, trầm thấp một tiếng nùng nịu, ngựa mã về phía trước chạy tới, trực tiếp tại trên lưng ngựa dẫn cung bắn tên. Bất quá, Tả Thiên Thiên thuật cưỡi ngựa không được, chỉ có thể nói miễn cưỡng hội cưỡi ngựa mà thôi. Muốn muốn bên cạnh không mã bên cạnh bắn tên, độ khó không nhỏ, miễn cưỡng tại chiến đấu chấm dứt trước bắn ra hai ba mũi tên, nhưng đều thiên được không biết bóng dáng, nhắm trúng chính cô ta cũng xấu hổ.

Cũng may trận chiến đầu này, không cần nàng xuất mã, đã đủ để đặt thắng cục. Có Khương Vũ đem người xuất kích xuống, Lôi Thanh đã có thể hết sức chuyên chú đối phó chạy trốn cường đạo, dưới háng ngựa thồ tuy nhiên tốc độ không nhanh, nhưng ở Lôi Thanh tinh thuần lôi chỉ đầu khí thúc dục, đội ngũ hợp nhất phía dưới, tốc độ xoay mình tăng mấy thành, liền tiếp truy sát mấy cái.

Ngán ngán một tràng trong chiến đấu, tổng cộng mới hơn hai mươi kỵ, nhưng lại có một nửa đã bị chết ở tại Lôi Thanh dưới thân kiếm. Mà Tả Thiên Thiên, cũng là giết hai cái. Về phần cái kia Khương Vũ, thực lực cũng không yếu, tuy nhiên đánh không lại Thanh Đồng cấp đầu sĩ, nhưng giết khoảnh khắc chút ít liền Hắc Thiết cấp cũng chưa tới tiêu binh cường đạo, đó là tương đương lưu loát.

Luân phiên truy kích phía dưới, cuối cùng một cái cường đạo, tại chạy ra gần dặm bên ngoài, bị như là đánh nửa máu gà Khương Vũ đuổi theo, dùng nhận linh đao một đao chém đầu. Suốt một cái thi thể, lại dắt ngựa trở lại.

Mã Khả thật là thứ đáng giá, Khương Vũ vì buôn bán, cơ hồ đem của cải đều trở thành đi ra ngoài, trong đó rất lớn một bộ phận chi tiêu, chỉ dùng để tại mua lập tức. Cho dù là một thớt ngựa thồ, cũng muốn giá trị nhiều cái Kim tệ.

Kế tiếp, là một phen chiến lợi phẩm vơ vét. Ngựa, binh khí, cung nỏ, đều là rất thứ đáng giá. Khương Vũ đám người kia, cũng đã quen. Liền cường đạo trên người rách rưới giáp da không buông tha, đưa bọn chúng bóc lột cái tinh quang. Trại lui thi thể đều chôn cất tại một chỗ. Tại đây vùng đồng bằng hoang vắng, thi thể không cần xử lý, tự nhiên sẽ có các loại dã thú người được mùi máu tươi đến đây thanh lý.

Một hồi tiểu trận chiến đánh rút xuống đến, Khương Vũ cười đến miệng đều không khép lại được, bởi vì cường đạo tại Lôi Thanh dùng mảnh phi thương Vô Song hạ sĩ khí tan tác, không hề chiến ý, các huynh đệ của hắn chỉ vẹn vẹn có hai người bị thụ một ít thương. Hơn nữa thoảng cái thu nhiều như vậy chiến lợi phẩm. Đám này cường đạo trên người, hoặc nhiều hoặc ít cũng là có chút ít chất béo. Nhưng nhất là hắn vui vẻ chính là, các huynh đệ không có tổn thất.

Sau một lát, Khương Vũ liền đem chiến lợi phẩm danh sách cho liệt đi ra, cung kính giao cho Lôi Thanh trong tay: "Tả lão đại, đây là chiến lợi phẩm danh sách." Đó là một dùng thực lực vì tôn thể giới, trước khi hay vẫn là xưng hắn Tả lão đệ, nhưng trong khoảnh khắc, tự biến thành Tả lão đại.

"Cho chúng ta chọn lưỡng thớt ngựa tốt là được." Lôi Thanh không sao cả khoát tay áo: "Còn lại chính ngươi xử lý."

"Vâng, Tả lão đại. Chờ đến Thanh Thạch Trấn về sau, ta sẽ đem chiến lợi phẩm xử lý sạch, đến lúc đó toàn bộ đổi ra tiền mặt cho ngài." Khương Vũ cung kính dị thường nói.

Lôi Thanh như có như không liếc mắt nhìn hắn, thấy hắn tựa hồ không giống như là đang nói láo, đã nói: "Các huynh đệ cũng xuất lực rồi, chiến lợi phẩm hay vẫn là cùng một chỗ phân a."

"Không không, như vậy sao được? Không nói trước Tả lão đại ngài một mình một người trăm địch hơn phân nửa, đơn nói Tả lão đại ngài chúng ta bảo vệ hàng hóa, chúng ta tự không khả năng cùng ngài cùng một chỗ phân chiến lợi phẩm." Khương Vũ vội vàng lắc đầu, vẻ mặt nghiêm mặt nói: "Ta Khương Vũ tuy nhiên thực lực thấp kém, nhưng làm người cũng là có chính mình nguyên tắc. Lần này chờ chúng ta hàng hóa ra tay về sau, ta còn có thể rút ra hai thành hiệu kính ngài."

Lôi Thanh không có cự tuyệt, mà là nheo lại con mắt, nhàn nhạt nói: "Hiếu kính ta? Ha ha, ta chỉ là đi ngang qua tại đây, sẽ chỉ ở Thanh Thạch Trấn đợi vài ngày tự đi, về sau cũng không có khả năng trông nom đến ngươi, đáng ngươi như vậy đầu tư sao?"

"Tả lão đại ngài đã hiểu lầm, ta đây không phải đầu tư." Khương Vũ lắc đầu nghiêm mặt nói: "Lần này nếu không có Tả lão đại ngài ra tay, chúng ta chỉ sợ hội vốn gốc không quy, các huynh đệ cả nhà già trẻ, đều muốn đi theo ăn không khí. Lời nói thật cùng ngài nói, cái này một chuyến chúng ta thu lợi không phải là nông cạn, cho dù hiệu kính ngài hai thành, chúng ta cũng rất có lợi nhuận. Dù sao, Tam đại cường đạo chỗ đó tiền, có thể tiết kiệm rồi. Hơn nữa, chúng ta cũng không phải yêu cầu Tả lão đại ngài bảo kê. Bởi vì vì sự tình lần này nói rõ Tam đại khẩu một người trong gặp lợi nghĩa khí, cái này đầu tiên bên trên mua bán, sợ là làm không nổi nữa. Chúng ta hội mặt khác muốn chút ít biện pháp, làm chút ít buôn bán nhỏ, cho các huynh đệ có phần cơm ăn là được."

"Àn, ta đây tự từ chối thì bất kính rồi. Mặt khác, chiến lợi phẩm nếu như các ngươi có cần, cũng không cần bán đi, gây hiện cho ta là được." Lôi Thanh đôi mắt bình tĩnh liếc mắt nhìn hắn, cũng không nhiều lời.

Kế tiếp nhiều hơn hơn hai mươi con ngựa, bao nhiêu có thể giảm nhẹ một cái mọi người cước lực. Bởi vì Khương Vũ rất sợ không yên ổn, đêm tối chạy đi. Đã đến ngày thứ hai rạng sáng, thiên hay vẫn là tằng sáng thời điểm. Thanh Thạch Trấn, liền xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Đến nơi này về sau, Khương Vũ mới trùng trùng điệp điệp thờ phào nhẹ nhõm, an toàn. Cái này Thanh Thạch Trấn, thuộc về Lý thị thương hội phạm vi thế lực, Tam đại khẩu tuy nhiên thanh danh rất tiếng nổ. Nhưng muốn chạy đến Thanh Thạch Trấn đến tàn sát bừa bãi, nhiều hơn nữa trường mấy cái lá gan cũng không dám.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Dã tâm nảy mầm

Chương 46: Dã tâm nảy mầm

Thanh Thạch Trấn, tuy nhiên không phải Khương Vũ hang ổ chỗ, nhưng hân ở chỗ này, nhưng lại thập phần rất quen. Vừa tiến vào thị trấn nhỏ về sau, đã giúp lấy Lôi Thanh tìm một nhà tốt nhất khách sạn, đã muốn hai gian thượng đẳng phòng trọ, còn cướp thanh toán tiền thuê nhà.

Bất quá, hân và huynh đệ mình nhóm, thế nhưng mà không nở ở loại này tiêu phí cực cao khách sạn. Mà là tại phụ cận trong khách sạn nhỏ, tìm gian Đại Thông phố ở lại.

Lại nói Lôi Thanh từ khi bị Ngu San San hạ lệnh Tự Do Dong Binh Đoàn đuổi giết đến bây giờ, đã nửa năm qua đi, tại trong nửa năm này, Lôi Thanh qua thời gian, thế nhưng mà cùng hân đương thiếu gia thời điểm, có cách biệt một trời. Bất quá, cũng chính là nửa năm này, lại để cho hân hoàn thành nhân sinh là tối trọng yếu nhất một lần lột xác. Quá khứ trên người tảo bạo, bơ, hết sức lông bông cá tính. Mà luyện bên trong, trở nên có chút thành thực mà ôn trọng rất nhiều, trong ánh mắt, cũng là nhuệ khí tiêu hết, trở nên nội liễm mà bình thản.

Nhưng đây cũng không phải là nói đúng là, Lôi Thanh tựu thật không có nhuệ khí rồi. Chỉ là hân đem về này từ nhuệ khí, dấu ở trong lồng ngực. Bình thường mũi nhọn nội liễm, thẳng đến cần xuất kiếm lúc, mới có thể khí cơ bùng bùng phần chấn, một kiếm trí mạng.

Chỉ là nội liễm hoặc thành thực, không có nghĩa là hân không thích hưởng thụ lấy. Hân lúc này, ngược lại so với lúc trước làm không hiểu chuyện ăn chơi thiếu gia lúc, càng thêm hiểu được hưởng thụ, cũng càng vì quý trọng, còn sống mỗi một ngày. Hơn nửa năm không có hưởng thụ qua tắm nước nóng hân, cuối cùng thư thư phục phục rất thông khoái. Thẳng đến Khương Vũ đưa tới cho hân quần áo mới, lúc này mới đứng dậy đổi lại y phục.

Khương Vũ tại mặc quần áo phương diện này không có gì thương thức, chỉ là đã từng đã từng gặp một ít quý gia công tử ca đã từng xuyên qua một ít võ sĩ trang phục, liền khê cần mỗi bỏ ra giá tiền rất lớn mua một bộ tới.

Lôi Thanh thay đổi bộ đồ mới về sau, cũng là hoàn toàn chính xác khí khái hào hùng bức người. Cái kia phần quý gia công tử khí độ, rõ ràng ràng, cái này lại để cho Khương Vũ âm thầm phỏng đoán Lôi Thanh xuất thân.

Cũng vừa mới là Tả Thiên Thiên cũng là chạy tới bên cạnh vấn an Lôi Thanh, sau khi vào cửa, khoe khoang nâng cái kia một bộ rất tốt xem thiếu nữ trang phục, rất vui vẻ nói: "Ca ca, ngươi xem ta cái này thân quần áo như thế nào đây? Là Khương đại ca lại để cho người mua đưa tới."

Khoan hãy nói, Tả Thiên Thiên tuy nhiên còn là một không có hoàn toàn nảy nở thiếu nữ, nhưng đã hiển nhiên chính là cái mỹ nhân bại hoại rồi. Ở đẳng kia thân không tẻ Hồng sắc trang phục xuống, lộ ra tức thanh xuân dào dạt, lại hoạt bát khả nhân. Đời này, nàng còn là lần đầu tiên như thế cách ăn mặc, gặp rất tốt xem, khó trách hội không thể chờ đợi được đến hiển vật quý.

"Khương đại ca có tình rồi." Lôi Thanh tại tán dương qua Tả Thiên Thiên vài câu về sau, liền hướng Khương Vũ chấp tay nói: "Lần này hao phí tiền tài, đều tại chia hoa hồng bên trong khấu trừ a."

"Tả lão đại nói gì vậy?" Khương Vũ tựa hồ có chút không thoải mái nói: "Ngài cùng Thiên Thiên tiểu thư, đều là ta Khương mỗ cùng một đám các huynh đệ ân nhân cứu mạng. Chính là tiểu tiên, không cần phải nói? Còn có, Tả lão đại về sau đã kêu ta củ gừng liền thành."

"Ha ha, ngồi trước." Lôi Thanh mời hân tọa hạ, tự mình cho hân châm lên một chén rượu: "Cái này khách sạn là Lý thị thương hội sản nghiệp a? Ha ha, rượu đỏ thế nhưng mà bên ngoài đại lục chờ về đến, nghe nói chỉ có Lý thị thương hội có loại thuyền này có thể xa độ trùng dương, chờ về những này chính tông rượu ngon, ta Lôi Thanh cũng đã hơn nửa năm không có uống đến tốt như vậy rượu rồi. Bất quá Lý thị thương hội tâm hắc vô cùng, giá cả bán được chết quý, coi như là tại Thiên Lam đế quốc lúc, Lôi mỗ cũng chỉ có thể ngẫu nhiên nhấp một phen."

Lôi Thanh? Khương Vũ tuy nhiên trong nội tâm hơi quái lạ, nhưng không có biểu hiện ra ngoài, đi ra ngoài tại bên ngoài, lại có tai họa tại thân. Không chịu biểu lộ tên thật cũng là chuyện đương nhiên. Chỉ là có chút thụ sủng nhược kinh tiếp nhận rượu đỏ, ném một ngụm, lại là khê nhú mảy. Hiển nhiên là không thích rượu đỏ hương vị. Nhưng chợt nhưng lại lộ ra muốn tán thưởng đáng tươi cười: "Quả nhiên là hảo tửu, đa tạ Lôi công tử rồi."

"Ha ha, uống không quen cũng chớ miễn cưỡng chính mình. Lôi mỗ biết rõ như Khương đại ca như vậy phóng khoáng đàn ông, ưa thích uống rượu mạnh." Lôi Thanh uống một ngụm, cũng là buông xuống ly, cười nhạt một tiếng: "Trước kia ta cũng hiểu được rượu này không tẻ, đáng tiếc, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi. Lại uống rượu này, hoàn toàn chính xác nhạt nhẽo không đủ kinh rồi. Khương đại ca chẳng lẽ đối với thân thể của ta không hiểu kỳ?"

"Lôi công tử, ngài muốn nói lời, nhất định sẽ nói. Khương mỗ chỉ biết là, lần này nếu không có Lôi công tử, chúng ta các huynh đệ thì xui xẻo lớn rồi." Khương Vũ chính ngay ngắn chính bản thân từ, vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Công tử nếu có phân phó, nhưng giảng không sao, chỉ cần Khương mỗ có thể làm được, tuyệt không đây ừ."

Lôi Thanh một đường tới, cùng Khương Vũ cùng hân một đám từ thuộc hạ câu được câu không nói chuyện phiếm qua. Phát hiện người này thập phần giảng nghĩa khí, cũng từng hỗn qua tiểu nhân dong binh đoàn. Chỉ có điều, xảy ra sự cố, dong binh đoàn giải tán sau mới trở về quê quán.

Tại đệ tử của hân huynh nhóm chỗ đó, cũng hiểu rõ đến người này phi thường trọng tình nghĩa, tình nguyện chính mình không ăn không uống, cũng muốn lại để cho các huynh đệ có một ngụm ăn. Lôi Thanh ba phen mấy bận thăm dò thoáng một phát, phát hiện thật sự là hân rất đủ tình nghĩa. Tại biết rõ chính mình tương lai không có khả năng cho hân có trợ giúp dưới tình huống, hay vẫn là nhiệt tình chiêu đãi, tình nguyện chính mình đi ở Đại Thông phố, cũng muốn cho hân Lôi Thanh cùng Thiên Thiên chuẩn bị tốt như vậy gian phòng.

Loại này xa hoa hai gian phòng gian, ở một đêm tiền, đều có thể mua một thớt bình thường mà rồi.

"Phân phó ngược lại là không có, chỉ có điều ta kỳ thật xuất thân tự Thiên Lam đế quốc Lôi gia dòng chính đệ tử, trong nhà sắp xếp Hành lão cừu, Khương đại ca người có thể bảo ta Lôi Cừu." Lôi Thanh bình tĩnh nói: "Bất quá bởi vì đắc tội những người này, không thể không chạy tới Tự Do Liên Minh hỗn bên trên chút ít thời gian. Khương đại ca, ăn ngay nói thật, người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, Lôi mỗ coi trọng cách làm người của người cùng ý nghĩ, muốn cùng người hợp tác một phen."

Khương Vũ trên mặt có chút ít sợ hãi lẫn vui mừng: "Lôi công tử nguyên lai ngài là Thiên Lam đế quốc thừa kế bá tước Lôi gia đệ tử, trách không được như thế khí độ bất phàm. Ngài muốn nhập bọn? Cái này cảm tình là tốt, đội kỳ mã thủ lĩnh vị trí, ta có thể cho cho ngài. Chỉ cần các huynh đệ người nhà có phần cơm ăn, hết thầy đã thành." Trong nội tâm thâm nghĩ, nếu có Lôi công tử bức này cao thủ gia nhập, như vậy đoạn đường này sinh ý chẳng những có thể dùng tiếp tục làm được, còn có thể càng làm càng lớn rồi.

"Nhập bọn chưa nói tới, bất quá ta có thể cho người một ít ủng hộ." Lôi Thanh thân nhiên nói: "Tỷ như, cái kia Tam đại khẩu đầu người."

Khương Vũ run lên, có chút kích bắt đầu chuyển động: "Ngài, ý của ngài là, muốn cho ta đầu nhập vào ngài?"

"Như thế nào? Khương đại ca không muốn?" Lôi Thanh hết nghiêng ngả mà cười cười.

"Không không, đây là Khương mỗ thiên đại vinh hạnh, cũng là kỳ ngộ." Khương Vũ đứng dậy đứng lên, chấp tay nói: "Chỉ cần công tử không chê Khương Vũ xuất thân thấp hèn hàn, thực lực thấp kém. Khương Vũ, nguyện vì công tử hiệu khuyển mã chi lao."

Khương Vũ phen này biểu hiện, cũng không phải làm ra vẻ, có nhiều mặt nhân tố khu sử hấn đơn giản đã tiếp nhận Lôi Thanh mời chào. Thứ nhất là này đầu thương lộ đã đứt, kế tiếp hoặc là mang theo các huynh đệ đầu nhập vào cái nào đó tiểu thế lực, bị người chiếm đoạt. Hoặc là, là chia hết một ít tiền tài giải tán. Mà Lôi Thanh chẳng những cứu được bọn hấn lúc này đây, xuất thân cũng là bất phàm. Thiên Lam đế quốc Lôi gia, tuy nhiên hiện tại uy vọng đã không còn nữa cường thịnh thời kỳ. Nhưng lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo, đối với Khương Vũ bức này vẫn còn tại sinh tồn tuyến bên trên giây dựa bình dân mà nói, đây tuyệt đối là cao không thể chạm, cần nhìn lên tồn tại.

Nếu có cơ hội có thể cùng Lôi Thanh, như vậy, cái này cố gắng chính là hấn Khương Vũ một cái trở nên nổi bật cơ hội. Hơn nữa, các huynh đệ đi theo chính mình, cũng sẽ có một miếng cơm ăn. Đương nhiên, Khương Vũ cũng không phải nói gặp được cái xuất thân bất phàm công tử ca, sẽ tùy tùy tiện tiện thuận phục.

Lôi Thanh người này, nếu không xuất thân không tệ, cá nhân thực lực cường đại, đã cứu bọn hấn. Mà là người không tệ, Khương Vũ tại trên người hấn không có chút nào phát hiện cái loại này không thành thực, ngay thơ khí tức. Nếu không, gặp được cái loại này không chịu trách nhiệm bơ ăn chơi thiếu gia, cho dù đối phương xuất thân lại vênh vào, Khương Vũ cũng sẽ biết nửa đường bỏ cuộc.

"Rất tốt, cái kia từ giờ trở đi, người chính là ta Lôi Thanh người rồi." Lôi Thanh cũng là cảm thấy mỹ mãn nở nụ cười, thực lực thấp kém không phải vấn đề quá lớn. Như thế nào làm người, phải chăng có thể trung thành, mới được là Lôi Thanh so sánh coi trọng. Lần này bị đuổi giết chỉ trong quá trình, Lôi Thanh cũng là cẩn thận nghĩ tới rất nhiều chuyện.

Gia tộc của chính mình thế lực không bằng ngu gia, cái kia tự nhiên là một đại nhân tố. Nhưng thực lực của chính mình không cao, không có lực lượng, càng là nguyên nhân chính. Thử nghĩ, nếu như mình là một cái Thánh giai cường giả, cộng thêm dưới trướng có thể đánh nhau có thể liều địch tiểu đệ vô số, đừng nói Ngu San San dám hạ lệnh cho đuổi giết chính mình rồi. Coi như là Thiên Lam đế quốc Hoàng đế, nhìn thấy chính mình về sau, cũng sẽ biết khách khách khí khí địch. Huống chi, hiện tại Lôi Thanh còn bán khoán Đạo Thánh cái kia mai không gian giới chỉ đây này. Rơi xuống gấu trong bụng, tạm thời không thể nhìn thu hồi đến, chờ thực lực của chính mình mạnh mẽ về sau, nhất định sẽ mang theo một nhóm người lên núi tiêu diệt toàn bộ đầu kia Hắc Bối Cự Hùng. Dù sao, Không Gian Giới Chỉ tài liệu đặc thù, một lát hủy không được. Cho dù nó bài tiết đi ra, mang một mảng lớn tiểu đệ trực thốn sư, cũng muốn tìm ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cừu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Cái thứ nhất thuộc hạ

Chương 47: Cái thứ nhất thuộc hạ

Tự nhiên, Lôi Thanh cũng không có chỉ vào Khương Vũ thoả cái tự do đối với chính mình cực kỳ trung thành, đến chết cũng không đổi các loại. Rất nhiều thứ, cũng phải cần dựa vào từ từ tích lũy. Mà Khương Vũ người này, làm người không tệ, tại các huynh đệ trong cũng có không sai danh tiếng, ngược lại là đáng giá Lôi Thanh hạ chút ít công phu đến đỡ cùng bồi dưỡng một phen.

Trực tiếp đang tại Khương Vũ mặt, Lôi Thanh kích hoạt lên Không Gian Giới Chỉ, từ đó lấy một vật đi ra.

Khương Vũ nhìn xem cái kia trên mặt hắn, trong suốt lưu chuyển không gian vòng xoáy, có chút nghẹn họng nhìn trần trụi, cái này, cái này chẳng lẽ là trong truyền thuyết Không Gian Giới Chỉ? Không Gian Giới Chỉ, có thể là phi thường khó lường đồ vật, tóm lại, Khương Vũ sống 27-28 năm, còn chưa thấy qua thứ này đây này. Cho dù hẳn trước kia cùng một cái tiểu dong binh đoàn đoàn trưởng, cũng là tuyệt đối không có loại vật này.

Trong lúc nhất thời, hắn có chút kích động, thầm nghĩ Lôi gia không hổ là thừa kế bá tước gia tộc, nội tình quả nhiên hùng hậu đến cực điểm, ngay cả chạy trốn khó dòng chính đệ tử, đều có thể phân phối đến Không Gian Giới Chỉ. Như thế xem ra, đi theo Lôi công tử, đi theo Lôi gia, hẳn là vô cùng có tiền đồ. Hẳn ngược lại cũng không phải là không có nghe nói Lôi gia ánh sáng chói lọi không hề, có chút xuống dốc nghe đồn. Nhưng hắn cũng không thêm đề ý những này, thứ nhất là Lôi Thanh bản thân thực lực cùng mệnh lực, lại để cho hắn có chút thuyết phục, nguyện ý bác một bà. Thứ hai, nếu như nói Lôi gia chỗ tại khí thế cường thịnh đỉnh phong trạng thái, lại làm sao có thể đề ý hắn cái này nho nhỏ Hắc Thiết cấp đấu sĩ?

Khương Vũ nhưng lại không biết, coi như là thừa kế bá tước Lôi gia, cũng không có khả năng tùy tiện cho Lôi Thanh một mai không gian giới chỉ. Mà Lôi Thanh sở dĩ đang tại hắn mặt làm như vậy, tự bất quá là vì bày ra thoáng một phát chính mình nội tình thực lực, đem Khương Vũ nhìn lên thoáng một phát, bằng thêm chút ít tôn kính cùng trung thành.

Nhìn xem Khương Vũ cái kia hơi kính sợ ánh mắt, Lôi Thanh biết rõ chính mình đạt tới mục đích. Liền đem vật trong tay mở ra, vật kia trong suốt sáng long lanh, loáng thoáng gian, quanh quẩn tản ra một ít màu vàng đất vàng sáng khí tức.

"Ừng ực." Khương Vũ trực tiếp thấy con mắt đều thẳng, nhìn không được nuốt thoáng một phát nước miếng, gắt gao chăm chăm vào vật kia. Cái này, cái này dĩ nhiên là một quả tinh hạch. Quan trọng nhất là, hay vẫn là một quả Thổ hệ tinh hạch. Khương Vũ tu luyện chính là một môn Thổ hệ đấu khí công pháp, tên gì 《thổ đấu khí》, thuộc về phi thường cấp thấp, hàng thông thường giống như đấu khí công pháp. Chỉ có những cái kia không có xuất thân, không có cửa đầu đường, không có nội tình bình dân xuất thân người, mới có thể đi tu luyện loại này tùy ý có thể thấy được cấp thấp công pháp.

Nhưng bất kể thế nào nói, Khương Vũ cũng là tu luyện Thổ thuộc tính đấu khí người, cả đời lớn nhất tâm nguyện, tự là có thể đạt được một môn Cao giai Thổ hệ công pháp. Còn có, là đối với một ít Thổ hệ Yêu thú tinh hạch, có khát vọng mãnh liệt.

Đáng tiếc, cái này hai dạng đồ vật cũng không phải Khương Vũ có thể lấy được. Cao giai đấu khí công pháp tự không cần phải nói, những cái kia đều là bị thế gia đại tộc, hoặc là thế lực lớn lưng đoạn đồ vật. Tỷ như Lôi gia 《Thiên Lôi ba biến》 các loại. Đừng nói Khương Vũ làm cho không đến, cho dù cho tới hắn dám tu luyện, một khi bị phát giác, là cái bị đuổi giết chỉ từ mệnh.

Rồi sau đó người tuy nhiên nhập thủ muốn đơn giản chút ít, nhưng đối với Khương Vũ mà nói cũng là cực khó khăn. Chính mình đi săn giết, cho dù có một đầu Thanh Đồng Sơ giai Thổ hệ Yêu thú phóng ở trước mặt hắn, mang theo cái kia hơn mười cái thủ hạ đi săn giết, cơ vốn cũng là chịu chết mệnh, còn đừng khác đủ loại bất lợi nhân tố rồi.

Về phần mua, hoàn toàn chính xác có bán. Nhưng là loại vật này sẽ rất ít chảy vào đến nhằm vào bình dân hạ cấp thị trường, trên cơ bản chỉ biết tồn tại ở một ít tốt hơn cửa hàng, hoặc là trong phòng đấu giá. Đa số đều là bị thế gia đại phiệt, các loại thế lực cường đại lưng đoạn đi. Lui một vạn bước mà nói, cho dù ngẫu nhiên có như vậy một quả hai quả, chảy vào đã đến hạ cấp thị trường thì như thế nào? Nhiều như vậy người cạnh tranh, Khương Vũ như thế nào tranh được qua? Coi như là một quả Thanh Đồng Sơ giai tinh hạch, thường thường đều có thể bán đi mấy trăm Kim tệ giá trên trời đến.

Bởi vậy, Khương Vũ có thể dựa vào một môn hàng thông thường đấu khí công pháp, tu luyện tới Hắc Thiết Cao giai cùng đỉnh phong tầm đó, bằng chính là khắc khổ cùng kiên trì không ngừng, về phần Thổ thuộc tính tinh hạch, từ trước đến nay cùng hắn cách biệt, liền nghĩ đều không có nghĩ được qua một lần.

Cũng là khó trách, tại hắn chứng kiến Lôi Thanh lấy ra một quả Thổ hệ tinh hạch về sau, con mắt đều đăm đăm rồi, thèm nhỏ dãi, hận không thể một ngụm nuốt vào cái kia miếng tinh hạch. Bất quá, cũng giới hạn không sai. ** cường thịnh trở lại liệt, cho nhiều hắn thêm mấy cái lá gan, cũng không dám tại Lôi Thanh trên tay đi giật đồ. Nhưng hắn là tận mắt nhìn đến, thực lực kia vẫn còn cường hãn một đường mặt sẹo cường đạo, là như thế nào bị Lôi Thanh một chiêu miểu sát.

Hơn nữa, hắn trong lòng cũng là ần ần có chút suy đoán, Lôi công tử đang tại hắn mặt lấy ra một quả Thổ hệ tinh hạch, chẳng lẽ là... Tức là chờ mong, lại là sợ chính mình thất vọng, tâm tình hỗn loạn mà tâm thần bất định không thôi.

Thấy cái kia phiên thay đổi liên tục, khát vọng, hy vọng, lại mình tại khắc chế biểu lộ. Lôi Thanh cũng có chút thỏa mãn, Khương Vũ mình không chế năng lực coi như cũng được, gặp được chính mình cực độ khát vọng đồ vật, cũng không có không khống chế được.

"Người cũng đã nhìn ra, đây là một quả Thổ hệ tinh hạch." Lôi Thanh đem nó ném đi, tinh hạch hóa thành một đạo đường vòng cung, hướng Khương Vũ bên kia bay đi: "Cho người rồi."

Khương Vũ sắc mặt trở nên cực kỳ đặc sắc, tay chân bồi rồi nhận lấy, lấy được trong tay lúc, phảng phất toàn thân đều đang run rẩy. Trong lúc nhất thời, bị hạnh phúc xông đến trong ý nghĩ chìm vào hôn mê, cũng không biết có lẽ muốn làm mấy thứ gì đó.

"Cái này miếng tinh hạch, tuy nhiên không có khả năng cho người thoáng cái đột phá đến Thanh Đồng cấp." Lôi Thanh ngữ khí bình thản nói: "Nhưng là có thể trợ giúp người rèn luyện thoáng một phát thân thể, đột phá làm phức tạp người hơn hai năm bình cảnh, đạt tới Hắc Thiết đỉnh phong." Trước khi một đường mà đến trao đổi bên trong, Lôi Thanh cũng biết hắn bị kẹt tại Hắc Thiết Cao giai đã thật lâu, nhưng nương tựa theo nghị lực, một mực tại kiên trì.

"Đa tạ công tử ban thưởng." Khương Vũ lúc này mới trở về chút ít thần đến, không kèm chế được run rẩy, thanh âm đều có chút nghẹn ngào: "Thuộc hạ, vô công bất thụ lộc a."

"Không sao, ghi nhớ về sau tốt với ta xử lý sự tình là được." Lôi Thanh đối với Khương Vũ phản ứng, cũng là rất thoải mái, bởi vậy ra tay mới hào phóng chút ít. Huống chi, thuộc hạ của mình thực lực cũng là càng cường càng tốt. Động viên nói: "Ta biết rõ ngươi tu luyện chính là bình thường đấu khí công pháp, tạm thời ta không có biện pháp cho ngươi tìm tốt hơn công pháp, vốn lấy sau có cơ hội ta sẽ lưu ý. Còn có, ngươi muốn nhớ lấy cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm đi thời gian bước vào Thanh Đồng cấp, gần đoạn thời gian, ngươi đi theo ta, ta sẽ chỉ điểm một chút ngươi tu luyện, hy vọng có thể giúp ngươi thiếu đi chút ít đường quanh co."

Khương Vũ lại là chán động, cảm nhận được Lôi công tử đối với chính mình chân thành, là thật tâm muốn bồi dưỡng mình. Lúc này, về mặt trình trọng quý một gói xuống bái mà hạ: "Đa công tử vất vả tài bồi, thuộc hạ nguyện vì công tử xông pha khói lửa, sẽ không tiếc."

Lôi Thanh cười mở miệng, tự tay đem chính mình cái thứ nhất chính thức thuộc hạ vịn, nghiêm mặt nói: "Về sau mọi người tựu là trên một cái thuyền huynh đệ, chúng ta cùng một chỗ dốc sức làm, tranh thủ làm ra một phen sự nghiệp đến. Tuy nhiên chúng ta bây giờ cất bước rất thấp, nhưng ta tin tưởng vững chắc, chỉ cần mọi người cùng nhau cố gắng, sớm muộn hội thắng chức rất nhanh. Còn có, chớ xem thường chính mình tu luyện công pháp. Chúng ta đại lục từ trước tới nay, cho tới bây giờ sẽ không có khuyết thiếu qua một ít dựa vào đại nghị lực, dựa vào một bộ cấp thấp công pháp dần dần bước vào đỉnh phong cường giả."

"Thuộc hạ minh bạch, về sau thuộc hạ hội cố gắng gấp bội, tranh thủ sớm ngày trở thành công tử phụ tá đắc lực." Khương Vũ có chút kích động, nhưng là trong ánh mắt, nhưng lại tràn đầy chân thành cảm giác.

Lôi Thanh cũng là trong lòng có chút kích động, cái này là của mình cái thứ nhất thuộc hạ, tuy nhiên không phải quá mạnh mẽ lực cao thủ, nhưng chỉ cần hảo hảo tài bồi, chưa hẳn không thể trở thành đắc lực thuộc hạ. Huống chi, mời chào loại này cấp bậc Tiểu Cường người, đã là Lôi Thanh thân phận địa vị cùng thực lực cực hạn. Hắn cũng là muốn mời chào một ít Thánh giai cường giả kia mà, đáng tiếc, chính mình vốn liếng kém không biết mấy ngàn vạn vạn dân? Cái đó một cái Thánh giai cường giả không phải một phương bá chủ tựu là uy danh hiển hách tồn tại? Làm sao có thể ngốc giống như người một cái vô danh khí, không thực lực, không siêu cường bối cảnh tiêu tốt từ hôn?

Lôi Thanh có thể sử dụng một quả Thanh Đồng Sơ giai tinh hạch đi lại để cho Khương Vũ mang ơn, nhưng nếu như cảm đồng dạng thứ đồ vật đi mời chào Thánh giai cường giả, kết cục tốt nhất, tựu là bị người một cái tát đập bay. Thân phận bất đồng, địa vị bất đồng, thực lực bất đồng, thậm chí là danh khí bất đồng, có thể làm được sự tình, tự nhiên cũng bất đồng.

Com muốn từng miếng từng miếng ăn, đường, cũng muốn từng bước một đi. Tóm lại, Lôi Thanh đối với chính mình bước ra bước đầu tiên, cũng là có một ít tiểu nhân thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Các huynh đệ mệnh, so tiền đáng giá

Chương 48: Các huynh đệ mệnh, so tiền đáng giá

Khương Vũ tại đây một phương, tuy nhiên thực lực không cao cùng danh khí cũng không lớn. Nhưng mà, bởi vì hắn làm người không tệ, hào sảng đại nghĩa, nhiều khi thà rằng chính mình chịu thiệt cũng không làm người khác chịu thiệt cá tính. Lại để cho hắn tại đây một mảnh, hẳn biết dùng người đầu rất quen. Nếu không, hẳn cũng không thể nhện đem đội kỵ mã danh hào treo đến Lý thị thương hội phân hội danh nghĩa, cái này không chỉ có riêng là dựa vào những cái kia chính là trên danh nghĩa phi có thể giải thích.

Mà ở cái này Thanh Sơn Trấn, cũng bởi vì Khương Vũ tại bên này hỗn được rất lâu, xà có xà đạo, cùng đồng dạng giai tầng một nhóm người quan hệ chỗ được coi như có thể. Mặc dù không thâm giao, nhưng bàn bạc không lớn không nhỏ sự tình, lại tổng có thể cong cong đi dạo tìm được con đường. Lôi Thanh cũng là nhìn trúng hắn điểm này, mới quyết định đưa hắn mời chào đến dưới trường, trợ hắn làm việc.

Tại Thiên Tích Sơn Mạch ở bên trong, Lôi Thanh trừ mình ra dùng bên ngoài, cũng gặt hái được mấy niếng Thanh Đồng Sơ giai tinh hạch. Nhưng loại này trân quý thứ đồ vật, nhưng lại sẽ không đi bán. Nhưng là kể cả trong không gian giới chỉ một ít thượng vàng hạ cám đồ vật, lại nhu cầu cấp bách rồi tay xử lý. Những này, phần lớn là theo trên chiến trường vơ vét đến, còn có rất lớn một bộ phận đều là Độc Nhân Long trong bảo kho hàng tồn.

Thứ đồ vật rất hỗn tạp, lại để cho Lôi Thanh chính mình đến xử lý, chưa quen cuộc sống nơi đây, cũng là không có đường nào. Nhưng Khương Vũ, lại có thể tốt lắm hoàn thành những này việc vặt tạp vụ. Bởi vì vô cùng có khả năng cần mở rộng đội ngũ, một ít chất lượng tốt hơn binh khí chiến mã, nhất định là không định bán đi.

Lần một ít đồ vật, toàn bộ ném ra ngoài đi. Cho dù là một ít què chân mã, có lỗ hỏng binh khí các loại, cũng là không lo người mua. Dù sao trên thế giới này, ngựa cùng binh khí, vĩnh viễn không thiếu thị trường. Mà một ít Yêu thú da, cũng là không chịu bán, tìm thợ giày, có thể đem hắn xử lý một phen về

sau, chế tạo thành sản ở bên trong giáp mềm mỏng. Giáp mềm mỏng loại vật này, Lôi Thanh rất ưa thích. Một ít tốt nhất giáp mềm mỏng, tức không hề sai phòng ngự, vừa mềm nhuyễn thiếp thân, không ngại hành động, phi thường nhẹ nhàng.

Lôi Thanh cái kia kiện thượng đẳng tê giáp da, là dùng Bạch Ngân cấp Ngân Giác cự tê da, xử lý về sau tỉ mỉ chế tạo. Chỉ là cái kia kiện tê giáp da, giá trị tựa bên trên nghìn kim tệ, là hãn mười tám tuổi lúc, đại bá cho quà sinh nhật.

Mà lúc trước hãn trưởng kiếm Băng Diễm, khinh bạc sắc bén, có thể nói hảo kiếm, múa chỉ tế, kiếm quang hoa lệ mà đẹp mắt, dễ dàng lừa gạt địch nhân con mắt. Đó là hãn vừa tấn cấp Thanh Đồng Sơ giai về sau, theo gia tộc trong bảo khổ chọn lựa ra đến, phi thường thích hợp hãn rất nhanh trí mạng phong cách sáo lộ.

Dựa vào cái này hai dạng đồ vật, hãn mới nhiều lần tại Tự Do Dong Bình Đoàn đuổi giết xuống, có thể chạy trốn cùng phản giết. Đáng tiếc chính là, tê giáp da đã tàn phá không chịu nổi, mà Băng Diễm cũng là lỗ hổng rất nhiều, tùy thời đều có đứt gãy khả năng.

Cái này hai dạng đồ vật, đương nhiên không thể tùy tiện vứt bỏ, cũng cần tìm chút ít người giỏi tay nghề sửa chữa thoát một phát.

Ở đằng kia thượng đẳng trong phòng khách nghỉ ngơi hai ngày về sau, Lôi Thanh vì thay Khương Vũ tính chút ít tiền, liền lại để cho hãn thuê cái vắng vẻ độc môn sơn nhỏ, hợp với đội kỵ mã người cùng một chỗ ở lại. Thứ nhất là cần muốn hảo hảo tiêu hóa tiêu hóa những ngày này đến, một mực chiến đấu sau kinh nghiệm. Thứ hai, cũng cần lắng lắng tâm, bình phục một sáu tháng cuối năm đến một mực đang khẩn trương trốn chạy để khỏi chết bên trong vượt qua tinh thần mỗi một.

Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên thượng lương thoát một phát về sau, quyết định ở chỗ này ở mấy ngày này. Ngày bình thường, Lôi Thanh tựa trong sân rèn luyện thoát một phát khí lực, luyện luyện kiếm, lắng đọng thoát một phát kinh nghiệm của mình. Trong nửa năm này, hãn tại nguy hiểm tánh mạng bức bách phía dưới, lại có chút kỳ ngộ, nhiều lần đột phá, tiến tiền cực nhanh. Đây là chuyện tốt. Nhưng đồng thời, quá độ rất nhanh đột phá, cũng dễ dàng lại để cho hãn các phương diện sinh ra tảo bạo. Càng là cần một ít tĩnh tâm suy nghĩ cùng tổng kết, đến lại để cho những cái kia tranh đấu kinh nghiệm, chính thức tích lũy đến hãn bản năng bên trong.

Một cái cường giả chân chính, cao thủ. Cũng không phải là gần kề không có một thân đầu khí tu vi liền đầy đủ. Bất kỳ một cái nào bước vào đỉnh phong cường giả, đều là đang không ngừng tổng kết chính mình, phân tích chính mình, gộp giải chính mình bên trong, dần dần phát triển. Mỗi người, đều có một đầu thuộc tại trưởng thành của mình chỉ lộ.

Cùng lúc đó, Lôi Thanh tại mình lúc tu luyện, cũng chỉ điểm Tả Thiên Thiên cùng Khương Vũ tu luyện như thế nào, như thế nào đánh nhau. Căn cứ chính bọn hãn bất đồng phong cách, đi nghiên cứu một ít là thích hợp chiến thuật của mình sáo lộ. Thậm chí, Lôi Thanh còn rút sạch chỉ điểm một cái những cái kia đối với hãn phi thường sùng bái đội kỵ mã các tiêu đề.

Đừng tưởng rằng đây là Lôi Thanh tại lãng phí quý giá thời gian, kỳ thật, đang không ngừng xem trên thân người khác có khuyết điểm gì, sau đó thông qua suy tư đi giải quyết vấn đề, cũng chỉ điểm bọn hãn thiếu đi đường quanh co. Cái này bản thân, là Lôi Thanh đối với chính mình tu luyện một loại nghĩ lại cùng tổng kết. Tại chỉ điểm người khác đồng thời, cũng làm cho Lôi Thanh không ngừng tổng kết tu luyện kinh nghiệm, đồng thời tích lũy chính mình, lại để cho mình cũng lấy được chỗ ích không nhỏ, vì hãn lại lần nữa tiến bộ, đảm trụ cột. Đương nhiên, đây cũng là đối với chính mình các tiêu đề một loại cảm tình đầu tư. Lôi Thanh cũng không nhận ra, chính mình là để đồ lưu hành cái kia chút ít truyện kỳ tiểu thuyết trong chuyện xưa nhân vật chính, Bá Vương Khí chấn động, sẽ gặp có vô số người quý gồi tại chính mình dưới trướng, trung thành và tận tâm mà đến chết cũng không đổi.

Hơn mười ngày đến, tất cả đều vui vẻ, hơn mười cái đội kỵ mã thành viên, tại Lôi Thanh chỉ điểm xuống, hoặc nhiều hoặc ít đều đã có chút ít tiến bộ. Thậm chí, còn có một gọi Dương Thiết Sơn hai mươi bảy tuổi chàng trai, đột phá đã đến Hắc Thiết Sơ giai.

Kể từ đó, quay chung quanh tại Lôi Thanh người bên cạnh bên trong, liền có trọn vẹn năm cái Hắc Thiết cấp. Theo thứ tự là, Tả Thiên Thiên, Khương Vũ, Miêu Nhân Kiệt, Khố Tập Tư, còn có Dương Thiết Sơn. Miêu Nhân Kiệt cùng Khố Tập Tư đều là đội kỵ mã bên trong đội phó, đều là Hắc Thiết Trung giai, cùng Khương Vũ quan hệ thật tốt. Lần này tại Lôi Thanh chỉ điểm xuống, cũng là hơi có chút tiến bộ. Tăng thêm trước khi cứu trợ chi ân, cùng với Khương Vũ đầu nhập vào quyết định. Đối với Lôi Thanh cái này lão bản mới, hai người chẳng những không có bài xích, ngược lại đối với Lôi Thanh càng thêm tôn kính.

Về phần Dương Thiết Sơn, bởi vì Lôi Thanh chỉ có, trực tiếp đột phá làm phức tạp hãn rất nhiều năm công cù xiềng xích, đã trở thành một cái Hắc Thiết cấp Tiểu Cao tay về sau, cũng đã trở thành Lôi Thanh rất trung thực tín đồ. Những người còn lại, tuy nhiên cũng không từng có đột phá, nhưng riêng phần mình có tiến bộ cùng Dương Thiết Sơn ví dụ tại, nguyên một đám đối với Lôi Thanh tôn kính ngoài, cũng đều là ánh mắt nóng bỏng, hãn không thể một ngày mười hai canh giờ đi theo Lôi Thanh, nằm mộng cũng muốn đột phá đến Hắc Thiết cấp.

Chỉ là hơn mười ngày thời gian, Lôi Thanh mặc dù nói không có đạt tới triệt để hàng phục cái này chi tiểu đội ngũ tình trạng. Nhưng ít ra, đã lại để cho tất cả mọi người theo trong nội tâm đã tiếp nhận, sau này sẽ là Lôi Thanh, Lôi công tử thuộc hạ cái này trước sự thật. Cũng làm cho Lôi Thanh, thành công sáp nhập vào đi vào, sơ bộ đã thành lập nên uy vọng.

Tiến bộ rõ ràng nhất, tự nhiên là Khương Vũ rồi, tại một quả Thổ thuộc tính tinh hạch tác dụng, cộng thêm Lôi Thanh tỉ mỉ thiên vị giống như chỉ đạo. Khương Vũ cũng cuối cùng nhất đột phá làm phức tạp hãn đã nhiều năm bình cảnh, thành công tiến vào Hắc Thiết đỉnh phong, khoảng cách tha thiết ước mơ Thanh Đồng cấp, cách chỉ một bước.

Lần này xử trí chiến lợi phẩm cùng mua trang bị phương diện khoản, cũng đều đi ra. Phần lớn là dựa vào dò xét Độc Nhãn Long hang ổ có được các loại đáng giá Cổ Đồng tranh chữ các loại, bán đi chút ít giá tiền, dứt bỏ một ít tiền hoa hồng các loại, thu nhập đạt đến hơn một ngàn Kim tệ. Mà Khương Vũ, cũng là trực tiếp đưa hãn lần này trở lại đại lượng thổ sản vùng núi, tất cả toàn bộ đồ cho Lý thị thương hội, giá cả, mặc dù sẽ so lại vận đi ra ngoài vài trăm dặm hơn nghìn dặm bớt chút, thực sự giảm đi không ít chuyện. Liền vốn lẫn lộn, cũng có trọn vẹn hơn tám trăm Kim tệ, xem như một số phong phú tài chính rồi.

Hơn nữa Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên một ít tiền mặt bỏ đi vào, cộng lại 2300 kim. Trong đó 300 kim hoa tại rên giáp da cùng chữa trị trang bị bên trên, dù sao thủ công phí cùng bộ phận tài liệu phí đều rất quý. Còn thừa 2000 kim, Lôi Thanh trực tiếp tuyệt bút vùng lên, mua sắm mười bộ thiết giáp, loại này thiết giáp cực kỳ đắt đỏ, mỗi một cỗ đều giá trị hai trăm kim.

Lớn như thế thủ bút, trực tiếp đem đội kỵ mã các thành viên đều sợ hãi, bọn hắn bình thường cơ bản không mặc giáp, cho dù xuyên giáp, cũng nhiều là những cái kia rách rưới cự giáp da. Giá trị 200 kim một cỗ thiết giáp, đó là nằm mơ đều không muốn qua.

Chỉ có một chút trong quân chính quy tinh nhuệ bộ đội, mới có thể chút ít liệt trang loại giá này giá trị cực quý thiết giáp. Đây cũng là Khương Vũ dựa vào cùng Lý thị thương hội phân hội một ít công công quán quan hệ, mới sắm đến.

Đối mặt những cái kia trân quý thiết giáp, Lôi Thanh một câu, các huynh đệ mệnh, so tiền đáng giá. Tắc thì lại là thu nạp không ít nhân tâm.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Lôi gia lão Nhị

Chương 49: Lôi gia lão Nhị

Thanh Thạch Trấn bên này đầu mùa xuân, so Thiên Lam đế quốc muốn tới được sớm đi. Trong ngày mùa đông giá lạnh mà lẳng lẽ ác liệt phong đao từ, đã quá khứ lạnh thấu xương, quét tại trên thân người, trên mặt, ẩm áp, ôn nhu đến cực điểm.

Là ngày, bầu trời nắng ráo sáng sủa, vạn dặm không mây. Toàn bộ Thương Khung giống như là một khối thanh tịnh Lam Bảo Thạch, sạch sẽ. Trừu khai cảnh non cây cối, nụ hoa chớm nở hoa dại, những này vật không ra gì tại nhẹ nhàng khoan khoái dưới ánh mặt trời, đặc biệt kiều nộn ướt át.

Đây là một cái thích hợp những cái kia không cần vì sinh kế sầu muộn hậu duệ quý tộc nhà giàu đám đệ tử, ước bên trên ba năm hảo hữu, mời cái bảy tám giai nhân, đồng loạt đập thanh xem thời tiết tốt. Ấm áp phong, tươi mát mà xen lẫn một chút xuân ý khí tức, dễ dàng nhất làm cho lòng người tình sung sướng, cũng làm cho những cái kia nũng nịu thiên kim nhóm, lại càng dễ mở rộng cửa lòng.

Cái này tựa hồ không phải một cái sát nhân thời tiết tốt.

Mãnh Hổ Cường.

Nghe là cái rất hung hiểm, rất giận thế danh tự, thực tế tình huống tại đây cũng hoàn toàn chính xác rất hiếm ác. Bởi vì phụ cận đại danh đỉnh đỉnh cường đạo một trong, chỗ dựa hồ Triệu Đại đương gia hang ổ, liền ở chỗ này.

Phàm là hỗn cường đạo cái này một Cao Phong hiểm nghề, sợ nhất sự tình là trong lúc ngủ mơ bị người công bên trên hang ổ, cho hái được đầu. Bởi vậy, cường đạo nhóm rất hi hoan đem nơi ở của mình, kiến tại địa thế hiểm yếu, dễ thủ khó công địa phương.

Sơ lâm quý địa Lôi Thanh, tuy nói mới chính là nửa tháng. Nhưng là phát hiện Tự Do Liên Minh, không hổ là tự do danh tiếng. Chính là một chỗ vắng vẻ ở nông thôn nơi hẻo lánh, phương viên vài trăm dặm địa phương, vậy mà chiếm cứ ba bọn cướp đạo tặc khấu.

Có thể phỏng đoán suy đoán ra, toàn bộ Tự Do Liên Minh cảnh nội, đến tốt cùng đến cỡ nào tự do, cỡ nào hỗn loạn?

Bất quá, Lôi Thanh nhưng lại rất ưa thích hoàn cảnh như vậy. Tại Thiên Lam đế quốc, bởi vì chính quyền thống nhất, mà đương nhiệm nội các thủ phụ Ngu Thiên Cơ lại là cái vô cùng có phách lực "năng lực già", toàn bộ trong nước tuy nhiên không nói ca múa thăng bình, nhưng cũng là quốc pháp sâm nghiêm, nghiêm nhiên một bộ phát triển không ngừng khởi sắc. Muốn tại loại này trong hoàn cảnh có chỗ với tư cách, tự nhiên chi bằng theo khuôn phép cũ, một bước một cái dấu chân đi phát triển. Như Lôi Thanh người như vậy, không có xảy ra việc gì tình, có lẽ tiến vào quân đội, hỗn đến ba bốn mươi tuổi, ngao chút ít tư lịch cùng thực lực, lại dựa vào gia tộc nhân mạch thế lực, hỗn cái một đoàn chiêu dài đương đương. Cuối cùng, nếu như không có gì quá đại ý bên ngoài, sẽ ở về hưu trước khi, nhắc lại nhờ một cấp, ban thưởng cái hữu danh vô thật tiểu tước vị, sau đó trở về nuôi trong nhà lão, hưởng thụ đế quốc phong phú về hưu bổng lộc, chơi điều lưu cầu, ngắm kẹo đùa cháu đi thôi.

Như thế cơ hồ liếc thấy đến người một nhà sinh cuối cùng đường, là như vậy không thú vị mà ta kích tình. Cũng là đã tạo thành đế đô bên trong, một đại bang từ không ôm chí lớn, chỉ biết ăn uống vui đùa ăn chơi thiếu gia. Những người này cùng Lôi Thanh đồng dạng, mặc dù nhiều là dòng chính đệ tử, nhưng trên căn bản là không có hi vọng kế thừa gia tộc thừa kế tước vị, thì ra là trở thành Tộc trưởng mệnh. Bởi vì tương lai Tộc trưởng người thừa kế, thường thường sẽ ở lúc còn rất nhỏ, đã bị càng thêm nghiêm khắc huấn luyện, hưởng dụng rất tốt tài nguyên, sớm sẽ gia nhập vào trong quân đội mà luyện, tựa như Lôi Thanh đại đường ca Lôi Chấn, thì ra là được gọi là Lôi lão nhị cái kia hàng, vừa đầy mười tám tuổi đã bị ném vào đã đến đế quốc

nhất giá lạnh biên thủy chỉ địa trong quân đội ma luyện đi, hiện tại mới hai mươi tám tuổi, cũng đã là một cái ngàn người đoàn lão Đại, ách không, đoàn trưởng rồi. Một thân tu vi thực lực càng là ở gia tộc tài nguyên tận hết sức lực, cùng với hần bản thân dưới sự nỗ lực, đạt đến Bạch Ngân Cao giai.

Hơn nữa căn cứ suy đoán, Lôi lão nhị vô cùng có khả năng tại 30 tuổi trước tấn cấp Hoàng Kim cấp, khi đó gia tộc sẽ vận dụng sở hữu tài nguyên vì hần trải bằng đập Thượng tướng quân chi lộ, cũng lại để cho hần trở thành có thực quyền Tướng Quân, thống soái vạn người quân đoàn. Khi đó, Lôi lão nhị tự là một phương nổi tiếng nhân vật rồi. Cũng vì gia tộc sinh tồn cùng kéo dài, đặt trụ cột.

Cái này là cái ngàn năm gia tộc, cái này là ngàn năm đế quốc, muốn trở nên nổi bật, chỉ dựa vào thiên phú của mình cùng cố gắng là xa xa không đủ.

Tự Do Liên Minh, đó là một Lôi Thanh đã sớm hướng tới thật lâu địa phương. Đã sớm nghĩ đến người người tại đây không khí, đến tột cùng đến cỡ nào tự do. Đáng tiếc, trước kia Lôi Thanh dù thế nào vô liêm sỉ, đều động ở cái Lôi gia dòng chính đệ tử tên tuổi ở đây. Người có thể ở trong đế đô hoàn khổ, tại trong đế đô hồ đồ. Nhưng là muốn bằng bạch vô cơ chạy tới Tự Do Liên Minh phát triển thế lực, cái kia chính là cái vấn đề lớn rồi. Nói không chừng sẽ bị một ít địch đối với gia tộc công kích, cho quan một cái đằng trước phản quốc tội danh.

Nhưng lần này Lôi Thanh, là bị nội các thủ phụ gia thiên kim đuổi giết, không thể không chạy đến Tự Do Liên Minh tránh đầu sóng ngọn gió. Chuyện tốt không ra khỏi cửa tiếng dữ đồn xa, giờ phút này Lôi Thanh tên tuổi, tại trong đế đô coi như là nổi tiếng rồi, nói không chừng liền Hoàng đế bệ hạ cũng biết tên của hần. Đáng tiếc, đó là hải hươc, trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện. Nhìn lên nữ nhân tắm rửa, sau đó lại bị nữ nhân đuổi giết chạy trốn chết. Loại này thanh danh, như thế nào nghe không phải tốt thanh danh. Rất nhiều người có lẽ cũng sẽ ở sau khi nghe xong, cười mắng một câu, Lôi gia cuối cùng là xuống dốc rồi, như thế nào xảy ra cái loại này mặt hàng?

Bởi vậy, Lôi Thanh ở bên cạnh chơi như thế nào, đế đô người bên kia cũng sẽ không để ý. Một cái như hần như vậy ăn chơi thiếu gia, lại có thể có bao nhiêu tiền đồ? Tiểu bạch kiểm, hò hét nữ nhân vui vẻ, trước giường coi như cũng được. Muốn trở thành đại sự, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình, là cái kia khối liệu sao?

Mãnh Hổ Cương, vì mình an toàn suy nghĩ, cũng là đem nơi ở của mình gọn gàng là phòng thủ kiên cố. Khối lớn khối lớn đá xanh, theo thế núi, xây thành một tòa tiểu thành lũy. Thành lũy trong ngoài còn thiết vài tòa tháp canh, cao cao trạm canh gác cương vị bên trên, còn đứng mấy cái mắt buồn ngủ mộng tưởng cuồng đạo cung thủ, đây chính là sáng sớm, ai cũng sẽ không ngay tại lúc này đi mù đến đánh Mãnh Hổ Cương a?

Phòng ngự rất thư giãn, quân kỷ cũng không nghiêm minh. Hoàn toàn chính xác cũng thế, cuồng đạo nha, tự nhiên muốn có chút cuồng đạo tư thế, làm sao có thể cả giống như quân chính quy tựa như.

Bất quá Lôi Thanh một đoàn người, hay vẫn là cho trạm canh gác cương vị phát hiện, một kích linh hạ bạo hét lên một tiếng: "Lớn mật, người nào dám đến ta Mãnh Hổ Cương gây chuyện?"

Còn lại trạm canh gác cương vị cung thủ linh gác cũng nhao nhao tỉnh lại, xa xa địa không có hảo ý nhìn thẳng Lôi Thanh một đoàn người.

Lôi Thanh một chuyến này người, mười vài người. Cầm đầu, tất nhiên là tiên y bạch mã, eo treo trường kiếm, quý công tử khí tức mười phần Lôi Thanh. Hần ăn mặc rất chú ý, đã đến cẩn thận tỉ mỉ tình trạng, cái gì đai lưng, ngọc bội, đầy đủ mọi thứ, còn rất làm dáng cầm đem quạt xếp. Tuy nhiên lớn lên môi hồng răng trắng, thực chất bên trong nhưng vẫn là cái lòe loẹt bơ tiểu sinh.

Cái này bức hoá trang cùng khí thế, Lôi Thanh căn bản là không cần trang, chỉ cần đem hần tại đế đô bên trong cái kia phần hoàn khổ khí chất lấy ra dùng tựa có sẵn rồi. Thân làm một cái hoàn khổ quý công tử đi ra du núi đập nước, lại làm sao có thể không có hồng nhan làm bạn?

Tà Thiên Thiên tuy nhiên chưa nảy nở, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng nàng là cái khó được tiểu mỹ nhân. Tỉ mỉ cách ăn mặc thoáng một phát, hiển thị rõ thanh xuân hoạt bát, kiều nộn mười phần, ánh mắt như nước long lanh, da thịt trắng nõn thủy nộn, giống như là cái xinh đẹp đáng yêu búp bê.

Tuy nói tuổi tựa hồ còn hơi nhỏ chút ít, nhưng cái này lại có quan hệ gì đâu này? Rất nhiều có thân phận có địa vị người, chơi chán này chút ít thành thực mỹ nhân, tựa ưa thích cái này nửa đời không quen, lộ ra cổ trẻ trung nhiệt tình ** tiểu nữ hài nhi.

Có thể lấy được một ít Cực phẩm tiểu loli, cũng là hiển lộ rõ ràng thân phận một loại phương thức.

Rất tự nhiên mà vậy, thân làm một cái có thân phận, có địa vị, có lý tưởng hoàn khổ công tử. Đi ra đập cái thanh, du sơn ngoạn thủy phao mỹ nhân, làm sao có thể không mang theo mấy cái cuồng đại hộ vệ? Cho dù không gặp được đi mù cuồng đạo đến quấy rối, ít nhất, bày tại sau lưng cũng là uy phong凛凛, hiển lộ rõ ràng ra công tử cái loại này cao quý thân phận.

Đi ra ngoài không mang theo chút ít chân chó hộ vệ, đều không có ý tứ đề chính mình là hoàn khổ công tử.

"Lớn mật." Một thân uy phong凛凛 áo giáp màu đen lấy thân, toàn thân tản ra trầm trọng mà hơi thở lạnh như băng Khương Vũ, dẫn đầu đối với trạm canh gác cương vị bên trên giận dữ nặng mồm một tiếng: "Thấp hèn cầu nô tài, người tính toán là cái gì? Lại dám đối với thiếu gia nhà ta hồ to gọi nhỏ. Còn không mau mau lăn xuống đất quý xuống đất nhận lấy cái chết."

Má ơi, khẩu khí thật lớn. Đám kia trạm canh gác cương vị bên trên tiểu lâu lâu nhóm, hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời có chút sờ không được ý nghĩ. Đối phương khẩu khí tuy lớn, nhưng bề ngoài giống như thật có chút địa vị giống như địa phương. Triệu Đại đương gia tự thường có dạy bảo, chúng ta làm sơn tặc, là tối trọng yếu nhất không phải đầu kỹ cao, mà là áp phích muốn sáng. Người nào nên đoạt người nào không nên đoạt, đều được thấy rất rõ ràng. Bằng không thì, đắc tội cái loại này không thể trâu vào người, toàn bộ Mãnh Hổ Cương đều đi theo xui xẻo.

Chỉ có được chia thanh những này, chúng ta sơn tặc phần này vĩ đại sự nghiệp, mới có thể làm được Hồng Hồng hòa hòa, năm rộng tháng dài.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Mời về cái Sát Thân

Chương 50: Mời về cái Sát Thân

Lôi Thanh không có phản ứng những son tặc này, dùng hấn cậu ám thân phận. Tất nhiên là khinh thường cùng những son tặc này rồi rồi nhóm tiếp lời, không có bằng bạch ném đi thân phận. Ngược lại là nhẹ nhõm tự nhiên, câu được câu không cùng bên cạnh cười thất đo thăm mã Tả Thiên Thiên nói chuyện phiếm, chọc cho nàng khanh khách cười không ngừng, cười run rẩy hết cả người.

Đồng thời, Lôi Thanh rất lo lắng lộ ra ngay thon dài trên đầu ngón tay chiếc nhẫn, nhẹ nhàng kích hoạt, tạo thành một đạo yếu ớt không gian vòng xoáy, ung dung quá thay quá thay lấy ra một cái tinh xảo lọ thuốc hít, hít một hơi về sau, mặt mũi tràn đầy say mê, tinh thần vô cùng phấn chấn một chút, tiện tay lại đem lọ thuốc hít ném vào chiếc nhẫn, phảng phất sự tình gì đều không có phát sinh.

Không, Không Gian Giới Chỉ? Trạm canh gác cương vị bên trên những cái kia cung thủ nhóm, thấy nguyên một đám con mắt đều thẳng. Tự giác áp phích rất sáng lỉnh gác, cũng không dám thôi ký hiệu bùng tình cả tòa Mãnh Hồ Cương, mà là đi đứng lưu loát bò xuống trạm canh gác cương vị, hấp tấp chạy vào đi bám báo nhà mình lão Đại đi, sinh động như thật cùng còn chưa ngủ tỉnh Triệu Đại đương gia nói một lần.

Triệu Đại đương gia cũng là một kích linh, am hiểu sâu son tặc chi đạo hấn thập phần tinh tường, có chút gia đại nghiệp đại hoàn khổ cậu ám, căn bản là đắc tội không được, loại người này cũng là rất khó hầu hạ. Một khi không cẩn thận đắc tội người, nói không chừng người ta mặt ngoài không nói cái gì, quay đầu lại tự tử bêu môi chiêu một đại bang từ người đến chém người.

Vội vàng lại để cho vậy tiểu đệ thông tri mặt khác chủ nhà, một mình một người, bên cạnh mặc quần áo bên cạnh hướng núi cửa ra vào nghênh khừ. Đương nhiên, hấn cũng không phải đồ gỗ, làm son tặc ngành sản xuất nhiều năm hấn, tự nhận là luyện tự một bộ hoả nhãn kim tinh. Người nào thân phận gì, người nào là làm bộ, liếc có thể nhìn ra được.

Nghe tiểu đệ nói xong, hấn tự hạ quyết tâm rồi. Nếu như bên ngoài công tử kia ca, thực có không nhỏ địa vị, cái kia tự nhiên là đem hết toàn lực chiêu đãi, không thể nói trước còn có thể cho mình tìm kiếm một phần cơ duyên. Nhưng là, như tiểu tử kia là giả mạo, khặc khặc, cũng đừng quái lão tử Khảo Sơn Hồ tâm ngoan thủ lạt rồi. Nghe nói tiểu tử kia môi hồng răng trắng, loè loẹt, khặc khặc. . .

Người bên ngoài đều cho rằng Khảo Sơn Hồ Triệu Quảng là cái chỉ biết là tâm ngoan thủ lạt đại què mùa, vẫn còn hảo nam phong, roi xuống trên tay hấn tiểu tướng công kết cục so nữ nhân còn thảm.

Nhưng chỉ có hấn người thân cận nhất mới biết được, Khảo Sơn Hồ Triệu Quảng Triệu Đại đương gia cái kia tục tăng bề ngoài xuống, vẫn có một khóa cẩn thận tỉ mỉ, thập phần tinh tế tỉ mỉ tâm. Nếu không, hấn cũng không thể nhìn trở thành Tam đại khẩu một trong, cũng không thể nhìn sống lâu như vậy mà không ngã, là liên phụ cận Lý thị thương hội phân hội, đều không có phái người đến tiêu diệt toàn bộ hấn, tất nhiên là có hấn đặc biệt sinh tồn chi đạo.

Mang theo một đám thuộc hạ, phần phật phần phật ra cửa trại, cười ha ha nghênh đón tiếp lấy, chấp tay nói: "Không biết là nhà ai công tử đến đây du sơn ngoạn thủy, đi ngang qua ta Mãnh Hồ Cương? Tại hạ Triệu Quảng, bởi vì tại đây Mãnh Hồ Cương sắm lấy chút ít khổ ha ha các huynh đệ kiếm miếng cơm, cho nên bị người trở thành Khảo Sơn Hồ. Không có từ xa tiếp đón, thất lễ thất lễ."

Nói chuyện chi tế, cũng đang đánh giá lấy Lôi Thanh một đám người. Cầm đầu Lôi Thanh khí độ tự không cần phải nói, quanh thân hiển thị rõ quý khí, tư thái cao ngạo mà khinh thường, ngược lại là cực kỳ giống xuất thân tự danh môn đại phiệt công tử. Người thiếu nữ kia Thanh Thanh chất chất chất chất, có thể nói loli bên trong Cực phẩm.

Về phần cái kia đằng sau hơn mười người, cũng là thấy Khảo Sơn Hồ lông mày trực nhảy. Mỗi người trên người, đều mặc lấy một bộ toàn thân thiết giáp, loong coong sáng mũi bảo hiểm, ngay tiếp theo đầu đều toàn bộ gắn vào bên trong, chỉ lộ ra một đôi lạnh lùng con mắt, xem bọn hấn dung mạo, phảng phất là lãnh nghề ngũ trong đội qua, rất chính, rất thẳng. Rất có một bộ quân kỷ sâm nghiêm, kỷ luật nghiêm minh bộ dáng.

Chi như vậy, cũng là Khương Vũ công lao, mặc dù không có tại trong quân chính quy đội qua. Nhưng Khương Vũ lại dựa vào một ít trước kia tại tiểu dong binh đoàn đội đếm rõ số lượng năm kinh nghiệm, đều nghiêm khắc dùng tại các huynh đệ của mình trên người. Thực lực tạm thời chênh lệch chút ít không quan trọng, nhưng quân kỷ hấn là thập phần coi trọng. Lôi Thanh coi trọng Khương Vũ, có thể có tâm tư cùng hoa khí lực nuôi trồng hấn, cũng chính là coi trọng hấn điểm này. Lần thứ nhất gặp cái này chi đội kỳ mã, cũng cảm giác được kỷ luật không tệ, Khương Vũ có thể làm được điểm này, hiển nhiên là dựa vào uy vọng roi xuống rất nhiều khổ công phu.

Khảo Sơn Hồ đằng sau đám người kia, tuy nhiên nguyên một đám mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hung tàn ác sát, khí tức bu ru hấn bộ dáng. Nhưng mà, thể đứng nòng rộng theo tính, quần áo không chỉnh tề, thậm chí còn có hai tay để trần lộ ra một thân khối cơ thịt lèn chạy ra khỏi đến mặt hàng, cả đám đều

triển lộ ra kiệt ngao bất tuần khí chất.

Hai phe vừa so sánh với so sánh xuống, cao thấp đã phân.

Kháo Sơn Hồ Triệu Quảng ba bốn mươi tuổi bộ dáng, dáng người to lớn, mặt mũi tràn đầy kéo căng bã râu ria. Nhưng là một đôi ánh mắt lại lẳng lẹ ác liệt bên trong lộ ra cỗ hung ác sắc, mơ hồ toát ra một lượng cường giả khí tức. Hoàn toàn chính xác cũng thế, có thể thống soái 200 - 300 cái kiệt ngao bất tuần, quân kỷ không nghiêm cường đạo Đại đương gia, không có điểm trần được tràng tử vũ lực tự là không được.

Bất kể là tại trong quân, hay vẫn là tại cường đạo bên trong. đều có một cái thông hành pháp tắc, cái kia chính là thực lực vi tôn. Chỉ có thực lực cường mới có thể đã bị tôn kính, băng vào khuôn mặt tốt, miệng pháo thổi trướng tiếng nổ, đều là vô dụng.

Căn cứ tình báo biểu hiện, Kháo Sơn Hồ Triệu Quảng, là cái Thanh Đồng Sơ giai cường giả. Nhưng hiện tại xem ra, dùng Lôi Thanh âm thâm quan sát cùng suy đoán, người này có lẽ đã là đạt đến Thanh Đồng Trung giai bộ dạng. Một thân khí tức, ẩn ẩn có chút nội liễm ý cảnh, đây cũng không phải là tầm thường Thanh Đồng Sơ giai cường giả có thể làm được.

Bởi vậy, tuy nhiên Lôi Thanh trên mặt như cũ là một bộ cao ngạo lạnh lùng bộ dáng, nhưng trong lòng lại là đề cao một ít cảnh giác, cái này Kháo Sơn Hồ, mặt ngoài thoát nhìn tục tăng vô cùng, nói chuyện còi mở mà cười ha ha. Nhưng hẳn thấy thế nào, đều cảm thấy người này là cái khẩu Phật tâm xà giống như nhân vật, có lẽ làm được ở trước mặt xưng huynh gọi đệ, sau lưng chọc Nhãn Dao tử sự tình đến.

"Kháo Sơn Hồ Triệu Quảng đúng không?" Vô chần tại toàn thân thiết giáp bên trong Khương Vũ, đã sớm xuống ngựa, đi đến trước hai bước, lạnh lùng nói: "Công tử nhà ta là thân phận gì, không tới phiên ngươi tới tìm hiểu. Bất quá, công tử nhà ta nói chưa bao giờ thấy qua sơn tặc, vừa vặn đi ngang qua nơi đây, cho nên tới đi thăm đi thăm."

Lời này vừa ra, lúc này là chọc giận Triệu Quảng sau lưng một nhóm kia cường đạo, nguyên một đám mặt lộ vẻ giận dữ, vừa định quát mắng chi tể. Triệu Quảng vội vàng quay đầu lại dùng hung ác ánh mắt chế đã ngừng lại bọn hắn chuẩn bản tùy thời tóa ra ô ngôn uế ngữ. Quay đầu nhưng lại ha ha cười cười: "Đã công tử không muốn bạo lộ thân phận, lại có như thế rảnh rỗi tình lịch sự tao nhã, Triệu mỗ tự nhiên tận thoả một phát người chủ địa phương. Cái này núi bên ngoài vùng đồng bằng hoang lâm gió lớn, không bằng đến hàn xá tiểu ngòi một lát, cho Triệu mỗ cùng công tử tình tế bầm đến." Nhưng trong lòng cũng là ở trong tức giận mắng, thằng này đem lão tử Mạnh Hồ Cương cùng một đám các huynh đệ đương địa phương nào? Chưa thấy qua sơn tặc, muốn đi thăm? Ngươi đương lão tử chưa quen thuộc các ngươi cái này một bộ ăn chơi thiếu gia sáo lộ a, nói rõ tự muốn giảm thoả một phát chúng ta sơn tặc, tốt hiển lộ rõ ràng ngươi cậu ấm cường đại, lấy bên cạnh chính là cái kia Cực phẩm tiểu mỹ nhân niềm vui.

Bất quá trong lòng hẳn nắn quy nắn, nhưng ngoài miệng nhưng lại nói rất hay nghe. Dùng hẳn hoá nhãn kim tinh, cũng là không sai biệt lắm đã nhìn ra. Cái này loè loẹt cậu ấm, hoàn toàn chính xác hẳn là xuất thân từ cái nào đó hậu duệ quý tộc gia tộc. Đồi lại người bình thường, thế nhưng mà đường không xuất ra cái kia loại khí chất. Tuy nói tiểu tử này có chút cổ làm ra vẻ, ra vẻ dẫn đo bộ dạng. Nhưng rất rõ ràng, cái kia một lượng con dòng cháu giống khí tức, hay vẫn là rất rõ ràng. Hơn nữa, trên tay hẳn còn có không gian giới chỉ. Nếu như là lừa đảo, coi như là muốn cổ làm ra vẻ, cũng là làm cho không đến Không Gian Giới Chỉ bực này bảo bối đến giữ thể diện.

Hơn nữa, dùng phán đoán của hắn, những hộ vệ kia trên người toàn thân thiết giáp, cũng là giá trị xa xỉ. Mỗi một bộ, giá trị chỉ sợ sẽ không thấp hơn 200 kim. Triệu Quảng làm sơn tặc ngành sản xuất nhiều năm qua tích súc, toàn bộ đổi thành tiền mặt, chỉ sợ cũng không đủ đổi cái này mười bộ đồ thiết giáp.

Cũng là bởi vậy có thể suy đoán, tiểu tử này thật có chút thân phận địa vị, hơn nữa chỉ sợ còn không nhỏ. Phần này phô trương, có thể không phải bình thường tính quý gia đình đệ có thể bày được đi ra. Tự nói cái kia mai không gian giới chỉ, nếu như không phải thân phận cao đã đến trình độ nhất định quý gia đình đệ, làm sao có thể có được loại này cấp bậc bảo vật? Loại vật này, coi như là Hoàng Kim cấp cường giả, cũng không đạt được nhân thủ một quả tình trạng.

Vừa nghĩ tới này, Triệu Quảng trong nội tâm mà bắt đầu ngứa, tiểu tử này thân phận hoàn toàn chính xác khó lường. Nhưng là, cái kia mai không gian giới chỉ giá trị... Vừa nghĩ tới này, hẳn cũng có chút kèm nén không được. Rốt cuộc là bác một bá? Hay vẫn là...

Nhưng đối với đã đoạt người Không Gian Giới Chỉ hậu quả, rồi lại lại để cho kinh nghiệm phong phú, mọi thứ nghĩ đến chu đáo Triệu Quảng, trong nội tâm sợ hãi. Bị người san bằng Mạnh Hồ Cương đó là tất nhiên sự tình, các loại truy tung đuổi giết, khẳng định cũng là tầng tầng lớp lớp.

Do do dự dự gian, Triệu Quảng hay vẫn là đem Lôi Thanh một đoàn người cung kính mời trở về. Trong nội tâm thâm nghĩ, lại cẩn thận tìm kiếm tiểu tử này ngọn nguồn, nắm rõ ràng rồi xuống lần nữa quyết định. Cáo già Triệu Quảng, bị các loại biểu tượng sáng ngời hoa mắt, hôn mê rồi tâm. Không có ngờ tới cái này vừa mời, nhưng lại thỉnh đi trở về một cái Sát Thần.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Mượn người đầu người dùng một lát ----o0o----

Chương 51: Mượn người đầu người dùng một lát

Đương nhiên, Triệu Quảng cũng không phải nhìn không ra cái này ăn chơi thiếu gia, đầu khí tu vi tựa hồ không kém. Chỉ có điều, Triệu Quảng tình không để ý, bỏ tiểu sinh mà thôi, đầu khí tu vi cường lại có làm được cái gì? Cái này còn không đều dựa vào lấy trong nhà tình hạch tài nguyên, cho xây lên? Bình thường đầu đầu kiếm, tán gái coi như cũng được. Một khi liên quan đến đến miệng lưỡi sắc sảo chém giết, cái loại này thâm thiết mà tàn khốc khí tức, đủ để sợ tới mức loại này loè loẹt tiểu tử hai chân như nhũn ra, kiếm đều cầm không được rồi.

Triệu Quảng tự nhận cũng là theo tầng dưới chót một chút đánh hợp lại, cũng coi là thân kinh bách chiến, giết qua người cũng sẽ không so tiểu tử này chơi qua nữ nhân tới được thiếu. Tự nhiên sẽ đối với Lôi Thanh loại này dựa vào trong nhà mà hơi có chút thành tựu quý gia đình đệ, trời sinh thì có loại xem thường.

Đương nhiên, trong nội tâm xem thường quy xem thường, tại bên ngoài pha trộn đã quen hẳn, trên mặt nhưng lại lộ ra một bộ cười ha ha cung kính bộ dáng, công tử trưởng công tử ngắn thì gọi không ngừng, giới thiệu khởi cái này Mạnh Hồ Cương bên trong đủ loại phương tiện, cũng là mặt mày hớn hở, đem hết toàn lực đến ứng phó cái này liên danh tự cũng không chịu cáo tri quý gia đình đệ.

Hắn nhưng lại không biết, cái này bị hắn xem thường mà xem thường ăn chơi thiếu gia, chính thức xuất đạo thời gian mặc dù mới chính là bảy tám cái nguyệt. Nhưng là kinh nghiệm Sinh Tử kiếp khó, gió tanh mưa máu, so với hắn Triệu Quảng, chỉ nhiều không ít. Mà hắn đã ở ma luyện bên trong, một chút lớn lên, đem chính mình đánh bóng thành một thanh mũi nhọn đầu điểm lợi kiếm.

Nhưng lúc này, Lôi Thanh nhưng lại gánh vác lấy hai tay, một bộ thanh đạm Nhân Văn giống như lười biếng bốn phía đi bộ, thỉnh thoảng lộ ra chút ít khinh thường. Đối với Triệu Quảng, cũng là cơ bản không thèm nhìn, nhiều lắm là tựa là thỉnh thoảng cùng Tả Thiên Thiên trêu chọc thoáng một phát.

Phảng phất bất luận kẻ nào đối với hắn cung kính, đều là chuyện đương nhiên. Dáng vẻ ấy, tất nhiên là lại để cho Triệu Quảng trong nội tâm hận đến hàm răng trắng ngứa. Càng là ngồi thực suy đoán của mình, loại này loè loẹt quý gia đình đệ, liền tới thiếu nhất đạo lý đối nhân xử thế cũng đều không hiểu, có thể có bản lĩnh gì?

Bất quá, đương hắn nghe thế tiểu tử cùng nữ hài tử trêu chọc lúc nói gần nói xa, tựa hồ để lộ ra đi một tí tin tức. Bọn hắn lần này, vốn là đi ra du sơn ngoạn thủy, nói cái gì đối với sơn tắc hiếu kỳ, muốn tới đi thăm, cũng là theo hưng chỗ đến. Cũng không phải trước đó có này kế hoạch.

Kể từ đó, Triệu Quảng tâm tư lại là nhìn không được lung lay, chẳng lẽ lại, thật sự không có người biết rõ bọn hắn đến Mạnh Hồ Cương? Như vậy, có phải hay không muốn bắt buộc mạo hiểm đầu này? Mặt ngoài cười ha ha tự định giá tâm đó, chạy tới tên là tự nghĩa sánh trong hành lang.

Cái này đại sánh rất lớn, trọn vẹn có thể chứa nạp hơn hai trăm người tụ hội bộ dáng. Mà đại sánh hơi nghiêng, có phần chênh lệch, có hai gã sơn tắc gác lấy, đó là đi thông Triệu Quảng độc viện chỗ. Đối với tại an toàn của mình, Triệu Quảng rất để ý, nhất là chính mình nghỉ ngơi chỗ ngủ, chỉ vẹn vẹn có cái này một chỗ có người gác cửa hông có thể ra vào. Loại người này, tựa là điển hình việc trái với lương tâm thỉnh làm được quá nhiều, cừu gia không ít, nếu như chung quanh không an toàn, ngủ cũng ngủ không yên người.

Những tin tình báo này, đều là tới từ ở Khương Vũ. Dù sao hắn chuẩn bị tại đây đầu tuyển bên trên buôn bán lúc, đã từng cầm tiền tới bãi phóng qua Tam đại cường đạo. Lúc trước, hắn là bị người tiến cử đến Triệu Quảng cái kia tư nhân trong sân đàm luận đi.

Lôi Thanh có chút hăng hái nhìn xem trên tám bảng cái kia ba cái rồng bay phượng múa chữ, bỗng nhiên đối với Triệu Quảng vẫy vẫy tay, lười biếng hô một tiếng: "Triệu Quảng, tới, bản thiếu gia có chuyện hỏi ngươi."

Đây là Lôi Thanh lần thứ nhất đối với Triệu Quảng nói chuyện, tuy nhiên thái độ là như vậy dưới cao nhìn xuống, thật ra khiến Triệu Quảng không hiểu sinh ra chút ít thụ sủng nhược kinh cảm giác. Vội vàng chạy chậm hai bước, có chút chân chó gật đầu nói: "Công tử, có gì phân phó?" Nhưng trong lòng ở trong tối nghĩ kỹ, nhất định phải nhiều hơn nửa bộ đồ chút ít tình báo, sau đó thỉnh tiểu tử người uống rượu. Một uống rượu nha, hắc hắc. Bất quá đừng nói, quý gia công tử thật đúng là tốt, lớn lên da mịn thịt mềm, so một ít đàn bà da còn non mịn chút ít. Có cơ hội nhất định phải ném thử. Còn có cái tiểu nha đầu kia phiền tử, lớn lên rất kiều nộn khả nhân, ngược lại là tiện nghi tiểu tử này. Chờ quay đầu lại bắt sau khi xuống tới, cho các huynh đệ hảo hảo vui cười a vui cười a.

"Mượn người đầu người dùng một lát." Lôi Thanh gánh vác lấy hai tay, nhặt nở nụ cười.

"Cái gì?" Triệu Quảng bị bất thành linh có chút làm cho mộng, nhất là vừa mới vẫn còn trong bụng phỏng đoán như thế nào đùa bốn cái này da mịn thịt mềm quý công tử đây này. Không biết hắn là nhất thời không có nghe tiếng, còn không có kịp phản ứng.

Đáng tiếc, Lôi Thanh đã sẽ không cho hắn thời gian suy tư. Tại hắn nghĩ người một lúc gian, Lôi Thanh cái thanh kia đã sửa xong cái kia chuỗi giá hơn thiên kim bảo kiếm Băng Diễm, liền tại một tiếng loong coong minh thanh âm rung động bên trong ra vỏ. Hóa thành một đạo kiếm quang sét đánh, tạt như như thiểm điện hướng hắn yết hầu khẩu đâm tới, kiếm đi một đường, thế như kinh hồng, đầy rõ ràng là Lôi gia Thiên Lôi Chiến Quyết bên trong một chữ Thiểm Điện Kiếm.

Tuy nói bị Lôi Thanh đột nhiên xuất hiện khiến cho có chút ngây người, cũng tuyệt đối thật không ngờ cái này loè loẹt công tử ca đột nhiên tựa đối với chính mình ra tay. Không khỏi kinh hãi trong lòng đồng thời, thân kinh bách chiến hắn, cũng là tại trước tiên phản ứng đi qua, quanh thân đầu khí một thiêu đốt, hóa thành lực lượng cường đại, cực tốc hướng về sau rút lui đi.

Nhưng Lôi gia một chữ Thiểm Điện Kiếm, vốn là nhất giáng tốc độ, trong kiếm thế, sở hữu áo nghĩa đều là làm một cái chữ phục vụ, cái kia chính là

"Nhanh" chữ. Như cùng một cái vận sức chờ phát động độc xà, trong lúc đó đã phát động ra miệng công kích mãnh liệt, lại để cho người muốn tránh cũng không được, tránh cũng không thể tránh.

Bắt quá cái kia Triệu Quang ngược lại cũng không phải hư có kỳ danh, đệ trong nháy mắt vội vàng thối lui đồng thời, cũng thấy trốn không thoát cái kia thể như kinh hồng một kiếm thời gian. Liền không chút do dự sở trường chương chấn yết hầu trước.

Thử ~

Bảo kiếm Băng Diễm khinh bạc mà sắc bén, cơ hồ không chương ngại xuyên thấu Triệu Quang lòng bàn tay. Tiên Huyết Phi Tiên đồng thời, Triệu Quang cực kỳ tàn nhẫn một bả nắm Băng Diễm thân kiếm. Thế thâm đau đớn ngoài, lại là chuẩn bị liều mạng cái tay này phế bỏ, cũng muốn lại để cho cái này loè loẹt, dám can đảm tính toán đánh lên mình gia hỏa trả giá tánh mạng một cái giá lớn, không, chính là tánh mạng như thế nào đủ? Hắn sẽ để cho tiêu tử này, hối hận sinh vi thân nam nhi: "Giết bọn chúng đi."

Tinh thần có thể khen, nhưng hắn vẫn là đánh giá sai rồi Lôi Thanh thực lực, cùng với Băng Diễm sắc bén. Giá hơn thiên kim, cũng không phải là nói đùa, Băng Diễm cùng Lôi Thanh đồng dạng, cũng không phải là gần kề lớn lên đẹp mắt mà thôi, mà là tràn đầy trí mạng nguy hiểm.

Thủ đoạn run lên, sắc bén vô cùng Băng Diễm tự giữ ra một đạo kiếm hoa, cùng lúc đó, Triệu Quang bàn tay đầu ngón tay, đầy trời bay loạn. Tại hắn thể lương giữa tiếng kêu gào thể thâm, Lôi Thanh thân hình về phía trước một tháo chạy, dưới cao nhìn xuống thì triển ra một chiêu sấm sét vang dội.

Trong chớp lát, Băng Diễm hóa ra tròn vẹn 15 đạo kiếm quang, mỗi một đạo kiếm quang, đều lóe ra chói mắt vàng sáng, tại xì xì dòng điện nhảy động ở bên trong, như một đóa sáng lạn nổ bung pháo hoa, đem Triệu Quang toàn thân cao thấp đều bao phủ ở bên trong.

Muốn nói Băng Diễm đáng giá đâu rồi, đẹp nhất có đôi khi cũng rất có dùng. Ít nhất, tại Lôi Thanh thi triển một chiêu này thời điểm, nhưng lại có thể đem đẹp mắt phát huy ra nhất định được tác dụng. Ít nhất, nó tỏa ra vàng sáng càng thêm chói mắt mê ly, lại để cho người khó có thể phân biệt ra được kiếm quang vị trí cùng đi về hướng.

Muốn tránh cũng không được Triệu Quang, duy nhất có thể làm một chuyện, tự là đem chính mình co lại thành một đoàn, chỗ hiểm đều hộ, trên người hôn mê rồi một tầng nhàn nhạt màu vàng đất khí tức. Dùng phía sau lưng cùng hai tay, ngạnh kháng ở hơn mười đạo kiếm quang. Trục tiếp hiện lên cầu hình dáng hướng ra phía ngoài lần đi. Một chiêu này thi triển ra, liền Lôi Thanh cũng là hơi sững sờ. Đến cũng không hổ là Tam đại khẩu một trong, thân kinh bách chiến liều đi lên người, quả nhiên không thể khinh thường, sinh tử tồn vong tánh mạng uy hiếp xuống, thường thường có thể bộc phát ra kinh người tiềm lực.

Lôi Thanh coi như là Thanh Đồng đỉnh phong một cao thủ rồi, đánh lên phía dưới, toàn lực ứng phó hai chiêu, vậy mà không có giết chết một người không có binh khí nơi tay Thanh Đồng Trung giai cường giả. Đây không phải Lôi Thanh yếu, mà là Triệu Quang lâm chiến kinh nghiệm thập phần xuất chúng, cũng là khó trách, thấp kém xuất thân, vậy mà có thể từng bước một đi đến giờ này ngày này địa vị. Rất nhiều chuyện, quả nhiên không phải dùng may mắn hai chữ có thể hình dung.

Nếu để cho hắn thoát đi Lôi Thanh sát thương phạm vi, chờ thuộc hạ của hắn một xúm lại tới, kế tiếp không may, chỉ sợ sẽ là Lôi Thanh bọn người rồi.

Đáng tiếc, đối với cái này tình huống, Lôi Thanh trước khi cũng là có qua suy tính. Mà Triệu Quang, hôm nay lúc này, cũng thế tất phải chết ở chỗ này, hắn gần đây thuộc hạ, vẫn còn tại ngoài ba bốn trượng. Mà Lôi Thanh bên người, đã có Tà Thiên Thiên. Cái kia nhìn như cả người lẫn vật vô hại mềm mại thiếu nữ, tại Lôi Thanh động thủ thời điểm, nàng cũng là động, hai thanh đao sì mà không ngờ dao găm, thuận thực nắm trong tay, tùy thời chờ phân phó. Quanh thân, loáng thoáng quần quanh lấy một tia cực nhạt hắc khí.

Mắt thấy lấy Triệu Quang như là cầu lăn chạy, nàng xuất thủ, dao găm như độc xà xuất kích, răng nanh đại trương, hung hăng hướng hắn đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Thoải mái, thật sự là quá sung sướng

Chương 52: Thoải mái, thật sự là quá sung sướng

Từ khi đi theo Lôi Thanh về sau, Tà Thiên Thiên tuy nhiên xưng không bên trên là thân kinh bách chiến, nhưng cũng là cái kinh nghiệm chiến đấu phong phú đấu sĩ rồi. Nhất là đại tràng diện, thấy rất nhiều, liền Thánh giai cường giả đều chênh lệch chút ít bị nàng bắn chết qua. Tà lão gia tử lưu cho nàng cái kia đối với dao găm, càng là cơ hồ theo bất ly thân, nhàn hạ vô sự lúc, chạy đi lúc, nhiều hội cầm trên tay luyện tập xúc cảm.

Một thân đấu khí tu vi, cũng là đang không ngừng chiến đấu cùng trong khi tu luyện, nhiều lần đột phá, đã sẽ phải đột phá đến Hắc Thiết Cao giai trình

độ. Phốc được hai tiếng, dao găm trước sau dính vào Triệu Quang thân hình, hai tay dùng sức vẽ một cái, vạch tim tòi lờng lỗ lớn.

Triệu Quang thê thảm đau đớn tê kêu lên, quanh thân máu tươi đầm đìa bật lên đến, râu ria kéo căng bã trên mặt, lộ vẻ dữ tợn đáng sợ. Hung ác trong ánh mắt, lộ ra một cổ độc sức liều mạng quyết tuyệt. Mãnh liệt hít một hơi, vốn tự mạnh nhất cường tráng thân hình có chút một phồng lên, còn sót lại một tay Thổ hệ đầu khí đại thịnh, như sắt chùy giống như hướng Tả Thiên Thiên ngực nện đi, kinh phong vù vù, nếu để cho hắn nện vừa vặn. Tả Thiên Thiên cho dù may mắn không chết, cũng sẽ biết trọng thương. Thấy không có đường lui, đã tuyệt vọng, duy nhất ý niệm trong đầu, tự là trước khi chết cũng muốn kéo cái đê mưng.

Chính vào lúc này, người mặc toàn thân trọng giáp Khương Vũ cất bước mà lên, chặn ngang chắn Tả Thiên Thiên phía trước. Ý vào trọng giáp cùng Hắc Thiết đỉnh phong Thổ thuộc tính đầu khí, ngạnh kháng ở một quyền này. Nhưng này Triệu Quang thế này đúng rồi được, nhiều lần trọng thương xuống, còn có thể bộc phát ra như thế lực lượng cường đại. Một quyền đánh vào thiết giáp bên trên, âm một tiếng vang thật lớn, chấn đắc Khương Vũ ù tai hoa mắt, thân hình lao đảo vài bước, thiết giáp chỗ ngực, lõm tiến vào tấc hơn, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Lôi Thanh tuy nói đối với Triệu Quang làm người có chút khinh thường, thực sự ẩn ẩn có chút bội phục người này sức chiến đấu xuất chúng, nếu như mình ở vào cùng hắn giống nhau đầu khí giai vị, chính diện đối chiến, thắng bại nhiều lắm là 64 mờ. Nhưng bội phục quy bội phục, Lôi Thanh trên chiến trường, chưa từng có đối với dưới tay địch nhân lưu tình chút nào.

Nhảy lên đã tìm đến, Băng Diễm khẽ run, kiếm quang như độc xà thò tín giống như, lại là một cái một chữ Thiểm Điện Kiếm, mau chóng đuổi theo. Triệu Quang chính ở vào lực cũ đã qua, lực mới không sinh chi tức. Huống chi liên tục trọng thương, đã lại để cho hắn các loại năng lực giảm thấp rất nhiều, muốn tránh cũng không được xuống. Bảo kiếm Băng Diễm, trực tiếp dùng tia chớp tốc độ, trực tiếp đâm rách cổ họng của hắn.

Triệu Quang thân hình rồi đột nhiên cứng ngắc, trong đôi mắt lộ vẻ tuyệt vọng cùng không cam lòng, đập đập đập hướng về sau rút lui hai bước, âm âm ngã xuống đất.

Cái này một loạt biến cố, nói đến chậm, kì thực cũng không quá đáng ngăn ngừa mấy hơi thời gian mà thôi. Triệu Quang một đám từ thuộc hạ, cũng là nghe tin bất ngờ biến cố về sau, phản phát lập xúm lại. Nhưng Lôi Thanh, cũng không phải một mình một người chinh chiến, còn lại chín cái đang mặc toàn thân thiết giáp người, đều là mã trong đội tinh anh phần tử, trong chín người, có ba cái Hắc Thiết cấp. Nhao nhao vung vẩy lấy binh khí, chặn đám kia cường đạo.

"Các huynh đệ, Đại đương gia chết rồi. Chúng ta muốn vì Đại đương gia báo thù a." Mấy cái Triệu Quang tâm phúc, nhao nhao cuồng nộ gào lên.

Tiêu diệt Triệu Quang về sau, Tả Thiên Thiên dựa theo kế hoạch, cùng Lôi Thanh cùng một chỗ chạy vội hướng cái kia phiến cửa hồng. Cái kia hai cái cửa khẩu thủ vệ, cũng là biến cố thời điểm lao đến, nhưng Lôi Thanh kiếm quang lóe lên, hai khóa đầu người đã bay đi ra ngoài. Tả Thiên Thiên tiến vào cửa hồng, sẽ cực kỳ nhanh kích hoạt Không Gian Giới Chi. Đem tảng ở trong đó Thiên Cơ nó nhao nhao lấy đi ra,

Còn lại thiết giáp binh, nhao nhao vừa đánh vừa lui, hướng cửa hồng mà đi. Lôi Thanh đầu khí trong cơ thể hùng hực thiêu đốt, phảng phất tại trên người hắn mông lên một tầng nhàn nhạt điện quang. Bôn Lôi Thiểm thân pháp xuống, thân hình hăng hái mà đi, tàn ảnh trùng trùng điệp điệp, rất nhanh cắt nhập trong chiến đấu, tiếp ứng dưới trưởng thiết giáp binh. Bọn hắn tuy nhiên ăn mặc toàn thân thiết giáp, phòng hộ rất cao. Nhưng lại cao phòng hộ, cũng là không chịu nổi người đồng thể mạnh vây công.

Thiên Lôi Chiến Quyết bên trong chiêu số, sấm sét vang dội bùng lên ra hơn mười đạo u lam kiếm quang, giống như giống như cuồng phong bạo vũ như cuồng đạo nhóm kích bắn đi. Keng keng keng, liên tiếp kim thiết vang lên chi tiếng vang lên về sau, trong đó ba gã cường đạo bảo tổ ra máu tươi, nuốt hận tại chỗ.

Còn lại cường đạo thấy Lôi Thanh thực lực cường hãn, thoáng như Sát Thần, không khỏi trong nội tâm một hư, cái gì vì Đại đương gia báo thù tâm tư phai nhạt chút ít. Hay nói giỡn, vì Đại đương gia báo thù, nếu như biết thời biết thế, tự nhiên mỗi người đều kích động Vô Song, tốt như chính mình nghĩa bạc vân thiên. Nhưng là, vì một người chết, lại muốn dùng tánh mạng của mình đi đền, còn đền bất mãn, đền không đủ, loại chuyện này muốn nghĩ kĩ, nói thầm nói thầm rồi.

Mạng của mình, tuy nhiên tại dùng trong mắt người không đáng tiền. Nhưng mệnh là của mình, những vật khác lại trân quý, cũng không bằng mạng của mình đáng giá. Tâm tư càng nhiều một tạp, khó tránh khỏi sẽ không có vũ dũng. Lôi Thanh Hoành Kiếm mà đứng, bộ pháp thông dong che chở thiết giáp binh lui về sau đi, sắc mặt không sợ hãi không hoảng hốt, thân nhiên tự nhiên. Mặc dù mới kinh biến không bao lâu, cái này to như vậy trong tự nghĩa sánh, cũng đã phản phát lập vọt tới 50-60 cái cường đạo.

"Vị Đại đương gia báo thù a, giết cái kia tiểu bạch kiếm." Lại có người dất cuồng hống cuồng khiêu.

Mấy cái rõ ràng cho thấy lăng đầu thanh, nhiệt huyết sục sôi cuồng đạo, mang theo đao, ngao kêu gào lấy vọt lên. Lôi Thanh cười lạnh một tiếng, thân hình phiêu hốt bất định, trên tay kiếm quang phun ra nuốt vào thời gian lập lòe, tuôn ra từng đạo hào quang. Mấy cái cường đạo còn không có gần gũi thân thể của hắn, tiếng quát tháo liền im bật mà dừng, phơi bày tại chỗ.

Máu tươi tung tóe xuất tại hắn đẹp đẽ quý giá trên mặt quần áo, trên mặt, lại để cho hắn phiêu dật tuần tú bên trong, bằng thêm thêm vài phần hung hiểm cùng sát khí. Hắn lúc này, ở đầu còn có trước khi triển lộ ra đến nửa điểm ăn chơi thiếu gia, bờ tiểu sinh khí tức, toàn bộ nhi thuần túy tự là một Sát Thần.

Trong tự nghĩa sánh, cường đạo càng ngày càng nhiều, nhưng lại nguyên một đám câm như hến, trong nội tâm phát lạnh.

Ngược lại là có mấy cái cơ linh cường đạo, bắt đầu rất xa lợi dụng cường cung hướng Lôi Thanh xạ kích. Nhưng mà Lôi Thanh lúc này đã là Thanh Đồng đỉnh phong cường giả rồi, một thanh băng diễm múa, đem quanh thân hộ rất đúng nước giọt không tiến, thừa thốt mũi tên, đều là bị đón đỡ mất.

Lúc này, Tả Thiên Thiên bố trí cũng là hoàn thành, mười hai đem Thiên Cơ nó đều lấy đi ra, còn ngay tiếp theo mấy khối che sắt lá trọng thuẫn. Nàng gấp có cường đạo dám can đảm đối với Lôi Thanh xạ kích, nhỏ nhỏ trong phương tâm một hồi xấu hổ, nâng lên một thanh Thiên Cơ nó, liền vèo được một mũi tên vọt tới.

Thiên Cơ nó lực lượng thập phần cường, nó mũi tên phá không tốc độ cũng cực nhanh, phát ra một tiếng trầm thấp duệ rít gào, kích xạ ra hơn mười trượng về sau, tinh chuẩn vô cùng dính tại một cái dẫn cung bắn tên cường đạo kiếm môn khuôn mặt bên trên, duệ mũi tên lực lượng mạnh mẽ, thẳng tắp không có vũ mà vào, mũi tên đâm theo đầu của hắn sau máu chảy đầm đìa thò ra. Cường đại trùng kích lực, còn mang được hắn như là bị người một quyền đánh bay đi ra ngoài.

Thiết giáp binh cũng nhao nhao đi bắt đầu chuyển động, ba cái thể trạng cường tráng Hắc Thiết cấp, sẽ cực kỳ nhanh nhẹn lên trọng thuẫn, dọc tại cửa hông bên ngoài, gắt gao chống đỡ. Mà phía sau lại ngay tiếp theo Tả Thiên Thiên tổng cộng bốn cái cung thủ, bắt đầu tay xiết Thiên Cơ nó, suu suu suu hướng cường đạo bầy xạ kích.

Chọn lựa đầu tiên mục tiêu, đương nhiên là những cái kia cung thủ cường đạo. Thiên Cơ nó tinh chuẩn vừa nhanh vừa chuẩn, chính là hiếm có lợi khí, trong đó bộ cấu tạo, phi thường phức tạp mà tinh diệu. Chính là Thiên Lam đế quốc bảo bối. Cả nước cao thấp, nghe nói mới có một vạn Thiên Cơ nó thủ, cũng đều là phân tán tại tất cả trong quân.

Đội kỵ mã ở bên trong cung thủ, đã sớm quen thuộc luyện tập qua Thiên Cơ nó rồi, giờ phút này sử dụng, không thấy chút nào lạ lẫm cảm giác. Tuy nhiên bọn hắn tinh chuẩn so Tả Thiên Thiên phải kém, nhưng không bắn đâu bắn người, coi như sở trường. Duệ mũi tên, giống như từ thần liên đao, nhẹ nhõm thu gắt lấy nguyên một đám cung thủ.

Quan trọng nhất là, mỗi người bắn hết một chi, sẽ gấp đem Thiên Cơ nó giao cho phía sau người nhét vào nó mũi tên. Mà bọn hắn, thì là hội nhặt lên một bả mới Thiên Cơ nó đến kích xạ. Kể từ đó, sâu sắc giảm bớt tên nó xạ kích khoảng cách thời gian, ngăn ngừa mấy hơi thở, liền có hơn mười cái cường đạo bị nó mũi tên đục lỗ, thống khổ kêu rên ngược lại đi.

Đối phương vô số cung tiễn phản kích, không phải là bị trọng thuẫn ngăn lại, là bị Lôi Thanh Băng Diễm đánh bay. Như thế bất lợi tình thế phía dưới, cường đạo nhóm đã bị dọa cho bề mặt gần chết, nhao nhao hướng tụ nghĩa sảnh bên ngoài triệt hồi, ai cũng không muốn đợi ở chỗ này đương sống bìa ngấm. Mà ngay cả mấy cái kêu gào lấy nhất định phải vì Đại đương gia báo thù cường đạo thủ lĩnh, đều không hề không dám lại kêu, miễn cho trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Thấy vậy dưới tình huống, Lôi Thanh trong lòng cũng là có chút thở dài một hơi. Nếu như cường đạo đủ đoàn kết, kỷ luật nghiêm minh, lúc trước bảy tám chục người cùng một chỗ trùng kích, như vậy Lôi Thanh một đoàn người, cho dù có thể ngăn xuống, cũng sẽ biết tổn thất thảm trọng.

Đáng tiếc, cường đạo chỉ là cường đạo, cũng không phải là quân kỷ nghiêm quân chính quy.

Khương Vũ một đoàn người cũng là phi thường kích động, chính là hơn mười người, xâm nhập Mãnh Hồ Cương, đang tại tất cả mọi người mặt, cường sát Khảo Sơn Hồ Triệu Quảng, còn làm cho cường đạo nhóm toàn bộ thối lui, cái này là bức nào hành động vĩ đại à? Thoải mái, quá sung sướng.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Kích động sơn tặc

Chương 53: Kích động sơn tặc

Trong khoảng thời gian ngắn, cường đạo nhóm đã hoàn toàn thối lui ra khỏi trong tụ nghĩa sảnh, tổng cộng để lại hơn ba mươi bộ thi thể, trong đó còn có hay không chết, nằm trên mặt đất kêu rên rên ri không thôi, ở trong đó còn kể cả bọn hắn Đại đương gia Triệu Quảng. Mà căn cứ Khương Vũ tình báo, Mãnh Hồ Cương cái này một lớp sơn tặc, nhân viên chiến đấu ước chừng tại 200 người tả hữu, bình thường đi ra ngoài làm việc, đại khái sẽ có bảy tám chục người. Nói cách khác, cái này Mãnh Hồ Cương ở bên trong, hiện tại còn thừa lại ước chừng chừng trăm người.

Nếu như bọn này sơn tặc phát điên, hơn trăm người đồng loạt trùng kích Lôi Thanh một đoàn người, vô cùng có khả năng đem Lôi Thanh một đoàn người toàn bộ lưu lại. Nhưng hậu quả như vậy, cái này chừng trăm trong đám người, chỉ sợ cuối cùng nhất có thể còn sống sót, siêu bất quá ba mươi.

Nhưng là, muốn đem trên trăm sơn tặc liên hợp lại trùng kích Lôi Thanh, thấy chết không sờn, dùng máu tươi cùng tánh mạng đi đền cái này không đầy lừa bịp, chỉ sợ không có mấy người sơn tặc nguyện ý. Mọi người đi ra hỗn sơn tặc, tuy nhiên làm được là đem đầu đã dùng tại trên lưng nghề. Nhưng thật sự muốn dùng mệnh đi đền thời điểm, cũng sẽ không có quá nhiều người hùng hồn hy sinh.

Lôi Thanh một thủ thế, phía trước ba gã Hắc Thiết cấp giờ lên thuận mà lên, dùng nguyên vẹn trận hình chậm rãi hướng ra phía ngoài đẩy mạnh. Mà Lôi Thanh thì là một tay cầm kiếm, một bộ binh tình, thanh đạm Nhân Văn dẫn đầu đi ra tụ nghĩa sảnh, khuôn mặt lạnh nhạt, đạo chơi nhàn nhai.

Vây ở bên ngoài son tặc, đã gần trăm cái rồi, thông minh đã tìm cái an toàn vị trí, chuẩn bị xong cung tiễn. Nhưng là, ngay tại Lôi Thanh bước ra tụ nghĩa sảnh thời điểm, nhưng lại không có một cái nào son tặc dám can đảm làm gương tốt, đối với hắn dẫn đầu phát động công kích.

Mà Lôi Thanh, tại đối mặt trọn vẹn trên trăm son tặc, nhưng lại hồn nhiên không sợ, xem bọn hắn như đất gà chó kiểng. Lợi hại mà bộc lộ tài năng ánh mắt, quét ngang mà đi. Những cái kia diện mục dữ tợn, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, bình thường đối mặt bị đánh cướp người hung hoành bá đạo bọn son tặc, nhưng lại không có một cái nào dám cùng ánh mắt hắn đối mặt. Cảm thụ được Lôi Thanh trên người lạnh lẽo ác liệt như nhận khí tức, vừa nghĩ tới trong tụ nghĩa sảnh những cái kia chết đi, có nhất thời nữa khắc là bút tích của hắn, liền không khỏi có chút run rẩy lên, cầm đao tay cũng có chút bắt ổn rồi. Người này kiếm quá nhanh, quá độc ác. Ở giữa sân người, không có một cái nào, dám cam đoan có thể tiếp được hắn một chiêu.

Quan trọng nhất là, hắn cũng không phải một mình một người, mà là còn có mười một thủ hạ, trong đó mười cái người mặc trọng giáp, phòng ngự kinh người, cầm trong tay uy lực cường đại trọng nỏ.

Tinh khiết dùng thực lực đến so sánh, nếu như cái này trên trăm son tặc không thể đồng tâm hiệp lực, mà là một phen loạn chiến, song phương liều mạng, chẳng biết hươu chết về tay ai mà cũng chưa biết.

"Ta biết rõ, mọi người đi ra hỗn, không phải là vì kiếm phần cơm ăn sao? Nếu có rất tốt đường ra, ai nguyện ý đâm đường son tặc à?" Lôi Thanh nói chuyện, nhàn nhạt cười lộ lên, đem quý báu Băng Diễm thu nhập vào kiếm. Ánh mắt cũng mềm mại rất nhiều.

Lời này, thật ra khiến đại đa số bọn son tặc, có chút cộng minh. Tuy nhiên như trước bảo trì đối với Lôi Thanh địch ý, chỉ có điều, khẩn trương cảm giác bao nhiêu biến mất chút ít, lại ẩn ẩn đã có chút ít chờ mong.

"Tàn bạo bất nhân, chuẩn bị đem bọn người mang lên con đường cuối cùng Triệu Quảng đã bị chết. Các người cho dù liều chết tánh mạng, lại có làm được cái gì? Kế tiếp, ngẫm lại đường ra mới được là chính đồ." Lôi Thanh gánh vác lấy hai tay, đạo chơi nhàn nhai hướng tặc bày đi vào trong đi, mặt lộ mỉm cười thăm tra lấy mặt của bọn hắn, cái này giống như không phải tại đối với một đám địch nhân nói chuyện, mà là tại kiểm duyệt thuộc hạ của mình đồng dạng. Cái kia phản cường đại tự tin, lại để cho bọn này bọn son tặc hoặc nhiều hoặc ít cảm thấy khác thường. Đồng thời, đối với hắn cũng ẩn ẩn có chút kính nể.

Son tặc cũng là người, là người, đều tôn kính có đảm lượng, có tâm huyết, người có thực lực. Nhất là mọi người hội sùng bái những cái kia có thể làm được chính mình làm không được sự tình người. Hơn nữa, Lôi Thanh, cũng mang của bọn hắn tiến vào đã đến suy nghĩ bên trong. Hoàn toàn chính xác, Triệu Đại đương gia chết rồi, mà chính mình đoàn người tương lai đường ra ở nơi nào? Tiếp tục trông coi cái này Mạnh Hồ Cương làm son tặc? Hay vẫn là. . . Trong lúc nhất thời, đa số người cũng bắt đầu vì tương lai của mình lo lắng rồi, Triệu Quảng chết mất sau phần nộ cùng cứu hận, bị giam bắt rất nhiều.

"Nếu như ta mang lấy thủ hạ nhóm ly khai tại đây, tha các người tự do, các người kết quả không có gì hơn mấy cái." Lôi Thanh chạy tới son tặc vây quanh bày ở bên trong, giống như là đối với thuộc hạ của mình tại răn dạy: "Thứ nhất, các người tiếp tục làm son tặc, đến lúc đó không phải là bị mặt khác cường đạo chiếm đoạt mất, tựu là bị nghe hỏi chạy đến cứu gia tiêu diệt. Thứ hai, các người thủ không được cái này Mạnh Hồ Cương, tan đàn xẻ nghé, tất cả mưu đường ra đi. Ta muốn, nếu như các người đã có rất tốt đường ra, cần gì phải ở ở chỗ này đương son tặc? Cho nên, về sau không phải phơi thầy đầu đường mệnh, tựu là cả đời qua khổ ha ha thời gian."

Một ít tâm tư lung lay bọn son tặc, nhao nhao có chút đã minh bạch ý của hắn, đây rõ ràng là muốn mời chào bọn hắn. Trong đó có thông minh, bắt đầu đáp lại: "Vị đại ca kia, vậy ngài nói, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Nếu không, ngài lão chỉ điểm một chút chúng ta đường ra?" Lại để cho một cái vừa mới chém lão đại của mình địch nhân đến chỉ điểm mình đường ra, cái này son tặc thật đúng là đủ thông minh.

Lôi Thanh đi đến trước mặt hắn, theo dõi hắn nhìn một chút, người nọ chịu không nổi Lôi Thanh khí thế, cúi đầu khom lưng gượng ép nở nụ cười thoáng một phát.

"Người xem xem các người." Lôi Thanh đột nhiên bạo nộ rồi, đem Thanh Đồng đỉnh phong cấp bậc đầu khí bốc cháy lên, đem thanh âm của mình hùng hậu chấn đi ra ngoài: "Cả đám đều mặt mũi tràn đầy dữ tợn, nói dễ nghe đó là kiệt ngạo bất tuân, nói khó nghe đúng là mặt mũi tràn đầy phi khí. Còn kém không có tại chính mình trên mặt, viết lên bốn chữ, ta là son tặc rồi. Chỉ bằng các người như vậy đi ra ngoài, cái nào chính quy chút ít dong binh đoàn chịu thu? Cái nào hơi có chút phương pháp tổ chức dám muốn? Cho dù không đi ra lăn lộn, hỏi quê quán làm ruộng, thành thành thật thật lấy vợ sinh con, lại có cái nào tốt gia đình dám đem khuê nữ gả cho các người? Người, nói người đâu rồi, cho ta đứng thẳng, nghiêng cái đầu nghiêng cổ, đứng không có đứng tương, như vậy rất ngu sao? Người ta cao thủ đều là như vậy đứng đấy sao? Chân dài giống như tại kỹ viện ở bên trong đã làm mười năm tám năm nữ nhân đồng dạng khai, người muốn làm gì, chuẩn bị không làm son tặc đi làm nửa đây cửa sao?"

Cáp ha ha, còn lại son tặc âm âm phá lên cười, có chút gan lớn hồng nở nụ cười, tựu cái kia dạng, cho dù muốn đi đương nửa đây môn tướng công cũng không ai muốn à? Bị Lôi Thanh gạt đầu nói chính là cái kia son tặc, nhưng lại nắc cở đồ bùng cả khuôn mặt, vội vàng đứng thẳng người.

Lôi Thanh lời thô tục, tựa hồ thoáng cái kéo gần lại mọi người khoảng cách, song phương không khí khẩn trương lại là tiêu tán rất nhiều.

"Cười cái gì cười?" Lôi Thanh thanh âm giống như là tiếng sấm, nổ người trong lỗ tai ông ông vang lên. Ánh mắt lạnh lẽo ác liệt nhìn quét mà đi, tất cả mọi người không dám cười rồi, mà là ghen lấy miệng. Hắn lại hừ lạnh một tiếng: "Ta nói hắn không tốt, chẳng lẽ các người cũng rất tốt sao? Các người có làm son tặc cũng tốt chút ít lâu lắm rồi à? Người xem xem các người? Nguyên một đám ăn mặc rách tung toé, liền một thân vừa người giáp da đều không có, trong túi áo có tiền sao? Ai trong túi áo phải có vượt qua mười cái kim tệ đứng ra cho ta ngó ngó? Cho dù đi đi dạo kỹ viện, cái này bức nghèo kiết hủ lậu dạng, cũng bị người cô nương xem thường à?"

Lôi Thanh, phảng phất chợt trúng tâm tư của bọn hắn. Thanh Thạch Trấn kỹ viện, đều là có hậu đãi. Bọn hắn ngay cả là son tặc, muốn đi sung sướng, cũng không có khả năng đi ngang. Mà những cô nương kia điệu bộ a, đều là tại Lão Quân trong lò luyện qua. Quả nhiên là tiềm được rất, có tiền không có tiền, có thân phận không có thân phận, liếc có thể nhìn được đi ra. Nếu bình thường làm đại mua bán, phân ra chút ít tiền, những cô nương kia còn có thể giả mù sa mưa kêu một tiếng đại gia, chờ vừa quay đầu lại, tiền tiêu hết, liền nhận thức đều không nhận biết người. Quả nhiên là con hát không nghĩa, kỹ nữ vô tình a."

"Ta họ Lôi đã không còn gì để nói được rồi. Của ta xuất thân cùng Triệu Quảng không giống với, ta là thế gia đại tộc dòng chính đệ tử." Lôi Thanh đem thanh âm của hắn chấn ra, một bộ lời lẽ chính nghĩa nói: "Cái này mệnh trung chủ định rồi, của ta khởi điểm cùng chí hướng, muốn so với Triệu Quảng cái loại này không nhập lưu mặt hàng cường rất nhiều lần. Ta không dám nói, các người đi theo ta, mỗi người cũng có thể đập vào vinh hoa phú quý chi lộ. Chúng ta cũng sẽ có chiến đấu, cũng sẽ có tử vong. Nhưng là, chỉ cần chúng ta chịu liều, chịu đánh. Ta Lôi Thanh tin tưởng vững chắc, ta sẽ dẫn lấy các huynh đệ đánh ra một đầu Thông Thiên Đại Đạo đến. Cho các người mỗi người đi trên đường, đều có thể ngẩng đầu ưỡn ngực, hưởng thụ tôn kính ánh mắt. Cho các người mỗi người, đi vào thanh lâu, cũng sẽ không lại đã bị kỳ thị. Thậm chí, có bộ phận huynh đệ, hoàn toàn có cơ hội đương danh lập vạn, quát tháo thiên hạ, trở thành một phương hào kiệt nhân vật, mặc dù là Phong Hầu được phong hầu, cũng không không khả năng."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Vương Nhị Cầu bi thức nhân sinh

Chương 54: Vương Nhị Cầu bi thức nhân sinh

Lôi Thanh, lại để cho những cái kia son tặc cười toe toét đáng tươi cười thu vào, sắc mặt thời gian dần qua ngưng trọng, hô hấp, cũng không khỏi bắt đầu dồn dập. Tùy theo Lôi Thanh lời nói, suy nghĩ không ngừng nhảy động, huyết dịch, thời gian dần qua nóng lên.

Ai không có tuổi trẻ khinh cuồng? Ai, lại hội chưa từng có mộng tưởng? Dương danh lập vạn, trở nên nổi bật, nhân thượng chi nhân, hoặc là một ngày kia, có thể nở mày nở mặt trở lại quê quán, áo gấm về nhà, làm rạng rỡ tổ tông.

Nhưng là, sự thật tàn khốc, thế đạo gian nan, thường thường phai mờ một cái người trẻ tuổi mộng tưởng. Bắt đầu bỏ mặc chính mình, Tùy Ba Trục Lưu. Trải qua sáng nay có rượu sáng nay say đích chán chường sinh hoạt. Nhất là bọn hắn những này đi theo đường son tặc, lại có thể có cái gì tiền đồ? Còn có thể có cái gì tiền đồ? Đời này cũng cứ như vậy rồi, có tiền thời điểm muốn tranh thủ thời gian hoa. Nói không chừng có một ngày, đầu tịt mất, thành cụ vô danh thi thể.

Nhưng mà, Lôi Thanh, lại như là một cỗ hùng lực Liệt Hỏa đốt tại trong lòng của bọn hắn, đốt lên máu của bọn hắn, đốt lên giấc mộng của bọn hắn.

"Lôi, Lôi lão đại, ta thật có thể trở nên nổi bật? Sau đó phong quang hồi chính mình quê quán, lấy Thúy nhi làm vợ?" Cái kia bị Lôi Thanh gạt đầu mắng người trẻ tuổi, trong ánh mắt, lóe ra nóng rực hào quang, nhưng lại co đầu rút cổ, coi chừng Xước Xước hỏi.

"Người tên là gì?" Lôi Thanh vỗ vỗ bả vai hắn hỏi: "Tại sao lại muốn tới đường son tặc?"

"Nhỏ, tiểu nhân gọi Nhị Cầu Tử, họ Vương, từ nhỏ sẽ không cha không có mẹ, pha trộn lấy lớn lên. Đường son tặc, là vì ăn không đủ no, muốn có khẩu cơm no ăn." Vương Nhị Cầu mặt mũi tràn đầy kích động nghẹn ngào: "Ta có thể yêu thích chúng ta thôn Thúy nhi rồi, Thúy nhi nàng nói cũng yêu thích ta, thường xuyên lên kút tiền đưa tốt hơn ăn. Có thể cha hắn mẹ nói không có 100 Kim tệ sinh lễ, sẽ đem Thúy nhi gả cho Đông thôn đầu Vương Đại phú. Có thể cái kia Vương Đại phú vừa già lại béo, tính tình còn không tốt, nói cái gì ghét bỏ Thúy nhi đã không phải là hoa cúc khuê nữ rồi, mặt trắng hắn 100 kim sinh lễ, thường xuyên đánh nàng, còn không để cho com ăn. Lôi lão đại, ta tốt muốn lấy Thúy nhi làm vợ."

"Người làm son tặc vài năm? Tích lũy bao nhiêu kim tệ?" Lôi Thanh trịnh trọng hỏi.

"Ta, đây đã là đệ tam cái lâu lắm rồi, ta, tiền của ta đều bỏ ra." Vương Nhị Cầu mặt đỏ tới mang tai cúi đầu: "Đánh bạc, bài bạc, uống rượu, còn, còn có bên trên kỹ viện ở bên trong."

"Ba!"

Một bạt tai nặng nề mà phiến tại Vương Nhị Cầu trên mặt, đánh cho hắn phốc ngã xuống đất. Tất cả mọi người bị lại càng hoảng sợ, thậm chí hù mất, chọc giận Lôi gia thiếu gia rồi. Liền Vương Nhị Cầu, cũng là bị dọa đến lạnh run, giây dựa lấy quầy xuống: "Lôi, Lôi lão đại, ta sai rồi, ta không nên đánh bạc, ta không nên..."

"Đồ hỗn trướng." Lôi Thanh chưa hết giận, tức giận lại là một cước đạp lật ra hắn.

Còn lại son tặc cho rằng Lôi Thanh là bất mãn hấn bên trên kỹ viện các loại, nguyên một đám cảm như hén, mới vừa rồi bị chọn phát lên đầy ngập nhiệt huyết, tựa hồ lại có chút lạnh.

"Các ngươi biết rõ ta tại sao phải đánh hấn? Không là vì hấn bài bạc, uống rượu, còn có bên trên kỹ viện." Lôi Thanh đem thanh âm chấn đi ra ngoài, rơi xuống mỗi người trong lỗ tai, đều có chút long long chỉ âm.

Bọn son tặc nhóm cũng là có chút ít mờ mịt lắc đầu, tựa hồ Vương Nhị Cầu tên kia, đã đủ đáng giá người đồng tình a?

"Bởi vì, tiểu tử này là cái vô liêm sỉ." Lôi Thanh phẫn nộ gầm thét, giống như là một đầu bị chọc giận Mãnh Hổ. Ánh mắt lạnh thấu xương, gắt gao nhìn thẳng Vương Nhị Cầu: "Ngươi Nhị Cầu muốn mới không giỏi, muốn mạo không có mạo, lớn lên có khó coi, cơm cũng ăn được ăn bữa hôm. Người ta Thúy nhi tốt như vậy một cô nương, không chê ngươi, coi trọng ngươi, cho ngươi đưa đồ ăn đưa cơm, liền thân thể đều cho ngươi, cái này vốn là ngươi Nhị Cầu tám đời đã tu luyện phúc phận. Có thể ngươi nhìn xem, ngươi đều đã làm mấy thứ gì đó vô liêm sỉ sự tình? Vậy mà tùy ý tốt như vậy cô nương, gả cho một cái vừa già lại béo xấu lão đầu?"

Lôi Thanh nghe được lời này vừa ra, lại để cho bọn son tặc bừng tỉnh đại ngộ, ngấm lại việc này đích thật là đủ uất ức, thực xin lỗi người tốt như vậy cô nương. Nguyên lai tất cả mọi người có chút đồng tình, qua trong giây lát đều biến thành xem thường chỉ sắc.

Vương Nhị Cầu con mắt cũng là tràn đầy phẫn nộ cùng không cam lòng, lại là tràn đầy ủy khuất: "Ta, ta không có tiền đồ, ta không có 100 Kim tệ. Ta, ta cũng không muốn Thúy nhi gả cho Vương lão đầu. Có thể, có thể cái kia Vương lão đầu có tiền. Ta, ta cũng không muốn Thúy nhi đi theo ta bỏ trốn qua khổ thời gian. Nguyên, vốn cho là Thúy nhi đi theo có tiền Vương Đại phú, có thể qua chút ít rộng rãi phu nhân sinh hoạt. Ta, ta không nghĩ tới... Ta, vì Thúy nhi, có thể hi sinh hết thảy."

"Vâng, ngươi là không có tiền đồ, ngươi là không có tiền." Lôi Thanh cái kia anh tuấn trên mặt, vẻ phẫn nộ vẫn còn thảng: "Có thể ngươi nhìn xem, ngươi đều đã làm mấy thứ gì đó? Đương son tặc ba năm rồi, không có tích lũy hạ nửa kim tệ. Ngươi luôn miệng nói vì Thúy nhi có thể hi sinh hết thảy, nhưng là, ngươi làm sao? Ngươi cố gắng sao? Ngươi tựa là cái miệng phao. Hơn nữa ngươi còn biết rất rõ ràng, Thúy nhi bởi vì ngươi nguyên nhân, hiện tại thời gian trôi qua so heo chó không bằng, nhưng ngươi lại dám còn ở nơi này Tiêu Dao. Nếu ta, ta chính là bất cứ giá nào tánh mạng, cũng sẽ không khiến nàng mỗi ngày ở vào trong nước sôi lửa bỏng."

Vương Nhị Cầu bị kích thích nhảy dựng mà lên, huyết dịch cũng nóng lên, mặt mũi tràn đầy dữ tợn rít gào nói: "Lôi lão đại ngài nói rất đúng, ta cái này đi Vương lão đầu gia đem Thúy nhi cướp về, cho dù đem cái này mệnh ném đi, cũng không muốn lại để cho Vương Đại phú lại khi dễ Thúy nhi rồi."

Còn lại một ít cùng hấn giao hảo son tặc, cũng là nhiệt huyết sôi trào nhảy ra ngoài: "Nhị Cầu, chúng ta cùng ngươi đi, cái kia Vương Đại phú dám phản kháng, chúng ta tựa lại để cho hấn bạch dao găm tiến, hồng dao găm ra."

Bảy tám cái son tặc, phản phật lập vây tại một chỗ, như là đánh nửa máu gà đồng dạng chuẩn bị chém giết người.

"Đứng lại, trở lại." Lôi Thanh thấp giọng giận dữ khiển trách.

Ngăn ngừa mấy cái hiệp gian, Lôi Thanh đã tại những son tặc này suy nghĩ, thành lập nổi lên uy vọng. Rất nhiều người, cũng đã có chút tâm tư, muốn muốn đi theo Lôi đại đương gia hỗn, tìm cơ hội trở nên nổi bật.

Bởi vậy, Lôi Thanh hiện tại đã có chút sức nặng rồi. Cái kia bảy tám cái son tặc, nhao nhao ở chân, có chút không cam lòng đi trở về. Nhất là Vương Nhị Cầu, vừa mới bị Lôi Thanh kích thích nhiệt huyết thiêu đốt, muốn đem cứu ra hổ lửa, một khắc đều không muốn đợi. Đối với trong lòng có chút kính sợ Lôi Thanh, cũng là gào thét nói: "Lôi lão đại, là ngài nói coi như là bất cứ giá nào tánh mạng không muốn, cũng không thể khiến Thúy nhi lại chịu khổ. Tại sao phải ngăn cản chúng ta?"

"Ba." Lôi Thanh đi lên, lại là một bạt tai phiến được hấn nằm sấp ngã xuống đất. Nộ hấn không tranh giành quát mắng: "Ngươi bây giờ bị ta vừa nói, ngươi tựa trâu rồi? Sớm hai năm ngươi làm gì thế đi? Ta hỏi ngươi, Vương Đại phú là cướp cô đầu đoạt trở về sao? Là chưa cho sinh lễ, không phải cưới hỏi đăng hoàng đầy sao? Thúy nhi cha mẹ, chẳng lẽ tịch thu người ta 100 kim sao?"

"Có thể, có thể Thúy nhi không thích Vương Đại phú, Vương Đại phú đối với Thúy nhi cũng không nên." Vương Nhị Cầu có chút không phục bùm mặt gầm rú nói: "Dù sao chúng ta là son tặc, đem người đã đoạt tự đã đoạt."

"Son tặc, ha ha, ** chuẩn bị cả đời đương son tặc đúng không?" Lôi Thanh không chút khách khí lại là một cước đá tới: "Ngươi muốn là ưa thích đương son tặc, tựa đi làm, về sau đừng tại lão tử xuất hiện trước mặt. Vừa rồi những lời kia, ta coi như thật sự cho một đầu không có lương tâm cầu nói."

Bị Lôi Thanh như vậy một rống, Vương Nhị Cầu lúc này ỉu xiu, khóc nức nở: "Lôi, Lôi lão đại, ta, ta không đi đoạt còn có thể làm sao? Ta, ta cũng không 100 kim đi chuộc Thúy nhi trở lại."

"Khóc khóc khóc, chỉ biết khóc, ngươi còn có thể lại không có chút tiền đồ sao? Sớm làm gì vậy đi? Bài bạc, uống rượu, đi dạo kỹ viện thời điểm ngươi tựa như thế nào không nghĩ tới Thúy nhi đang tại bởi vì ngươi chịu khổ chịu khổ? Tựa ngươi cái này chút tiền đồ, cho dù hiện tại đi đem Thúy nhi cướp về, nàng cũng chỉ có thể đi theo ngươi qua heo chó không bằng thời gian." Lôi Thanh tức giận hừ cuồng quát: "Ngươi chẳng lẽ không biết, ngươi mỗi đêm cứu Thúy nhi một ngày, nàng sẽ thụ nhiều một ngày khổ sao? Ngươi vì cái gì không dốc sức liều mạng tu luyện, dốc sức liều mạng tích lũy tiền? Cho dù là liều ba năm, liều năm năm, tích lũy đã đủ rồi tiền, tích lũy thực lực, nở mày nở mặt đem nàng lấy trở lại? Khi đó, ngươi lại có thực lực lại có tiền, còn có địa vị, tự nhiên thì có thể làm cho nàng qua rộng rãi phu nhân thời gian. Đương nhiên, vì đền bù lỗi lầm của ngươi, ngươi còn phải đem nàng đương tôn lão phật gia cung cấp, cũng đừng ghét bỏ người ta. Ngươi thiếu nợ người ta Thúy nhi, cả đời cũng còn không rõ."

"Lôi lão đại, ta, ta nghe ngài, ta từ giờ trở đi, tựa dốc sức liều mạng tu luyện, dốc sức liều mạng tích lũy tiền." Vương Nhị Cầu lau nước mắt nói: "Cho dù

là không ăn không uống, ba năm năm năm, ta đều liều. Chúng ta ta nhẫn."

"Nói láo, loại chuyện này, người có thể đợi, có thể chịu. Lão tử một ngày cũng nhịn không được, đợi không được." Lôi Thanh cổ gân xanh đại bạo, thẹn quá hoá giận lại là một cước đá tới: "Chúng ta bây giờ muốn đi đem người chuộc đồ đến."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Sơ lập uy vọng

Chương 55: Sơ lập uy vọng

"Lôi, Lôi lão đại, có thể, có thể ta không có tiền a." Vương Nhị Cầu tròn tròn mắt.

"Người không có tiền, các huynh đệ đều không có sao?" Lôi Thanh từ trong lòng móc ra trước mắt chỉ còn lại tám miếng Kim tệ, hào không đỏ mặt nói: "Trước khi tiền, ta đều mua những cái kia toàn thân chiến giáp cho các huynh đệ bảo vệ tánh mạng rồi, chỉ còn lại tám miếng Kim tệ. Nhị Cầu hiện tại có chỗ khó, nguyện ý giúp bề bộn các huynh đệ, có tiền ra chút ít tiền a."

Bọn son tặc nhóm, người nhìn ta, ta nhìn người. Nguyên một đám có chút xấu hổ cùng xấu hổ.

"Như thế nào? Bình thường uống chén rượu lớn, miếng lớn ăn thịt thời điểm tự xưng huynh gọi đệ. Huynh đệ một khi gặp nạn rồi, tự nguyên một đám thành rùa đen rút đầu?" Lôi Thanh nhịn không được xem thường quét ngang tới: "Tính toán lão tử nhìn lắm rồi các người, tự các người bộ dạng này như gấu, liền cắt chút ít tiểu nhân thịt cũng không chịu, còn muốn cùng lão tử giành chính quyền, trở nên nổi bật đầu này? Lão tử như thế nào tin mặc cho các người nghĩa khí, tin đảm nhiệm quyết tâm của các người. Ta tại phía trước xưng phong liều chết địch nhân thời điểm, như thế nào yên tâm đi hai cánh, đem phía sau lưng giao cho các người thủ hộ?"

Lôi Thanh, lập tức lại để cho bọn son tặc kích cang, lập tức có người nhảy ra ngoài, từ trong lòng ngực móc ra một mai kim tệ cùng chút ít Ngân tệ tán đồng cái gì, có chút xấu hổ nói: "Lôi lão đại, cũng không phải các huynh đệ không giảng nghĩa khí, tất cả mọi người qua đã quen cái loại này phạm ăn, có tiền tự giả trang lão Đại, không có tiền tự xưng ma-cà-bông cuộc sống. Đều không dễ dàng, ngài chấp nhận chút ít a."

"Nhiều tiền tiền thiếu không quan tâm, cho dù là toàn thân cao thấp tự thừa một cái tiền đồng, toàn bộ lấy ra, lão tử cũng sẽ không khinh bỉ người." Lôi Thanh con mắt quét ngang toàn trường, lạnh lùng nói: "Tiền loại vật này, chúng ta tương lai cùng một chỗ dốc sức làm, ai cũng không thiếu được."

"Đã Lôi lão đại ngài nói như vậy, huynh đệ cũng không sợ thật xấu hổ chết người ta rồi." Lại có son tặc đi ra, có chút không có ý tứ móc ra mấy cái Ngân tệ cùng toái tán đồng bạc: "Đây là tiểu nhân toàn bộ trước rồi."

"Khương Vũ." Lôi Thanh vừa quát.

"Có thuộc hạ." Khương Vũ gấp bước lên phía trước chờ đợi, trong nội tâm đó là đối với quyết định của mình, càng thêm cảm thấy anh minh rồi. Lôi lão đại so với chính mình trong tưởng tượng, còn muốn xuất sắc. Một người một kiếm, tiểu ngạo trên trăm son tặc, còn rắn dạy được bọn hán nguyên một đám cam chịu đương hán tiểu đệ. Phần này khí độ càng cường đại, có thể không phải bình thường người có thể làm được.

"Cầm giấy bút, đem nhân tình đều cho ghi nhớ." Lôi Thanh nhàn nhạt nói: "Ngày sau Nhị Cầu kiếm tiền, nguyên một đám sẽ trả mất. Hẳn nếu không còn, ta Lôi Thanh sẽ trả hán còn."

"Là. . ." Khương Vũ bỏ đi mũ bảo hiểm, sai sử hai cái son tặc đi bưng cái bàn cùng giấy bút đến, bắt đầu nhận thức chăm chú thật sự ghi chép.

Tại Lôi Thanh một phen làm phía dưới, từng cái son tặc, cũng bắt đầu tiến lên quyên tiền. Cũng trên cơ bản đem tiền tài đều đem ra, Hắc Thiết cấp còn có thể xuất ra một hai cái kim tệ đến, nhưng này chút ít bình thường son tặc, lại chỉ có thể cống hiến mấy cái Ngân tệ các loại, nghèo nhất một cái, chỉ vịn vịn có mười mấy cái đồng bạc.

Nhưng Lôi Thanh nhưng lại không quan tâm, hán đây chẳng qua là đang dạy dỗ bọn này son tặc, muốn dạy hội bọn hán, cái gì gọi là huynh đệ, cái gì gọi là giúp bạn không tiếc cả mạng sống, cái gì mới gọi nghĩa khí, cái gì gọi là đoàn kết. Càng cần nữa lại để cho bọn hán biết rõ, chỉ có mộng tưởng, chỉ có nhiệt huyết là xa xa không đủ. Vì mộng tưởng, phải trả giá sở hữu lực lượng đi cố gắng, vì mục tiêu, phải cầm máu tươi cùng mệnh đi bác. Thiên hạ, không có uống phí đến cơm trưa. Còn muốn cho bọn hán học biết cái gì gọi không chịu thua kém, nếu không, đừng nói đi theo hán Lôi Thanh không có khả năng trở nên nổi bật. Cho dù lão đại là Ngu Thiên Cơ, phế vật kẻ bắt lặc, cũng vĩnh viễn là kẻ bắt lặc.

Đương gần trăm son tặc toàn bộ cung cấp trả tiền về sau, tăng thêm Lôi Thanh, nhiều vô số đã hơn bốn mươi kim rồi. Mà Khương Vũ, Tà Thiên Thiên,

cùng với khác người, đã ở Lôi Thanh cổ động xuống, móc ra tiền. Còn có hơn bốn mươi kim lỗ hồng, tự nhiên muốn đánh đánh Khảo Sơn Hồ chủ ý.

Khảo Sơn Hồ Triệu Quang, theo một cái tiểu son tặc đương lên, là cái hơn mười năm lão tặc rồi. Tuy nói cũng là xài tiền như nước, nhưng thu nhập nhiều, tự không thể như đám kia tiểu tặc đồng dạng lung tung hoa tình quang. Lôi Thanh mang theo mấy cái Hắc Thiết cấp son tặc, xông vào Triệu Quang chính là cái kia độc viện, sợ tới mức một ít tỷ nữ cũng bị Khảo Sơn Hồ cầm trở về nữ quyền một hồi gà bay chó chạy.

Có hai cái cơ linh nữ nhân, thậm chí cuốn Triệu Quang tài vật, chuẩn bị vụng trộm theo mật đạo chạy trốn, tất nhiên là bị áp tải. Những này nữ, Lôi Thanh cũng là tạm thời không phóng. Mà là chờ chuẩn bị xử lý xong sự tình khác đến, lại đến xử trí những này nữ quyền.

Kiểm đủ 100 kim về sau, có lấy thêm mười cân cùng một ít còn lại tài vật. Lôi Thanh tự mình dẫn đội, chọn lựa hai mươi son tặc tình nhuệ, mang lên Nhị Cầu Từ, cỡi ngựa, một đường bay nhanh, chính là hơn nửa ngày công phu liền đến đó thôn. Vương Đại phú ngược lại rất ngu, trước kia cũng là tại bên ngoài pha trộn qua, có chút thành tựu, lại có chút tiểu chớ dựa, phát chút ít tài. Trở lại mua mấy trăm mẫu đất, đương nổi lên tiểu địa chủ, thù hạ nuôi hơn mười cái hộ viện.

Vừa thấy được Mãnh Hồ Cương đến yếu nhân, tất nhiên là một phen nói ra. Vốn là Vương Đại phú tự đối với cái kia Thúy Hoa chơi chán rồi, còn ghét bỏ người không phải hoàng hoa khuê nữ, trong nội tâm oán đau cái kia trên trăm kim sinh lễ. Đó cũng không phải là tiểu tiền, trọn vẹn trên trăm Kim tệ a, tự cầm trở về như vậy một cái hàng đã xài rồi.

Bây giờ người ta chịu còn hấn 100 kim, Vương Đại phú trong nội tâm bản thì nguyện ý. Nhưng là chuẩn bị cho tốt tốt đùa cợt một phen, người ta sợ người Mãnh Hồ Cương, ta Vương Đại phú tốt xấu đã từng hỗn qua thế lực lớn, tất nhiên là không sợ, nói không chừng còn có thể làm nhiều chút ít tiền trở lại. Mấy câu không hợp về sau, Lôi Thanh ngược lại là không kiên nại cũng không hèn mọn, vốn là lộ liễu hai tay tuyệt chiêu đặc biệt, dọa sợ còn hơi có chút nhân lực kinh Vương Đại phú,

Cuối cùng, song phương người tình ta nguyện hoàn thành giao dịch, lại để cho Vương Đại phú đã viết biên lai cùng một phong thư bỏ vợ. Sau đó, Lôi Thanh làm việc cũng là phi thường chú ý, không có một mình mang theo khóc sụt mướt, sắc mặt vàng như nền tiêu tụy Thúy nhi hồi Mãnh Hồ Cương. Mà là trực tiếp mang theo một đám tử huynh đệ, đem nặng đưa về nhà mẹ đẻ.

Bãi túc quy củ, trở thành Nhị Cầu Từ trưởng bối một hồi, tự mình cầu hôn, đưa lên mười Kim tệ cùng một ít tài vật với tư cách lễ hỏi. Ước định mười ngày sau lương thân cát nhật, Nhị Cầu Từ đến cửa đón dâu. Thúy nhi cha mẹ, vốn là nhìn không dậy nổi Nhị Cầu Từ, lại tham tài. Vốn là gà đi ra ngoài con gái giới đi ra ngoài nước, cũng không muốn lại dựa vào nàng kiếm tiền. Như thế Vương Đại phú lại không phải trả tiền tự cho thư bỏ vợ, còn có thể tái giá, tự thì nguyện ý. Huống chi, hiện tại Nhị Cầu Từ tựa hồ cũng có đã có tiền đồ, cái kia cậu ấm lão Đại, phảng phất là cái đại nhân vật. Không thể nói trước, Nhị Cầu Từ tương lai cũng sẽ có đi theo thăng chức rất nhanh cơ hội.

Còn nữa nói, theo Nhị Cầu Từ đến cái đám kia người, rõ ràng là Mãnh Hồ Cương cường đạo. Nguyên một đám mặt mũi tràn đầy dữ tợn, rất vạm vỡ. Dù sao con gái chính mình nguyện ý cùng Nhị Cầu Từ, cho dù theo tặc, về sau sống hay chết cũng không xen vào rồi, còn có thể lấy thêm mười cái kim tệ, có sao mà không làm?

Một phen bốn ba xuống, về tới Mãnh Hồ Cương. Thấy một đám tử son tặc, từ lúc chờ đợi chờ đợi tin tức. Vừa thấy không mang Thúy nhi trở lại, cũng không dám hỏi Lôi Thanh. Mà là vây quanh này bang đi theo đi làm sự tình huynh đệ, một hồi kêu loạn về sau, cũng biết tiền căn hậu quả.

Một lớp son tặc, riêng phần mình trong nội tâm cảm khái, Lôi lão đại không hổ là xuất thân tự danh môn đại phiệt công tử ca, làm việc đoan chính khéo đưa đẩy, lại để cho người tìm không ra tật xấu đến. Người ta Thúy nhi nếu như hôm nay tự lên núi, theo Nhị Cầu Từ, biểu hiện ra nhìn xem đích thật là đoàn viên kết cục. Nhưng cuối cùng là danh không chánh, ngôn bất thuận. Tất cả mọi người là son tặc, không sao cả. Nhưng người ta Thúy nhi trong nội tâm nghĩ như thế nào?

Lôi lão đại cái này làm việc, quả nhiên là sẵn sóc tỉ mỉ, đối với một người bình thường son tặc huynh đệ, cũng như thế tận tâm tận lực. Mọi người về sau đi theo hấn, chỉ cần dùng tâm làm việc, trở nên nổi bật, đó là ở trong tâm tay. Chuyện này tại Mãnh Hồ Cương bấy tặc bên trong, điên cuồng truyền lưu, sau khi nghe xong, đều là đối với Lôi Thanh lại kính vừa sợ.

Lôi Thanh phen này thu mua nhân tâm cùng dạy bảo, cũng là làm ra có chút tích cực tác dụng. Tăng thêm hấn tuổi trẻ tuần lã, bề ngoài lấy được ra tay, gia thế xuất chúng, thực lực cường đại. Đi theo loại này lão Đại, tự nhiên là so với kia loại đánh rắm không hiểu, quang biết rõ ngang ngược bá đạo Khảo Sơn Hồ mạnh hơn nhiều, có mặt mũi nhiều, tương lai cũng có chạy đầu.

Trong vòng một đêm, bấy tặc tuy nhiên không có khả năng tất cả mọi người quy tâm, nhưng Lôi Thanh uy vọng, đã sơ bộ đã thành lập nên, thay thế đại đa số người trong suy nghĩ Triệu Quang vị trí.

...

Cơ hồ cũng đang vào lúc này, Thanh Thạch Trấn trong. Lý thị thương hội phân hội chính là cái kia độc môn đại viện ở chỗ sâu trong trong sân, một gã tướng mạo khả nhân nữ hài tử, chính sắc mặt trắng bệch quỳ lạy trên mặt đất, thân thể mềm mại lạnh run lấy.

"Hương Lăng." Một cái nhu hòa, lại lạnh như băng nữ tử thanh âm thờ dài nói ra: "Người từ nhỏ chính là ta thiếp thân thị nữ, ta xem ngươi như tỷ muội, đối với ngươi vô cùng tín nhiệm. Chẳng lẽ, đến lúc này, ngươi còn không chịu nói, đám kia toàn thân thiết giáp, ngươi một mình bán cho ai sao?"

Chương 56: Tình thế không ổn

Chương 56: Tình thế không ổn

"Tiểu, tiểu thư." Cái kia gọi Hương Lăng nữ hài tử, sắc mặt trắng bạch, trong ánh mắt tuy nhiên tràn đầy áy náy. Nhưng là như trước có một lượng quật cường chi sắc: "Là nô tài phụ ngài tín nhiệm, giúp người giám thị Thanh Thạch phân hội bất lợi, động công quyền dùng tư dùng. Đây hết thấy, đều là nô tài sai, ngài muốn giết, tặc chém nô tài đầu a, nô tài không một câu oán hận."

"Không một câu oán hận?" Cái kia thanh âm lạnh như băng nữ tử, chậm rãi đứng dậy, triển lộ ra nàng thon dài ngao nhân thân thể mềm mại, tăng một phần ngại mập, giảm một phần ngại gầy. Một thân chế tác tinh xảo màu vàng nhạt thực nữ váy, phụ trợ ra nàng chiều chuộng mà trác tuyệt bất phạm khí chất. Đuôi lông mày giống như cong cong lá liễu, đôi mắt như thâm thúy bảo thạch. Khuôn mặt da thịt nhét tuyết bên trong, mơ hồ lộ ra một tia khỏe mạnh hồng nhuận phon phốt, đôi môi có chút chơn đỏ thâm hồng, băng thêm thêm vài phần Thanh Nghiên. Quả nhiên là một cái khó được tuyệt sắc mỹ nữ.

"Người đối với ta tín nhiệm cô phụ, tự một câu không một câu oán hận có thể triệt tiêu sao?" Nàng kia, lông mi thật dài nhắm mắt lại, nhẹ nhàng thở dài tức: "Hương Lăng, người tuy nhiên danh nghĩa là thị nữ của ta. Từ nhỏ đến lớn, ta có từng cho người nửa phần thua thiệt? An bài sự phụ người, sự phó, tài nguyên phương diện cũng cũng không thiếu người. Tên là thị nữ, kì thực cùng một ít đại gia tộc xuất thân tiểu thư không kém bao nhiêu."

"Tiểu thư ngài không có thua thiệt nô tài, là nô tài phụ tiểu thư." Hương Lăng buồn bã rơi lệ, hoảng sợ mà nói: "Nếu là có kiếp sau, nô tài nguyện ý vì tiểu thư làm trâu làm ngựa, để báo đáp tiểu thư đời này kiếp này chi ân đức."

Cái kia Thanh Nghiên tuyệt mỹ nữ tử, trong đôi mắt thất vọng dần vô cùng: "Người quả nhiên là tình nguyện chết, người không muốn thú nhận người chỗ bán toàn thân thiết giáp chi nhân sao? Cái kia Khương Vũ đến tốt cùng có gì ma lực? Vậy mà cho người như thế chấp niệm? Ngay cả ta đều muốn phản bội."

"Tiểu thư!" Hương Lăng thoáng cái kinh hãi không hiểu, quỳ rạp trên đất, nước nỏ nghẹn ngào lấy cầu khẩn nói: "Van cầu ngài lòng từ bi, buông tha Khương đại ca một con ngựa a. Hắn cũng không biết, cái này thiết giáp là Vạn Gia Bảo cho ta Lý thị Thân Vệ Quân tỉ mỉ chế tạo. Là nô tài, nô tài lo lắng Khương đại ca an toàn, mới, mới tự chủ trương, dùng 200 kim một bộ bán cho hắn." Nàng cũng là không nghĩ tới, chính mình cho dù là liều đến mất mạng cũng muốn bảo hộ người, nhưng lại dễ dàng bị tiểu thư tra xét đi ra, phải biết rằng tiểu thư hôm nay vừa mới đến Thanh Thạch Trấn a.

"Hừ, Hương Lăng, người quá coi thường chúng ta Lý gia tình báo. Lý gia tuy là Thương gia, nhưng nếu tình báo không được? Tại sao vì thương?" Thanh Nghiên tuyệt mỹ nữ tử thờ dài một hơi nói: "Tuy nhiên người đem sự tình làm được che giấu, lại xuyên tạc hết nợ sách. Có thể tại bốn tiểu thư trong mắt, khắp nơi đều là lỗ thủng. Muốn cái kia Khương Vũ, bất quá chính là một cái bừa bãi vô danh phạm phu tục tử, lại có hà đức hà năng lại để cho Hương Lăng người như thế lọt mắt xanh? Mà thôi mà thôi, ta Lý Bảo Bảo thực sự không phải là cái loại này tuyệt tình tuyệt nghĩa thế hệ. Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, muốn tính mệnh của người, ta còn làm không được. Niệm tại ta và người như là tỷ muội cảm tình phân thượng, ta tha cho người một cái mạng. Người đi đem cái kia Khương Vũ gọi tới, đem cái kia mười bộ đồ thiết giáp giao hồi, cũng tiếp nhận của ta trừng phạt. Về phần người, người đã chịu vì hắn ngay cả tính mệnh đều không muốn, ngay cả ta đều chịu phản bội, tự là không thể nào lại lưu bên cạnh ta rồi. Người ngày sau cùng với hắn hảo hảo sống đi thôi, cùng ta Lý thị thương hội, nhất đao lưỡng đoạn."

Hương Lăng sững sờ, tuy nhiên từ trước đến nay biết rõ tiểu thư nhà mình tâm địa hiểm, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới tại mình làm ra phản bội nghịch chuyển của nàng về sau, còn đuổi theo buông tha chính mình. Lúc này, vừa mừng vừa sợ dập đầu: "Nô tài đa tạ tiểu thư Bồ Tát tâm địa, không, bất quá, tiểu thư ngài chỉ sợ đã hiểu lầm của ta Khương đại ca quan hệ. Tiểu thư ngài còn nhớ rõ Hương Lăng bán họ là cái gì không?"

"Ồ? Người, ta giống như nhớ rõ, cũng họ Khương?" Cái kia gọi Lý Bảo Bảo Thanh Nghiên nữ tử, có chút bưng tình đại ngộ nói: "Nguyên lai đó là người ca ca, khó trách. . ."

"Ách, tiểu thư. Nô tài từ nhỏ không cha không mẹ, lúc này mới bị đưa đến Lý thị đi." Hương Lăng lắc đầu nói: "Bất quá, Khương đại ca tuy nhiên không phải nô tài thân ca ca. Nhưng nô tài, nhưng lại đưa hắn thật sự đã coi như là ca ca của mình, thân nhân. Nếu như không có Khương đại ca chiếu cố cùng bảo hộ, nô tài, nô tài từ lúc đi Lý phủ trước khi, tự, tự chết rồi. . ."

Lý Bảo Bảo sững sờ sau nửa ngày, trước khi sở dĩ phát lớn như vậy hỏa, vốn cho là Hương Lăng là bán đứng lợi ích của gia tộc, đi cung cấp cho tình lang của mình nhân tình. Không có ngờ tới, là mình xếp đặt cái này Ô Long. Nhưng bất kể như thế nào, Hương Lăng bán đứng lợi ích của gia tộc, đem không nên bán đồ vật bán đi rồi, tội chết có thể miễn, tội sống khó thể tha.

Huống chi, lại để cho Lý Bảo Bảo trong nội tâm không thoải mái chính là cái kia Khương Vũ, vậy mà lợi dụng Hương Lăng quan hệ, tại Lý thị thương hội phân trong hội, kiếm chỗ tốt? Hắn chẳng lẽ không biết, cái này sẽ cho Hương Lăng mang đến nguy hiểm cùng phiền toái sao? Tình báo biết được, gần đây cái này Khương Vũ tựa hồ mới theo một cái thần bí lão Đại, đoán chừng cái này thiết giáp hay vẫn là xuất từ cái kia thần bí lão Đại sai sử.

"Hừ, dám đánh ta thương hội chủ ý." Lý Bảo Bảo có chút thẹn quá hoá giận thầm nghĩ: "Ta Lý Bảo Bảo như thế nào tốt như vậy hồ lộng? Nhất định phải

gọi các người nuốt vào, đều cho ta nhỏ ra." Đồi lại bên cạnh sự tình, nàng đương nhiên không sẽ như thế sinh khí, nhưng việc này nhưng lại liên quan đến đã đến năng tín nhiệm nhất thị nữ.

Chút bất tri bất giác, đáng thương Lôi Thanh, nhận lấy tai bay vạ gió. Tại chính mình hoàn toàn không biết rõ tình hình xuống, bị người ghen ghét lên.

...

Nhưng lúc này Lôi Thanh, trong đầu cũng chính là đầu đại không thôi đây này. Tại vợ vét Kháo Sơn Hồ tư nhân mật thất về sau, Lôi Thanh phát hiện một ít lại để cho hắn có phần cảm giác đau đầu đồ vật. Cái kia chính là cái này Kháo Sơn Hồ, cùng Lý thị thương hội Thanh Thạch phân hội một ít thư tín vắng lai, tuy nhiên nội dung nói được ẩn nấp, đối phương tục danh cùng lai lịch cũng là tối nghĩa khó hiểu. Nhưng cẩn thận phán đoán về sau, Lôi Thanh nhưng vẫn là suy đoán ra rồi, đây cơ hồ tựa là cùng Thanh Thạch phân hội người nào đó tại thông tin. Mặc dù đối phương liên tục giao đại muốn thiêu hủy thư tín, nhưng rất rõ ràng Triệu Quảng một mình nghĩ biện pháp lưu lại thư tín, là vì dẫn đo chút ít tay cầm. Tránh khỏi bị người trở thành cái bỏ, cần thời điểm sử dụng, không cần thời điểm tựa ném đến dưới giường. Đáng tiếc, Triệu Quảng nghìn tính vạn tính, không có tính toán đến hội đưa tại Lôi Thanh trên tay.

Dường khẩu tự trọng, xem như trưởng thành lão kể rồi.

Mà Lý thị thương hội, lại là đường khẩu tự trọng lớn nhất được lợi người. Nếu không, như thế nào lại âm thầm giúp đỡ Kháo Sơn Hồ Triệu Quảng, lại để cho hắn phát triển lớn mạnh? Không có gì hơn là muốn đem cái này phương viên mây trăm dặm nội, biến thành tầm thường người bán hàng rong Lôi Địa sao?

Tức có thể đè thấp xa xôi vùng núi người miền núi ra hàng giá, lại có thể cơ hồ lũng đoạn phương viên vài trăm dặm da lông đặc sản miền núi sinh ý. Quả nhiên là một hòn đá ném hai chim, giỏi tính toán. Còn lại tiểu thương nhân muốn muốn làm sự tình, phải bám vào Thanh Thạch phân hội tên tuổi hạ giao nạp đại lượng phí tổn, còn phải tiếp cường đạo. Mặc dù là như vậy, cũng không có tuyệt đối an toàn. Nếu không, Khương Vũ êm đẹp dựa theo quy củ làm việc, tại sao lại lọt vào cướp bóc? Nếu là lần kia chính mình không có ở trảng, Khương Vũ sống sờ sờ sẽ trở thành cái bị kịch.

Mà chính mình, nhưng lại trực tiếp đem Mãnh Hồ Cương cho chọn lấy, còn chiếm cứ Mãnh Hồ Cương, hợp nhất Kháo Sơn Hồ tiểu đệ. Kể từ đó, Kháo Sơn Hồ sau lưng kẻ chủ mưu phía sau, sẽ như thế nào làm?

Đủ loại căn do, lại để cho Lôi Thanh có phần cảm giác một cổ đâm lao phải theo lao cảm giác. Cùng Lý thị thương hội là địch, không thể nghi ngờ là châu chấu đá xe.

Đương nhiên, khai cung không quay đầu lại mũi tên. Sự tình như là đã làm, hối hận cũng là vô dụng. Bây giờ có thể làm, tựa là nghĩ biện pháp như thế nào ứng đối việc này. Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, Lôi Thanh cũng là không có quá lớn đầu mối. Thứ nhất, tựa là cùng Thanh Thạch phân hội đàm phán, lợi dụng đỉnh đầu một ít hội hư hao Lý thị thương hội thanh danh chứng cứ, đến đạt thành bí mật chung nhận thức. Cho dù là ủy khuất một ít, tạm thời thay thế Kháo Sơn Hồ vị trí cũng đi.

Cái này một bộ nếu không thể thực hiện được, cũng chỉ có thể mang lấy thủ hạ chạy trốn rồi. Dù sao Lôi Thanh mục đích của chuyến này, một là tiến đưa Thiên Thiên đi Vạn Gia Bảo. Nhìn xem tại Vạn Gia Bảo phải chăng có thể tìm được nghỉ lại chi địa. Nếu là không được, tựa đi vòng đi thiết kỵ đoàn.

Dùng thân phận của mình, cùng chưa từng gặp mặt phụ thân cùng thiết kỵ đoàn lão Đại giao tình, lớn hơn khả năng sẽ cho một mảnh nơi sống yên ổn. Đến lúc đó, lại chậm rãi mưu đồ phát triển là. Cho dù là phụ thuộc thiết kỵ đoàn phát triển, cũng là có thể khá.

Về phần vứt bỏ nhóm này liều lấy tính mạng, phí hết tốt một phen công phu có được nhóm đầu tiên thuộc hạ, chính mình chạy trốn chết? Cũng là không phù hợp Lôi Thanh cá tính. Huống chi, nếu như mình không thể chính thức thành lập khởi thuộc về mình thành viên tổ chức cùng thế lực, tùy thời tựa là người khác một bàn đồ ăn. Tu vi lại cao, độc hành hiệp cũng là không làm nên chuyện gì, nhìn xem Đạo Thánh kết cục sẽ biết. Nếu như Đạo Thánh dưới trướng có thiên quân vạn mã, Lãnh Nguyệt Vũ cho dù tu vi càng lợi hại chút ít, có thể đuổi cho hắn như con chó đồng dạng khắp nơi tán loạn sao?

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Thiết giáp trọng kỵ

Chương 57: Thiết giáp trọng kỵ

"Cần nhân đắc ~" liên tiếp tiếng vó ngựa, như sấm mùa xuân long long, đập trên đại địa, từ xa mà đến gần.

Mỗi một con ngựa, đều là chọn kỹ lựa khéo đi ra tốt đẹp giống chiến mã, sức chịu đựng cùng sức bật đạt đến hoàn mỹ cân đối. Chiến mã trên người, còn có hạng nặng kỵ binh giáp, tại đầu mùa xuân nắng gắt chiều rơi xuống, chiếu sáng rạng rỡ. Từng cái kỵ sĩ, đều là thống nhất trang phục, mặc lấy dày đặc toàn thân thiết giáp, sau lưng nghiêng nghiêng lưng cồng một cây trường hai súng kỵ binh, bên hông buộc lên bộ chiến chiến đao, uy phong lẫm lẫm mà khí thế cường đại.

Tại đây từng cái kỵ sĩ, đều là Lý thị gia tộc tự mình bồi dưỡng được đến Thân Vệ Quân, từ nhỏ tự thụ lấy cực kỳ nghiêm khắc huấn luyện cùng dạy bảo. Chỉ có trong đó cực kỳ ưu tú người nổi bật, mới có thể vào tuyển Lý thị thân vệ bên trong. Còn đối với những cái kia từ nhỏ đã bị quán thâu đối với Lý thị thương hội trung thành cao hơn hết thầy các kỵ sĩ, cũng sẽ biết bởi vì bị trúng cử tiến vào Lý thị thân vệ mà cảm thấy tự hào.

Đối với Lý thị thương hội mà nói, mỗi bồi dưỡng được như vậy một cái thân vệ kỵ sĩ, chỗ hao phí đại lượng thời gian không đề cập tới, chỉ là chỗ hao tổn tài nguyên tương đương thành tiền tài, tự giá hơn thiên kim.

Cũng chỉ có tài đại khí thô, phú khả địch quốc Lý thị thương hội, mới có thể có khả năng cường đại như thế kỵ binh đoàn.

Cái này một chi trọng giáp kỵ binh đại đội trưởng người số không nhiều, gần kề 50 người. Nhưng mỗi người, đều thân cường thể cường tráng, khí tức bùng bùng phấn chấn, rõ ràng đều là nguyên một đám máu khí tu vi không tầm thường người. Kém cỏi nhất một cái, cũng là có Hắc Thiết Sợ giai thực lực, phổ biến đều có Hắc Thiết trong Cao giai cấp. Trong đó từng cái mười người tiểu đội trưởng, đều là khí cơ bùng bùng phấn chấn, thành lĩnh đều là Thanh Đồng cấp cường giả. Giục ngựa cười phía trước nhất trọng giáp kỵ binh đại đội trưởng, thành lĩnh có được kinh người Thanh Đồng Cao giai đầu khí tu vi.

Trọng giáp kỵ binh, dĩ nhiên là một chi hoàn toàn do đầu sĩ cấp thực lực người tạo thành cường hãn quân đội. Hoàn toàn chính xác cũng thế, tuy nói tu luyện đầu khí, không đạt tới Hắc Thiết cấp lúc, cũng có lực lượng có thể ăn mặc khởi loại này mấy chục cân nặng trọng giáp để chiến đấu, nhưng chung quy không bằng Hắc Thiết cấp đầu sĩ nhẹ nhàng như thường.

Chính là 50 người bộ đội, rong ruổi đầu mùa xuân cả vùng đất, trùng trùng điệp điệp gót sắt giẫm được đại địa ầm ầm run rẩy, vậy mà thể hiện ra thiên quân vạn mã khí thế. Phảng phất mặc cho phía trước có ngàn vạn địch nhân, đều có thể nghiêng áp mà qua.

Tại thiết giáp kỵ binh đại đội trưởng phía trước nhất giục ngựa chạy như điên, chính là một gã nữ kỵ sĩ. Đó là một thót đặc biệt hùng tráng khỏe đẹp cân đối, quanh thân bộ lông đen nhánh bóng loáng, tinh thần vô cùng phấn chấn Bảo mã [BMW]. Khiến người kinh dị chính là, cái kia thất đen nhánh chiến mã, vậy mà lộ ra chút ít Yêu thú khí tức.

Bất luận cái gì dã thú muốn trở thành Yêu thú, thiên thời địa lợi cùng số mệnh, thiếu một thứ cũng không được, hơn nữa thường thường cần đại lượng thời gian. Mà ở Tây Bắc phương cái kia phiến rộng lớn vô cùng trên đại thảo nguyên, bất luận cái gì một thót trở thành Yêu thú mã, tất nhiên là mã trong chi Vương. Như thế kiệt ngao bất tuân tồn tại, muốn tướng thu phục, khó như lên trời. Mà một khi thần phục, muốn khiến nó đổi lại chủ nhân cũng là ít khả năng.

Bởi vậy, người này nữ kỵ sĩ dưới hánh Hắc Thiết Trung giai Yêu thú cấp chiến mã, tất nhiên là hao tổn cực lớn nhân lực vật lực tài nguyên, nhân công đào tạo đi ra Yêu thú chiến mã. Chiến mã cùng nhân loại bất đồng, chưa thành Yêu thú trước khi, linh trí ngây thơ, không thể giống nhân loại đồng dạng học tập đầu khí công pháp. Như muốn đào tạo thành Yêu thú, chỗ hao phí tài nguyên có thể nghĩ.

Mà bất luận cái gì một thót đạt tới Hắc Thiết cấp Yêu thú chiến mã, nếu như có thể phục tùng giao dịch, tất nhiên là giá trên trời không thể nghĩ ngờ. Tóm lại, dùng Lôi Thanh thừa kế bá tước gia dòng chính đệ tử thân phận, tất nhiên là nghĩ cũng đừng nghĩ. Trước kia hần cái kia thất bảo câu không dấu vết, tuy nói cũng là linh tính mười phần, cường tráng phiêu dật, trong cơ thể mơ hồ có chút đầu khí tồn tại. Nhưng khoảng cách Hắc Thiết cấp, chênh lệch chỉ cực xa. Dù vậy, Lôi Thanh bảo câu không dấu vết, giá trị như trước đã qua thiên kim. Hơn nữa nếu không có Lôi Thanh thụ đến đại bá đại thẩm sùng nịch, bằng thân phận của hần, cũng là mơ tưởng được không dấu vết cái loại này cấp bậc chiến mã.

Cái kia nữ kỵ sĩ, người mặc ngân giáp, phía sau lưng tuyết trắng áo choàng đón gió xước giương, tư thế hiên ngang mà trác tuyệt bất phàm. Cái kia Thanh Nghiên mà tuyệt mỹ khuôn mặt, đương nhiên đó là cái kia Lý Bảo Bảo.

...

Mãnh Hổ Cương, thế núi dốc đứng, loạn thạch mọc lên san sát như rừng, tạp mộc bộc phát. Sơn tặc cao thấp núi, đều là dẫn ngựa mà đi. Nhóm này trọng giáp kỵ binh đại đội trưởng cho dù lại vênh vao, đã đến Mãnh Hổ Cương, vẫn phải là xoay người xuống ngựa nắm đi. Chỉ có Lý Bảo Bảo, không muốn ô uế nàng giày, như trước ngự mã mà đi. Cũng may nàng bảo câu ô chuy, linh tính hơn người, đạp trên mảnh vụn bước tại trong núi ruột dê trên đường núi đều có thể hành tẩu.

Đi thật lâu, đang ở đó một chỗ địa thế nhất hiểm yếu, gọi hồ khiêu hiệp địa phương. Thiết giáp kỵ binh vừa định dẫn ngựa theo thứ tự thông qua lúc, quanh mình đá lở chồm trên vách núi, xuất hiện số sóng sơn tặc. Hoặc cầm ném lao, phi búa, cung tiễn. Nguyên một đám thần sắc bất thiện, hung thần ác sát nhìn thẳng này bày thiết giáp trọng kỵ.

Lôi Thanh tự chiếm cái này Mãnh Hổ Cương về sau, phát hiện một ít Khảo Sơn Hổ cùng Thanh Thạch phân hội một ít liên lạc chứng cứ về sau, có chút đêm không thể say giấc, rất sợ không đề ý Lý thị thương hội người tự đánh đi qua. Tự nhiên mà vậy, sẽ tâm tổn cảnh giác rồi. Tìm chút ít tại đây Mãnh Hổ Cương bên trên lẫn lộn nhiều năm thuộc hạ, lại để cho hần mang theo dò xét chung quanh một phen.

Rất tự nhiên, Lôi Thanh liền an bài một ít trạm gác ngầm tại các nơi vách đá.

Khảo Sơn Hổ Triệu Quảng đem hàng ô kiến thiết tại Mãnh Hổ Cương, tất nhiên là có một phen đạo lý. Đây ruộng gò thế hiểm yếu, muốn muốn lên núi, chi vện vện có một đầu hẹp hòi ruột dê đường núi có thể đi, mấy chỗ chỗ hung hiểm, có thể nói là một kẻ làm quan cả họ được nhờ địa hình.

Đáng tiếc, Khảo Sơn Hồ trà trộn nhiều năm về sau, đã thành lập nên Mãnh Hồ lâu đài. Tự nghĩ phòng ngự cường đại, cho dù có người lên núi, muốn công phá Mãnh Hồ lâu đài cũng là rất là khác nhau, do đó đã mất đi tính cảnh giác. Tăng thêm sơn tắc vốn là kỷ luật rời rạc mà bại hoại, các nơi âm mưu vị dần dà, liền hoang phế.

Lôi Thanh tự biết trong lúc vô tình đắc tội Lý thị thương hội, vừa muốn phòng bị còn lại hai cỗ sơn tắc nghịch tập. Liền tuyển chút ít tương đối đáng tin sơn tắc, cẩn thận giáo huấn một phen về sau, làm bọn hắc trổng coi những cái kia lên núi giao thông yếu đạo.

Bởi vì sơn tắc lĩnh gác dưới cao nhìn xuống, tầm mắt khoáng đạt. Mà Lý Bảo Bảo một đoàn người, trận chiến lấy thực lực cường hoành, căn bản xem thường sơn tắc hoặc là Lôi Thanh, liền che dấu tung tích đều không muốn, cứ như vậy công khai, quang minh chính đại hướng trên núi đi.

Kể từ đó, tất nhiên là sẽ bị Lôi Thanh đem người cướp vừa vụn.

Bất quá Lôi Thanh không phải lãng đầu thanh, xem xét những này kỹ sĩ mỗi người cả người lẫn ngựa, đều là người mặc trọng giáp, Anh Vũ bất phàm, khí cơ cường đại. Mà làm thủ nữ từ kia, tư thế oai hùng ào ào, khí chất trác tuyệt, hiển nhiên có lẽ xuất thân cao quý.

Lôi Thanh tuy nói có thể phục kích đối phương, lại để cho bọn hắc trổng tổn thất thảm trọng. Nhưng nếu như thế làm, cùng với đối phương kết liễu từ thù. Dưới vạn bất đắc dĩ, mà lấy Lôi Thanh tự phụ, cũng không muốn cùng Lý thị thương hội là địch.

Lúc này Lôi Thanh, ăn mặc cái kia trên người chớ tề giáp da, lưng đeo bảo kiếm Băng Diễm, phía sau lưng choàng kiện màu đen mỏng da áo choàng. Lúc này hoá trang xuống, lại để cho hắc trổng hiện ra một bộ khí độ trầm ổn, tuấn đạt kiêu khách bộ dáng.

Nhất là cái kia kiện giá trị qua ngàn tệ da giáp mềm mỏng, tuy nhiên đã trải qua cẩn thận sửa chữa, lại cũng khó có thể che dấu thương diện những kinh nghiệm kia qua rất nhiều lần chiến đấu dấu vết. Những cái kia dấu vết, nhìn thấy mà giật mình, rất nhiều đều là tại chỗ yếu hại. Nếu là một cái vận khí không tốt, sẽ gặp chết tại chỗ.

Bởi vậy, cái này tề da giáp mềm mỏng nhìn như cũ kỹ. Nhưng lại vì Lôi Thanh bằng thêm thêm vài phần tang thương trầm trọng cảm giác, tỏ rõ lấy người này tuyệt không phải cái loại này vừa ra nhà tranh quý gia công tử, bợ tiểu sinh.

"Bang bang bang." Đám kia thiết giáp kỵ binh, cũng là kinh nghiệm huấn luyện cường giả. Mắt thấy lấy đột nhiên bị sơn tắc vây quanh, lúc này nguyên một đám sắc mặt âm trầm như nước rút ra bộ chiến đao, đem Lý Bảo Bảo vây quanh ở chính giữa. Dùng thân thể vì nàng ngăn trở những cái kia vận sức chờ phát động cung nỏ mũi tên.

"Tại hạ Lôi Thanh, xin hỏi các vị thể nhưng mà Lý thị thương hội đội ngũ?" Lôi Thanh bình tĩnh đứng ở hồ khiêu hiệp một khối nhô lên trên mặt đá, ánh mắt bình thản, dưới cao nhìn xuống nhìn qua cái này một đám kỵ sĩ, đương nhiên, chủ yếu tiêu điểm là tại cái đó nữ kỵ sĩ trên người. Đồ ngọc cũng nhìn ra được, cái kia nữ kỵ sĩ thân phận cao quý, hiển nhiên là một nhóm người này bên trong chính thức thủ lĩnh.

Dù là tại đó đồ nhìn quen đặc biệt mỹ nữ Lôi Thanh, tại chợt vừa thấy được nàng này thời điểm, cũng hơi hơi thất thần, trong nội tâm kinh ngạc thoáng một phát. Nhưng hắc cuối cùng không phải cái chưa nhân sự chim non, thoáng qua tâm đó cũng đã hồi phục xong, trong ánh mắt lộ ra cổ vẻ mặt ngưng trọng.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Lý thị Bảo Bảo

Chương 58: Lý thị Bảo Bảo

Mặc dù bị một đám sơn tắc dựa chạm đất thế chi lợi bao vây, nhưng Lý Bảo Bảo nhưng lại sắc mặt không hề biến hóa, lạnh lùng như trước nhìn thẳng Lôi Thanh: "Người gọi Lôi Thanh? Tự là gần đây vừa xong Thanh Thạch Trấn, mà bắt đầu mưu đồ công chiếm Mãnh Hồ Cương tiểu tặc?" Tuy nhiên vị trí địa thế lại nhược lại thấp, nhưng lại không thể làm cho nàng tâm linh ở vào hoàn cảnh xấu. Nàng thập phần tự tin chính mình thiết giáp trọng kỵ, cho dù là tại loại này cực độ bất lợi dưới tình huống, cũng sẽ biết giết được những này đám ô hợp mảnh giáp không lưu.

"Tiểu tặc?" Lôi Thanh sờ lên cái mũi, khẽ nở nụ cười: "Xin hỏi cô nương phương danh? Tại hạ đến rốt cuộc đã làm gì cái gì thực xin lỗi cô nương sự tình, vậy mà có thể được này tiểu tặc nhả hào?"

"Hừ, bằng người cũng muốn biết tên của ta?" Lý Bảo Bảo nhếch miệng, khinh thường mà nói, trong ánh mắt có chút tức giận: "Người phái thuộc hạ lợi dụng Hương Lăng đối với tín nhiệm của hắc, vậy mà mua chúng ta mười bộ toàn thân thiết giáp, thủ đoạn hèn hạ, hành vi ô nhục, không phải tiểu tặc là

cái gì?"

Nàng nhất tức giận chính là, việc này khiến làm cho nàng tín nhiệm nhất tâm phúc, bị cuốn vào phản bội bên trong, làm cho nàng vừa vội lại đau lòng. Nếu không, chính là mười bộ thiết giáp mà thôi, còn không bị nàng thật sự để vào mắt. Mặc dù nói cái này họ Lôi nhìn xem tựa hồ có chút khí chất, lớn lên thể thể diện mặt, rất là tuần đặn. Nhưng nàng Lý Bảo Bảo là người nào? Theo mười mấy tuổi bắt đầu, liền có rất nhiều cực kỳ ưu tú tuổi trẻ hoặc không nam tử trẻ tuổi quay chung quanh nhợt nhạt rồi. Bắt đầu còn cảm thấy mới lạ, từ lâu rồi liền cảm thấy những người kia sắc mặt chán ghét. Bởi vậy, nàng đối với tướng mạo tốt nam nhân, sức miễn dịch cũng là rất mạnh.

Chỉ dựa vào điểm ấy, nàng ngược lại là cùng Lôi Thanh có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Lôi Thanh cũng là có chút ít buồn bực, vốn cho là bọn này Lý thị thương hội người, là bởi vì chính mình tiêu diệt Mạnh Hồ Cương mà đến. Chính mình trước khi vẫn còn buồn bực lắm, Lý thị thương hội tình báo công phu cũng thật lợi hại à? Chính là hai ngày quang cảnh, nếu không dò thăm chính mình chiếm cứ Mạnh Hồ Cương, còn phải binh đến tìm mảnh vụn rồi. Không nghĩ tới dĩ nhiên là vì thiết giáp mà đến.

"Vị này quý gia tiểu thư." Lôi Thanh cường đề lại trong lòng bất mãn. Ngược lại là nho nhã lễ độ bộ dáng, chấp tay nói: "Người nói lời nói, ta có chút không biết rõ. Hoàn toàn chính xác, của ta thiết giáp là ta có thuộc hạ Lý thị thương hội phân hội mua. Có thể ta giao đủ lương nghìn kim tệ, cũng không thiếu nợ à? Tại sao thủ đoạn hèn hạ, hành vi dè tiện mà nói? Tiểu thư có thể nói rõ chỉ giáo?" Xuất thân từ hậu duệ quý tộc gia đình Lôi Thanh, từ nhỏ sâu sắc, mặc kệ tình không tình nguyện, các loại lễ nghi là bắt buộc chi khóa. Tuy nói các loại trốn học, là chuyện thường ngày... Nhưng sống để đồ, tiếp xúc nhiều người là có phần có thân phận người, trang cũng sẽ biết trang rồi.

Lý Bảo Bảo đến tận đây cũng là hơi có chút kinh ngạc rồi, vốn cho là cái này Lôi Thanh, mưu đồ công chiếm Mạnh Hồ Cương, nhất định là cái râu ria kéo cặn bã, mặt mũi tràn đầy dữ tợn hung ác đàn ông. Lần đầu tiên thấy hắn liền có chút ít kinh ngạc, lại nghe hắn một bộ ôn lương khiêm cung giống như theo như đủ cấp bậc lễ nghĩa nói chuyện, không khỏi đối với thân phận của hắn có chút hoài nghi cùng tò mò. Lý Bảo Bảo xuất thân cao quý, tất nhiên là có thể theo tiếng người ngữ tư thế, biểu lộ thần thái ở trong, nói chung bên trên nhìn ra được một người xuất thân cao thấp.

Xuất thân cao thấp, vốn không phải Lý Bảo Bảo cân nhắc một người giác quan thể đánh bạc. Nhưng ít ra, cùng trước mắt người này nói chuyện với nhau, tổng so cùng cái loại này mặt mũi tràn đầy phi khí, lối ra thành tạng chi nhân nói chuyện với nhau so sánh vui sướng. Chỉ là trong nội tâm đối với hắn như trước có chút thành kiến, nhưng lại lạnh lùng nói: "Người là thực không biết hay vẫn là giả không biết? Người muốn biết chân tướng, gọi thủ hạ của người Khương Vũ đi ra giằng co liền thành."

"Khương Vũ." Lôi Thanh lông mày có chút nhảy lên.

"Có thuộc hạ." Người mặc thiết giáp Khương Vũ đứng ở Lôi Thanh bên người, cúi đầu đáp.

"Vị tiểu thư này nói lời, người có từng nghe được?" Lôi Thanh trong thanh âm, lộ ra một lượng lạnh lẽo ác liệt sát khí: "Người phải chăng ngăn người ta Kim tệ?"

Khương Vũ bị Lôi Thanh sát khí xông đến là một kích linh, vội vàng quỳ xuống, tiếng la nói: "Lão Đại, oan uổng a. Thuộc hạ rõ ràng đem lương nghìn kim tệ đều giao cho Thanh Thạch phân hội Lý giám sát, nhưng lại có biến lai nơi tay. Loại chuyện này, cho dù cho thuộc hạ mấy cái lá gan, thuộc hạ cũng không dám a."

Lôi Thanh sắc mặt có chút buông lỏng, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Không phải ta không tín nhiệm người, chỉ có điều người ta Thanh Thạch phân hội tìm tới tận cửa rồi nói ra việc này, ta cuối cùng được cho người một cái tình huống minh bạch giao đại. Đứng lên đi, người là Lôi Thanh huynh đệ, đương nhiên tin mặc người."

Khương Vũ răng rắc đứng dậy, đối với Lôi Thanh chấp tay nói: "Đa tạ lão Đại tín nhiệm. Khương Vũ đi theo ngài, là muốn cùng ngài làm đại sự."

"Àn." Lôi Thanh thoả mãn nhẹ gật đầu, ngược lại dưới cao nhìn xuống, hướng phía Lý Bảo Bảo nói: "Vị này quý gia tiểu thư, người cũng nghe đến ta thuộc hạ nói cái gì? Nếu như người không tin, hay vẫn là hi vọng mời các người Thanh Thạch phân hội Lý giám sát đi ra giằng co."

"Họ Lôi, người là ở giả vờ ngây ngốc diễn kịch sao? Ta nói rồi là thiếu Kim tệ sao? Hừ, nhóm này thiết giáp, đều là chuyên cung cấp ta Lý thị thương hội bên trong thiết giáp Thân Vệ Quân sử dụng, căn bản không đối ngoại bán." Lý Bảo Bảo đôi lông mày nhíu lại, lạnh giọng nói: "Lui một vạn bước nói, cho dù chúng ta muốn bán, cũng tuyệt đối không phải chính là 200 một kiện có thể bán, cái kia hợp thành bản đều xa xa không đủ. Những điều này đều là Vạn Gia Bảo Tổng Sư thợ rèn cho chúng ta tỉ mỉ chế tạo thiết giáp."

Lôi Thanh sững sờ, có chút kỳ quái: "Cái kia vì sao, các người cái kia Lý giám sát chịu bán đồ bán tháo cho chúng ta? Khương Vũ, người cùng cái kia Lý giám sát có đặc thù quan hệ?"

"Thuộc hạ cùng Lý giám sát tổ không quen biết cũ, bất quá ngược lại là mới quen đã thân, rất nói chuyện rất là hợp ý, thuộc hạ cũng nhận được Lý giám sát chiếu cố rất nhiều." Khương Vũ nghiêm mặt nói: "Chỉ là thuộc hạ thật sự không biết, cái này thiết giáp cũng không phải là 200 một kiện."

"Quý gia tiểu thư, ngài cũng nghe đến ta thuộc hạ nói lời?" Lôi Thanh xa xa vừa chấp tay: "Đã ngài cho rằng thiết giáp bán đồ bán tháo rồi, vậy thì một lần nữa nói cái giá đi, kém bao nhiêu, ta sẽ nghĩ biện pháp cho người bổ sung." Tuy nhiên Lôi Thanh cho rằng mua bán một thành giao, sau đó đối ý sự tình rất buồn nôn. Nhưng thiết tình không nghĩ đắc tội Lý thị thương hội cái kia quái vật khổng lồ. Nhiều nhất, về sau cùng Lý thị thương hội liên hệ lúc, ở lâu mấy cái thân.

"Người nói người trước kia không nhận biết Hương Lăng?" Lý Bảo Bảo bị tức được không nhẹ, ánh mắt gắt gao nhìn thẳng Khương Vũ, phát phát tay: "Người tới, đem Hương Lăng áp đến."

Vài tên kỵ sĩ, liền đem hai tay bị trói trói chặt, còng tại trên lưng ngựa Lý Hương Lăng áp đi qua.

"Lý giám sát?" Khương Vũ biến sắc, có chút hối hận nói: "Ngài như thế nào hội rơi xuống loại tình trạng này? Sớm biết như thế, ta tự không tìm ngài mua thiết giáp rồi."

"Khương đại ca, đây hết thấy đều là ta tự nguyện, không liên quan chuyện của ngươi." Lý Hương Lăng mặc dù có chút chật vật, nhưng lại như trước ngữ khí bình thản nói: "Chỉ có điều, bởi vì việc này bị tiểu thư phát hiện, còn làm phiền hà ngươi, là ta bắn khoăn. Còn có, tiểu thư, Khương đại ca cũng không biết nô tài cùng hân tình bạn cố tri thức, bởi vì nô tài ly khai thôn thời điểm, tuổi còn nhỏ, những năm này biến hóa rất lớn. Nô tài cũng không muốn Khương đại ca đã được biết đến thân phận chân thật của ta về sau, tiếp nhận hảo ý hội có điều cố kỵ."

Khương Vũ nghe được trước khi biến sắc, cẩn thận nhận biết thoáng một phát Hương Lăng, nghĩ đi nghĩ lại, vậy mà tràn đầy khiếp sợ, sững sờ vừa nói: "Ngươi, ngươi là Khương Lăng nhi? Cái này. Điều này sao có thể? Ta hồi thôn về sau, nghe nói ngươi bị lừa bán rồi..."

"Khương đại ca, Lăng nhi là bị lừa bán rồi, bất quá lại bị tiểu thư hảo tâm mua." Lý Hương Lăng có chút đau khổ nói: "Thực xin lỗi, Khương đại ca, việc này liên lụy ngài."

"Hừ, ngươi ngược lại là rất vì hân suy nghĩ." Lý Bảo Bảo thần sắc có chút một thư, nhưng bị phản bội tâm tình nhưng lại cực độ không xong. Không khỏi đem những này, hướng có chút tai bay vạ gió Lôi Thanh trên người vung đi: "Họ Lôi, sự tình ngươi cũng rõ ràng, cái này thiết giáp bản là thông qua không phải bình thường con đường bán đi. Bất quá, chúng ta Lý gia cũng chú ý danh dự, là chúng ta người của Lý gia bán đi, tự không thu hồi. Nhưng là, còn muốn ngươi cùng thuộc hạ của ngươi Khương Vũ, đến chúng ta Thanh Thạch phân hội tiếp nhận trừng phạt."

Khương Vũ ánh mắt trầm xuống, vội vàng đối với Lý Bảo Bảo chấp tay nói ra: "Ngài là Lý tiểu thư a? Việc này đều bởi vì Khương mỗ mà lên, Khương mỗ nguyện ý thay lão Đại cùng Lăng nhi tiếp nhận ngài trừng phạt, nguyện đánh nguyện mắng, cho dù là chém đầu của ta đều không hề câu oán hận. Việc này dù sao cùng lão Đại ta cùng với Hương Lăng không có sao."

"Ngươi ngược lại là rất giảng nghĩa khí." Lý Bảo Bảo nhẹ gật đầu: "Việc này xem ra cùng cái kia họ Lôi hoàn toàn chính xác không quan hệ, ta Lý Bảo Bảo cũng không phải không giảng đạo lý người. Ngươi theo ta trở về, đến nhà của ta quặng mỏ ở bên trong đi lính mười năm, việc này tự bỏ qua rồi, Khương Vũ, ngươi có bằng lòng hay không tiếp nhận này Tài Quyết?"

Khương Vũ run lên, lại vẫn gật đầu nói: "Khương mỗ nguyện ý."

"Vậy thì theo chúng ta đi một chuyến a." Lý Bảo Bảo nhàn nhạt nói, rành rồ nói phiên ngữ tâm đó, liền quyết định Khương Vũ nửa đời sau vận mệnh. Quay người đã nghĩ chạy đi.

"Chậm đã!"

Lôi Thanh sắc mặt âm trầm như nước, trầm thấp quát to một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thiên Đường có đường ngươi không đi

Chương 59: Thiên Đường có đường ngươi không đi

Lý Bảo Bảo dừng lại thân thể, gánh vác lấy hai tay, tuyết trắng áo choàng tại gió núi quét xuống, đón gió chấp chồm, càng lộ ra nàng phiêu dật Xuất Trần khí tức. Nhưng ánh mắt của nàng, nhưng lại bất thiện nhìn thẳng Lôi Thanh, khinh thường hừ lạnh: "Ồ, Lôi lão đại còn có cái gì bất đồng ý kiến hay sao?"

"Khương Vũ là ta thuộc hạ, là huynh đệ của ta." Lôi Thanh cũng là gánh vác lấy hai tay, thần tình lạnh nhạt nói: "Ngươi chạy đến trên địa bàn của ta, không nói hai lời tự muốn mang hân đi, hỏi qua ý kiến của ta chưa?"

"Họ Lôi, bốn tiểu thư không cùng người so đo, đã là cho ngươi thiên đại mặt mũi." Lý Bảo Bảo có chút lạnh nộ khiển trách vừa nói: "Ngươi chính là một cái nhỏ nhỏ son tặc đầu lĩnh, cũng muốn cùng bốn tiểu thư đến giảng đạo lý? Quả nhiên là cho ngươi ba phần nhan sắc, ngươi tự muốn mở phường nhuộm rồi."

"Lý tiểu thư, mặt mũi đều là người cho." Lôi Thanh sắc mặt dần dần chuyển thành lạnh lùng, đơn tay nắm chặt Băng Diễm: "Lôi mỗ tự nhận từ đầu đến cuối, cho đủ ngươi Lý thị mặt mũi. Chuyện này, vốn là ngươi Lý thị bên trong xảy ra vấn đề, lại đem trưởng tính toán đến huynh đệ của ta trên đầu, ngươi

chưa phát giác ra đuôi lý sao? Ta nói, Khương Vũ là huynh đệ của ta. Ngươi muốn mang hắn đi, có thể. Nhưng là, trước đó ngươi phải hỏi hỏi ta Lôi Thanh có đồng ý hay không. Hỏi một chút kiếm của ta, có đồng ý hay không! Còn có, ngươi phải hỏi hỏi chúng ta hơn trăm cái huynh đệ, có đồng ý hay không!" Nói xong lời cuối cùng mấy chữ thời điểm, đầu khí vận chuyển, đem mấy cái chữ chắn đi ra ngoài. Khí tức hùng hậu, chấn đắc người lỗ tai ầm ầm đau nhức.

Lý Bảo Bảo sắc mặt có chút dần dần trắng bệch, cũng là lãnh ý dần dần dày: "Lôi Thanh, ý của ngươi là, muốn cùng ta Lý Bảo Bảo đối nghịch, muốn cùng chúng ta Lý thị thương hội đối nghịch? Cho ngươi thêm một cơ hội, thu hồi ngươi. Nếu không..."

Lôi Thanh trả lời nàng, là "Bang" được một tiếng, bảo kiếm Băng Diễm ra khỏi vỏ, xa xa chỉ hướng Lý Bảo Bảo, sắc mặt lạnh sát Như Băng: "Không có người, có thể ngang ngược bá đạo mang ta đi không có phạm tội huynh đệ, ngươi Lý Bảo Bảo không được, ngươi Lý thị thương hội không được, tựa là Thiên Vương lão tử đến rồi, cũng không được. Các huynh đệ, Lý thị thương hội việc buôn bán không giảng quy củ, chính mình bên trong xảy ra vấn đề trút giận sang người khác, muốn mang đi chúng ta bị oan uổng huynh đệ. Ta Lôi Thanh hiện tại hỏi một chút các ngươi, các ngươi có đồng ý hay không?" Cuối cùng, bạo rống lên, chấn đắc phụ cận núi điều uyech lạng kinh phi mà đi.

"Không đồng ý!" Bọn sơn tặc nhóm, đã trải qua một loạt sự tình về sau, đã bắt đầu tâm hướng Lôi Thanh rồi. Bị thực lực của hắn, nhân cách mị lực, cùng với bao che khuyết điểm cá tính mà khuất phục. Nguyên một đám, bị Lôi Thanh chọn phát rất đúng nhiệt huyết sôi trào lên, đi theo gào lên: "Không đồng ý, không đồng ý."

Hơn trăm người, ngay ngắn hướng gào thét lời giống vậy, khí thế rung trời. Cái kia từng đạo thanh âm, phảng phất hội tụ thành một đạo nước lũ, hùng hổ hướng bị vây quanh tại hồ khiêu hiệp bên trong Lý thị mọi người áp đi.

Người khá tốt chút ít, chỉ là nhận lấy khí thế áp chế, biến đến sắc mặt có hơi trắng bệch. Nhưng là, những chiến mã kia, nhưng lại đã bị vẻ này từ trăm trọng khí thế ảnh hưởng, có chút bối rối tê mình. Những cái kia kỵ binh, vội vàng trấn an riêng phần mình yêu cầu.

"Tốt, tốt, tốt!" Lý Bảo Bảo sắc mặt cũng là có hơi trắng bệch, nhưng đó là bị tức. Lý thị thương hội, thế nhưng mà Tự Do Liên Minh mười tám cái thế lực lớn nhất một trong. Bình thường, coi như là những cái kia thế lực cường đại, cũng muốn đến nịnh bợ Lý thị thương hội. Không nghĩ tới, một đám nhỏ sơn tặc, cũng dám cùng chính mình, cùng Lý thị khiêu chiến rồi. Lúc này, khí tức lạnh thấu xương, lạnh giọng nói: "Họ Lôi, Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi càng muốn xông. Lý thị thân vệ."

"Có thuộc hạ." Năm mươi cái người mặc thiết giáp thiết giáp kỵ binh ầm ầm đồng ý. Nguyên một đám đứng thẳng lên thân hình, khí thế lập tức tiêu sát.

"Cho bốn tiểu thư san bằng cái này chỉ sơn tặc, đem cái này họ Lôi đầu chặt đi xuống, treo đến Thanh Thạch Trán trên cửa thành." Lý Bảo Bảo rút ra hàn quang trong suốt bảo kiếm, trực chỉ Lôi Thanh, Bá khí phi phạm nung nấu đạo.

"Vâng!" Thiết giáp kỵ binh, ngay ngắn hướng bạo rống một tiếng, chấn đắc người lỗ tai run lên.

Lý thị Thân Vệ Quân, hoàn toàn chính xác có hán kiều ngạo vốn liếng. Trong đó kém cỏi nhất, cũng là Hắc Thiết cấp đầu sĩ, huống chi mỗi người người mặc phòng ngự rất mạnh toàn thân thiết giáp, tầm thường mũi tên đao thương khó có thể phá phòng thủ. Tùy tiện đi ra cái ai, có thể nhẹ nhõm tiêu sát bảy tám cái sơn tặc.

Đáng tiếc, chiến tranh loại vật này, từ trước đến nay biến hóa thất thường, giao quyết hay thay đổi. Thực lực cường đại, tuy trọng yếu. Nhưng còn có các loại nhân tố, ảnh hưởng chiến tranh hướng đi, song phương thắng bại.

Tỷ như địa hình, sĩ khí, cùng với song phương thống soái đội một chút. Lôi Thanh từ nhỏ tự là tại Lôi gia giáo dục bên trong lớn lên, tuy nhiên Lôi gia so với cường thịnh thời kỳ, đã rất có không bằng. Nhưng đối với chính mình đệ tử giáo dục, nhưng lại chưa bao giờ buông lỏng qua. Dùng võ lập gia, trong nhà đàn ông nhiều phải đi tòng quân cái này một con đường dưới tình huống. Tiếp nhận các loại quân sự huấn luyện, thống soái huấn luyện cũng là chuyện đương nhiên. Lôi gia làm quân sự ngành sản xuất hơn một ngàn năm, quân sự tri thức dự trữ tích lũy, đương nhiên là thập phần phong phú. Đối với như thế nào thu nạp quân tâm, cũng là sáo lộ rất nhiều, biên tập thành sách sau giáo sư cho hậu thế.

Nếu không? Lôi Thanh thì như thế nào có thể ở thời gian cực ngắn nội, tự thu bọn này sơn tặc tâm? Thiên phú tuy trọng yếu, nhưng Hậu Thiên bồi dưỡng cùng mưa dầm thấm đất cũng là cực kỳ khẩn yếu.

Gặp đối phương dám dẫn đầu tiến công, Lôi Thanh cũng là thấy thiếu chút nữa một ngụm thổ huyết. Cái này gọi Lý Bảo Bảo Lý gia thiên kim tiểu thư, chẳng lẽ sẽ không học qua như thế nào chiến tranh sao? Mang theo một đám không có trình sát trọng giáp kỵ binh đến bối móc hắn đã cảm thấy có chút hiểm thấy rồi, không có ngờ tới tại đối phương chiếm cứ như thế đủ loại ưu thế phía dưới, còn dám tuyên bố muốn chém đầu của mình treo lên? Bề ngoài giống như loại người như ngươi, mới kêu trời đường có đường ngươi không đi a?

Lôi Thanh cũng không nghĩ tới chính mình điểm này đoán trúng. Lý thị cùng Lôi gia bất đồng. Người phía trước dùng thương lập nghiệp, dùng thương trị bang. Giáo sư bồi dưỡng gia tộc đệ tử phương hướng, dĩ nhiên là phần lớn là thể hiện tại một cái "Thương" chữ bên trên.

Nhất là Lý Bảo Bảo loại này dòng chính bên trong dòng chính, từ nhỏ muốn học đồ vật rất nhiều, nhất là muốn học việc buôn bán. Đối với như thế nào hành quân chiến tranh, một là không có hứng thú, mà là không có thời gian. Bình thường mà nói, căn bản không cần Lý Bảo Bảo suất quân xuất chinh các loại.

Cũng mất đi là bọn này thiết giáp kỵ binh coi như may mắn, nếu như chậm thêm đến hai ngày. Tùy theo Lôi Thanh làm nhiều một ít bố trí về sau, hoàn toàn có thể lợi dụng địa hình địa thế, cùng với đối phương thống soái năng lực thấp mà trả giá chút ít một cái giá lớn, toàn diệt 50 thiết giáp kỵ binh.

Nhưng dù vậy, Lôi Thanh một phương hiện tại sĩ khí như cầu vồng, cộng thêm có được rất mạnh địa thế ưu thế. Muốn đánh tan cái này chỉ Lý thị Thân

Vệ Quân, cũng không phải rất khó.

"Bắn tên."

Gặp việc đã đến nước này, đã đâm lao phải theo lao đầu Lôi Thanh, trong ánh mắt sát cơ lóe lên, bảo kiếm Băng Diễm vung lên, trầm giọng uống lên.

Tùy theo mệnh lệnh thoáng một phát, mấy chục mũi tên nhọn nỏ mũi tên, xen lẫn hơn mười đem phi búa ném lao. Dưới cao nhìn xuống, theo từng cái góc độ giống như châu châu giống như hướng đám kia thiết giáp binh kích bắn đi, trong không khí, kích động khởi duệ tiếng kêu gào âm thanh.

Lý thị thân vệ thật không phụ nổi danh, nguyên một đám thực lực cường đại, vung vẩy lấy chiến đao, kích động nổi lên từng đạo đao màn, đón đỡ ở không ít mũi tên ném lao. Chợt có một ít bỏ sót, nhưng thiết giáp phòng hộ rất nặng, một ít lực lượng chưa đủ mũi tên nhọn, đã rơi vào khỏi giáp bên trên, tóe lên một dãy Hỏa Tinh, di trượt thoáng một phát chênh lệch bay đi.

Thế nhưng cũng không phải là sở hữu mũi tên đều rơi vào khoảng không, nhất là mười hai đem Thiên Cơ nỏ bắn ra duệ mũi tên, tốc độ lại tạt lại hung ác, muốn đón đỡ ở rất khó. Đánh trúng thiết giáp về sau, phốc được một tiếng, dính vào đến thân hình vài tấc.

Thiên Cơ nỏ cũng không phải là cái gì vật tầm thường, uy lực cường đại, xuyên thấu lực kinh người. Lần trước tại Tà Thiên Thiên trong tay, liên Đạo Thánh hộ thể cương khí đều có thể xuyên phá. Tuy nói khi đó Đạo Thánh, đã ở vào nỏ mạnh hết đà, cương khí phòng ngự không tại đỉnh phong.

Nhưng Thánh giai cường giả một khi cương khí tại làn da bên trên cô đọng, cái loại này phòng ngự nhưng là sẽ so loại này thiết giáp còn muốn lợi hại hơn vài phần. Có thể thấy được, Thiên Cơ nỏ uy lực cường đại rồi.

Ngoại trừ Thiên Cơ nỏ bên ngoài, cũng có hai thanh góc độ xảo trá, do Hắc Thiết cấp cường giả phóng ra ném lao, nương tựa theo không tầm thường lực lượng cùng quán tính, xé toang thiết giáp phòng ngự, đã thương nặng đối phương.

Chỉ là vòng thứ nhất công kích, liền có bảy tám cái Lý thị thiết giáp binh kêu rên ngã xuống đất, thống khổ rên rỉ. Tiếp tục đứng trên chiến trường, chỉ vẹn vẹn có hơn bốn mươi cái rồi.

Nhưng vẫn chưa xong, Lôi Thanh muốn tới mấy chục mũi tên ném lao, lại là mặt không biểu tình lạnh giọng nói: "Phóng đá lăn rơi một, người bắn nỏ tiếp tục xạ kích."

"Tặc tử, đừng vội càn rỡ." Mắt thấy lấy đồng bạn chết thương thảm trọng, vài tên Thanh Đồng cấp cường giả, nhao nhao đấu khí bạo tạc, mặc lấy mấy chục cân nặng thiết giáp. Cũng là động tác tấn mãnh như Viên Hầu, mũi chân đốt các loại hòn đá, hướng Lôi Thanh leo lên đánh tới.

"Hừ, tự tìm đường chết." Lôi Thanh bạo quát to một tiếng: "Ngu xuẩn Lý Bảo Bảo, nhất định phải nhớ kỹ, là ngươi hại chết huynh đệ của mình."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Đuổi tận giết tuyệt

Chương 60: Đuổi tận giết tuyệt

"Vèo!" Lôi Thanh xuất thủ, nhưng dùng không phải bảo kiếm Băng Diễm, mà là một cây chỉ vẹn vẹn có nửa trượng đến lớn lên ném lao. Trong cơ thể đầu khí thiêu đốt, đem Thiên Lôi đầu khí rút vào ném lao bên trong, Lôi Điện Chi Lực dùng dùng nhẹ nhàng tạc lên, giống như là tấu vang lên một khúc vui sướng giết chóc tổ khúc nhạc.

Cánh tay phải hất lên. Mãnh lực quán ra, ném lao lóe ra điện quang xẹt xẹt, như một đạo thiểm điện giống như cực nhanh mà đi. Một gã thân thủ nhanh nhẹn Thanh Đồng Sơ giai cường giả, ba cái hai cái nhảy bỏ tới cao cao trên mặt đá, ngực nhưng lại đón nhận cái kia căn ném lao.

Phốc ~

Một tiếng hơi có vẻ trầm thấp xuyên thấu trong tiếng, Lôi Điện ném lao trực tiếp xuyên thấu lồng ngực của hắn, cực lớn trùng kích lực, đưa hắn vốn là trụ lưng không thân hình, hung hăng hướng về sau mang bay đi, thẳng tắp hướng phía dưới ngã đi.

Hai gã khác Thanh Đồng cấp đầu sĩ, thừa dịp lúc này trèo bay lên Lôi Thanh chiếm đoạt trên mặt đá. Nhưng là thân thể vẫn còn bay lên bên trong, gót chân chưa từng thẳng bằng chỉ tể, liền nghe được một tiếng vào đầu sét đánh tạc lên.

Lôi Thanh đã nhảy lên nửa trượng, kiếm làm đao dùng, thi triển ra một chiêu này 《trời quang sét đánh》. Theo cao lâm xuống, Băng Diễm tán ra thể lương hào quang, từ trên xuống dưới kéo lê một đạo u lam hào quang. Khí thể bá mãnh liệt hung ác, rất có một cỗ phá núi liệt địa, ngăn cản không thể ngăn cản tư thế.

Cái kia Thanh Đồng Sơ giai cường giả cũng có chút rất cao minh, thân hình bất ổn, vội vàng tằm đỏ hay vẫn là phản ứng cực nhanh giờ lên đao liền ngăn cản.

Keng được một tiếng kim thiết vang lên trong tiếng, tràn đầy lấy Thiên Lôi đầu khí Băng Diễm, sắc bén vô cùng. Trực tiếp đưa hấn chiến đao hết thấy hai đoạn, kiếm quang lau đầu của hấn mà qua, trăm nặng bờ vai của hấn. Lực lớn mà sắc bén, bỏ ra vai của hấn giáp, mũi kiếm tận xương ba thốn. Nhập vào cơ thể mà vào Lôi Điện đầu khí, tại trong cơ thể hấn kích động, lại để cho hấn quanh thân một cái chớp mắt lâm vào tê liệt bên trong, vốn là bất ổn hạ bàn một lão đảo.

Lôi Thanh sau khi hạ xuống thân hình xoay tròn, liền gần sát bên người của hấn. Mượn một cỗ thể xông, bả vai hướng bộ ngực hấn hung hăng va chạm, là một cái "Thiết Sơn dựa vào".

"Đồng" được một thanh âm vang lên sáng tiếng va đập ở bên trong, cái kia dùng chân duy ổn mà bị thương Thanh Đồng đầu sĩ, bị hung hăng địa đánh bay đi ra ngoài, lại là sống sờ sờ theo ba bốn trượng cao trên mặt đá té rớt xuống dưới.

Lôi Thanh có thể liên tiếp đánh lui hai gã Thanh Đồng Sơ giai, nhưng là đệ tam cái, cũng là bị hấn đứng vững tại trên mặt đá.

"Uổng." Một thanh chiến đao, kéo lê đường vòng cung, xen lẫn một cỗ nhuệ khí mùi phần nhạt sắc kim mang, hướng nghiêng nghiêng Lôi Thanh chém tới. Vậy đối với con mắt, hung ác bên trong lộ ra cô điển cuồng. Hiên nhiên bọn chiến hữu liên tiếp bị đánh bay, sống chết không rõ, lại để cho hấn sa vào đến cuồng bạo trong trạng thái.

Nhưng là Lôi Thanh đầu khí, cũng là ở vào hừng hực thiêu đốt trong trạng thái, quanh thân tràn đầy lực lượng cường đại, giống như Thiên Lôi có mãnh liệt địa sức bật.

Không lùi không tránh, ngược lại là toái bước cực tốc về phía trước lần đến gần, thủ đoạn run lên, bảo kiếm Băng Diễm tách ra như là pháo hoa sáng lạn hào quang, kiếm quang tầng tầng lớp lớp, thiêu đốt lên xì xì điện ý, như mộng huyền lướt ảnh, đẹp mắt, nhưng lại lộ ra một cỗ trí mạng khí tức.

Keng keng keng ~ thoáng qua tằm đỏ, đao kiếm liền giao kích bảy tám lần. Mà cái kia khí thể hung mãnh Thanh Đồng đầu sĩ, bị bức lui bốn năm bước, một kiếm điểm trúng bộ ngực hấn, lực lượng không lớn, lại là bị dày đặc chiến giáp phòng ngự ở tuyệt đại đa số trừng kích lực, kiếm quang chỉ đâm nhập bộ ngực hấn tấc hơn.

Nhưng là cường lực Thiên Lôi đầu khí, cũng tại kiếm quang thâm nhập vào trong cơ thể hấn lúc, rồi đột nhiên bộc phát, nổ vết thương của hấn đồng thời, lập tức liền theo hấn thân hình, tại hấn quanh thân kích động chạy.

Lần này, tuy nhiên xa không có khả năng trực tiếp điện giật chết hấn, nhưng làm hấn lập tức tê liệt cái một lượng tức quang cảnh nhưng lại đương nhiên. Không đợi Lôi Thanh ra tay, Khương Vũ cùng Dương Thiết Sơn đã lần thân mà lên, đao thương không lưu tình chút nào hướng hấn trút xuống mà đi, lại chém lại chọc lại để cho hấn lại là ngã xuống vách đá.

Dưới tình huống bình thường, cái này chỉ ven ven có ba bốn trượng cao khoảng cách, đối với mấy cái này Thanh Đồng cấp cường giả mà nói chỉ là chút lòng thành. Nhưng nếu như là thương thể tại thân, lại là quán rơi mà xuống, chính là mấy trượng khoảng cách cũng là chớp mắt là tới, không kịp làm quá nhiều phản ứng. Nhao nhao bị trọng ngã tại trên tảng đá, sau nửa ngày cũng không đứng dậy được.

Lúc ban đầu chính là cái kia bị ném lao đứt Thanh Đồng, xui xẻo nhất, thân hình đã bị trọng thương, lại là bị Lôi Điện Chi Lực tê liệt thân hình. Vận khí phi thường không tốt, khó coi cái ót đâm vào một khối nhô lên trên tảng đá.

"Phanh!" Ngay tiếp theo mũ bảo hiểm cùng một chỗ, tuôn ra một thanh âm vang lên, cái kia Thanh Đồng cường giả trực tiếp tự không một tiếng động, không biết là chết hay vẫn là quyết đi qua.

Những chuyện này, nói thì chậm, khi đó thì nhanh, tổng cộng mới ngăn ngừa mấy tức công phu gian, Lôi Thanh liền lại để cho ba cái Thanh Đồng cấp thối lui ra khỏi chiến trường. Còn lại son tặc bên kia, cũng bởi vì nó mũi tên cùng rơi mọc đá lần, nếu không ngăn cản được này chúng cường hung hấn thiết giáp các cường giả leo bên trên nhậm, còn thừa dịp loạn hơi có chút thu hoạch. Cho nhiều địch nhân lưu lại bảy tám cái sinh tử không rõ chiến hữu. Lại nói tiếp, Lôi Thanh hay vẫn là rất cảm kích Khảo Sơn Hồ tên kia. Tuy nhiên hấn về sau có chút lười biếng, nhưng ít ra tại một lúc mới bắt đầu, đối với mấy cái địa thế hiểm ác điểm phục kích bên trên, đều để lại một ít chiến tranh công cụ. Tỷ như những cái kia đá lăn rơi mọc. Số lượng không nhiều lắm, nhưng là có thể ứng phó một hồi nho nhỏ chiến đấu.

Toàn bộ chiến cuộc, tuy nhiên đã bắt đầu bất quá chính là mấy chục tức công phu, cũng đã là phân ra thắng bại. Đối phương đã tại thời gian cực ngắn nội, bị Lôi Thanh một đoàn người dùng địa lợi chi ưu thế hung hăng thông kích một phen, gây mười bảy mươi tám người, trong đó ba cái hay vẫn là Thanh Đồng cấp. Mặt khác, khai chiến đến nay, đối phương chính là cái kia Thanh Đồng Cao giai đại đội trưởng, liền dẫn mặt khác hai cái Thanh Đồng cùng bảy tám cái tinh nhuệ, chưa từng tham chiến, bảo hộ ở Lý Bảo Bảo. Cái này cũng sử dụng đối phương chiến lược, không có hoàn toàn phát huy ra đến.

Lý Bảo Bảo nằm mơ cũng không có ngờ tới, rõ ràng đối phương thực lực so với đối phương muốn cường rất nhiều. Vì sao tại vừa mới giao chiến, chính mình Thân Vệ Quân tổn thất tự lớn như vậy? Lý thị Thân Vệ Quân, thế nhưng mà Lý thị thương hội tinh anh quân đội, cũng là chiêu bài. Làm sao có thể hội bị một đám nho nhỏ son tặc?

Sắc mặt trắng bệch mà tâm thương yêu không dứt, mỗi chết một người, đều làm cho nàng một hồi rung động rung động. Quả nhiên là như người kia chỗ

uống, là nàng ngu xuẩn, hại chết những huynh đệ này. Tại biết rõ ở vào bất lợi địa thế nội, còn hạ lệnh cường công.

Chiến trường thảm thiết cùng tàn khốc, tại lúc này đây nho nhỏ hồ khiêu hiệp trong chiến đấu, liền có thể thấy được lổm đổm.

Đối phương Thanh Đồng Cao giai đại đội trưởng, hiển nhiên muốn so với Lý Bảo Bảo nhiều chút ít kinh nghiệm chiến đấu. Thấy thất bại phía dưới, chiến cuộc đã không thể vẫn hồi, mặc dù lúc này mọi người liều chết tác chiến, cũng nhiều lắm là tự là đánh chết mười mấy cái son tặc mà thôi. Duy nay chỉ mà tính, các huynh đệ chết sạch không sao cả, nhưng là, nhất định phải bảo hộ tiểu thư an toàn rút lui khỏi.

Nếu không, hẳn cũng không dám tưởng tượng, thân phận tôn quý vô cùng tiểu thư, một khi rơi xuống bọn này to gan lớn mật cường đạo trong tay, sẽ có cái gì thể thảm kết cục.

Người nọ giờ lên chiến đao, cuồng quát một tiếng: "Các huynh đệ, lưu lại mười cái kê lốt sau. Bảo hộ tiểu thư, chúng ta lui lại. Chỉ cần tiểu thư còn sống, tự nhất định sẽ thay chúng ta báo thù rửa hận."

"Rống!" Bên trong một cái Thanh Đồng Sơ giai, lúc này tự mình suất lĩnh chín cái thiết giáp thân vệ, tạo thành bức tường người, chắn phía trước. Vung vẩy lấy chiến đao, không ngừng rời ra những cái kia mũi tên ném lao. Không phải không thừa nhận, cái này chỉ Lý thị thiết giáp thân vệ, độ trung thành hay vẫn là cực cao.

Thanh Đồng Cao giai đại đội trưởng, thì là đem người che chở Lý Bảo Bảo, dọc theo đường núi, hướng về sau lui lại.

"Muốn chạy? Các huynh đệ, giết! Một cái cũng đừng phóng chạy." Lôi Thanh cười lạnh một tiếng, dưới cao nhìn xuống, lại là ném ra một thanh ném lao, xen lẫn tránh Điện chỉ lực, đâm xuyên qua một cái thiết giáp binh lồng ngực. Theo trên mặt đá cao cao nhảy xuống, lại là dùng kiếm làm đao, dưới cao nhìn xuống một cái hung mãnh chiêu số, trời quang sét đánh hướng cái kia kê lốt sau Thanh Đồng Sơ giai chém tới, áo choàng, bị không khí cổ dâng cao cao giờ lên. Lại để cho hắn thoát nhìn, vẫn còn giống như một đầu nhỏ lên cao lướt xuống sân mỗi hung cầm.

Thanh Đồng Sơ giai đầu sĩ tuy nhiên kiệt lực ngăn cản, nhưng lại nan địch Lôi Thanh khí thế như cầu vồng. Trực tiếp bị một kiếm liên đao dẫn đầu nón trụ, toàn bộ chém ra, sắc bén Băng Diễm, trăm tiến vào đầu của hắn che cốt trộn vụn ba thốn.

Một kiếm bị mất mạng.

Lôi Thanh tu vi, trọn vẹn so với hắn cao ba cái tiểu cảnh giới, còn lại bất luận là khí thế, đấu kỹ, hay vẫn là tranh đấu kinh nghiệm, đều tại phía xa hắn phía trên. Một kiếm có trận chiến này tích, cũng là chuyện đương nhiên.

Như thế uy mãnh khí phách lão Đại, cộng thêm một hồi nhẹ nhàng vui vẻ đâm đĩa lấy yếu thắng mạnh chiến đấu, đủ để cho bọn son tặc huyết dịch thiêu đốt. Tại Lôi Thanh một tiếng bạo rống bên trong, cũng là một cỗ nhiệt huyết phun lên đầu, vù vù uống uống vung vẩy lấy binh khí nguyên một đám nhảy xuống đi chiến đấu.

Một phương là khí thế tăng vọt, dùng chúng lẫn quã, còn bên kia là lưu lại kẻ cuối chịu chết bộ đội. Lôi Thanh trong thủ hạ, cũng không phải đều là không nhập lưu tiểu binh, vụn vặt lẻ tẻ, mười nhiều cái Hắc Thiết cấp vẫn phải có.

Huống chi, còn có Lôi Thanh cái này đầu Thanh Đồng đỉnh phong, như Sát Thần Mãnh Long ở đây. Dùng Lôi Thanh tu vi hiện tại thực lực, cho dù một mình chống lại cái này mười cái thiết giáp binh, chỉ cần cho chút ít hắn thời gian cùng trả giá chút ít bị thương một cái giá lớn, cũng có thể từng cái tiêu diệt toàn bộ mất.

Trong lúc nhất thời, kêu thảm thiết liên tục, huyết nhục bay tứ tung. Chiến tranh thảm thiết, lúc này hiển thị rõ không bỏ sót.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Mạng của ta, chỉ nắm giữ ở trong tay mình

Chương 61: Mạng của ta, chỉ nắm giữ ở trong tay mình

Kê lốt sau một đám thiết giáp thân vệ, hoàn toàn chính xác rất anh dũng, liều chết ngăn cản son tặc. Nhưng là, tại Lôi Thanh suất lĩnh phía dưới, son tặc sĩ khí sục sôi phần khởi đã đến cực hạn.

Ngắn ngủn tầm mười tức thời gian, tự triệt để đem kẻ cuối thiết giáp thân vệ nuốt hết. Trong đó, chết thương tại Lôi Thanh trong tay, trước sau trọn vẹn bốn cái.

Thanh Đồng Cao giai đại đội trưởng, lúc này họ lấy Đại tiểu thư của bọn hắn còn không có chạy ra rất xa đây này.

Lôi Thanh trận chiến này, ý vào địa lợi xu thế cùng đối phương thống soái bất lợi, đại phát thần uy, cũng là giết được nhiệt huyết sôi trào. Nhưng hắn cũng thập phần tinh tường, nếu như trận chiến này không thể đem cái kia Lý đại tiểu thư trao đưa tới tay, tựa là một hồi thất bại chiến đấu.

"Tất cả mọi người, truy." Lôi Thanh một ngựa đi đầu thi triển đã xuất thân pháp Bôn Lôi Thiểm, thân hình chạy đi, tựa như tia chớp. Mũi chân mỗi điểm thoáng một phát địa, liền có thể sáng ngời ra hai ba trượng xa. Đạt tới tiểu thành cảnh giới Bôn Lôi Thiểm, chính là Lôi Thanh sở trường tuyệt chiêu đặc biệt một trong.

Phối hợp với Lôi Thanh đã Thanh Đồng đình phong Thiên Lôi đấu khí, ngăn ngừa mười mấy hơi thở, Lôi Thanh cũng đã dẫn đầu đuổi theo đám người kia. Phía sau có một tiền lớn huynh đệ tại trợ giúp cảm giác, thật đúng là không tệ, Lôi Thanh có thể không hề có kỵ sát nhập cái này trong đám người, thỏa thích phát huy ra hắn lực chiến đấu lớn nhất.

Nếu không, nếu như Lôi Thanh một mình một người gặp được cái này vũ khí tốt, thấp nhất cấp bậc đều muốn Hắc Thiết cấp một đám địch binh. Duy nhất có thể làm một chuyện, tựa là lập tức chạy trốn chết.

"Lý đại tiểu thư, ngươi còn muốn chạy trốn đi nơi nào?" Lôi Thanh hoành lấy thân thể dẫm nát trên vách đá dựng đứng, thân hình lướt đi liên tiếp giống như quỷ mị tàn ảnh, trong tay Băng Diễm lóe lên, tuôn ra từng đạo sáng chói Lôi Quang kiếm quang.

Hai cái Hắc Thiết cấp thiết giáp binh, giữa tiếng kêu gào thê thảm, bị Lôi Thanh hung hăng đã đâm trúng lồng ngực, máu tươi tại chỗ.

Tựa khi bọn hắn vừa mới kịp phản ứng lúc, Lôi Thanh đã xuất hiện ở chi đội ngũ này trước mặt. Hơn hai mươi người, cơ hồ mỗi người mặc thiết giáp. Cho dù Thanh Đồng cấp cường giả đối với mấy cái này sức nặng không quan tâm, thực sự chung quy muốn so với ăn mặc da mềm giáp Lôi Thanh tốc độ chậm rất nhiều. Huống chi, Lôi Thanh vốn là tu vi tương đối cao, thân pháp xuất chúng.

Cái kia Thanh Đồng Cao giai đại đội trưởng, ngăn đã ngừng lại chuẩn bị trên tình thế cấp bách trước dốc sức liều mạng Lý Bảo Bảo. Mà là tiến lên hai bước, giải khai đầu của hắn nón trụ, lộ ra một trương hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, thanh niên nam tử khuôn mặt. Sắc mặt có chút khó chịu nhìn chăm vào Lôi Thanh: "Huynh đệ, chúng ta lần này tổn thất đã đủ thảm trọng rồi, cần gì phải đuổi tận giết tuyệt? Đem chúng ta Lý thị thương hội hương trong chết đặc tội?" Hắn trong lòng cũng là rất đau, sớm biết đám này son tặc đột nhiên tầm đó trở nên như thế dũng mãnh không sợ...

Kỳ thật ai cũng biết, bọn này thiết giáp thân vệ thực lực, muốn tại phía xa bọn này son tặc phía trên. Là liền Lôi Thanh mình cũng thừa nhận, nếu như là tại bên trên bình nguyên gặp được như vậy một chi 50 người thiết giáp kỵ binh hạng nặng, như bọn này son tặc đồng dạng dưới trướng, nếu như số lượng không có vượt qua 300 cái, Lôi Thanh xác định vững chắc quần đi.

Như thế trầm trọng thiết giáp kỵ binh hạng nặng, thân thể thực lực lại mạnh, cười chiến mã, tại bên trên bình nguyên đánh tan, thậm chí là nghiền áp mấy lần tại mình đám ô hợp, đó là dễ dàng.

Đáng tiếc chính là, bọn hắn tại một hoàn cảnh ác liệt ruột dè trên đường núi, gặp một đám sĩ khí bạo rập son tặc.

Đương nhiên, cái này muốn trách đối phương thống soái không hiểu chiến tranh. Đối với một cái hợp cách Tướng Quân mà nói, cơ bản nhất đạo lý chính là muốn xâm nhập hiểu rõ chính mình dưới trướng tác chiến năng lực, cùng lớn nhất phát huy năng lực thời gian địa điểm, sau đó tận khả năng đem chiến trường thiết đứng ở đó ở bên trong. Tự nhiên, càng cần nữa tận lực tránh cho những cái kia không đề ý tới chính mình hoàn cảnh.

Lôi Thanh ngăn cản, đã lại để cho bọn này thiết giáp binh biết rõ mình đã không có biện pháp lại phá vây rồi, chỉ phải tìm kiếm cách khác rồi.

Lúc này, đằng sau bọn son tặc, phần phật lập lao đến, cầm trong tay các loại binh khí, thần sắc phấn khởi đã đến cực hạn. Hôm nay một trận, đánh cho thật sự quá sung sướng, những cái kia làm cho người sợ thiết giáp binh, giống như là một đám gà đất chó kiểng giống như, bị bọn hắn một đám son tặc đuổi cho chặt vật chạy thực mạng.

Son tặc tính kỷ luật không được, Lôi Thanh còn không có cẩn thận dạy dỗ đã qua. Lúc này kêu loạn, liền có mấy cái phấn khởi gia hỏa chăm chăm vào Lý Bảo Bảo mãnh liệt xem, mãnh liệt nuốt nước miếng. Sống cả đời, còn chưa thấy qua như vậy kiêu ngạo, cao quý, đẹp mắt nữ nhân này. Bọn hắn cũng không phải dám nói đem nữ nhân này cho bọn hắn, khá tốt lúc này có thể nghĩ đến chút ít lão Đại.

"Lão Đại, chúng ta đem nữ nhân này đoạt lại Mãnh Hổ Cuồng, cho lão Đại người đương áp trại phu nhân a?" Đám này son tặc rất không quá nhiều văn hóa cùng kiến thức, đối với cường đại Lý thị thương hội cũng là kiến thức nửa vơi, giới hạn tại Thanh Thạch Trấn những thế lực kia. Cũng không thập phần hiểu rõ Lý thị thương hội là cái quái vật khổng lồ.

"Vô liêm sỉ, người nói cái gì? Muốn chết. Chúng ta cùng bọn hắn liều mạng."

Son tặc khẩu không che lấp, lại để cho vốn là muốn đàm phán Lý thị đám thân vệ, bắt đầu tình cảm quần chúng xúc động. Nguyên một đám kích động vung vẩy lấy chiến đao, chuẩn bị liều chết một trận chiến.

"Đều cầm miệng." Lôi Thanh vận đủ đấu khí, đem thanh âm chấn động đi ra ngoài, nặng nề mà rơi xuống mỗi người trong lỗ tai. Ánh mắt lạnh lẽo ác liệt cách thiết giáp binh, trừng mắt liếc tại chỗ ở hậu phương bọn son tặc: "Kêu loạn, như cái gì lời nói? Còn nhớ rõ ta ngày hôm qua cùng các người nói cái gì sao? Từ hôm nay trở đi, chúng ta cũng không phải là son tặc rồi."

Lôi Thanh hiện tại uy vọng, tại đây bày tặc binh trong suy nghĩ, đã lần nữa bành trướng. Cho tới bây giờ, rất nhiều người đã bắt đầu thiết tình sùng bái gỡ

mình thanh đến rồi. Nhà mình lão Đại, lại soái lại mãnh liệt, trước trước sau sau chém liên tục bốn cái Thanh Đồng cường giả, nhiều cái Hắc Thiết cấp. Còn mang theo mọi người, đánh ra xinh đẹp như vậy một trận chiến.

Bởi vậy, Lôi Thanh rất có tác dụng, bọn sơn tặc lập tức nguyên một đám câm miệng, nhô lên lồng ngực, đứng thẳng người, tốt như chính mình thật không phải là sơn tặc đồng dạng.

Lôi Thanh nhìn thoáng qua sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt lóe ra phần nộ cùng cừu hận chỉ sắc. Ngược lại nhưng lại liếc về phía coi như có lý trí đại đội trưởng, hừ lạnh nói: "Người ngoài miệng nói hay lắm nghe, đương ta là nào tàn sao? Xem các người Đại tiểu thư ánh mắt sẽ biết, ta hôm nay không đối với người nhóm chém tận giết tuyệt, ngày mai các người sẽ đối với ta chém vào giết tuyệt. Huống chi, chuyện này là ta lựa đi ra đây sao? Các người Đại tiểu thư thế nhưng mà tuyên bố, muốn san bằng chúng ta, còn muốn đem Lôi mỗ đầu động ở Thanh Thạch Trấn trên cửa thành đây này. Theo các người Đại tiểu thư gọi ra câu kia ngu xuẩn mà ngu ngốc bắt đầu, chúng ta cũng đã là không chết không ngớt từ địch, đuổi tận giết tuyệt cũng tại hợp tình lý."

Tuy nhiên những cái kia thiết giáp thân vệ đối với Lý thị thập phần trung thành, nhưng nghe được Lôi Thanh những lời này, trong nội tâm nửa điểm nghĩ cách không có đó là giả dối. Hoàn toàn chính xác, khi đó những sơn tặc này khách khách khí khí đích, cũng không muốn đánh nhau. Có thể Đại tiểu thư cường ngạnh cùng chủ động xuất kích, nhưng lại hư mất đại sự. Kỳ thật, cho dù muốn động thủ tiêu diệt bọn này sơn tặc, cũng dừng tại khi đó động thủ à? Trờ về nhiều gọi những người này, dựa theo bình thường chiến tranh thủ đoạn, đây bình bọn này sơn tặc, đó là chuyện dễ dàng.

Cái kia Lý Bảo Bảo, tựa hồ cũng cực kỳ hối hận trước khi quyết định, cắn được bờ môi đều cắn chảy máu rồi, nhưng ánh mắt, nhưng lại gắt gao nhìn thẳng Lôi Thanh.

"Ha ha, ta mình bạch đạo lý này." Cái kia Thanh Đồng Cao giải đại đội trưởng cười khò một cái nói: "Ta gọi là vân, là Lý thị Thân Vệ Quân hai đoàn thứ chín đại đội trưởng đại đội trưởng. Nghe lần này số, huynh đệ ngài nên tỉnh táo chúng ta Lý thị thương hội lực lượng mạnh cỡ bao nhiêu? Cho dù hôm nay người đem chúng ta toàn bộ giết chết, cũng tuyệt đối tránh khỏi Lý thị thương hội đuổi giết, cho dù đuổi tới chân trời góc biển, người cũng trốn không thoát."

Lời này, lại để cho Lôi Thanh sắc mặt có chút trầm xuống: "La vân, là người Lý thị đã muốn giết ta rồi, ta cần gì phải đối với các người khách khí? Về phần đuổi giết, ta cũng là thói quen. Ta là người mệnh không đáng tiền, trước khi chết, có một Lý thị Đại tiểu thư cùng ta cùng một chỗ chung phó Hoàng Tuyền, nghĩ như thế nào đều như thế nào cảm thấy có lợi nhất? Hãy bớt sàm ngôn đi, hoặc là thúc thủ chịu trói, tùy ý ta xử lý. Hoặc là, huyết chiến đến cùng, các người mỗi người đều muốn phơi thây tại chỗ."

Cái kia Lý Bảo Bảo kỳ thật cũng rất thông minh, tự biết vừa rồi chính mình làm sai chuyện. Hiện tại, dù là nàng lại phần nộ, cũng không nói gì. Mà là đem quyền quyết định giao cho là đại đội trưởng.

La vân có trách nhiệm trên người, nào dám lãnh đạm? Hiện tại chính yếu nhất, tự nhiên là muốn bảo trụ Lý tiểu thư an toàn. Tiếp theo, mới là mình chút ít các huynh đệ tánh mạng.

Hắn cường đề lại phần nộ cảm xúc, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu nói: "Huynh đệ, lời nói cũng không thể nói như vậy. Oan gia nghi giải không nên kết. Nếu như người chịu hiện tại thả chúng ta đi, ta có thể thỉnh tiểu thư dùng Lý thị thương hội danh dự đến đảm bảo, chuyện này dừng ở đây, tuyệt đối sẽ không đối với huynh đệ người trả thù."

"Nghe rất tốt đẹp." Lôi Thanh gánh vác lấy hai tay, lạnh nhạt nói ra: "Đáng tiếc, ta không tin."

"Huynh đệ kia người muốn thế nào mới có thể tin tưởng?" La vân áp chế phần nộ, thấp giọng bồi vừa cười vừa nói: "Dù sao cũng phải khai cái giá đi ra."

"Mạng của ta, chỉ nắm giữ ở trong tay mình." Lôi Thanh nói xong lời cuối cùng một chữ thời điểm, nhưng lại đột nhiên động, thân hình lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Uy phong bát diện

Chương 62: Uy phong bát diện

Thân như tia chớp, tạt như Bạo Lôi.

Bôn Lôi Thiểm thân pháp bị Lôi Thanh vận dụng đến cực hạn, mục tiêu trực chỉ là vân sau lưng Lý Bảo Bảo.

"Người làm..." La vùn cũng là phản ứng cực nhanh, thân hình chấn Lôi Thanh trước mặt. Nổi giận, chiến đao hóa thành một cỗ thê lương đao mang, hung hăng hướng Lôi Thanh chém tới. Hấn từ nhỏ là cô nhi, bị Lý thị thu dưỡng, lại hao tổn đại lượng tài nguyên bồi dưỡng, mới có thành tựu hiện tại. Lý thị đối với hấn, xem như ân trọng như núi. Cho dù là bất cứ giá nào tánh mạng không muốn, cũng muốn bảo trụ tiểu thư.

"Cút ngay." Lôi Thanh cũng là mắt hồ trợn lên, bạo rống lên một tiếng. Thiên Lôi đầu khí, vận chuyển tới cực hạn, tại quanh thân mỗi một chỗ thiêu đốt, hóa thành vô cùng vô tận sức bật.

Thủ đoạn kinh đạo run lên, Băng Diễm hóa thành hơn mười đạo kiếm quang, tầng tầng lớp lớp hướng hấn trùm tới.

Lôi gia chiến quyết, dùng Thiên Lôi đầu khí vì Nguyên lực, chú ý nhanh hung ác chuẩn. Từ trước đến nay này đây công đối công, dùng công đòi (thay) phòng, chưa từng có từ trước đến nay, không phải địch chết là ta mất mạng. Chỉ cần địch nhân hơi có thư giãn hoặc là khiếp đảm, sẽ gấp ném đến đau khô, thậm chí là trả giá tánh mạng một cái giá lớn.

Theo Lôi Thanh kinh nghiệm chiến đấu cùng tu vi không ngừng nhắc đến thăng, đối với cái này một điểm lĩnh ngộ, cũng là càng lúc càng thâm nhập.

Bang bang bang, liên tiếp kim thiết vang lên trong tiếng, la vùn đao thế đã hoàn toàn bị phá vỡ. Mà Lôi Thanh nghiệp dĩ kinh lẩn vào đến hấn bên cạnh thân, bả vai quét ngang trụ đựng tới.

"Thiết Sơn dựa vào "

Cũng không phải là Thiên Lôi Chiến Quyết bên trên chiêu số, mà là một chiêu bình thường đấu kỹ. Nhưng là tại Lôi Thanh Thanh Đồng đình phong đấu khí hạ thi triển ra, uy lực thập phần không tầm thường, đơn giản thực dụng, nhưng nếu không có lực lượng cường đại đến thi triển chiêu này, tựa là tự tìm đường chết.

"Đồng" một tiếng, la vùn liền người mang giáp, tiểu 200 cân thân hình bị hung hăng địa đụng bay ra hai ba trượng. Ngực bị đụng chỗ, thiết giáp rõ ràng lõm vào, sắc mặt trắng nhợt, phốc được một ngụm phún ra máu tươi.

Còn lại thiết giáp bình cũng là phản ứng cực nhanh, nhao nhao la lên đem chiến đao hướng Lôi Thanh mời đến đi. Bọn này thiết giáp thân vệ, mỗi một cái đều là Hắc Thiết cấp đấu sĩ, thân thể tổ chất cùng lực lượng cường đại, xa không tầm thường quân tốt có thể so sánh với. Coi như là Lôi Thanh loại này tu vi, bị hơn mười hai mươi mạnh như vậy binh vây quanh dây dưa ở, cũng cơ hồ là chỉ còn đường chết.

"Rống!" Lúc này Lôi Thanh, cũng là trong nội tâm kích cang, ở vào nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa chiến đấu trong khoái cảm, Hồ Khiếu một tiếng. Huyết dịch tại đầu khí thiêu đốt xuống, sôi trào một mảnh.

Trong đôi mắt, tràn ngập hưng phấn mà tàn khốc ý tứ hàm xúc. Thân hình nhoáng một cái, lại là một chiêu sấm sét vang dội xuất hiện, đạo đạo kiếm quang đình đình phòng ở ba bốn đem chiến đao, bức lui mấy người. Tốc độ cơ hồ chưa giảm, duỗi ra một tay, hướng Lý Bảo Bảo chụp tới.

"Tiểu thư chạy mau."

Hai gã thiết giáp thân vệ găm thét ngăn lại, chiến đao dùng bá đạo lực lượng, hướng Lôi Thanh chém tới.

"Muốn chết." Lôi Thanh sau lưng áo choàng vung lên, thân hình tại áo choàng che lấp xuống, nhẹ nhõm chớp liên tục hai cái, tránh đi đao mang sau cắt nhập hai người trước người. Bảo kiếm Băng Diễm dùng giáo quyết góc độ, từ đuôi đến đầu đâm đi, tinh chuẩn vô cùng theo hấn mũi bảo hiểm cùng khô giáp trong khe hở cắt đi vào, đâm trúng cổ của hấn.

Giữa tiếng kêu gào thê thảm, máu tươi bảo tấp đồng thời. Lôi Thanh thân hình xoay tròn, quyền kinh hung mãnh đánh ra.

Oanh ~ như mùa xuân ở bên trong tiếng thứ nhất sấm vang giống như, tới như vậy đột nhiên cùng mãnh liệt, chấn đắc người lỗ tai run lên, ý thức chỗ trống.

Phanh ~ thiết quyền không hề xinh đẹp nên trúng bộ ngực của hấn, đánh cho ngực giáp chỗ nhiều hơn một cái thật sâu lõm quyền ngành. Lực va đập đem cái kia thiết giáp thân vệ đánh cho đập đập đập liên lủi lại mấy bước, đâm vào đồng bạn của hấn trên người chúng.

Đến tận đây, Lý Bảo Bảo trước người không môn đã mở rộng ra, không còn có người có thể ngăn cản Lôi Thanh bắt giặc trước bắt vua chiến thuật. Đối mặt Lý Bảo Bảo cái kia phần nộ và hoảng sợ ánh mắt, một bộ mặt mày thất thố, ta thấy yêu tiếc bộ dáng. Lôi Thanh trong ánh mắt, nhưng lại lạnh lùng một mảnh, không có chút nào thương hương tiếc ngọc ý định.

Trực tiếp hướng là điều hâu thảo con gà con giống như hướng nàng bắt mà đi.

Cái kia phó coi thường mà xem thường ánh mắt, lại để cho Lý Bảo Bảo kinh hoàng ngoài, nhưng lại xấu hổ tăng nhiều. Chính mình thừa nhận, đích thật là xem thường người nam nhân này, thế cho nên làm ra một loạt đủ loại sai lầm quyết định.

Nhưng là, cũng không có nghĩa là, nàng Lý Bảo Bảo, có thể mặc cho người khác xem nhẹ cùng khinh bỉ. Người cho ta Lý Bảo Bảo là tay trái gà không chặt nhu con gái yếu ớt sao? Lúc này, trong tay hoa lệ bảo kiếm tách ra một đạo nhân nhật lục sắc quang mang, hướng Lôi Thanh cái con kia to gan lớn mật móng vuốt chém tới. Kiếm Thế lại tạt lại hung, ngược lại là hơi có chút kiếm thuật nội tình.

Hơn nữa nàng Mặc thuộc tính đầu khí tu vi tựa hồ cũng không yếu, có lẽ có Thanh Đồng Trung giai cấp độ.

Đáng tiếc, nàng như vậy một thân phận tôn quý thiên kim đại tiểu thư, như thế nào lại còn sống tử tương bác kinh nghiệm đầu này? Nàng đủ loại tiêu chuẩn, chống đỡ chết thì ra là cùng mới xuất đạo Lôi Thanh không sai biệt lắm. Nàng sợ dĩ tuôi còn trẻ, thì có phần này tu vi. Ngược lại cũng không phải là nói nàng tại trên việc tu luyện nhiều cố gắng, chỉ có điều Lý thị thật sự rất có trước rồi, tài nguyên thập phần dồi dào dưới tình huống xây đi ra. Hơn nữa nàng lựa chọn công kích không được, nhưng sự khôi phục sức khỏe rất mạnh. Một hệ đầu khí, cũng là bởi vì Một hệ đầu khí đối với dưỡng nhan mỹ dung, thoải mái da thịt có lớn hơn chỗ tốt mà thôi.

Mà lúc này Lôi Thanh, nhưng lại đã trải qua rất nhiều lần sinh tử tương bác, từng bước một theo địch nhân máu tươi cùng trong thi thể đi tới. Rất nhiều lần, mệnh huyền một đường, cơ hồ chết đi. Một thân tu vi thực lực, cũng là đang không ngừng đánh bóng bên trong, dần dần thành trưởng cho tới bây giờ.

Cả hai ở phương diện này, vốn cũng không phải là cùng một cái cấp độ chỉ nhân. Lý Bảo Bảo thể công tuy nhiên nhìn như hung mãnh, nhưng nàng chống đỡ chết cũng không quá đáng là cùng người đầu đầu kiếm, chơi đùa chơi đùa mà thôi, lại ở đầu trải qua chính thức giết chóc vật lộn?

Tại Lôi Thanh trong mắt, nàng thật đúng là thuần túy một cái không có đầu khí tu vi động tác võ thuật đẹp. Cổ tay khẽ đảo, liền nhẹ nhõm tránh qua, tránh né nàng một kiếm, trở tay bắt được cổ tay của nàng. Thiên Lôi đầu khí xâm trong cơ thể nàng.

Dòng điện như xà, trong chớp lát liền đi khắp toàn thân của nàng. Tê dại khó nhìn dòng điện, lập tức đem nàng tê liệt. Thân hình mềm nhũn, nín được một tiếng liền đứng không vững té xuống.

Lôi Thanh một gần sát, chặn ngang đem nàng quơ lấy, không đợi nàng kịp phản ứng. Lạnh như băng bảo kiếm Băng Diễm, tựa gác ở trên cổ của nàng. Lạnh lẽo mũi nhọn, chăm chú dán sát vào cổ nàng bên trên da thịt tuyết trắng bên trên. Chỉ cần địa hân hơi chút dùng sức nửa phần, có thể nhẹ nhõm cắt cổ họng của nàng.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Theo Lôi Thanh vừa bắt đầu thân hình khẽ động, đến cuối cùng phá vỡ trùng trùng điệp điệp trở ngại, bắt ở Lý Bảo Bảo, bắt quá ngắn ngủn sáu bảy tức quang cảnh mà thôi. Nhưng chính là cái này liên tiếp kịch liệt chiến đấu, người xem là hoa mắt, không kịp nhìn.

Nhất là ở hậu phương chắn lộ cái kia bảy Lôi Thanh dưới trường bọn sơn tặc, thì là nguyên một đám ghen hờn nhìn trần trối, không thể tin được. Nhà mình lão Đại, thật sự quá lợi hại, quá hung tàn rồi. Đối thủ, thế nhưng mà hai mươi mấy người thiết giáp binh a, còn có một là Thanh Đồng Cao giai cường giả. Nhưng này cái gọi là vẫn cái gì, lại bị lão Đại va chạm tự phi.

Bọn sơn tặc, thấy nguyên một đám hô hấp dồn dập, con mắt đỏ lên. Đánh đáy lòng, đối với lão Đại kính ngưỡng chi tâm, như cuộn cuộn nước sông, không ngọt không dứt. Lão Đại thật sự quá cường đại, quá uy phong. Đối với Lôi Thanh sùng bái cảm giác, càng ngày càng sâu khắc. Trước kia chính là cái kia tên gì Khảo Sơn Hồ, cùng lão Đại so với, quả thực heo chó không bằng a.

"Đều dùng tay." Lôi Thanh trầm thấp một khiển trách, uống ở thẹn quá hoá giận la vẫn cùng một đám tử thiết giáp binh. Nguyên lai, địa vị của bọn hân rất cao, lòng tự trọng cũng rất mạnh. Nhưng hôm nay, cũng là bị cái này nho nhỏ sơn tặc đầu lĩnh nhiều lần chà đạp mà chà đạp rồi.

"Người đến tốt cùng muốn làm gì?" La vẫn sắc mặt tái nhợt mà cực kỳ khó coi, vốn cho là này sơn tặc đầu lĩnh cho dù so với chính mình tu vi hơi cấp một trù. Nhưng hai người giao chiến, không thiếu được mấy chục hiệp có thể độ sức. Có thể sự thật, thường thường là như vậy tàn khốc, chính mình trong tay hân, thành lĩnh liền hai chiêu đều không có đi đây.

Phần nộ quy phần nộ, nhưng la vẫn trong lòng cũng là ần ần đối với Lôi Thanh người này đã có chút ít kính sợ. Kể cả mặt khác thiết giáp binh, tuy nhiên dùng đao chỉ vào Lôi Thanh, nhưng trong nội tâm, nhưng lại quả thực không muốn cùng cái này khủng bố nam nhân là địch.

"Ta nói rồi, mạng của ta, chỉ biết nắm giữ ở trong tay mình." Lôi Thanh lạnh nhạt nói: "Các người Lý thị danh dự cùng cam đoan, ha ha, thật sự rất không đáng tin cậy."

"Phóng ~, ách. Người nói vậy." Lý Bảo Bảo tuy nhiên bị hân bắt, quanh thân bị dòng điện kích rất đúng như mọi khó nhìn, tứ chi mềm yếu mà không có lực phản kháng. Nhưng nghe được hân như thế chửi bới Lý thị, cũng là không khỏi phần nộ mắng lên.

"Ta nói vậy? Ân, coi như ta nói vậy tốt rồi." Lôi Thanh không sao cả cười cười: "Tốt rồi, hiện tại các người tôn quý Lý đại tiểu thư, đã là tù binh của ta rồi. Chúng ta bây giờ có thể nói chuyện, Lý thị, nguyện ý xài bao nhiêu tiền đến chuộc đồ nàng?"

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Công phu sư tử ngoạm

Chương 63: Công phu sư tử ngoạm

"Cái gì? Người dám bắt cóc tiểu thư, vợ vết tài sản Lý thị?" La Vân cũng cho Lôi Thanh lá gan lại càng hoảng sợ, phần nộ nói: "Người chẳng lẽ không biết làm như vậy hậu quả sao?"

"Hậu quả? Ta thập phần tinh tường." Lôi Thanh không sao cả nói: "Các người Lý thị là bá chủ, phú khả địch quốc, thế lực không lồ. Lôi mỗ tại các người Lý thị trong mắt, giống như là một chỉ tiêu con kiến nhỏ, dễ dàng có thể bóp chết. Cho nên, ta loại lũ tiểu nhân này vật, con kiến nhỏ. Tại các người Lý đại tiểu thư muốn lộng chết của ta thời điểm, ta nên thành thành thật thật quỳ xuống khấu tạ đại ân, cái gì phản kháng a, phản giết a, cầm địch a. Đối với các người mà nói đều là không thể tha thứ đại nghịch bất đạo a?" Nói xong, Lôi Thanh có chút xem thường nhìn la vân liếc.

La vân sắc mặt khế biến thành hơi xấu hổ, lại nói chuyện này đích thật là Lý thị chọn lên. Nhưng lúc này, tiểu thư cũng là bị hấn chộp trong tay, la vân cũng căn bản không dám lại chọc giận Lôi Thanh, đành phải nói: "Lôi huynh đệ, chuyện này là chúng ta Lý thị sai lầm quyết định. Ngài nói nói xem, người muốn bao nhiêu đền bù tổn thất mới bằng lòng bỏ qua?"

"La vân, bắt kẻ ta, lại để cho bị hấn giết." Lúc này Lý Bảo Bảo, cũng là đối với Lôi Thanh hận thấu xương rồi, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ta muốn chết rồi, trong gia tộc chắc chắn báo thù cho, hấn coi như là chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng đừng hòng sống mệnh."

"Ha ha." Lôi Thanh không giận phần nộ cười, nắm bắt Lý Bảo Bảo cái cảm, thay đổi tới. Con mắt tà mị đối với nàng xùy nộ nộ cười: "Giết người? Lý tiểu thư người thật đúng là thiên thật đáng yêu a. Giống như người vậy muốn đem đầu của ta treo ở cửa thành bên trên đại mỹ nhân nhi, Lôi mỗ như thể nào cam lòng giết người? Ta họ Lôi hiện tại bên cạnh không có, thì có hơn 100 số cường tráng huynh đệ. Bọn hấn thể nhưng mà rất lâu không có hưởng qua vị thịt rồi. Nhất định sẽ hầu hạ Lý tiểu thư ngài thư thư thân thân, muốn chết dục tiền. Các huynh đệ, các người nói có đúng hay không à?"

Lôi Thanh cảm lấy Lý Bảo Bảo, dần dần hướng lui về phía sau đi, đã đến một đám sơn tặc bên trong.

"Ngao ngao ~" đám kia sơn tặc, hoàn toàn chính xác thiệt nhiều là lâu không biết vị thịt rồi. Nghe xong Lôi lão đại nói như vậy, cũng là phần khởi đầu ngao ngao kêu lên.

"Người dám!" Lý Bảo Bảo trong ánh mắt lộ ra một tia phát ra từ nội tâm sợ hãi, hàm răng cắn được bờ môi đều muốn chảy máu: "Ta coi như là tự sát, cũng sẽ không người thực hiện được."

"Tự sát? Ách, không thể không nói, người thật đúng là đơn thuần đáng yêu, chưa thấy qua các mặt của xã hội a?" Lôi Thanh cười tà nhéo nhéo cảm của nàng, để sát vào đi lên, đối với cái này nàng lỗ tai nhẹ giọng ôn nhu nói: "Người không hiểu ta có thể dạy người. Đối với một đám khát khao thật lâu sơn tặc mà nói, một cổ kiều diễm ** thi thể, cũng sẽ biết rất có hứng thú. Bất quá người yên tâm, ta là người tốt. Ta sẽ đem người nhận hết lãng nhục thi thể, cho người đưa trở về. Nhưng là ta nhất gan, không dám tiến đưa người vào nhà môn, chỉ có thể giúp người treo ở cửa thành bên trên, lại để cho người nhà người tới giúp người nhặt xác. Chính giữa về phần có bao nhiêu người thương thức qua, ta tự không có biện pháp đã được biết đến."

Lôi Thanh rất ôn nhu, tràn đầy nam tính trầm thấp khí tức. Nhưng mà nghe vào Lý Bảo Bảo trong lỗ tai, nhưng lại làm cho nàng đánh đay lòng thấy lạnh cả người lan khắp toàn thân. Cặp kia hơi tang thương, thâm thúy mà đẹp mắt con mắt, cũng là trở nên như là Ác Ma làm cho người sợ hãi.

"Người, người..." Lý Bảo Bảo miệng không dám lại cứng ngắt, vừa nghĩ tới cái loại này đáng sợ hậu quả, nàng hàm răng, tự cao thấp đánh run lên: "Người là ma đầu."

"Ma đầu?" Lôi Thanh xùy cười một tiếng: "Chúng ta cũng vậy mà thôi, không lâu trước khi người vừa mới hạ lệnh, muốn đem chúng ta hơn 100 người toàn bộ giết chết, còn muốn đem đầu của ta chặt đi xuống, treo đến Thanh Thạch Trấn trên cửa thành đi. Nghe, người tựa hồ chúng ta còn muốn hung tàn một ít. Ta là ma đầu, Lý Bảo Bảo tiểu thư người chẳng phải là nữ ma đầu?"

"Lôi huynh đệ, có chuyện hảo hảo nói, đừng dọa hù tiểu thư." La vân tại cách đó không xa nở nụ cười khổ.

"Hù dọa?" Lôi Thanh ánh mắt kiên định mà trầm giọng nói: "Ta theo không thích hù dọa người. Ta không phải cái gì Thánh Nhân, các người đối với ta cùng các huynh đệ hô đánh tiếng kêu giết rồi, còn cùng các người khách khách khí khí đích. Nhà các người Lý tiểu thư mệnh là mệnh, chẳng lẽ chúng ta hơn 100 số huynh đệ, chẳng lẽ ta Lôi Thanh mệnh cũng không phải là mệnh sao? Đừng nói các người Lý gia rồi, coi như là bầu trời thần phật muốn tới giết ta Lôi Thanh, cho dù chết, ta cũng sẽ biết hết sức cắn xuống hấn một ngụm thịt đến."

Lý Bảo Bảo cũng là bị Lôi Thanh cái kia khí phách lời nói cho chấn kinh rồi thoáng một phát, cúi đầu đối với hấn có chút sợ hãi, người này chỉ sợ là nói được đến hiểu rõ.

"Lôi huynh đệ, chúng ta biết rõ lần này sai rồi, còn không được sao?" La vân cầm Lôi Thanh là không có chút nào biện pháp, chỉ phải bắt đắc dĩ nở nụ cười khổ?

"Ta đều bị người bắt được, người còn muốn thế nào?" Lý Bảo Bảo cũng là thấp giọng tức giận nói.

"Ta không muốn thế nào." Lôi Thanh lạnh lùng nói: "Nghe cho kỹ, Lý Bảo Bảo. Có lẽ người xuất thân cao quý, tâm tính cao cao tại thượng. Chúng ta bọn này sơn tặc rở cò mệnh, trong mắt người nửa văn tiền không đáng. Hoàn toàn chính xác, thế lực của người cường đại, câu nói đầu tiên có thể nhẹ nhõm san bằng chúng ta. Hoàn toàn chính xác, nếu như huynh đệ chúng ta đều bị người giết. Thực lực không bằng người, ta cũng không thể nói gì hơn, cái thế giới này vốn là cái thực lực vì tôn thế giới. Nhưng là, hiện tại người thua. Thiếu ở chỗ này cùng ta bày người ở nhà cái kia phó Đại tiểu thư cái giá

đỡ, người bây giờ bắt quá là của ta một tù binh, ta muốn xử trí như thế nào người tự xử trí như thế nào người. Cũng không muốn uy hiếp ta, không nên cùng ta nói cái gì hậu quả không hậu quả. Đã chúng ta song phương đã giúp nhau đắc tội, sao còn muốn da mặt làm cái gì? Muốn làm, liền làm triệt để một ít. Mà người sai rồi, muốn trả giá sai lầm một cái giá lớn."

Lôi Thanh một phen, nghe được đám kia bọn son tặc lại là nhiệt huyết chút ít: "Lão Đại, không bằng chúng ta đem nàng làm cho trở về làm cái áp trại phu nhân a."

La vân chờ thiết giáp binh, tuy nhiên phần nộ, lại không thừa nhận cũng không được Lôi Thanh nói rất có chút ít đạo lý. Nhất là la vân, cũng là hồi hận cuồng quít. Sớm biết như vậy cái này sóng son tặc như thế khó chơi, như thế nào cũng muốn ngăn cản tiểu thư tự mang nhiều như vậy người đến. Đầu tự trách mình quá đại ý, coi thường bọn này son tặc.

"La vân, đừng nói ta không để cho các người Lý thị một lần nhận làm cơ hội." Lôi Thanh bắt đầu ánh mắt trịnh trọng đàm điều kiện nói: "Mười vạn Kim tệ, 200 miếng Thanh Đồng cấp các hệ Yêu thú nội hạch, mười miếng Bạch Ngân cấp Yêu thú nội hạch, một quả Hoàng Kim cấp tinh hạch. 150 bộ đồ toàn thân thiết giáp cùng chiến đao, 200 đem cường nỏ, một vạn chỉ nỏ mũi tên, 150 thất tốt đẹp mặc giáp chiến mã, lương mai không gian giới chỉ. Đây chính là ta điều kiện, thiếu một kim tệ, liền chuẩn bị bốn phía tìm các người gia tiểu thư khóa thân thi a."

Tuy nhiên đã có chuẩn bị tâm lý, lần này Lý thị khẳng định phải xuất huyết nhiều rồi. La vân cũng biết người này gan lớn, nhưng không có ngờ tới, vậy mà có thể lớn đến loại trình độ này, công phu sư tử ngoạn, cũng không phải như thế mở đích. Lúc này, hấn ngược lại hít một hơi hơi lạnh, về mặt đau khổ nói: "Lôi lão đại, ngài điều kiện cũng thật quá mức chút ít a?"

"Quá mức sao? Các người Lý thị được xưng phú khả địch quốc, lại là Tự Do Liên Minh người cầm quyền một trong." Lôi Thanh cười lạnh liên tục nói: "Sẽ không liên nhiều như vậy chính là tiểu tiên cũng cầm không đi ra a? Đây chính là nhà các người dòng chính tiểu thư, còn liên quan đến đến các người Lý thị danh dự."

Tiểu tiên? La vân chên lệch chút ít một búng máu phun ra, cái này con mẹ nó cũng gọi là tiểu tiên? Về mặt khổ tương lắc đầu nói: "Lôi lão đại, yêu cầu của ngài thật sự quá cao. Chúng ta một trận chiến này, tổn thất cũng rất lớn rồi. Ngài có thể hay không giảm nhẹ một chút?"

"La vân? Người ta Đại tiểu thư không đem các người cho rằng người xem, tùy tiện mò mẫm chỉ huy cho các người toi mạng." Lôi Thanh nói gần nói xa bắt đầu châm ngòi: "Thế nhưng mà các người, vậy mà cũng không đem huynh đệ mình mệnh đương mệnh sao? Cái này hai nơi trên chiến trường, nằm các người mười mấy cái huynh đệ đầu rồi, trong đó không ít chỉ sợ chỉ là bị trọng thương, trễ chậm chễ cứu chữa, hậu quả rất nghiêm trọng. Nhìn người coi như là một nhân vật phân thượng, ta cho người cái mặt mũi, người tới, đi đem người bị thương đều cho ta cứu lên đến. Chiến trường thu thập thoáng một phát, nhất là những chiến mã kia, đáng giá được rất, đều cho ta đi tìm trở về."

Lúc này bọn son tặc, đã đương Lôi Thanh là thần nhân sùng bái rồi. Lúc này, một đám người phản phật lạp mà đi thi hành mệnh lệnh. Khương Vũ sợ có người tham ô, đối với Lôi Thanh đưa mắt liếc ra ý qua một cái về sau, cũng mang theo mấy người mà đi.

"Lôi lão đại, người muốn đem chúng ta chiến mã cùng chiến giáp đều thu lại?" La vân trừng tròn mắt giận dữ mắng mỗ nói.

"Ách, đây là đương nhiên, những điều này đều là chiến lợi phẩm của ta a?" Lôi Thanh một bộ đương nhiên nói: "Không phải là những cái kia, liền người trên người chúng chiến giáp cùng binh khí, tiền tài, hết thảy đều muốn lưu lại. Người tới, giúp bọn hấn đi cõng chiến giáp, sau đó dùng dây thừng xiềng xích cho ta trói lại. Trói rắn chắc chút ít, những người này đều là đầu khí cao thủ."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Bảo Bảo khổ

Chương 64: Bảo Bảo khổ

"Cái gì?" La Vân cùng một đám thiết giáp thân vệ, nhao nhao nổi giận quát lên điên cuồng: "Ai dám buộc chúng ta?" Tuy nhiên lần này chiến bại, bọn hấn cũng thừa nhận Lôi Thanh rất lợi hại. Nhưng lại để cho một đám son tặc đến buộc chặt bọn hấn, quả thực là tại chà đạp tự ái của bọn hấn tâm. Phải biết rằng, bọn hấn thể nhưng mà Lý thị thương hội cường đại nhất quân đội.

"Ồ, chiến bại người còn rất đắc ý đây này?" Lôi Thanh cười lạnh một tiếng, sắc mặt hung ác nói: "Các người đám hỗn đản kia, đương ta là ở cùng các người Đại tiểu thư chơi đùa mọi nhà nộ? Các người nghe cho kỹ, trong các người ai dám phản kháng có thể, một cái phản kháng ta ngay tại các người tiểu thư trên mặt họa một kiếm, hai cái ta tự họa lương kiếm. Đừng cho là ta đang nói đùa." Nói xong, đem Băng Diễm hướng Lý Bảo Bảo trên cổ một ân, một tia máu tươi theo Băng Diễm trượt xuống dưới rơi.

Lôi Thanh tàn nhẫn, lại để cho chúng thiết giáp đâm thân vệ sắc mặt đại biến. La Vân vội vàng gào thét nói: "Lôi lão đại, đừng tổn thương tiểu thư, tự chúng ta thoát chiến giáp. Tất cả mọi người nghe lệnh, đứng thẳng, đem thiết giáp thoát khỏi, binh khí ném ở một bên. Ai dám xằng bậy, dùng quân pháp xử trí."

Lúc này bọn sơn tặc, đối với Lôi Thanh cũng là duy mệnh là từ rồi. Tuy nói đâm kia thiết giáp binh, tựa hồ nguyên một đâm rất lợi hại bộ dạng. Nhưng có Lôi lão đại tại bên người, sợ cái bóng à? Huống chi, đời này có thể sử dụng dây thừng đi buộc nhiều như vậy cao thủ, sống được cũng đáng.

Huống chi, những cái kia thiết giáp thân vệ hiện tại sợ Lôi lão đại sợ đến phải chết, bản thân xếp thành hai đội, đem thiết giáp toàn bộ cởi ra.

Lại là phân ra một lớp sơn tặc, đi làm chút ít dây thừng tới, tâm tình sáng khoái vô cùng đem bọn này điều võ dương oai, cho là mình rất rất giỏi cường binh nhóm toàn bộ trời lại. Trời người, thế nhưng mà bọn sơn tặc cường hạng. Ai sẽ không một lượng tay trời người tuyệt chiêu đặc biệt à?

Xử lý xong chiến lợi phẩm, mang theo một đám tử tù binh, Lôi Thanh dẫn bọn sơn tặc, toàn bộ về tới Mãnh Hổ Cương ở bên trong, đem đâm kia thiết giáp thân vệ toàn bộ giam giữ. Về phần một ít người bị thương, Lôi Thanh cũng không ngược đãi, mà là phái người giúp đỡ khám và chữa bệnh một phen.

Đây không phải Lôi Thanh mềm lòng, mà là cho mình bằng thêm thể đánh bạc. Trước khi cái kia chút ít điều kiện, bắt quá là Lý Bảo Bảo tiền chuộc. Những này thiết giáp thân vệ, tất nhiên là có khác một phen giá cả. Lý thị bao nhiêu cũng đều vì bọn hắn ra một ít Tiền Lai chuộc đồ, dù sao bồi dưỡng được một cái thực lực cường đại, mà lại lại trung thành và tận tâm thân vệ không dễ dàng.

Lui một vạn bước mà nói, cho dù không chịu dùng tiền chuộc đồ cũng được. Lôi Thanh có thể danh chính ngôn thuận đến châm ngòi ly gián, mời chào những này cường binh rồi. Tóm lại, lưỡng không thiệt thòi.

Trận chiến này thu hoạch cũng là thật lớn rồi, trọn vẹn 50 đầy đủ thân thiết giáp cùng binh khí. Quang những vật này, giá trị tự tương đương khủng bố rồi. Tuy nhiên sau trận chiến này, bao nhiêu có chút tổn hại. Nhưng hơi chút sửa chữa thoáng một phát, vẫn có thể dùng.

Kể từ đó, Lôi Thanh dưới trướng, thì có 60 cái uy phong lẫm lẫm thiết giáp binh rồi. Đã có thiết giáp bảo hộ, những cái kia sơn tặc thực lực cũng sẽ biết tăng nhiều.

Nhất là mười cái Hắc Thiết cấp, mỗi người đều là thiết giáp lấy thân, cười tốt đẹp chiến mã.

Chỉ là hiện tại này cổ thực lực, coi như là lại để cho Lôi Thanh chính diện đối kháng Lý thị thân vệ một chi thiết giáp trọng kỵ đại đội trưởng, hẳn đều hồn nhiên không sợ rồi.

Ngoài ra, còn có Lý Bảo Bảo trên người chiến lợi phẩm. Nàng cái kia bộ đồ sáng như bạc chiến giáp, hiển nhiên không phải cái gì phẩm phẩm, giá trị thiếu đi tính toán cũng phải mấy ngàn kim. Tuy nhiên là nữ thức chiến giáp, Lôi Thanh mặc không bên trên, nhưng bất kể là bán cùng đưa cho Thiên Thiên, đều là thật tốt lựa chọn. Thiên Thiên đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, tuổi nhỏ còn không tốt mặc. Chờ thêm hai năm thể cốt một nảy nở tự không có vấn đề rồi.

Lôi Thanh dù chưa hèn mọn bị ỏi đi quan sát Thiên Thiên trạng thái. Nhưng rất rõ ràng cũng cảm nhận được tiểu nha đầu này đã bắt đầu trưởng thân thể, nhất là gần đây cả tháng. . .

Về phần nàng cái kia đem bộ dáng hoa lệ bảo kiếm, Lôi Thanh cũng là đại cảm thấy hứng thú, nhẹ nhàng mà sắc bén, so với Lôi Thanh Băng Diễm, vẫn còn cao hơn ra một hai cái cấp bậc.

Bởi vì chiến pháp đấu kỹ chi cô, Lôi Thanh sử dụng kiếm còn là ưa thích nhẹ nhàng, thanh bảo kiếm này vừa vặn phù hợp. Kiếm này nhẹ nhàng bóng loáng, múa, kiếm quang tầng tầng lớp lớp, điệu mắt người mục, trông rất đẹp mắt. Trên chuôi kiếm, tuyền khắc lấy kiếm này danh tự "Ham chiến".

Tên rất hay, hảo kiếm, càng xem thanh kiếm này càng thích, kiếm tốt, kiếm tên cũng tốt. Kiếm này đi theo Thương gia xuất thân, căn bản không cần trên chiến trường giết địch Lý Bảo Bảo, thuần túy tự là người tài giỏi không được trọng dụng.

Nhất làm hắn chờ mong tự nhiên là Lý Bảo Bảo Không Gian Giới Chi rồi. Sớm Lôi Thanh đã nhìn thấy nàng trên đầu ngón tay, đeo một cái nhẫn, thậm chí nghĩ cái kia chẳng lẽ là Không Gian Giới Chi?

Kết quả, một lấy tới, kích phát ra giới trên mặt không gian pháp trận sau. Quả nhiên, là một mai không gian giới chi.

Lý thị thương hội, quả nhiên có tiền có quyền có của cái vô cùng, không phải Lôi gia cái loại này đã bắt đầu xuống dốc gia tộc có thể so sánh với. Một cái Đại tiểu thư, vậy mà còn có tư cách mang Không Gian Giới Chi? Tại Lôi gia, chỉ có Tộc trưởng có tư cách đi ra ngoài mang Không Gian Giới Chi, đó là thân phận địa vị biểu tượng.

Phải biết rằng, một mai không gian giới chi bình thường đều là có tiền mà không mua được. Có rất ít người cũng tìm được Không Gian Giới Chi về sau, còn lấy ra bán. Liên Hoàng Kim cấp cường giả, cũng không phải mỗi người đều có năng lực cùng tư cách, ừng có không gian giới chi.

Tự nhiên mà vậy, hiện tại cái giới chi này quy Lôi Thanh rồi, hơn nữa còn là đang tại Lý Bảo Bảo mặt, đem đồ vật bên trong đều đổ ra, cái này chênh lệch chút ít lại để cho Lý Bảo Bảo gào thét.

Nhưng đã bị trời chặt Lý Bảo Bảo, chi là bị Lôi Thanh chọn một ngón tay, một cổ tê đại kinh liền lại là làm cho nàng lâm vào một số gần như tê liệt trong trạng thái. Thân thể trung thực xuống dưới, nhưng ánh mắt nhưng lại hận không thể đem Lôi Thanh ăn sống nuốt tươi rồi.

Xẹt qua đi một tí nữ tính tư mật đồ dùng sau. Lôi Thanh tự nhiên là đem chú ý lực đặt ở những cái kia đáng giá thứ đồ vật bên trên, tỷ như, một chồng dày đặc kim phiếu, đếm thoáng một phát, thành linh có bốn ngàn lượng trăm kim, tăng thêm một ít rải rác Kim tệ, trọn vẹn 4500 kim.

Nhà giàu thiên kim, không hổ là nhà giàu thiên kim, cũng không phải là lúc trước Lôi Thanh cái loại này ăn chơi thiếu gia có thể so sánh với, ra cái môn, vậy mà có thể mang nhiều tiền như vậy. Bất quá, hiện tại cũng tiện nghi Lôi Thanh rồi.

Trừ lần đó ra, còn có một chút trân quý đồ chơi nhỏ, hoặc nhiều hoặc ít cũng có thể bán mấy trăm Kim tệ tả hữu.

Về phần những cái kia nữ tính tư mật thứ đồ vật, Lôi Thanh cũng không phương diện này ham mê. Chỉ là chọn lấy chút ít son phấn son môi loại, quay đầu lại đưa cho Thiên Thiên. Làm xong những này về sau, Lôi Thanh lại bắt đầu soát người rồi, hẳn biết rõ phạm là loại này xuất thân cao quý gia tộc nữ tử, trên người rất có thể sẽ có một ít thiếp thân bảo bối. Tỷ như, chính mình cái kia miếng ngọc bội các loại.

"Người làm gì?" Lý Bảo Bảo ra cách phản nộ rồi, vừa sợ lại sợ kêu lên: "Không muốn a, van cầu người không muốn a."

Lôi Thanh vỗ đầu một cái, tức giận nói: "Lý đại tiểu thư, người cho ta là chưa thỏa mãn dục vọng sắc mã sao? Tùy tiện là nữ nhân tự bên trên? Được rồi, người thành thật khai báo, trên người còn có cái gì thứ đáng giá, hết thầy đều cho ta giao ra đây, chớ ép được ta đến soát người."

Lời này lại để cho Lý Bảo Bảo gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nhưng khuất nhục cảm giác tự nhiên sinh ra, cái gì gọi là tùy tiện là nữ nhân tự bên trên? Nâng từ trước đến nay đối với dung mạo của mình khi chất cực có lòng tin, không dám nói chính mình khuynh quốc khuynh thành, tiên nữ hạ phàm. Nhưng muốn tìm cái so với chính mình còn muốn thâm mỹ nữ nhân đi ra, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, không biết có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt, sự nghiệp thành công ôn trọng trung niên nam, muốn tất cả biện pháp muốn tiếp xúc chính mình, lấy tốt chính mình đây này.

Nhưng ở ghê tởm kia họ Lôi trong miệng, thật giống như đem mình nói được cùng đi đầy đường đều là cô gái nông thôn tựa như. Cho đã mất con người đều là tiền tiền tiền, như thế nào như vậy tục khí, con buôn?

"Ta trong ngực còn có một quả ngọc bội, là ta chết đi mẹ để lại cho ta." Lý Bảo Bảo tức giận lạnh lùng nói: "Không phải cái gì đáng tiền thứ đồ vật, nhưng là, người muốn chớ lộn xộn tay. Ta trong chốc lát ta tay khôi phục chút ít khí lực sau đưa cho người. Bất quá người cũng đừng cho ta mất rồi, quay đầu lại ta đưa tiền đây chuộc."

Lôi Thanh hơi sững sờ, mà là vỗ vỗ tay đứng dậy: "Nếu là mẹ người lưu đồ vật, ta tự không đã đoạt. Coi như ta hảo tâm, bỏ thí tiễn đưa người rồi."

Tuy nói nghe là có hảo ý, nhưng rơi vào Lý Bảo Bảo trong lỗ tai, lại là có chút ra cách phản nộ. Cái này rõ ràng là đồ đạc của ta được không? Còn muốn người cái này son tặc đầu lĩnh đến bỏ thí? Bất quá, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu. Lý Bảo Bảo cũng đành phải nghiêng răng nghiêng lợi, tức giận chầm chọc nói: "Đa tạ Lôi gia ban thưởng."

"Không khách khí, ta cũng là cái giảng đạo lý người." Lôi Thanh rất được dùng gặt đầu.

Dù là lúc này cảnh này, Lý Bảo Bảo cũng không khỏi không trong nội tâm âm thầm rên rỉ thoáng một phát, trời ạ, người người này còn có thể không tiếp tục hổ thẹn chút ít sao?

"Lôi lão đại, Lôi lão đại, chúc mừng chúc mừng, cái kia thất bá đạo hắc mã cho bắt trở lại rồi." Một cái son tặc theo bên ngoài xông vào, vô cùng bầm báo nói.

"Của ta ô chuy đã tìm được?" Lý Bảo Bảo sắc mặt vui vẻ, đây chính là trong lòng của nàng yêu.

"Sai, là của ta ô chuy đã tìm được." Lôi Thanh một bộ cường đạo sắc mặt, giúp nàng uốn nắn nói.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Mã cùng nữ nhân

Chương 65: Mã cùng nữ nhân

Cái kia thất Ô Chuy Mã, Lôi Thanh tại mới gặp gỡ thời điểm, cũng rất ưa thích rồi, chỉ có điều đó là người ta đồ vật. Sau đó phong vân nổi lên, nổi lên

một loạt biến hóa.

Phạm sai lầm, muốn trả giá thật nhiều. Đối với Lý Bảo Bảo mà nói, Ô Chuy Mã là một cái giá lớn bên trong hạng nhất.

Theo trên lý luận mà nói, cái kia thất Ô Chuy đã là Yêu thú cấp rồi. Đây mã thể trạng cường tráng, đen nhánh bóng loáng. Cao hơn những cái kia tốt đẹp chiến mã một cái đầu, đáng người cường tráng lại không to mọng, tràn đầy hình giọt nước mỡ cam, toàn thân tràn đầy sức bật.

Nghe dưới trướng cái kia bang sơn tặc nói, xuất động mười mấy người, mới đem cái kia thất Ô Chuy Mã cho ngăn chặn, cho nắm trở lại. Ngay tại Mãnh Hồ Cương trên bãi tập, Lôi Thanh thở gấp trầm trọng khí thô, vuốt ve bóng loáng lưng ngựa. Cái kia phó bộ dáng, giống như là ba năm không gần nữ sắc mãnh nam gặp được Tây Thi Điều Thuyền.

Thẳng thấy cách đó không xa Lý Bảo Bảo một hồi ác hàn, cái này sơn tặc đầu lĩnh, hẳn là có cái gì đặc thù ham mê a? Bất quá, vừa nhìn thấy người yêu của mình câu, bị người như thế hèn mọn bị ổi giống như vuốt ve, đối với Lý Bảo Bảo mà nói, cái loại này khuất nhục cảm giác thật đúng là không thua gì chính mình bị hèn nhục nhả.

"Đã ngươi không tin ngươi Ô Chuy sẽ bị ta chinh phục." Lôi Thanh quay đầu lại, đối với Lý Bảo Bảo lộ ra khiêu khích ánh mắt: "Ta tự đặc biệt ân chuẩn ngươi ở một bên hảo hảo quan sát, ngươi yêu câu là như thế nào bị ta chinh phục. Ha ha ha."

Liên tiếp cười tà lại để cho Lý Bảo Bảo trong lòng trong cơn giận dữ, đáng tiếc hai tay hai chân đều bị cột, đành phải cười lạnh khinh thường nói: "Của ta Ô Chuy đã theo ta ba năm, trừ ta ra, không có người có thể cỡi đến nó trên lưng đi."

"Lão Đại, kị nó, kị nó. Đừng làm cho cô nương kia quá kiêu ngạo." Một đám tử tranh công cùng xem náo nhiệt bọn sơn tặc, vung vẩy lấy trong tay đủ loại binh khí khỏi dự dõ. Có hai cái tư duy tà ác, hắc hắc cười dâm đẳng cuồng quật khuyến khích: "Lão Đại, không bằng ngài đem cô nương kia cùng con ngựa này đều cỡi."

"Ý kiến hay, ý kiến hay. Lão Đại có lẽ cùng một chỗ kị."

"Cùng một chỗ kị như thế nào kị à?"

"Đàn a, một điểm sức tưởng tượng cũng không có? Về sau như thế nào đi theo lão Đại giành chính quyền? Ta đã nói với ngươi, chỉ nếu như vậy. . ."

"Phục rồi, loại này tư thế ngài lão cũng nghĩ ra, không hổ là đầu khí đã tu luyện tới Hắc Thiết cấp rồi."

Một đoàn thô bỉ không chịu nổi sơn tặc, tại không kiêng nể gì cả địa thảo luận lấy thô bỉ không chịu nổi chủ đề. Cái loại này hạ lưu thô tục, nghe được Lý Bảo Bảo là đầy mặt xấu hổ và giận dữ, hận không thể thanh kiếm kia đem bọn này dơ bẩn thô bỉ sơn tặc toàn bộ tiêu diệt trong nội tâm mới thoải mái.

"Tốt rồi tốt rồi, các ngươi những này hàng bao lâu không có đi dạo kỹ viện nữa à? Nguyên một đám khát khao thành bộ dạng như vậy?" Lôi Thanh tức giận mà cười cười trừng mắt nói: "Đội làm xong vụ này, cho các huynh đệ thêm tiền thưởng, quay đầu lại bao một cái tốt nhất kỹ viện, lại để cho các huynh đệ hảo hảo sung sướng. Hiện tại, đều lão tử rút sang một bên, ai cũng không cho phép oa tảo."

Bọn sơn tặc lập tức hoan hô, nhao nhao thành thành thật thật chạy tới một bên, chăm chú ngậm miệng lại. Nhà mình cái này lão đại thực là hợp khẩu vị a. Thực lực cường đại, tác chiến dũng mãnh, to gan lớn mật, ra tay xa xỉ. Xuất thân cao quý lại có thể cùng bọn họ bọn này người thô kệch hoà mình. Quả thực tựu là hoàn mỹ lão Đại a.

Lôi Thanh tại thời gian cực ngắn nội, đủ loại thủ đoạn xuống, cũng đã dần dần lại để cho bọn này bọn sơn tặc quy tâm.

Quát lui chúng tặc về sau, Lôi Thanh nắm có chút quật cường Ô Chuy Mã đã đến Lý Bảo Bảo trước người, cười nói: "Lý tiểu thư, thứ lỗi thứ lỗi, của ta những này thuộc hạ không sao cả thụ qua giáo dục, làm người thô bỉ chút ít. Bọn hắn nói những lời kia, ngươi coi như là tại nói láo tốt rồi."

"Hừ." Lý Bảo Bảo xấu hổ không tiêu tức giận trừng, thăm nghĩ thuộc hạ của ngươi là đủ thô bỉ, nhưng ngươi lại tốt hơn chỗ nào? Bất quá vừa thấy được Ô Chuy, nàng nước mắt đều nhanh muốn chảy ra, ô ô nói: "Ô Chuy Ô Chuy, ngươi nhất định phải không chịu thua kém, ngàn vạn không thể bị cái này cường đạo đầu lĩnh cho chinh phục a."

"Hừ." Ô Chuy trùng trùng điệp điệp thở hỗn hển hạ khí, giờ lên kiêu ngạo đầu lâu, phảng phất là tại đáp lại chủ nhân của mình.

Lôi Thanh đối với Lý Bảo Bảo châm ngòi khuyến khích, cũng là lơ đãng, cười vuốt ve lưng ngựa. Phạm là ngựa tốt, đều có một ít tính tình của mình. Càng tốt mã, tính tình lại càng lớn, cũng càng khó chinh phục.

Bất quá một khi bị chinh phục, nó sẽ trở thành người trợ thủ đắc lực nhất một trong. Đạp lấy bàn đạp, chống Ô Chuy không sẵn sàng, trở mình trên người mã.

Lập tức, Ô Chuy cảm nhận được trên lưng thực sự không phải là chủ nhân của mình, chân sau dùng sức đạp một cái, mã thí tăng bốc cỏ rồi đột nhiên mẫn mẫn, vênh lên lực thật lớn, chênh lệch chút ít sẽ đem còn không có ngồi vững vàng Lôi Thanh vênh lên lộn ra ngoài.

"Làm tốt lắm, Ô Chuy." Lý Bảo Bảo thấy mình yêu câu đại phát thần uy, đang tại tích cực phản kháng cường đạo ác bá, nhịn không được mở miệng vì Ô Chuy khuyến khích.

Nhưng Lôi Thanh là người nào? Thanh Đồng đình phong cường giả, khi còn bé khởi cùng với tất cả ** liên hệ rồi. Tuy nói cái này Ô Chuy sức bật mạnh

mẽ vẫn còn Lôi Thanh tính ra phía trên, nhưng hẳn chẳng những không có sợ hãi, ngược lại càng thêm vui mừng, mã cùng nữ nhân đồng dạng, đều là càng đủ kinh đạo càng tốt.

Hai chân kẹp lấy, một mực kim ở bụng ngựa, vững vàng địa ngồi ở trên yên ngựa.

Ô Chuy mặc dù có qua chủ nhân, nhưng nói như thế nào cũng là một thót Yêu thú cấp Mã vương, trừ mình ra chủ nhân bên ngoài, ai kỵ ai không may. Một vênh lên không thành, đến rồi hai nhấc lên, thanh âm hùng hậu to rõ hí một tiếng, nâng lên chân trước, hướng về sau nhấc lên đi. Một con ngựa, cơ hồ cùng người đồng dạng đứng lên.

Sớm có chuẩn bị Lôi Thanh, nơi nào sẽ ăn một chiêu này. Mã nhấc lên người chiêu số, phần lớn là gần. Khác biệt chỉ là lực lượng, sức chịu đựng cùng tần suất phương diện khác biệt mà thôi.

Cái này thất Ô Chuy lực lượng thật lớn, Lôi Thanh sử xuất toàn bộ khí lực, mới không có bị nó tung bay. Cảm thụ được vẻ này từ cường đại nhấc lên lực, Lôi Thanh cũng là hưng phấn lên, cuồng kêu một tiếng: "Ngựa tốt, đủ kinh đạo. Kế tiếp, thỏa thích điên cuồng a."

"Ba!"

Dọn ra tay đến, nặng nề mà một cái tát vỗ vào mã trên mông đít.

Ô Chuy trước hai chiêu không thành, lại là đã trúng đánh, đương nhiên tính tình càng thêm táo bạo. Quả nhiên đã bắt đầu đệ tam chiêu, điên cuồng. Vung ra móng ngựa, dốc sức liều mạng về phía trước chạy như điên, chạy ra hơn mười trượng về sau, rồi đột nhiên gấp ngừng. Lập tức, lại là liên tiếp thi triển ra trái đàng phải tránh, liên nhảy mạng nhảy.

Lôi Thanh hai chân khóa nhanh bụng ngựa, tùy ý Ô Chuy điên cuồng khốc lóc om sòm, loạn nhảy loạn, nhưng cũng là vững vàng địa ngồi ở. Cảm thụ được kịch liệt cao thấp xóc nảy cùng chung quanh không quy tắc bay lên, Lôi Thanh cũng là bị lộng được tâm tình càng phát kích cang, sáng khoái cuồng tiếu nói: "Ô Chuy, ngựa tốt, quả nhiên là ngựa tốt. Động tác lớn chút nữa, lại điên cuồng chút ít."

Bọn sơn tặc cũng là thấy trọn mắt há hốc mồm, nhìn không được nuốt nước miếng. Đầu tự nghĩ đánh giá thoáng một phát, chính mình cỡi cái này thất liệt được khoa trương Đại Hắc mã, chỉ sợ không cần hai ba cái hiệp, cũng sẽ bị Ô Chuy tung bay xuống ngựa. Mà nhà mình lão Đại, lại như là cả người dính tại trên lưng ngựa, mặc cho Ô Chuy như thế nào điên cuồng xóc nảy, đều giống như cùng mã tạo thành một cái chỉnh thể.

Lão Đại không hổ là lão Đại, thực lực cường, cỡi ngựa kỹ thuật cũng cường.

Tự nhiên, một thót Yêu thú cấp Mã vương cũng không phải là dễ dàng như vậy phục tùng. Kế tiếp, Ô Chuy quả nhiên như sấm thanh theo như lời, động tác càng thêm hung mãnh, từng tiếng từng ngựa hí, vang vọng toàn bộ Mạnh Hổ Cương thảo trường.

Một người một con ngựa càng ngày càng kịch liệt giao chiến, dần dần đốt lên tất cả mọi người nhiệt tình. Bọn sơn tặc, gào thét lên, gào thét lấy, dùng vô khí gỗ lấy vì nhà mình anh dũng vô cùng lão Đại trợ uy.

"Ô Chuy, Ô Chuy, tung bay hần, tung bay hần." Lý Bảo Bảo mấy có lẽ đã quên mình là một tù binh thân phận, tay chân tuy nhiên bị gân trâu trói lại, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng nàng vì chính mình yêu cầu khuyến khích. Thực tế mỗi khi Ô Chuy làm ra một ít vượt quá lẽ thường kinh người động tác về sau, nàng đều chịu hoan hô. Trái lại, mỗi nhìn thấy Lôi Thanh tại suất nữa bị tung bay, lại chột lại điều chỉnh tư thế, một mực dính tại trên lưng ngựa về sau, sẽ phát ra một tiếng hư âm thanh. Loại này cử động, là ở nàng tánh mạng bên trong, chưa bao giờ có làm can.

"Ca ca, cố gắng lên, hàng phục nó, chinh phục nó." Tà Thiên Thiên không biết lúc nào, xuất hiện ở Lý Bảo Bảo bên người, dùng nàng ngọt ngào trong vắt thanh âm hò hét lấy.

"Nhỏ như vậy cô nương, ngươi cũng là sơn tặc? Ngươi là cái kia sơn tặc đầu lĩnh muội muội?" Trước khi chiến đấu, Tà Thiên Thiên một mực núp ở phía sau phương dùng Thiên Cơ nỏ bắn, không cùng Lý Bảo Bảo đánh cái gì đối mặt. Lý Bảo Bảo thấy cái này đáng yêu tiểu loli lúc, không khỏi tò mò hỏi.

"Ngươi mới được là sơn tặc đây này." Tà Thiên Thiên bĩu môi kiêu hãnh nói: "Tà Lôi ca ca không phải sơn tặc, hần là đại anh hùng, đại hào kiệt. Hần đã giết nguyên lai sơn tặc đầu lĩnh Khảo Sơn Hổ, là vì mang bọn này sơn tặc cái tà quy chính."

"Hừ, cái gì cái tà quy chính? Ca ca ngươi so bất luận cái gì cường đạo còn mạnh hơn trộm." Lý Bảo Bảo khinh thường hừ lạnh nói, vừa nghĩ tới bị hần cướp đi những vật kia, nàng liền không nhịn được buồn đau lòng. An ủi nói: "Tiểu muội muội, ta nhìn ngươi tuổi còn nhỏ, cũng đừng đi theo cái này cường đạo đầu lĩnh đi đường nghiêng à?"

Đang tại Tà Thiên Thiên chuẩn bị phân bác lúc, nhưng lại nghe được sơn tặc âm âm một tiếng kêu tốt âm thanh. Lôi Thanh lại là dùng xinh đẹp đáng người, ngăn cản được Ô Chuy một lần hung mãnh động tác.

Chương 66: Nguy hiểm thật, chênh lệch chút ít trình tiết khó giữ được

Chương 66: Nguy hiểm thật, chênh lệch chút ít trình tiết khó giữ được

Lúc này, cả hai độ sức, đã vượt qua một canh giờ. Lôi Thanh không sai biệt lắm đã đến cực hạn, nhưng Ô Chuy, cũng là đã khí lực hao hết. Nhưng quạt cường mã cùng trong ngành người, ai cũng không có đơn giản chịu thua. Phảng phất là tâm hữu linh tê giống như, tiếp tục riêng phần mình kiên trì.

Một cái muốn trên người người tung bay, một cái thì là muốn ngăn chặn dưới háng Mã vương.

Mặc dù là những cái kia gào thét thanh âm, cũng thời gian dần qua trở nên khàn giọng. Ô Chuy kiệt ngao bất tuần cùng khó có thể chinh phục, ngoài tất cả mọi người ngoài ý muốn. Mà hơn nữa là đối với Lôi Thanh kính nể, đây đã là vượt qua sức chịu đựng độ sức rồi. Song phương so đấu, là lực ý chí. Ai đích ý chí lực trước sụp đổ, liền thua trận đấu này.

Ô Chuy trên người, đã toàn bộ là mồ hôi, mà Lôi Thanh toàn thân cao thẳng, từ lâu kinh uớt sống được rồi. Trước khi hướ cười cùng càn rỡ, đã sớm không thấy, còn lại chính là ngưng trọng cùng kiên trì, sắc mặt càng phát ra tái nhợt. Thể lực cùng đấu khí, đã sớm tiêu hao đã đến cực hạn. Theo Ô Chuy mấy lần bộc phát, Lôi Thanh mấy lần thiếu chút nữa không vững vàng, bị tung bay đi.

"Ca ca, buông tha đi." Tả Thiên Thiên thấy lại là đau lòng lại là lo lắng, nhìn không được kêu lên.

Liền Lý Bảo Bảo đều là cảm miệng, không hề vì Ô Chuy khuyến khích rồi. Tuy nói bởi vì đủ loại sự tình, làm cho nàng đối với cái này son tặc đầu lĩnh hận thấu xương. Nhưng không thừa nhận cũng không được, cái này son tặc đầu lĩnh, tối thiểu tại lực ý chí phương diện, hay vẫn là đáng giá tán thưởng. Tại Ô Chuy cơ hồ không ngừng nghỉ chút nào điên cuồng cá biệt thời cơ về sau, sớm đã đạt đến cực hạn của hắn, nhưng vẫn là tại cần rằng kiên trì lấy. Nàng biết rõ, chính mình là xa xa làm không được điểm này. Nhất là tại lực ý chí phương diện, tựa hồ so với hắn kém đến rất xa. Thầm nghĩ nếu như Ô Chuy như vậy đối phó của mình, không xuất ra tiêu thời gian nửa nén hương, chính mình cũng sẽ bị điên cuồng.

Lại là một canh giờ về sau, Lôi Thanh mấy có lẽ đã nửa hôn mê tại trên lưng ngựa. Nhưng hắn, như trước không có đến rơi xuống. Thân thể, hình như là bán năng, theo Ô Chuy xê dịch gây tránh, làm ra đủ loại tương ứng động tác.

Tất cả mọi người ở thời điểm này, đã không phải là suy nghĩ Lôi Thanh như thế nào hàng phục cái này thất cuồng ngao mà cơ hồ có được vô cùng vô tận thể lực Ô Chuy rồi. Mà là tại cầu nguyện, Lôi Thanh đừng trực tiếp tại trên lưng ngựa ngã, sau đó bị té xuống giẫm chết rồi.

Nhưng là Lôi Thanh, hay vẫn là tại liều mạng kiên trì.

Ô Chuy động tác, càng ngày càng chậm rồi, xóc nảy biên độ cũng càng ngày càng nhỏ. Cho dù nó là một con yêu thú cấp Mã vương, sức bật cường đại, thể lực dồi dào. Nhưng đúng là vẫn còn có hạn độ.

Thời gian dần qua, cũng đã đã vượt qua cực hạn của nó. Mã nhà thông thái tính, nhất là Yêu thú cấp mã, cái kia càng là linh tính mười phần. Ô Chuy, cũng là dần dần bị trên lưng mình cái kia trong ngành kỵ sĩ, từng bước một thuyết phục.

Rốt cục, Ô Chuy thể lực tiêu hao đã đến cực hạn, hự một tiếng, chân trước một khúc, quỳ trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển. Trong đôi mắt bừng bình chi khí, đã hoàn toàn tiêu tán, cường ép quay đầu đi, một đôi linh tính mười phần mã nhãn con người, đánh giá chính mình tân nhiệm chủ nhân.

"Rống." Khẩn trương cả buổi bọn son tặc, lập tức bộc phát ra hưng phấn gào thét thanh âm "Lão Đại uy vũ, lão Đại uy vũ, Mã vương phục rồi, Mã vương nó bị khuất phục." Cái kia phó hưng phấn kinh, giống như thuyết phục Ô Chuy không phải Lôi Thanh, mà là chính bọn hắn đồng dạng.

Hơn 100 số son tặc, ngay ngắn hướng hưng phấn mà gào thét. Lôi Thanh cái này lão đại mới, cho bọn hắn đã mang đến một lần lại một lần kinh hi, một lần lại một lần bại phục, đi theo già như vậy đại, lại có gì cầu?

Lôi Thanh, nếu không triệt để hàng phục Ô Chuy, cũng là triệt để hàng phục những son tặc này.

Cổ nén sắp ngã đi qua, nghi ngại thật tốt xúc động. Lôi Thanh chậm rãi mở mắt ra da, thò tay hướng dưới trướng các huynh đệ vẫy tay. Xoay người xuống ngựa, cùng Ô Chuy thân mật thoáng một phát. Mà Ô Chuy cũng là đã tiếp nhận cái này chủ nhân, trái lại dùng đầu lưỡi tại trên mặt hắn liếm lấy vài cái, đồng dạng dùng bày ra thân mật.

Cái kia phó người cùng mã hài hòa thân mật tràng cảnh, thấy Lý Bảo Bảo trái tim tan nát rồi, thật giống như chính mình quý giá nhất đồ vật, bị hắn triệt để cướp đi. Ô Chuy tuy nhiên cũng không bài xích chính mình kỵ nó, nhưng chưa bao giờ có cùng chính mình như thế thân mật cử động. Có thể thấy được, Ô Chuy thật sự phục Lôi Thanh rồi.

"Đa tạ người ngựa tốt a." Lôi Thanh một bộ suy yếu vô lực, nhưng tinh thần lại phần khởi chi cực đi tới Lý Bảo Bảo trước mặt: "Còn có, đa tạ người những vật khác, thân yêu vận chuyển đại đội trưởng."

Lý Bảo Bảo sững sờ, nhưng thiên tư thông minh nàng lập tức nghĩ tới Lôi Thanh trong lời nói ý tứ. Lúc này đem đối với Lôi Thanh vừa mới sinh ra đến một tia kính nể cảm giác ném đến tận lên chín tầng mây, bị châm chọc nước mắt đều nhanh muốn chảy xuống rồi, chính mình lần đích hành động, cùng cái kia vận chuyển đại đội trưởng thật đúng là không có khác nhau.

Nàng từ xuất đạo đến nay, còn chưa làm qua thâm huyệt tiền mua bán đây này. Nhưng lúc này đây, nhưng lại thiếu đã đến nhà bà ngoại. Đối với Lôi Thanh, lại là hận đến hàm răng trắng ngựa, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, cúi đầu.

"Bảo bối, đêm nay theo giúp ta ngủ chung đi?" Lôi Thanh bỗng nhiên rất ôn nhu nói một câu.

"Cái gì?" Lý Bảo Bảo nghe xong lời này, thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh. Cái này, cái này cường đạo đầu lĩnh, cuối cùng, rốt cục muốn đối với chính mình cuối cùng đồng dạng, cũng là quý giá nhất đồ vật hạ thủ sao?

Trong nội tâm đó là vừa thẹn vừa giận, như không phải là bị cột, muốn nhảy dựng lên một ngum đưa hấn cắn chết được rồi, lại dám tra tấn nhục nhã chính mình? Nhưng, nhưng là, hiện tại chính mình là tù binh của hấn, bị trói lấy cũng không có năng lực phản kháng? Trời ạ, chẳng lẽ ta Lý Bảo Bảo, đời này muốn gãy tại nơi này đáng giận mà đáng hận thối trong tay nam nhân?

"Ồ, ngươi nhìn xem ngươi, còn thẹn thùng, hại cái gì tao sao? Lần thứ nhất? Hắc hắc, sự tình gì tổng đều được có lần thứ nhất." Lôi Thanh cái kia cười tức giống như dâm đảng tiếng cười, lại là chui được cúi đầu Lý Bảo Bảo trong lỗ tai.

Xuất thân cùng từ nhỏ gia tộc giáo dục xuống, lại để cho Lý Bảo Bảo cho tới nay đều là cái loại này nhu thuận thông minh, làm chuyện gì đều là dịu dàng trầm ổn, một bộ tốt hàm dưỡng cá tính. Nhưng là, từ khi bị cái này cường đạo đầu lĩnh dùng ác liệt thủ đoạn tù binh về sau, Lý Bảo Bảo lại đột nhiên cảm giác mình tính tình nguyên lai là rất táo bạo, không biết là không cần lại hữu ý vô ý áp lực chính mình tính cách. Còn là vì áp lực đã lâu, có chút bản ngược rồi. Hoặc là, thật sự là bởi vì bị tù binh sau áp lực, nhịn không được hồng mắt.

Lý Bảo Bảo cúi đầu, thật sự nhìn đau không được mắng lên: "Ngươi cái này hèn hạ, vô sỉ, lưu manh, hỗn đản, buồn nôn, hạ lưu xú nam nhân. Ngươi cho rằng bắt ta, ngươi có thể muốn làm gì thì làm? Đàn ông các ngươi, không phải là ưa thích chơi chinh phục sao? Đem nữ nhân cho rằng Liệt Mã đồng dạng chinh phục. Nói cho ngươi biết, ngươi cứ việc đến tốt rồi, bản bà cô không sợ ngươi, mới sẽ không giống đầu kia không có tác dụng đầu mã đồng dạng, bị loại người như ngươi rác rưởi đồng dạng xấu xa nam nhân chinh phục. Ngươi ngủ a, ngươi cứ việc đến ngủ bốn cô nương tốt rồi, lão nương muốn rên rỉ thoáng một phát tự không gọi Lý Bảo Bảo. Nói cho ngươi biết, chỉ cần bản bà cô còn có một..." Kịch liệt mắng, chửi mắng, chửi, tâm tình càng phát kích động, ngẩng đầu lên chuẩn bị phun cái kia hèn hạ vô sỉ hạ lưu xấu xa nam nhân hai phần lúc, nhưng lại ngạt tại tại chỗ.

Chỉ thấy Lôi Thanh, rất là thân mật vừa khấn trương ôm Ô Chuy đầu ngựa, một bộ ghen ghét nhìn trần trời, bị sợ hãi bộ dạng chăm chăm vào nàng.

Hào khí, rồi đột nhiên cứng lại. Nhất là Lý Bảo Bảo, liền tâm muốn chết đều đã có, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống mới tốt. Chính mình đến tốt cùng nói mấy thứ gì đó lời nói à? Nhưng lúc này, nàng lại không thể yếu thế, chỉ phải hạnh con mắt tiếp tục trợn lên, một bộ sát cơ dạt dào chăm chăm vào Lôi Thanh.

Lôi Thanh bị ánh mắt của nàng chăm chăm rất đúng phát lạnh rung động, run rẩy đã giơ tay lên, gượng cười hai tiếng nói: "Lời nói mới rồi, ta là đối với ô tiểu mỹ nhân nói. Ha ha, cái kia, ta không phải muốn cùng ngươi ngủ."

Lời này nói chưa dứt lời, vừa nói càng làm Lý Bảo Bảo xuống đài không được rồi, xấu hổ đỏ mặt, hùng hổ mắng lên: "Không ngờ như thế ta đường đường Lý thị thương hội Đại tiểu thư, kế tiếp nhiệm Hội trưởng kế thừa người được đề cử một trong, còn không bằng một con ngựa đứng không? Họ Lôi, không thể tưởng được miệng ngươi vị thật đúng là trọng." Sau khi nói xong lời này, Lý Bảo Bảo cảm thấy thâm kêu một tiếng, trời ạ, ta đây là nói cái gì lời nói? Vạn nhất cái này cường đạo đầu lĩnh, bị kích bắt quá, thật sự vì mặt mũi đối với mình làm ra mấy thứ gì đó cầm thú sự tình đến, làm sao bây giờ?

Quả nhiên, Lôi Thanh sắc mặt có chút trầm thấp, lông mày cũng có chút nhăn lại. Thần sắc bất thiện chăm chăm vào Lý Bảo Bảo, thẳng chăm chăm được trong nội tâm nàng chột dạ phát lạnh, thâm nghĩ quả nhiên xong đời.

Bỗng nhiên, Lôi Thanh vỗ đầu một cái, như là nghĩ thông suốt sự tình gì đồng dạng bừng tỉnh đại ngộ nói: "A, ta hiểu được. Nguyên lai ngươi là nhìn trúng ta cái này cái tướng mạo đường đường, anh tuấn tiêu sái, võ công cái thế, hảo tình vận tượng chân hán tử. Muốn giành thân thể của ta tâm, nhưng hay bởi vì thẹn thùng không có ý tứ, cố ý nói ngoan thoại đến đối với ta thi triển phép khích tướng, đến để cho ta chủ động đối với ngươi **. Hừ, nguy hiểm thật, vừa rồi chênh lệch chút ít lên ngươi hợp lý, trình tiết khó giữ được."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Lão Đại khẩu vị quá liệt

Chương 67: Lão Đại khẩu vị quá liệt

Lý Bảo Bảo suýt nữa quyết đi qua, cặp kia tuyệt mỹ trên mặt đẹp, ở đâu còn có nửa điểm Thanh Nghiên lãnh diễm bộ dáng? Trong đầu một mảnh Hồn Độn, lung lay sắp đổ địa thâm nghĩ, trời ạ, mình rốt cuộc làm cái gì ghê tởm, vậy mà gặp được như vậy một cái vô sỉ tự kỷ đến mức tận cùng son tặc đầu lĩnh? Loại này quý dị liên tưởng năng lực, làm cái son tặc thật sự quá nhân tài không được trọng dụng rồi, tại sao không đi ghi những cái kia Truyền Kỳ tiểu thuyết bán lấy tiền?

"Phốc." Một bên xem kịch vui Tà Thiên Thiên cũng là nhin không được che miệng nở nụ cười: "Lôi ca ca, ta xem vị này Lý tỷ tỷ người còn rất tốt, người cũng đừng khi dễ nàng."

"Nàng là người tốt? Ta khi dễ nàng?" Lôi Thanh tức giận trừng mắt liếc Lý Bảo Bảo: "Lão tử em đẹp vì dân chờ lệnh, mạo hiểm thiên đại phong hiểm đã chạy tới tiêu diệt toàn bộ son tặc, muốn đem bọn họ mang lên một đầu đường ngay. Cái này họ Lý ngược lại tốt, vì một cái không hiểu thấu lý do, tự suất lấy một đám cường binh đến bới móc, còn tuyên bố muốn đem đầu của ta động ở Thanh Thạch Trấn trên cửa thành. Thiên Thiên, người năm tuổi nhỏ, tương lai lộ còn rất dài, được có thị phi xem a, ngàn vạn không thể học loại này tự cho là đúng, ngang ngược can rở thiên kim tiểu thư tính tình."

Tà Thiên Thiên tưởng tượng cũng đúng vậy a, trừ phi Lôi ca ca có chút bồn sự, nói không chừng sẽ bị cái này Lý tiểu thư thủ hạ chém tới đầu rồi, đây cũng không phải là hay nói giỡn sự tình. Lúc này cũng là lòng còn sợ hãi nói: "Lôi ca ca, ta đã biết. Về sau ta nhất định nhiều hơn tự xét lại, không giống nàng như vậy." Trong nội tâm bổ sung một câu, miễn cho Lôi ca ca không thích.

"Ta tự cho là đúng? Ta ngang ngược can rở?" Lý Bảo Bảo bị tức được khuôn mặt đỏ bừng, hạnh con mắt trợn lên: "Họ Lôi, người mới không là đồ tốt a? Rõ ràng là chính mình tưởng thu phục một đám son tặc vì mình sợ dụng, không phải nói như vậy đường hoàng? Còn có, ý có vài phần tư sắc, đi ra chỗ thông đồng vô tri thiếu nữ. Thiên Thiên, người năm tuổi nhỏ, tương lai lộ còn rất dài đâu rồi, được có thị phi xem a. Ngàn vạn phải chú ý loại này loè loẹt, tự cho là lớn lên anh tuấn tiêu sái, kì thực đầy mình ý nghĩ xấu, không biết nửa điểm lễ nghĩa liêm sỉ nam nhân. Cũng đừng bên trên hấn đương, hối hận cả đời."

"Ta loè loẹt? Đầy mình ý nghĩ xấu? Hắc hắc." Lôi Thanh cũng là bị tức được không nhẹ, khặc khặc kiệt quái nở nụ cười: "Tốt, tốt. Hôm nay tự cho người Lý đại tiểu thư biết rõ biết rõ, cái gì mới nghiêm túc chính người xấu." Nói xong, trực tiếp cất bước tiến lên, đem tứ chi bị trời lấy Lý Bảo Bảo hướng trên bờ vai một khiêng, sải bước hướng bị chính mình chiếm lĩnh nội viện đi vào trong đi.

Vây xem bọn son tặc thấy thế, lập tức hưng phấn quái kêu lên: "Lão Đại Anh Vũ, lão Đại uy vũ. Ác ác ~ lão Đại muốn kết hôn áp trại phu nhân rồi."

"Lão Đại tự là lão Đại, thể lực cường tráng như trâu a. Vừa mới giăng co hơn hai canh giờ hàng phục một con ngựa Vương, bây giờ còn có khí lực đi kỵ cái kia hung hãn cô nàng. Bá khí, thật sự là quá Bá khí rồi."

Lôi Thanh khiêng Lý Bảo Bảo chân, đều có chút lằng lằng rồi.

"Đó là đương nhiên, lão đại của chúng ta là người nào a. Nghe lão Đại bộ hạ cũ nói, nhà của chúng ta lão Đại lần trước tại Thanh Thạch Trấn Nghi Xuân viện một đêm liên ngự thất nữ, còn Kim Thương Bất Khuất, giết được những cái kia tên đứng đầu bảng hai bài ba bài cô nàng nhóm là ** cả đêm, mảnh giáp không lưu. Cuối cùng, hay vẫn là Xuân Hoa tỷ thương yêu nhà mình cô nương, tự mình ra trận, cùng lão Đại đại chiến 300 hiệp, cuối cùng nhất hay vẫn là bị thuyết phục tại lão Đại Bá Vương Thương phía dưới, liên tiền đều không thu, còn muốn lấy lại cho chúng ta gia lão bao lớn hấn đương tiểu bạch kiểm." Cái nào đó son tặc, thần thần bí bí, về mặt hưng phấn này nhưng kêu nói.

Lôi Thanh nghe được là một cái lão đạo, mặt đều đen, đây là cái tên hỗn đản biên đi ra cấp thấp lời đồn à? Minh đời này lúc nào đi qua Thanh Thạch Trấn Nghi Xuân viện nữa à?

"Thật sự?" Mặt khác bọn son tặc cũng đều là điên cuồng hưng phấn lên, lộ ra ** chi cực biểu lộ: "Thế nhưng mà ta nghe nói, Xuân Hoa tỷ hình như là tú bà a? Tối thiểu bốn mươi rồi, lão Đại vậy mà có thể rống ở? Lão Đại khẩu vị cũng quá liệt chút ít a?"

"Cái này có cái gì, người không biết sao? Nữ nhân 30 như lang, 40 như hổ. Cái kia Xuân Hoa tỷ đúng là như lang như hổ tuổi thọ, đủ kinh đạo vô cùng. Tầm thường tiểu bạch kiểm nàng cũng chóng mặt a, chỉ có nhà của chúng ta lão Đại mới như vậy định, nhiều uy phong, nhiều uy vũ a."

"Đúng vậy a đúng vậy a, chúng ta đi theo lợi hại như vậy lão Đại, rất có mặt mũi, quá uy phong, thực hạnh phúc."

"Hạnh phúc a... Bất quá ta vẫn cảm thấy nhà chúng ta lão Đại khẩu vị có chút liệt rồi..."

Lôi Thanh chạy vào đằng sau tiểu viện kia, xa xa địa đã nghe được những lời kia, đều nhanh muốn khóc lên, chính mình con mẹ nó tạo đến độ là mấy thứ gì đó ghê tởm? Thu như vậy một đám tử vô liêm sỉ đương thủ hạ. Hạnh phúc các người cái quý a, liệt các người cái đầu a. Cảm thanh đao khùng tại cổ mình bên trên, mình cũng sẽ không đối với cái kia Xuân Hoa tỷ có hứng thú a?

"Thả ta ra. Người tên hỗn đản này, lưu manh, hạ lưu bại hoại, vô sỉ dơ bẩn chi đồ, sắc ma, nhanh lên thả ta xuống." Lý Bảo Bảo dám thề, nàng đời này đều không có như hôm nay kích động như vậy, cũng chưa bao giờ đã từng nói qua thô tục. Hôm nay nhưng lại đem có thể rách nát lệ, đều phá vỡ rồi. Phảng phất không nói những này nặng trĩu người thô tục, thật sự khó có thể biểu đạt nàng hiện tại kích động.

"Ba ~" Lôi Thanh một cái tát trực tiếp đánh vào nàng trên cặp mông, cười u ám lấy: "Lý tiểu thư, người đều nói ta là vô sỉ hạ lưu dơ bẩn chi đồ, là cái sắc ma rồi. Tuy nhiên người lớn lên quá bình thường. Nhưng vì ngồi thực người ban thường chính là cái kia tên tuổi, ta nói như thế nào đều được dương một

bà ta sắc ma uy phong."

Sống cả đời này, Lý Bảo Bảo còn là lần đầu tiên bị người đánh tới trên mông đít, có hấn hay vẫn là một người nam nhân. Cái loại cảm giác này, quả nhiên là lại đau vừa thẹn vừa thẹn hổ thẹn vạn phần, nhưng chẳng biết tại sao, hết lần này tới lần khác rồi lại một ít lại để cho chính mình tìm đập nhanh đến run rẩy cảm giác.

"Ồ ô, người tên hỗn đản này, son tặc đầu lĩnh, buồn nôn nam nhân." Lý Bảo Bảo vừa sợ lại sợ, vừa thẹn vừa giận quát mắng nói: "Thà ta ra, không muốn bắt người cái kia đùa bỡn qua dơ bẩn kỹ nữ tay đến đụng ta. Người dám động ta thoáng một phát, chúng ta Lý gia tuyệt đối sẽ không buông tha người."

"Lý gia Lý gia, người ngoại trừ có một Lý gia tên tuổi, còn có cái gì?" Lôi Thanh khinh thường địa xuyên qua nhỏ nhỏ cung vua, hướng bọn son tặc giúp hấn mới bố trí gian phòng đi đến: "Người cho rằng người rất cao quý, nhiều ra bụi Thoát Tục nột? Dơ bẩn kỹ nữ, ha ha, nếu như những nữ nhân kia như người đồng dạng, xuất thân tự có tiền có thể đại gia tộc, ai lại hội dám mình chạy tới đương bị ngàn người kị, vạn người áp kỹ nữ? Đứng đây nói chuyện không đau thắt lưng, nếu như người hưởng qua liên com đều ăn không đủ no thời gian, nếu như người thử qua cả nhà già trẻ, cả đám đều đối bụng đến phải xanh xao vàng vọt, nghèo rớt mồng tơi thời gian. Người tự cũng không nói những cái kia câu lan ở bên trong nữ tử dơ bẩn buồn nôn rồi."

"Hừ." Nghe xong Lôi Thanh, Lý Bảo Bảo cuối cùng cũng là đã trầm mặc thoáng một phát. Nhưng theo Lôi Thanh đem nàng kháng nhập phòng ngủ thời điểm, Lý Bảo Bảo lại nhìn không được châm chọc: "Người biết rất rõ ràng những nữ nhân kia rất đáng thương, nhưng vẫn là muốn đi khi dễ các nàng? Người quả nhiên không phải vật gì tốt."

"Ba." Lôi Thanh đem tứ chi buộc chặt ở nàng, trực tiếp ném đến giường mới bên trên, lần trên người trước, đem liền tiến đến khoảng cách nàng vài tấc địa phương, cười lạnh nói: "Thứ nhất, ta cho tới bây giờ sẽ không có quảng cáo rùm beng qua ta là không ăn nhân gian khói lửa đạo đức để. Thứ hai, nếu như ta loại này sắc ma đều không đi khi dễ lời của các nàng, ai hội cho các nàng tiền đi nuôi sống gia đình?"

"Hừ, quý bệnh." Lý Bảo Bảo bị hấn như thế gom góp được quá gần, lập tức cảm giác được một cổ nam tính khí tức đập vào mặt, cái này đối với nàng mà nói hay vẫn là nhân sinh lần thứ nhất, một khóa tâm hồn thiếu nữ vô ý thức quả quyết chấp choạng. Phấn mặt đỏ lên, vội vàng nghiêng đầu đi. Trong nội tâm thâm nghĩ, lại nói tiếp, cái này họ Lôi lớn lên vẫn còn có chút thể diện bộ dáng, mày kiếm lông mục, sắc mặt như đao gọt, không có tầm thường tiểu bạch kiểm cái chủng loại kia bơ hương vị, hơn nữa là dương cương khí tức, thập phần nén lòng mà nhìn xem lần hai.

Phi phi, ta muốn những thứ này làm gì? Lý Bảo Bảo a Lý Bảo Bảo, cái này họ Lôi cũng không phải là đồ tốt, đầy mình ý nghĩ xấu, mò mẫm bạch trường một trương chính khí anh tuấn mặt rồi.

"Nắm chặt thời gian a, ** khổ đoán a." Lôi Thanh giải khai hấn áo choàng, ném đến trên mặt ghế, chợt lại bắt đầu thoát khỏi quần áo đến rồi. Ba cái hai cái tự lộ ra hấn cường tráng mà vết sẹo rậm rạp trên thân.

"Cái, cái gì?" Lý Bảo Bảo cả kinh, vội vàng hạnh con mắt trừng đi. Nhưng là vừa thấy được hấn xích lửa trên thân, liền lập tức giật mình.

Cả đời này, nàng rất nhiều không có trải qua sự tình, tại Lôi Thanh trên người đều trải qua rồi. Coi hấn Lý thị Đại tiểu thư tôn quý như thế thân phận, làm sao có thể đã gặp nam nhân trên thân **?

Theo lý thuyết, nàng có lẽ sinh ra phi thường cảm giác chán ghét. Nhưng là, nàng nhưng lại nhìn thoáng qua về sau, một khóa tâm hồn thiếu nữ nhìn không được kịch liệt nhảy bắt đầu chuyển động.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Cái này áp trại phu nhân đủ cấp bậc

Chương 68: Cái này áp trại phu nhân đủ cấp bậc

Như là đao gọt riu đục cơ bắp, đường cong rõ ràng thân hình, cường tráng mà tràn đầy một lượng mãnh liệt khác loại mỹ cảm, nhìn rất đẹp, so nàng trong tưởng tượng tốt đã thấy nhiều. Nhất là những cái kia làm cho nàng nhìn thấy mà giật mình vết sẹo, rất nhiều đều là vết thương trí mệnh, tựa hồ tại tự thuật lấy, hấn lần lượt ở đường ranh sinh tử gãy dựa mà lên, lần lượt dùng máu tươi cùng tánh mạng, cùng hung hấn địch nhân tương bác phân kích câu chuyện.

Thằng này, giống như trải qua rất nhiều cực khổ à? Ý nghĩ thế này, nhìn không được ngay tại Lý Bảo Bảo trong đầu hiện lên đi ra, nàng cơ hồ có thể thông qua cái kia nguyên một đám vết thương trí mệnh sẹo, chứng kiến hấn từng đã là thống khổ cùng cứng cỏi. Nếu như lực ý chí không đủ kiên định, chỉ sợ rất khó sống sót.

Khác phái, vốn là tương hấp. Nam nhân hội đối với nữ nhân lời lờm lỉnh Linh Lung, nổi bật thân hình hiếu kỳ, khơi sắc tâm. Một cái bình thường hướng nữ nhân, tự nhiên cũng sẽ bị nam nhân đẹp mắt mà hoàn mỹ thân hình mà hấp dẫn. Tuy nhiên trên mặt hội giả ra không có hứng thú, nhưng đáy lòng **, nhưng lại khó có thể không nhận.

Lý Bảo Bảo, vốn là cái tử nhỏ tiếp nhận các loại nghiêm khắc giáo dục thiên kim tiểu thư, tại nhân sinh của nàng bên trong, đều là tại đủ loại quy củ hạ còn sống, nửa bước không được vượt qua.

Nhưng người bản năng cùng thiên tính, thường thường nhưng lại áp chế càng lâu, áp lực càng lợi hại, sẽ bắn ngược càng lợi hại. Lý Bảo Bảo liền chính mình cũng không biết, chính mình thoát ly gia tộc cái kia căn kim cô chú còn không có hai ngày đâu rồi, ngay tại Lôi Thanh ảnh hưởng phía dưới, xuất hiện các loại bắn ngược dấu hiệu.

Nhưng là, trải qua thời gian dài đã bị giáo dục cùng quy củ, cũng không phải tại trong chốc lát sẽ tan vỡ, Lý Bảo Bảo trong nội tâm đột nhiên phát lên báo động, vội vàng nghiêng đầu đi không hề xem Lôi Thanh, trong nội tâm không ngừng đối với chính mình cảnh cáo, Lý Bảo Bảo a Lý Bảo Bảo, người như thế nào đều là một cái có tri thức hiểu lễ nghĩa, biết được lễ nghĩa liêm sỉ thiên kim tiểu thư. Những này loạn thất bát tao, mắc cỡ chết người ý niệm trong đầu, như thế nào còn chưa cắt khai?

Nếu như, nếu như hần thật sự muốn đối với chính mình cái kia... Chính mình làm thế nào mới tốt? Là cắn lưỡi tự vận? Hay vẫn là... Không đúng không đúng, dựa theo loại này sắc ma bản tính, coi như là chính mình cắn lưỡi tự vận, hần cũng sẽ biết làm ra những cái kia nhân thân cộng phần sự tình. Chết rồi, ngược lại càng như ý của hần.

Không nên không nên, nếu như mình chết rồi, gia tộc nhất định sẽ lọt vào hồ thẹn. Cái kia, chẳng lẽ mình thật sự mặc hần làm? Mình ở trong nhà, ngẫu nhiên hội trong lúc vô tình nghe được một ít chúng phụ nhân nói lên việc này, hình như là một kiện rất mỹ diệu sự tình, sẽ để cho chính mình bay bổng như rơi đám mây. Chính mình, chẳng lẽ lập tức thật sự muốn ném đến cái loại này mùi vị? Trời ạ, Lý Bảo Bảo, người thật sự là không biết cảm thấy thẹn, sao có thể có như vậy ** ý niệm trong đầu?

Có thể, có thể là mình cũng không có biện pháp phản kháng hần à? Lực lượng của hần rất lớn, rất cường tráng. Chính mình một cái nhu con gái yếu ớt, còn bị khỗn trụ liễu tay chân? Nếu như nếu không muốn chết, cũng chỉ có thể tùy ý hần bừa bãi làm a? Bất quá, vừa rồi nghe hần cái kia chút ít son tặc thuộc hạ nói, hần phương diện kia là rất lợi hại, ít nhất Nghi Xuân viện cái kia bảy nữ tử, đều không thể ngăn cản được hần quát roi? Tự, chính mình còn là lần đầu tiên, làm sao có thể chịu đựng được ở... Bất quá, lời nói lại nói trở lại, hần lớn lên hay vẫn là rất tốt xem, rất tuần lễ, đáng người cũng cao lớn cân xứng, lộ ra cổ dương cương bừa hần khí tức.

Trời ạ, Bảo Bảo người tại nghĩ ngợi lung tung mấy thứ gì đó? Người, người thế nhưng mà có vị hôn phu người. Vị hôn phu của người, là gia tộc cho an bài, môn đăng hộ đối, anh tuấn tiêu sái, tuổi trẻ tài cao. Sao có thể đối với một cái son tặc đầu lĩnh...

"Này này, nữ nhân ngốc." Lôi Thanh vỗ vỗ nàng đóng chặt đôi mắt, ứng đo một mảnh, run rẩy không thôi đôi má: "Người tại nghĩ ngợi lung tung mấy thứ gì đó? Xấu hổ thành cái dạng này, một mảnh thủy triều mùa xuân tràn lan, sẽ không thật sự đối với ta động tâm a?"

Lý Bảo Bảo cả kinh, theo những cái kia loạn thất bát tao ý niệm trong đầu ở bên trong tỉnh lại. Nhìn lại, cái kia hạ lưu bại hoại thói son tặc đầu lĩnh, mặc dù không có thoát cái tình quang, cũng đã chỉ còn lại có một đầu quần lót.

Lập tức, trên mặt đỏ ửng càng lớn, trong nội tâm bối rối lại khởi: "Ai, ai sẽ đối với một cái mặt mũi tràn đầy dử tợn, hạ lưu dơ bẩn hèn hạ vô sỉ son tặc đầu lĩnh động tâm? Người, người muốn làm gì? Đừng tới đây à? Tới nữa, ta gọi, kêu... A ~ "

"Kêu to lên kêu to lên, người gọi càng hoan, ta càng vui vẻ." Lôi Thanh cười hắc hắc, một bả vén chăn lên, ôm nàng chui vào trong chăn.

"Hồn dân, lưu manh, thói son tặc, a, người thả ta ra." Bị hần như thế ôm vào trong chăn, Lý Bảo Bảo giống như là bị một đầu sắp đồ tể thịt như heo, dốc sức liều mạng phản kháng tê kêu lên.

Cùng lúc đó

Khoảng cách phòng ngủ bảy tám trượng bên ngoài, đang tại hòn non bộ đằng sau chuẩn bị thỉnh phòng son tặc các đại biểu, nhao nhao lộ ra hiếu ý đáng tươi cười, cảm khái nói: "Lão đại thực sinh mãnh liệt, nhanh như vậy tự làm lên."

"Lão Đại tự là lão Đại, chúng ta đi theo lão Đại quá uy phong, quá hạnh phúc rồi. Cái này áp trại phụ nhân đủ cấp bậc, hình như là Lý thị gia tộc thiên kim cũng. Không giống Khảo Sơn Hồ cái kia phế vật, chỉ có lá gan đoạt chút ít cô gái nông thôn đảm đương áp trại phụ nhân, làm hại chúng ta những này làm thuộc hạ, cũng hiểu được thật mất mặt."

"Bất quá, bề ngoài giống như Lý thị gia tộc thật là lợi hại, nếu như bọn hần phái người đến vây quét chúng ta làm sao bây giờ?"

"Yên tâm, loại chuyện này không tới phiên người tới mò mẫm quan tâm, dùng lão đại của chúng ta bốn sự, nhất định sẽ dọn dẹp."

"Rất đúng, rất đúng. Lão đại của chúng ta là người nào à? Lên núi có thể đánh nhau hổ, xuống biển có thể cầm Long. Một cái nhỏ nhỏ Lý thị gia tộc thiên kim cũng bày bất bình sao? Nói không chừng, lão đại của chúng ta đem nàng khô mát rồi, tự kể cận lão đại của chúng ta không đi. Khóc hô hào muốn gả cho lão đại của chúng ta, còn mang đến một đống lớn đồ cưới, cái kia hãy theo lão Đại thăng chức rất nhanh rồi."

"Lão Đại a lão Đại, ngài lão nhân gia nhất định phải không chịu thua kém, nhất định phải chinh phục Lý thị gia tộc thiên kim, các huynh đệ hạnh phúc toàn bộ nhờ ngài."

"Hừ." Ở một bên nghe xong một lát Tả Thiên Thiên, rất không thoải mái kiêu hừ một tiếng: "Các người nói đã đủ rồi chưa?"

"Ách, Thiên Thiên tiểu thư." Mấy cái tiểu sơn tặc thủ lĩnh, vẻ mặt chột dạ đầu đầy mồ hôi: "Ha ha, chúng ta là tại đùa giỡn đâu rồi, lão đại của chúng ta đối với Thiên Thiên tiểu thư ngài là một mảnh hết sức chân thành chí tâm, cùng cái kia Lý gia tiểu thư, bất quá là tại đùa giỡn, gặp dịp thì chơi mà thôi." Bọn hắn thế nhưng mà biết rõ cái này Tả Thiên Thiên tại lão Đại trong suy nghĩ địa vị, hơn nữa, Tả Thiên Thiên bản thân cũng rất lợi hại, tuổi còn nhỏ, cũng đã là Hắc Thiết Cao giai rồi, đáng giá người tôn trọng.

"Còn không mau cút đi, muốn nghe tới khi nào? Đi ra ngoài giữ cửa, ai đều không cho tiến cái này tiểu viện. Rò tiến vào một cái, ta bắt tội bay là hồi." Tả Thiên Thiên chỉ cảm thấy có một cỗ hỏa tại trong bụng đốt a đốt, rất có xúc động muốn giết đi vào, đem cái kia đồ bỏ Lý gia thiên kim cho tùm ra đến.

"Dạ dạ, Thiên Thiên tiểu thư, chúng ta cái này lần, cái này lần." Mấy cái sơn tặc thủ lĩnh, vội vàng như được đại xá, rồi lại có chút lưu luyến không rời chật vật chạy thực nặng, chạy ra đi thủ vệ rồi. Bất quá, vừa mới nghe được Lý gia tiểu thư cái kia bên nhọn tiếng kêu, cũng đáng. Lão lớn sinh mệnh liệt, mới có thể khiến cho ra cái loại này thanh âm à?

Chờ bọn hắn đi rồi, Tả Thiên Thiên tài văn chương được một dặm chân, tiếp tục rón ra rón rén cùng nhau đi lên, trong nội tâm không phục lắm, Lôi ca ca a Lôi ca ca, cái kia Lý gia thiên kim lại có cái gì tốt? Thiên Thiên mới là tốt nhất a. Hừ, ca ca xấu, đại sắc lang, đại sắc ma, vừa thấy được xinh đẹp nữ nhân tựu chuyển không khai chân rồi.

...

Lúc này Lôi Thanh, nào biết đâu rằng ngoài phòng Tả Thiên Thiên chính đang không ngừng chửi bới chính mình? Hắn lúc này, chính nặng nề mà ôm Lý Bảo Bảo, rất thoải mái dễ chịu nằm ở trong chăn, ngửi ngửi trên người nàng cái kia nhàn nhạt xử nữ mùi thơm, cũng là có chút ít say mê không thôi.

Mà Lý Bảo Bảo, tại kêu sợ hãi vùng vẫy sau một lát, nhưng lại phát hiện cái này đại sắc ma ôm quy ôm chính mình, nhưng lại không có bất kỳ kế tiếp ý đồ xâm phạm cử động. Không khỏi ngừng miệng, tiếng kêu thảm thiết im bặt mà dừng.

Cũng mất đi đám kia sơn tặc tiểu đầu mục đã đi rồi, nếu không, không chừng hội chửi bới nhà mình lão Đại chửi bới thành cái dạng gì bộ dáng đây này. Như là cái gì ngân dạng sáp đầu thương, trông thì ngon mà không dùng được. Đoán chừng còn có thể vì xinh đẹp như hoa Lý tiểu thư tiếc hận cảm khái một phen, về sau đi theo nhà mình cái kia thời gian uống cạn chung trà lão Đại, còn có được chống cự các loại.

"Gọi a, tại sao không gọi?" Lôi Thanh rất thoải mái ôm nàng: "Tiếng kêu của người thê lương trong lộ ra cỗ uyển chuyển hàm xúc kinh, ta nghe được rất thoải mái a."

"Hừ, dù sao ta gọi phá yết hầu, cũng sẽ không có người tới cứu ta." Lý Bảo Bảo mặt đỏ lên, kiêu hừ cuồng quật, thê lương uyển chuyển hàm xúc người cái người chết đầu.

"Ấn, đã người gọi đã đủ rồi, vậy thì tranh thủ thời gian ngủ đi." Lôi Thanh không sao cả ha ha cười cười: "Những ngày này nhưng làm ta mệt mỏi lắm rồi, không hảo hảo ngủ qua một giấc đây này."

"Ngủ? Người không phải muốn..." Lý Bảo Bảo lại nói một nửa, lập tức im miệng. Mặt lại là hồng thêm vài phần, trong nội tâm thầm mắng, Bảo Bảo a Bảo Bảo, người tại nghĩ ngợi lung tung mấy thứ gì đó đâu này? Người sao có thể như vậy không biết cảm thấy thẹn đây này.

"Này này, ta chỉ nói là cùng với người ngủ mà thôi." Lôi Thanh thì là trợn mắt há hốc mồm nhìn xem nàng: "Người không phải là muốn lệch ra a? Trời ạ, trong đầu của người đều trang mấy thứ gì đó ** đồ vật? Thiếu người hay vẫn là gia giáo cái gì nghiêm đại gia tộc ở bên trong xuất thân quý gia tiểu thư đây này. Ta nói rồi, ta sẽ không coi trọng người đương. Mặc cho người như thế nào câu dẫn, ta tự sẽ vững bất động."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Ta như thế nào cam lòng giết người?

Chương 69: Ta như thế nào cam lòng giết người?

"Câu, câu dẫn..." Lý Bảo Bảo đời này, còn là lần đầu tiên nghe được có người dùng cái từ này đến nói mình. Lôi Thanh những cái kia chửi bới, thẳng làm cho nàng tức giận đến gần muốn ngất, thân thể mềm mại thẳng run. Câu người cái hôn, dẫn người cái người chết đầu. Người cái kia con mắt chứng kiến bốn tiểu thư là ở câu dẫn người rồi? Hơn nữa, dùng bốn tiểu thư tư sắc, coi như là muốn nam nhân, có tất yếu câu dẫn sao? Bữu bữu con mắt, tựu có vô số quý gia công tử cùng thành danh tuấn kiệt sắp xếp lấy đội phốc...

Trời ạ, Lý Bảo Bảo, đầu óc người ở bên trong đều là mấy thứ gì đó loạn thất bát tao đồ vật? Lôi Thanh, người tên hỗn đản này, lưu manh, thói sơn tặc đầu lĩnh, người lại dám khi dễ ta, chửi bới ta.

Hừ, người không phải nói mặc cho ta như thế nào câu dẫn, người cũng sẽ không mắc lừa sao? Hừ, dù sao sự tình đã đến loại tình trạng này rồi, dù sao cũng bị người nói thành không biết cảm thấy thẹn câu dẫn người rồi. Bốn tiểu thư sẽ tới thử xem định lực của người, xem người có phải thật vậy hay không có thể thủ vững bản tâm.

Bất quá, thế nào mới có thể câu dẫn nam nhân à? Ta không có học qua...

Được rồi được rồi, hiện tại xem như may mắn, này sơn tặc đầu lĩnh chính mình được mất tâm điên, ngay cả mình loại này tuyệt sắc mỹ nữ ôm vào trong ngực cũng không động tâm, đó là tổn thất của hắn. Chính mình thay hắn mò mẫm quan tâm cái gì đâu này? Ngủ ngủ, hi vọng tính, mình đã được người cứu cách đây cái sơn tặc dám ồ rồi.

Thật sâu hô hấp vài cái, Lý Bảo Bảo tận lực lại để cho lòng của mình bình tĩnh trở lại. Bất quá, như vậy một bình tĩnh, ngược lại xảy ra vấn đề rồi.

Trước khi đẩy trong đầu đều là các loại phản kháng ý niệm trong đầu, tựa là như vậy bị hắn ôm, cũng là không có có bao nhiêu cảm giác. Nhưng mà tâm một chút tĩnh, dù loại cảm giác, tựa chậm chậm địa hiện ra.

Có lẽ Lôi Thanh thật sự hơi mệt chút, chẳng những thân thể mệt mỏi, tâm cũng mệt mỏi. Không bao lâu tựa chìm đã ngủ say, nhẹ nhàng hẳn tiếng vang lên.

Hắn ** trước ngực, chính dán phía sau lưng của mình. Mà cái kia song cường cường tráng cánh tay, chính ôm chặt eo của nàng, đặt tại nàng trên bụng. Càng làm cho nàng tâm hồn thiếu nữ thất thủ, tâm mê ý loạn chính là. Hô hấp của hắn, tựa tại chính mình bên tai, hâm nóng khí tức như có như không thổi tới vành tai của nàng bên trên.

Làm cho nàng một cổ tê dại khó nhịn cảm giác, tự nhiên sinh ra. Một khóa tâm hồn thiếu nữ, bắt đầu phịch phịch nhảy dòn dập. Hơn nữa trên người hắn đương cương nam tính khí tức, không ngừng mà trêu chọc lấy cái mũi của nàng, chui thẳng vào nội tâm.

"Xú nam nhân, quả nhiên là xú nam nhân." Lý Bảo Bảo nhẹ nhàng người người về này làm cho nàng có chút tình mê mà say mê hương vị, nhưng trong lòng thì chửi bới nói, hừ, trên người đều là mùi mồ hôi bần, thói hoắc, cũng không biết đi tắm lại đến ngủ?

Sống đời này, còn là lần đầu tiên bị một cái một số gần như ** nam nhân ôm vào trong ngực ngủ. Tuy nhiên là bị buộc, nhưng cũng là cho nàng đã mang đến dị thường mãnh liệt kích thích cảm giác, nàng lại không thể như Lôi Thanh như vậy, dưới loại tình huống này còn có thể nhẹ nhàng ngủ.

Một vòng đồ ừng, đem gương mặt của nàng cùng sau tai căn, toàn bộ nhuộm thành ửng đỏ. Nho nhỏ hô hấp, cũng là có chút ít dòn dập. Không biết chuyện gì xảy ra, bị hắn dùng loại này ** chỉ cực tư thế ôm ngủ, ngoài miệng cường ngạnh, nhưng cảm thấy vậy mà không có chính thức phản cảm. Ngược lại cảm thấy như vậy, rất kích thích, rất thoải mái.

Dù loại phản loạn ý niệm trong đầu, không thể ức chế ở nàng trong suy nghĩ lưu chuyển. Lỗi tai nghe cái kia dần dần ồ ồ tiếng ngáy, bất tri bất giác, một cổ an tâm ý niệm trong đầu, đánh thẳng trong lòng. Cái này sơn tặc đầu lĩnh, cho dù lại đáng hận, lại đáng giận, cũng không có chính thức thừa dịp chính mình không có năng lực phản kháng thời điểm, chính thức chiếm hữu chính mình. Bất quá, chẳng lẽ mình thật không có lực hấp dẫn? Cái này đáng giận Lôi Thanh, vậy mà thật có thể nhìn xuống? Ô, chẳng lẽ nói, lấy trước kia chút ít hướng chính mình đại xum xoe nam nhân, cũng không phải nhìn trúng người một nhà? Mà là thân phận của mình giá trị?

Có chút vận vẹo uốn éo thân thể, lại để cho chính mình ngủ được càng thêm thoải mái dễ chịu một ít, giống như là một chỉ bé mèo Kitty, ôm tại trong ngực của hắn, đẩy trong đầu nghĩ ngợi lung tung ý niệm trong đầu xuống, cũng là mơ mơ màng màng đã ngủ.

Trong vòng một đêm, Lý Bảo Bảo đều là ở vào nửa ngủ nửa tỉnh bên trong, các loại mộng cảnh nườm nượp tới. Cái gì trong chốc lát bị cái này sơn tặc đầu lĩnh cường ~ làm lộ, cái gì chính mình thoáng cái lại thích cái này sơn tặc đầu lĩnh, thật sự thành hắn áp trại phu nhân, vẫn cùng hắn sinh ra một đồng lớn tiểu hài tử.

Kết quả, những đứa bé kia từ còn không có lớn lên đâu rồi, mà bắt đầu cỡi ngựa vung vẩy lấy đao bầu, bắt đầu học nổi lên cản đường cướp bóc, giết người cướp của hoạt động. Nàng khuyên như thế nào đều khịch lệ không nghe, làm cho nàng thật đau lòng. Kết quả, đã bị trận này ác mộng cho đánh thức.

Sắc trời đã có chút tăng sáng rồi, lộ ra hơi mong cửa sổ, một ít yếu ớt quang truyền lại tiến đến. Lý Bảo Bảo chỉ cảm giác mình bị ác mộng dọa ra một thân đầm đìa mồ hôi, nhưng bừng tỉnh tâm đó, lại mới giật mình những cái kia làm cho người đau nhức triệt nội tâm sự tình, chẳng qua là chính mình giấc mộng Nam Kha.

Gian nan quay đầu mà đi, cái kia họ Lôi sơn tặc đầu lĩnh, như cũ là thành thành thật thật ôm chính mình ngủ, cả đêm không có bất kỳ động tác, cũng không có vượt qua nửa bước.

Hắn lúc này, như trước tại ngủ say bên trong. Không biết làm sao vậy, Lý Bảo Bảo ngược lại là cảm thấy ngủ rồi hắn, không có tỉnh dậy lúc cái loại này đáng giận cảm giác rồi, giống như là cái đại nam hài.

Đang địa thoáng một phát, mặt của nàng thoáng cái đỏ lên. Trời ạ, chính mình lại bị một người nam nhân ôm ôm lấy ngủ một đêm. Người nam nhân này còn là một sơn tặc. Cái này muốn truyền ra ngoài, làm như thế nào người?

Không đúng không đúng, chính mình là bị trời lấy, bị ép, thực sự không phải là chính mình không biết cảm thấy thẹn. Đáng giận gia hỏa, lại dám như thế làm bẩn trong sạch của mình.

"Ha ha!" Lôi Thanh đột nhiên há mồm nở nụ cười, vui vẻ được vô cùng.

Hồn dân này, cười đến vui vẻ như vậy, khẳng định không phải đang làm cái gì mộng đẹp? Hừ, ** gia hỏa, liền nằm mơ đều không thành thật một chút, đoán chừng tại trong mộng đều tại khi dễ chính mình. Trong nội tâm hận cực, há mồm tựa là một ngụm cắn lấy cánh tay của hắn bên trên, lại hung lại hung ác.

"Ồi." Lôi Thanh ngủ được say sưa, ở đâu ngờ tới trong lúc ngủ mơ lại bị người cắn tỉnh. Tối hôm qua hắn, cũng là đang nằm mơ. Nhưng tuyệt đối không phải Lý Bảo Bảo cái loại này sanh con đường cái tỉnh dục mộng.

Hắn chính mộng thấy mình cười con ngựa cao to, ăn mặc Anh Vũ đến cực điểm chiến giáp. Suốt lĩnh lấy tất cả đều mặc toàn thân thiết giáp thiên quân vạn mã, mã đạp vạn dặm, chinh chiến tứ phương, quét ngang bát hoang. Nguyên một đám địch nhân cường đại, bị chính mình chinh phục, phủ phục tại chính mình dưới chân, thành vì mình phụ thuộc. Cuối cùng chính mình công chiếm toàn bộ đại lục, đăng cơ đã trở thành vĩ đại nhất Hoàng đế. Cái kia hung hăng càn quấy Ngu San San, quỳ sát ở trước mặt mình, lớn tiếng khóc khẩn cầu chính mình tha thứ, nói nàng là mất bị mù, không có nhìn ra Lôi Thanh Chân Long chuyển thế, nguyện ý làm nô tỳ, làm một cái ám giương nha đầu, nguyện ý giúp hắn thối tiêu vân vân...

Chính làm lấy như thế xuân thu đại mộng, cũng là khó trách ngủ đều nở nụ cười.

Bừng tỉnh mà khởi Lôi Thanh, nhưng lại thấy chính mình cánh tay đang tại bị người cắn, mơ mơ màng màng nói một câu: "San san, ngươi cắn lộn chỗ a?"

"San san?" Lý Bảo Bảo lập tức một hồi đầu vầng mắt hoa, trong sạch của mình bị thằng này điểm ô cả đêm. Kết quả sau khi tỉnh lại, hồn dân này mở miệng tựa là những nữ nhân khác danh tự. Trong nội tâm hận đến là hàm răng cang thêm ngựa, cắn được quá nặng rồi.

"Ồi." Lôi Thanh bị đau phía dưới, cũng là nhìn rõ ràng trong ngực người ngọc đến tốt cùng là ai, dờ khóc dờ cười: "Ta nói Lý Bảo Bảo, Lý bà cô. Ngươi cho dù gọi trẫm rời giường, cũng không cần cắn cắn trẫm cánh tay a?"

Trẫm? Lý Bảo Bảo lại là một chóng mặt, thằng này cả đêm đều đang làm những gì xuân thu đại mộng đầu này? Đăng cơ làm hoàng đế? Xin nhò, ngài lão sự thật một ít được hay không được? Ngươi chỉ là ngồi xồm trong góc, tùy thời sẽ bị người tiêu diệt tiêu tiêu son tặc đầu lĩnh mà thôi.

"Hừ." Lý Bảo Bảo tức giận buông lỏng ra miệng, hạnh con mắt tròn lên nói: "Ngươi tối hôm qua ngủ cũng ngủ, nên đem ta để cho chạy đi à nha?"

"Này này, ngươi làm cái gì xuân thu đại mộng đây này ngươi?" Lôi Thanh một lần lông lóc mà bò dậy, cười mờ ám lấy ôm lấy ngón tay nâng lên nàng non mềm tỉnh tê tê cái cảm: "Thả ngươi đi? Cho ngươi quay đầu lại kêu lên mấy vạn đội ngũ tới chém ta à? Ngươi cho rằng ta Lôi Thanh là ăn cái gì lớn lên, có thể ngu xuẩn thành bộ dạng như vậy?"

"Vậy ngươi nói, muốn thế nào mới bằng lòng thả ta đi?" Lý Bảo Bảo thẹn quá hoá giận quay đầu tránh qua, tránh né ngón tay của hắn đầu nói: "Ngươi cũng không thể như vậy quan ta cả đời a? Bằng không thì ngươi một kiếm đem ta giết, cũng là sạch sẽ."

"Ta như thế nào cam lòng giết ngươi thì sao?" Lôi Thanh thâm tình chân thành dừng ở nàng, trong ánh mắt, có chút nóng bỏng mà ôn nhu nói: "Ngươi là như vậy..."

Lý Bảo Bảo nghe được cái này ôn nhu lời nói, cảm thấy cũng là chịu quá quyết, âm thầm đắc ý, như vậy mới đúng nha. Nói như thế nào ta Lý Bảo Bảo cũng là đại mỹ nhân nhĩ, nhất định là không nở giết. Bất quá, hắn nói tốt thời điểm, con mắt rất động lòng người, bộ dáng cũng nhìn rất đẹp. Không xong rồi, nếu như hắn thật sự thích chính mình, đem mình thật sự cho rằng áp trại phu nhân làm sao bây giờ? Ta không muốn con của mình, trưởng thành tương lai đều là làm cản đường cướp bóc hoạt động.

Nghĩ đi nghĩ lại, khuôn mặt lại đỏ lên.

"Đáng giá!" Lôi Thanh rốt cục học ra hai chữ cuối cùng, ha ha phá lên cười: "Lý Bảo Bảo, ngươi thế nhưng mà Lý thị thương hội thiên kim tiểu thư a. Dem ngươi giết, ta như thế nào đòi tiền đi à?"

"Họ Lôi, ngươi thật là một cái hồn dân." Lý Bảo Bảo bị phần gần chết gào lên.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Người dám hủy sự trong sạch của tiểu thư nhà ta?

Chương 70: Người dám hủy sự trong sạch của tiểu thư nhà ta?

"Ta và người liều mạng." Lý Bảo Bảo giầy dựa lấy mờ ra đàn môi, lộ ra Ngọc Bạch hàm răng muốn cắn hẳn: "Khinh người quá đáng, người thật sự là khinh người quá đáng rồi."

Lôi Thanh cũng là có chút hăng hái xử lấy đầu ngón tay trên chọc nàng cắn, trêu tức cười nói: "Nói người đáng giá còn không tốt sao? Ta ngược lại là muốn cùng người đồng dạng, có hoa không hết gia tài bạc triệu, ra cái môn đều có mười mấy cái Thân Vệ Quân bảo hộ. Đến lúc đó muốn lần nam tử lần nam, muốn bá nữ tử bá nữ, nhiều thích ý à?"

Lý Bảo Bảo liền cắn hai phần không trúng, cũng biết cái này giao hoạt đáng hận gia hỏa là ở trên chọc chính mình đây này. Nghe được cái kia vô sỉ, không khỏi hừ lạnh nói: "Người nghĩ đến đến mỹ, còn lần nam bá nữ. Ta Lý gia gia giáo thế nhưng mà rất nghiêm, gia tộc người thừa kế bên trong cạnh tranh cũng rất lợi hại, nếu ai dám xằng bậy. Không biết có bao nhiêu ánh mắt đang ngó chừng người, chuẩn bị thời khắc mà chuyển biến thành đây này. Kỳ thật, như người làm cái son tặc đầu lĩnh cũng rất tốt, tiêu điều tự tại, muốn làm gì tự có thể làm gì, không có người có thể ước thúc người."

"Thôi đi... Người đó là đàn ông no tử không biết đàn ông đói tử cơ." Lôi Thanh tức giận phát phát tay, đặt mông ngồi ở bên người nàng, trêu chọc nói: "Người muốn thực cảm thấy đương sơn tặc thú vị, tự do. Vậy thì lưu lại cho ta đương áp trại phu nhân, mỗi ngày ngủ cùng ta cảm giác như thế nào đây?"

"Vô sỉ..." Vừa nghe đến ngủ hai chữ, Lý Bảo Bảo khí tự không đánh một chỗ đến, trên mặt cũng là lộ ra đỏ ửng. Cái này thôi son tặc đầu lĩnh, tối hôm qua vậy mà thật sự ôm chính mình ngủ một đêm. Cái này muốn truyền ra ngoài, không có việc gì cũng biến thành có việc rồi.

"Ta muốn thật vô sỉ, tối hôm qua sẽ để cho người êm đẹp đấy sao? Người đương nhà của người Lôi gia thật sự là ăn chay lớn lên đó à?" Lôi Thanh trừng nàng liếc: "Thật sự là đem ta một mảnh hảo tâm trở thành lòng dạ thú, người nếu dám lại trào phúng, coi chừng Lôi gia thực phá người dựa."

"Cắt." Lý Bảo Bảo bất tri bất giác cũng bắt đầu học nổi lên Lôi Thanh ngữ khí: "Người không phải đã nói sao? Mặc cho ta như thế nào câu dẫn, người đều không mắc mưu?" Tối hôm qua Lôi Thanh giữ lại, cùng với một đêm cùng gối cùng ngủ "Tình nghĩa", lại để cho Lý Bảo Bảo đối với Lôi Thanh đề phòng chỉ ý giảm bớt rất nhiều. Tâm tính cũng dễ dàng rất nhiều. Bất quá, đối với Lôi Thanh cái chủng loại kia tỷ như "Phá qua" các loại dùng từ, hay vẫn là lòng có mâu thuẫn. Tuy nhiên cái kia hai chữ, nghe vào nàng trong lỗ tai, làm cho nàng không khỏi tim đập nhanh khẩn trương, mà cảm giác được dị thường kích thích.

"Có thể người cũng khẳng định nghe nói qua, nam nhân đều là kinh bất trụ hấp dẫn." Lôi Thanh hí mắt nở nụ cười: "Người nếu không tin, cứ việc có thể thử xem tiếp tục câu dẫn ta."

Thật sự đến nơi này phân thượng, Lý Bảo Bảo cũng không phải dám làm ẩu rồi. Vạn nhất thật sự nâng lên hấn tà tính, phá, phá chính mình dựa. Cái kia nhưng chỉ có kêu trời thiên có nên hay không, kêu đất đất chẳng hay rồi.

"Người chậm rãi ngủ tiếp một lát, ta muốn đi ra ngoài luyện kiếm rồi." Lôi Thanh gấp bó tay rồi, một lần lông lốc bò lên, mặc quần áo xong về sau, cảm mới được bảo kiếm "Ham chiến", nhắc chân tự đi.

"Ngày, đợi một chút." Lý Bảo Bảo nhện không được thờ nhẹ một tiếng.

"Như thế nào? Không nở ta đi?" Lôi Thanh quay đầu lại hướng nàng vút ra cái mị nhãn: "Tiểu quái quái, hảo hảo ở tại trên giường chờ ta."

Lý Bảo Bảo một chóng mặt, tức giận thâm mắng, người không như vậy khiến người chán ghét sẽ chết à? Cường chế suy nghĩ muốn mắng hẳn vài câu xúc động, muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng vẫn là thấp giọng hỏi lên: "Ngày, người, người vì cái gì không, cái kia..." Như là phá qua các loại đối với nàng tròng kích lực rất mạnh từ ngữ, cũng chỉ dám trong đầu ngấm lại mà thôi. Coi hẳn có tri thức hiểu lẽ nghĩa cả tính, nhất định là nói không nên lời. Nhưng mặc dù như vậy, một vòng đỏ ửng cũng là đã nhuộm đến lỗ tai căn sau rồi.

Thấy nàng áp ứng, Lôi Thanh quả thực không kiên nhẫn, dứt khoát thay nàng nói: "Người là muốn hỏi ta vì sao không phá người dựa? Không lên người đi?"

Lý Bảo Bảo mắc cỡ muốn chui vào trong chăn đi, đời này không ai dám ở trước mặt mình nói ra loại những lời này, trong nội tâm thẳng thâm mắng, chết son tặc, thôi son tặc, người dùng từ còn có thể xuống lần nữa lưu chút ít sao?

"Như thế nào? Người rất khát khao à?" Lôi Thanh rất chân thành hỏi.

Cơ người cái người chết đầu a, khát người cái đại đầu quý à? Lý Bảo Bảo mắc cỡ hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, nàng trước khi cũng chỉ là hiểu kỳ, càng là có chút hoài nghi mị lực của mình. Mới nhện không được hỏi một câu. Không có ngờ tới, này son tặc đầu lĩnh đã vô sỉ tới trình độ nhất định rồi. Hối hận muốn chết đều.

Lôi Thanh một bộ nghĩa khí sâu nặng bộ dáng, vỗ vỗ ngực nói: "Lý Bảo Bảo, chúng ta như thế nào tính toán cũng là có một đêm tình duyên. Người muốn thực khát khao, có thể nói cho ta biết. Ta cam đoan phục vụ chu đáo, cho người thỏa mãn."

"Lăn..."

Lý Bảo Bảo mặt đỏ tới mang tai, ánh mắt phồng hỏa nhện nhện cả buổi, mới nhô ra cái này một chữ đến.

"Ha ha." Lôi Thanh gấp chọc cho nàng không sai biệt lắm, lúc này mới chuẩn bị đi ra ngoài. Đã đến cửa ra vào về sau, mới dừng bước, quay đầu lại về mặt nghiêm túc nói: "Lý Bảo Bảo, rất đúng đắn nói cho ngươi biết. Ta họ Lôi, tuy nhiên hiện tại luân lạc tới muốn dẫn một đám sơn tặc đến kiếm cơm ăn tình trạng. Cũng không có phủ nhận qua ta rất ưa thích nữ sắc. Nhưng là, ta đời này chỉ bên trên hai chủng nữ nhân."

Lý Bảo Bảo dựng lên lỗ tai, trong nội tâm thầm mắng, quả nhiên là cái sắc phiêu a, còn là một ti không che dấu chút nào chính mình sắc phiêu. Bất quá, nàng cũng là có chút tò mò, hẳn đến tốt cùng chỉ đi đâu hai chủng nữ nhân?

"Nhìn ngươi tốt như vậy kỳ, ta sẽ nói cho ngươi biết a." Lôi Thanh hắc hắc ** cười: "Một loại là bị ta hồng trên giường, mặt khác một loại là bị ta mua lấy giường. Hiện tại, ta là nghèo kiệt xác, mua không nổi ngươi trên giường. Mặt khác, ta cũng không có hứng thú hồng ngươi trên giường. Đương nhiên, nếu như ngươi cầu ta, ta sẽ miễn cưỡng giúp ngươi giải quyết thoả một phát khát khao vấn đề. Ngươi chậm rãi ngủ, ta luyện kiếm đi."

Nói xong, "Ba" được một tiếng, Lôi Thanh ra cửa, bắt đầu đến trong sân đi luyện kiếm.

"Hỗn đản, lưu manh, hạ lưu bại hoại." Lý Bảo Bảo sùng sốt sau nửa ngày về sau, mới bắt đầu hỗn hển mắng lên: "Ai hội cầu ngươi à? Ngươi cái này thói sơn tặc, buồn nôn sơn tặc, tự cho là đúng sơn tặc đầu lĩnh. Bồn cô nương rớt cuộc ở đâu lớn lên khó coi? Liên ngươi dụ dỗ một chút ** đều không có?" Nguyên lai nàng, ngược lại là cho rằng Lôi Thanh tuy nhiên mặt ngoài rất xấu, nhưng kì thực là cái chính nhân quân tử.

Không nghĩ tới cái này vừa hỏi phía dưới, mới chính thức gặp được hẳn vô sỉ chân diện mục. Sơn tặc, quả nhiên là sơn tặc a, không thể đối với hẳn đồng tình.

Lôi Thanh một khi tu luyện, cái kia chính là tâm không không chuyên tâm rồi. Hẳn thật sâu biết rõ, thực lực, mới là mình chính thức sống yên phận căn bản. Nếu như mình là cái Thánh giai cường giả, là mấy ngày liền Lam đế quốc Hoàng đế nhìn thấy chính mình, cũng sẽ biết khách khí, ngang hàng luận giao. Cái kia cái gì mặt như hoa đào, tâm như rắn rết Ngu San San, lại làm sao có thể dám can đảm phái người đuổi giết chính mình? Quay đầu lại một cái bàn tay tự chụp chết nàng.

Trộn vụn luyện đến mặt trời lên cao, Lôi Thanh mới bỏ qua. Ra đình viện, thiết nhiều sơn tặc đều vây quanh ở trong tự nghĩa sảnh, nguyên một đám đối với Lôi Thanh lộ ra ngăm hiểu lẫn nhau, lại rất mập mờ cùng sùng bái ánh mắt.

Lúc này mới một buổi tối đi qua, đi qua được mấy cái sơn tặc thủ lĩnh không di dư lực tuyên truyền. Sở hữu sơn tặc cũng biết nhà mình lão Đại sinh mãnh liệt Bá khí, cả biết dùng người Lý gia thiên kim tiểu thư ngao ngao thẳng gọi.

Cũng mất đi bọn hắn bị Tà Thiên Thiên đuổi đi, nếu không, buổi sáng hôm nay khẳng định khắp nơi trên đất truyền lưu, nhà mình lão đại là cái ngân dạng sắp đầu thương, trông thì ngon mà không dùng được rồi.

Bất quá, loại chuyện này tuyên truyền tuyên truyền cũng không có việc gì, ngược lại là gián tiếp đề cao Lôi Thanh tại bọn sơn tặc trong suy nghĩ địa vị.

"Lão Đại, chúc mừng a chúc mừng, làm cái tuyệt sắc áp trại phụ nhân." Khương Vũ vẻ mặt cười khổ đựng lên đến.

"Làm gì vậy một bộ khổ đại thù sâu bộ dạng?" Lôi Thanh cười ha ha vỗ vỗ bả vai hắn: "Tại nhà của ngươi Hương Lăng tiểu nha đầu chỗ đó kính ngạc?"

"Lão Đại, ta cùng Lăng nhi bất quá là đồng hương, ta so nàng đại mười vài tuổi đầu rồi, tình khiết huynh muội tình nghĩa, không có ngươi nói như vậy tà ác." Khương Vũ cùng Lôi Thanh cũng là quan hệ ngày sâu, như cũ là vẻ mặt cười khổ nói: "Ta ngược lại là dàn xếp thoả một phát nàng, kết quả nha đầu kia nhao nhao lấy muốn gặp tiểu thư, bị ta tốt nói an ủi xuống. Cái này ngược lại tốt, ngài lão trực tiếp đem Lý gia tiểu thư cho ăn hết. Cái này, cái này để cho ta tại sao cùng Lăng nhi giao đại à?"

"À?" Đột nhiên một tiếng kinh hãi duyên dáng gọi to tại sau lưng vang lên, ngay sau đó là một tiếng phản nộ đến mức tận cùng nùng nịu hét to: "Ngươi tên âm tặc này, thực có can đảm hủy sự trong sạch của tiểu thư nhà ta, nạp mạng đi."

Bang ~ lợi kiếm ra khỏi vỏ, duệ rít gào phá không hướng Lôi Thanh đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Nhuyễn chân hồ a nằm sấp nằm sấp xà các loại

Chương 71: Nhuyễn chân hồ a nằm sấp nằm sấp xà các loại

Tu luyện chi nhân, đều là nhân quan bát phương, tai nghe lục lộ. Mà Lôi Thanh, tại một loạt sinh tử ma luyện bên trong. Đã ở phương diện này tu luyện tới rất sâu tình trạng. Tuy nhiên chưa từng quay đầu lại, nhưng Lý Hương Lăng cái kia rút kiếm, cất bước tiến lên, cảm kiếm chạy nước rút động tác, hào tiêm lộ ra giống như ở Lôi Thanh trong đầu mô phỏng đi ra.

Kiểm tiếng xé gió, tiếng bước chân, tiếng hít thở, quần áo phật động không khí chính là thanh âm. Tại cao thủ trong lỗ tai, giống như là lập thể. Lôi Thanh tu vi gần như Bạch Ngân cấp, cũng cách chỉ một bước rồi, như thế nào lại e ngại loại này đánh lên?

Lúc này, cũng không quay đầu lại, kiếm cũng không xuất ra vỏ. Bảo kiếm ham chiến, mang theo vỏ kiếm, tại Lôi Thanh trong tay quay tròn xoay tròn chuyển về sau, hướng về sau ngăn trở.

Keng được một tiếng, dùng vỏ kiếm đập trúng kiếm của nàng thân, đem nàng mang một lão đảo. Cái này Lý Hương Lăng, tuy nhiên tại các loại trông nom xuống, tu vi thực lực cũng đạt tới Thanh Đồng Sơ giai, nhưng kinh nghiệm thực chiến hiển nhiên rất kém cỏi.

"Lăng nhi không muốn." Khương Vũ vội vàng năn nỉ liệt phốc mà đi, thò tay chắn trong hai người gian, sắc mặt kinh hãi chi cực.

"Lớn mật." Bọn sơn tặc cũng là nổi giận mà lên, nhao nhao rút kiếm rút đao, nhào tới tiến đến, chuẩn bị đem cái kia to gan lớn mật tiểu nữ nhi chém thành thịt nát, nguyên một đám vu vù uống uống kêu: "Bảo hộ lão Đại."

Tại trong thời gian rất ngắn, Lôi Thanh đã dùng mị lực của hắn cùng vũ lực, chinh phục bọn này kiệt ngao bất tuân bọn sơn tặc. Nguyên một đám, đã hoàn toàn thiết tình ủng hộ Lôi Thanh rồi.

"Tất cả lui ra." Lôi Thanh phát phát tay, nở nụ cười: "Người ta tiểu cô nương phiền từ, cùng ta đùa giỡn đầu rồi, các người mò mẫm khỏi cái gì hồng?"

Bọn sơn tặc nhóm, cũng là khẩn trương cảm giác biến mất, nguyên một đám đã ngừng lại bộ pháp, cười ha hả hướng lui về phía sau đi. Cũng thế, lão Đại đó là cái gì người à? Thiên quân vạn mã trong cũng dám giết tiền giết ra hung ác nhân vật, như thế nào sẽ bị cái này chính là một tiểu nha đầu phiền từ làm bị thương đây này. Không thấy được lão Đại liên đầu đều không có hồi, tại hù người sao? Không thể nói trước, lão đại là tại trêu chọc tiểu cô nương vui vẻ, chuẩn bị trở về đầu chủ tử song phi đây này.

Ta sao những này lấy ra ở dưới, mò mẫm thao cái gì tâm một, xem kịch vui là được.

"Dâm tặc, ai cùng người đùa giỡn đây này." Lý Hương Lăng đối với Lôi Thanh không cùng nàng so đo cũng không linh tình, sắc mặt tức giận đến lúc đỏ lúc trắng, run rẩy kêu lên: "Khương đại ca, người như còn niệm chút ít tình cũ, tựu tránh ra cho ta. Ta nhất định phải giết cái này dám can đảm làm bẩn tiểu thư trong sạch sơn tặc, vì tiểu thư báo thù."

"Lăng nhi, người đừng làm ầu. Vị này chính là ta cùng lão Đại, làm người trọng nghĩa, nghĩa bạc vân thiên." Khương Vũ đành phải cười khô an ủi nói: "Chuyện này, chúng ta bàn bạc kỹ hơn được không? Có chuyện hảo hảo nói."

"Khương đại ca, cái này vô si hèn hạ sơn tặc đầu lĩnh đều làm ra loại chuyện này đến rồi, còn có thể như thế nào hảo hảo nói? Như thế nào bàn bạc kỹ hơn?" Lý Hương Lăng gấp đến độ dậm chân, nước mắt đều rơi xuống: "Đều là của ta vô tri hại tiểu thư, nếu không có ta bán đứng thương hội lợi ích, tiểu thư cũng sẽ không vì vậy mà đến lấy lại công đạo. Ta, ta, ta thực xin lỗi tiểu thư." Nói xong, gấp nộ công tâm xuống, Lý Hương Lăng trực tiếp cảm kiếm hướng trên cổ xóa đi.

"Lăng nhi không muốn." Khương Vũ sợ đến sắc mặt đại biến, cấp cấp nhào tới tiến đến. Nhưng hắn tu vi quá kém, căn bản không kịp ngăn cản.

"Bang!"

Bảo kiếm ham chiến ra khỏi vỏ, vỏ kiếm đã bị đầu khí kích phát, như là một chỉ duệ mũi tên giống như thẳng bắn đi. Ba được một tiếng, tinh chuẩn đánh vào Lý Hương Lăng khuỷu tay các đốt ngón tay bên trên.

Nàng các đốt ngón tay quả quyết chập choạng, hướng ra phía ngoài hất lên, kiếm cũng kích động đi sơ qua, hiể hiể địa lau cổ nàng mà qua. Nàng vừa đợi thu hồi kiếm, quyết tâm muốn cắt cổ lúc, Lôi Thanh lại động, thi triển Bồn Lôi Thiểm thân pháp ở dưới hắn, nhanh chóng như tạt lỏi, chưa đủ hai trượng khoảng cách, cơ hồ là cất bước tức đến.

Ham chiến bảo kiếm thế như lưu tinh, hình như tia chớp. Đây chính là Lôi gia tuyệt học đầu kỹ một trong, một chữ Thiểm Điện Kiếm. Chú ý chính là nhanh hung ác chuẩn, có đi không về, có địch thì không có ta mà liều mệnh chiêu số.

Một cổ phảng phất tại núi tây biển máu trong đi qua sát khí, lăng lệ ác liệt khí phách hướng Lý Hương Lăng lao thẳng tới mà đi. Chưa bao giờ có giết chóc kinh nghiệm thực chiến Lý Hương Lăng, không có một thân tu vi, cũng là bị về này giết chết khí xông đến là một kích linh lạnh run, liền tự vận động tác đều chậm nửa nhịp.

"Xì...!" Ham chiến mũi kiếm, điểm trúng cổ tay của nàng. Cường đại lực khổng chế xuống, một kiếm kia chỉ là vạch trần thoáng một phát da các của nàng. Nhưng là Thiên Lôi đầu khí dừng mãnh vào trong cơ thể, làm cho nàng thân thể mềm mại một hồi nhừ mỗi, thủ đoạn mềm nhũn liền kiếm đều cảm không được rồi.

"Ầm" hai cái, lợi kiếm rơi xuống đất.

Khương Vũ một cái nhanh như hồ điệp vô mồi, thanh kiếm đoạt đi qua, phía sau lưng đều là mồ hôi lạnh, lòng còn sợ hãi, bị dọa đến không nhẹ. Việc này cũng là bởi vì Lý Hương Lăng bởi vì nhớ tình cũ, giúp hắn bọn mới dẫn xuất hiện tại nơi này sự cố. Nếu như Hương Lăng thật sự bởi vì xin lỗi tiểu thư

mà cắt cổ, vậy hẳn Khương Vũ đời này cũng sẽ biết sống ở hồi hận bên trong.

Chính yếu nhất chính là, hẳn cũng không muốn Hương Lăng chết mất.

Lý Hương Lăng trong tay không có kiếm, nhưng nàng còn có hàm răng, móng vuốt. Mắt thấy lấy Lôi Thanh tên dám tặc kia tự ở trước mặt mình, lúc này bị phần gần chết kêu thảm thiết một tiếng về sau, nhào tới.

Dùng Lôi Thanh tu vi, như thế nào lại bị nàng như thế loạn thất bát tao chiêu số bỏ nhào vào? Trờ tay đem kiếm gác ở phía sau lưng bên trên, thi triển ra phiêu dật mà hoa lệ Bôn Lôi Thiểm thân pháp đến, tránh trái tránh phải, nhẹ nhõm tự nhiên. Bởi vì này Hương Lăng tiểu nha đầu đích thật là đã giúp Khương Vũ, cũng là đã giúp chính mình. Không đành lòng nàng điên cuồng, liền cười ha hả nói: "Tiểu tiểu nha đầu, nghe người ta nói lời nói cũng không nghe toàn bộ rồi. Đừng tìm cái chết ở chỗ này khóc lóc om sòm rồi, nhà của người cái kia Đại tiểu thư không có việc gì."

"À?" Lý Hương Lăng nghe vậy thân thể mềm mại run lên, ngừng lại. Sắc mặt trắng bệch, kinh nghi bất định chăm chăm vào Lôi Thanh: "Người, người nói là sự thật? Người, người không có đem tiểu thư nhà ta như thế nào đây?"

Lôi Thanh vừa đợi thừa nhận chi tiết, nhưng lại thấy bọn son tặc ánh mắt đồng loạt hướng chính mình chăm chăm đến. Liền đem thừa nhận nuốt trở vào, nãy nãy, cái này muốn một thừa nhận, đám này tử thuộc hạ không chừng hội nghĩ như thế nào chính mình đây này. Coi như mình nói lòng từ bi bọn hắn cũng sẽ không tin.

Ngẫm lại xem, một cái thân cường thể cường tráng son tặc đầu lĩnh, cùng một cái như hoa như ngọc tuổi trẻ tiểu thư chung sống một phòng cả đêm, kết quả lại không phát sinh điểm sự tình gì.

Cái kia không đơn thuần là đám này tử thủ hạ sẽ cảm thấy tốt thật mất mặt, đoán chừng về sau mình ở trên đường phi số, trên cơ bản trốn không khai như là bệnh liệt dương lang, nhuyễn chân hồ, nằm sấp nằm sấp xả các loại rồi. Dùng Lôi Thanh tính tình, như thế nào hội dễ dàng tha thứ loại này phi số xuất hiện?

Lúc này, lông mày giương lên, vẻ mặt đắc ý cười nói: "Làm sao có thể? Ngày hôm qua tiểu thư nhà người tại ta trong ngực cả đêm không ngủ, buổi sáng còn cắn lỗ tai cánh tay không phóng đây này."

Bọn son tặc nghe xong, đại thở dài một hơi, riêng phần mình thầm nghĩ, lão Đại quả nhiên là lão Đại a, một, cả đêm chiếm.

Lý Hương Lăng nghe xong lại là nóng nảy, mãnh liệt nhào lên, trong ánh mắt sát khí tràn đầy: "Dâm tặc, ta và người liều mạng."

Lôi Thanh một cái xoay người tránh thoát, cười hắc hắc: "Tiểu thư nhà người không có việc gì cũng không phải nói cái này. Tóm lại, tiểu thư nhà người đối với ta ấn tượng thay đổi rất nhiều, sáng sớm, vẫn cùng ta liếc mắt đưa tình một phen."

Lý Hương Lăng nhất thời dừng tay, không dám tin nhìn xem Lôi Thanh, tức thì nóng giận đậm chân nói: "Tiểu thư nhà ta có tri thức hiểu lễ nghĩa, biết lễ nghi, hiểu lễ mễ. Không phải người nói người như vậy."

"Nếu người không tin, ta cứ việc có thể mang người đi gặp tiểu thư nhà người." Lôi Thanh vẻ mặt nụ cười đắc ý, nhìn quanh thoáng một phát bốn phía. Quả nhiên nhìn thấy bọn son tặc vẻ mặt hèn mọn bị ồ ồ mà sùng bái đáng tươi cười, lão Đại không hổ là lão Đại a, nếu không đem người mã cho chinh phục, liền mọi người cho làm cho phục rồi.

"Tốt, người nếu có nửa câu nói ngoa, ta, ta tự liều mạng với người rồi." Lý Hương Lăng tưởng tượng, việc này còn cần phải trông thấy tiểu thư không thể.

Như thế.

Lôi Thanh tại một đám bọn son tặc sùng bái mà ngưỡng mộ đến cực điểm trong ánh mắt, dẫn Lý Hương Lăng xuyên qua này cái học đòi văn vẻ, cũng rất tục khí đình viện nhỏ, tiến vào gian phòng, vội vàng quay đầu lại đóng cửa.

"Tiểu thư, tiểu thư ngài không có sao chứ?" Lý Hương Lăng vội vàng đi lên kiểm tra bị trói trói chặt tay chân tiểu thư, vẻ mặt lo lắng hỏi: "Tiểu thư, tên dâm tặc này nói đã đem ngài cho, cho cái kia rồi..."

"Hắn dám." Lý Bảo Bảo thẹn quá hoá giận mắng một câu.

"Hur!" Lôi Thanh vội vàng làm ra cái hư âm thanh hình dáng, vẻ mặt nịnh nọt đáng tươi cười đi ra phía trước, chấp tay nói: "Cái kia, Lý tiểu thư, Lý đại bà cô, ta nói nhỏ chút, nói nhỏ chút."

"Ta lại cùng người không có làm cái loại này cảm thấy thẹn sự tình, làm gì nhỏ giọng?" Lý Bảo Bảo đối với Lôi Thanh đã sớm khí cực, nũng nịu không thôi. Bất quá, nhưng vẫn là theo lời hạ thấp thanh âm, hừ lạnh cuồng quát: "Thối son tặc đầu lĩnh, người lại đang chơi cái gì bịp bợm trên cột bốn cổ nương?"

"Cái này..." Lôi Thanh gượng cười hai tiếng, gom góp đi qua lộ ra như là đang nịnh nọt mặt, nhẹ giọng đích nói mấy câu.

"Cái gì?" Lý Bảo Bảo nổi trận lôi đình, hạnh con mắt trợn lên tức giận mắng: "Người lại dám muốn ta... Ô ô, thừa nhận bị người..." Cuối cùng mấy chữ thời điểm, bị Lôi Thanh bịt miệng lại, nói được mơ hồ không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Rất rõ đại nghĩa

Chương 72: "Rất rõ đại nghĩa "

"Dâm tặc, ngươi làm gì? Còn không mau mau buông ra tiểu thư nhà ta." Hương Lăng hồn hển xông đi lên, dốc sức liều mạng đất lấy Lôi Thanh.

Một đoàn sơn tặc, đã theo đuôi mà vào, lách vào tại cách đó không xa hòn non bộ bên cạnh. Vừa nghe đến Hương Lăng thét lên, bọn sơn tặc nhóm giúp nhau liếc nhau một cái, ngầm hiểu lẫn nhau tặc nở nụ cười. Thầm nghĩ, lão Đại không hổ là lão Đại, tối hôm qua đã làm suốt một đêm, cái này dưới ban ngày ban mặt lại là dục hỏa đốt người, kiềm chế không được. Loại này Bá khí, loại tính lực này, quả nhiên không phải người bình thường có thể làm được. Biết rõ cái gì gọi là phục sao?

"Hừ ~ nhỏ giọng một chút." Lôi Thanh vẻ mặt gượng cười, đối với Lý Bảo Bảo cười lấy lòng nói: "Cái kia, Bảo Bảo a, giúp đỡ chút vung."

Lý Bảo Bảo mặt đỏ tới mang tai quay đầu giãy giụa che miệng tặc tay, thấp giọng kiêu hừ bạch nhãn lật ra đi: "Cái gì Bảo Bảo, Bảo Bảo hay sao? Ta và ngươi rất thuộc sao? Còn có, Hương Lăng ngươi yên tĩnh chút ít, cách đây đại sắc bại hoại xa chút ít, miễn cho cho hấn chiếm đi tiện nghi."

Hương Lăng theo lời lui ra chút ít, thần sắc âm tình bất định chăm chăm vào Lôi Thanh. Một khi hấn có cái gì vượt rào tiến hành, tự sẽ lập tức giống như con mồi hổ giống như nhào tới. Coi như là dùng hết tánh mạng, cũng sẽ không khiến hấn thực hiện được.

"Ngó ngó, ngó ngó ngươi nói đều là mấy thứ gì đó lời nói?" Lôi Thanh cười hắc hắc, vẻ mặt ủy khuất thấp giọng nói: "Tối hôm qua chúng ta ôm nhau gần bó, cùng gối cùng ngủ một đêm. Cũng không thể tỉnh, tự trở mặt à?" Nhìn hấn bộ dáng kia, thật đúng là cực kỳ giống bị người bội tình bạc nghĩa u oán vợ bé.

Thấy hấn diễn được giống như đúc, mà lấy hiện tại Lý Bảo Bảo tâm cảnh, cũng nhìn không được thoải một tiếng nở nụ cười. Nhưng lập tức lại là sắc mặt một ngang ngược kiêu ngạo, cổ nín cười, nghiêng đầu có chút nhỏ đến ý nói: "Bỏ cô nương tự là trở mặt như thế nào?"

"Tiểu thư, ngươi sẽ không thật sự bị cái này dâm tặc?" Hương Lăng trái xem phải xem không đúng, mặt mũi tràn đầy lo lắng đứng lên đi, ân cần hỏi.

"Hương Lăng, ngươi nói vậy bạ gì đó nha?" Lý Bảo Bảo mặt đỏ lên, quay đầu thấp khiêu trách nói: "Ta không có bị cái này thói sơn tặc thế nào."

"Vậy ngài..." Hương Lăng ngó ngó Lôi Thanh, lại là nhìn nhìn tiểu thư nhà mình, thấy thế nào như thế nào cảm thấy tựa hồ có chút vấn đề. Nhưng lại nhìn không ra đến tột cùng là vấn đề gì đến.

"Đi đi, tiểu tiểu nha đầu, đại nhân nói lời nói tiểu hài tử đừng xen vào. Một bên nhi đợi đi." Lôi Thanh cố làm ra vẻ phát phát tay, nhưng chợt rồi lại là cùng nhau đi lên, lộ ra nịnh nọt cười, nịnh nọt nói: "Lui một vạn bước mà nói, tự xem tại ta tối hôm qua thật không có bắt ngươi thế nào phân thượng, ngài cũng phải giúp cái này chuyện nhỏ a? Lý đại tiểu thư, ngài thế nhưng mà ta đã thấy xinh đẹp nhất, đáng yêu nhất, xinh đẹp nhất, nhất khí chất động lòng người nữ tử. Tối hôm qua ta có nín không ăn người, được có bao nhiêu đích ý chí lực à?"

"Hừ, nghĩ một đằng nói một nẻo, hoa ngôn xảo ngữ." Ngoài miệng kiêu hừ, nhưng vẫn là lộ ra chút ít hưởng thụ biểu lộ. Bạch lấy ánh mắt đẹp nói: "Vì cái gì ta muốn hi sinh trong sạch của mình, giúp ngươi cái này bề bộn?"

"Ngươi không giúp, ta nhất định phải chết." Lôi Thanh khổ lấy khuôn mặt, một bộ đáng thương bộ dạng, đề thấp lấy thanh âm tiến tới nàng lỗ tai bên cạnh thấp giọng đích nói mấy câu.

Lại là cảm nhận được vẻ này tê tê đại đại, rất là cảm giác khác thường. Nhưng là nghe được hấn nói xong, dù là Lý Bảo Bảo là một cái hoa cúc khuê nữ thân phận, cũng là không khỏi mặt đỏ tới mang tai phun nở nụ cười: "Nhuyễn chân hồ, nằm sấp nằm sấp xà? Khanh khách, chết cười ta rồi."

"Có cái gì buồn cười hay sao?" Lôi Thanh cũng là có chút ít xấu hổ, tức giận nói: "Chúng ta đi ra lẫn lộn giang hồ, không phải là hỗn khuôn mặt sao? Nếu quả thật đem cái loại này tên hiệu kêu lên, về sau cho dù ta xông ra to như vậy tên tuổi, cũng sẽ bị người cười chết. Ngươi ngầm lại xem, một cái riêng có danh vọng thế lực đại lão nhìn thấy ta, chân động, vội vàng chạy ra đón chào, chấp tay nói 'Nguyên lai tôn giá tự là uy chấn bảy quốc, chân đạp đại lục. Lên núi có thể cầm hổ, xuống biển có thể bắt Long. Đại danh đình đình Hắc Kỳ Quân quân chủ 'Năm sấp năm sấp xà' Lôi Thanh, lời quân chủ! Thật sự là cứu ngưỡng đại danh, như sét đánh bên tai, hạnh ngộ hạnh ngộ. Các huynh đệ, đều đến bài kiến bài kiến 'Năm sấp năm sấp xà' tiền bối, cho 'Năm sấp năm sấp xà' tiền bối thỉnh an.'"

"Phốc, khanh khách!" Lý Bảo Bảo thấy hấn nói được sinh động như thật, thật sự nhìn không được lại là nở nụ cười. Tuy nhiên bị trói bắt tay vào làm

chân, lại cũng nhịn không được nữa uốn éo qua thân thể, ghé vào trên giường chênh lệch chút ít cười tuyệt khí: "Năm sắp, năm sắp xa tiền bối."

"Cười cái gì cười nột?" Lôi Thanh nở nụ cười khổ: "Ta cái kia một đại bang tử son tặc thuộc hạ, đoán chừng đều ở bên ngoài nghe lén đây này. Nếu như ta không cầm điểm uy phong đi ra. Ngươi cho là bọn họ sẽ cho ta lấy tốt tên hiệu à? Cho dù không phải nhuyển chân hồ a năm sắp năm sắp xa các loại, khẳng định cũng không khá hơn chút nào. Hơn nữa, ta cái này phi số muốn không dễ nghe, quay đầu lại cũng sẽ ảnh hưởng ngươi. Người bên ngoài vừa thấy ngươi sẽ nói, ai nha, đây không phải Lý gia lớn nhỏ gia sao? Tự mình dẫn Lý thị Thân Vệ Quân đi tiêu diệt một chi phá son tặc, lại vẫn hội nếm mùi thất bại, liền trình tiết đều chôn vùi tại son tặc đầu lĩnh năm sắp năm sắp thân rắn bên trên."

"Ai, ai đem cái kia, chôn vùi nữa à?" Lý Bảo Bảo cũng là chênh lệch chút ít cười xóa khí, quay đầu lại có chút thẹn thùng Yên Nhiên nói: "Ngươi bị người khỏi cái gì tên hiệu, quan bốn tiểu thư sự tình gì à? Dựa vào cái gì ta phải giúp ngươi?"

"Đã ngươi không giúp, ta đây cũng không có biện pháp khác rồi." Lôi Thanh cười hắc hắc: "Vì ta Lôi Thanh cả đời anh minh suy nghĩ, cho dù là lại vi phạm nhân sinh nguyên tắc sự tình, hôm nay cũng muốn làm một lần rồi. Các ngươi hai chủ tớ cái, hôm nay ai cũng trốn không thoát. Chờ chắn lớn cùng ngủ, chủ tớ song phi a. Bảo Bảo, ngươi có thể đừng ép ta a."

"Hừ, đồ lưu manh, hạ lưu son tặc, ngươi muốn làm liên làm, chẳng lẽ ta sẽ sợ ngươi à?" Bị hấn vừa nói như vậy, Lý Bảo Bảo ngạc nhiên cảm giác mình trong nội tâm không có có cảm giác sợ hãi.

"Sắc ma, dâm tặc, ta cùng tiểu thư cho dù chết rồi, cũng sẽ không khiến ngươi thực hiện được." Hương Lăng đích ý chí lực, rõ ràng so tiểu thư nhà mình tốt hơn chút nào. Tức giận đến khuôn mặt trắng bệch, thẹn quá hoá giận nùng nịu.

"Tốt rồi tốt rồi, Hương Lăng, ngươi tự bớt tranh cãi a." Lý Bảo Bảo cũng thật sự có chút bận tâm đem Lôi Thanh gây nóng này, hội làm ra điểm nhân thân cộng phần sự tình đến. Tỷ như, chủ tớ, cái kia cái gì. Vừa nghĩ tới cái từ kia hợp thành, năng tự không thể ức chế thực liên tưởng đến cái loại này tràng cảnh, thực, thật sự là quá, thật là tà ác.

"Hay vẫn là Bảo Bảo ngươi rất rõ đại nghĩa." Lôi Thanh về mặt cười lấy lòng.

"Hừ, rất rõ đại nghĩa ngươi cái hồn." Lý Bảo Bảo tức giận trừng mắt liếc hấn một cái: "Bốn tiểu thư chẳng qua là không muốn Hương Lăng đã bị ngươi độc hại. Đúng rồi, ngươi mới vừa nói không muốn muốn năm sắp năm sắp xa a, nhuyển chân hồ các loại tên hiệu. Cái kia chính ngươi có lý tưởng đấy sao?"

"Phi số không phải muốn người khác gọi đấy sao?"

"Đồ dân, tự ngươi cái này trí lực, còn chạy đến đương son tặc đầu lĩnh. Sớm muộn sẽ bị người tiêu diệt rồi, đương đương danh lập vạn đá kê chân." Lý Bảo Bảo nộ hấn không tranh giành tiếng hừ lạnh nói: "Chúng ta Lý thị thương hội việc buôn bán, nếu có hạng nhất thương phẩm muốn bán, sẽ có liên tiếp lãng xê. Ngươi cũng không phải là muốn trở thành tên sao? Tên tuổi, cũng là có thể xào đi ra."

"Còn có một chiêu này à?" Lôi Thanh cười hắc hắc, đứng lên tiến đến, bang Lý Bảo Bảo nện lấy bả vai nói: "Ngươi xem, Tiểu Bạch Long này danh đầu như thế nào?"

Lý Bảo Bảo chênh lệch chút ít không có quyết đi qua, bạch nhãn nói: "Nhìn ngươi cũng là phú quý gia tộc xuất thân, trong nhà cho ngươi học văn hóa ngươi đều đi làm cái gì? Tiểu Bạch Long, thiếu ngươi nghĩ ra được như vậy tục tăng tên hiệu."

"Tiểu Bạch Long Lôi Thanh, man dễ nghe à?" Lôi Thanh sờ lên cái mũi, con mắt bỗng nhiên sáng ngời: "Cái kia gọi ngọc diện lang quân thể nào dạng? Ta như thế nào coi như là cái phong lưu phóng khoáng, anh tuấn tiêu sái công tử gia. Ngọc diện lang quân Lôi Thanh, tên rất hay, tốt danh xưng."

"Tốt, tốt ngươi cái người chết đầu a, ngọc diện lang quân, ngươi tại sao không gọi ngọc diện Tiểu Bạch Long à? Hơn nữa, tự ngươi như vậy, cùng phong lưu phóng khoáng, anh tuấn tiêu sái đáp mà vượt bên cạnh sao?" Lý Bảo Bảo bắt đầu đối với Lôi Thanh văn hóa trình độ tuyệt vọng. Thành này trong gia tộc câu trên hóa khóa thời điểm đều đi làm cái gì? Chẳng lẽ lại, thật sự cả ngày ở bên trong cười ngửa lưu cẩu, uống rượu đi tán gái?

"Cái kia, ngươi cho ta muốn một cái chứ sao." Lôi Thanh có chút không phục mà nói.

"Bị ngươi trói hai ngày rồi, tay mỗi nhừ:cay mũi chân run lên, nghĩ không ra." Lý Bảo Bảo lạnh giọng nói.

"Cái này dễ thôi." Lôi Thanh rút ra hăm chiến, nhẹ nhàng vung lên. Một kiếm mà đi, kiếm quang lập lòe. Không kém mấy may đánh gãy nạng trên tay chân da trâu dây thừng. Sau đó lại là rất chân chó đứng lên tiến đến, cho nạng vắn về tay niết chân, tràn đầy vẻ lấy lòng: "Thoải mái hay không, sừng hay không?? Hiện tại khí huyết thông, nghĩ ra đi à nha?"

"Ừ, lại lần nữa chút ít, cùi chỏ chỗ đó nhiều vắn về vài cái, còn kém một chút như vậy, cũng sắp nghĩ tới." Lý Bảo Bảo quả thực cảm giác được một hồi thoải mái dễ chịu, nhất là tên kia sờ trường về Thiên Lôi đầu khí, chui vào thân thể ở trong, tê tê ê ẩm, thật đúng là có chút ít lưu thông máu thông khí công hiệu.

Lý đại tiểu thư đắc ý hưởng thụ lấy Lôi Thanh hầu hạ, nhưng lại thỉnh linh quên, nạng cái này thân phận tôn quý thiên kim tiểu thư, chưa bao giờ bị nam nhân niết qua cánh tay, vắn về qua bắp chân.

Chương 73: Cuối cùng được phỉ số

Chương 73: Cuối cùng được phỉ số

Tốt một trận bận việc về sau, Lôi Thanh lại là rất ân cần giúp đỡ nàng nắn vai bằng ngón tay nói: "Bảo Bảo, nghỉ ngơi chưa? Nhớ rõ, nhất định phải uy vũ, Bá khí, còn muốn biểu hiện ra ta anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng bề ngoài. Tốt nhất, còn muốn cho địch nhân nghe xong, lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, té cút té đái cái chủng loại kia."

"Ít nói nhảm, ngươi còn muốn hay không nghe?" Lý Bảo Bảo hạnh con mắt trừng: "Uy danh đức thành, cũng là muốn dựa vào chính mình. Nếu không, ngươi coi như là tại chính mình trán trên có khắc lấy ta là Sát Thần, ta là tử thần các loại thứ đồ vật, người bên ngoài chẳng những sẽ không sợ ngươi, còn có thể đem ngươi là đồ ngốc."

"Là cực kỳ cực, kính xin Lý tiểu thư chỉ giáo." Lôi Thanh về mặt chột dạ mà nói.

"Ân, các ngươi Lôi gia nhiều thế hệ tông quân, ngươi khẳng định cũng rất muốn làm một cái Tướng Quân a? Nếu không, ngươi cũng sẽ không thu một đám sơn tặc làm thuộc hạ." Lý Bảo Bảo suy nghĩ một chút nói: "Ngươi đã vừa muốn thể hiện ngươi Phong Lưu tuấn tú, uy vũ cùng Bá khí. Không bằng gọi "Thiếu tướng quân" a."

"Thiếu tướng quân? Thiếu tướng quân Lôi Thanh..." Lôi Thanh trầm ngâm vài câu về sau, chột ngạc nhiên: "Ngươi, làm sao ngươi biết ta là Thiên Lam Lôi gia hay sao?"

"Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi đồng dạng dân?" Lý Bảo Bảo tức giận hạnh con mắt một trắng: "Chúng ta Lý thị thương hội chú trọng nhất buôn bán, mà buôn bán khẩn yếu nhất đúng là tình báo. Hiện đại lực nổi danh vô danh, chỉ cần hơi có chút thành tựu gia tộc, đều tại chúng ta thương hội ghi chép bên trong. Mà những này, đều là của ta tất học chỉ khóa. Các ngươi Lôi gia, tuy nhiên không bằng tổ tiên thời kì như vậy vinh quang huy hoàng, nhưng nói như thế nào cũng là một cái uy tín lâu năm truyền thống gia tộc thế lực, tại Thiên Lam đế ** trong cũng là có thâm căn cố đế ảnh hưởng. Nhà của ngươi tư liệu, ta nhưng khi nhìn qua dày đặc một xấp. Ta nhìn ngươi tự ý sử Thiên Lôi dấu bí quyết, họ Lôi, khẩu âm lại có chút Thiên Lam đế đồ bên kia dấu vết, không phải binh dân xuất thân bộ dạng, bề ngoài giống như còn am hiểu mang binh đánh giặc, bốn cô nương coi như là dùng đầu ngón chân đi đoán, cũng có thể đoán ra thân phận của ngươi lai lịch."

"Cái gì gọi là bề ngoài giống như am hiểu mang binh đánh giặc?" Lôi Thanh nhếch miệng khinh thường nói: "Ta Lôi Thanh từ nhỏ đi học bài binh bố trận, sờ trường về các loại chiến thuật, chiến pháp. Như thế nào các ngươi loại này Thương gia xuất thân người có thể chửi bới hay sao? Ngươi những cái kia thiết giáp Thân Vệ Quân, còn không phải bị ta mang theo một đám sơn tặc đánh cho té cút té đái?"

"Ngươi này chút ít lãnh binh chiến tranh trình độ, cũng tự đủ khi dễ khi dễ ta loại nữ nhân này kiêm thương nhân." Lý Bảo Bảo nghe xong, khí không đánh một chỗ đến: "Có bản lĩnh, tự cùng chúng ta Tự Do Liên Minh cái kia chút ít nổi danh thống soái đi đánh, xem bọn hắn không đem ngươi đánh cho, đánh cho..." Mấy cái chữ, Lý Bảo Bảo là nói không nên lời, đành phải nói sang chuyện khác nói: "Hừ, muốn ngươi cũng là đường đường một cái huy hoàng gia tộc xuất thân đệ tử, vậy mà chạy đến chúng ta Tự Do Liên Minh đâm đường một cái sơn tặc đầu lĩnh, tiền đồ a thật sự là tiền đồ."

Một bên Hương Lăng thấy thế nào như thế nào cảm thấy tiểu thư nhà mình đang cùng người liếc mắt đưa tình, trong nội tâm sợ hãi không thôi, chẳng lẽ tiểu thư nhà mình thật sự ái mộ cái này sơn tặc đầu lĩnh? Trời ạ, cái này cũng quá môn bất đương hộ bất đối đi à nha? Bất quá về sau nghe xong cái này bên trên đại ca mồm túi tuý nguyên lai là Thiên Lam đế quốc Lôi thị gia tộc xuất thân. Đây mới khiến nàng thoáng nhẹ nhàng thở ra. Nhưng trong nội tâm, hay vẫn là tại cầu nguyện. Tiểu thư a tiểu thư, ngài có thể ngàn vạn không thể thích cái này họ Lôi dân tộc a. Ngài phải nhớ được, ngài thế nhưng mà có vị hôn phu.

"Ngươi cũng không lớn dạng nha, mới vừa rồi còn cười nhạo ta không có văn hóa, thiếu tướng quân, một chút cũng không dễ nghe, không uy vũ. Không bằng gọi ngọc diện Tiểu Bạch Long tới Anh Vũ, Bá khí, còn có thể hoàn toàn thể hiện ra của ta anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng." Lôi Thanh vây quanh lấy hai tay, nhếch miệng nói: "Mô nằm bề bộn hồ sau nửa ngày."

"Không được, ngọc diện Tiểu Bạch Long tục khí lại không có trò chuyện. Ngươi phải gọi "Thiếu tướng quân". Tướng Quân thể hiện ra ngươi rộng lớn chí hướng, mà thiếu chữ, cũng đem ngươi Anh Vũ bất phàm, còn trẻ tuổi kiệt khí tức triển lộ ra đến. Hơn nữa, các ngươi Lôi gia nhiều thế hệ tông quân, ra qua nhiều như vậy Đại tướng quân, ngươi thân là hậu thế, gọi thiếu tướng quân có cái gì không tốt?" Lý Bảo Bảo cũng là có lấy miệng, một bước cũng không nhường mà nói, phảng phất tại vấn đề này bên trên rất kiên trì.

"Hay nói giỡn, của ta phỉ số bằng cái gì muốn ngươi làm chủ?" Lôi Thanh không phục tiếng hừ lạnh nói: "Ta muốn gọi ngọc diện Tiểu Bạch Long, làm sao vậy?"

"Được a, được a, rất kiên trì, rất nam nhân mà." Lý Bảo Bảo vây quanh lấy hai tay nở nụ cười lạnh: "Ta Lý gia truyền năng lực thế nào, ngươi đại khái cũng đã được nghe nói. Trừ phi ngươi một kiếm giết ta, nếu không chỉ cần ta Lý Bảo Bảo có một hơi tại, sẽ đem ngươi nằm sấp nằm sấp xà Lôi

Thanh đại danh lan truyền lượt toàn bộ hiện đại lực, không không, sao có thể quên hải ngoại đầu rồi, ta Lý gia thế nhưng mà có thuyền đến hải ngoại việc buồn bán. Yên tâm, ta sẽ nhượng cho ngươi danh đương Tử Hải, uy chấn bát hoang, đến lúc đó mỗi người tán dương. Lôi gia ra cái năm sắp năm sắp xà Lôi Thanh."

"Ngươi một chiều này cũng quá độc ác đi à nha?" Lôi Thanh một đầu hắc tuyến, vừa nghĩ tới cái loại này hậu quả, liền không khỏi sinh sinh rùng mình một cái. Cái này sau này mình còn có mặt sống trên thế giới này sao? Vừa đi ra ngoài tán gái, kết quả vừa báo danh tự, lập tức đem những cái kia đại cô nương xinh đẹp quả phụ cười nằm. Cái này, cái này lại để cho chính mình sống thế nào à?

"Ác sao? Độc sao?" Lý Bảo Bảo có chút đắc ý hất cằm lên: "Thiếu chút nữa đã quên rồi, giúp ngươi tuyên truyền danh hào đồng thời, như thế nào cũng phải lấy người giải thích thoáng một phát cái này năm sắp năm sắp xà tên tuổi tồn tại a? Ngươi phải có năng lực, một kiếm đem ta giết, tránh khỏi ta tận hết sức lực bại hoại thanh danh của ngươi."

Lôi Thanh lạnh run liên tục, cái này thực nếu như vậy, thời gian sẽ không phát đã qua. Sắc mặt hung ác: "Tốt, ngươi lợi hại, ngươi đủ độc. Bất quá, ta Lôi Thanh cũng không phải đèn đã cạn dầu. Cũng không giết ngươi, sẽ đem ngươi nhốt ở chỗ này đương cả đời áp trại phu nhân, cho ngươi mỗi ngày ném thư ta cái này ngọc diện Tiểu Bạch Long lợi hại. Nhìn ngươi còn thế nào tuyên dương đi."

"Tốt, tốt. Bỏ tiểu thư cũng bất cứ giá nào rồi, dù sao tiến vào ngươi cái này sơn tặc gái điếm, bỏ tiểu thư cũng không có ý định còn sống đi ra ngoài." Lý Bảo Bảo sắc mặt hung ác, bứt lên yết hầu ồm ồm âm thanh ồm ồm khi kêu lên: "Lôi đại đương gia a, ngài như thế nào mới cái này..."

Lôi Thanh vội vàng một cái bước xa tháo chạy, dốc sức liều mạng bùm miệng nàng lại, đầu đầy mồ hôi nói: "Bà cô, nhỏ giọng một chút, đừng gọi bảy găm loạn, lung tung bại hoại thanh danh của ta."

"Ồ ô, nhuyển chân hồ, năm sắp năm sắp xà, trông thì ngon mà không dùng được." Lý Bảo Bảo thật đúng là bất cứ giá nào rồi, bị che miệng, còn có thể ô ô mơ hồ không rõ đem những lời nói nói ra.

"Được rồi được rồi, tính toán ta sợ ngươi, thiếu tướng quân tự ít đi Tướng Quân a." Lôi Thanh vẻ mặt khổ bức dạng, thầm nghĩ chính mình như thế nào hội tưu chọc như vậy cái chủ. Bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Thế nhưng mà, ta chỉ hướng thế nhưng mà rất xa đại, một cái thiếu tướng quân danh hiệu, thật sự không đủ biểu hiện ra ta buru hân nhân sinh a."

Lý Bảo Bảo con mắt có chút sáng ngời, chỉ hướng rộng lớn là chuyện tốt nha. Giãy giụa Lôi Thanh tay, cái này khẩu khí ngược lại là tốt lên rất nhiều, ngược lại là ôn nhu an ủi nói: "Có thể làm cái giai đoạn tính phí số nha, dù sao rất nhiều người cả đời, theo địa vị thân phận không ngừng dâng lên, vẫn sẽ có mới tên hiệu. Tựa như Nguyệt Hân Cung chính là cái kia Hân Băng Kiếm Thánh, người ta cũng không phải theo sinh ra đến thì có Kiếm Thánh danh hiệu."

Hân Băng Kiếm Thánh.

Lãnh Nguyệt Vũ.

Lôi Thanh nghe được cái tên này, rồi đột nhiên sững sờ, sắc mặt cũng là nghiêm nghị lại. Chuyện kia đã qua một hai tháng rồi, nhưng là, tại Lôi Thanh xem ra, phảng phất giống như là ngày hôm qua vừa mới phát sinh. Lại phảng phất, hình như là một hồi ly kỳ mộng cảnh.

Cái kia nổi bật thân hình, mạo nếu không ăn thịt người gian khời lửa giống như Tiên Tử khí chất, lãnh diễm Vô Song lại mãnh liệt như Liệt Diễm. Giống như là không thể xóa đi lạc ấn, thật sâu tuyên khắc tại linh hồn của hắn ở chỗ sâu trong.

Biết rõ hai người có các loại khoảng cách cực lớn, tương lai cũng tuyệt không khả năng hội có kết quả, nhưng Lôi Thanh, nhưng như cũ không thể ức chế sẽ đi nghĩ đến nàng.

Bất quá lời nói lại nói trở lại, Lãnh Nguyệt Vũ, không hổ là Lôi Thanh đời này chơi qua trong nữ nhân, xuất sắc nhất, cũng là để cho nhất hân khó quên mất một cái.

"Này uy." Lý Bảo Bảo đuổi ra xanh nhạt ngọc thủ, tại trước mắt hắn lúc ẩn lúc hiện, sắc mặt có chút bất mãn nói: "Ngươi tại nghĩ ngợi lung tung mấy thứ gì đó đầu này? Như thế nào sắc mặt trong chốc lát ngưng trọng dày đặc, trong chốc lát dâm dăng phiêu hốt hay sao? Trời ạ, ngươi không phải là gốc đến cùng những cái kia đồ đàn đồng dạng, liền Lãnh Nguyệt Vũ thấy đều chưa thấy qua, đã bị mê được đầu óc choáng váng, thế sống chết muốn thủ hộ Nữ Thần đi à nha? Tinh a, sự thật chút ít. Người ta là Nguyệt Hân Cung cung chủ, Kiếm Thánh, hiện đại lực tuyệt đỉnh cường giả, đuổi ra đầu ngón tay có thể thoáng cái đâm chết ngươi."

"Ba!"

Lôi Thanh có chút chán nản một cái tát đẩy ra tay của nàng, tức giận nói: "Ta mới không có nhầm chán như vậy đây này. Còn có, nàng một đầu ngón tay đâm Bất Tử của ta. Nàng, ách, được rồi. Sớm muộn ta cũng sẽ biết trở thành Kiếm Thánh, sẽ không để cho còn nhỏ nhìn."

Chương 74: Quỷ Kiến Sâu Tư Không Vệ

Chương 74: Quỷ Kiến Sâu Tư Không Vệ

Coi như là đánh chết Lý Bảo Bảo, cũng là không sẽ có được siêu cường sức tưởng tượng suy nghĩ đến Lôi Thanh cùng Hàn Băng Kiếm Thánh vậy mà sẽ có một chân.

Thấy cái kia phó cùng thường ngày hoàn toàn không đồng dạng như vậy chán nản biểu lộ, không khỏi, có chút cảm thấy có chút không thoải mái. Thật đúng là cho rằng Lôi Thanh cùng những cái kia không có ý nghĩ đồ đàn đồng dạng, dốc sức liều mạng sùng bái Hàn Băng Kiếm Thánh, xem nàng làm Nữ Thần. Không khỏi lắc đầu nói: "Tốt rồi tốt rồi, tính toán ta nói sai lời nói rồi. Ta tin tưởng người, người sớm muộn sẽ trở thành làm kiếm thánh."

"Hay nói giỡn a? Người còn thật cho là có thể trở thành Kiếm Thánh à?" Lôi Thanh lắc đầu, ha ha cười cười: "Đời này ta có thể trở thành cái Hoàng Kim cấp cao thủ, cũng rất thỏa mãn. Kiếm Thánh, ha ha, chúng ta Lôi gia sáu trăm năm không có Kiếm Thánh rồi. Lịch đại Lôi gia đệ tử, so với ta ưu tú khá hơn rồi đi. Tự nói chúng ta cái này Nhất đại đệ tử, đại tỷ, nhị ca, Ngũ ca, còn có ta gia thập tam muội, đều là tư chất phi thường xuất chúng. Nếu như nói chúng ta thế hệ này ở bên trong, thật muốn ra cái Kiếm Thánh, đại tỷ cùng nhị ca là có hi vọng nhất. Về phần ta, so với bọn hắn kém đến quá xa."

"Lời nói cũng không thể nói như vậy, ta tin tưởng, chỉ cần dựa vào cố gắng, nhất định có thể có sở thành tựu, sẽ thành công." Lý Bảo Bảo có chút nhàn nhu mày đầu nói: "Tựa như nhà của người tổ tiên Thiên Lôi kiếm thánh. Bình dân xuất thân, vũ kỹ cũng thường thường, vì Thiên Lam Đại Đế đánh Đông dẹp Bắc, trong chiến tranh không ngừng đột phá, cuối cùng lập bất thế uy danh, sáng lập Lôi gia. Còn người nữa gia sét đánh Kiếm Thánh, tám trăm năm trước Càn Vương bình phiên, bị Thiên Lam Hoàng đế vinh dự hộ quốc Kiếm Thánh. Ta tin tưởng người, cũng sẽ biết như người hai cái lão tổ tông Kiếm Thánh đồng dạng, thành làm một cái vĩ đại kiếm thánh."

"Tốt, ta nhất định sẽ trở thành Kiếm Thánh." Lôi Thanh cũng là bị nàng một phen cổ vũ, trong lòng ngực ý chí chiến đấu kích cang thiêu đốt: "Ta muốn làm cho cả hiện đại lục, đều tán dương ngọc diện Kiếm Thánh Lôi Thanh uy danh, một phát dặm chân, sông ngòi thay đổi tuyến đường, Thiên Địa đổi sắc."

Lý Bảo Bảo mặt tối sầm, người không đề cập tới ngọc diện hai chữ sẽ chết à? Bất quá, lời nói này ngược lại là nói được rất có khí thế, rất có nam tử hán anh hùng khí khái. Trong lúc nhất thời, Lý Bảo Bảo sắc mặt cũng là có chút ít nhu hòa.

"Bảo Bảo, đa tạ người cổ vũ." Lôi Thanh thâm tình chân thành tạ tay đề tại trên vai của nàng: "Tại thời khắc này, ta phảng phất có loại ảo giác, giống như người chính là ta tánh mạng bên trong, người trọng yếu nhất."

Lý Bảo Bảo giật mình, một khóa tâm hồn thiếu nữ, tim đập như hươu chạy. Đầu vầng mắt hoa, có chút lung lay sắp đổ. Trên mặt đẹp vừa thẹn vừa đỏ, kinh hoàng bên trong, còn mơ hồ có chút sắc mặt vui mừng, có chút không dám tin mà nói, hử, hử đây là tại hướng ta tỏ tình sao? Làm sao bây giờ? Ta muốn trả lời thế nào hử?

Là cự tuyệt hử? Nếu như cự tuyệt hử mà nói, có thể hay không quá tàn nhẫn? Hử vừa mới thành lập nổi lên nhân sinh mục tiêu cùng tin tưởng. Nhưng là, nếu như đáp ứng hử mà nói? Không nên không nên, cái kia hội ra về mình quá dở hơi? Hử, ta Lý Bảo Bảo là người nào? Làm sao có thể bị người một lần nho nhỏ tỏ tình mà làm... Thế nhưng mà...

Về phần cái kia đời này còn chưa thấy qua hai lần mặt vị hôn phu, sớm đã bị ném ra lên chín tầng mây đi.

Ngay tại Lý Bảo Bảo nghĩ ngợi lung tung, tâm loạn tình mê thời điểm.

Lôi Thanh nhưng lại tại nàng trên bờ vai vỗ nhẹ hai cái, trịnh trọng nói: "Để tỏ lòng đối với người cảm kích cùng tôn trọng, chờ ta trở thành Kiếm Thánh ngày nào đó, ta tự cho người lưu một cái tiểu lão bà danh ngạch, nếu như khi đó người còn không phải quá trông có vẻ già."

Lý Bảo Bảo ngây dại, một đôi diệp trong mắt, ngập nước mắt đều nhanh muốn chảy xuống, thân thể mềm mại cũng là kích động run rẩy không thôi, tràn đầy cảm kích đối với Lôi Thanh nói: "Ta thật sự là, quá cảm động. Đa tạ lời đại kiếm thánh ban ân."

"Không cần khách khí, ai kêu ta Lôi Thanh là cái có ơn tất báo, tình thâm nghĩa trọng nam tử hán." Lôi Thanh khiêm tốn nói.

"Ta muốn giết người." Lý Bảo Bảo kích động kêu lên, thò tay tự đi đoạt bảo kiếm ham chiến, thân thể mềm mại run rẩy, sắc mặt hồng nhuận phon phớt: "Trên thế giới này tại sao có thể có loại người như người vô sỉ hèn hạ hạ lưu, tự cho là đúng xử nam nhân."

"Ha ha. Ta cũng là nhìn người nói ta nói được hăng say, trêu chọc người chơi mà thôi." Lôi Thanh một cái lùi bước, tự bay ngược trở về, cười đến rất là vui vẻ: "Đừng kích động, kích động đối với thân thể không tốt."

"Người, người lừa gạt tình cảm của ta, còn nói cái gì đừng kích động? Lôi Thanh, loại người như người cặn bã, đi chết tốt rồi, sống trên thế giới này cũng là tai họa." Lý Bảo Bảo mắc cỡ là thẳng dặm chân, mới vừa rồi là bị hắn hống được chênh lệch chút ít chịu vì hắn sanh con đường cái rồi, hiện tại còn nói đừng kích động? Giương nanh múa vuốt hướng Lôi Thanh đánh tới.

"Lôi Thanh, ngươi như vậy khi dễ tiểu thư nhà ta, ta Hương Lăng cũng không buông tha ngươi." Lý Hương Lăng cũng là gia nhập chiến trận.

Trong lúc nhất thời, căn phòng nhỏ ở bên trong, quyền kinh bay loạn, chân phong tung hoành, binh đao pằng lang loạn thành một bầy.

Bọn sơn tặc nhóm hai mặt nhìn nhau, nhà mình lão Đại đến rồi cuộc đã làm gì cái gì thực xin lỗi Lý tiểu thư sự tình à? Vậy mà có thể đem Lý tiểu thư khí thành bộ dạng như vậy? Lừa gạt cảm tình? Ách, chẳng lẽ nói, Lôi lão đại đùa bốn người ta thân thể, lừa gạt người ta cảm tình, kết quả còn muốn cảm thú đến bội tình bạc nghĩa, chết không thừa nhận?

Cận bã a, Lý đại tiểu thư không có mắng sai, quả nhiên là cận bã.

"Ha ha, cho dù ta là cận bã thì thế nào? Lý đại tiểu thư ngươi cần ta à?" Lôi Thanh cười rõ tiếng cười trong phòng vang lên: "Còn có Hương Lăng, ngươi chớ cùng lấy mò nằm ôn ào a, bằng không thì đừng trách ta không lưu tình mặt."

Bất quá, lão đại thực là không hổ là lão Đại a, liền đương cận bã, đều đương được như vậy lễ thắng khí hùng, đương nhiên. Các huynh đệ đi theo hắn, quả nhiên có tiền đồ, có tiền đồ. Cũng chỉ có nhà mình lão Đại loại người này tuấn kiệt, mới có thể đối với Lý đại tiểu thư loại này dung mạo như thiên tiên quý gia nữ tử làm được ra bội tình bạc nghĩa hoạt động đến.

Binh đao pằng lang, tiếng đánh nhau càng ngày càng nghiêm trọng. Bọn sơn tặc cũng là rất sợ tai bay vạ gió, nhao nhao rất không có nghĩa khí lui lại, dù sao nhà mình lão Đại thực lực cường đại, khiến cho định hai nữ nhân kia.

...

Lại là hơn tháng thời gian, thoáng một cái đã qua.

Một phen tỉ mỉ tính toán xuống, đã từng rất náo nhiệt Mãnh Hồ Cương bên trong, người đã sớm tán được sạch sẽ rồi. Thứ đáng giá, Lôi Thanh đều bị các tiểu đệ hủy đi cầm lấy đi bán đi.

Mà giờ này khắc này, chỉ có Lôi Thanh một người, ôm ấp lấy bảo kiếm ham chiến. Bất chèo hai chân, ngồi ở Mãnh Hồ Cương con gái trên tường, thanh thoi thanh thoi uống rượu.

Chút bất tri bất giác, mấy trăm thiết giáp thân vệ binh, đã đem Mãnh Hồ Cương bao bọc vây quanh. Cầm đầu cái vị kia, cười một thót màu đen mà cường tráng con ngựa cao to, quanh thân gắn vào một bộ màu đen toàn thân thiết giáp bên trong. Trên mặt đeo một cái màu vàng xanh nhạt, mặt xanh nanh vàng mặt nạ. Quanh thân tán ra một cỗ làm cho người run rẩy âm lãnh hàn khí, phảng phất sinh ra chó gần.

Như giống như quần tinh vây quanh vàng trắng tím tím ở bên cạnh hắn mấy người, từng cái trên người đều tán ra cường đại đấu khí khí tức. Thậm chí, so với Lôi Thanh khí tức cũng muốn không kịp nhiều lại để cho.

Lý thị thương hội, quả nhiên không thể khinh thường. Dựa vào một cái Thương gia, có thể trở thành Tự Do Liên Minh mười tám cái cấp cao nhất thế lực. Không có tương ứng vũ lực chấn nhiếp quần hùng, cũng chỉ có thể là các lộ cường giả trong mắt một chỉ to mọng cừu non.

Nhưng trên thực tế không phải, Lý thị thương hội chẳng những có được chính mình võ trang tổ chức, còn thập phần cường đại, đủ để chấn nhiếp các lộ tham lam kiêu hùng.

Trong đó Lý thị thiết giáp Thân Vệ Quân, lại là Lý thị gia tộc võ trang trong tổ chức người nổi bật. Toàn quân tổng cộng mới 1500 người, nhưng lại danh chấn thiên hạ cường quân một trong. Khiến cho bất luận kẻ nào, cũng không dám đối với Lý thị thương khởi thêm thù oán chi tâm. Bởi vì yêu cầu rất cao, bọn hắn biên chế so tầm thường quân đội muốn tiểu chút ít, một cái đại đội mới 50 người, ít nhất do Thanh Đồng Cao giai cường giả đảm nhiệm.

Binh thường chấp hành một ít nhiệm vụ, đều là dùng đại đội trưởng vì đơn vị. Nhưng là hôm nay, nhưng lại đến rồi trọn vẹn một đoàn, mấy trăm người mã. So trước đó lần thứ nhất, trọn vẹn nhiều hơn chín lần.

Cầm đầu chính là cái kia mặt quý Hắc Giáp Kỳ Sĩ, lạnh lùng địa nhìn xem ngồi ở trên tường thành Lôi Thanh, thanh âm lạnh lùng nói: "Các hạ tự là tự xưng 'Thiếu tướng quân' Lôi Thanh? Thiên Lam đế quốc Lôi gia một đời tuổi trẻ trong bài danh lão Cửu? Kỳ thực là một đám đám ô hợp lão Đại?"

Thiếu tướng quân cũng không phải là lão tử chính mình muốn gọi, mà là tiểu thư nhà ngươi ngạnh nhét. Nhưng cái lúc này, Lôi Thanh nhưng lại cười xa xa chấp tay nói: "Dễ nói dễ nói. Xem các hạ đầu đầu lộ đuôi, mặt mang mặt quý, nghĩ đến tự là Lý gia Thân Vệ Quân ở bên trong, đại danh鼎鼎 hai đoàn đoàn trưởng, Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ, Tư Không đoàn trưởng?"

"Hừ, ngươi là Thiên Lam đế quốc hậu duệ quý tộc đệ tử, chạy đến chúng ta Tự Do Liên Minh thổ địa bên trên, là muốn phản quốc, hay vẫn là muốn xâm lấn?" Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ vừa thấy mặt, mà bắt đầu hướng Lôi Thanh trên đầu chụp mũ nói.

"Thôi đi... Đầu nói là Tự Do Liên Minh rồi, qua tự do đều không cho, còn tên gì Tự Do Liên Minh? Treo đầu dê bán thịt chó à? Tư Không Vệ ngươi là tới đầu mồm mép đây sao?" Lôi Thanh khẳng định biết rõ đối phương tại trong thời gian ngắn, đã đem chính mình nội tình đều nắm rõ ràng rồi. Càng thêm có thể khẳng định, bọn hắn ngay cả mình đắc tội Ngụ San San trốn chạy đến nơi đây đến cũng rõ ràng.

Chẳng muốn cùng hắn nói nhảm, nói thẳng: "Tư Không Vệ, tiểu thư nhà ngươi tiền chuộc đã mang đến chưa?"

Chương 75: Tiền chuộc đến tay

Chương 75: Tiền chuộc đến tay

Lôi Thanh, lập tức lại để cho cái kia mấy trăm thiết giáp thân vệ khí thế biến đổi, trong chớp lát lạnh lùng mà áp lực khí tức, đập vào mặt. Mỗi người, trong lồng ngực đều thiêu đốt lên hừng hực Liệt Hỏa, phảng phất muốn đem cái kia ăn hết tìm gấu gan báo, dám bắt cóc tiểu thư, vơ vét tài sản Lý thị thương hội vô sỉ tiểu tử xé thành mảnh nhỏ.

"Lôi Thanh, ngươi thật to gan." Đeo một bộ mặt xanh nanh vàng mặt quỷ Tư Không Vệ, bạo quát to một tiếng: "Phạm vào tử tội, còn dám tại đây hung hăng càn quấy? Nhà của ta hội chủ nhớ ngươi Lôi gia coi như là danh môn vọng tộc, chỉ cần ngươi chịu thành thành thật thật giao ra tiểu thư, liền tha cho ngươi một cái mạng chó, chỉ đánh gãy ngươi hai chân đưa về Lôi gia, còn không mau mau hạ thành bị trời? Nếu không, ta mấy trăm lòng đầy căm phẫn huynh đệ một loạt mà lên, đem ngươi chém thành thịt nát."

"Lôi Thanh, còn không mau mau hạ thành đầu hàng." Mấy trăm thiết giáp thân vệ, nhao nhao đồng thời hét to. Trong đó thấp nhất người cũng là Hắc Thiết cấp, không thiếu có Thanh Đồng cấp cường giả. Cái kia hai đoàn đoàn trưởng Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ, càng là Bạch Ngân cấp đại cao thủ.

Mấy trăm người vận tác đầu khí ở dưới tiếng gầm, giống như là hải khiếu hướng tường thành oanh khứ, lá gan kém một chút, sợ là sẽ phải bị kinh hải phá can đảm, theo trên tường thành lăn rơi xuống.

Nhưng là, Lôi Thanh lại phảng phất là không có chút nào chịu ảnh hưởng, như cũ là lão thần khắp nơi tưới một ngụm rượu. Ha ha cuồng tiếu nói: "Sợ, ta thật là phải sợ, đều sợ chết ta rồi. Ha ha. Tư Không Vệ, đến nơi này loại thời điểm, ngươi còn chưa từ bỏ ý định sao? Ta Lôi Thanh mệnh không đáng tiền, cho dù bị các ngươi chém thành thịt nát thì như thế nào? Đến lúc đó nhà của ngươi Lý Bảo Bảo tiểu thư kết cục thế nào, các ngươi thanh thanh sở sở."

Một cái [Điều Hâu] xoay người, Lôi Thanh theo mấy trượng cao trên tường thành trở mình rơi xuống, tư thế tiêu sái lưu loát, nhẹ nhàng rơi xuống đất. Đối mặt mấy trăm cường binh kiện tướng, vui mừng không sợ, nhẹ nhàng đi ra phía trước, đối với người gặp người sợ, riêng có hung danh Tư Không Vệ cười lạnh nói: "Tư Không Vệ, nếu như ngươi muốn tiếp tục giả vờ ngây ngốc trì hoãn thời gian, ta có thể phụng bồi đến cùng, nhưng là chậm trễ ta cùng các huynh đệ sẽ cùng thời gian. Để cho ta những cái kia tính tình không tốt các huynh đệ sinh ra chút ít hiểu lầm, đối với tiểu thư nhà ngươi làm ra chút gì đó không tốt sự tình đến, tự đừng trách ta Lôi Cửu rồi."

"Hừ, muốn ngươi Thiên Lam Lôi gia, như thế nào coi như là nhiều thế hệ là, thiết cốt boong boong anh hùng thế gia rồi." Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ một cỗ cường đại mà lạnh như băng khí thế hướng Lôi Thanh áp đi, dùng xem thường mà khinh thường ngữ điệu nói: "Như thế nào xảy ra ngươi như vậy một cái bất tranh khí hậu thế, vào rừng làm cướp là giặc, còn bắt cóc yếu thế nữ lưu, vơ vét tài sản tiền tài. Thật sự là vì nhà của ngươi tổ tiên Thiên Lôi kiếm thánh cùng sét đánh Kiếm Thánh hồ thẹn."

Mấy trăm thiết vệ, cũng là nhao nhao đối với Lôi Thanh quăng đi xem thường ánh mắt.

"Nguyên lai đại danh鼎鼎 Quý Kiến Sâu, dĩ nhiên là cái không rõ lý lẽ lao." Lôi Thanh thấy hần ý đồ bôi đen nhà mình tổ tiên, sắc mặt cũng là lạnh lùng: "Tiểu thư nhà ngươi, bởi vì chính mình một hồi hiểu lầm, không hiểu thấu suốt một cái thiết vệ đại đội trưởng đến tiêu diệt ta Lôi Thanh, còn tuyên bố muốn đem đầu ta sọ động ở Thanh Thạch Trấn trên cửa thành. Ta Lôi Thanh ra sức phản kích, trên chiến trường đánh bại tiểu thư nhà ngươi cùng thiết vệ, bắt làm tù binh nàng. Hôm nay cho các ngươi lấy tiền đi ra chuộc đồ tù binh, cũng gọi là bắt cóc sao? Cho dù nhà của ta lưỡng đại kiếm thánh tổ tiên phục sinh đứng tại trước mặt, ta 'Thiếu tướng quân' Lôi Thanh, cũng không thẹn với lương tâm."

Lôi Thanh một phen, nói được chính khí sục sôi, âm vang hữu lực. Khinh thường mấy trăm cường binh hãn tướng, không có chút nào nửa điểm e sợ ý.

"Hừ, mồm mép công phu không tệ." Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ hừ lạnh một tiếng, ngược lại là muốn hạ lệnh đem hỗn đản này tiểu tử chém thành thịt nát kia mà. Có thể hãn thập phần tinh tường, giết tiểu tử này dễ dàng, nhưng tiểu thư tánh mạng tự chỉ sợ khó giữ được rồi. Người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, Tư Không Vệ móc ra lưỡng mai không gian giới chỉ, ném cho Lôi Thanh: "Cái này lưỡng mai không gian giới chỉ ở bên trong có mười vạn Kim tệ, 200 miếng Thanh Đồng cấp các hệ Yêu thú nội hạch, mười miếng Bạch Ngân cấp Yêu thú nội hạch, một quả Hoàng Kim cấp Yêu thú nội hạch, ngươi trước kiểm tra thoáng một phát."

Lôi Thanh lấy tay tiếp nhận, kích phát Không Gian Giới Chỉ, đem toàn bộ hết gì đó đều đổ ra. Ngoại trừ Kim tệ số lượng quá nhiều, xếp thành một đồng lớn. Chỉ có thể hơi chút tính ra bên ngoài. Còn lại thứ đồ vật, ngược lại là cực kỳ phù hợp số lượng. Nhất là cái kia mười miếng Bạch Ngân nội hạch cùng một quả Hoàng Kim nội hạch, lại để cho Lôi Thanh thấy là thèm nhỏ dãi, xem như trân bảo. Những vật này, cho dù có tiền cũng khó lấy tới, cũng chỉ có Lý thị thương hội, có thể ở trong ngắn hạn tập hợp đủ nhiều như vậy.

Một lần nữa thu hồi thứ đồ vật về sau, Lôi Thanh đem hai quả trân quý Không Gian Giới Chỉ tháo chạy, động ở trên cổ. Lôi Thanh sắc mặt cũng hòa

hoàn rất nhiều: "Còn có ta muốn những vật khác đâu này?"

"150 bộ đồ toàn thân thiết giáp cùng chiến đao, 150 thất tốt đẹp thiết giáp chiến mã, 200 đem cường nỏ, một vạn chi nỏ mũi tên." Tư Không Vệ vung tay lên, liền có một đoàn thiết vệ xuống ngựa, phân ra 150 con chiến mã đi ra, những chiến mã kia trên người, riêng phần mình treo chút ít thiết giáp chiến đao, cường nỏ, cùng với bó lớn nỏ mũi tên.

Lôi Thanh tùy tiện cầm đem cường nỏ, cài đặt duệ mũi tên, thử bắn một phát, ô hay được một tiếng, nỏ mũi tên dính vào cây cối hai ba thốn. Uy lực tuy nhiên còn lâu mới có thể cùng Thiên Lam để quốc đặc thù tài liệu công nghệ chế tạo Thiên Cơ nỏ đánh đồng, nhưng coi như là phẩm chất không tệ cường nỏ rồi.

Lại là kiểm tra thí điểm một phen. Nói chung thăm tra đối chiếu số lượng về sau, Lôi Thanh cười mở ha ha phá lên cười: "Cùng các người Lý thị thương hội buôn bán, cũng không tệ lắm, ít nhất, không có cầm chút ít thứ phẩm đến lừa gạt ta. Các người đã như thế sáng khoái, ta thiếu tướng quân Lôi Thanh, sẽ bảo đảm các người tiểu thư lông tóc không tổn hao gì. Dựa theo ước định khi trước giao dịch quy tắc, ta sẽ trong vòng một tháng, đem tiểu thư nhà người bỏ qua, về phần mặt khác với tư cách phụ tặng tù binh, ta đều lưu tại Mãnh Hồ Cường trong địa lao, các người tùy thời có thể đi cứu." Thịnh thoảng xưng hô thoảng một phát chính mình phi số thiếu tướng quân, là Lý Bảo Bảo đề nghị. Nàng nói như vậy, có thể bắt tri bắt giác tăng cường người khác đối với người phi số nhận thức trình độ, truyền miệng, tự sẽ khiến người chút bắt tri bắt giác tiếp nhận cái này phi số.

"Thiếu tướng quân, hi vọng người có thể tuân thủ lời hứa." Quý Kiến Sầu Tư Không Vệ thật sâu nhìn chăm chăm liếc Lôi Thanh: "Như tiểu thư nhà ta có cái gì tổn thất, chúng ta Lý thị thương hội hội tấu thỉnh liên minh Minh chủ, hướng quý quốc Hoàng đế đưa ra ngoại giao gửi thông điệp, nếu là liên minh cùng quý quốc vì vậy mà trở mặt. Chắc hẳn quý quốc Hoàng đế bệ hạ cũng sẽ không dễ dàng buông tha người cùng gia tộc của người."

"Điểm ấy quý thương hội cũng kính xin yên tâm, ta Lôi Thanh làm việc một là một, hai là hai, ân oán thị phi rõ ràng." Lôi Thanh không sợ chút nào, ngữ khí bình thản nói: "Nhưng là tại trong vòng một tháng, ta cũng muốn chứng kiến quý hội dựa theo yêu cầu của ta, phát ra liên minh thông cáo. Hứa hẹn ba năm ở trong, không chủ động đối phó ta Lôi Thanh."

"Hừ, người yên tâm, chúng ta Lý thị thương hội dùng thương lập nghiệp, chú trọng nhất đúng là danh dự." Tư Không Vệ cười lạnh nói: "Ba năm ở trong sẽ không động tới người, nhưng là ba năm về sau, ta Quý Kiến Sầu Tư Không Vệ, sẽ đích thân đem người tới lấy người trên cổ đầu người, vì tiểu thư báo thù, cũng vì tế diện chết đi các huynh đệ."

"Rõng, thế phải báo thù." Mấy trăm thiết vệ, cũng là cuồng bạo nộ rống lên.

Lôi Thanh đương nhiên sẽ không ngốc đến tin tưởng Lý thị thương hội thật có thể tại ba năm ở trong, không để đối phó chính mình. Làm cho đối phương phát liên minh thông cáo ý tứ, thì ra là cho Lý thị thương hội trước kim cô chú. Ít nhất, vì danh dự suy nghĩ, trong ba năm không thể giống trống khua chiêng, hiển nhiên đến tìm Lôi Thanh phiền toái.

Về phần ba năm về sau, nếu là mình phát triển không đủ lý tưởng, trời đất bao la, hoàn toàn có thể đi được.

Kỳ thật, không phải nói từng thiên kim tiểu thư hoặc công tử thiếu gia đều đáng giá Lý thị thương hội trả giá thậm như vậy trọng một cái giá lớn đến vạn hồi. Lý gia cảnh là sum xuê, trong gia tộc công tử tiểu thư nhiều hơn đi.

Nhưng Lý Bảo Bảo lại bất đồng, nàng là đương kim Lý thị thương hội Hội trưởng Lý càn long duy nhất con gái, hòn ngọc quý trên tay. Từ nhỏ biểu hiện ra ngoài rất mạnh kinh thương thiên phú, mười mấy tuổi khởi mà bắt đầu trợ giúp Lý thị thương hội kinh thương kiếm tiền, bảy tám năm qua đã thành tích nổi bật, đã bị thương hội dự định vì kế tiếp nhiệm Hội trưởng đệ nhất thuận vị người thừa kế.

Như Lý Bảo Bảo gặp chuyện không may, chỉ sợ đối với Lý thị thương hội mà nói là một cái phi thường trầm trọng mà thâm đau đớn đã kích, trong ngắn hạn, nhiều sinh ý hạng mục hội lâm vào đình trệ trạng thái, thu nhập trên phạm vi lớn trượt. Mà theo trường kỳ đến xem, Lý thị thương hội cũng sẽ biết thiếu đi một cái vài trăm năm khó được nhất ngộ kỳ tài hình Hội trưởng.

Khẩn yếu nhất chính là, đương nhiệm thương hội Hội trưởng, cũng là Lý gia tộc trưởng Lý càn long, cực kỳ yêu thương cái này đứa con gái, tuyệt đối sẽ không cho phép nàng gặp chuyện không may.

Nếu không, Lôi Thanh như thế công phu sư tử ngoạm yêu cầu tiền chuộc, đối phương chỉ sợ duy nhất có thể làm, tự là liên tiểu thư cùng cái kia Lôi Thanh, cùng một chỗ chém chết xong việc.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Lưu cái đầu uống nhiều mấy ngụm rượu

Chương 76: Lưu cái đầu uống nhiều mấy ngụm rượu

Tùy theo Lôi Thanh một tiếng gào thét ~ hơn trăm số sơn tặc, từ các nơi tỉ mỉ xếp đặt thiết kế qua chỗ ẩn nấp nhao nhao hiện thân. Nếu như Lý thị thương hội thật sự không để ý Lý Bảo Bảo an nguy, vì chút ít danh dự các loại đối với Lôi Thanh trở mặt, hẳn cũng có đường lui có thể đi, có vài đã sớm quy hoạch tốt đường lui, in dấu thật sâu khắc vào trong đầu.

Lôi Thanh không phải đồ ngốc, đối với tánh mạng của mình cũng là phi thường quan tâm. Như không phải có rất lớn nắm chắc toàn thân trở ra, sao có thể có thể đem chính mình đưa thân vào như thế hiểm cảnh?

Đối mặt mấy trăm cái uy phong lẫm lẫm thiết giáp thân vệ, bọn sơn tặc nhóm đánh đấy lòng vẫn còn có chút ý sợ hãi. Dù sao đối phương rất cường, một khi chính diện giao phong, bọn sơn tặc chỉ có thể như là đám ô hợp giống như bị người như chém dưa thái rau giống như tiêu diệt.

Cũng may, Lôi Thanh hiện tại tại sơn tặc bày ở bên trong, uy tín cực cao. Trải qua Lôi Thanh tự mình ra trận gần nguyệt khổ tâm thao luyện, bọn sơn tặc bao nhiêu quá khứ chút ít phi khí cùng bùng binh, động tĩnh tầm đó, có chút hướng lên trời Lam quân chính quy tư thế tới gần, chính khí rất nhiều.

Xác thực mà nói, hiện tại đã không thể lại gọi sơn tặc rồi. Lôi Thanh cho mình dựng lên cái cờ hiệu, gọi Hắc Kỳ Quân. Đem đội kỵ mã cùng nguyên bọn sơn tặc, chinh hợp, vận thành cỡ 160-170 người tiểu thế lực.

Trong đó hơn hai mươi cái, bởi vì đủ loại nguyên nhân, thật sự không phù hợp Lôi Thanh yêu cầu, bỏ ra chút ít tiền cho phân phát. Còn thừa trăm 50 người, đều là chút ít thân cường thể cường tráng đàn ông. Cái này không kỳ quái, coi như là đương sơn tặc, cũng là có chút ít cánh cửa. Bị Lôi Thanh mượn đi đầu người Khảo Sơn Hồ, nói như thế nào cũng là có danh tiếng chủ nhà. Cũng không thể là cá nhân tự kéo vào dưới trướng a? Hoặc nhiều hoặc ít được có như vậy hai ba cái từ mới được.

Bởi vậy, mới tổ kiến Hắc Kỳ Quân, hiện tại tuy nhiên còn thập phần non nớt. Nhưng ở Lôi Thanh trong mắt, cũng đều xem như chút ít đáng làm chi tài, chỉ cần chịu hoa công phu huấn luyện dạy bảo, đều trở thành hảo binh.

Có Lôi Thanh ở đây, hiện tại gần kề phân thành một cái đại đội, một cái đội thân vệ Hắc Kỳ Quân, tại đối mặt bất luận là số lượng hay vẫn là chất lượng, đều tại đối phương mấy lần phía trên thiết giáp thân vệ, nhưng lại biểu hiện cũng không luống cuống. Nguyên một đám đi lại trầm ổn, mơ hồ tầm đó có thể thấy được quân chính quy hình thức ban đầu rồi.

"Thuộc hạ đệ nhất đại đội trưởng đại đội trưởng Khương Vũ, bái kiến thiếu tướng quân." Hất lên toàn thân thiết giáp Khương Vũ long hành hổ bộ đem người đi tới, theo như đủ chào theo nghi thức quân đội, hướng Lôi Thanh nghiêm nghị hành lễ nói.

Khương Vũ có trận quý Yêu thú tinh hạch trợ giúp, lại cần tu khổ luyện, thường xuyên có cơ hội hướng Lôi Thanh thỉnh giáo. Gần đây thực lực đột nhiên tăng mạnh, xem hẳn phần vinh mạnh mẽ khí thế, sợ là tùy thời có khả năng đột phá, đặt chân Thanh Đồng giai tầng rồi.

"Khương đội miễn lễ." Lôi Thanh phát phát tay: "Dựa theo kế hoạch làm việc, đem những này chiến lợi phẩm đều chờ đi."

"Thuộc hạ tuân lệnh, định không phụ thiếu tướng quân kỳ vọng." Khương Vũ hơi có chút kích động lên tiếng, chợt hô quát lấy dưới trướng, nắm chiến mã bắt đầu đi.

"Thiếu tướng quân." Có khác hai mươi người, chính là Lôi Thanh đội thân vệ, thì ra là thân binh. Hiện đại lực tổ chức quân sự ở bên trong, hướng có thân binh vừa nói. Phát ra nổi truyền lệnh, hộ vệ, làm việc đợi một chút tác dụng. Nói chung, thực lực cũng không tệ, hơn nữa phần lớn là tướng lĩnh thân cận tín nhiệm chỉ huy.

Kỳ thật, nếu như Lôi Thanh ở lại Thiên Lam đế quốc tông quân, trong gia tộc tất nhiên sẽ giúp hắn an bài mấy gia tộc chi thứ đệ tử với tư cách thân binh, cùng nhau tiến vào quân đội phát triển, xem như nhất vinh câu vinh, nhất tôn câu tôn. Bởi vậy, từ lâu rồi, thân binh cùng tướng lĩnh ở giữa cảm tình cũng sẽ biết thập phân thâm hậu.

Nhưng ở chỗ này, Lôi Thanh có thể tự do tự tại chọn lựa thân binh đến tự mình bồi dưỡng. Đám thuộc hạ tại biết được thiếu tướng quân muốn tuyển chọn thân binh, tất cả xông tới yêu cầu gia nhập, liền Khương Vũ cũng không ngoại lệ.

Có thể Lôi Thanh là tự nhiên mình chuẩn tắc, trọng điểm phẩm tính, tuổi, tư chất, ý nghĩ chờ mấy hạng. Năng nhất phẩm tính, phản mà không phải quá mức chú trọng thực lực. Nhiều lần điều tra sau, Lôi Thanh mới lựa chọn cái này hai mươi mười sáu tuổi đến hai mươi hai tuổi người trẻ tuổi. Những năm gần đây này người Lôi Thanh hội cường điệu bồi dưỡng, tranh thủ sớm ngày lại để cho bọn hắn độc nhãn cản một mặt.

Bởi vậy, cái này hai mươi thân binh ở bên trong, chỉ vẹn vẹn có ba gã là Hắc Thiết cấp thực lực. Một cái là trước kia đội kỵ mã Dương Thiết Sơn, một cái khác thì là nguyên đội kỵ mã phó đội trưởng Miêu Nhân Kiệt.

Cuối cùng một cái, chính là xuất thân tự Mãnh Hồ Cương bên trong một cái mao đầu tiểu sơn tặc, danh tự cũng rất Bá khí, gọi Lí Tam bá, tên hiệu Hắc Hùng. Mới chính là mười sáu tuổi, thể trạng cường tráng như gấu, so vóc người cũng không tệ lắm Lôi Thanh cũng cao hơn ra một cái đầu. Thiên phú dị bẩm, thần lực hơn người. Ba bốn trăm cân đá mài thoắt cái có thể nâng lên, đầu khí tu vi chưa đủ Hắc Thiết cấp lúc, thường thường bình thường mấy người liên thủ đều đánh không lại hắn rồi. Cho dù Hắc Thiết Sơ giai người, tính khiết hợp lực lượng cũng không phải là đối thủ của hắn.

Lôi Thanh xem hắn là cái có thể tạo chi tài, bồi dưỡng tốt rồi không thể nói trước tự là một thành viên quét ngang bát phương mãnh tướng, thích thú đem hắn phóng tại bên người bồi dưỡng dạy bảo. Còn đặc biệt lại để cho hắn học Thổ hệ đấu khí, tăng cường lực lượng cùng phòng ngự. Tại hắn một phen đốc lòng dạy bảo phía dưới, Lí Tam bá đột phá gong cùm xiềng xích, đã trở thành một gã Hắc Thiết Sơ giai Tiểu Cường người.

Còn lại thân binh, cũng đều là Lôi Thanh chọn kỹ lựa khéo đi ra, đều có nhất định bồi dưỡng giá trị. Nhưng bồi dưỡng, cần tốn hao tâm huyết cùng thời gian, không phải một xúc mà thành.

Thân trong vệ đội, do tuổi lớn nhất, thực lực mạnh nhất Miêu Nhân Kiệt đảm nhiệm đội trưởng. Mao đầu tiểu tử Dương Thiết Sơn cùng Lí Tam bá tạm đảm nhiệm đội phó.

"Nhân kiệt, không cần lo lắng cho ta, ta tin tưởng Lý thị thương hội danh dự." Lôi Thanh thấy hần quan tâm chính mình, vỗ vỗ bả vai hần nói: "Người mang theo thân binh, dựa theo nguyên kế hoạch làm việc, có rảnh nhiều hơn tu luyện, tranh thủ sớm ngày bước vào Thanh Đồng cấp." Ngoài miệng như thế nói, nhưng Lôi Thanh lại biết, Lý thị thương hội danh dự không có thể có thể đáng tin. Nhất định sẽ nghĩ biện pháp đi theo dõi chính mình, cùng với thuộc hạ của mình nhóm.

Bất quá đối với này, Lôi Thanh sớm đã có phòng bị, một loạt kế hoạch, chính là vì đạt được tiền chuộc về sau chuyển đi bảo vệ tánh mạng chi mà tính toán.

"Vâng, thuộc hạ cáo lui, kính xin thiếu tướng quân chính mình khá bảo trọng." Miêu Nhân Kiệt so Lôi Thanh còn lớn hơn hai tuổi đầu rồi, tự biết sự tình nặng nhẹ. Lập tức suất lấy đội thân vệ cùng Khương Vũ tự hợp mà đi.

Lôi Thanh sở dĩ muốn cùng thuộc hạ tách ra đi, cũng là vì song phương an toàn suy nghĩ, dùng chính mình chút ít chính là đội ngũ, cùng Lý thị thương hội tinh nhuệ chính diện đối chiến, không thể nghi ngờ là kiến càng lay cây. Lôi Thanh quần áo nhẹ ra đi, có thể dựa vào xuất sắc thân pháp cùng phản truy tung năng lực, bình yên vượt qua cửa ải khó. Về phần thuộc hạ bên kia, Lôi Thanh cũng không phải lo lắng quá mức. Lý thị thương hội ghen ghét, là Lôi Thanh một người mà thôi. Đám kia son tặc xuất thân tiểu lâu lâu, Lý gia liền nhiều liếc mắt nhìn bọn hần hào hứng cũng không. Cho dù đem bọn họ toàn bộ giết sạch rồi, cũng không xảy ra nữa sức lực. Đem những cái kia cường nỏ binh khí cầm lại đến lại có làm được cái gì? Đáng giá nhất đều tại Lôi Thanh trong tay đây này.

Huống chi những vật này đối với bên cạnh thế lực mà nói, là một số thiên văn số tự khoản tiền lớn. Nhưng ở có thể nói thiên hạ nhà giàu nhất Lý thị trong mắt, cũng không phải là một số thương gân động cốt tài phú.

Lý thị thương hội, thực lực hùng hồn, chính là Tự Do Liên Minh mười tám thế lực lớn một trong. Nhưng mà cuối cùng cũng không phải là một nhà độc đại, không có khả năng tại Tự Do Liên Minh bên trong làm được một tay che trời. Chỉ cần không phải giơ đuốc cảm gây xuất động thiên quân vạn mã đến đuổi giết Lôi Thanh, Lôi Thanh tất nhiên là hồn nhiên không sợ. Hần chạy trốn thủ đoạn, từ lâu kinh cũng không lúc trước mới xuất đạo thời điểm có thể so sánh với rồi.

"Đến đến, Tự Mã huynh. Dựa theo trước khi ước định, các người được ở chỗ này theo giúp ta ba ngày." Lôi Thanh mục đưa đến chứng hắc kỳ binh về sau, cởi mở đối với Quý Kiến Sâu Tự Không Vệ mời đến nói: "Dù sao trong lúc rảnh rỗi, mọi người cùng nhau nâng ly mấy chén như thế nào?"

"Ba năm về sau, như người còn chưa chết." Tự Không Vệ lạnh lùng mà nhìn chăm chăm vào Lôi Thanh: "Bồn tọa sẽ đích thân lấy đầu người." Vừa rồi phen này sự tình, đối với Tự Không Vệ mà nói là thật lớn khuất nhục. Huống chi, bị Lôi Thanh đã bại cái kia một đại đội trưởng thiết giáp thân vệ, vốn là Tự Không Vệ dưới trướng.

Lôi Thanh lần này, coi như là nhỏ răng cộp, Hòa Trung Thủ Lật rồi. Có thể theo Lý thị thương sẽ như thế tàn nhẫn gỡ ra một số, một khi nghe đồn đi ra ngoài, cũng sẽ biết làm hần thanh danh tăng vọt rồi.

Nhưng đồng thời, Lôi Thanh cũng là hướng trong chết đắc tội một cái quái vật khổng lồ. Hoi không cẩn thận, cũng sẽ bị cái kia quái vật khổng lồ nghiền thành bụi phấn.

Đối mặt Tự Không Vệ uy hiếp, Lôi Thanh hồn nhiên không sợ, ha ha cười cười lấy gom góp lấy áo da rượu vào miệng: "Hào tửu a hào tửu, cái kia Lôi mỗ tự nhất định phải lưu cái đầu, chờ Tự Không đoàn trưởng ba năm về sau tới lấy rồi. Không nên không nên, ta được thừa dịp cái đầu còn chưa dọn nhà, nhiều ăm mây ngủm."

"Đúng vậy, người hoàn toàn chính xác được thừa cơ nhiều ăm mây ngủm." Một cái xen lẫn một cổ ăm hàn hận ý thanh âm, bay tới Lôi Thanh trong lỗ tai: "Nếu không, người sẽ không cơ hội uống nữa."

"Ngu San San?" Lôi Thanh giật mình phía dưới, một ngủm rượu phun tới.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Lấy mạng đổi mạng

Chương 77: Lấy mạng đổi mạng

Chỉ thấy cách đó không xa góc trên đường núi, xuất hiện một nhóm nhân mã. Cầm đầu, rõ ràng là tám chín tháng không thấy đâu Ngu San San, Ngu đại tiểu thư.

Này té xuân về hoa nở lúc, Ngu San San xuyên qua một thân màu trắng bạc sáng giáp, cầm trong tay một cây sáng như bạc trường thương, cười một thót thần tuần chi cực bạch mã chậm rãi mà đi, hơi chồn mao Thanh sắc áo choàng tại gió núi bên trong theo gió phiêu động, tràn đầy tư thế oai hùng ào ào, khỏe mạnh thanh xuân khí tức.

Nhưng là, ánh mắt của nàng, lại như là mùa đông khắc nghiệt giống như làm cho người đánh đáy lòng phát lạnh, lạnh như băng mà tràn đầy sát cơ.

Tại phía sau nàng xuất hiện, là cười một thót hỏa hồng sắc tuần mã nữ kỵ sĩ. Nàng này Hồng sắc áo giáp, Hồng sắc áo choàng, cả người như là một đoàn Liệt Diễm hùng lực thiêu đốt. Nhưng là khuôn mặt của nàng nhi, nhưng lại trắng nõn phấn nộn, có chút lộ ra một cổ thanh thực kiều mỹ, cười nói tự nhiên gian, cực kỳ giống dịu dàng như nước, nổi bật đa tình nhà bên thiếu phụ.

Nhưng là cùng nàng đã giao thủ người, bình thường đối với nàng đánh giá thần kỳ gần, cái kia chính là điên cuồng. Hồng sắc Bạo Long An Phi Phi, cái này Lôi Thanh ngày xưa mạnh mẽ đối thủ, cũng theo sau Ngu San San xuất hiện, một đôi ngập nước ánh mắt đẹp, xa xa tại Lôi Thanh trên người nghiêng mắt nhìn a nghiêng mắt nhìn, phảng phất là đang cùng Lôi Thanh mặt mày đưa tình giống như.

Xa hơn về sau, chính là thân hình cao lớn, cường tráng như gấu Cuồng Hùng Duncan, thần sắc hấn cực độ bất thiện chăm chăm vào Lôi Thanh. Tuy nhiên chỉ vẹn vẹn có ba người, nhưng khí thế lại là phi thường bất phàm. Mỗi người, trên người đều lộ ra một lượng cường đại khí tức.

Các nàng đang nhìn Lôi Thanh thời điểm, Lôi Thanh cũng là tại quan sát các nàng. Trên người không có Phong Trần một mảy cảm giác, hơn nữa Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ không chút nào kinh ngạc. Lôi Thanh đã có thể khẳng định, đối diện song phương đã sớm câu thông qua.

Vừa nhìn thấy Ngu San San, Lôi Thanh có chút chột dạ đồng thời, cũng là có chút ít tức giận: "Tư Không đoàn trưởng, làm như vậy có chút không có phúc hậu a?"

"Thiếu tướng quân có gì nói ra lời ấy?" Tư Không Vệ giả vờ ngây ngốc nói: "Chúng ta thương sẽ bảo đảm ba năm ở trong không đối với người ra tay, cũng không có nghĩa là chúng ta không thể hướng người khác lộ ra hành tung của người tình báo a? Ngu tiểu thư thế nhưng mà bỏ ra giá tiền rất lớn, hợp pháp hợp tình xuyên thấu qua chúng ta thương hội mua thiếu tướng quân tình báo. Sẽ không phải là cái này cũng không cho a?"

Mà lấy Lôi Thanh miệng lưỡi lợi hại, cũng nhịn không được nữa thoảng một phát ghen lời. Bất quá loại chuyện này cho dù phóng tới tiền chuộc trong hiệp nghị, đối phương cũng có thể không lọt vào mắt, bán hay không tình báo, có trời mới biết.

"Đi, các người ngoan độc, ta họ Lôi nhớ kỹ." Lôi Thanh ha ha cười cười, mặc dù nói hấn rất sợ ngay tại lúc này nhìn thấy Ngu San San. Nhưng là, chính thức sự đao lâm đầu, có chút xao động bất an tâm, ngược lại bình tĩnh lại.

Ánh mắt đối với Ngu San San không chút nào lảng tránh, nhìn thẳng mà đi, cười lạnh chấp tay nói: "Nguyên lai là Ngu đại tiểu thư đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón a."

Ngu San San không nói gì, chỉ là lạnh lùng địa cỡi ngựa đã đến hấn trước người hai trượng mới dừng lại, cũng không dưới mã, chỉ là gắt gao nhìn thẳng Lôi Thanh.

Lôi Thanh im lặng, đành phải mặt khác hai vị mời đến: "Lôi Cửu bá kiến An tiểu thư, Duncan huynh. Từ biệt với vàng mấy tháng, có mạnh khỏe?"

"Ha ha, thiếu tướng quân Lôi Thanh? Cái này phi số không tệ." Riêng có Hồng sắc Bạo Long danh xưng là An Phi Phi, nhưng thật giống như là đối với Lôi Thanh phi thường cảm thấy hứng thú, cười nói tự nhiên trêu chọc nói: "Thiếp thân lần trước vốn định bắt người trở về, hảo hảo tâm sự, giúp nhau gia tăng chút ít cảm tình. Ai ngờ, thiếu tướng quân tựa hồ ghét bỏ thiếp thân liễu yếu đào tơ, khó coi, nếu không đối với thiếp thân từng quyền được rút kiếm hướng, còn chạy trốn chết. Cái này lại để cho thiếp thân thương tâm gần chết ngoài, cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an, tự sẽ không mạnh khỏe rồi. Cái này không, vạn dặm xa xôi, quán một vòng lớn chạy đến tìm người một ôn chuyện duyên rồi."

"Đoàn phó, cùng tên mặt trắng nhỏ này nói nhảm cái gì?" Cuồng Hùng Duncan tính tình thật không tốt, cười lạnh nổi giận nói: "Để cho ta lão Hùng đến đem hấn trào trở về, xem hấn lần này còn hướng chạy đi đâu."

Cuồng Hùng Duncan ruổi ngựa hướng Lôi Thanh phóng đi, bang được một tiếng từ sau bối rút ra hai tay đại kiếm, dùng một tay cầm chi, nghiêng đi thân ngựa bàn về đại kiếm muốn đem Lôi Thanh một kiếm trêu chọc cái hai đoạn.

Đặt ở bảy tám tháng trước, Lôi Thanh còn có thể đối với Cuồng Hùng Duncan có chút ý sợ hãi. Nhưng hiện tại Lôi Thanh, đã sớm cũng không ngày xưa Ngô Hạ A Mông rồi. Một thân đầu khí tu vi, tại bỏ mạng bên trong, nhiều lần đột phá, đã đạt đến Thanh Đồng đỉnh phong cấp độ.

Vô luận là lực lượng, thể chất, phản ứng, nhạy cảm, cùng với kinh nghiệm đợi một chút, đều đã có nhảy vọt tiến bộ. Đối mặt Cuồng Hùng Duncan hùng hổ dọa người xu thế, khí định thần nhàn, liền bảo kiếm cũng không ra khỏi vỏ. Mà là thân hình quay tròn một chuyển, loại quý mị vọt đến chiến mã bên trái, dưới chân trung bình tấn một ngời xồm, liền dựa thế đánh ra một quyền.

Ầm ầm~ quyền chiêu sấm mùa xuân chột tránh, tại tiếng sấm long long bên trong, không lưu tình chút nào oanh tại chiến mã trên đầu. Đây chẳng qua là một thót bình thường thót ngựa, ở đầu kinh được Lôi Thanh uy lực phi phạm quyền kinh oanh kích? Trục tiếp đầu lâu văng tung tóe, óc máu tươi từ thắt khiêu trong bật đi ra, cả người lẫn ngựa, nằm sấp ngã xuống đất.

Cuồng Hùng Duncan cảm thấy cả kinh, vừa định một cái xoay người mà khỏi lúc, một thanh hàn quang trong suốt bảo kiếm, lặng yên không một tiếng động gác ở cổ của hắn bên trên.

"Duncan huynh nghĩ như vậy niệm tiểu đệ, quả nhiên là gọi tiểu đệ thụ sủng nhược kinh a!" Lôi Thanh tiêu sái cười cười, rút kiếm mà quay về. Duncan người này tuy nhiên tính tình cuồng làm lộ chút ít, nhưng làm người hay vẫn là không tệ, ba phen mấy bận đuổi bắt Lôi Thanh thời điểm, quán triệt bất sống mệnh lệnh, không có hạ tử thủ hung ác tay. Lại để cho Lôi Thanh bao nhiêu nhận được chút ít tình.

Duncan cái kia trương mặt đen ngược lại là nhìn không ra xấu hổ, nhưng theo hắn tràn đầy xấu hổ cùng ảo não trong ánh mắt đó có thể thấy được, hắn sẽ không lại ra tay tự rước lấy nhục rồi, chỉ là trong nội tâm kinh hãi, cái này họ Lôi tiểu bạch kiếm lúc nào trở nên lợi hại như vậy? Tốc độ nhanh đến khó dùng bắt, tay đâm hung mãnh bá đạo, một thót thân cường thể cường tráng mà trực tiếp bị đánh được thất khiếu chảy máu mà vong.

Ngu, an hai nữ cũng là hơi kinh. Trước khi nghe Quý Kiến Sầu nói Lôi Thanh suất lấy một đám hại dân hại nước bất cóc Lý thị thiên kim, còn tưởng rằng là hay nói giỡn đây này. Nhưng hiện tại xem ra, sĩ biệt tam nhật đương thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi.

"Nha, tiểu Cửu tiến bộ của ngươi thật đúng là kinh người a." An Phi Phi tức cười về sau, nhưng lại lộ ra cái vũ mị đến cực điểm đáng tươi cười: "Thiếp thân cũng là cùng ngươi giao chiến không lâu về sau, mới đột phá đến Thanh Đồng đỉnh phong, không thể tưởng được ngươi cũng thành công rồi, thật đáng mừng a."

"An tiểu thư ngươi có thể không kén, cho dù cùng tiểu thư ngươi đồng dạng tu vi, Lôi mỗ tự nhận đối phó ngươi, thật sự không có cái gì nắm chắc. Bất quá, ta và ngươi tố không thù oán, cần gì phải ăn no rồi việc lấy đánh sinh đánh chết đâu này? Không bằng mọi người cùng nhau tọa hạ uống chút rượu, tâm sự, tự tự cảm tình như thế nào?"

Thực lực thường thường có thể tăng lên một người đảm lược cùng khí độ, trước kia Lôi Thanh đối mặt An Phi Phi thời điểm, duy nhất có thể làm một chuyện tự là lập tức chạy trốn. Nhưng hiện tại, lại có thể thông dong đối mặt nàng, mà lại chậm rãi mà nói, nhẹ nhàng như thường rồi.

"Thiếp thân cũng là không muốn cùng thiếu tướng quân cắn xé nhau, muốn uống rượu nói chuyện phiếm kia mà." An Phi Phi phong tình vạn chủng hướng Lôi Thanh vút ra cái mị nhãn, nhẹ cân môi nói: "Đáng tiếc, thiếp thân cũng sợ có người quật ngã bình dấm chua. Thiếu tướng quân, ngươi thành thành thật thật lại để cho thiếp thân đem ngươi trời lại, cùng một chỗ xoay chuyển trời đất Lam đế quốc uống rượu uống thống khoái như thế nào?"

Như thế lần điệu, hoàn toàn chính xác lại để cho Ngu San San có chút phiền não rồi, ánh mắt lẳng lẹ ác liệt quay đầu lại trừng mắt liếc An Phi Phi. Hai người cái này tên gì, liếc mắt đưa tình sao? Khó trách, bất mấy tháng cũng không trông thấy đem người bắt trở lại, còn lại để cho hắn trốn thoát rồi. Còn có, cái gì gọi là quật ngã bình dấm chua? Ai hội ghen?

"Ai, có đạo là khó khăn nhất thụ mỹ nhân ân....!" Lôi Thanh cũng là rung đùi đắc ý nói: "Lôi Cửu cũng là muốn cùng An tiểu thư cầm đuốc soi uống rượu, đáng tiếc, Lôi Cửu hiện tại cũng không phải là một thân một mình, thu một đám tử huynh đệ cùng một chỗ hỗn com ăn đấy. Cho nên, chỉ có thể phụ An tiểu thư một phen ý tốt rồi."

Cuối cùng một cái chữ vừa ra, Lôi Thanh động, quả nhiên là bắt đầu có chút nắm giữ Lôi gia thân pháp 《Bôn Lôi Thiểm》 tinh túy chỗ. Bất động thì thôi, động tắc thì như tia chớp giống như sấm sét.

Thân hình cơ hồ là lướt đi một đạo nhàn nhạt tàn ảnh, hai ba trượng khoảng cách, hô hấp tầm đó liền đến. Bảo kiếm 'Ham chiến', hàn quang lập lòe, hóa thành hơn mười đạo kiếm quang, đem An Phi Phi cả người lẫn ngửa bao phủ đi vào.

Như thế đột nhiên mà cường thế công kích, An Phi Phi không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cái kia uyển chuyển hàm xúc như đa tình thiếu phụ giống như trên mặt đẹp, hiện ra một tia hưng phấn nhe răng cười: "Tối tốt."

Trầm trọng ba thước roi sắt như là ảo thuật giống như xuất hiện tại trong tay nàng, đột nhiên vung mạnh, hô được một tiếng, roi sắt vung một đạo nhàn nhạt ánh lửa hình cung, đại xảo không công giống như hướng Lôi Thanh trên đầu gõ đi.

Mặc dù không là lần đầu tiên cùng nàng giao thủ, nhưng lúc này Lôi Thanh, như cũ là trong nội tâm nhìn không được thăm mắng một câu tên điên, thăm nghĩ an bà cô ngoại trừ tiền công, lấy mạng đổi mạng bên ngoài còn có thể chút ít cái khác sao?

Không muốn đầu mình nở hoa Lôi Thanh, chỉ phải hóa công vi thủ, liên tiếp kiếm quang đỉnh đỉnh đỉnh gọt tại trầm trọng roi sắt bên trên. Cuối cùng hóa giải năng lượng bại câu thương một chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Ai so với ai khác điên cuồng

Chương 78: Ai so với ai khác điên cuồng

An Phi Phi cuồng tiểu một tiếng, hai chân thúc vào bụng ngựa. Cái kia thất hỏa hồng sắc mặc giáp chiến mã, hí hí hí một tiếng tê mình, xóc lên chân liền hướng Lôi Thanh ngực đập đi.

Nếu để cho mạnh như thế lực chiến mã gầm thực rồi, coi như là Lôi Thanh loại thực lực này, cũng sẽ bị chà đạp được xương ngực vỡ vụn, bản thân bị trọng thương. Liên tục không ngừng một cái như con lật đật lười lãn lãn, hướng bên cạnh trở mình đi.

"Đắc" được một tiếng trầm đục, gót sắt giẫm trên mặt đất, kích động khởi một mảnh bụi đất.

Lôi Thanh thuận thế mà lên, một kiếm đâm thẳng An Phi Phi, tạt như tia chớp. Nhưng An Phi Phi lại là nghiêng nghiêng vung mạnh đến một gậy, bỏ trống bảo kiếm ham chiến. Cực lớn lực chấn động, chấn đắc Lôi Thanh thủ đoạn một hồi run lên.

Đều nói An Phi Phi là trời sinh thần lực, tại một bộ dịu dàng bề ngoài xuống, phảng phất ẩn núp lấy một chỉ tuyệt thế hung thú linh hồn. Một bả sợ là không thua 50-60 cân trọng roi sắt, tại trong tay nâng thi triển đi ra, giống như là vung vẩy một căn cây gỗ giống như nhẹ nhàng như thường.

An Phi Phi cũng không thừa cơ công kích, mà là ngự mã về phía trước chạy trốn một vòng nhỏ, bỏ thêm nhanh chóng về sau, vây quanh Lôi Thanh nghiêng người. Làm bộ dục trùng kích, dẫn tới Lôi Thanh một hồi khẩn trương về sau, nhưng nhưng như cũ là ở ngoài mây trượng lách qua. Không mã chi thuật, thủ đoạn phi phạm.

Cách đó không xa đang tại đang xem cuộc chiến cùng xem kịch vui Lý thị thiết giáp thân vệ, tuy nhiên thực lực đều không tầm thường, nhưng là bàn về không mã chi thuật đến, thật đúng là không có mấy người có thể so ra mà vượt An Phi Phi. Cả đám đều do xem cuộc vui tâm tính, nhanh chóng chuyển biến thành quan sát học tập.

Như thế ba phen mấy bận về sau, Lôi Thanh cũng là cho nàng khiến cho chênh lệch chút ít tinh thần mệt mỏi, nhưng hẳn không thể không cường giữ vững tinh thần đến ứng chiến, Hồng sắc Bạo Long An Phi Phi tên tuổi, cũng không phải là nói không.

Bỗng nhiên, ngay tại Lôi Thanh cho rằng An Phi Phi lại là một lần lừa hỉ lộng đánh nghi binh, hơi có không sẵn sàng thời gian. An Phi Phi lần này không ngờ không có lạc chuyển đầu ngựa, mà là thẳng đến Lôi Thanh bên trái mà đến.

Cưỡi ngựa tác chiến xưa nay đã như vậy, cần chú ý trái phải trước sau. An Phi Phi đoạt bên trái, là vì cánh tay phải cầm cây roi thi triển ra, nếu không có thể gia tăng một tay khoảng cách, còn có thể gia tăng luân bức, mượn mã lực phát huy ra cực lớn lực sát thương.

Nhưng đối với Lôi Thanh mà nói, bộ chiến tuy nhiên linh hoạt, lại chịu thiệt tại lấy một địch hai bên trên. Chỉ có cướp được An Phi Phi bất lợi góc độ, mới có thể một trận chiến mà thắng.

Thi triển ra Bôn Lôi Thiểm thân pháp, thân hình nhoáng một cái, lướt xuất ra đạo đạo tàn ảnh ý đồ vượt qua đầu ngựa, đoạt An Phi Phi chi bất lợi. Nhưng mà lại là không biết, chính mình đánh giá thấp An Phi Phi cái kia thất bị nàng mệnh danh là Hỏa Diễm sư tử chiến mã chi tốc độ.

Rồi đột nhiên tầm đó, An Phi Phi đem hỏa diễm đầu khí quán thấu tiến vào chiến mã trong cơ thể, thiêu đốt, thúc dục lấy chiến mã tốc độ lại là nhanh ba bốn phần. Đồng được một tiếng, trực tiếp đâm vào Lôi Thanh trên người.

Lôi Thanh cảm giác giống như là bị một chỉ Cự Thủ một cái tát đập trong, bay ra hai ba trượng về sau, mới một cái trở mình lăn xuống địa phương. Một hồi đầu văng mắt hoa xuống, chỉ cảm thấy trái cánh tay đã bị đụng gãy, yết hầu khẩu cũng là ngòn ngọt, hộc ra một ngụm máu tươi, sắc mặt có chút tái nhợt. Hiên nhiên, bị nộ thương.

Cũng mất đi Lôi Thanh đã là Thanh Đờng đình phong cường giả rồi, thể chất thập phần cường ngạnh. Nếu không, tầm thường một ít người bị cái kia thất trùng kích lực cực kỳ hung mãnh Hỏa Diễm sư tử đánh lên, cho dù không trực tiếp đi đời nhà ma, tất nhiên cũng là ngã xuống đất không dậy nổi rồi.

Dùng bộ chiến đối với thực lực tương đương, lại có ngựa tốt cùng một thân tốt cỡi ngựa kỹ thuật đối thủ đánh, thức sự quá chịu thiệt. Bên cạnh không nói, tựa nói chiến mã lấy cực cao tốc độ điên cuồng hướng người lao nhanh chạy nước rút chà đạp mà đến, tựa sẽ khiến trong lòng người phát sợ.

"Ha ha, Lôi Cửu, còn không đầu hàng?" An Phi Phi mặt như điên cuồng ha ha phá lên cười: "Ta có Hỏa Diễm sư tử tại, cho dù người muốn chạy trốn đều trốn không thoát."

Lôi Thanh phi được một tiếng nhỏ ngụm huyết, sắc mặt bình tĩnh đứng lên, tay trái đã gãy xương, nhưng tay phải cầm kiếm hoàn toàn không có vấn đề. Ánh mắt kiên định mà lạnh lùng, bày ra một cái ngênh chiến tư thế.

Xa xa đang xem cuộc chiến Ngu San San, sắc mặt hơi đổi. Vốn là nàng vẫn cho rằng, Lôi Thanh bất quá là cái vô năng mà hạ lưu ăn chơi thiếu gia, ngoại trừ lớn lên còn có thể bên ngoài, cái gì cũng sai. Nhưng là hiện tại, tựa hồ đối với hẳn có chỗ đổi mới. Nếu không thực lực tại ma luyện bên trong trở nên càng cường đại hơn rồi. Liên khí chất, cũng cùng bảy tám cái đầu tháng gặp khi đó hoàn toàn bất đồng rồi.

Nhưng là, nếu như tiếp tục đánh xuống, Lôi Thanh chỉ sợ sẽ chết tại An Phi Phi roi sắt phía dưới.

"Tốt, rất tốt. Ta An Phi Phi thích nhất người như vậy tính cách cứng rắn nam tử hán rồi." An Phi Phi điên cuồng nở nụ cười, vừa muốn tiếp tục giục ngựa

va chạm Lôi Thanh thời gian.

Xa xa một tiếng kinh dây cung chi tiếng vang lên, một căn mũi tên nhọn ném ra ngoài đường vòng cung, tinh chuẩn vô cùng hướng An Phi Phi trên đầu vọt tới.

An Phi Phi cũng là khó được cường giả, mắt nhìn xung quanh tai nghe bát phương, trong tay roi sắt vung lên, đẩy ra này chi mũi tên nhọn. Ghé mắt mà đi, nộ quát một tiếng: "Là ai lên lên lút lút đánh lên?"

Uống liền hai tiếng về sau. Đã thấy một cái mười mấy tuổi đáng yêu nữ ái tử, nắm thất thần tuần hắc mã, theo một đồng loạn nham thạch sau đi ra. Mặt khác một tay, còn xiết lấy một bả đoản cung.

Cung cùng nó vẫn có khác nhau đó, biểu hiện ra nhìn về phía trên nó uy lực cường đại. Nhưng trên thực tế, chính thức kỵ cung cao thủ, vô dụng thôi nó. Cung, linh hoạt mà xạ tốc tần suất nhanh. Nếu như là cao thủ, có thể dùng rất mạnh cung, bắn ra uy lực vượt xa quá Thiên Cơ nó mũi tên. Bởi vậy, không phải đến vạn không được lúc, Tả Thiên Thiên bình thường đều là ưa thích dùng cung, xem như vì về sau phát triển con đường đặt một ít trụ cột.

Ai cũng không có ngờ tới, bắn ra uy lực kia không tầm thường một mũi tên người, dĩ nhiên là như vậy một cái đáng yêu tiểu cô nương. Không có người đối với nàng ra tay, mà tùy ý nàng nắm có chút xao động bất an hắc mã, đi tới Lôi Thanh bên người.

Con mắt có chút ngập nước mà đau lòng nhìn xem Lôi Thanh, vỗ vỗ hắc mã, giong giong già già nói: "Ô Chuy a Ô Chuy, cái kia cười hồng mã nữ nhân khi dễ chủ nhân nhà ngươi không có mã, ngươi trong chốc lát nhất định phải bang Lôi ca ca đã bại cái kia xấu nữ nhân."

Hí hí hí~ Ô Chuy phảng phất nhà thông thái tính, kích cang tê kêu lên. Dò xét xuống ngựa thủ, xô đẩy thoáng một phát Lôi Thanh. Ngược lại lại là cực kỳ khiêu khích tựa như, liếc mắt thoáng một phát Hỏa Diễm sư tử.

Lôi Thanh thương tiếc thò tay Bà Sa thoáng một phát gương mặt của nó, ngược lại lại đối với Tả Thiên Thiên nhíu mày nói: "Nha đầu, ta cho ngươi ở phía sau mai phục điểm chờ ta, vì sao phải chạy tới?"

"Ta xa xa địa nhìn thấy nữ nhân kia khi dễ ngươi nha." Tả Thiên Thiên có chút tiểu uy khuất, mắt to có chút mắt nước mắt lưng tròng rồi.

"Tốt rồi tốt rồi, ngươi cũng bị trang đáng thương." Lôi Thanh ha ha cười cười, bữu môi nói: "Qua một bên nhi đợi đi, xem ta như thế nào thu thập cái kia càn rỡ nữ nhân."

"Ha ha." An Phi Phi một khi đã đến giao chiến trạng thái, liền cùng bình thường là hoàn toàn hai người. Nghe vậy không giận ngược lại cười, tiếng cười rung trời: "Lôi Cửu, ta An Phi Phi chờ ngươi tới thu thập. Ngươi dựa vào một tay đã bại ta, ta cho ngươi đương mã đồng dạng kỵ, ngươi muốn như thế nào kỵ tự như thế nào kỵ!"

Đám kia thiết giáp thân vệ thấy là trọn mắt há hốc mồm, thầm nghĩ Thiên Lam đế quốc bên kia nữ nhân cứ như vậy buru hân sao? Bất quá, bọn hắn cũng là đối với An Phi Phi thực lực rất là kính nể, ngoại trừ Quý Kiến Sầu bên ngoài, cơ hồ là tất cả mọi người cảm thấy nếu như mình đi lên cùng nàng một mình đấu, thua mặt thật lớn. Nữ nhân này, quả điên cuồng. Uống nàng bề ngoài thoát nhìn, là như vậy ôn nhu uyển chuyển hàm xúc, phong tình vạn chủng hình.

"A." Lôi Thanh cười cười, một tay trở mình lên ngựa. Hân và Ô Chuy, tuy nhiên ở chung mới bất quá một tháng. Nhưng là, một người một con ngựa cảm tình, đã dần dần đã thành lập nên.

"Ô Chuy a Ô Chuy, chúng ta cùng một chỗ thắng." Lôi Thanh cũng là làm bầm lâu bầu lớn tiếng nói: "Chúng ta thắng, ta kỵ cái kia mạnh mẽ nữ nhân, ngươi kỵ cái kia thất Hồng sắc con ngựa mẹ." Theo lý thuyết một ít chiến mã cũng là muốn thiên sạch sau mới có thể trên chiến trường, bằng không thì chiến mã động dục thật sự khó có thể khống chế. Nhưng Ô Chuy quá trần quý, giữ lại đương ** dùng thật sự nhất lưu.

"Hí hí hí." Phảng phất là nhận lấy Lôi Động hấp dẫn, Ô Chuy hí một tiếng về sau, nhấc lên chân tự hướng Hỏa Diễm sư tử phóng đi.

"Tới tốt." An Phi Phi cũng là hưng phấn quát to một tiếng, cũng không đi vòng vèo rồi, trực tiếp giục ngựa chạy như điên mà đến.

Lưỡng con ngựa không ai nhường ai, cứ như vậy ngạnh sanh sanh trực tiếp đụng vào nhau. Phát ra nặng nề tiếng va đập về sau, riêng phần mình bị đau hí cuống quít.

Nhưng là trên lưng ngựa hai người, nhưng lại bất chấp dưới háng chiến mã cảm thụ, một cái vung mạnh roi sắt, một cái vung vẩy ham chiến. Keng keng keng liền tiếp giao chiến bảy tám cái hiệp. Song phương chiến mã rồi mới từ dần trạng thái, riêng phần mình tách ra.

Riêng phần mình phản phương hướng chạy chậm sau một lúc, tiếp tục lộn trở lại, lại lần nữa giúp nhau trùng kích. Phong cách cường tráng, ai cũng không muốn thối lui lại để cho nửa bước. Lúc này Lôi Thanh, cũng lĩnh ngộ đã đến cùng An Phi Phi giao chiến phương thức, nàng là cái tên điên, nếu muốn đánh bại nàng. Nếu như không phải cường năng quá nhiều, tự chỉ có so năng càng điên cuồng.

Hai người đầu ngựa lại lần nữa cứng đối cứng xông đụng vào nhau, trùng kích lực chấn đắc Lôi Thanh ngực một hồi phiền muộn. Đối mặt An Phi Phi điên cuồng thần thái xuống, một cái roi sắt vào đầu đập tới lúc, Lôi Thanh cũng là không né tránh, khóe miệng nhe răng cười lấy thi triển ra một chữ Thiểm Điện Kiếm, mục tiêu trực chỉ cổ họng của nàng.

Nếu là hai người cũng không chịu thu thế ngăn cản, chỉ sợ một cái là đầu rạn nứt, một cái là cổ họng bị xuyên thủng kết cục.

Lôi Thanh trong nội tâm sợ hãi chỉ cực, nhưng là, hẳn lại biết, chính mình nhất định phải qua cửa ải này. Chỉ có so An Phi Phi càng điên cuồng, mới có thể thắng.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Bắc Cảnh Trường Thành

Chương 79: Bắc Cảnh Trường Thành

"Keng keng ~ "

Một đạo sáng ngân thương tiêm, giống như lưu tinh tia chớp, tung hoành đương ở bên trong cực nhanh mà đến. Mũi thương run lên, hóa ra hai đạo mờ hồ tinh mang, tinh chuẩn vô cùng điểm trúng roi sắt cùng ham chiến, tuôn ra hai tiếng thanh thúy trong lộ ra cổ nặng nề kim thiết vang lên âm thanh.

Lôi Thanh chỉ cảm thấy ham chiến bị một cổ xung lượng đẩy ra, liền miệng hồ cũng bị chấn đắc ần ần run lên. Mà cái kia căn trâm trọng roi sắt, cũng là lau Lôi Thanh bên tai, "Hừ" được một tiếng bay qua, kinh đạo kích động, lại để cho hắn tóc đều phiêu đảng.

Trong nội tâm cả kinh, nhìn lại xuống, thấy Ngu San San cười nàng chiến mã Phi Tuyết, đơn cầm trong tay sáng như bạc trường thương, mặt như Băng Sương đối với hai người trọn mắt nhìn: "Hai người các ngươi điên rồi sao? Đều không muốn sống nữa?"

Lôi Thanh trong lòng cũng là phi thường kinh hãi, tuy nói sớm đã biết rõ Ngu San San là cái người tập võ, hơn nữa bề ngoài giống như hình như là cái nào đó cường đại trong tông phái đệ tử đặc ý. Nhưng lần trước, có thể hoàn toàn không có biểu hiện ra cường đại như thế chiến lực đến.

Nhưng hiện tại xem ra, cái này Ngu San San tựa hồ cực kỳ không đơn giản a, trong đầu khí liền nhìn không ra thật sâu thẳm. Tưởng tượng đến tận đây, Lôi Thanh cũng là mồ hôi lạnh ứa ra. Lần trước trong lúc vô tình nhìn coi nàng tắm rửa, may mắn chạy trốn nhanh, cũng may mắn nàng bởi vì không có mặc quần áo mà không dám đuổi theo ra đến động thủ. Nếu không coi hắn ngay lúc đó phần nộ cùng vũ lực, không thể nói trước tại chỗ tự đem mình làm thịt.

Nhưng bây giờ cũng là thập phần phiền toái, chính mình liền An Phi Phi đều thu thập không được. Nếu là cái kia Ngu San San cùng tiến lên, chưa chừng có thể so với các nàng cầm lấy về. Lúc này, Lôi Thanh mất lẫn lộn một chuyện. Bị phần gần chết gào thét kêu: "Ngu San San, ngươi khinh người quá đáng, ta và ngươi liều mạng." Lặng chuyển đầu ngựa, ngựa lấy Ô Chuy bắt đầu một đường chạy chậm, tựa hồ muốn tìm chút ít khoảng cách chạy nước rút.

Ngu San San sững sờ, tựa hồ mình mới là người bị hại a? Mấy tháng trước, đây kinh thành đều tại truyền việc này đây này. Việc này khiến cho, ngược lại là hắn đã trở thành người bị hại. Trong nội tâm một nào, hắn dám đến đây đốc sức liều mạng vừa vặn, cho hắn điểm ném mũi đau khổ ăn.

Ai ngờ, Lôi Thanh giục ngựa chạy trước chạy trước, nhưng lại chạy tới Tả Thiên Thiên chỗ đó. Thân thể khom xuống, quơ lấy nàng eo hướng trên lưng ngựa vừa để xuống. Hai chân mạnh mẽ thúc vào bụng ngựa, quát lên một tiếng lớn: "Giá."

Cũng không quay đầu lại, hướng phía dưới núi tiểu đạo phóng đi.

Mãnh Hổ Cương địa thể phi thường phức tạp, có vài đầu tiểu đạo, chỉ có điều núi đá đá lôm chôm, phi thường khó đi. Nếu cỡi ngựa đi, còn không bằng dựa vào hai chân đi đường tới thông khoái. Bình thường cao thấp núi, tận khả năng cũng là muốn dắt ngựa đi.

Nhưng Ô Chuy cũng không phải là tầm thường chiến mã, chính là một con yêu thú cấp chiến mã. Mặc dù là tại loại này núi đá mất trật tự đường hẹp quanh co, cũng có thể dùng một đường chạy chậm tư thế, hướng dưới núi mà đi. Xê dịch gây tránh gian, dị thường linh hoạt. Hơn nữa Lôi Thanh cũng là phi thường am hiểu ngựa mã chi thuật, một người một con ngựa phối hợp lại, trong một địa thể phức tạp địa phương, cũng là hành vân lưu thủy giống như đi tới. Hơn nữa cái này đầu đường núi, Lôi Thanh trước khi cũng là cưỡi Ô Chuy diễn luyện đến rõ số lượng lần, phía trước còn có một hai trượng Tiểu Sơn khe, vừa dễ dàng nhảy lên mà qua ngăn địch.

Ngu, an hai nữ, hai mặt nhìn nhau. Trên thế giới này, như thế nào còn có bức này đồ vô sỉ? Rõ ràng nói muốn phải liều mạng, kết quả không rên một tiếng xoay người bỏ chạy? Nào có như vậy lừa người hay sao?

Bất quá, Ngu San San thể nhưng mà lẫn lộn đường xa quán một vòng lớn, sợ là không dưới vạn dặm đuổi theo tới tấp. Thật vất vả đuổi tới hắn, lại thể nào cam tâm lại để cho hắn chạy? Lúc này, Ngu San San sắc mặt phát lạnh, tức giận nùng nịu: "An Phi Phi, chúng ta truy, tuyệt đối không thể để cho hắn chạy thoát. Giá ~" ngựa mã thẳng truy Lôi Thanh mà đi.

An Phi Phi cũng là tự nhận không may, tiếp như vậy cái cổ hết sức không nịnh nọt sống, mị nhân một phen, trong nội tâm thầm nghĩ không ngờ như thế lão nương chính là một cái giúp người truy tiểu bạch kiểm phụ gia? Đương nhiên, ngu gia nàng đắc tội không nổi, Ngu San San cũng là đắc tội không nổi, người ta thế nhưng mà đại danh đình đình Nguyệt Hàn Cung xuất thân đệ tử đắc ý. Đành phải rất bất đắc dĩ mời đến Duncan cùng một ít tình binh đi theo mà đi.

Thiết giáp thân vệ bên trong mấy cái Thanh Đồng cường giả, nhìn một hồi đặc sắc trò hay về sau, thấy Lôi Thanh chạy trốn, đã nói: "Đầu lĩnh, chúng ta muốn hay không truy?"

"Truy cái gì truy? Cái kia họ Lôi tiểu tử làm cho chúng ta thương hội phát ra thông cáo, ba năm ở trong không thể ra tay đối phó hắn và đám kia sơn tặc. Nếu như chúng ta một truy, chẳng phải là lại để cho thương hội danh dự sạch không?" Quý Kiến Sâu Tư Không Vệ cười lạnh nói: "Tự Do Dong Binh Đoàn chính là cái kia An Phi Phi rất lợi hại, họ Lôi một mình chống lại cũng lấy không được tốt. Mà Ngu San San, thực lực so An Phi Phi còn muốn lợi hại hơn một bậc, ngay cả ta đều nhìn không ra nàng sâu cạn. Theo tình báo nói, còn giống như là đầu khí Thánh Địa Nguyệt Hàn Cung đắc ý môn nhân. Họ Lôi tiểu tử đã đem nàng đắc tội thăm rồi, rơi xuống Ngu San San trong tay, không chết cũng sẽ cỡi nửa lớp da."

Cũng đúng vậy a, có người thay thế lao ra tay, cần gì phải làm phiền chính mình đầu này? Nói không chừng, không bao lâu, cái kia to gan lớn mật Lôi gia tiểu tử, cũng sẽ bị hận hận tận xương Ngu San San một thương chọc chết rồi. Bất quá lời nói lại nói trở lại, tiểu tử kia thật đúng là sắc đậm ngập trời, mấy ngày liền Lam trong đế quốc các thủ phụ Ngu Thiên Cơ con gái cũng dám đi rình trộm hắt hủi rửa. Không bị tại chỗ đánh chết, quả thực đậm nhằm cút chó rồi. Khó trách, lần này liền uy tín lâu năm hậu duệ quý tộc Lôi gia đều có lẽ nhất tiểu tử này rồi.

Không tốt ~ mấy cái thiết giáp thân vệ bên trong cường giả trong nội tâm hoặc nhanh hoặc chậm đều là nhớ tới một cái đáng sợ khả năng, cái này họ Lôi tiểu tử sắc đậm không nhỏ, Đại tiểu thư rơi xuống trong tay hắn đều cả thàng rồi, có thể hay không..

Tuy nói những này thiết giáp thân vệ rất lo lắng, lại cũng chỉ dám tại trong lòng ngầm lại.

...

Khoảng cách nơi đây mấy vạn dặm xa Thiên Lam đế quốc Bắc Cảnh, dù là tại mùa bên trên đã ở vào mùa xuân, nhưng tại đây như cũ là trời đông giá rét, bay lông ngỗng tuyết rơi nhiều, đem đại địa sông núi bên trên tuyết đọng, lại lần nữa kê lót tăng thêm một chút.

Bắc Cảnh Trường Thành, theo địa thế mà kiến, cao tầm hơn mười trượng, rộng bảy tám trượng. Tại Ngân Tuyết tổ khóa phía dưới, uốn lượn xoay quanh ra hơn hai ngàn ở bên trong. Đông Lâm cuồng bạo eo biển, tây chống đỡ Tuyết Vọng Thâm Uyên.

Cái này một tòa vĩ đại Trường Thành, chính là trong lịch sử cực kỳ trừ danh nhân loại đế vương tiên phong Dực phát ra động kiến tạo. Bởi vì không ngừng có Yêu thú cùng Man tộc quấy rối, toàn bộ kiến tạo quá trình phi thường gian khổ cùng thương vong thảm trọng, cho đến kéo dài bách niên, cái này tòa Bắc Cảnh Trường Thành mới chính thức xong việc. Đem đại lượng Man tộc cùng Yêu thú, ngăn cản tại Bắc Cảnh bên ngoài, vậy ở này cái như âm hàn Địa Ngục Bắc Băng trong ngục, không được nhập nhân loại nội địa tàn sát bừa bãi.

Thứ nhất là vì kỷ niệm đại Dực công tích cùng đối với nhân loại cống hiến. Thứ hai, đại Dực năm đó sắp chết thời điểm nguyện vọng, tự là mai táng tại Bắc Cảnh trường dưới thành, trợ giúp nhân loại vĩnh viễn trấn dị tộc.

Bởi vậy, Bắc Cảnh Trường Thành lại được xưng là "Đại Dực chi thủ hộ" .

Cũng là do ở Bắc Cảnh Trường Thành đối với cả nhân loại chủng tộc, thập phần trọng yếu, cứ việc một mực thay đổi triều đại, trong nhân loại bộ chính chiến không ngắt. Nhưng Bắc Cảnh Trường Thành, nhưng như cũ là ngất đứng không ngã.

Bất kể là ai, chiếm lĩnh Bắc Cảnh cái này một khối địa bàn, đều phải đối với Bắc Cảnh Trường Thành tiến hành giữ gìn, trú binh.

Hiện tại, nơi này chính là Thiên Lam đế quốc trách nhiệm

Bắc Cảnh Trường Thành, có vài chục cái quan khẩu, mấy trăm phong hỏa đài. Căn cứ quan khẩu lớn nhỏ, mức độ nguy hiểm, từng quan khẩu đều muốn đóng quân mấy trăm đến mấy ngàn người. Mà mặc dù là phong hỏa đài, cũng sẽ có chút ít quân tốt thay phiên đóng quân.

Hồ ngồi xổm quan, chính là kéo dài mấy ngàn dặm Bắc Cảnh Trường Thành bên trong một người bình thường quan khẩu, dùng tọa lạc tại hồ Tồn Sơn bên cạnh mà mệnh danh.

Nấn ná tại trên đỉnh núi một chỗ phong hỏa đài, tại đây địa thế cực cao, nhất thích hợp liễu vọng cùng ngắm phong cảnh. Đại địa, dãy núi, cây cối, đều khoác trên vai bọc lấy một tầng dày đặc ngân trang, bao la hùng vĩ chia tay có một phen khí tượng.

Bắc Cảnh phong rất liệt, quét tại trên mặt, giống như là dao găm tại cắt.

Nhưng ở này phong hỏa đài bên cạnh, hai gã 27-28 thanh niên nam tử, tại đây trời dưới bông tuyết miệng lớn uống rượu, miệng lớn ăn thịt.

Bên trái chính là cái kia, ăn mặc một thân ám Ngân sắc thuộc cấp thiết giáp, đầu đội chùm tua đỏ nón trụ. Lạc Tuyết bay tới gần bên cạnh thân, sẽ gặp kích động khởi một đạo nho nhỏ sét đánh, đem bông tuyết đánh cho nát bấy. Người này khuôn mặt cùng Lôi Thanh có mấy phần tương tự, chỉ là tuấn lãng bên trong, càng là lộ ra cổ bưu hãn bá liệt khí tức. Bưng một chén rượu lớn, cúi mở đúng đúng bên cạnh nam tử nói: "Tư Đồ, đa tạ người đối với ta gia tiểu Cửu hạ thủ lưu tình, thả hắn một con ngựa. Quả nhiên đủ huynh đệ, Lôi Lão Hồ ta trước làm vì kính rồi."

Dứt lời, ừng ực tí miệng lớn đem một chén rượu lớn uống đến sạch sẽ. Uống bỏ đi, về mặt đắc ý nhìn xem đối diện nam tử kia.

Đối với bên cạnh nam tử kia, dáng người thon dài, làn da có chút bệnh trạng trắng nõn. Ho khan hai tiếng nói: "Lôi lão nhị, Lôi Hồng. Ngươi nhất định là cố ý, tìm lạnh như vậy địa phương uống lạnh rượu. Ngươi nhất định là tại trả thù năm đó ngươi bỏ người qua phụ tường lúc, ta hướng cha ngươi cử báo. Khục khục, ta thể nhưng mà cái người bệnh, kinh bất trụ ngươi như vậy khi dễ."

Lôi nói mặc dù như thế, nhưng này chút ít bông tuyết trôi nổi đến gần hân thân hình lúc, phảng phất lẳng không gặp được một cỗ sóng nhiệt, hóa thành vô số bạch khí, bốc hơi mà lên. Có thể thấy được thứ nhất thân đầu khí tu vi, phi thường hùng hậu bá đạo.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Nữ truy nam cũng cách tăng núi

Chương 80: Nữ truy nam cũng cách tăng núi

"Thôi đi... Chúng ta thể nhưng mà cùng một chỗ mặc tã lớn lên, thiếu tại nhà của ngươi Lôi Tướng quân trước mặt cổ làm ra vẻ. Ai chẳng biết ngươi bệnh Gia Cát Tư Đồ Hồn Thiên ưa thích giả bộ bệnh tê liệt địch nhân, sau đó sau lưng chọc dao găm à? Ngươi cái này bắt rượu nếu không làm, Bồn tướng quân đem ngươi theo Trường Thành bên trên đạp xuống dưới tin hay không?" Lôi Hồng một bộ hung hăng càn quấy bá đạo, hung ác bộ dạng nói.

"Uống, uống còn không được sao? Lôi đại tướng quân." Tư Đồ Hồn Thiên chỉ phải cười khổ cầm lên chén, một ngụm uống cạn: "Thuận tiện cũng chúc ngươi thăng chức, đã trở thành thuộc cấp, thống soái ngàn người, xưng bá hồ ngồi xỏm quan. Tương lai tấn chức, ở trong tầm tay a."

"Ít đến, một mã quy nhất mã. Ngươi muốn chúc mừng, tự khác muốn một chén rượu." Lôi Hồng cầm lên bình rượu, cho hai người đều rót đầy sau nói: "Về phần tấn chức, còn ở trong tầm tay cái rắm? Hồ ngồi xỏm quan, hồ ngồi xỏm quan, biết rõ ta tên hiệu gọi Lôi Lão Hồ, lại làm cho ta trần thủ này quan. Rõ ràng là muốn cho ta cái này đầu lão hồ ngồi cạnh."

"Lôi Nhị, ngươi tính cách quá cương liệt, ngẫu nhiên ngồi xỏm ngồi xỏm cũng không sao, mà đi chút ít nhuệ khí, Hậu Tích mà móng phát, tương lai hồ nhảy thiên hạ ở trong tầm tay. Lão hồ muốn nhảy lên, tất nhiên trước ngồi xỏm xuống." Tư Đồ Hồn Thiên lơ đãng, cười kinh một chén rượu nói: "Đừng nóng vội, đừng thực lực của ngươi cùng thiên phú, sớm muộn hội dương danh thiên hạ, trọng chấn Lôi gia tổ tiên vinh quang. Hảo hảo ở tại tại đây đánh bóng thực lực của ngươi, chỉ cần ngươi thành Hoàng Kim đầu đem, ai dám đề nghị ngươi không đề cập tới nhỏ?"

"Tư Đồ, không hồ là cừu nhân của ta, nói chuyện thực êm tai." Lôi Hồng cười ha ha lấy uống một chén rượu: "Người bên ngoài đều cho là chúng ta hai cái từ nhỏ tự lẫn nhau không vừa mắt, gặp mặt muốn đánh khùng. Đáng tiếc, lại có mấy người biết rõ, thiên hạ chỉ có ngươi mới được là ta Lôi Hồng chính thức tri kỷ. Cái kia ngu gia tiểu thư tìm ngươi hỗ trợ bắt ta gia tiểu Cửu, thật đúng là tìm đúng người, ha ha."

"Này này, ngươi không đề cập tới việc này khá tốt, nhắc tới ta tự ỏ khí." Tư Đồ Hồn Thiên sắc mặt khẽ biến thành hơi đỏ hồng, ho khan liên tục nói: "Ngươi cái kia bảo bối đệ đệ, giết chết ta mười cái Hắc Thiết tinh nhuệ, hai cái Thanh Đồng cường giả. Đồ Linh Thủ Âu Dương Bá cũng là được rồi, người này tâm tính không tốt, phát triển có hạn. Nhưng U Lang Tư Khảo Đặc, nhưng lại dưới trướng của ta đặc lực nhất tinh sát đại đội trưởng đội trưởng, một thân truy tung thuật không người có thể thay. Tức chết ta rồi, cái kia nếu không phải đệ đệ của ngươi, ta đã sớm tự mình đuổi theo một cái tát chụp chết hân rồi."

"Ha ha, xin bớt giận, xin bớt giận." Lôi Hồng vui vẻ vỗ vỗ bả vai hắn: "Nhà của ta tiểu Cửu không phải cố ý, hơn nữa, hắn bị người đuổi giết khẳng định sợ hãi a, liều chết phản kích cũng bình thường. Cái kia Tư Khảo Đặc ta ngược lại là bá kiến, lâu linh khí, không nghĩ tới tiểu Cửu vậy mà có thể phản giết hắn, xem ra trong khoảng thời gian này, tiểu Cửu tiến bộ không nhỏ a." Thấy Tư Đồ Hồn Thiên sắc mặt càng ngày càng khó coi, Lôi Hồng vội vàng hừ nở nụ cười: "Ngươi lần này không phải muốn vào Bắc Băng ngục làm việc sao? Ta an bài cho ngươi mấy cái dẫn đường, một đại đội nhân mã mở đường, đạt đến một trình độ nào đó đi à nhà?"

Tư Đồ Hồn Thiên sắc mặt lúc này mới thoáng tốt hơn chút nào, nhưng như trước có chút rầu rĩ không vui nói: "tại chúng ta Thiên Lam có thể thật khó hỗn a, ta đều cân nhắc muốn hay không dẫn người đi Tự Do Liên Minh kiểm com ăn hết, nghe nói chỗ đó rất nhiều tiểu thể lực cả ngày khai chiến, chúng ta làm dong binh cũng có tiền lợi nhuận không phải?"

"Tư Đồ, ngươi hảo hảo chính đồ không đi, cần phải làm một mình làm cái gì?" Lôi Hồng thờ dãi nói: "Không bằng đến trong quân giúp ta, huynh đệ chúng ta hai cái cùng một chỗ mở cái Thiên Địa đi ra."

"Lôi lão nhị, ta nghĩ đến ngươi hiểu rõ ta chỉ hướng."

"Ha ha, hay nói giỡn, hay nói giỡn. Uống rượu, uống rượu. Đúng rồi, nghe nói cái kia Ngu San San rất phiêu lượng hay sao? Xứng đôi nhà của ta tiểu Cửu sao?"

"..." Tư Đồ Hồn Thiên tức giận trắng mặt nhìn hấn liếc, uống chén rượu lớn.

Tuyết rơi nhiều bay tán loạn, gió bắc phăng phát càng dữ dội hơn rồi. Chà xát được hồ Tồn Sơn bên trên, ô ô thẳng rít gào.

...

Nói sau hồi Mạnh Hồ Cương hạ cái kia một hồi truy đuổi chiến, Lôi Thanh ý vào quen thuộc địa thế, dưới háng Ô Chuy phẩm chất không tầm thường, một đường người kí tên đầu tiên trong văn kiện mà đi. Nhưng Ngu San San cùng nàng Phi Tuyết, cũng là khá tốt, cơ hồ đạt đến chính thức nhân mã hợp nhất cảnh giới, cho dù là tại loại này cực độ khó đi trên đường núi, đều có thể nhẹ nhàng như thường, thẳng truy mà đi.

Về phần An Phi Phi Hóa Diễm sư tử, tuy nhiên cũng là thất khó được ngựa tốt. Nhưng hiển nhiên muốn so với Phi Tuyết hoặc Ô Chuy kém một bậc. Hơn nữa cái kia thân ngựa cường thể cường tráng, am hiểu xung phong liều chết mà không am hiểu xê dịch. Còn không có nửa nén hương thời gian đầu rồi, tụt lại phía sau rất nhiều. Mặt khác Hắc Thiết cấp tinh nhuệ, càng là không chịu nổi, chỉ có thể xuống đất ngựa đi.

Lôi Thanh đoạn đường này mà đi, không một lát, đã đến một chỗ bất ngờ vách núi hạp cốc bên cạnh. Đối diện địa thế hơi thấp, nhưng hai bên giao nhau đã có hai ba trượng rộng, đáng sợ chính là cái này vách núi không dưới tám hơn mười trượng, coi như là cao thủ té xuống đi, cũng là có sinh không chết. Bởi vì không có quá nhiều chạy nước rút gia tốc khoảng cách, muốn nhảy lên mà qua, chẳng những là khảo nghiệm chiến mã phẩm chất, cũng là khảo nghiệm người cưỡi đảm lượng.

Lôi Thanh đối với dưới háng Ô Chuy cực có lòng tin, đội ngũ hợp nhất, Thiên Lôi đầu khí quán thấu tiến nó trong cơ thể về sau, cũng chỉ có năm sáu trượng khoảng cách gia tốc, liền lại để cho Ô Chuy sôi trào lên, chạy đến bên bờ vực, chân sau mạnh mẽ đạp một cái cao cao nhảy lên.

Tại đây một cái chớp mắt, thời gian phăng phát đã đình chỉ. Tả Thiên Thiên nhắm chặt hai mắt, gắt gao ôm lấy Lôi Thanh eo. Mà Lôi Thanh chẳng những không có sợ hãi, ngược lại bởi vì bay lên trời lúc, hưng phấn kích thích cảm giác tăng nhiều, cả trái tim, đều nhộn nhạo ở giữa không trung bên trong.

Thần tuấn chi cực Ô Chuy, dùng nó hình giọt nước thân hình cùng hùng tráng lại Bất Tử bản thân hình, buộc vòng quanh một bộ hoàn mỹ động lòng người hình ảnh. Khe núi gió thật to, thổi trúng người áo choàng cùng tóc không ngừng bay lên.

Cần nhún ~ Ô Chuy bốn vó trước sau thuận lợi đã rơi vào thực địa bên trên, tư thái nhẹ nhõm tự nhiên, phăng phát chỉ là đã làm một kiện không có ý nghĩa sự tình đồng dạng.

"Tốt Ô Chuy, ngựa tốt." Lôi Thanh vui vẻ vỗ vỗ mã thí tăng bốc cỗ, hướng về sau xa xa liếc qua theo sát mà đến truy binh. Trừ phi đối phương nguyên ý vứt bỏ mã, chính mình lợi dụng đầu khí nhảy lên mà qua, nếu không, muốn cưỡi ngựa phóng qua, cũng không phải là kiện chuyện dễ dàng. Vậy đối với người cưỡi đảm lượng, cũng là một loại phi thường khảo nghiệm nghiêm trọng.

Nhưng là rất rõ ràng, Lôi Thanh đánh giá sai rồi Ngu San San cùng An Phi Phi đảm lượng, trước sau song song đều thuận lợi phóng qua, tiếp tục thẳng truy mà đi. Bỏ xuống chiến mã chết mất mà rất đáng thương Cuồng Hùng Duncan.

Treo giày quỹ a ~

Lôi Thanh xa xa nghe được liên tiếp tiếng vó ngựa vang lên, càng ngày càng gần lúc, nở nụ cười khổ: "Thiên Thiên, ôm ổn rồi, chúng ta được gia tốc." Đang khi nói chuyện, Ô Chuy tốc độ bạo tăng một mảng lớn.

Như thế truy đuổi theo đuổi xuống, không xuất ra gần nửa canh giờ, Lôi Thanh tụt đã đến chân núi, mà ngu san san mới cách tám hơn mười trượng đã đi xuống được trong núi. Cũng không phải gặp An Phi Phi, đoán chừng nàng Hóa Diễm sư tử vô ý đã từ biệt chân ngựa.

Cái này đã đến Mạnh Hồ Cương sau sơn nơi chân núi xuống, phóng nhãn nhìn lại, vùng đất bằng phẳng. Chính trực mùa xuân, khắp núi khắp nơi đều là các loại sáng lạn hoa đại cô đại, ôn hòa gió xuân quét mà đến lúc, mùi thơm ngát xông vào mũi, lại để cho người chột cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Chỉ là như thế ngày tốt cảnh đẹp, Lôi Thanh lại muốn chạy trốn lấy mạng. Giá được một tiếng, ngựa mã tại đây hoa tươi trên thảo nguyên chạy như điên.

"Két. ~ "

Tả Thiên Thiên hai chân giấp tại Lôi Thanh thắt lưng, dùng vận vẹo tư thế nghiêng người mà quay về, kéo dây cung, vèo được bắn ra một mũi tên. Có thể nàng xạ kích mục tiêu, chính là Ngu San San, liền Lôi Thanh đều suy nghĩ không xuất ra nàng sâu cạn.

Ngu San San không chút hoang mang, trong tay Toái Tinh Thương nhẹ nhàng một gẩy, mũi tên đã bị đánh bay. Đối với như thế cấp bậc cao thủ mà nói, như thế mũi tên thực không phải quá để ở trong lòng.

"Thiên Thiên, đừng bắn nàng." Lôi Thanh quay đầu lại nói: "Nữ nhân này tính tình rất hung, lòng dạ hẹp hòi. Coi chừng nàng ghen ghét lên người, quay đầu lại tụt lại sai sử một nhóm người tới chém người."

Hắn tự giác nói chuyện rất nhẹ, nhưng đánh giá thấp Thuận Phong cùng Phi Tuyết mã nhanh chóng cả hai kết hợp, thập phần rõ ràng rơi xuống Ngu San San trong lỗ tai. Lời này, nghe được Ngu San San là giận sôi lên, thậm chí tốt người cái Lôi Thanh, ta còn không có chửi, mắng người hạ lưu hèn hạ, không biết cảm thấy thẹn đây này. Người dĩ nhiên cũng làm tại chửi bới ta? Còn lòng dạ hẹp hòi?

Hơn nữa, người Lôi Thanh có gan làm ra cái loại này làm bản nữ tử trong sạch sự tình đến, còn huyên náo dư luận xôn xao, người qua đường đều biết,

tự không cho phép ta Ngu San San tìm người chém người?

"Lôi ca ca, vị này chính là người thường xuyên nhắc tới Ngu San San tiểu thư à? Chính là người nhìn lên nàng tắm rửa chính là cái kia?" Tà Thiên Thiên cũng là có một ít Bất Quái rất ngạc nhiên lấy hỏi.

Ngu San San xa xa Thuận Phong nghe được, lập tức vừa thẹn vừa xấu hổ, tốt người cái Lôi Thanh, ở kinh thành huyền ảo toàn thành đều biết không tính. Đi ra về sau, lại vẫn gặp người tự nói chuyện này, lại người như vậy không để ý người ta nữ tử trong sạch đấy sao? Nói xong, lại là thúc dục thúc mã nhanh chóng.

"Ách, cái kia, ha ha, tiểu nữ hài mọi nhà người biết cái gì?" Lôi Thanh tức giận quay đầu lại nói.

"Hừ? Ta không hiểu..." Tà Thiên Thiên kiêu hừ một tiếng nói: "Người cùng Lý tỷ tỷ ở trong phòng làm cái kia chút ít tai nạn xấu hổ, ta cũng biết, hừ, Lôi ca ca người tự là cái đại phì đần, đại sắc lang. Lý tỷ tỷ còn nói, người tự là cái đại sắc ma."

Quả nhiên, liền nhỏ như vậy nữ hài tử cũng biết thằng này là cái sắc lang rồi, Ngu San San lòng có ưu tư yên. Bỗng nhiên, trong nội tâm nàng một lộp bộp, Lý tỷ tỷ là ai? Chẳng lẽ lại... Một cái rất dữ cảm bất hảo, nhìn không được hiện lên đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Chết trong tay người, giải thoát rồi

Chương 81: Chết trong tay người, giải thoát rồi

Hắn là tiểu cô nương này nói đúng, Lý thị thương hội Lý Bảo Bảo, Lý đại tiểu thư? Ngu San San thăm nghĩ không tốt, người này cũng quá có thể đã gây họa chút ít à? Trói lại người ta, vợ vét tài sản một khoản tiền lớn không nói, lại vẫn...

Ngu San San quả nhiên là vừa thẹn vừa giận, nào có bộ dạng như vậy, quả thực tự là cho Thiên Lam để quốc mất mặt xấu hổ. Trong nội tâm không khỏi một hồi ác não, hung hăng địa kẹp thoáng một phát bụng ngựa, đem đầu khí quán đầu tiến vào Phi Tuyết bên trong. Phi Tuyết cái kia vốn là cũng sắp đến mức tận cùng tốc độ, rồi đột nhiên lại là gia tăng lên vài phần.

"Họ Lôi, người dừng lại cho ta, nếu không dừng trách ta không khách khí." Ngu San San kiêu nộ một khiển trách, tinh thuần đầu khí thúc dưới tóc, thanh âm ngưng mà không tiêu tan truy mã mà đi, rõ ràng rơi xuống Lôi Thanh trong lỗ tai.

"Người để cho ta dừng lại tự dừng lại, ta đây nhiều thật mất mặt?" Lôi Thanh quay đầu trả lời một câu, nhưng xem xét phía dưới, tự hồn phi phách tán, mọi người vốn là tầm hơn mười trượng khoảng cách, hiện tại chỉ còn lại chưa đủ hai mươi trượng. Hiện nhiên, dưới háng nàng cái kia thất thần tuần bạch mã, cũng không phải cái gì phạm phạm.

Trong nội tâm thăm nghĩ, dừng lại, dừng nói giỡn. Nếu cho Ngu San San cái này bà cô bắt được, nhẹ nhất đúng là bị bắt ở sau nhục nhã một phen về sau, một lần nữa cho phiền rồi. Đến lúc đó, thật có thể chính là sống không bằng chết.

Vội vàng lại là thúc dục đầu khí, nhanh hơn mã nhanh chóng. Đồng thời còn hung dữ địa đối với Ô Chuy uy hiếp nói: "Ô Chuy a Ô Chuy, người nếu quả thật bị đăng sau cái kia thất con ngựa mẹ đuổi theo, tự đợi đến ta một kiếm cắt ngựa của người điểu, cho người làm không thành đại **."

Tà Thiên Thiên thán gán gần nhất cũng không có phí công qua, khắc khổ tu luyện đầu khí đầu kỹ ngoài, đem rất nhiều tinh lực đều đặt ở từ nhỏ tự đánh rớt xuống rất dày thực trụ cột cung tiền lên. Cận thân chém giết, cũng không phải là nàng sở trường. Hay vẫn là lên lút ám tập, hoặc là viễn siêu bắn tên mới nhất hợp nàng sáo lộ.

Mất thấy lấy Ngu San San sắp truy gần, nàng vội vàng lại là xiết khởi đoàn cung, ba mũi tên liên xạ. Huru huru, mũi tên một căn đón lấy một cây gai phá không khí, phát ra duệ rít gào thanh âm. Có gia gia của nàng lưu cho nàng thích khách tâm kinh, cùng với giá trị cực kỳ xa xỉ U Minh hệ tinh hạch, làm cho nàng tại chưa đủ trong vòng nửa năm, tu vi tự tấn cấp đã đến Hắc Thiết Cao giai, coi như là nửa cái tiểu cao thủ.

Nhưng hiện nhiên, Ngu San San cũng không phải là a miêu a cầu, đầu khí hùng hậu mà cường đại, trong tay Toái Tinh Thương tùy ý run lên, liền tràn ra hai đoá thương hoa, leng keng, cắn nát lưỡng mũi tên. Lại là diệu thủ tìm tòi, bắt được một căn thẳng hướng nàng ngực mà đến mũi tên nhọn.

Khỏe miệng cười lạnh một tiếng, trong cơ thể băng hàn đầu khí quán đầu tiến duệ mũi tên bên trong, run tay liền vung ra. Đầu khí của nàng tu vi cao thâm mật trắc, cái kia căn ba lạng mũi tên nhọn tấn ra Hàn Băng khí tức, giống như giống như sao băng vạch phá bầu trời, hướng phía trước chiến mã kích bắn đi. Tốc độ vừa nhanh lại hung ác, so Tà Thiên Thiên cung tiễn bắn ra đến còn muốn lợi hại hơn rất nhiều.

Lôi Thanh cảm giác Hàn Băng Tiến tê rít gào mà đến, vội vàng lặc chuyển đầu ngựa muốn tách rời khỏi cái này một mũi tên. Nhưng tốc độ hơi chậm nửa nhịp, kẹp lấy tinh thuần Hàn Băng đầu khí mũi tên nhọn, ô hay được một tiếng đĩnh vào Ô Chuy Mã trên móng đất.

Nếu là đổi lại đâm bị thương, Ô Chuy nhất định sẽ bị đau phía dưới bạo nhanh chóng. Nhưng Ngu San San cái kia một tay phi thường rất cao minh, tính toán rất diệu. Lạnh như băng hàn khí tức thì xâm nhập Ô Chuy trong cơ thể, đem nó kinh mạch cùng bộ phận huyết nhục đông cứng.

Ô Chuy thét dài một Ahhh, quán ngã xuống đất, không chịu nổi chạy nước rút quán tính, thân hình dề chết không biết bao nhiêu hoa hoa thảo thảo, về phía trước đi vòng quanh mấy trượng.

Lôi Thanh trên người cũng thế này đứng rồi được, trong một thời khắc mấu chốt, còn có thể kịp phản ứng, quay đầu lại ôm lấy Tả Thiên Thiên, một cái Điều Tử xoay người đã rơi vào trên đồng cỏ, chỉ là lão đảo hai cái liền đứng lại.

Sắc mặt có chút khó coi, dựa vào đầu khí của mình tu vi cùng thân thủ, nếu như dùng Bôn Lôi Thiểm bạo khởi mà đi, tại trong thời gian ngắn đương nhiên có thể trốn ra không kém hơn Ô Chuy chạy như điên mã nhanh chóng. Nhưng này loại phương thức, đầu khí tiêu đốt hội cực độ kịch liệt, tiếp tục không ở bao lâu.

Nói ngắn lại, tại ôm Tả Thiên Thiên, lại là tại loại này nhìn một phát là thấy hết hoa tươi trên thảo nguyên muốn chạy trốn qua Ngu San San bảo mã, cái kia thuần túy tự là tại nói chuyện hoang đường viễn vông lời nói.

Đã không cách nào chạy trốn, như vậy, tự chỉ có một đầu đường có thể đi rồi. Lôi Thanh đối mặt cười bạch mã, bay nhanh mà đến Ngu San San, hán sắc mặt trầm ngưng như nước, trong ánh mắt tràn đầy vô cùng kiên định cùng quyết tuyệt, buông xuống Tả Thiên Thiên.

"Bang!"

Cụt một tay rút ra bảo kiếm ham chiến, gắt gao nhìn thẳng Ngu San San.

Gió xuân quét tới, lại để cho hán màu đen áo choàng theo gió lắc lư. Phiêu niêu bay múa cây bồ công anh, như tuyết hoa bình thường tại hán bên cạnh thân xoay quanh.

Cái kia cụt một tay, cái kia đơn kiếm, cái kia cao ngất oai hùng, cái kia lợi hại mà hơi tang thương ánh mắt cùng nhân nhạ đau thương biểu lộ. Lại để cho một bên Tả Thiên Thiên thấy là một khóa thiếu nữ phương tâm kích động vô cùng, thâm nghĩ, Lôi ca ca quả nhiên là thật là đẹp trai, thực sự nam tử hán khí khái. Coi như là tuyết cảnh bên trong, cũng chưa từng buông tha cho.

Tuần mã mấy hơi thở liền đạp trên thảm cỏ cực nhanh mà đến, Ngu San San thấy thế cười lạnh cuồng quít, sắp chết đến nơi gia hỏa, còn dám tại đầu đó đùa bỡn chơi. Trắng nõn thon dài, tốt không tỳ vết giống như ngọc thủ vừa nhắc, Toái Tinh Thương đặt tại lập tức thủ nghiêng nghiêng chỗ, bày ra trường thương chạy nước rút tư thế.

Trong lúc nhất thời, Lôi Thanh lại là ngưng trọng vài phần, khí thế tăng nhiều.

Hắn đem ham chiến hướng trên mặt đất một ném, giò tay lên quát to một tiếng: "Ta đầu hàng."

Cái kia ba chữ, nói được âm vang hữu lực, khí thế lạnh thấu xương, chỉ mặc Vân Tiêu.

Tả Thiên Thiên nghe xong, suýt nữa ngất đi. Mà Ngu San San, phảng phất cũng bị cái kia ba cái đại sát khí đồng dạng chữ cho lại càng hoảng sợ, vội vàng lặc dưới đầu ngựa.

Mất đi Phi Tuyết là một thốt bảo mã, phản ứng mau lẹ. Tại Ngu San San cường lặc phía dưới, hí hí hí hí một tiếng, móng trước cao cao giơ lên một số gần như đứng thẳng, ngừng lại.

Ba ~ Phi Tuyết một đôi gót sắt, hung hăng địa dẫm lên Lôi Thanh trước mặt, hai mắt đỏ bừng, cực độ bất hữu thiện chăm chăm vào Lôi Thanh. Phảng phất biết được lòng chủ nhân bất mãn cùng tức giận.

"Ngươi cho rằng ngươi đầu hàng, chuyện giữa chúng ta tình có thể xóa bỏ?" Ngu San San cho đến giờ phút này, mới chính thức đem cái kia trong lòng ngực đè nén không được lửa giận đổ xuống mà ra: "Lôi Thanh, chỉ có ngươi chết, mới có thể rửa sạch trong sạch của ta, ngươi đi chết đi a." Về này ác khí, tại trong lòng ngực đã nhẫn nhịn bảy tám nguyệt rồi.

Ngu San San khuôn mặt hàm sát, cỡi ngựa dưới cao nhìn xuống, Toái Tinh Thương mũi thương như là giống như sao băng đâm thẳng Lôi Thanh ngực.

"Không muốn." Tả Thiên Thiên thất kinh kêu lên, một cái tháo chạy thân chắn Lôi Thanh trước mặt.

Vốn lấy Lôi Thanh tính nết, làm sao có thể lại để cho một cái tiểu cô nương giúp mình ngăn cản tại. Duỗi ra cụt một tay, đem nàng vừa xem sau này xoay tròn, dùng lồng ngực trực tiếp đón nhận Ngu San San mũi thương.

Cùng lúc đó, dùng cái kia hơi có vẻ có chút tang thương cùng mỗi một ánh mắt, lẳng lặng nhìn chăm chú lên Ngu San San. Có chút áy náy, lại có chút không hiểu phức tạp. Nhưng càng nhiều nữa, nhưng lại đau lòng cùng yêu thương.

Ngu San San đánh đay lòng căn bản không có khả năng một thương chọc chết hắn xong việc, lúc này thời khắc mấu chốt, đương nhiên là nhìn chăm chú

lên Lôi Thanh con mắt rồi. Cũng là bị hấn cặp mắt kia thấy là trong nội tâm một mất trật tự. Vốn là muốn chọc đến bộ ngực hấn tự dừng lại mũi thương, nhưng lại run lên thoáng một phát. Đã mất đi năng ngày xưa cường đại lực khổng lồ cùng tính chuẩn.

Phốc được một tiếng vang nhỏ ~

Sắc bén mũi thương, đâm rách Lôi Thanh tê giáp da, dính vào Lôi Thanh ngực, một vòng máu tươi theo rãnh máu chảy ra mà ra.

Tà Thiên Thiên tròn tròn mắt, Ngu San San cũng là tròn tròn mắt. Nhưng, Lôi Thanh cũng là tròn tròn mắt. Vốn là hấn cho rằng, cho dù Ngu San San hận cực kỳ chính mình, cũng không có khả năng trực tiếp đi lên một thương chọc chết chính mình, bởi vì như vậy làm sao có thể ra được rồi con tức này?

Tôi thiếu, cũng phải dong dài vài câu, hung hăng địa mắng a nhục nhã a các loại. Đến lúc đó, Lôi Thanh có thể dựa vào chính mình ba thôn không nát miệng lưỡi, bắt đầu khẩu chiến bảo vệ tánh mạng rồi.

Trước khi tức giận cái gì thế a, ánh mắt a, cũng là vì về sau cái kia lời nói làm chần chệm.

Hấn chết cũng không ngờ được, Ngu San San chỉ nói một câu nói, mà bắt đầu chọc người rồi. Nhưng hấn càng không ngờ tới, cái kia là mình thông minh quá sẽ bị thông minh hại. Cuối cùng cái kia ánh mắt đúng chỗ là rất đúng chỗ, có thể thuần túy tự là đảo loạn con gái người ta mất cảm tâm hồn thiếu nữ nha.

Ngu San San cũng há hốc mồm, không nghĩ tới chính mình vậy mà cuối cùng trước mắt đã mất đi khổng lồ. Mà Lôi Thanh tên ngu ngốc kia, ngu ngốc, rõ ràng chính mình một súng chọc được không khoái, vậy mà trốn đều không né. Hấn, cái kia cái ánh mắt là có ý gì? Hấn, chẳng lẽ là thật muốn chết tại trong tay mình sao?

Lạnh lùng Hàn Băng đầu khí, thẳng xâm lòng của hấn phổi, thêm chi không chút máu, liền sắc mặt đều là tái nhợt vô cùng rồi.

Lôi Thanh nhẹ nhàng vươn cút một tay, cầm Toái Tinh Thương báng thương. Ánh mắt, như cũ là bình tĩnh mê ly, gắt gao nhìn thẳng Ngu San San, thanh âm khàn khàn mà gian nan nói: "San san, có thể, có thể chết, chết, chết ở trong tay của người. Ta, ta xem như, giải, giải thoát rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Người chính là chân trời đám mây

Chương 82: Người chính là chân trời đám mây

"Người, người nói bây bạ gì đó? Còn có, ai, ai, ai bảo người gọi ta san san hay sao?" Ngu San San bị chính mình sai lầm, cùng với ánh mắt của hấn cùng lời nói, khiến cho là một hồi tâm hoảng ý loạn, đã mất đi tỉnh táo. Sắc mặt trắng bệch nùng nịu một tiếng, chợt tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, kinh sợ nảy ra khiến trách vừa nói: "Người, người vì cái gì không né?"

"Lôi ca ca ~" Tà Thiên Thiên thê lương kêu lên, đỡ Lôi Thanh, thét chói tai vang lên thút thít ní non nói: "Người, người không sao chứ? Người sẽ không chết."

Lôi Thanh quay đầu nhìn nàng một cái, an ủi thoáng một phát sau. Ngược lại lại nắm chặt cơ hội, thừa dịp hàn khí trong người phát tác, sắc mặt biến bạch, bờ môi có chút phát tím chi tế, tranh thủ thời gian đề thấp lấy thanh âm phát ra khàn khàn giống như rên rỉ: "San san, ta, ta sai rồi." Trong ánh mắt, đối với nàng tràn đầy phức tạp, có yêu thương, nhu ý, cũng có đau lòng cùng áy náy. Tuy nhiên nhìn như suy yếu, nhưng lại là bao hàm lấy nóng bỏng.

"Người, người cho rằng người nói một câu ta sai rồi. Tự, tự hữu dụng sao?" Ngu San San bị hấn chăm chăm rất đúng tâm loạn như ma, hấn, ánh mắt của hấn cùng lời nói, đến tốt cùng là có ý gì? Thân thể mềm mại run rẩy khiến trách vừa nói: "Hiện, hiện tại, đây kinh thành, không, khắp thế giới người cũng biết rồi... Trong sạch của ta, trong sạch..."

Ngu San San hận cực kỳ Lôi Thanh, hấn hủy trong sạch của mình cùng danh dự. Nhưng là, cũng chính bởi vì trong sạch của mình chôn vùi tại trong tay của hấn. Lôi Thanh, đã triệt để đã trở thành nàng trong suy nghĩ, cái kia phiết không khai, lau không đi người. Giống như là một cái lạc ấn, mặc kệ chán ghét cũng tốt, cừu hận cũng thế, cũng đã thật sâu in dấu khắc vào nàng Tâm Hải ở bên trong.

Vô số lần vô số lần, nàng đều không thể ức chế sẽ nhớ khởi người này. Nếu là trong sạch hủy ở trong tay hấn, nàng cũng tuyệt đối không có biện pháp tránh cho đi ngăn cản suy nghĩ mặt khác một loại khả năng tính, cái kia chính là nếu như, nếu như đâm lao phải theo lao sẽ là cái dạng gì kết quả?

Chính là vì đã có ý nghĩ này, Ngu San San mới có thể đối với Lôi Thanh có như thế phức tạp cùng xoắn xuýt mâu thuẫn ý niệm trong đầu. Tức nghĩ đến vì trong sạch của mình bảo thù, một thương chộc chết hấn xong việc. Lại muốn lấy, phải chăng có...

Sau một cái ý niệm trong đầu, tuy nhiên yếu ớt, thời thời khắc khắc bị nàng mình giải quyết không nhận. Nhưng ý niệm trong đầu bên trong thứ đồ vật, một khi sinh ra, sẽ trong lòng biến ở chỗ sâu trong mọc rễ nảy mầm, khỏe mạnh phát triển. Dù là nàng trong ý thức, cảm thấy ý nghĩ này cực kỳ hoang đường cùng không thực tế. Thực sự hội khó có thể điều khiển tự động vô ý thức đi suy nghĩ loại khả năng này tính, cũng sẽ biết vô ý thức đi đối với Lôi Thanh bộ dáng, Nhân phẩm, gia thế, vô công chờ phương diện đi cân nhắc.

Kết quả càng là vô ý thức suy nghĩ, cũng càng là vô ý thức đi giải Lôi Thanh đủ loại chi tiết, cũng càng là đưa hấn càng phát lạc ấn càng sâu mà thôi.

Đây là một loại rất vi diệu tâm lý, liền Ngu San San chính mình cũng không biết mình đã đem Lôi Thanh người này, đã thật sâu tuyên khắc tại trái tim của nàng ở trong, tràn ngập tại trái tim của nàng ở trong. Mặc dù nói, còn có chừng chừng mặt khác bất lợi nhân tố.

Trước đó, Ngu San San đối với Lôi Thanh cũng không có quá nhiều ấn tượng tốt. Ngoại trừ bộ dáng còn có thể lọt vào trong tầm mắt, gia thế coi như cũng được bên ngoài. Còn lại quả thực tựu là cái gì cũng sai, lang thang, hạ lưu, vô sỉ, treu hoa ghẹo nguyệt, muốn cảnh giới không có cảnh giới, muốn thực lực không có thực lực. Hiện nhiên một cái hoàn khổ hậu duệ quý tộc đệ tử, nhĩ thế tử. Cả ngày chỉ biết là chọi gà lưu cầu, đi đầy đường đi dạo đương. Hôm nay không phải đi thanh lâu kỹ (nữ) chỗ ở, tựu là nằm chết dí cái nào đó xinh đẹp quả phụ hoặc vợ bé trên giường.

Loại người này, bị Ngu San San thật sâu bài xích lấy. Càng thêm không có khả năng lại dễ cho phụ thân, sư tôn thoả mãn.

Coi như là Ngu San San mình cũng không biết, tìm Tự Do Dong Binh Đoàn đem hấn đuổi bắt đến về sau, có thể đối với hấn làm những thứ gì? Nhục nhĩ hấn? Giết hấn đi? Nhưng những này, lại có làm được cái gì? Ngu San San cũng là không chỉ một lần tưởng tượng qua, nếu như Lôi Thanh là cái đình thiên lập địa nam tử hán, đại trượng phu, đại anh hùng thì tốt rồi. Như vậy, coi như là thật sự đam lao phải theo lao, cũng chưa hấn không phải kiện chuyện tốt. Có thể, có thể hấn... Thật là rất bất tranh khí.

Đủ loại đủ loại, mới tạo thành Ngu San San vô cùng mâu thuẫn cùng xoắn xuýt tâm lý.

Lôi Thanh nhìn xem Ngu San San tuy nhiên tại nộ chữ mình, nhưng này có thể nói tuyệt sắc trên mặt đẹp, biểu lộ nhưng lại vô cùng mâu thuẫn cùng phức tạp, trong nội tâm thâm nghĩ, còn có hi vọng. Bất quá, lúc trước hấn cũng là bị sự ra một thân mồ hôi lạnh, Ngu San San lại vẫn thật sự chộc chính mình? Cũng mất đi cuối cùng không biết xảy ra chuyện gì, lại để cho tay của nàng run lên thoáng một phát, mũi thương chỉ là đâm đi vào một chút, khoảng cách ngực cũng không có thiếu khoảng cách.

Về phần Hàn Băng đầu khí, tuy nhiên tinh thuần mà khó chơi, lại còn không cần mệnh, Lôi Thanh hiện tại dù sao cũng không phải lúc trước xuất đạo thái điều rồi, hơi có chút thực lực, có thể xong ra chút ít danh hào đến rồi. Đây mới là Lôi Thanh mượn cơ hội ý đồ hóa giải thoát một phát mâu thuẫn, bất luận thế nào giữ được tánh mạng nói sau cơ hội chỗ. Nguy cơ, cũng biến thành cơ hội. Xem Ngu San San biểu lộ, hiện tại lòng tham loạn, đến làm cho nàng càng loạn, càng mâu thuẫn một ít mới tốt.

"San san, đều tại ta không tốt." Lôi Thanh trầm thấp khàn khàn, thanh âm càng thêm gian nan hư nhược rồi. Ánh mắt áy náy mà thật sâu ngóng nhìn lấy nàng: "Nếu như ta vừa chết, có thể trả lại ngươi trong sạch, ngươi sẽ thấy dùng sức một ít, tại ta ngực bên trên hung hăng địa đâm đi vào a. Cho ta một thống khoái, cũng cho ngươi một cái giải thoát." Lôi Thanh từ nãy còn nàng trong sạch sao? Đương nhiên không được. Bởi vậy Lôi Thanh lời này, nói cũng phải giáo hoạt chi cực. Bất quá hấn cũng là hết cách rồi, nếu như Ngu San San thật sự lại tới một lần xúc động, đâm đi vào, đây chẳng phải là đầy đủ mọi thứ đều đã xong? Ngay cả tính mệnh đều nếu không bảo vệ.

"Vì cái gì, vì cái gì ngươi yêu cầu chết? Ngươi, ngươi vì cái gì..." Ngu San San trong ánh mắt cừu hận tựa hồ trừ khử chút ít, nhưng ngoài miệng lại phảng phất càng thêm ác liệt rồi. Trong nội tâm một mảnh bối rối, hấn, hấn không phải là...

"Lúc trước, ta rình trộm ngươi tắm rửa, tuy nhiên là có chút bị người giựt giây hiềm nghi. Nhưng ta không thể phủ nhận, cái này là lỗi của ta." Lôi Thanh nhẹ nhàng thở dài một hơi, ánh mắt dị thường phức tạp nhìn xem Ngu San San: "Có thể, thế nhưng mà, cái này bảy tám cái nguyệt đến, ta cho tới nay đều rất hối hận, rất ảo não. Ta thường xuyên hội thỉnh thoảng nghĩ đến ngươi, buổi tối, nằm mơ cũng sẽ biết mơ tới ngươi."

"Ta không cho phép ngươi nghĩ tới ta, ta không cho phép ngươi mơ tới ta." Ngu San San trên mặt đẹp, đã tại Lôi Thanh, cùng ôn hòa gió xuân phía dưới, có chút ửng đỏ rồi. Tim đập như hươu chạy, loạn thành một bầy. Thẹn thùng ngoài, hung ba ba nũng nịu mà lên. Huống chi, thẳng này mơ tới chính mình, lại đang làm sao có thể mơ tới bình thường dưới tình huống chính mình.

"Ha ha, ta cũng không muốn a." Lôi Thanh lắc đầu nở nụ cười khổ, thanh âm có chút kích động: "Có thể ta, tựu là không chế không nổi chính mình. Ta phát hiện tự chính mình, đã nhập ma rồi. Ta phát hiện, ngươi đã trong lòng ta như thế nào cũng lau không đi, không quên mất rồi. Thanh âm của ngươi, ánh mắt của ngươi, phần nộ của ngươi cùng hờn dỗi, còn có, ngươi, ngươi cái kia so Nữ Thần còn, còn hoàn mỹ ** , cũng đã thật sâu..."

"Ta không cho phép ngươi nói thêm gì đi nữa rồi." Ngu San San vừa thẹn vừa giận, đôi má ửng đỏ không chịu nổi, thân thể mềm mại run rẩy không thôi. Quả nhiên, thẳng này tuyệt đối sẽ không nhớ rõ chính mình mặc quần áo thời điểm bộ dáng. Vừa nghĩ tới chính mình bị hấn cả ngày lẫn đêm nghĩ đến **, Ngu San San trong nội tâm gấp gáp trừng kích, là bực nào kịch liệt?

Hận không thể một thương chộc chết hấn xong việc. Bất quá, thân hình của mình, thật sự như vậy hoàn mỹ sao? Hấn có phải hay không tại nói láo? Ý nghĩ này, dù là Ngu San San chính mình không tình nguyện, cũng là nhìn không được rất quý dị xong ra.

"Khục khục." Lôi Thanh vội vàng ho khan hai tiếng, sắc mặt càng thêm trắng bệch, suy yếu vô cùng nói: "Thực xin lỗi, tuy nhiên ta biết rõ như vậy không đúng. Có thể ta, có thể ta chính là không quên mất ngươi. Ta đáng chết, ta không có lý yêu mến ngươi, ta biết rất rõ ràng hai người chúng ta tầm đó, là tuyệt đối không có khả năng. Nhưng là, ta chính là rất đáng chết, ta phát hiện, ta nhập ma rồi, nhập tà rồi, ta đã yêu ngươi. Trời ạ, cái này đối với ta Lôi

Thanh là bức nào tra tấn? Yêu một cái đấng trước người không nên yêu, yêu một cái đấng trước vĩnh viễn không có kết quả nữ nhân, yêu một cái đấng trước ta chỉ xứng ở nhân gian, ngẩng đầu ngưỡng mộ xuyên thẳng qua tại trong mây cửu thiên tiên nữ. San san, ta rất thống khổ a. Người như vậy hoàn mỹ, sướng được đến không ăn nhân gian khói lửa, sướng được đến giống như là cái Nữ Thần. Mà ta Lôi Thanh, nhưng lại một kẻ phàm phu tục tử, giống như là ngây ngất mê đồng dạng, vịn không bền trên tường. Ta sai rồi, ta rất thống khổ ~ "

Lôi Thanh biểu lộ càng ngày càng thống khổ, âm điệu cũng càng ngày càng sục sôi.

Những cái kia trùng kích lực mười phần, giống như là Hải Triều, một lớp sóng đón lấy một lớp sóng hướng Ngu San San tâm khám xông lên kích mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Ngu đại tiểu thư, không mang theo, không mang theo như vậy đùa

Chương 83: Ngu đại tiểu thư, không mang theo, không mang theo như vậy đùa

Ngược lại là Tả Thiên Thiên, nhưng lại bắt đầu ở một bên mắt trắng dã. Thầm nghĩ mất đi bản bà cô nhỏ còn vì Lôi ca ca người lo lắng cả buổi, nguyên lai tự là tại hồng người. Ân, có tâm tư tại hồng người, nói rõ hẳn khẳng định không có việc gì. Nhưng lại là bắt đầu chu cái miệng nhỏ nhắn oán thán, ca ca thú, đàn ca ca, Thiên Thiên như vậy cái Thủy Linh phần nộn tiểu mỹ nhân tại bên người cũng không hiểu được đồ ngon đồ ngọt hò hét.

Đi theo Lôi Thanh nửa năm, Tả Thiên Thiên đã không chỉ một lần chứng kiến Lôi Thanh như thế như vậy rồi, đã sớm có sức miễn dịch. Bất quá lại nói tiếp, Lôi ca ca phương diện này thiên phú còn thật lợi hại. Nhất là tại Thiên Tích Sơn Mạch trong lần kia, liên Đạo Thánh Tử Đồ Nam cuối cùng lên một lượt hấn tặc đương. Cuối cùng đường đường một đời Đạo Thánh, cực kỳ kiêu như trâu bò nhân vật, bỏ mạng tại Thiên Tích Sơn Mạch bên trong vô danh trong hạp cốc.

Bất quá Tả Thiên Thiên hiểu rõ, cũng không có nghĩa là đang tại thẳng thụ trùng kích Ngu San San hiểu rõ.

Ngu San San tâm trong nước, một mảnh ngập trời sóng biển, xông đến nàng đầu óc giống như Hồn Độn, ác mộng ác mộng mơ màng, không biết làm sao. Tiểu tâm can phịch phịch nhảy cái không thôi.

Từ nhỏ đến lớn, gia giáo cực nghiêm. Hơn nữa từ nhỏ ngay tại Nguyệt Hàn Cung bá tử học nghệ, tiếp xúc đều là chút ít tỷ muội, đối với nam tính tiếp xúc vốn là cực nhỏ. Cho dù có người ngưỡng mộ, cũng nhiều là cần thủ lễ tiết, ra về quân tử.

Lần này như là Nữ Thần a, cửu thiên tiên nữ a, yêu a các loại xích lửa lửa nộn lời nói, Ngu San San cho tới bây giờ chưa từng nghe qua. Huống chi, Lôi Thanh nói là đồng dạng, mọi tìm đào phôi, thông khô đến cực điểm.

Dễ nghe, tất nhiên là ai cũng nguyện ý nghe. Huống chi, Lôi Thanh có ý tự hạ mình, càng làm nàng mang lên bầu trời đi. Không khỏi lại để cho Ngu San San trước mắt Hồn Độn ngoài, tìm đập như hươu chạy, lằng lằng không thôi.

Đương nhiên, cũng là bởi vì Lôi Thanh tại nàng trong suy nghĩ vốn là có lấy không thể xóa nhòa ấn tượng, người lại dài được tuần tú, mới có thể lại để cho trong nội tâm nàng không tự giác tin tưởng cùng tình nguyện tin tưởng. Nếu không, đối một cái người xa lạ đến, hoặc là cực đoan chút ít đến hèn mọn bỉ ổi đại thúc lão đầu từ các loại nói ra đồng dạng một phen. Tự sẽ chỉ làm Ngu San San sinh ra kịch liệt buồn nôn phản cảm ngoài, một thương chọc chết mới thanh tịnh.

"Người người người, mắc cỡ hồ ngôn loạn ngữ." Ngu San San ánh mắt bối rối chỉ cực, đã đầy trong đầu nghĩ ngợi lung tung, rối loạn một tác vương. Vì che lấp trong lòng những cái kia không thể tưởng tượng ý niệm trong đầu, đồ mặt nũng nịu một tiếng: "Lôi Thanh, người, người còn dám nói một chữ, ta, ta tự một bản chết người."

"Giết đi, người tự một thương chọc chết ta đi." Lôi Thanh ánh mắt nóng bỏng, thâm tình đã đến cực hạn nhìn qua nàng, nắm thương của nàng cán, thanh âm khàn giọng bên trong, có một lượng nói không nên lời bi thương tình thân sa sút: "Chỉ có chết rồi, mới có thể để cho ta theo bên trong trong thống khổ giải thoát đi ra. Ta đã thụ đủ rồi, không biết ngày đêm nghĩ đến người, nhớ kỹ người, nhưng căn bản vĩnh viễn cũng không có khả năng đạt được người. Người biết không, nếu như mình yêu chính là cái người kia, lại đối với chính mình vô cùng chán ghét, hận không thể giết để giải mối hận trong lòng. Là cỡ nào thống khổ một việc? Có thể chết ở thương của người xuống, cho người cả đời đều nhớ rõ ta, chính là ta lớn nhất hạnh phúc."

Lôi Thanh nói xong, ánh mắt lộ ra quyết tuyệt chỉ sắc, lời kéo thương của nàng cột cứ tiếp tục hướng ngực đâm vào.

"A!" Ngu San San ngượng ngùng nảy ra ngoài, đầu chịu thật sự lại để cho hấn chết tại chính mình thương xuống. Vội vàng dùng sức trở về co lại, theo lòng hấn trong miệng, đem mũi thương rút ra, máu tươi lại là vậy ra mà ra.

"Người, người không sao chứ?" Bị Lôi Thanh cái kia tăng tăng lớp lớp, hoàn hoàn đan xen, như cao ~ triều không ngót không dứt thể công xuống, Ngu San San quả nhiên là rối loạn một tác vuông. Thất kinh Phi Tuyết trên lưng nhảy xuống, vội vàng đi lên kiểm tra thương thế của hấn.

"Đừng tới đây." Lôi Thanh sắc mặt tuyết trắng, vội vàng che ngực không cho nàng kiểm tra. Nếu không, xem xét tụt lộ hăm, căn bản trát được không sâu.

Bị hấn một tiếng hét to, Ngu San San đứng ở tại chỗ, không rõ ràng cho lắm.

"Đừng làm cho máu của ta, làm ô uế người thuần khiết bạch huy." Lôi Thanh làm lộ thoáng một phát về sau, chợt lại là "Suy yếu" vô cùng. Ánh mắt yêu thương, nhu tình, lại là thống khổ nhìn xem Ngu San San: "San san, hi vọng người có thể cho phép ta gọi như vậy người. Vì cái gì, vì cái gì người nhân tâm như vậy, không chịu cho ta một cái giải thoát? Ta duy cầu vừa chết để giải thoát, còn có thể trả lại người trong sạch, vẹn toàn đôi bên người tại sao phải như vậy?"

"Ta, ta..." Ngu San San tâm loạn như ma, bị Lôi Thanh chất vấn chính là á khẩu không trả lời được. Trong lòng cũng là đang không ngừng muốn, đúng vậy a, vẹn toàn đôi bên sự tình tại sao mình không làm? Chẳng lẽ, là bị cái kia lời nói cho đã động? Chẳng lẽ, trong lòng mình, căn vốn không muốn hấn chết? Còn có, hấn cái kia lời nói, ngược lại là cùng chính mình có chút tương tự. Mình cũng không phải cả ngày lẫn đêm, cũng không có cách nào quên mất sạch hấn sao?

Đúng vậy, hấn ngoại trừ tướng mạo cùng có chút gia thế bên ngoài, cái gì cũng sai. Nhưng là, chính mình đến tốt cùng tại sao phải không thể quên được hấn? Tại sao mình muốn hạ lệnh tra khảo hấn. Nghe được hấn gặp được nguy hiểm, còn muốn không chế không nổi tự mình chạy đến. Chạy đến, rõ ràng có thể giết hấn đi, nhục nhã hấn, vừa báo trong sạch bị hủy chỉ thù. Nhưng vì sao, vì sao hết lần này tới lần khác căn bản không hạ thủ được.

Chẳng lẽ mình đối với hấn? Không, không có khả năng. Thế nhưng mà, ánh mắt của hấn, là như vậy đau thương, thống khổ. Chẳng lẽ, chính như hấn theo như lời, hai người có cực lớn cái hào rộng, căn bản không có khả năng đi đến cùng một chỗ sao?

Bất quá, lần này cảm thấy khó xử trong nội tâm lời nói, Ngu San San dù chết cũng sẽ không lại để cho Lôi Thanh biết đến. Trả lời không được dưới tình huống, nàng chỉ phải dậm chân nói: "Người lẫn, lẫn được càng xa càng tốt. Về sau, người vĩnh viễn không cần xuất hiện ở trước mặt ta. Nếu không, ta, ta sẽ giết người."

Những lời này vừa ra, Lôi Thanh như nghe thấy tiên âm, trong nội tâm như trút được gánh nặng. Trong nội tâm âm thầm may mắn lại phải ý, nải nải, xem ra trận này đùa giỡn không có uống phí diễn, cuối cùng quấy đục suy nghĩ của nàng cùng cừ hận. Xem ra, chính mình một cái mạng nhỏ xem như bảo trụ rồi.

Hấn cũng là đánh đay lòng muốn lập tức lẫn được càng nhanh càng tốt, càng xa càng tốt, vĩnh viễn không muốn gặp đến cái này muốn chết Ngu San San vậy thì rất tốt.

Nhưng diễn kịch hay là muốn diễn toàn bộ, bằng không thì sẽ có rất nhiều di chứng chờ đợi mình giải quyết.

"Tốt, ta đi. Là tự chính mình làm sai chuyện, tự lại để cho tự chính mình vĩnh viễn trầm luân tại hồi hận trong địa ngục a. Ta trước kia chạy trốn, không muốn xem đến người, là vì ta căn bản không mặt mũi nào đối mặt người." Lôi Thanh chậm rãi nhắm mắt lại, phảng phất là không chịu lại nhìn Ngu San San rồi. Xoay người sang chỗ khác, bước chân lao đảo hướng mình đã có thể đứng lên Ô Chuy đi đến.

Cái kia một vòng bóng lưng, tại mùa xuân màu vàng kim óng ánh nắng gắt phía dưới, vốn nên lộ ra thật ảm áp thời gian. Lại là có thêm một lượng nói không nên lời bao la mờ mịt bi thương, phảng phất lần này thù, là xa nhau.

Tà Thiên Thiên âm thầm thề lưỡi, Lôi ca ca thật sự, thật lợi hại. Ba cái hai cái, sẽ đem mệnh cho bảo trụ rồi. Vì trang khóc, liền bảo kiếm cũng không cần.

Thừa dịp Ngu San San chú ý lực đều tại Lôi Thanh phía sau lưng bên trên, thần sắc hoảng hốt mà ánh mắt mê mang. Tà Thiên Thiên gấp vội lạng lẽ nhặt lên kiếm, lén lút đuổi kịp.

"Ô Chuy a Ô Chuy." Lôi Thanh bang Ô Chuy rút ra mũi tên nhọn, ý chí tinh thần sa sút mà phảng phất là tại làm bầm lâu bầu, ánh mắt trống rỗng vô lực, phảng phất đã mất đi sở hữu thần thái: "Người một mình ta một con ngựa, từ nay về sau lưu lạc thiên hạ, sống nương tựa lẫn nhau, cũng là tiêu điều tự tại."

Một bộ tâm tang mà chết, đã mất đi toàn bộ thể giới đồng dạng bị thiết bộ đáng.

Ngu San San không khỏi, trong nội tâm đau xót, muốn làm bộ nhìn không thấy. Nhưng Lôi Thanh trước khi cái kia lời nói, cái kia phiên tình, đến nay như trước như là bài son đào hải đồng dạng, không ngừng trùng kích lấy nàng thuần khiết tâm linh. Nhất là nỗi thống khổ của hấn, bi thương, tang thương, thất ý. Làm cho nàng cũng là có nhận thấy nhuộm, chút bất tri bất giác, trong lòng ề ề, tốt muốn khóc.

Nguyên lai hấn, trong lòng là để ý như vậy lấy chính mình. Nguyên lai, mình ở hấn trong suy nghĩ, là như vậy hình tượng. Cái kia một cái không có khả năng khả năng, lại là không ngừng tại nàng trong lòng nấn nã, quanh quẩn.

Mất thấy hấn, liền chuẩn bị trên hánh chiến mã rời đi. Nàng cũng biết, cái này từ biệt, cố gắng tự là vĩnh biệt. Hiện đại lực to lớn, nếu không có tận lực,

muốn vô tình gặp được quả thực khó như lên trời.

"Đợi một chút." Ngu San San cắn môi, sao chịu được xưng hoàn mỹ trên khuôn mặt, lộ ra một vòng làm lòng người say đồ hồng. Mở miệng gọi lại Lôi Thanh.

Lôi Thanh đứng lại, nhưng hần cũng không trở về đầu, chỉ là đứng chát nói một câu: "Hối hận không có giết ta?" Nhưng trong lòng tại cuồng khiêu, ngàn vạn đừng hối hận a, Ngu đại tiểu thư, ngài thân là Tiên Tử, được có Tiên Tử khí độ khí lượng a, ngàn vạn không thể lật lọng a.

"Lôi Thanh, hần, kỳ thật." Ngu San San tìm đáp được càng lúc càng nhanh, áp ứng, hai má càng ngày càng hồng, đốn lấy chân, cơ hồ là theo trong kẽ răng cố ra mấy cái chữ: "Ta, chúng ta cũng không phải, không có khả năng."

Lôi Thanh như gặp sét đánh, thiếu chút nữa một cái bổ nhào ngã chết. Trong nội tâm điên cuồng hò hét lấy, Ngu San San, Ngu đại tiểu thư, không mang theo, không mang theo như vậy đùa.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Người một thương chọc chết ta đi

Chương 84: Người một thương chọc chết ta đi

"Khai, hay nói giỡn a?" Lôi Thanh trong nội tâm một hồi dự cảm bất tường tự nhiên sinh ra, đưa lưng về phía Ngu San San mặt, trực tiếp đã trở thành mướp đắng đắng. Hần rất muốn nhảy ra nói một câu, ngài lão nếu cảm thấy ta Lôi Thanh khổ bức, hơi chút an ủi hai câu tựu đủ giảng nghĩa khí rồi, sau đó mọi người tất cả đi các lộ, tất cả tìm tất cả mẹ. Bất quá hần cũng biết, chính mình vừa nói như vậy, cái kia cán sáng như bạc trường thương hội lập tức chọc tới.

Thấy Lôi Thanh phía sau lưng thân hình, chính đang không ngừng địa kịch liệt rung rung. Ngu San San cho là hần là đã nghe được lời của mình kịch động thành bộ dạng như vậy, nhận lấy cổ vũ, không khỏi nắc cở đỏ mặt, cúi đầu cắn môi nhẹ nói: "Người, người trước kia làm một chuyện, ta, ta có thể tha thứ người."

"Nhiều, đa tạ ngu tiểu thư đại ân đại đức." Lôi Thanh thân hình tiếp tục run rẩy, thanh âm phát khò: "Có thể ta thật sự không có biện pháp tha thứ tự chính mình, ta vũ nhục trong sạch của người, lại để cho đầy đê đồ mọi người đối với người chỉ trích. Loại này khinh nhờn Nữ Thần ngấp trời tội ác, ta cả đời cũng sẽ không tha thứ tự chính mình. San san, người đi đi, không để cho ta tâm lại như quận đau rồi." Trong lòng cũng là thâm kêu, cầu van xin ngài, đi nhanh đi. Cái này muốn dây dưa thời gian càng dài, càng dễ dàng lộ hãm. Nhất là đằng sau còn có một An Phi Phi đang sờ tới đây chứ, nàng cũng không giống như Đại tiểu thư ngài đơn thuần như vậy.

"Không, chỉ cần người theo ta trở về, hết thảy, hết thảy đều là có thể giải quyết." Ngu San San mặt đỏ tới mang tai thấp giọng nói: "Mặc dù, tuy nhiên chuyện này để cho ta rất phẫn nộ. Có thể, có thể sự tình như là đã xảy ra, ta, ta cũng không có biện pháp rồi. Người theo ta trở về, bái kiến cha ta, ở trước mặt hướng hần cầu thân. Ta, ta muốn cha ta nhất định sẽ tha thứ cho người."

Ầm ầm~

Giống như là một đạo thiên lôi sấm sột sột đập vào Lôi Thanh trên đầu đồng dạng, bắt hần cho oanh rất đúng sợ đến vỡ mặt, lung lay sắp đổ. Cái này, cái này vui đùa, khai lớn hơn a?

Hướng Ngu Thiên Cơ đi ăn năn cầu thân? Bà cô, ngài khi ngài cái kia nội các thủ phụ lão ba, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng quyền thế ngấp trời lão ba, như người đồng dạng đơn thuần a? Tốt như vậy hồng a. Đoán chừng mới nói hai câu lời nói, cái kia mắt sáng như đuốc Ngu Thiên Cơ, dưới con thịnh nộ sẽ một cái tát chụp chết cái này rắp tâm bất lương chân lông con rết. Lôi Thanh dám cam đoan, chính mình từ nhỏ đến lớn, trải qua từng ly từng tý, cái rắp đại điểm sự tình đều đã sớm bày ở Ngu Thiên Cơ trên bàn rồi. Xem chừng đối mặt một cái chính mình người như vậy, đánh chết Ngu Thiên Cơ, hần cũng sẽ không đem con gái gả cho mình.

Huống chỉ lui một vạn bước mà nói, cho dù Ngu Thiên Cơ nhớ con gái thanh danh, thực đáp ứng chính mình lấy Ngu San San? Cái kia, cái kia càng là không thể nào. Hiện tại chính mình còn trẻ, vừa mới xông ra chút ít hương vị đến, đại sự chưa thành, trăm Dư huynh đệ gào khóc đòi ăn. Người để cho ta trở về cùng người kết hôn? Từ nay về sau đương cái kia ưa thích nghiêm trang, lão cù kỷ đồng dạng mặt hàng Ngu Thiên Cơ con rết? Từ nay về sau, thành thành thật thật làm người, con đường thực tế ở để đồ làm cái tiểu quan chậm rãi bò?

Về phần cái gì xa hoa truy lạc, tiểu ngao thiên hạ, mang theo mỹ nữ chung du các loại sự tình từ nay về sau với mình vô duyên. Mình mới vừa mới hai mươi mốt a, làm sao có thể đi qua cái loại này nước đọng một cái đầm thời gian?

Trước kia Lôi Thanh còn không biết là, từ khi bị ép đi ra lưu lạc sau. Hắn đã dần dần thích cuộc sống như vậy, vô câu vô thúc, tự do tự tại, kích thích, mạo hiểm, có thể thỏa thích tận hưởng, ăn miếng thịt bự, miếng lớn uống rượu, gào thét núi rừng cuộc sống.

Đừng nói đi làm Ngu Thiên Cơ cái kia không được vượt rào nửa bước thủ phụ con rể rồi, coi như là đương công chúa phò mã gia, Lôi Thanh cũng là nửa điểm hào hứng cũng không có.

Thiên hạ lớn như vậy, có quá nhiều mỹ hảo phong cảnh còn không có xem đủ, có quá nhiều mỹ nữ chính mình còn không có gặp gỡ bắt gặp, có quá nhiều đại sự, chính mình còn không có làm đủ, có quá nhiều lý tưởng, còn chưa có đi thực hiện, còn có quá nhiều xinh đẹp quả phụ, không có đi an ủi.

Khai, hay nói giỡn, cùng Ngu San San tư thủ sống quãng đời còn lại đây?

Cái này thật đúng là không bằng một thương chọc chết hẳn tới thống khoái.

Thấy Lôi Thanh càng ngày càng kích động phía sau lưng, nhưng thủy chung không có lên tiếng. Ngu San San cho là hẳn tức là kích động, lại là lo lắng. Liền phóng như thanh âm, thanh âm thanh thúy an ủi nói: "Người yên tâm. Ta, ta cũng sẽ biết tha thứ cho người. Về sau chỉ cần người chịu nên, ta, ta sẽ, hội hảo hảo đối đãi người." Tu tu địa, cắn môi, trong nội tâm tâm thần bất định bất an. Đoán chừng đã bắt đầu tưởng tượng kết hôn thời điểm, về sau một ít chuyện.

"Không, ta thiết tình không muốn muốn sự tha thứ của người, van cầu người Ngu San San, bà cô ngài ngàn vạn không muốn tha thứ ta." Lôi Thanh trong nội tâm hò hét cuồng quật, rên rỉ không thôi. Âm gọi mình vừa rồi diễn kịch diễn được quá mức chút ít, trời ạ, kết hôn? Đây là nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Như thế nói cho nàng biết? Lôi Thanh trong nội tâm máy động đột, hay nói giỡn, cái kia thuần túy tự là tự tìm đường chết. Hắn đã nhìn ra, cái này Ngu San San thực lực có lẽ vượt qua chính mình một mảng lớn, về phần siêu bao nhiêu, tắc thì nhìn không ra.

Muốn muốn che lấp một cái nói dối, tự cần dùng một đồng lớn nói dối đến che lấp. Lôi Thanh giờ này khắc này, thật sâu đã minh bạch đạo lý này. Đầu cũng không dám hỏi, rất sợ nàng nhìn ra sơ hở đến, trực tiếp không nói hai lời một thương dứt chính mình.

"San san, đa tạ lòng của người nhuyển." Lôi Thanh ho khan hai tiếng về sau, ghé vào trên lưng ngựa, đầu khổ thờ dài một tiếng: "Có lẽ, người không biết ta là cái dạng gì người. Ta yêu kết giao hồ bằng cầu hữu, yêu đi dạo thanh lâu, uống hoa tửu, chọi gà lưu cầu, gây chuyện sinh sự, đánh nhau tán gái. Còn, còn ưa thích bò quả phụ tường. Như, giống như ta vậy khổ bức xâu ti nam, một bãi vịn không bên trên tường bần nhảo. Làm sao có thể xứng đôi ngài loại này bằng thanh ngọc khiết, dung mạo như thiên tiên bạch Phú Mỹ? Người, không muốn bởi vì đồng tình ta còn nói ra lời nói này rồi, cái này, chỉ biết đâm thương tự ái của ta tâm, để cho ta càng thêm thống khổ. San san, người đi đi, đừng để ý đến, để cho ta loại này Mồ Mồ không thân, cậu không yêu đồ rác rưởi, tự sanh tự diệt a, không đáng người..."

"Người không cần nói." Ngu San San càng nghe, sắc mặt càng là tái nhợt, đến cuối cùng, nhưng lại nhin không được đã cắt đứt hẳn. Cắn môi, ánh mắt có chút kiên định nói: "Lôi Thanh, người trước kia đã làm xấu sự tình, ta, ta toàn bộ hiểu được. Mặc dù, tuy nhiên những chuyện kia, lại để cho, để cho ta không thể chịu đựng được. Nhưng là, cũng cảm ơn người hướng ta như vậy thẳng thắn. Có câu lời nói được tốt, gọi là từ hồi đầu vô cùng quý giá. Người trước kia tuy nhiên không chịu được như thế, là vì kết giao một ít không nên kết giao xấu bằng hữu."

Lôi Thanh trong nội tâm dự cảm bất hảo càng ngày càng mãnh liệt, đều nhanh muốn khóc lên, nãi nãi, lão tử đem nằm sấp quả phụ tường sự tình đều nói ra. Ngài, ngài lại vẫn...

"Quan trọng nhất là, ta nhìn thấy người chân thành. Bởi vì người biết rõ chính mình sai rồi, người biết chính mình không tốt." Ngu San San nói đến đây, ngược lại có chút như trút được gánh nặng nói: "Người quý tại tự biết, cũng quý tại có thể tự xét lại. Người có thể nhận biết mình sai, ta thật sự rất vui mừng. Nguyên lai của ta một ít lo lắng, hiện tại cũng đã biến mất."

Choáng váng, Lôi Thanh triệt để choáng váng. Như thế nào càng lún càng sâu? Không khỏi về mặt cầu xin, run rẩy nói: "San san, ta, ta thế nhưng mà câu dẫn hơn người gia quả phụ hay sao? Người, người liền cái này sẽ không để ý?"

"Ta, ta chú ý." Ngu San San cố nén muốn một thương chọc chết hẳn, xong hết mọi chuyện xúc động. Nhưng hít sâu mấy lần về sau, sắc mặt tự dần dần tốt hơn chút nào: "Nhưng ta càng chú ý là lúc sau người. Tuy nhiên, người làm sự tình như này thật không tốt, để cho ta rất chán ghét. Nhưng ta tin tưởng, chỉ cần người ý thức được sai rồi, chịu sửa, tự vẫn có thể tha thứ. Hướng chi, cho dù ta không tha thứ người thì như thế nào? Người, người cũng đã..." Nói xong lời cuối cùng, gương mặt của nàng hơi có chút ngượng ngùng đỏ đỏ lên.

"Có thể, có thể ta không thể tha thứ chính mình a, ta không thể làm bản người, ta dơ bẩn đi qua, không xứng với người a. Ta hèn hạ, ta vô sỉ, ta hạ lưu, ta dâm..." Lôi Thanh dốc sức liều mạng làm thấp đi lấy chính mình, làm cho Ngu San San sinh lòng buồn nôn chán ghét cảm giác, thúc ngựa rồi đi.

"Đã đủ rồi, Lôi Thanh." Ngu San San thanh âm có chút tức giận đã cắt đứt hẳn, ngay tại Lôi Thanh vừa phát lên một đường hi vọng thời gian. Nàng rồi lại là giọng nói vừa chuyển: "Lôi Thanh, ta biết rõ người bởi vì ảo não, mà đối với chính mình rất tự trách, rất xem thường chính mình. Bất quá, thân làm một cái nam tử hán, ta hi vọng người có thể kiên cường, hướng về sau xem. Mà không phải một mực tích tụ với mình trước kia một ít chuyện sai bên trong. Người yên tâm, chúng ta kết hôn về sau, ta sẽ hảo hảo đối đãi người. Cũng sẽ biết hảo hảo giúp người. Ta sẽ trước tiên đem người những cái kia chuyện xấu hồ bằng cầu hữu, toàn bộ lấy tới khỏe mạnh nhất trong bộ đội ma luyện ma luyện đi, lại để cho bọn hắn không cách nào mang người xấu."

Trời ạ, nhân sinh của ta hủy. Để đồ hồ bằng cầu hữu các huynh đệ, Lôi Thanh thực xin lỗi các người à?

"Về phần người ưa thích đi thanh lâu uống hoa tửu, cũng không có việc gì, ta có thể mặc lấy nam trang cùng người đi." Ngu San San ánh mắt đường như

có chút mê ly nói: "Về phần mặt khác tật xấu, người yên tâm, ta sẽ trợ giúp người đồng dạng dạng đều từ bỏ, cho người về sau, đường đường chính chính, ngẩng đầu ưỡn ngực làm chính trực nam tử hán."

Người một thương chộc chết ta đi!

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Khua môi múa mép như lò xo

Chương 85: Khua môi múa mép như lò xo

Thiên Lôi rầm rầm bên trong.

Lôi Thanh một khúc chân, tứ chi vô lực quỳ lạy tại Ô Chuyết trước khi. Ôm lấy đùi ngựa, thân hình run rẩy, nước mắt đều nhanh chảy xuống. Vừa nghĩ tới cái loại này kết hôn về sau như A Ty địa ngục bị thảm nhân sinh, Lôi Thanh đánh đấm lòng đều đang run rẩy. Hiện tại cuối cùng đã minh bạch cái gì gọi là thông minh quá sẽ bị thông minh hại.

Bảo người nói ngọt, bảo người biết dỗ người, Lôi Thanh nhìn không được quạt chính mình hai cái tát tai, cái này chết chắc rồi a?

"Lôi Thanh, người không cần tự trách rồi, tuy nhiên ta đối với người trước kia làm những chuyện kia, cũng rất đau lòng. Có thể chuyện đã qua, dù sao đi qua." Ngu San San bước liên tục mà đến, lại là nhẹ giọng an ủi nói: "Không cần tra tấn chính mình rồi, được không nào?"

"San san, cảm ơn người, ta thật sự quá 'Cảm kích' người rồi." Lôi Thanh cuối cùng quay đầu lại đến, thật là nhìn không được chảy xuống ** ti ôm Nữ Thần quý chi "Hạnh phúc" nước mắt.

"Người, người không cần cảm kích ta, đây đều là ta phải làm." Ngu San San then thùng cúi đầu, nhẹ nói: "Cha ta đã dạy ta, thân làm một cái nữ nhân, cần toàn tâm toàn ý đối với chính mình tương phu tốt. Lôi Thanh, ta và người tâm đồ mặc dù có qua đủ loại mâu thuẫn, cũng có một ít hiểu lầm. Nhưng ta tin tưởng, chỉ cần chúng ta cùng một chỗ cố gắng, hết thảy đều sẽ khá hơn." Cái kia phó bộ dáng, ngược lại là cực kỳ giống dụ dàng hiền lành thể từ bộ dáng rồi. Nàng bà cô thay vào ngược lại là rất nhanh, chỉ sợ cái này bảy tám cái nguyệt đến, không ít cân nhắc.

"Cái kia, có thể hay không không đem ta những cái kia hồ bằng câu hữu sung quân biên cương à? Bằng không thì ta tại đế đô sẽ không huynh đệ." Lôi Thanh một bả nước mắt một bả nước mũi cần thận từng li từng tí tìm kiếm một tia khả năng, bất quá tình thế hồi tưởng lại, chính mình trước hai mươi năm, đến cùng kết giao một đám từ cái dạng gì bằng hữu à? Tình thế khế đệ, thứ tốt thật đúng là không nhiều lắm. Dựa theo Ngu San San tiêu chuẩn, đoán chừng thật đúng là nửa cái không dư thừa.

"Không được." Ngu San San khuôn mặt nghiêm, ôn lương hiền thực bề ngoài bị coi xuống dưới, lộ ra chính thức bá đạo Nữ Vương khí tức, chém đinh chặt sắt mà nói: "Những người kia, đều đây mình chảy ý nghĩ xấu, cả đám đều không học giỏi, hoành hành phiến chợ, lấn nam bá nữ. Ta lại để cho phụ thân an bài bọn hắn đi trấn thủ biên cương, thứ nhất là vì người, thứ hai cũng là vì bọn hắn tốt, không đánh bóng đánh bóng, như thế nào thành tài? Chịu được phân công? Sao có thể vì đế quốc vinh quang cống hiến?"

Lôi Thanh cả khuôn mặt đều khổ, các huynh đệ, ca xin lỗi các người a. Rõ ràng thiệt nhiều đây mình ý nghĩ xấu chủ ý, là ta Lôi Thanh ra, hiện tại chẳng những muốn các người chịu tiếng xấu thay cho người khác, còn muốn các người đi biên cương chịu khổ à?

"Dạ dạ, san san ngài nói được đều rất đúng, cũng cảm ơn người ngài thay ta quản giáo huynh đệ." Lôi Thanh lộ ra một bộ thay các huynh đệ cảm động đến nước mắt thần sắc, nhưng ngược lại nhưng lại sắc mặt dần dần nghiêm túc, nhìn Ngu San San: "Có thể ta vẫn không thể cùng người trở về kết hôn."

"Vì cái gì?" Ngu San San sắc mặt, chỉ một thoáng trở nên có chút khó coi. Trong ánh mắt dần dần lộ ra một tia sát ý: "Lôi Thanh, người, người có ý tứ gì? Người, người là muốn bội tình bạc nghĩa?"

Thù, bội tình bạc nghĩa? Lôi Thanh thiếu chút nữa ngắt đi, hay nói giỡn, nhìn lên tấm rùa mà thôi, cũng không phải cùng người bà cô thật sự đã xảy ra những chuyện gì? Cái này nếu xem qua khóa thân ~ thể nữ nhân đều muốn chính mình đi kết hôn, đem mình chém sổ tròn mười đoạn cũng không đủ phân a.

Bất quá lời này khẳng định không thể nói ra miệng, Lôi Thanh cũng không dám cam đoan Ngu San San dưới sự giận dữ, lại để cho chính mình máu tươi năm bước, phơi thây tại chỗ.

"San san, người đã hiểu lầm." Lôi Thanh về mặt đứng đắn mà kiều ngao nói: "Vâng, ta Lôi Thanh bất tranh khí, ta trước kia không phải đồ tốt, cả ngày ưa thích phong hoa tuyết nguyệt, sống phóng túng, là cái tay ăn chơi, nhĩ thế tử. Người chịu gả cho ta, chẳng qua là bởi vì ta đã từng xem qua người khóa thân ~ thế."

Vừa nói đến khóa thân ~ thế, Ngu San San sắc mặt tựa lại thẹn thùng, dừng một chút đủ về sau, thấp giọng nói: "Cái kia, vậy người muốn thế nào ờ?"

"Cho dù ta là một bãi bùn nhão, ta Lôi Thanh, cũng có tôn nghiêm của mình." Lôi Thanh sắc mặt thời gian dần qua bị thương, có chút bị phần gần chết nói: "Ta muốn kết hôn nữ nhân, nhất định là chính thức khăng khăng một mực yêu mến nữ nhân của ta, mà không phải bị người bỏ thí, bị người đồng tình, thậm chí, là có người bị buộc bắt đắc dĩ, vì danh âm thanh cùng trinh tiết suy nghĩ mới gả cho ta. Ngu San San, người có thể giết ta, nhưng người không thể vũ nhục ta."

"Ta, ta không có vũ nhục người, Lôi Thanh, người, người đã hiểu lầm." Ngu San San có chút lo lắng mà nói.

"San san, người dám chỉ thiên phát thề sao?" Lôi Thanh về mặt bi tuyệt ép hỏi nói: "Người dám thề nói người, không là vì bị buộc bắt đắc dĩ, mới nguyện ý lựa chọn cùng ta kết hôn? Người dám nói, là người thiệt tình yêu ta, thiệt tình chân ý, tâm không không chuyên tâm muốn cùng ta kết hôn sao?"

Ngu San San khuôn mặt, lập tức có một chút đỏ bừng, lại có hơi trắng bệch. Lôi Thanh, giống như là một khóa Kinh Lôi trong lòng nàng tác lên. Không tệ, chính mình nguyện ý tiếp nhận hắn, cùng hắn kết hôn, hoàn toàn chính xác đại đa số nguyên nhân chỉ là cảm giác mình đã bị hắn điểm ô trong sạch, nếu như không lấy hắn, còn có thể gả cho ai? Chỉ là vì chính mình, cùng với phụ thân thanh danh suy nghĩ, Ngu San San lại cảm thấy Lôi Thanh tựa hồ cũng không phải là thập phần chán ghét, còn hiểu được cứu, lại tựa hồ đối với chính mình mới tình thâm thiết, mới thuận tay đẩy thuyền.

Đối mặt Lôi Thanh chất vấn, Ngu San San căn bản chính là áp ứng hỏi đáp không được, hoàn toàn chính xác, nàng không cách nào quên Lôi Thanh, Lôi Thanh đã thật sâu khắc ở trong óc của nàng, như thế nào đều bôi chỉ không đi. Nhưng là, chính mình thật sự yêu hắn sao? Yêu đến nguyện ý vì hắn sinh, vì hắn chết sao?

Trong lúc nhất thời, Ngu San San ngược lại là bị Lôi Thanh quán được từ cảm giác xấu hổ. Hoàn toàn chính xác, đây là tại vũ nhục Lôi Thanh. Tuy nhiên trong nội tâm, cũng là hảo tâm cảm thấy ần ần có chút không đúng địa phương.

"San san, cho dù ta Lôi Thanh lại bất tranh khí, ta cũng là một người nam nhân, ta có tôn nghiêm." Lôi Thanh nhẹ nhàng thở dài nói: "Vâng, ta thừa nhận, ta yêu người. Ta muốn kết hôn người, nghĩ đến muốn chết. Có thể, có thể ta hiện tại, thật sự không thể tiếp nhận hảo ý của người. Ta muốn, thừa dịp ta còn trẻ, ta muốn đi ra ngoài xông xáo, hảo hảo ma luyện ma luyện chính mình, lại để cho chính mình thành làm một cái chính thức thành thực nam tử hán, kiến công lập nghiệp, dương danh lập vạn. Chờ ta công thành danh toại về sau, ta dùng một cái hoàn toàn mới chính mình, đến truy cầu người, thắng được người niềm vui."

Lôi Thanh lời nói này, nói được âm vang hữu lực, phóng khoáng chí cực. Thời gian dần qua, cũng là đã động Ngu San San tâm hồn thiếu nữ. Làm cho nàng tim đập như hươu chạy, hảo cảm tăng vọt, tựa hồ cũng là cảm thấy, như vậy phóng khoáng mà không mất lòng cầu tiến nam tử hán, hoàn toàn chính xác mới là mình chính thức ưa thích nam nhân.

Trong lúc nhất thời, cũng là đối với Lôi Thanh ấn tượng thay đổi rất nhiều, ánh mắt nhu hòa rất nhiều. Trong lòng có chút Tiểu Điem mặt nhìn xem Lôi Thanh, thấp giọng nói: "Cái kia tốt, người tựa đi ra ngoài xông a, muốn thời khắc nhớ rõ an toàn của mình. Nếu như mỗi một rồi, một mỗi, gặp được thập bao nhiêu khó khăn rồi. Không ngại lại để cho người mang hộ tín cho ta, ta sẽ đến hỗ trợ."

"Tốt, san san." Lôi Thanh cũng không quay đầu lại mang theo Tả Thiên Thiên lên mã, thấp giọng ni non một câu: "Ta không dám quay đầu lại, ta sợ, sợ ta nhìn vào người con mắt ta đi không được. San san, bảo trọng. Giá ~"

Hai chân thúc vào bụng ngựa, Ô Chuy hiểu ý phía dưới, hí dài một tiếng, vung ra chân bỏ chạy.

Chạy vài chục trượng về sau, Lôi Thanh trong nội tâm hơi thả lỏng thoáng một phát, đánh đấm lòng lau một cái mồ hôi lạnh. Khai, hay nói giong. Cuối cùng giữ được tánh mạng rồi. Tuy nhiên như thế lừa gạt nàng, Lôi Thanh trong lòng cũng là áy náy không thôi. Nhưng là, chính mình đến một lần tánh mạng quan trọng hơn, thứ hai, cũng quả thực không cam lòng bây giờ trở về đi kết hôn, sau đó qua cái loại này khổ bức đồng dạng thời gian.

Dùng Lôi Thanh duyệt vô số người kinh nghiệm đến xem, Ngu San San bề ngoài nhìn như tuy nhiên nhu nhược, lại biết được nữ tử truyền thống. Nhưng kì thực ngoài mềm trong cứng, tính tình liệt, lại có chủ kiến. Hai người thật muốn sinh hoạt chung một chỗ, sợ là mình sẽ bị dạy dỗ thành vợ quân nghiêm.

Bất quá, Lôi Thanh cái kia lời nói cũng là ba phần giả bảy phần thực. Nếu như mình thật sự ở bên ngoài xông ra chút ít trò đến, một ngày kia áo gấm về nhà, đã đến đề đồ về sau, sẽ không có thể khó đi chủ động truy nàng thoáng một phát. Bởi vì khi đó thân phận của mình địa vị đều bất đồng, kết hôn về sau, cũng sẽ không bởi vì địa vị vấn đề mà thủy chung bị nàng cười.

Ngay tại Lôi Thanh nghĩ ngợi lung tung, tức may mắn tánh mạng được bảo vệ, lại tự giác có chút thẹn với Ngu San San thời gian. Nàng ở phía sau dùng đầu khí chắn ra một câu: "Đừng rồi, Lôi Thanh. Thiếu chút nữa quên nói cho người biết, người đến kinh thành là tìm không thấy của ta. Nếu như muốn tìm ta, sai người đưa tin đi Nguyệt Hàn Cung."

"Nguyệt, Nguyệt Hàn Cung?"

Vừa nghe đến cái tên này, Lôi Thanh chên lệch chút ít theo trên lưng ngựa té xuống. Khai, nói đùa gì vậy? Ngu San San dĩ nhiên là Nguyệt Hàn Cung đệ tử? Sẽ không như vậy trùng hợp a...

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Lão bà của ta là mỗ mỗ mỗ

Chương 86: Lão bà của ta là mỗ mỗ mỗ

Bất quá, nói xong câu này. Ngu San San tựa hồ hay vẫn là không thể nào yên tâm, lại dùng đầu khí chấn động ra một câu: "Lôi Thanh, ngươi muốn ở bên ngoài đánh không lại người khác. Tự bảo tên của ta. Không, báo cha ta danh tự, hoặc là ta sư tôn Lãnh Nguyệt Vũ danh tự. Rất nhiều người đều cho chút ít mặt mũi, lưu ngươi một mạng."

Lãnh, Lãnh Nguyệt Vũ!

Nằm ở trên lưng ngựa Lôi Thanh, triệt để choáng váng. Cái này, việc này như thế nào hội trùng hợp thành như vậy? Nãi nãi, đây là sinh hoạt hay vẫn là ghi Truyền Kỳ tiểu thuyết à? Có cái này tất yếu sao?

Lôi Thanh quả thực không cảm tưởng giống như, nếu như mình đồng thời xuất hiện tại Lãnh Nguyệt Vũ cùng Ngu San San thầy trò trước mặt, sẽ là cái dạng gì tràng cảnh, cái dạng gì kết cục?

Còn có, Ngu San San ngài bà cô cũng thật sự xem đề mắt ta rồi. Đánh, đánh không lại người khác còn muốn ghi danh chữ? Chẳng lẽ, loại chuyện này chính mình thật có thể làm ra được sao? Một khi đánh nhau không phải người đối thủ, tự ngang ngược can rờ mà nói, dựa vào, tiểu tử ngươi dám chém ta? Vợ của ta là ai ai ai, vợ của ta cha nàng là ai ai ai, vợ của ta sư phó của nàng là ai ai ai. Của ta nhân tình là ai ai ai.

Nếu thật là như vậy, mình còn có cái gì uy danh đáng nói? Đã sớm danh dự sạch không, đi tới chỗ nào bị người chê cười ở đâu rồi.

Lôi Thanh khoe miệng thẳng phát khô.

"Ha ha ha." Nhấn nhẹn cả buổi Tà Thiên Thiên, rốt cục nhẹn không được ôm Lôi Thanh eo nở nụ cười, cười đến rất là thoải mái: "Cười, chết cười ta rồi."

Tự nhiên là đập lấy Lôi Thanh hòng sủng lên, tức giận quay đầu lại nói: "Tiểu tiểu nha đầu, ngươi ngứa da đúng không? Dám chê cười ta?"

"Khanh khách, ta loại này không có căn không có ngọn nguồn ở nông thôn tiểu nha đầu có thể không dám chê cười ngài lão nhân gia. Lão bà của ngươi thế nhưng mà Ngu San San a! Nàng có một cái nội các thủ phụ phụ thân, một cái Kiếm Thánh sư tôn." Tà Thiên Thiên dí dỏm thề lưỡi, vỗ vỗ vừa mới bắt đầu phát dục bộ ngực nhỏ, một bộ bị sợ hãi bộ dáng: "Vạn nhất ngươi quay đầu lại cùng con đầu một cáo trạng, thôi cái gối đầu phong cái gì. Ta con bé này còn không bị người chém vào mình đây thương tích, năm mạo không được đầy đủ à?"

Lôi Thanh một đầu hắc tuyến, cảm giác mình quả thực chính là một cái khổ bức, uy danh mất sạch, liền Tà Thiên Thiên cái tiểu nha đầu này cũng có thể thỏa thích cười nhạo mình, còn không thể phản bác.

"Này này, Lôi ca ca, ngươi sẽ không thật sự muốn đợi công thành danh toại sau trở về truy Ngu San San a?" Tà Thiên Thiên thấy hắn giữ im lặng, cũng là không khỏi có chút ân cần hỏi han.

"Đó là đương nhiên, nam nhân nói lời nói được chắc chắn. Tuy nhiên ta mới vừa rồi là vì giữ được tánh mạng bắt đắc dĩ ra hạ sách này, bất quá, đã đáp ứng nàng làm được sự tình, tự nhất định sẽ đi thực hiện." Lôi Thanh sắc mặt đứng đắn nói: "Tự nhiên, nàng có nguyện ý hay không tiếp nhận ta, tự là một chuyện khác nữa rồi."

"Cái kia, ta đây làm sao bây giờ?" Tà Thiên Thiên chu cái miệng nhỏ nhắn, hai mắt thật to có chút ngập nước: "Lôi ca ca ngươi muốn Thiên Thiên bội tình bạc nghĩa hử?"

"Ngươi?" Lôi Thanh quay đầu lại mắt liếc nàng, nhìn nhìn nàng đây chẳng qua là có chút phồng lên bộ ngực nhỏ, nhếch miệng nói: "Đừng nói giỡn, cho dù chơi bội tình bạc nghĩa xiếc, cũng phải nhường ta có loạn ** mới được."

"Xấu Lôi Thanh, thối Lôi Thanh." Tà Thiên Thiên ô ô kêu lên, ôm eo của hắn, hung hăng bám véo một bả, biau môi, mắt nước mắt lưng tròng: "Ngươi đã biết rõ khi dễ ta, ghét bỏ ta. Rõ ràng là tại Ngụ ty ty chỗ đó ăn hết ghen, quay đầu lại sẽ đem oán khí rơi tại trên đầu ta."

"Ha ha, xem đem ngươi nhanh chóng." Lôi Thanh cười mở cười lớn nói: "Trêu chọc ngươi chơi kia mà đâu rồi, nhà của ta Thiên Thiên thế nhưng mà cái khó được tiểu mỹ nhân. Chỉ bất quá bây giờ còn nhỏ, trưởng thành khẳng định mê chết rất nhiều người. Đi một chút, chúng ta được gia tốc thoát một phát, đi trước Trung Châu thiết thành thiết kỵ đoàn tìm ta Hạ Hầu bá phụ, chờ ta thăng bằng gót chân về sau, cho ngươi thêm hồi Vạn Gia Bảo, cũng hơi chút an tâm chút ít."

Lôi Thanh cũng là muốn qua, tại đây khoảng cách Vạn Gia Bảo cùng thiết kỵ đoàn khoảng cách không sai biệt lắm, nhưng thực sự không phải là cùng một cái phương hướng. Tiễn đưa Tả Thiên Thiên chuyện đi trở về tỉnh, hẳn tất nhiên là một mực nhớ tại trong lòng.

Chỉ có điều Lôi Thanh cũng cẩn thận cân nhắc qua, chán nản chết mất Tả lão gia tử, vì cái gì cần phải đến chính mình sau khi chết, mới bắt đầu đi lại để cho chính mình mang Thiên Thiên đi Vạn Gia Bảo? Lúc trước, hẳn đến tốt cùng gặp cái gì cừu gia, một thân cường đại tu vi bị phế, bị ép trốn đến Thiên Lam một cái tiểu sơn thôn ở bên trong ẩn cư?

Hắn thì tại sao, lúc trước không trực tiếp mang theo Thiên Thiên chạy đến Vạn Gia Bảo đi đầu nhập vào Thiên Thiên nãi nãi? Nàng nãi nãi đến tốt cùng là Vạn Gia Bảo vị nào? Phải chăng có được tuyệt đối quyền uy, cũng hoặc là chỉ là một cái không quyền không thế người không có phận sự?

Đây hết thấy, đều bởi vì Tả lão gia tử bị chết quá nhanh, không kịp giao đại mà để lại đủ loại về lo lắng bí ẩn. Tiễn đưa Thiên Thiên trở về, tuy dễ dàng. Nhưng nàng phải chăng có thể tại đầu đó qua rất khá, đạt được tốt lắm chiêu cố? Dem nàng ở lại cái kia, có thể hay không bị người khi dễ đợi một chút.

Tả Thiên Thiên đối với Lôi Thanh, thế nhưng mà có ân cứu mạng, lại nhiều lần đồng sanh cộng tử, tương vịn giữ lẫn nhau một đường gian nan đi đến bây giờ. Giữa hai người cảm tình kỳ thật đã thập phần thâm hậu. Lôi Thanh cũng phi thường quan tâm nàng.

Có thể nói, nếu như găng phải tại Lôi Thanh trong suy nghĩ đem không phải thân nhân nữ tính đập một cái trọng yếu trình độ danh sách, hiện tại Tả Thiên Thiên tuyệt đối nổi tiếng đệ nhất. Cho dù là Ngu San San, Lãnh Nguyệt Vũ, tại Lôi Thanh trong lòng cũng là muốn thấp hơn Tả Thiên Thiên.

Bởi vậy, Lôi Thanh là một vạn cái không muốn tiểu nha đầu đã đến Vạn Gia Bảo về sau, chịu khổ bị liên lụy, còn muốn tao ngộ nguy hiểm cái gì. Bởi vậy, mặc dù là thật sự muốn đem nàng đưa đi Vạn Gia Bảo, cũng phải trước khi toàn bộ âm thầm điều tra rõ ràng mới có thể làm.

Nếu là mù quáng vội vàng làm việc, vô cùng có khả năng hại nha đầu kia.

Cho nên, Lôi Thanh hay vẫn là quyết định trước mang theo Tả Thiên Thiên tại bên người, chờ đứng vững gót chân, có chút thế lực cùng thực lực về sau, làm tiếp bước tiếp theo ý định cùng cử động.

Cuối cùng thoát khỏi Ngu San San về sau, Lôi Thanh chở Tả Thiên Thiên một đường đi dự đoán an bài tốt một chỗ vắng vẻ thôn trang nhỏ bên ngoài cũ nát phòng nhỏ. Tại một chỗ nhà dân ở bên trong, Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên cải trang cách ăn mặc một phen.

Bởi vì đã sớm đã làm chuẩn bị bài cùng chuẩn bị, chỉ là cá biệt thời cơ sau. Lôi Thanh cái kia coi như anh tuấn tiêu sái bề ngoài tự nổi lên thiên biến hóa lớn, một bộ có chút cự, lại giặt rửa được sạch sẽ cầm bảo, có chút nhô lên bụng nhỏ nạm. Có lẽ bởi vì Tâm lực tiêu tụy, đã có chút hoa râm tóc cùng nếp nhăn nơi khóe mắt.

Lại để cho người xem xét phía dưới, đã biết rõ đó là một đã từng phú quý qua, nhưng hiện tại đã gia đạo sa sút chán nản đại thúc.

Về phần Tả Thiên Thiên, thì là biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái trên đầu trát lấy hai cây bím tóc, mọc ra tàn nhang tiểu nha đầu. Tuy nhiên thanh xuân, nhưng không tốt lắm. Sắm vai, hiển nhiên là vị kia thất ý đại thúc nữ nhi.

Bảo mã Ô Chuy, tắc thì cũng bị Tả Thiên Thiên "Chai vượt cách ăn mặc" một phen, đã trở thành một thót tạt mao bệnh chốc đầu mã. Trên người bộ lông xoắn xuýt, đông ngốc một khối, tây nát một đống. Ngoại trừ coi như cường tráng bên ngoài, ở đâu còn có nửa điểm bảo mã thần tuấn, hẳn được so với cái kia kéo xe mã còn thảm.

Tả Thiên Thiên tại thích khách một đường rất có thiên phú, cố gắng là từ nhỏ đã bị qua gia gia hữu ý vô ý bồi dưỡng, có lẽ kế thừa lão nhân gia ông ta thích khách thiên phú. Tóm lại, nha đầu kia đối với sở hữu thích khách chỉ đạo, tiếp xúc thượng thủ cực nhanh.

Như là điều tra, truy tung, phản truy tung, bầy rập các loại năng bản thân am hiểu đừng nói rồi. Liền dịch dung trang điểm thuật, đều học được rất nhanh. Dịch dung trang điểm, đối với thích khách mà nói là một môn cực kỳ trọng yếu chương trình học. 《 thích khách tâm kinh 》 bên trên, có đại độ dài dạy bảo cùng kinh nghiệm.

Tả Thiên Thiên đối với cái này cũng là hào hứng dầy vô cùng, học được rất nhanh. Cái này không, hiện tại đã dùng được gặp.

Lôi Thanh chưa từng có xem nhẹ Lý thị thương hội qua, cũng sẽ không ngây thơ đến cho rằng Lý thị thương hội có thể sẽ đối với cái này sự tình nhẹ nhàng vạch trần, chịu để yên. Hoàn toàn trái lại, hẳn cực độ coi trọng Lý thị thương hội.

Tuy nói bởi vì tạm thời Lý Bảo Bảo hành tung không rõ, vừa muốn bận tâm đến thanh danh, thật không dám hiển nhiên điều tra đuổi bắt. Nhưng vùng trộm điều tra theo dõi, tất nhiên tránh không được. Chỉ cần phải đợi thời cơ chín muồi, đợi đến Lý Bảo Bảo sau khi thoát hiểm, tự vô cùng có khả năng âm thầm thò ra độc xà răng nanh, hung hăng địa cho Lôi Thanh đến bên trên một ngụm.

Cho dù Lý thị thương hội cần giữ, không chủ động ra tay đối phó Lôi Thanh. Vốn lấy Lý thị thương hội thế lực cùng lực ảnh hưởng, dù là chỉ cần hơi chút ám chỉ thoáng một phát, nổ bĩu môi. Sẽ gặp có vô số người nguyện ý ra tay để đối phó Lôi Thanh, bản Lý thị thương hội một cái không tề nhân tình.

Lôi Thanh cũng không muốn vợ vét tài sản tiền tài đã đến tay, còn chưa kịp tiêu hết đâu rồi, ngay tại Lý thị thương hội tính toán phía dưới, đi đòi nhà ma, chí khí không thù thân chết trước. Vậy thì thật sự là quá khổ ép.

Chương 87: Ngu San San bộc phát

Chương 87: Ngu San San bộc phát

"Cái gì, ngươi nói cái kia họ Lô chính là tại lừa gạt ta?" Ngu San San còn đắm chìm tại Lô Thanh cái kia một phen đồ ngon đồ ngọt bên trong, cái gì như là Nữ Thần a, cửu thiên tiên nữ các loại. Còn thỉnh thoảng nghĩ đến, chờ hắn công thành danh toại về sau, sẽ như thế nào áo gấm về nhà đến truy cầu chính mình. Vừa nghe đến An Phi Phi, lúc này như là Ngũ Lô Oanh Đình, sừng sờ ở sáng khoải trăng.

Bộ dạng này có chút ngây thơ ngăn người bộ dáng, bị thật vất vả nắm đã từ biệt đuôi ngựa An Phi Phi tìm tới đến sau. An Phi Phi trong nội tâm cả kinh, thầm nghĩ Ngu đại tiểu thư không phải là trúng tà a?

Tuy nói hai người địa vị thực lực, đều rất có khác biệt, nhưng giữa hai người ở chung lâu rồi, vẫn còn có chút quan hệ cá nhân.

Luân phiên ép hỏi lời nói khách sáo phía dưới, Ngu San San rốt cục thẹn thùng cuống quýt nhả ra chuyện đã trải qua.

"Ách, không dám nói hoàn toàn là ở hồng ngươi, nhưng Lô Thanh giữ được tánh mạng vứt bỏ ý đồ của ngươi là khẳng định." An Phi Phi lắc đầu, đối với Ngu San San một bộ đồng tình nói: "San San, ngươi tuy nhiên rất thông minh, cũng rất mạnh đại. Có thể ngươi từ nhỏ ngay tại Nguyệt Hàn Cung lớn lên, không có trải qua cảm tình cùng ngăn trở. Bị tên khốn kia tiểu tử một phen đồ ngon đồ ngọt hồng được đầu óc choáng váng, đã ở hợp tình lý. Ngươi muốn a, cái kia họ Lô tiểu tử vốn là cái lang thang ăn chơi thiếu gia, cái dạng gì phong hoa tuyết nguyệt chưa thấy qua à? Ngươi cho dù lớn lên lại dung mạo như thiên tiên, cho dù thật sự là hắn thích ngươi, cũng sẽ không giống cái chưa thấy qua nữ nhân ngọc từ đồng dạng, bị ngươi mê được thần hồn điên đảo, muốn chết dục sống."

Như là một đạo tiếng sấm giống như, tại Ngu San San trong đầu nổ lên. Sắc mặt trở nên trắng bệch mà mảnh mai vô cùng: "Hắn, hắn sao, sao có thể như vậy gạt ta? Hắn đã từng nói qua, chờ công thành danh toại về sau, hội nỡ mảy mảy mặt trở lại truy cầu của ta, sau đó lấy ta."

"San San, ta xem hắn ngược lại cũng không phải cố ý muốn gạt ngươi." Lúc này không phải trên chiến trường, An Phi Phi thể hiện ra nhà bên thiếu phụ giống như sẵn sóc cùng ôn nhu, nắm cả Ngu San San run rẩy không thôi bà vai ôn nhu nói: "Cái này họ Lô tiểu tử, mặc dù có chút lang thang, nhưng cũng không giống là cái nói không giữ lời thế hệ. Có lẽ, chờ hắn thật sự công thành danh toại về sau, hoàn toàn chính xác hội trở lại để đồ tìm ngươi."

Ngu San San thân thể mềm mại khẽ run, đã trầm mặc một lát.

Sau một hồi khá lâu, trắng bệch khuôn mặt mới khôi phục chút ít nhan sắc. Thi thảo tự nói nói: "An Phi Phi, ngươi nói ta là nên tin tưởng đâu này? Hay vẫn là không nên tin tưởng?" Ngũ diệu bên trong, nói không nên lời âm thầm mê mang.

"Mặc kệ tin hay không, ngươi đều được làm tốt chính mình." An Phi Phi như là nhà bên thiếu phụ giống như tự nhiên cười nói: "Ngươi là Ngu San San, ngươi có như là công chúa giống như địa vị, lại xa so công chúa tự do. Như sấm thanh tiểu tử thói kia theo như lời, ngươi lại có như là cửu thiên tiên nữ bên ngoài. Đúng rồi, ngươi còn có một Thánh giai sư tôn, bối cảnh chi thâm hậu, tiền có người có thể cùng ngươi so sánh với. Dù là đã ngoài đều không nói, chỉ cần dựa vào chính ngươi một thân vũ lực, một đời tuổi trẻ bên trong, chỉ sợ hắn hữu địch thủ rồi."

"An Phi Phi, ý của ngươi là?" Ngu San San cái kia âm thầm con mắt bắt đầu có chút tỏa sáng.

"Nói ngắn lại, giống như ngươi vậy thiên chi kiều nữ, là sẽ không khuyết thiếu ưu tú nam tử truy cầu, sẽ chỉ làm bọn hắn tự ti mặc cảm, ngươi cần gì phải bị Lô Thanh tổn thương như thế tiểu tụy?" An Phi Phi ôn nhu an ủi không thôi.

"Không, kỳ thật, thẳng đến ta đầu thương đâm vào hắn trong lòng đích trong nháy mắt đó ta biết ngay." Ngu San San vậy đối với tình mâu, lóe ra một tia quật cường chi sắc, thờ dài nói: "Chỉ sợ, thân thể của ta tâm, đã cho không dưới người khác."

"Cái kia cảm tình rất tốt, ngươi thì càng có lẽ đem mình sống ra đặc sắc đến." An Phi Phi khẽ nở nụ cười, cổ vũ nói: "Cái kia họ Lô tiểu tử không phải nói có dã tâm chí khí muốn thực hiện sao? Ngươi cũng có thể đi làm chuyện ngươi muốn làm, ngươi muốn so với hắn làm càng mạnh hơn nữa, lợi hại hơn. Bất luận là tại phương nào mặt, đều hung hăng ngăn chặn hắn. Đến lúc đó, hảo hảo khí khí tiểu tử kia, xem hắn còn sao dám can rờ, lại để cho hắn ngoan ngoãn địa đối với ngươi cúi đầu xưng thần. Cũng muốn lại để cho hắn hiểu được hiểu được, chúng ta những này làm nữ nhân, tuyệt đối không phải hắn muốn như thế nào vượt ve tựu như thế nào vượt ve."

"Ý kiến hay." Ngu San San thoáng cái phảng phất tìm được người rồi sinh mục tiêu giống như, bốc cháy lên hùng hục ý chí chiến đấu, tinh trong mắt một lần nữa tỏa sáng ra mê người sáng rực, thấp giọng nỉ non nói: "Lô Thanh, ngươi chờ... Ta sẽ cho ngươi biết, lừa gạt ta Ngu San San kết cục."

Một đường dựa theo kế hoạch làm việc Lôi Thanh, nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình cái kia một phen kế thoát thân, hội chính thức chiêu chọc giận Ngu San San. Do đó, cũng làm cho Ngu San San bước về phía một cái thỉnh thích bất đồng nhân sinh.

Lúc này Lôi Thanh, lại là thuận lợi lợi dụng trang điểm chi thuật, tránh được Lý thị thương hội đã rắc khắp nơi phản đồng hoặc sáng hoặc tối tai mắt, đã tới kế tiếp dự thiết ân thân địa điểm.

Lý thị thương hội cũng không phải là cái gì đơn giản mặt hàng, Lôi Thanh cũng là tự nhận là cho dù lại chú ý cẩn thận, nhiều hơn nữa hoa mắt bố trí, cũng là phải.

Hắn cái kia chút ít dưới trướng, đã dựa theo trước kia kế hoạch xuất phát. Tuy nói trên lý luận mà nói, Lý thị thương hội không quá sẽ để ý những cái kia son tặc xuất thân cường đạo.

Có thể tại đã mất đi Lôi Thanh tung tích về sau, nhất định sẽ đem bộ phận ánh mắt cùng chú ý lực, đặt ở Lôi Thanh những cái kia dưới trướng trên người. Lôi Thanh cũng không có ngốc đến, nói cho những cái kia phân tán hành động hắc kỳ binh mục đích thực sự địa phương. Mỗi một đội nhân mã bên trong, chỉ vẹn vẹn có một người biết được trạm thứ nhất chỗ mục đích, người này còn không phải đội trưởng.

Dù cho đã đến trạm thứ nhất chỗ mục đích về sau, hắc kỳ binh nhóm sẽ chỉ ở trạm thứ nhất đạt được tiếp theo đứng tin tức. Căn cứ Lôi Thanh bố trí, toàn bộ Hắc Kỳ Quân hội phân thành mười cái tiểu đội, mà từng tiểu đội đều sẽ không ngừng trang điểm, đầy liên minh không mục đích gì chạy trốn. Dù là vùng không thoát Lý thị thương hội ánh mắt, ít nhất cũng không có khả năng lại để cho Lý thị thương cũng tìm được Lôi Động việc này mục đích thực sự. Ít nhất, bảo đảm Lý Bảo Bảo an toàn trước khi, bọn hắn chắc chắn sẽ không đối với hắc kỳ binh làm ầu.

Chính là vì chuẩn bị làm ra phức tạp như vậy kế hoạch cùng lui lại tuyến đường, Lôi Thanh mới có thể dùng một tháng thời gian đi tiến hành kế hoạch cùng bố trí.

Không nói Lôi Thanh dưới trướng hắc kỳ binh như thế nào lui lại. Đơn nói Lôi Thanh cái này đầu tuyến, cũng là trải qua tỉ mỉ kế hoạch. Bởi vì cần sớm đạt tới mục đích địa tiến hành bố trí, Lôi Thanh lựa chọn tuyến đường so sánh trực tiếp.

Như thế nào tránh đi Lý thị thương hội sao chịu được xung tình la mạt bố ánh mắt, cái kia chính là muốn thí nghiệm cứu Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên bốn sự. Cũng may Lôi Thanh trước khi, đã suy tính quá nhiều lần, tuy nói không có khả năng đạt tới không sợ hờ tỵ nào, có thể đình đầu dù sao nắm giữ có lợi thế đánh bạc, cái kia chính là Lý Bảo Bảo người này chất.

Lý thị thương hội bên kia nằm mơ cũng không nghĩ tới, Lôi Thanh hội có lá gan mang theo Lý Bảo Bảo cùng tiến lên đường. Bởi vì chỉ cần được một cái sơ sẩy, sẽ gặp lại để cho Lôi Thanh kiểm cũi ba năm thiêu một giờ.

Nhưng Lý Bảo Bảo bản thân so sánh phối hợp Lôi Thanh kế hoạch, vậy thì khác nói, theo thứ hai chỗ ẩn nấp đi ra sau. Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên, lại là biến hóa nhanh chóng.

Lôi Thanh biến thành một cái bộc phát khí tức mười phần quy hương thương nhân, uốn cái bụng phệ, trên đầu ngón tay mang đầy đủ Kim Toàn chiếc nhẫn, trong cổ dây chuyền vàng thô giống như đầu ngón út có liều mạng.

Mà Tả Thiên Thiên lại thành cái đáng thương khổ bức tiểu nha hoàn, cả ngày bị cái kia nùng trang điểm mặt, một lượng Phong Trần khí tức, phảng phất từ kỹ viện ở bên trong chuộc đồ đến bà chủ sai sử đến sai sử đi, nếu không chịu lấy tận ngôn ngữ trách móc nặng nề, còn phải cho tâm tư đồ kị mười phần bà chủ tại mảnh trên cánh tay véo a véo a. Một bộ ác độc tâm địa ghen phụ bộ đáng.

Cái này quy hương thương nhân, có xa phu lái xe ngựa, còn tựa hồ mướn một đội vượt qua đao mạng kiếm, mặt mặt dữ tợn người vạm vỡ sung làm hộ vệ.

Coi như là đánh chết Lý thị thương hội cái kia chút ít ánh mắt, cũng tuyệt đối không thể tưởng được cái kia hoa cảnh chiêu triển, trên mặt lau dày đặc phấn lót, bờ môi bôi giống như ăn nhân yêu tinh tựa như bà chủ, vậy mà sẽ là Lý thị thương hội cái kia dụ dàng nhĩ nhĩ, tài mạo song toàn thiên kim đại tiểu thư Lý Bảo Bảo.

Cái kia một khung chạy nhanh tại trên quan đạo, lung la lung lay trong xe ngựa. Lôi Thanh cái này khéo miệng có một khóa mang mao nốt ruồi địa chủ gia, chính thoải mái dễ chịu nằm ở dày đặc lông dê trên nệm, hưởng thụ lấy cái kia điểm đậm đáng yêu, đau khổ tiểu nha đầu bóc lột đến bỏ đào. Một bộ bình yên tự nhiên, có chút thoải mái nhà giàu mới nổi lão gia bộ dáng.

Nằm nghiêng tại cách đó không xa "Bà chủ", thấy tức giận nùng nịu một tiếng, dùng cùng nàng bề ngoài cực không tương xứng thanh thúy thanh âm dễ nghe nói: "Này này, họ Lôi, người thiếu tại đâu đó giả đùa giỡn thực làm khi dễ Thiên Thiên. Nơi này là trong xe, cũng không người bên ngoài tại. Thu hồi người cái kia phó lại để cho bốn tiểu thư buồn nôn nôn mửa biểu lộ được không? Thật đúng là đem mình làm không có phẩm vô lương nhà giàu mới nổi?"

"Tiểu Đào Hồng, người bây giờ thế nhưng mà ta Triệu lão gia mới từ thanh lâu kỹ (nữ) trong trại chuộc đồ đến vợ lẽ." Lôi Thanh liếc mắt, một bộ lười biếng nói: "Dùng một phần nhỏ cái loại này khẩu khí cùng nhà của người ăn công lão gia nói chuyện, mau tới đây cho nhà của người lão gia đầm bóp chân, xoa xoa vai."

Chương 88: Lôi hệ Hoàng Kim tinh hạch

Chương 88: Lôi hệ Hoàng Kim tinh hạch

"Người người người, tìm đường chết à?" Lý Bảo Bảo tức giận đến thân thể mềm mại thẳng run, tức giận thò tay hướng hán nhéo một cái, hờn dỗi cuống quýt dậm chân nói: "Họ Lôi, ai bảo người tự chủ trương cho ta gọi là Tiểu Đào Hồng hay sao? Tốt tục tăng khó nghe danh tự."

"Không thích Tiểu Đào Hồng à? Như vậy, Xuân Hoa, Thu Cúc, Đông Mai, người tùy tiện chọn một a." Lôi Thanh lão thần khắp nơi rất an tâm ăn lấy Tà Thiên Thiên thon dài bàn tay nhỏ bé nhặt ra bồ đào, nửa đóng lại mắt nói: "Còn có, đừng có lại dậm chân rồi, trên mặt bôi phấn đỏ nhanh roi sạch rồi."

"Hừ, Lôi Thanh, người đây là ra cái quỷ gì chứ ỷ?" Lý Bảo Bảo biết rõ lại cùng hán sinh khí xuống dưới, cái kia thuần túy là tự tìm không thoải mái. Tức giận bắt mấy hạt bồ đào ăn tương khời đèn: "Coi như là cái trang cách ăn mặc, dùng được ăn mặc được như vậy tục tăng không chịu nổi sao? Người có phải hay không cố ý khi dễ ta, để cho ta sắm vai cái cái kia, muốn chiếm ta tiện nghi kia mà?"

"Khục khục, Tiểu Đào Hồng, phiền toái người mời nghiệp điểm được hay không được?" Lôi Thanh nửa nằm nhếch lên chân bắt chéo, đem bồ đào từ nhà tại Thiên Thiên phần nộn trong lòng bàn tay: "Người xem xem người ta Thiên Thiên, tuy nhiên năm tuổi nhỏ, lại kính cương vị sự nghiệp tình ái, diễn cái gì như cái gì! Còn nói cái gì ta chiếm người tiện nghi, ta thật có lòng chiếm người tiện nghi, đã sớm cho người kiến thức kiến thức cái gì gọi là Bá Vương ngành thương cung rồi. Đáng chơi ra nhiều như vậy bịp bợm sao? Hơn nữa, vốn lần này chạy trốn kế hoạch, căn bản sẽ không nghĩ tới muốn dẫn người tham dự, là người cần phải khóc hô hào gia nhập chúng ta hàng ngũ cùng đi. Cũng đừng sợ đảo lâm đầu rồi, tự giận dỗi rồi. Ảnh hưởng nhiều không tốt? Thiên Thiên, người nói có đúng hay không?"

"Đa tạ gia tán dương, kia buổi tối có phải hay không muốn nô tài thị tẩm à?" Tà Thiên Thiên đối với Lôi Thanh vút ra cái có chút Tiểu Kiều mỉa mai ánh mắt. Bất đầu dùng một đôi mềm mại không xương bàn tay nhỏ bé, giúp hán từng khời gân cốt đến.

"Đi đi, thiếu thêm phiền." Lôi Thanh sợ tới mức một lần lông lóc bò lên, tức giận trừng nàng liếc.

"Sợ cái gì? Ta giúp người liệu qua bao nhiêu lần bị thương, trên người cái đó một chỗ ta chưa thấy qua à?" Tà Thiên Thiên bị ghét bỏ cái miệng nhỏ nhắn thẳng tít, đều có chút mất nước mắt lưng tròng: "Khi đó người không chê ta, nhưng bây giờ đến ghét bỏ ta, rõ ràng là đã có nhân vật mới quên người cũ."

"Cái gì nhân vật mới người cũ." Lôi Thanh trừng trừng mắt, trên khuôn mặt của nàng ngất một bà: "Thiếu tại đâu đó nói hưu nói vượn."

"Ta nào có nói vậy à?" Tà Thiên Thiên ngập nước mắt to ứa khuất liếc qua Lý Bảo Bảo: "Hiện tại gia ngài đã có Đào Hồng tỷ, tự ghét bỏ nô tài liễu yếu đào tơ rồi."

"Này này, người ở đâu có liễu yếu đào tơ à nha?" Lôi Thanh cười ha ha nói: "Một cái còn không có phát dục tiểu nha đầu, liền bỏ liễu đều không tính là, rõ ràng tự là vật liệu gỗ có tư thế."

"Ca ca thú vị, ca ca xấu. Ta và người liễu mạng." Tà Thiên Thiên duỗi ra móng vuốt, lộ ra đáng yêu răng nanh, hờn hển hướng hán chụp một cái đi.

"Ha ha, vui đùa vui đùa." Lôi Thanh ha ha cười trốn được Lý Bảo Bảo sau lưng: "Tiểu Đào Hồng, hay vẫn là người nghe lời nhu thuận, cũng thích người a. Giúp người gia lão gia dọn dẹp cái này không nghe lời tiểu nha đầu."

Lý Bảo Bảo tròn trắng mắt tốt không chê nói: "Thiếp thân dung tư tục phẩn, không đảm đương nổi gia ưa thích. Thiên Thiên, dùng sức trao hán, cắn hán. Dù sao hán da dày thịt tháo được vô cùng." Rất không có nghĩa khí hướng bên cạnh nghiêng thân thể, lại để cho Thiên Thiên đi qua.

"Ồi. Tiểu nãi nãi người thật đúng là cong à?" Lôi Thanh kêu thảm thiết một tiếng: "Cái này móng vuốt, chắc chắc, so mặt sẹo đầu lang còn sắc bén. Tiểu Đào Hồng, người thật đúng là thấy chết mà không cứu được à? Cắn chết ta, ai buổi tối giúp người chặn âm ồ à?"

Nhắc tới khời chặn âm ồ, Lý Bảo Bảo khí tự không đánh một chỗ đến, một vòng đồ thăm lan tràn đã đến cổ trên căn, cũng là hùng hổ nhào tới: "Họ Lôi, cùng ta người thể bất lưỡng lập."

"Ồ ơ, thủ tiết người muốn thủ tiết rồi, Triệu lão thái gia không được."

Hộ vệ tại bên ngoài một đám tử sung làm hộ vệ, tự nhiên là Lôi Thanh một ít dòng chính thân vệ rồi. Do đội trưởng Miêu Nhân Kiệt, đội phó Lí Tam bá cùng Dương Thiết Sơn ba cái Hắc Thiết, cộng thêm sáu cái tinh nhuệ tạo thành đội ngũ.

Dựa vào Lôi Thanh mị lực cùng nhân cách, lần lượt sự tình sau. Hiện tại toàn bộ Hắc Kỳ Quân đều muốn hán coi là thần tượng, thậm chí đạt đến sùng bái mù quáng tình trạng.

Đã nghe được trong xe ngựa, Lôi Thanh loáng thoáng truyền đến tiếng kêu gọi. Một đám tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng bọn tiểu tử, nhao nhao giúp nhau lộ ra ngẫm hiểu lẫn nhau ánh mắt. Thầm nghĩ thiếu tướng quân không hổ là thiếu tướng quân, liền ở trên xe ngựa đều có thể khiến cho như vậy này.

Ba người cười đùa một phen sau mới ngừng lại được, Lôi Thanh về mặt rất được thương, biểu lộ rất u oán liếc qua các nàng: "Đến, chúng ta nói chút ít chuyện đứng đắn tình. Lúc này đây, biểu hiện ra xem chúng ta bố trí tốt như thành công rồi, bất quá, Lý thị thương hội chính là Thương gia xuất thân, thương nhân nha, am hiểu nhất đúng là giao quyết."

"Này này, họ Lôi ngươi đừng đem ta không tồn tại à?" Lý Bảo Bảo tức giận trừng mắt nói: "Ta thế nhưng mà Lý thị thương hội người, nào có ngươi như vậy đang tại hòa thượng mặt nắng con lừa trọc hay sao?"

"Không, ngươi bây giờ là tù binh của ta. Lý Bảo Bảo, ngươi nói đừng cha ngươi Lý cần long bồn sự, nhìn ra được chúng ta lần này bố trí sao?" Lôi Thanh đối với nàng vứt ra cái mỉa mai.

Chỉ là hần sau khi hóa trang bộ dáng, thật sự không làm người khác ưa thích, thực tế khoe miệng cái kia mang Đinh râu. Lại để cho cái kia cái mỉa mai nhân muốn nhiều hèn mọn bi ối thì có nhiều hèn mọn bi ối.

Lý Bảo Bảo đối với hần lộ ra cái bị buồn nôn đã đến biểu lộ về sau, cũng là nghiêm túc: "Cha ta từ trước đến nay cơ trí hơn người, ánh mắt đặc biệt, cực kỳ am hiểu thu thập tình báo, từ đó phân tích ra dấu vết để lại. Kỳ thật, ngươi bố trí đã rất hoàn thiện rồi, dự đoán làm rất nhiều công tác. Nhưng cái này cũng không có thể hoàn toàn bài trừ cha ta nhìn thấu ngươi bố trí. Bất quá ngươi yên tâm, cha ta rất thương yêu ta. Cho dù hần khám phá, cũng sẽ biết sợ ném chuột vỡ bình, không dám dùng sức mạnh."

"Vây là tốt rồi, ta thế nhưng mà nghe nói cha ngươi có một tên hiệu gọi kim bàn tính, thật sự chính là theo chưa bao giờ làm lỗ vốn mua bán." Lôi Thanh cười hắc hắc: "Bảo Bảo, không biết ngươi di truyền thiên phú của hần chưa?"

"Lôi Thanh, tôn trọng thoáng một phát trường bối." Lý Bảo Bảo cái này thật là có chút ít tức giận, tức giận nói: "Ta giúp ngươi ghi yêu cầu tiền chuộc trong thư, cho ta cha để lại ám chỉ, hi vọng hần đừng tìm làm phiền ngươi. Nếu như hần đáp ứng, hội đem cái kia miếng tiền chuộc trong yêu cầu Hoàng Kim Yêu thú tính hạch cho ra Lôi hệ. Chỉ cần ngươi lấy được là một quả Lôi hệ Hoàng Kim nội hạch, đã nói lên hần hội dựa theo điều kiện thực hiện lời hứa, ba năm về sau lại đối phó ngươi."

Lôi Thanh sững sờ, nhưng chợt cũng là nghiêm mặt, xin lỗi vừa nói: "Thật có lỗi, Bảo Bảo. Mới vừa rồi là ta nói lỡ, cho ngươi không thoải mái, đến cũng không cố ý. Ta xem trước một chút thoáng một phát trong lúc này hạch thuộc tính."

Hoàng Kim cấp Yêu thú nội hạch thuộc tính năng lượng nội liễm, cần hơi thêm kích phát, mới có thể xác định hần chính thức thuộc tính. Nhưng bất kể như thế nào, bất luận cái gì thuộc tính Hoàng Kim nội hạch, đều là cực kỳ khó được bảo bối. Như Lôi gia, tuy nhiên thực lực cũng không tệ, nhưng muốn làm chút ít Hoàng Kim nội hạch đến, cũng là cực kỳ không dễ dàng.

Loại này cấp bậc tài nguyên, dùng Lôi Thanh trong nhà chỗ gặp phải vị trí, là không thể nào hưởng thụ lấy được. Đoán chừng một đời tuổi trẻ người ở bên trong, thì ra là Lôi Thanh nhị ca Lôi Hồng, mới có cơ hội hưởng dụng một quả nửa miếng Hoàng Kim cấp nội hạch.

Đối với cái này, Lôi Thanh ngược lại là không hề câu oán hận. Thứ nhất là bản thân bá phụ bá mẫu đều cực kỳ yêu thương cưng chiều chính mình, coi như mình ra. Thứ hai, cái này vốn cũng không phải là bất công, mà là bất kỳ gia tộc nào đều làm như vậy, cần tập trung tài nguyên, đẩy ra một cái có thể chấn nhiếp quần hùng thiếu niên tuấn kiệt đi ra, nói cho tất cả mọi người, bốn gia tộc có người kế tục. Hơn nữa người này, bình thường đều là bị chỉ định vì kế tiếp nhiệm người thừa kế.

Lôi Thanh cũng là cùng nhị ca quan hệ, đối với cái này thật đúng là tâm sẽ không đi ghen ghét. Liền chính hần, đều cho là mình nhị ca cường đại lại có thể làm, đối với các huynh đệ tỷ muội lại tốt. Hần tương lai không làm tộc trưởng, ai đảm đương?

Bất quá, những này cũng không có nghĩa là Lôi Thanh đối với Bạch Ngân cấp, thậm chí là Hoàng Kim cấp nội hạch chỉ khát vọng rồi. Đây cũng là hần lần này vợ vết tài sản tiền chuộc, ném thử tính gia nhập một quả Hoàng Kim nội hạch, không nghĩ tới thật đúng là đã đến tay.

Lôi Thanh kích phát Không Gian Giới Chỉ, lấy ra cái kia miếng tắn ra uy nghiêm mà thần bí khí tức Hoàng Kim cấp nội hạch. Loại vật này, phảng phất một quả hoàn mỹ không tỳ vết màu vàng kim óng ánh bảo thạch, xinh đẹp đến cực điểm.

Có chút một kích phát, xì xì xì, lớp ba lớp bốp rất nhỏ tiếng sấm âm thanh cùng một ít điện quang va chạm điện hoa thần nhiên mà lên. Cái này lại để cho Lôi Thanh trong nội tâm cả kinh, không có ngờ tới thật sự chính là Lôi hệ Hoàng Kim cấp nội hạch.

Lập tức, cái kia là có chút mờ mờ qua đã quên. Nguyên lai còn tưởng rằng Lý thị thương hội nhất định sẽ điều tra mình tu luyện công pháp, vì để tránh cho nuôi hổ gây họa, tự không có khả năng sáng khoái cho ra Lôi hệ tính hạch.

"Thứ tốt, thứ tốt a." Lôi Thanh si mê nhìn qua cái kia màu vàng kim nhạt yếu ớt hào quang, một bộ thêm nhỏ dãi bộ dáng.

Chương 89: Ta không muốn làm vương vữu

Chương 89: Ta không muốn làm vương vữu

"Quả nhiên là Lôi hệ Hoàng Kim tinh hạch, phụ thân, phụ thân hẳn xem hiệu ám hiệu của ta sao? ... Thực mắc cỡ chết người." Lý Bảo Bảo gương mặt có chút phát sốt, có chút có tật giật mình giống như nhìn một chút Lôi Thanh. Cũng mất đi hiện tại cái này bức cách ăn mặc, mặt mũi tràn đầy bối đến độ là đầy đặc son phấn, bất kể là Lôi Thanh hay vẫn là Tà Thiên Thiên, đều không có biện pháp nhìn ra nàng khác thường đến.

"Ha ha, đã có cái này miếng Lôi hệ tinh hạch, của ta Bạch Ngân chi lộ ở trong tầm tay." Lôi Thanh đương thật là có chút khó có thể che dấu sự hưng phấn của mình, Thanh Đồng cấp cường giả, chỉ có thể coi là là một cái tiểu cao thủ, có thể ở một ít vắng vẻ ở nông thôn xưng Vương tranh phách. Chỉ có đã đến Bạch Ngân cấp về sau, mới có thể tính toán là cường giả chân chính.

Đừng nhìn Lôi Thanh bây giờ là Thanh Đồng đỉnh phong rồi, giống như một chân tùy thời đều có thể bước vào Bạch Ngân cấp độ tựa như. Nhưng mà, chỉ có chính thức tu luyện chi nhân mới biết được, người tu luyện, mỗi trước tiến thêm một bước, đều là tánh mạng một lần sự quá độ, tiến hóa, đột phá.

Đây là một kiện cực kỳ không chuyện dễ dàng, nếu như không có đặc thù kỳ ngộ cùng biến hóa. Tự thường thường cần tại một cái cảnh giới bên trên, hoa rất nhiều hết sức công phu, không ngừng rèn luyện bản thân, tích súc tiềm lực. Sau đó mới có thể mạnh mẽ đánh vỡ công cùm xiềng xích, xông qua điểm tới hạn, lại để cho trong cơ thể, phát sinh một lần bay vọt về chất.

Nhưng là, từ trước tới nay tu luyện chi nhân, không biết có bao nhiêu người kẹt tại là một loại cảnh giới cả cuộc đời trước, đều không có biện pháp vượt qua đi qua.

Đánh vỡ công cùm xiềng xích, đột phá chính mình, nói dễ dàng đi khó. Cái kia nếu không khảo nghiệm một người nghị lực, kiên nhẫn, quyết tâm, thậm chí còn có vận khí.

Nhưng Lôi Thanh đã có cái này miếng phi thường khó được Hoàng Kim cấp Yêu thú tinh hạch, đã có thể nước chảy thành sông, có một đầu mượn nhờ ngoại lực đường tắt có thể đi. Đương nhiên, cũng không phải nói đúng là, đã có cái này miếng tinh hạch, hẳn tự nhất định có thể thành công tấn cấp.

Rất nhiều chuyện, vẫn phải là xem vận khí. Có thể không mượn nhờ cái này cỗ ngoại lực, đột phá công cùm xiềng xích, như trước không phải mười phần mười năm chắc. Lôi Thanh cẩn thận từng li từng tí thu hồi cái kia miếng trân quý chi cực tinh hạch.

Ngược lại lấy ra mười miếng các hệ Bạch Ngân tinh hạch, trong đó một quả là Lôi hệ. Lôi Thanh hạ quyết tâm, hay vẫn là trước dùng cái này miếng Bạch Ngân tinh hạch, lại để cho chính mình trăm thước can đầu tái tiến một bước, đánh bóng mắt chút ít bình cảnh, lại vận dụng Hoàng Kim cấp, do đó đạt tới một lần hành động đột phá mục đích.

Vừa nghĩ tới chính mình vừa mới hai mươi một tuổi không bao lâu, tự có cơ hội tấn cấp đến Bạch Ngân giai tầng. Mà lấy Lôi Thanh trải qua rất nhiều ma luyện tâm cảnh, cũng là có chút ít kềm nén không được.

Lập tức, trực tiếp ngay tại trong xe ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu thu nạp tinh hạch bên trong Yêu thú tinh hoa lực lượng, đến tu luyện Thiên Lôi ba biến, rèn luyện bản thân huyết nhục, kinh mạch, cốt cách.

Đang tại một phen then thùng cuống quít Lý Bảo Bảo, trong nội tâm nhấn nhấn nhó nhó chuẩn bị chờ Lôi Thanh tán dương khen ngợi hai câu lúc, nhưng lại thấy một màn này, quả nhiên là nóng tính không đánh một chỗ đến.

Hay nói giỡn, tu luyện hoàn toàn chính xác rất trọng yếu. Nhưng cái này Lôi hệ tinh hạch, thế nhưng mà bốn tiểu thư ta thật vất vả mảy dạn mặt dày dùng ám chỉ phương thức đến cầu phụ thân cho.

Khá lắm, người không nói hai lời mà bắt đầu trực tiếp dùng tới rồi, cũng quá không cảm bốn tiểu thư đương người ngoài a? Tới trước nói hai câu lời hữu ích sẽ chết à? Nhìn người cái kia phở hâu nhanh chóng dạng, đã có tinh hạch liền nữ nhân cũng không để ý. Nhớ ngày đó, bốn tiểu thư loại này mạo so Thiên Tiên tiểu mỹ nhân bị người bắt làm tù binh đi, cũng không gấp người hầu gấp thành cái dạng này.

Vừa nghĩ tới chính mình đường đường Lý thị thiên kim liền một quả tinh hạch đều so ra kém. Lý Bảo Bảo tất nhiên là hảo tâm tình đều không có, hất cảm lên kiểu hừ một tiếng, bị đá kích sâu, ôm tay rúc vào thùng xe trong góc, hướng bề quan trọng khi tu luyện Lôi Thanh liếc mắt, âm thầm nói thầm quả nhiên là một mảnh hảo tâm bị cầu ăn hết.

Bất quá nhìn xem nhìn xem, nhưng lại phát hiện lúc này nghiêm chỉnh lại Lôi Thanh, tu luyện đặc biệt nghiêm túc. Tuy nói hiện tại nơi này cái trang cách ăn mặc sau bề ngoài, thật sự khó coi. Nhưng mà, nhưng lại nửa điểm không ảnh hưởng hẳn chăm chú sau khi đứng lên khí độ.

Một cỗ khác thường tâm tình, tự nhiên sinh ra. Đừng nhìn Lôi Thanh bình thường cười toe toét, coi như không có chính đi. Nhưng hẳn chăm chú, thật sự chính là rất có chút ít nị lực. Tựa như hẳn lần trước suất lĩnh lấy một đám đám ô hợp đánh chính mình Thân Vệ Quân, giống như Mãnh Hổ. Tựa như hẳn lần trước, kiên trì không ngừng, dốc sức liều mạng đi chinh phục Ô Chuy, cứng như bàn thạch.

Nam nhân mà, đối với lực lượng cùng địa vị truy cầu cũng không gì đáng trách. Một cái không có lực lượng, không có địa vị nam nhân, dùng cái gì đi bảo hộ nữ nhân của mình?

Lý Bảo Bảo bắt đầu thay đổi một cái khác góc độ đi suy nghĩ vấn đề, cái này một suy nghĩ ngược lại là cảm thấy Lôi Thanh hay vẫn là rất có nên chỗ. Nhất là hấn không e dè ở trước mặt mình tiến vào trạng thái tu luyện.

Phải biết rằng, người tại lúc tu luyện, một khi đụng phải công kích các loại, chẳng những không có sức hoàn thủ, còn rất dễ dàng dẫn phát tẩu hỏa nhập ma các loại.

Từ nay về sau góc độ có thể đoán được, Lôi Thanh đối với chính mình rất tín nhiệm, đem mình đã coi như là người một nhà.

Lý Bảo Bảo bắt đầu rất vui mừng ngồi xếp bằng ngồi ở chỗ kia, nâng cầm lên xem Lôi Thanh tu luyện. Nàng từ nhỏ đối với tu luyện cũng không phải quá mức mưu cầu danh lợi, nàng yêu thích là phương diện khác. Nếu không, coi hấn cái kia phong phú đến đáng sợ thân gia tài nguyên, Bạch Ngân cấp là nhẹ nhõm có thể bước vào.

"Bảo Bảo tỷ, ngươi từ từ xem a, ta cũng phải nắm chắc tu luyện rồi." Thăm thụ Lôi Thanh ảnh hưởng, cùng với gia gia chết thảm, lại để cho Tả Thiên Thiên đối với lực lượng cũng là thập phần chấp nhất. Đối với tu luyện, nàng cũng là chưa bao giờ từng buông lỏng.

Cũng mất đi nàng như thế, nếu không, cũng quả quyết không có khả năng trong một trong thời gian thật ngắn tấn cấp đến Hắc Thiết Cao giai, cũng tùy thời hướng đỉnh phong bước đi. Dù là đầu khí của nàng pháp quyết rất cao đoan, dù là nàng có vô cùng vô tận U Minh hệ tinh hạch, không chịu cố gắng, cũng là không làm nên chuyện gì.

"Thiên Thiên a, chúng ta nữ hài tử mọi nhà, muốn khổ cực như vậy tu luyện làm gì?" Lý Bảo Bảo cơ bản đều là tại mặt đường bình ở bên trong lớn lên, tuy nhiên tại Lôi Thanh trên người nếm qua một lần thiệt thòi lớn, nhưng rõ ràng bởi vì không có đã bị quá nhiều tổn thương mà không nhớ được giáo huấn. Lôi kéo Tả Thiên Thiên bàn tay nhỏ bé nói: "Đánh nhau chiến tranh là chuyện của nam nhân tình, chúng ta nữ nhân, tu luyện một ít có thể đường nhan mỹ dung đầu khí công pháp là được rồi."

"Bảo Bảo tỷ, ta cũng không muốn khổ cực như vậy tu luyện a. Có thể ta không có trong nhà người như vậy có tiền có thế, nếu như mình không đủ mạnh, ngoại trừ Lôi ca ca bên ngoài, ai cũng sẽ không đến bảo hộ ta." Tả Thiên Thiên ánh mắt kiên định dị thường nói: "Ngươi chỉ là thấy đến Lôi ca ca phong quang khí phách một mặt, ngươi chưa bao giờ thấy qua hấn ba phen mấy bận chênh lệch chút ít chết mất trắng cảnh, cái loại này hấn tại đường ranh sinh tử bồi hồi, cùng Tử Thần bác đầu trắng diện, để cho ta hiện tại nhớ tới, vẫn còn có chút không rét mà run."

Lý Bảo Bảo nghe vậy cũng là run lên, chợt nghĩ tới Lôi Thanh ở trước mặt mình cời sạch về sau, lộ ra cái kia một thân dữ tợn vết sẹo. Nghe Tả Thiên Thiên, nàng cũng chợt nếu như đến một hồi rừng mình, có chút tò mò kéo qua Thiên Thiên nói: "Hấn đến tốt cùng đều đã làm mấy thứ gì đó à? Trên người tại sao có thể có nhiều như vậy vết sẹo? Tốt Thiên Thiên, lát nữa nhĩ tu luyện nữa, nói với ta nói." Rất có Bất Quái khí tức.

"Bảo Bảo tỷ, quay đầu lại có rảnh rồi nói sau." Tả Thiên Thiên nhưng lại chấp nhất lắc đầu, ngồi xếp bằng xuống, lấy ra một quả dùng một nửa Thanh Đồng cấp U Minh hệ tinh hạch: "Tóm lại, ta muốn trở nên rất cường rất cường. Ta không muốn làm Lôi ca ca vương vãi, ta cũng muốn từ nay về sau, ta đến bảo hộ Lôi ca ca không hề gặp nguy hiểm. Nếu ai muốn mạng của hấn, phải trước qua ta Thiên Thiên cửa ải này. Bảo Bảo tỷ, ngươi nếu nhàn rồi nhàm chán, tựu một lát thôi. Ta muốn bắt đầu tu luyện rồi."

Tả Thiên Thiên thanh âm nói được tuy nhiên rất thấp, nhưng lại dị thường cố định, lộ ra một lượng không biết từ đâu tới đây âm vang kinh đạo.

Lý Bảo Bảo giật mình, không nghĩ tới Tả Thiên Thiên tuy nhiên tuổi còn nhỏ, ý chí lại như vậy kiên định. Có thể nghĩ, nàng khẳng định cùng Lôi Thanh cùng một chỗ trải qua rất nhiều nguy hiểm cùng khó khăn.

Cuộn mình trong góc nàng, nhìn xem cái kia hai cái nhập định tu luyện người, trong nội tâm không khỏi khá hơn rồi một tia rất cảm giác không thoải mái. Phảng phất, mình ở trong bọn họ, chính là một cái ngoại nhân. Rất nhiều cả ngày lẫn đêm ở chung cùng đồng cam cộng khổ, lại để cho bọn hấn cơ hồ đạt đến tâm hữu linh tê tình trạng. Một ánh mắt, một động tác, đều có thể rất ấn ý làm cho đối phương minh bạch ý nghĩ của mình.

Trong lúc nhất thời, Lý Bảo Bảo rất không là tư vị cùng khó chịu ghen ghét. Vì cái gì, cùng Lôi Thanh cùng một chỗ kinh nghiệm nhiều như vậy nguy hiểm sự tình, không phải nàng Lý Bảo Bảo, mà là Tả Thiên Thiên đâu này?

Tả Thiên Thiên câu kia, ta không muốn làm Lôi ca ca vương vãi. Phảng phất hồi âm, không ngừng tại nàng tâm trong phòng quanh quẩn. Sau một lát, nàng cũng là dần dần bình tĩnh biểu lộ, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu nhập định tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Độc Ứng Tông Vô Kỵ

Chương 90: Độc Ứng Tông Vô Kỵ

Thời gian như thoi đưa, mười bảy mười tám ngày thoáng một cái đã qua.

Xe ngựa ngày đi ước chừng trăm dặm, đi một chút ngừng ngừng, cũng là tiêu điều tự tại. Nhắc tới Tự Do Liên Minh bên trong có chút ít hỗn loạn, cũng không sai. Liên minh tổ chức quá mức rời rạc, trừ đi một tí đại sự quyết nghị hoặc đối ngoại phương châm bên trên, chưa có khắp nơi tổ chức ngồi xuống hảo hảo thương thảo thời gian.

Mà ở cảnh nội, ngoại trừ mười tám cái cỡ lớn tổ chức bên ngoài, còn có trên trăm trung đẳng, mấy trăm tiểu nhân thế lực. Cái này cũng chưa tính tỷ như tùy tiện kéo hơn mười hai mươi người đi ra, thành lập cái thương đội đội kỵ mã, hoặc tiểu bọn cướp trộm không nhập lưu tổ chức.

Bởi vì chính quyền không thống nhất, thế lực tầm đó rắc rối phức tạp, cài răng lược quan hệ. Khiến cho được rất nhiều người tại chỗ trên địa bàn phạm vào sự tình, tùy tiện chạy ra cái vài trăm dặm, thay hình đổi dạng lại là một đầu hảo hán.

Kể từ đó, liên minh cảnh nội trị an chi loạn, có thể nghĩ.

Cũng đúng là như thế, Tự Do Liên Minh. Lại bị Thiên Lam đế quốc hậu duệ quý tộc nhóm, bí mật xưng là hỗn loạn liên minh. Cảnh nội nhiều như vậy thế lực tổ chức, giúp nhau có ma sát, sau đó kéo lên đội ngũ làm bên trên một khung sự tình, giống như là chuyện thường ngày đồng dạng. Có thể nói, mỗi ngày đều có những chuyện tương tự phát sinh.

Ít nhất, Lôi Thanh đoạn đường này đi tới, bài kiến các loại đánh nhau ẩu đả vô số kể. Thậm chí, còn đập lấy hai lần tiểu nhân thế lực gian người chết ta sống mà liều đầu.

Bị tiểu cổ son tặc cướp bóc sự tình, cái kia càng là nhìn mãi quen mắt. Mất đi Lôi Thanh dưới trướng sung làm hộ vệ thân vệ, coi như cường tráng, tại Lôi Thanh không có ra tay dưới tình huống, mấy lần ác chiến, cũng là đánh ra chút ít phong phạm.

Lôi Thanh luận công mà thưởng, đều được miếng Yêu thú tinh hạch. Trước khi theo Lý thị trong thương hội xảo trá đến nhiều như vậy Thanh Đồng cấp tinh hạch, Lôi Thanh cho tới bây giờ không muốn qua muốn cho mình dùng.

Dùng hán cảnh giới bây giờ thực lực, Thanh Đồng cấp tinh hạch đối với trợ giúp của hắn dĩ nhiên không lớn.

Miêu Nhân Kiệt chờ thân vệ bản thân đối với Lôi Thanh trung thành rất cao, tại lập công đã nhận được Yêu thú tinh hạch về sau, càng là vui mừng không xiết, càng phát ra tự đáy lòng đối với Lôi Thanh kính sợ.

Lôi Thanh đối với bọn họ cũng không keo kiệt, trong lúc rảnh rỗi cũng thường xuyên hội chi điểm một chút bọn hắn. Nhóm này thân vệ, đều là tốt hạt giống, nếu là dốc lòng dạy bảo, chưa hẳn không thể trở thành một ít nhân vật lợi hại.

Tại tinh hạch cùng chi điểm xuống, cùng với ba phen mấy bận thực chiến xuống, bọn này những người trẻ tuổi kia phát triển rất nhanh. Mới ngắn ngủn hơn mười ngày thời gian, liên tinh thần diện mạo tốt, ăn ăn đã có chút ít tinh nhuệ tư thế.

Một ngày này, Lôi Thanh xe ngựa, lác lư lác lư chạy nhanh vào đến ruột dê thiên trong hạp cốc.

Này hạp cốc, trường hơn hơn mười dặm. Hai bên vách núi cao bảy tám chục trượng, trong đó địa hình phức tạp, đi đến nhất hẹp nhất, ngang đầu nhìn lên, bầu trời liền thành quanh co khúc khuỷu ruột dê tuyến.

Tự Do Liên Minh, càng phát hướng tây đi, lại càng là hoang vu. Đã gần như muện xuân mùa, vốn nên lục lục hành tây hành tây, hoa cỏ cây cối phồn vinh mạnh mẽ chi tiết. Nhưng tại đây, lại khắp nơi là một mảnh tối tăm lu mờ mịt màu vàng đất.

Đất vàng, cát sỏi, gió lớn, cấu trúc nổi lên cái này một phương thổ địa đặc biệt phong cảnh.

Chỉ cần xuyên qua cái này ruột dê thiên hạp cốc, tự đã tới Tự Do Liên Minh Tây Vực. Tại đây một mảnh rộng lớn mà thô lương trong trời đất, chiếm cứ hai cái cỡ lớn thế lực, hơn mười hạng trung thế lực.

Từng cái thế lực, đều là hoa địa bàn mà cư. Đã qua ruột dê thiên không xa, là Tự Do Liên Minh Tây Vực trú danh thành trì một trong, thiết lĩnh thành.

Thiết lĩnh thành, là Lôi Thanh mục đích của chuyến này địa phương. Lý do rất đơn giản, bởi vì xưng bá thiết lĩnh thành cái này một phương thiên địa người, là một cái tên là thiết kỵ đoàn tổ chức.

Thiết kỵ đoàn tổng đoàn trưởng, tên là Hạ Hầu hoàn, phi số Cuồng Đao. Chính là Tự Do Liên Minh cảnh nội một phương bá chủ cấp nhân vật, danh khí rất lớn, thực lực cũng cường.

Lôi Thanh sở dĩ chạy chỗ này, đó là bởi vì Cuồng Đao Hạ Hầu hoàn cùng chính mình cái kia chưa bao giờ thấy qua cô phụ thân là hảo hữu chí giao. Khi còn bé, Hạ Hầu hoàn còn tới bãi phòng qua Lôi gia, nhìn qua Lôi Thanh. Cùng Thiên Lam Lôi gia quan hệ cũng là chỗ không sai, thường xuyên sẽ để cho tiện đường ngày nữa Lam thương đội, cho Lôi Thanh mang hộ một ít lễ vật.

Lôi Thanh cũng là không thể nào lo lắng cho mình tìm nơi nương tựa Hạ Hầu hoàn, hẳn sẽ đem mình bán cho Lý thị thương hội. Loại chuyện này, cũng không phù hợp Hạ Hầu hoàn nghĩa bạc vắn thiên thanh danh.

Sự tình phát trước khi một tháng chuẩn bị kỳ, Lôi Thanh cũng đã sớm sai người đến đây cho Hạ Hầu hoàn đưa phong thư. Mà Hạ Hầu hoàn đối với Lôi Thanh đem người đến đây tìm nơi nương tựa, tỏ vẻ rất vui mừng, rất hoan nghênh.

Ruột dê thiên hạ cốc ở trong, công công quán quán một đoạn đường về sau, trên mặt đất đá vụn dần dần nhiều, xe ngựa càng thêm xóc nảy.

Gần đây chút ít thời gian, Lôi Thanh đã có một quả Bạch Ngân cấp Lôi hệ tinh hạch trợ giúp, tu vi càng phát tinh xảo, loáng thoáng gian, đã có chút ít đột phá dấu hiệu.

Chỉ là tại loại này xóc nảy xuống, tương đối nuông chiều từ bé Lý Bảo Bảo thật sự không chịu nổi đường đi mệt nhọc, liền nhô ra hai lần. Không thể không dừng lại, hơi chút nghỉ ngơi.

Tuy nói Lý Bảo Bảo có được Thanh Đồng Trung giai đấu khí thực lực, nhưng này thuần túy tự là dựa vào các loại linh đan diệu dược cùng tinh hạch chôn cất đi lên tu vi. Nếu bàn về chân thật sức chiến đấu, Lôi Thanh một hai chiêu nội, có thể đem hắn nhẹ nhõm quật ngã.

Lôi Thanh xem nàng nhà được mật đắng nước đều muốn đổ ra chỉ bộ dáng, vừa nhìn không được muốn cười nhạo nàng vài câu thời điểm. Nhưng lại cảm ứng bên nhảy đã đến cách đó không xa một khối hình thù kỳ lạ phong hoá sau đá, mơ hồ tựa hồ có chút sát khí truyền đến. Hẳn không phải mới xuất đạo thái điều rồi, đã sớm tại lần lượt đuổi giết bên trong, dần dần phát triển.

Có thể nói, U Lang Tư Khảo Đặc là hắn tốt nhất lão sư. Cái kia bị Lôi Thanh phản giết chết gia hỏa, tuy nói cá nhân chiến đấu lực không được. Nhưng một thân trình sát chi thuật, có thể lại để cho Lôi Thanh quả thực buồn nôn hư mất.

Nhưng cũng chính là như thế, cái này lại để cho Lôi Thanh tại phản truy tung thuật cùng cảm ứng nguy hiểm bên trên, chậm rãi thành thực.

Không phải thăm dò, cũng không phải điều tra. Mà là nhân nhạ sát cơ, lại để cho Lôi Thanh cảm nhận được, tựa hồ có một đầu hung ác nham hiểm mãnh thú, tiềm phục tại chỗ tối, tùy thời thừa dịp mọi người thư giãn thời điểm, cho ra một kích trí mạng.

"Bang!" Bảo kiếm ham chiến ra khỏi vỏ, như có như không chỉ hướng cái kia khối phong hoá kỳ thạch, thanh âm phảng phất có chút ít không đếm xỉa tới nói: "Bằng hữu, đã đến rồi, không ngại đi ra trông thấy mặt. Cần gì phải dấu đầu lộ đuôi, lên lên lút lút?"

"Ha ha." Một cái bề ngoài giống như cười, lại là có thêm một cỗ huyết tinh âm khí thanh âm nộ nộ cười, theo phong hoá kỳ sau đá một nhảy dựng lên, như là Thương Ưng vút không bay lượn, bay qua sáu bảy trượng, bay bỗng đã rơi vào Lôi Thanh trước mặt hơn một trượng bên ngoài, chấp tay nói: "Không hổ là thiếu tướng quân Lôi Thanh, giác quan nhạy cảm như thế cùng cảnh giác, tại hạ Tông Vô Kỵ, bái kiến Lôi huynh."

Lôi Thanh cũng không phải là Tự Do Liên Minh bên này xuất thân, đối với Tông Vô Kỵ cái tên này cơ bản không có ấn tượng. Nhưng xem hắn vừa rồi thân pháp, đấu khí tràn đầy, khí kinh nội liễm. Thân pháp Bá khí bên trong, lộ ra cỗ phiêu dật, hiển nhiên không phải cái gì hơi hợt thể hệ, không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía bên cạnh Lý Bảo Bảo.

Lý Bảo Bảo tuy nói không thích tranh đấu, nhưng nàng đối với tình báo cái này đồ vật đặc biệt chú ý, hơn nữa bác văn cường ký-tinh thông đủ loại sách, gần như tại đã gặp qua là không quên được.

"Độc Ứng Tông Vô Kỵ!" Lý Bảo Bảo thanh âm kiên kị thấp giọng hô, đồng tử có chút co rút lại, có chút khẩn trương lên.

"Chính là mông tên, có thể gọi Lý đại tiểu thư nhớ lấy, thật sự là không có kỳ tam sinh hữu hạnh a." Độc Ứng Tông Vô Kỵ phong độ nhẹ nhàng hành lễ nói.

Lôi Thanh cũng là trịnh trọng đánh giá đến cái này Tông Vô Kỵ đến, người này ước chừng ba mươi mấy tuổi bộ dạng, tóc dài hướng về sau buộc lên, dáng người thon dài lại không khối ngó. Sắc mặt tái nhợt tích, coi như anh tuấn bên trong, nhưng lại lộ ra một lượng khó có thể ngôn ngữ hung ác nham hiểm. Nhất là cái kia một đôi con mắt, lợi hại mà lãnh mang lộ ra, cực kỳ giống bầu trời chìm ưng con mắt.

"Nguyên lai là đại danh鼎鼎鼎鼎 Độc Ứng Tông Vô Kỵ, Tông huynh." Lôi Thanh cười ha ha nói: "Bất quá Tông huynh hình như là nhận lầm người rồi, ta họ Triệu, bất quá là chính là một cái tại bên ngoài buôn bán lời chút ít vất vả tiền, chuẩn bị trở về hương an độ lúc tuổi già thương nhân mà thôi. Nếu như Tông huynh tình hình kinh tế của người bất tiện, tiểu đệ nguyện ý dâng 100 kim, chỉ cầu Tông huynh buông tha chúng ta một con ngựa."

"Ha ha." Tông Vô Kỵ càn rỡ giữa mặt lên trời phá lên cười: "Thiếu tướng quân người bây giờ coi như là thanh danh lên cao thanh niên tuấn kiệt rồi, người sáng mắt không nói tiếng lóng. Đã người đã bị ta khám phá hành tung, cần gì phải còn che che lấp lấp, không có bằng bạch lại để cho tông mỗ xem thường."

Lôi Thanh khẽ nhíu mày, xem ra cái này Tông Vô Kỵ đích thật là khám phá chính mình hành tung. Cho dù chết không thừa nhận, cũng là vô dụng. Xem xét thẳng này chính là loại thả rằng giết lầm 100, cũng không chịu buông tha một cái tâm ngoan thủ lạt thể hệ.

"Tông huynh người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, Lôi Thanh bội phục, bội phục." Lôi Thanh cũng là ha ha cười cười, chấp tay nói: "Nghe qua Tông huynh đại danh, ngưỡng mộ vô cùng, không bằng mọi người kết giao bằng hữu, hảo hảo uống mấy chén?" Nói xong, hướng Lý Bảo Bảo đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Lý Bảo Bảo hiểu ý, để sát vào Lôi Thanh, thấp giọng nói: "Tông Vô Kỵ chính là Ứng Vương Bạch Triển buồn đệ tử một trong, tự ý sử hai móng, thực tế

giỏi về thân pháp, bởi vì hấn ưa thích tại hai móng bên trong uy bên trên kỳ độc, bị người xưng là Độc Ứng." Trong thanh âm, nói không nên lời kiêng kị.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Kích đấu Độc Ứng

Chương 91: Kích đấu Độc Ứng

Nghe xong Ứng Vương Bạch Triển Sầu, Lôi Thanh tự hiểu rõ ra. Lôi Thanh đến Tự Do Liên Minh đã hai ba tháng rồi, bao nhiêu cũng đã đối với nơi này thế lực phong phân bố đã có chút ít hiểu rõ.

Kỳ thật, cho dù không có tới Tự Do Liên Minh trước khi, Lôi Thanh đối với vạn ứng khe đại danh cũng là như sét đánh bên tai rồi. Đây chính là một phương bá chủ cấp cỡ lớn thế lực, thanh danh phi thường hiển hách. Hấn thủ lĩnh Ứng Vương Bạch Triển Sầu, càng là một gã Thánh giai cường giả.

Thánh giai cường giả cũng không phải là ven đường rau cải trắng, đầy đất đều là. Trên thực tế, mười tám cái cỡ lớn trong thế lực, cũng không phải từng cái thế lực đều có được Thánh giai cường giả.

Ứng Vương đệ tử, cho dù không phải lợi hại nhất chính là cái kia, khẳng định cũng không thể nào là hời hợt thế hệ. Lôi Thanh ánh mắt, dần dần ngưng tụ mà đặc biệt trịnh trọng, trầm giọng nói: "Nguyên lai là Ứng Vương môn sinh đặc ý, Lôi mỗ thất lễ. Không biết Tông huynh đường xa mà đến, tại đây vắng vẻ trong góc ngăn cản tại hạ bọn người, cần làm chuyện gì? Sự tình tuyên bố trước, Lý thị thương hội yêu cầu đến cái kia chút ít tiền chuộc, Lôi mỗ đã sớm chuyển đi, các hạ chỉ sợ hội tay không mà về."

Lý Bảo Bảo ánh mắt cũng là lo lắng cuống quýt, Tông Vô Kỳ chính là Bạch Ngân Trung giai cường giả, thanh danh rất lộ ra. Nhưng hấn càng nhiều nữa thanh danh, lại không là tới từ ở thực lực, mà ở tại hấn ngoạn độc.

Độc Ứng Độc Ứng, sử dụng độc thảo chỉ là thứ nhất, hơn nữa là chỉ hấn tính tình quá độc.

"Tiền chuộc cái gì, tông mỗ ngược lại là tịnh không để ý." Tông Vô Kỳ không sao cả cười cười, nhưng lại đưa hấn vậy đối với như là chim ưng con mắt, chăm chú địa nhìn thẳng Lý Bảo Bảo, ha ha nở nụ cười: "Tông mỗ ngược lại là rất tốt kỳ, nghe đồn rằng, Lý tiểu thư chính là thiếu tù binh của tướng quân. Như thế nào hiện tại xem ra, hoàn toàn không phải có chuyện như vậy?"

"Tông huynh không xa ngàn dặm mà đến, là chơi mồm mép sao?" Lôi Thanh trong ánh mắt, lộ ra cổ lạnh lùng. Cái này Độc Ứng Tông Vô Kỳ hoàn toàn chính xác rất đáng sợ, lại để cho chính mình cảm giác được áp lực thật lớn. Nhưng cái này, cũng không có nghĩa là Lôi Thanh gặp đối với loại này cấp bậc cường giả mà đã mất đi tin tưởng.

Sống hay chết, thực sự không phải là tu vi cảnh giới đơn giản so sánh. Trong đó ý chí, tâm tính, huyết khí, hào dũng, vận khí chờ phương diện cũng chiếm cứ không ít nhân tố.

Tựa như Hồng sắc Bạo Long An Phi Phi, lúc trước rõ ràng chỉ có Thanh Đồng Cao giai. Nhưng lại có thể lại để cho một ít Bạch Ngân cấp cường giả, đều đối với nàng có chút kiêng kị.

Lôi Thanh đã nhiều lần trải qua theo trên con đường tử vong đứng lên cảm giác, tu vi tuy nhiên không bằng Tông Vô Kỳ cường, nhưng này loại có thể trực diện thâm đàm tử vong tin tưởng, lại làm cho hấn cứng như bàn thạch.

Có thể không cùng Độc Ứng sinh ra xung đột, tự nhiên là tốt. Nhưng bất kể là từ phương diện nào đến xem đến, cái này Độc Ứng Tông Vô Kỳ, khẳng định không phải đến du sơn ngoạn thủy.

"Tốt, tốt. Thiếu tướng quân khí độ hơn người, càng là to gan lớn mật." Tông Vô Kỳ hung ác nham hiểm cười, lộ ra um tùm răng nhọn: "Tông mỗ rất thường thức người còn trẻ như vậy người. Nói thiệt cho người biết, ta là thụ Lý can long Hội trưởng ủy thác, tới cứu hồi nữ nhi bảo bối của hấn. Ta nhìn người yêu cầu tiền chuộc các loại mục đích đã đạt tới, có lẽ phóng nàng đã đi ra a?"

Khẩn trương Lý Bảo Bảo, lập tức thở dài một hơi, nguyên lai là phụ thân ủy thác tới đón chính mình trở về, lo lắng vô ích hồi lâu.

Lý Bảo Bảo tuy nhiên thông minh, đối với kinh thương cùng tình báo, ánh mắt nhạy cảm, rất có thiên phú, nhưng dù sao kinh nghiệm ngăn trở còn quá ít. Trong lúc nhất thời, lại vô ý thức sợ hãi Độc Ứng Tông Vô Kỳ, thích thú không tự giác hướng chỗ tốt suy nghĩ.

Nhưng Lôi Thanh nhưng lại bất đồng. Hấn biết rõ Lý can long thân phận địa vị rất cao, hơn nữa Thương gia chú trọng nhất thanh danh. Vạn ứng khe tuy

nhiên rất lợi hại, nhưng thanh danh từ trước đến nay không tốt, khó coi. Lý cần long cho dù ủy thác người tìm Bảo Bảo trở về, thủ hạ có thể sử dụng nhiều người đi, cần gì phải tìm Tông Vô Kỵ loại này có tiếng xấu thế hệ làm việc? Không có điểm ô chính mình thanh danh. Huống chi, vạn nhất cái này Tông Vô Kỵ lòng muốn dạ thú, nhất thời bị lợi ích hoặc sắc tâm che mắt con mắt làm sao bây giờ?

Tóm lại, Lôi Thanh tự biết nếu như xử nữ Lý cần long trên ghế ngồi. Cho dù muốn tiếp Lý Bảo Bảo trở về, cũng sẽ biết tìm một ít thành thực ôn trọng tâm phúc đi làm việc này, cũng không phải cái gì sáng rọi sự tình.

Bất quá, ngoài miệng lại sẽ không nói toạc việc này. Mà là cười ha hả chấp tay nói: "Thì ra là thế, Lý hội trưởng thật đúng là thần cơ diệu toán, Lôi mỗ làm nhiều như vậy bố trí, cũng có thể theo dấu vết để lại trong đoán được Lôi mỗ sở hành mục đích. Dùng binh như thần đem người chặn đường tại tại đây. Ta thiếu tướng quân Lôi Thanh, tuy nhiên mới đến, nhưng là yêu quý lông vũ, chú trọng thanh danh. Đã cảm Lý gia tiên chuộc, tự không có khả năng không tha người, điểm ấy kính xin Tông huynh yên tâm."

"Đã như vậy, vậy thì hãy bớt sàm ngôn đi a. Lý tiểu thư, cùng tông mỗ đi thôi." Tông Vô Kỵ trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, nhưng này như chim ưng giống như trong ánh mắt, lại tựa hồ như là xẹt qua vẻ đắc ý.

Lý Bảo Bảo có chút do dự, tức là muốn trở về, lại tựa hồ có chút không bỏ được. Nhìn nhìn Lôi Thanh, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

"Chậm đã." Lôi Thanh thấp giọng vừa quát, nhặt nờ nụ cười: "Vừa rồi Lôi mỗ nói, ta là chú trọng thanh danh chi nhân, nói một tháng thả người, tự cũng không vượt qua một tháng, cũng sẽ không thấp hơn một tháng. Thì ra là còn có hơn mười ngày thời gian, phía trước tự là thiết lĩnh thành rồi. Tông huynh nếu như trong lúc rảnh rỗi, tự cùng đi với ta ngồi một chút. Chờ kỳ hạn một đầy, Lôi mỗ tự nhiên sẽ đem Lý tiểu thư mang đến gần đây Lý thị thương hội phân hội."

Độc Ứng Tông Vô Kỵ khuôn mặt tươi cười thu vào, thời gian dần qua âm trầm, thanh âm lạnh lùng nói: "Họ Lôi tiểu tử, tông mỗ từ trước đến nay chưa có cùng người như vậy khách khách khí khí đích, người cũng không nên rượu mời không uống uống rượu phạt. Thử thời, cũng sắp chút ít đem Lý tiểu thư giao ra đây, nếu không, tông mỗ lại để cho loại người như người dám can đảm bắt người con cái tặc tử máu tươi năm bước."

"Lớn mặt." Lôi Thanh một đám thân vệ, nhao nhao cầm trong tay binh khí, chắn Lôi Thanh trước mặt. Tánh khí táo bạo, đáng người khò ngó Lí Tam bá trực tiếp chửi ầm lên: "Cái gì Độc Ứng độc điều mặt hàng, cũng dám cùng chúng ta thiếu tướng quân nói như vậy? Coi chừng lão tử đem người đồ cắt dài đều đánh đi ra."

Lí Tam Bá Thiên sinh thần lực, bình thường binh khí không cách nào đem thực lực của hắn phát huy đến mức tận cùng. Bởi vậy, Lôi Thanh lại để cho người cho hắn chuẩn bị một căn trâm 50 cân thành thực Lang Nha bổng.

Vật kia thế nhưng mà đại sát khí, tại hắn thần lực vùng vẫy phía dưới, quả thực tự là một đầu điên cuồng mãnh thú. Người bình thường căn bản ngăn cản không nổi. Trước chút ít thời điểm có chút đuôi mũi tiểu tặc khấu, bên trong một cái Hắc Thiết Cao giai cường đạo trực tiếp bị hắn một gậy xuống dưới, liên binh khí mang đầu nện đến nhào nhọt. Đây là Lôi Thanh giáo hắn, lực lượng đại muốn phát huy ra lực lượng đại ưu thế, quân người xinh đẹp trăm ngàn, ta chỉ quản một Lang Nha bổng đập tới.

Cái này cũng khiến cho Lí Tam bá tin tưởng tăng nhiều, liền đối Bạch Ngân cấp cường giả cũng dám kêu gào.

"Muốn chết." Độc Ứng Tông Vô Kỵ cũng không phải là cái gì hạng người bình thường. Xuất đạo đến nay, người khác không phải đối với hắn kính, tự là sợ. Nào có như loại này liên Thanh Đổng cấp đều không tới cuồng vọng lăng đầu thanh đám như vậy cùng hắn nói chuyện hay sao?

Thân hình lóe lên, phía sau lưng áo choàng cao cao giơ lên, phảng phất giống như một đầu giương cánh Cự Ưng mãnh liệt phốc mà đến. Mơ hồ có thể thấy được, trong tay hắn nhiều thêm một đôi xanh đậm đĩa, cho ăn... Độc được móng vuốt sắc bén, rét lạnh bức người.

Tốc độ của hắn cực nhanh, liền Lôi Thanh đều chỉ có thể miễn cưỡng đuổi kịp. Không khỏi Lí Tam bá gấp bất đắc, Lôi Thanh cũng là hoảng một cái mà lên. "Ham chiến" khẽ múa, tách ra 17 đạo kiếm quang, điện mang xi xi, hợp thành một đóa hoa mỹ loli hoa, mơ hồ có thể nghe tiếng sấm long long.

Một kiếm này, đã đem thực lực của hắn cùng Kiếm Thế vận dụng đến cực hạn, sáng lạn bên trong, lộ ra sát cơ vô hạn. Không ngừng rèn luyện phía dưới, Lôi Động cái này một cái đấu bí quyết 《Điện Thiểm Lôi Minh》, đã từ nhỏ thành, dần dần hướng đại thành rào bước tiến lên, uy lực lăng không gia tăng lên vài phần.

"Tối tốt." Độc Ứng Tông Vô Kỵ nói như thế nào đều là Bạch Ngân Trung giai cường giả, lại là Thánh giai cường giả đệ tử, một thân tu vi cường đại mà khủng bố. Đối mặt Lôi Thanh cường đại thế công, không sợ hãi không sá, khẩu trừ trên tay hai đạo móng vuốt sắc bén, liên tục múa, tạo thành một đạo xanh thẫm màn tường.

Đỉnh đỉnh đỉnh, liên tiếp kim thiết vang lên âm thanh dồn dập vang lên.

Lôi Thanh tất sát chiêu số, thịnh lĩnh không một bỏ sót bị ngăn cản được, thủ đoạn miệng hô, bị Tông Vô Kỵ đấu khí lực lượng chấn đắc là ả ả làm đau, chênh lệch chút ít liền kiếm đều cảm không được.

Tông Vô Kỵ lại vẫn còn dư lực, âm hiểm cười chắc chắn lần thân mà lên, xanh đậm đĩa móng vuốt sắc bén không lưu tình chút nào hướng Lôi Động ngực lăng không Chop tới. Một khi bị hắn trao thực, hậu quả không dám đánh giá.

"Loong coong." Một tiếng kinh dây cung âm thanh động.

Tà Thiên Thiên Thiên Cơ nổ nổ bắn ra một quả duệ mũi tên, như là cổ sao chổi hướng Tông Vô Kỵ đương ngực đánh tới. Cùng Lôi Thanh phối hợp hồi

lâu Tả Thiên Thiên, từ trước đến nay hiểu được nắm chắc thời cơ.

Tông Vô Kỵ nghe phong phân biệt vị xuống, cảm giác cái kia duệ mũi tên không phải chuyện đùa, không dám đón đỡ. Hai móng hợp lại, dính được một tiếng hỏa hoa bên trong, đánh bay duệ mũi tên.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Thảm thiết

Chương 92: Thảm thiết

Lôi Thanh cùng Tả Thiên Thiên phối hợp từ trước đến nay ăn ý, tận dụng thời cơ xuống, bước chân chớp liên tục, như giẫm Bôn Lôi giống như chạy bất định. Trong tay bảo kiếm ham chiến, như một đầu tia chớp, vẫn còn giống như ra Hải Giao Long Nhất giống như, du đất sinh tư, tách ra lấy từng đạo hào quang, hướng Tông Vô Kỵ đánh tới.

Thế công của hắn vừa nhanh lại tạt, tuy nói Tông Vô Kỵ rất cường, nhưng trong lúc nhất thời bị Lôi Thanh rất nhanh đoạt công phía dưới, cũng là chỉ có thể liên tục đón đỡ.

Huống chi, Lôi Thanh cũng không phải là một mình trên một người đường, dưới trường không nói nhân cường mã tráng, coi như là có chút thể lực. Miêu Nhân Kiệt Tả Thiên Thiên bọn người, bởi vì thực lực sai biệt lớn hơn, không dám lên trước vây công, liền sử xuất Thiên Cơ nỏ đối với Tông Vô Kỵ liên tục tạt bắn.

Thiên Cơ nỏ uy lực không giống hơi hợt, đuôi thỏ Mộc Đầu, có thể nhẹ nhõm xỏ xuyên qua. Cho dù Tông Vô Kỵ xuyên qua nội giáp, lại có đầu khí ngưng tụ thành cương khí hộ thể, cũng tuyệt khó chống đỡ được Thiên Cơ nỏ cái kia kinh người xuyên thấu lực.

Tại Thiên Lam đế quốc, mười hai nghiêm chỉnh huấn luyện Thiên Cơ nỏ thủ. Triển khai trận thế về sau, có thể đánh chết một cái Bạch Ngân cấp cường giả, là như thế đạo lý. Đây cũng là vì sao, thể lực khắp nơi, đều rất là thêm thưởng Thiên Lam đế quốc chế thức Thiên Cơ nỏ.

Chỉ có cái kia cường tráng như gấu Lí Tam bá, cuồng tính phát tác, mới có thể liên Bạch Ngân cường giả còn không sợ. Mang theo trăm 50 cân nặng Lang Nha bổng, xông đi lên tựa là một gậy hướng đầu người bên trên đập tới.

Lực lượng thật lớn, coi như là một khối tảng đá lớn đầu, đều bị nện liệt. Nhưng đối với tay cuối cùng là Bạch Ngân Trung giai Độc Ứng Tông Vô Kỵ.

Tông Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, cũng không cùng chi liều mạng, thân hình xoay tròn, liền nghiêng người tránh ra một kích kia. Dùng một cái cực kỳ quý dị góc độ, móng vuốt hướng Lí Tam bá trên cổ đâm tới.

Keng ~

Lôi Thanh bảo kiếm ham chiến, không hẹn tới, đẩy ra cái kia cơ hồ tạt sát một đâm. Kinh ra to gan lớn mật Lí Tam bá một thân mồ hôi lạnh.

"Hư hư hư ~ "

Tả Thiên Thiên mang theo đám thân vệ, phát ra cùng một lúc Thiên Cơ nỏ, sáu bảy căn duệ mũi tên tạt rít gào mà đi. Khoảng cách gần xuống, Thiên Cơ nỏ bất luận là chính xác hay vẫn là trùng kích lực đều rất mạnh.

Dù là Tông Vô Kỵ cường giả loại này, cũng không dám coi như không quan trọng. Thể xác và tinh thần Linh Động, hai móng tung bay, không phải vận vận thân hình né tránh, là lợi dụng hai móng đánh bay. Sáu bảy chỉ nỏ mũi tên, nhao nhao thất bại.

Nhưng Tông Vô Kỵ toàn lực ứng phó nỏ mũi tên thời điểm, cũng là lộ ra sơ hở, Lôi Động tiến tới một bước tiểu nhảy dựng lên. Dùng kiếm làm đao, như gió bay điện chớp chém xuống.

Một tiếng ầm vang Lôi Điện nỏ dừng trong tiếng, ánh đao tạo thành một đạo tấm lụa, uy thế bá đạo Vô Song.

Tông Vô Kỵ đầu khí không khoái dưới tình huống, miễn cưỡng dùng hai móng một cách. Keng được một tiếng vang thật lớn, bị Lôi Thanh sức khởi cái kia cổ sức lực lớn đánh cho lao đảo rút lui hai bước.

Lí Tam bá cái kia to gan lớn mật gia hỏa nhìn ra tiện nghi, hai tay vung Lang Nha bổng quét ngang mà đi. Tông Vô Kỵ trong nguy cơ, như cũ là dùng

không thể tưởng tượng nổi góc độ uốn éo qua thân thể, giờ vuốt vôi vàng ngăn cản.

Có thể hẳn cuối cùng coi thường Lí Tam bá lực lượng, tinh khiết dùng lực lượng mà nói, chỉ sợ một ít tầm thường Thanh Đồng cấp cường giả, đều muốn so với chỉ hơi thua sắc chút ít.

Huống chi, trăm 50 cân Lang Nha bỗng múa, trùng kích lực hạng gì kinh người.

"Đồng" được một tiếng vang thật lớn. Tông Vô Kỵ chỉ cảm thấy bị một đầu Cự Hùng quạt một cái tát giống như, thủ đoạn bị chấn đắc nhức mỏi đau nhức, thân hình rút lui hai ba trượng mới tá khai kinh khủng kia trùng kích lực.

Tông Vô Kỵ xuất đạo đến nay, hay vẫn là lần đầu lọt vào như thế vũ nhục. Vốn cho là, đánh một cái Thanh Đồng cấp mặt trắng tiểu sinh cùng một nắm tạp binh mà thôi. Còn không phải dễ như trở bàn tay? Nhưng không có ngờ tới, vừa mới giao chiến, liền nhiều lần chịu thiệt. Đường đường vạn ung khe Ung Vương đệ tử, Bạch Ngân Trung giai cường giả, liền một cái tiểu tạp binh cũng dám đối với chính mình lần lượt móng vuốt rồi.

Lúc này, Tông Vô Kỵ kêu to một tiếng, thân hình như là thổi qua một hồi cụ như gió, hướng Tả Thiên Thiên bọn người đánh tới. Hẳn cho rằng, những cái kia cầm trong tay cường nỏ tạp binh, cho hẳn tạo ra uy hiếp quá lớn.

Lôi Thanh dưới chân liền chút, giống như như bôn lôi thiểm điện, dán hẳn đuổi sát mà lên. Trong tay ham chiến, bắn ra ra từng đạo u lam sắc kiếm quang, Tê tê rung động.

Tông Vô Kỵ hay vẫn là lần đầu gặp được như thế khó chơi Thanh Đồng cấp tiểu tử, tuy nói tiểu tử kia giống như có lẽ đã Thanh Đồng đỉnh phong rồi. Nhưng ở hẳn khái niệm bên trong, như thế tiểu tử, bảy tám chiêu, nhiều lắm là bất quá mười chiêu có thể hoàn thành.

Không có ngờ tới, Lôi Thanh khó chơi viễn siêu tưởng tượng của hẳn. Hẳn nhưng lại không biết, Lôi Thanh một thân tu vi kiếm thuật, thân pháp đấu bí quyết, đều là tại lần lượt sinh tử ma luyện bên trong lớn lên. Hơn nữa, Thiên Lam Lôi gia, hiện tại cho dù huy hoàng không hề, nhưng nội tình hay vẫn là rất dày.

Dựa vào Lôi gia 《Thiên Lôi ba biến》, tổ tiên ra qua hai cái Thánh giai cường giả. Bản thân đã nói lên Lôi gia đấu khí công pháp, hay vẫn là rất có nên chỗ, cũng không phải là hơi hợt.

Boong boong loong coong, liền tiếp tháo chạy kim thiết vang lên trong tiếng. Lôi Thanh bức ngừng Tông Vô Kỵ, nhưng Tông Vô Kỵ cái kia u lam rét lạnh móng vuốt sắc bén, cũng là xoẹt một tiếng vạch phá Lôi Thanh giáp da.

Mất đi hẳn tê da giáp mềm mỏng phòng ngự không tề, cộng thêm hẳn lui được nhanh, móng vuốt sắc bén cơ hồ là dán bộ ngực hẳn da thịt mà qua. Sắc bén phong chi đấu khí, vạch phá cơ thể của hẳn.

Tông Vô Kỵ một kích suất nữa đắc thủ về sau, hai móng vuốt vũ hướng Lôi Thanh công tới, khắc khắc cuồng tiếu nói: "Tiểu tử, nhìn ngươi coi như là cái nhân vật to gan lớn mật, đừng ngăn cản ta mang đi Lý Bảo Bảo, ta tạm tha ngươi một đầu tánh mạng."

Lôi Thanh thực lực không kém, nhưng đối với tay cuối cùng là cái phi thường cường đại Bạch Ngân Trung giai. Nếu không tốc độ nhanh, lực lượng cũng rất mạnh đại. Mỗi đẩy ra hẳn một trào, đều lại để cho tay mình cổ tay có chút run lên. Không thể không đem ham chiến múa đến vàng sáng nổi lên bốn phía, kín không kẽ hở, đau khổ ngăn cản, dưới chân không ngừng hướng lui về phía sau đi né tránh. Có thể miễn cưỡng ngăn cản được đã thuộc không dễ, bị ép tới liên mở miệng nói chuyện cũng khó khăn.

Nếu để cho Lôi Thanh một mình chống lại Tông Vô Kỵ, tuyệt đối là không thắng chỉ bại, cảnh giới trên thực lực khác biệt, bị người áp đến sít sao. Nhưng hẳn, không phải một mình một người tại chiến đấu. Tả Thiên Thiên bọn người, dùng Thiên Cơ nỏ cho Tông Vô Kỵ đã tạo thành phiền toái rất lớn, cản hẳn thỉnh thoảng đón đỡ, hoặc là trốn tránh.

Cái này cho Lôi Thanh thờ dốt chỉ cơ, ham chiến bảo kiếm, tách ra lấy từng đạo hào quang.

Một bên Lý Bảo Bảo, thấy là vì Lôi Thanh lo lắng chỉ cực. Nhưng nàng bản thân nhưng lại không có một thân đấu khí tu vi, thực chiến năng lực cực kém. Thanh tình biết rõ chính mình xông đi lên, nếu không giúp không được gì, còn chỉ biết cho Lôi Thanh mang đến mặt trái phiền toái. Dùng nỏ nàng không am hiểu, chỉ phải khần trương mang theo một thanh kiếm ở bên đang xem cuộc chiến.

Tông Vô Kỵ đánh lâu không dưới, cảm thấy càng mang xuống, sợ là sẽ phải càng phiền toái. Lúc này, lại là cái biến chiến thuật, liên tục tuôn ra vài cái ngoan chiêu, bức lui Lôi Thanh sau. Quay người lại là như một đầu chim ưng giống như, vung vẩy lấy móng vuốt sắc bén thẳng hướng Lý Bảo Bảo đánh tới. Dù sao hẳn việc này mục tiêu rất đơn giản, đó chính là giết chết Lý Bảo Bảo, về phần cái kia khó chơi họ Lôi tiểu tử, vốn là muốn lưu hẳn một đầu tánh mạng.

Tùy theo hẳn nhanh chóng di động, Lôi Thanh nhưng lại sắc mặt trầm ngưng như nước, như giò phụ cốt giống như kè sát dây dưa mà lên.

"Tiểu tử, đi chết đi." Tông Vô Kỵ cũng thật sự nổi giận, vai cơ bắp cơ rút lại, đón đỡ một nỏ, phốc được một tiếng duệ mũi tên xuyên vào hẳn đầu vai ba phần.

Cùng lúc đó, tay phải móng vuốt sắc bén dùng xảo trá góc độ đâm vào đã đến Lôi Động trong bụng, phanh được một cước đem Lôi Thanh đạp được bay ra hơn trượng, kêu rên lấy quán ngã xuống cát sỏi trên mặt đất. Nếu không có sự vu oan giả họa đem họa chủ giết chết hiệu quả không tốt, khó coi, Tông Vô Kỵ vừa rồi bỏ sung tuyệt đối không phải một cước. Nhưng vừa rồi cái kia hai cái, chỉ sợ đủ tiểu tử kia chịu được, nhất thời bán hội tuyệt đối không đứng dậy được, hẳn đối với thực lực của mình, phi thường có lòng tin.

"Lão Đại ~ "

Lôi Thanh cái kia một đám tử thân vệ huynh đệ, thấy Lôi Thanh bị trọng thương, nhao nhao phần nộ gào lên. Nhao nhao vút bỏ nỏ rút đao, gào thét liên tục lấy mãnh liệt phốc mà lên.

"Các ngươi muốn chết, khắc khắc." Thiếu đi Lôi Thanh cái kia lợi hại gia hỏa dây dưa, Tông Vô Kỵ giống như là một chỉ bị quay về bầu trời Liệp Ưng, thoải mái mà tự tại, ai cũng ngăn ngăn không được hắn. Tuy nhiên vai bị nỏ mũi tên bắn trúng bị thương, đều ảnh hưởng không đến hắn quá nhiều thực lực.

Móng vuốt sắc bén tung bay, phốc được một tiếng đâm vào một gã thân vệ ngực, hung hăng một quấy, tàn bạo dùng móng vuốt sắc bén cắn nát trái tim của hắn. Ở đằng kia thân vệ thống khổ mà hoảng sợ vạn phần trong lúc biểu lộ, Tông Vô Kỵ phảng phất đã tìm được cái gì niềm vui thú, trong ánh mắt lộ ra cổ tàn nhẫn mà vẻ hưng phấn, cuồng tiếu liên tục.

Trở tay lại là một trào múa gian rời ra vô số thân loan đao, hai móng tung bay. Thân vệ đội trưởng Miêu Nhân Kiệt chỉ tới kịp bụng dưới vừa thu lại, móng vuốt sắc bén vào bụng ba thốn, hoành kéo mà qua, máu tươi bay tứ tung thời điểm, bụng chảy xuôi đi ra.

"Ngao ngao, hỗn đản." Hai mắt đỏ bừng Lý Tam bá, mặt mũi tràn đầy dữ tợn bị phần, vung vẩy lấy Lang Nha bổng hung hăng đập tới. Nhưng đối thủ của hắn không phải Hắc Thiết cấp, không phải Thanh Đồng cấp, mà là Bạch Ngân Trung giai.

Tông Vô Kỵ nghe răng cười hai tiếng, thân hình nhoáng một cái, liền nhẹ nhõm tránh qua, tránh né một kích kia, cố tình tra tấn Lý Tam Bá Hạ, hai móng như là biểu diễn tạp kỹ ma thuật, cao thấp trở mình vũ. Tê tê ở trên người hắn thiết cắt lấy, chỉ là tại thoáng qua tầm đó, liền tại trên người hắn để lại hơn mười đạo sâu chưa đủ nửa tấc vết cào.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Giá họa quỷ kế

Chương 93: Giá họa quỷ kế

Lý Tam Bá thống khổ gào rú không thôi, nhưng là trong ánh mắt, nhưng lại không có chút nào sợ hãi cùng yếu thế. Mà là tiếp tục vung vẩy lấy hắc Lang Nha bổng, một gây một gây, rần rần chắc chắc đập tới.

Bởi vì ghen ghét trước khi hắn một gây nện lui chính mình, Độc Ưng Tông Vô Kỵ nghe răng cười liên tục, bày ra lấy hắc cường đại thích khách thân pháp, không ngừng tại Lý Tam Bá chung quanh múa trêu đùa lấy, phảng phất muốn dùng hai móng, đem Lý Tam Bá phanh thây xé xác, vụn vặt sống sò mà lột da mới có thể mới hận trong lòng. .

Độc Ưng danh tiếng, cũng không phải là hoàn toàn đến từ chính độc trào, càng nhiều nữa, còn là vì hắn cá tính âm độc, có thù tất báo. Nhất là ưa thích tại chiếm hết ưu thế thời điểm, huyết tinh mà tàn bạo hành hạ địch.

Dương Thiết Sơn, cùng với khác mấy cái thân vệ phần nộ ra tay, nhao nhao bị độc ưng móng vuốt sắc bén hoặc xé hoặc đâm trúng, té trên mặt đất, run rẩy lấy sống chết không rõ.

"Dừng tay." Lý Bảo Bảo phần nộ nảy ra ngoài, rốt cục kềm nén không được. Mang theo Kiếm Vũ động xuất kiếm hoa, đâm thẳng mà đi.

"Khắc khắc." Tông Vô Kỵ cái kia trương hung ác nham hiểm mặt phảng phất bởi vì hành hạ địch hưng phấn mà bóp méo, hai móng thẳng dò xét, keng keng hai tiếng, liền đem Lý Bảo Bảo trường kiếm đánh bay đi ra ngoài, kinh thường bữu môi dữ tợn cười nói: "Muốn sắc bén không có sắc bén, muốn chính xác không chuẩn đầu, Lý đại tiểu thư ngươi thật đúng là cái công tử bột."

Lý Bảo Bảo trường kiếm bay đi lúc, cánh tay run lên, tại hắc trào phúng phía dưới, sắc mặt trưởng đến đỏ bừng, nhưng nàng nhưng lại không có đầu khí mà không thực lực. Nhìn xem Lôi Thanh sống chết không rõ, nhìn xem những cái kia mặc dù nói là son tặc xuất thân, nhưng tình thâm nghĩa trọng đám thân vệ nguyên một đám trọng thương hoặc là chết thảm, Lý Bảo Bảo giận dữ công tâm, hận chỉ hận chính mình vì sao không có thực lực, vì sao không có lực lượng.

"Ngươi dừng tay, buông tha bọn hắn đem. Ngươi không phải là muốn giết ta sao, giết ta, ngươi liền đi đi thôi." Lý Bảo Bảo sắc mặt lạnh lùng nói.

"Khắc khắc, như ngươi như vậy cái đại mỹ nhân nhi, ta như thế nào cam lòng tại không có chơi chán trước khi sẽ giết ngươi? Ta nhìn dáng vẻ của ngươi,

giống như thích cái kia họ Lôi sơn tặc. Thừa dịp hấn còn chưa có chết, ta muốn ở trước mặt hấn, hảo hảo đùa bỡn đến người muốn chết dục tiên. Ha ha" Tông Vô Kỵ phảng phất là ác khí tiêu hết, thoải mái đầm đìa phá lên cười, một trào hướng Lý Bảo Bảo cắt tới, nhưng không có sát khí, đoán chừng là muốn xé mở y phục của nàng.

Ngay tại Lý Bảo Bảo mặt mày thất thố, hai chân như nhũn ra thời gian.

"Keng keng."

Hai thanh đao găm, phảng phất từ u ám trong lặng yên không một tiếng động thò ra hai quả răng nanh, tách rời ra cái kia không có hảo ý móng vuốt sắc bén. Tả Thiên Thiên, thân thể mềm mại quán quanh lấy màu đen U Minh đầu khí, phảng phất như như không xuất hiện ở Lý Bảo Bảo trước mặt, thấp giọng nói: "Bảo Bảo tỷ người đi trước, ta đến cuốn lấy hấn."

Lưỡng thanh đao găm tại nàng xanh nhạt trong ngón tay cao thấp trở mình vũ, kéo lê từng đạo hoa mỹ đao găm hoa. Hiện ra nàng đối với đao găm nắm giữ kỹ xảo, đã đến không tầm thường trình độ. Bình thường một đôi ánh mắt như nước long lanh, lúc này lại là lạnh thấu xương như nhận, như đầu độc xà nhìn thẳng Tông Vô Kỵ.

"Ồ?" Tông Vô Kỵ như là phát hiện cái gì đại lục mới đồng dạng, có chút ngạc nhiên lấy nhe răng cười nói: "Tốt không có tồn tại cảm giác một cái tiểu cô nương a, đánh nữa như vậy cả buổi, ta lại không có quá mức lưu ý người. Hiên nhiên người am hiểu sâu thích khách chi đạo, học được chút ít đặc thù đầu khí công pháp. Có thiên phú, có ý tứ. Người tu luyện U Minh đầu khí đã bao lâu?"

Lúc này Tả Thiên Thiên, thiết tình là không muốn đề ý tới Tông Vô Kỵ loại này biến thái ác độc mặt hàng. Nhưng nàng mắt lé thoáng nhìn Lôi Thanh bên kia tựa hồ có chút động tác, thích thú tinh táo địa bắt đầu kéo dài thời gian nói: "Năm năm tá hữu."

"Tốt thiên phú, tốt nghị lực, xem ánh mắt của người, tựa hồ giết qua người, còn không ít. Là cái thích khách tốt hạt giống." Tông Vô Kỵ đột nhiên tầm đó, tự toát ra chút ít ái tài ý niệm trong đầu, đem trên mặt nhe răng cười dần dần thu hồi, trịnh trọng nói: "Dùng thiên phú của người, đi theo cái này hấn phải chết không thể nghi ngờ tiểu bạch kiểm thật sự quá lãng phí rồi. Không bằng gia nhập chúng ta vạn ung khe, trở thành ta Tông Vô Kỵ đồ đệ." Bất quá hấn mà nói, ngược lại là thực sự cầu thị. Gần kề nửa năm, liên tu luyện tới Hắc Thiết đỉnh phong. Không có thiên phú, không có nghị lực, thậm chí không có tài nguyên ủng hộ đều khó có khả năng.

Hấn mà nói, lại để cho Tả Thiên Thiên rất là buồn nôn. Nhưng nàng vốn là cái thông minh lanh lợi tiểu nha đầu, đi theo Lôi Thanh lâu rồi, cũng biết các loại đùa nghịch lừa dối. Thích thú có ý chớp một đôi ngập nước mắt to, tựa hồ có chút cảm thấy hứng thú nói: "Làm người đồ đệ, ta có chút ít chỗ tốt gì? Còn có, ta Bảo Bảo tỷ cùng người không oán không cừu, người tại sao phải đối phó nàng?"

"Ha ha, làm đồ đệ của ta, chỗ tốt nhiều hơn đi. Ta là tu luyện phong chi đầu khí, một khi có U Minh hệ tinh hạch, tự nhiên ưu tiên cung cấp đồ đệ của ta." Tông Vô Kỵ cười ha ha nói: "Về phần vì sao phải giết Lý Bảo Bảo, dù sao bọn hấn đều phải chết, nói cho người biết cũng không sao. Sự hiện hữu của nàng, ảnh hưởng đã đến những người khác tiên đồ. Vừa vặn xuất hiện như vậy một việc sự tình, có người làm kẻ chết thay gánh chịu Lý cần long lừa giân."

Lý Bảo Bảo mặt đỏ lên sắc một trắng, dùng sự thông tuệ của nàng, nghe được như thế rõ ràng ám chỉ, lại làm sao có thể vẫn không rõ? Thân thể mềm mại phần nộ và thương tâm địa run rẩy, có chút lung lay sắp đổ, đại bá, đường ca. Vì cái gì, tại sao phải vì Hội trưởng người thừa kế vị trí, liên thân tình cũng không đề ý?

Giỏi tính toán a giỏi tính toán, một hòn đá ném hai chim, còn có thể giá họa Giang Đông.

"Người muốn ta làm người đồ đệ cũng có thể, chỉ cần người chịu buông tha Bảo Bảo tỷ, còn có Lôi ca ca, ta tự nguyện ý." Tả Thiên Thiên tức là kéo dài thời gian, lại là tranh thủ một phần khác sinh tồn hi vọng.

"Khắc khắc, ta Độc Ung Tông Vô Kỵ tuy nhiên thanh danh bất hảo, có thể nhận lời chuyện của người khác, tự nhất định sẽ đi làm đến." Độc Ung Tông Vô Kỵ âm hiểm cười liên tục nói: "Ngoan nha đầu, chớ vì những này vô vị người lãng phí thời gian, ngoan ngoan địa cùng ta trở về, cam đoan tương lai người tiền đồ vô lượng, nói không chừng, Hoàng Kim cao thủ ghé ở bên trong, cũng sẽ có người một cái."

"Nếu như Lôi ca ca chết rồi, ta coi như là trở thành Hoàng Kim cấp cao thủ, lại có ý gì?" Tả Thiên Thiên một bộ kiên định nói: "Người hoặc là buông tha bọn hấn, hoặc là, người sẽ đem ta cùng bọn họ cùng một chỗ giết."

"Hảo hảo hảo, ta Độc Ung Tông Vô Kỵ thật đúng là không có bị người như thế uy hiếp qua." Tông Vô Kỵ trong đôi mắt, ánh sáng lạnh lóe lên, thân hình lóe lên, độc trào hướng Tả Thiên Thiên đâm tới: "Loại này không nghe lời đồ đệ, muốn chi làm gì dùng?"

Bỗng nhiên tầm đó, một đạo sấm sét, tựa hồ tại Tông Vô Kỵ sau tai căn rồi đột nhiên nổ lên. Linh mẫn cảm giác phía dưới, tất nhiên là biết được phía sau một kiếm tốc độ cực nhanh đâm tới. Như hấn kiên trì muốn giết Tả Thiên Thiên, sợ là sẽ phải bị kiếm kia đâm thủng phía sau lưng.

Không cần lựa chọn, Tông Vô Kỵ lập tức xoay người mà quay về, thò ra hai móng cách chặn cái kia lướt nhanh như gió giống như một kiếm. Mất thấy lấy cái kia họ Lôi tiểu tử, sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt vô hi vô bi, một chiều không thành, lại là một chiều dốc sức liều mạng mà đến.

Tông Vô Kỵ liên tục đón đỡ xuống, trong nội tâm hơi kinh, tiểu tử này Sinh Mệnh lực quá ương ngạnh chút ít a? Nhưng ngoài miệng, nhưng lại âm hiểm cười cuồng quít nói: "Tiểu tử, người cho dù lại kiên cường thì như thế nào? Người nếu không bị thương, còn trúng của ta độc. Ngoan ngoan địa nằm tại đầu đó, ta còn có thể lưu người một cái mạng chó. Người vừa rồi cũng coi như nghe rõ, ta giết Lý Bảo Bảo, bất quá là giá họa cho người, cần lưu người một mạng, người cũng đừng không biết tốt xấu. Ngoan ngoan theo ta, người còn có một đường sinh cơ trốn chạy để khỏi chết đi, nếu không, gọt đoạn người hai chân chờ chết a."

Nhưng hắn vẫn là không biết, Lôi Thanh tại không lâu trước khi, vừa mới đem một quả Hoàng Kim cấp Lôi hệ tinh hạch, cho trực tiếp nuốt vào trong bụng. Tinh hạch loại này, rất thần diệu, có thể trợ giúp rèn luyện thân thể, rút ngắn mình thời gian tu luyện. Đồng dạng, nó cũng có thể tại chiến đấu thời điểm, trợ giúp người khôi phục đấu khí.

Lôi Thanh bốn ý, là muốn nuốt cái này miếng Lôi hệ tinh hạch, đến trợ giúp chính mình bổ sung tiêu hao kịch liệt đấu khí. Nhưng là, hắn đòi này là từ không thừa qua Hoàng Kim cấp tinh hạch.

Trong đó ẩn chứa Lôi hệ Sinh Mệnh lực lượng, năng lượng tinh túy cùng hùng hồn, vượt xa quá tưởng tượng của hắn. Cùng loại đồng nguyên năng lượng, nhận được hắn Thiên Lôi đấu khí một kích phát, liền tự động tự giác, đem bên trong tinh túy mà hùng hậu lực lượng, bắt trụ hướng Lôi Thanh trong kinh mạch quán thấu mà vào.

Lôi Thanh bất quá là Thanh Đồng đỉnh phong cường giả, tu vi cấp độ không cao lắm. Nếu như là nuốt Bạch Ngân cấp tinh hạch, tất nhiên là có thể không chế chịu đựng được ở. Nhưng là Hoàng Kim tinh hạch, cái kia cỗ mãnh liệt bành trướng lực lượng, giống như là vỡ đê nước sông, điên cuồng cộ rửa lấy kinh mạch của hắn, thân thể, cùng với tánh mạng thừa số.

Tự cấp hắn cung cấp phảng phát vô cùng vô tận lực lượng đồng thời, cũng cho hắn đã mang đến vô cùng kịch liệt thống khổ. Thát khiếu bên trong, gất gao máu tươi chảy xuôi mà ra, lại để cho cả người hắn nhìn về phía trên dữ tợn mà khủng bố chi cực.

Nhưng hắn hiện tại, phảng phát giống như là một đầu bị triệt để chọc giận mà bị thương mãnh thú, đưa hắn toàn bộ lửa giận cùng lực lượng, đều điên cuồng hướng Tông Vô Kỵ trút xuống mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Nhân họa đặc phúc

Chương 94: Nhân họa đặc phúc

Dù là Tông Vô Kỵ cảnh giới thực lực mạnh hơn Lôi Thanh rất nhiều, nhưng ở Lôi Thanh hoàn toàn không để ý chính mình mà liều mệnh phía dưới. Cũng là bất đắc dĩ không ngừng phòng thủ, đối với hắn không thể làm gì.

Dùng hắn Tông Vô Kỵ tự nhận là rất đáng tiền thân phận, tự không chịu cùng Lôi Thanh loại này vô danh tiểu tốt đồng quy vu tận, thậm chí, liền làm giết Lôi Thanh mà thụ trọng thương cũng không chịu. Huống chi, vì cam đoan giá họa chỉ kể hiệu quả, còn phải lưu cái này họ Lôi tiểu tử một cái người sống.

Bởi vậy, Tông Vô Kỵ không ngừng múa hai móng, ngăn cản Lôi Thanh cái kia điên cuồng thế công đồng thời, trong nội tâm thầm nghĩ họ Lôi tiểu tử như thế bộc phát, bất quá là hồi quang phản chiếu mà thôi, không kiên trì nổi bao lâu, sẽ mình sụp đổ.

"Tà Thiên Thiên!" Lôi Thanh song cầm trong tay ham chiến chuôi kiếm, điên cuồng nhảy lên một kiếm chém xuống, tám lạng trăm rưỡi rãnh khí duệ rít gào, bạo nổi lên long long Lôi Âm. Như bị chế mãnh thú gầm thét: "Mang nàng đi."

"Chúng ta không đi." Mắt thấy Lôi Thanh cái kia phó bị thảm không hiểu bộ dạng, mắt thấy lấy hắn đang tại vì chính mình dốc sức liều mạng. Lý Bảo Bảo cái kia trắng bệch trên mặt đẹp, lộ ra quyết tuyệt chi sắc, nhật lên trường kiếm tựu xông tới, kích ra Mộc hệ đấu khí, một kiếm lật bỏ: "Cho dù chết, vậy thì mọi người cùng nhau chết."

Tà Thiên Thiên cái kia nước nhuận đôi mắt khẽ động, thân hình nhoáng một cái, bước chân nhẹ như linh miêu giống như, lặng yên không một tiếng động hướng Tông Vô Kỵ sau lưng quần đi.

"Rống!" Bị móng vuốt sắc bén công được toàn thân đều là vết máu Lý Tam Bá, bạo rống một tiếng, gian nan đứng lên, mang theo Lang Nha bông mãnh liệt nện mà đi. Vậy đối với con mắt, giống như là chỉ tuyệt thế hung thú cuồng bạo.

"Tên điên." Tông Vô Kỵ kéo lên mà khai, vừa định phản kích thời điểm, Tà Thiên Thiên dao găm xen lẫn hắc khí, vô thanh vô tức hướng hắn dưới xương sườn đâm vào.

Tông Vô Kỵ cũng thế này đứng rồi được, phía sau lưng phảng phát trường con mắt, thân hình như là xà giống như uốn éo khúc, né tránh một kích kia sau. Phản kích một cước đập bay Tà Thiên Thiên.

Vây công ưu thế lập tức hiện ra, Lôi Thanh lại lần nữa bạo nổi lên am hiểu nhất đầu kỹ Kiếm Quyết sấm sét vang dội, pháo hoa sáng lạn bên trong, hơn

mười đạo kiếm quang công tác phong trì giống như, đâm thẳng Tông Vô Kỵ toàn thân chỗ hiểm.

Muốn tránh cũng không được Tông Vô Kỵ chỉ có thể hết sức đón đỡ, nhưng như trước đã bỏ sót một đạo kiếm quang, hung hăng đâm vào bộ ngực của hắn. Kích động đầu khí hình thành hộ thể cương khí cùng nội giáp, tháo bỏ xuống bộ phận lực sát thương. Nhưng Lôi Thanh kiếm thế nhưng mà phẩm chất không tầm thường bảo kiếm, dính vào đến hắn trong lồng ngực vài tấc, máu tươi bay tứ tung, văng đến Lôi Thanh trên mặt, lại là bằng thêm thêm vài phần dữ tợn sát khí.

Tông Vô Kỵ đầu khí thu vào, bảo vệ miệng vết thương, nhưng lại vừa sợ vừa giận. Giết một đám vô danh rác rưởi mà thôi, nhưng lại nhiều lần bị nhục, ba phen mấy bận bị thương. Trong cơn giận dữ phía dưới, Tông Vô Kỵ cũng bất chấp đối với Lý Bảo Bảo cái kia chút ít dâm ~ tâm rồi. Sát cơ vừa hiện, trực tiếp cách ở Lý Bảo Bảo trường kiếm, rét lạnh u lam móng vuốt sắc bén tại đầu khí kích phát xuống, hào quang bốn phía, phảng phất lừng không tăng lên mấy lần, hung hiểm ác độc hướng Lý Bảo Bảo ngực khoét đi.

Không muốn lại cùng những này rác rưởi chơi tiếp tục rồi, sớm hoàn thành nhiệm vụ sau đi. Đây là Tông Vô Kỵ hiện tại lớn nhất tâm nguyện.

Nhưng là, Lôi Thanh lại làm sao có thể lại để cho hắn Như Ý? Thân hình nhoáng một cái, tốc độ so với hắn nhanh nhất thời điểm vẫn còn muốn lợi hại vài phần, chấn Lý Bảo Bảo trước người.

Tê ~

Sắc bén móng vuốt sắc bén đâm vào đã đến Lôi Thanh trên bờ vai, bỗng nhiên, Lôi Thanh bả vai cơ bắp dùng sức xiết chặt, hơi chút tạp trụ dưới móng vuốt sắc bén. Lại để cho Tông Vô Kỵ mau lẹ tốc độ hơi chút dùng thoáng một phát thời gian.

Lôi Thanh dữ tợn hung tàn nở nụ cười thoáng một phát, phải cảm trong tay ham chiến, nhanh chóng đánh trúng, kiếm quang thời gian lập lòe, chặt đứt Tông Vô Kỵ cánh tay.

"Ngao ngao!" Tiên Huyết Phi Tiên lúc, Tông Vô Kỵ bị đau thảm kêu lên. Che chở chính mình đứt rời cánh tay, sắc mặt trắng bệch, to như hạt đậu mỡ hôi chảy xuống, bước chân lao đảo hướng về sau ngã đi.

Nhưng hắn vẫn cũng là quyết tuyệt chí nhân, biết rõ cái kia họ Lôi tiểu tử hiện tại đã ở vào Phong Ma trạng thái, thực lực giống như lại đang không ngừng gia tăng, chính mình đã đoạn một đầu cánh tay dưới tình huống, chỉ sợ đã rất khó thủ thắng rồi. Lúc này, ngạnh cắn răng, dùng còn sót lại móng trái, ngăn cản được Lôi Thanh trí mạng một chữ Thiểm Điện Kiếm, thân hình như là Đại Bàng giương cánh, điên cuồng bỏ chạy, liên hoàn thoát cũng không kịp quăng xuống.

Tông Vô Kỵ vốn là tu luyện phong chi đầu khí, cực thiện tốc độ, tu vi cũng cao. Tại hắn toàn lực chạy lang thang phía dưới, không người có thể đuổi đến bên trên. Mà Thiên Cơ nỏ, đều là không lên dây cung.

Tả Thiên Thiên chờ, cũng đành phải trở mắt nhìn Tông Vô Kỵ động tác mau lẹ, nhanh chóng biến mất tại trong mắt mọi người.

"Lôi ca ca." Tả Thiên Thiên hiện tại càng thêm quan tâm, là Lôi Thanh sinh tử an nguy, quay đầu, thấy hắn cả người là thương, máu tươi làm ướt vạt áo. Nhưng hắn, nhưng như cũ là đứng thẳng rất tại đầu đó, trên mặt ngoại trừ đáng sợ máu tươi bên ngoài, lộ vẻ dữ tợn đáng sợ chi sắc.

"Lôi Thanh, Lôi Thanh ngươi không sao chứ?" Lý Bảo Bảo cũng là vội vàng đỡ Lôi Thanh, khuôn mặt tràn đầy kinh hoàng cùng lo lắng, vội vã đem nàng Mộc thuộc tính đầu khí quán thấu tiến trong cơ thể của hắn. Mộc thuộc tính đầu khí, tại chiến đấu phương diện uy lực tựa hồ muốn chênh lệch chút ít, nhưng bởi vì đối với thoải mái sinh cơ có thật lớn chỗ tốt, dùng để chữa thương, gia tốc thương thế khôi phục có lớn lao công hiệu.

Tinh khiết dùng đầu khí tu vi mà nói, Lý Bảo Bảo đã đạt đến Thanh Đồng Trung giai, Mộc thuộc tính đầu khí cũng là có chút hùng hậu. Hơi lạnh, thanh tịnh, lại tràn đầy sinh cơ bùng bùng Mộc hệ đầu khí, bắt đầu ở Lôi Thanh trong kinh mạch chạy, nhất là vai cùng bụng hai nơi nghiêm trọng nhất miệng vết thương. Đi qua được Mộc thuộc tính đầu khí thoải mái, tánh mạng thừa số trọng sinh tốc độ nhanh hơn, miệng vết thương đau đớn, tựa hồ cũng không kịch liệt như vậy rồi.

Càng làm cho Lôi Thanh được ích lợi không nhỏ chính là, hắn hiện tại thân thể, bởi vì đã uống Hoàng Kim cấp tinh hạch, mà chính đang không ngừng hấp lấy mảnh liệt trùng kích. Tuy nói, cái loại này trùng kích, đang giúp trợ Lôi Thanh ngăn chặn trong cơ thể độc tố, cùng với chính đang không ngừng rèn luyện lấy thân thể của hắn, đưa hắn không ngừng hướng Bạch Ngân giai tầng rào bước tiến lên, đã ở trong thời gian ngắn, cho hắn cung cấp lấy phảng phất liên tục không ngừng lực lượng để mà chiến đấu.

Nhưng mà, là được đều ba phần độc, hưởng chi hồ vốn là một quả dùng cuồng bạo nguy biến mà lấy xưng Lôi hệ lực lượng tinh hạch rồi. Có lẽ, Lôi Thanh có thể nương tựa theo loại này trùng kích, tấn cấp đến Bạch Ngân giai tầng. Nhưng càng lớn khả năng, là kinh mạch của hắn đựng phải nghiêm trọng bị thương, tu vi thực lực không tiến phần lui, thậm chí ảnh hưởng đến chung thân.

Cũng may Lý Bảo Bảo cái kia tràn ngập trị hết thuộc tính Mộc thuộc tính đầu khí, bắt đầu ở trong cơ thể hắn phát huy tích cực tác dụng, trợ giúp hắn thoải mái ăn cần săn sóc những cái kia kịch liệt trùng kích mà bị hao tổn kinh mạch, chạy hắn toàn thân, trợ giúp hắn tạm bỏ những cái kia có chút xé rách tánh mạng thừa số.

Đương nhiên, cũng không phải sở hữu Mộc hệ công pháp đều có lợi hại như thế trị hết năng lực. Lý Bảo Bảo là nữ hài tử, còn là một thập phần có tiền có địa vị quý nữ, tất nhiên là không cần chém chém giết giết mà đi tu luyện những cái kia đánh nhau hung mãnh công pháp.

Bởi vậy, đầu khí Thánh Địa một trong Trường Sinh Điện ở bên trong, có thể...nhất đường nhan mỹ dung, thanh xuân vĩnh trú công pháp 《 Trường Xuân Quyết 》, liền thành nàng chủ tu đầu khí công pháp.

Pháp quyết này bốn ý trên thực tế không phải dùng để trù nham dưỡng cho, mà là một bộ phi thường trân quý trị hết công pháp, bởi vì tu luyện ra đầu khí tràn ngập trị hết tính, có thể mình thoải mái tánh mạng thừa số, khiến cho tu luyện pháp quyết này người sẽ rất ít dung nhan già đi, hơn nữa da thịt còn sẽ có vẻ thủy nộn mềm nhẵn, phảng phất dung nhan không già.

《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp đặc thù hiệu quả, nhận lấy vô số nữ nhân truy phủng. Có thể Trường Sinh Điện vốn là siêu nhiên đầu khí Thánh Địa một trong, nếu muốn bái vào môn hạ học Trường Xuân Quyết, ngoại trừ bản thân tư chất hơn người bình thường đệ tử bên ngoài, cũng chỉ có rồi đi tình đệ tử một đường rồi. Nhân tình đệ tử trên danh nghĩa bái nhập Trường Sinh Điện môn hạ, nhưng chỉ là học Trường Xuân Quyết dưỡng nhan mỹ dung mà thôi.

Bất quá, đương nhiên chính là, cũng không phải là mỗi người đều có tư cách trở thành Trường Sinh Điện nhân tình đệ tử. Nhưng Lý Bảo Bảo địa vị có thể không thấp, chính là Tự Do Liên Minh mười tám cái lời nói có trọng lượng cỡ lớn thể lực một trong người cầm lái thiên kim, hay vẫn là kẻ tiếp nhiệm Hội trưởng chủ yếu người được đề cử. Lợi hại nhất chính là, Lý thị thương hội Lý gia, được xưng hiện đại lực nhà giàu nhất.

Dùng cái này thân phận, coi như là siêu nhiên Trường Sinh Điện, cũng là sẽ không cự tuyệt.

Có thể Lý Bảo Bảo học được 《 Trường Xuân Quyết 》 về sau, chưa từng có đám người trải qua chữa thương giải độc một chuyện, phảng phất Trường Xuân Quyết không phải là vì chữa thương mà phát minh công pháp, thuộc về chính là vì dưỡng nhan mỹ dung.

Cũng mất đi Lý Bảo Bảo dùng Trường Xuân Quyết trợ giúp Lôi Thanh chữa thương, nếu không, Lôi Thanh lần này bình yên vượt qua tỷ lệ nhiều lắm là tựu là ba thành. Ngay lúc đó hẳn, cũng là quả thực bị bức phải không thể làm gì rồi, các huynh đệ nguyên một đám hoặc trọng thương, hoặc chết thảm ngã xuống đất. Mất thấy lấy muốn toàn quân bị diệt, liền Lý Bảo Bảo đều muốn gặp vũ nhục.

Khiến cho Lôi Thanh, căn bản liền cân nhắc tư cách cũng không có, trực tiếp một ngụm nuốt vào Hoàng Kim cấp tinh hạch. Nhưng lúc này, Hoàng Kim cấp tinh hạch bên trong ẩn chứa cường đại Lôi hệ lực lượng, bắt đầu thúc đẩy lấy Lôi Thanh thân thể ở trong, sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Tấn cấp Bạch Ngân

Chương 95: Tấn cấp Bạch Ngân

Kinh mạch, tại Lôi thuộc tính lực lượng dưới sự trợ giúp, không ngừng có thể tăng cường. Tánh mạng thừa số, tại một lần lại một lần phá hủy cùng trọng sinh chỉ ở bên trong, không ngừng trở nên càng thêm cường tráng.

Đây cũng là nhất điển hình quá trình tấn cấp, người bình cảnh, giống như là ở vào một cái trong chum nước. Chỉ có đem vạc nước đánh vỡ, chế tạo một cái càng kiên cố, càng lớn vạc nước, mới có thể trở nên càng cường đại hơn. Có thể nói, nhân loại mỗi một lần tấn cấp, tiến hóa, đều là một lần phá rồi lại lập quá trình. .

Đối với lực lượng cực độ khát vọng, tinh hạch kích phát thúc hóa, một hồi thâm thiết sinh tử ác chiến. Chút bất tri bất giác, trợ giúp Lôi Thanh hoàn thành cái kia lâm môn một cước, rốt cục đập phá bình cảnh. Đang cùng Tổng Vô Kỵ tử chiến cuối cùng cái kia mấy chiêu gian, kỳ thật khi đó Lôi Thanh đã hoàn thành đột phá. Nhưng đột phá, lực lượng cũng không phải là thoáng cái có thể bạo tăng.

Về sau quá trình, liền chỉ là một cái lập quá trình rồi. Có tinh hạch bên trong khổng lồ kia mà liên tục không ngừng năng lượng cung cấp, cùng với Lý Bảo Bảo cái kia trị hết tính mười phần Trường Xuân Quyết Mộc thuộc tính đầu khí thoải mái phục hồi như cũ.

Lôi Thanh, đang tại từng giọt từng giọt trở nên càng mạnh hơn nữa. Thân thể các phương diện khí quan, cũng bắt đầu kinh nghiệm một lần lột xác, lột xác về sau thân thể tổ chức, sẽ cho Lôi Thanh mang đến càng thêm lực lượng cường đại, tốc độ, phản ứng, nhạy cảm, thậm chí liên trí nhớ đều có vẻ lấy tăng lên.

Từ vong tánh mạng thừa số, theo lỗ chân lông bài xuất bên ngoài cơ thể, tạo thành một cỗ tanh hôi khó nghe khí tức. Nhưng là, Lý Bảo Bảo đối với hắn không có chút nào ghét bỏ, ngược lại là tại thay hắn vui vẻ.

Trước khi Lý Bảo Bảo, tuy nói đã dần dần đối với Lôi Thanh đã có hảo cảm hơn, nhưng mà cái loại này vi diệu nam nữ cảm tình, nhưng lại như ẩn như hiện. Lôi Thanh mang cho nàng giác quan, phần lớn là hoàn toàn không bị trói buộc, hoặc hung hăng càn quấy bá đạo một mặt. Mà nàng, sở dĩ ở phía sau, có chút tích cực phối hợp Lôi Thanh bắt cóc, còn hoặc sáng hoặc tối trợ giúp hắn. Cái kia càng nhiều nữa, chỉ là vì cảm kích Lôi Thanh không có chính thức thừa dịp nàng nguy cơ mà chiếm hữu nàng, lăng nhục nàng. Còn có, nàng cũng là cảm thấy, làm như vậy tựa hồ rất kích thích, rất tốt chơi.

Nhưng là vừa rồi trận chiến ấy, Lôi Thanh từ đầu đến cuối cũng không nói gì qua quá nhiều, hẳn chỉ là tại chiến đấu, kiên định vô cùng chiến đấu. Đối mặt cường đại mà tùy thời có thể lấy tính mệnh của hắn Độc Ung Tông Vô Kỵ, hẳn sợ hãi, nhưng lại chưa bao giờ có nửa điểm nửa hào lùi bước.

Vì cái gì? Bất quá là vì bảo hộ nàng Lý Bảo Bảo. Tại tánh mạng của nàng bên trong, chịu vì nàng trả giá tánh mạng một cái giá lớn bảo hộ người của nàng rất nhiều. Nhưng này chút ít, đều là gia tộc khổ tâm bồi dưỡng được đến từ sĩ, trung bộc. Bọn hắn từ nhỏ đã bị quán thâu muốn vì chủ nhân trả giá hết thảy, cho dù là tánh mạng ý niệm trong đầu.

Nhưng là Lôi Thanh là người nào? Lý Bảo Bảo thanh thanh sở sở, cùng nàng không thân chẳng quen, thậm chí còn là bất cớ cùng bị bất cớ thân phận. Nhưng là, hẳn vì bảo vệ mình, nhưng lại ngay cả tính mệnh đều không để ý.

Cái này lại để cho Lý Bảo Bảo trong nội tâm đau nhức cực ngoài, nhưng lại cảm động không hiểu. Nàng hay vẫn là lần đầu, chính thức theo một cái khác góc độ đi đối đãi Lôi Thanh. Cái kia không chút do dự ngăn cản tại trước mặt nàng, dùng thân thể vì nàng ngăn lại một kích trí mạng bóng lưng. Giống như là lạc ấn đồng dạng, không chút nào thương tiếc tề tề một tiếng, khắc ở trái tim của nàng chỗ sâu nhất.

Trong khoảnh khắc đó, nàng đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu. Dù là chính mình từ nay về sau cũng không thấy nữa đến Lôi Thanh, chỉ sợ cũng đã không cách nào quên người nam nhân này, cái này bóng lưng.

Ngay tại Lý Bảo Bảo cứu trợ Lôi Thanh thời điểm. Tả Thiên Thiên cũng là bận tới mảy tới mặt, Lôi Thanh tám cái thân vệ, tất cả đều nằm trên mặt đất. Coi như là cường tráng như gấu Lý Tam Bá, giờ phút này cũng là người chim chết chỉ lên trời, ngửa mặt lên trời nằm, tiến khí so thở ra ít rồi.

Tả Thiên Thiên biết rõ Lôi Thanh đem những này thân vệ đều đương huynh đệ mình đồng dạng đối đãi, vừa rồi cuối cùng cái kia phiên nuốt tinh hạch bộc phát, chỉ sợ cũng có không ít là vì hắn trợ lực nhìn mình huynh đệ bị chém giết, trọng thương, thậm chí là khi nhục bộc phát.

Mỗi chết một người, Tả Thiên Thiên biết rõ chính mình Lôi ca ca sau khi tỉnh lại, nhất định sẽ đau lòng khó chịu. Nàng bây giờ có thể làm, tựu là tận khả năng cứu sống bọn hắn.

Kỳ thật trên chiến trường, trực tiếp bị người một kích trí mạng chết mất không nhiều lắm. Đại đa số, chỉ là bản thân bị trọng thương, bởi vì bị thương nặng khó càng mà chết đi. Tả Thiên Thiên từ nhỏ ngay tại gia gia bồi dưỡng xuống, đã có được một thân coi như không tầm thường chiến trường cấp cứu thuật. Đối với một cái thích khách mà nói, bị thương là chuyện thường ngày, nếu như ngay cả trị thương cũng sẽ không, căn bản sống không lâu.

Huống chi, thích khách đối với nhân thể tất cả bộ vị rất hiểu rõ cũng là thập phần khắc sâu, đây đối với như thế nào cấp cứu, đồng dạng có trợ giúp rất lớn. Bất kỳ một cái nào hợp cách thích khách, có thể sát nhân, cũng có thể cứu người.

Cũng mất đi những này thân vệ, đều là chút ít tuổi trẻ thể cường tráng gia hỏa, Sinh Mệnh lực coi như ương ngạnh. Nhất là Lý Tam Bá, đều bị thương vô cùng thâm rồi, lại vẫn như là một chỉ con gián giống như, ương ngạnh còn sống.

"Ngao ~" Lôi Thanh một tiếng áp lực về sau, tuôn ra đến thét dài chấn đắc bầu trời đều phẳng phát có chút ít run rẩy. Trung khí hùng hậu, khí cơ cường đại. Trên người tuy nhiên máu đen đầy người, có thể tinh thần nhưng lại no đủ mà dồi dào, toàn thân, phẳng phát ẩn chứa dùng không hết lực lượng cùng kinh đạo.

Bạch Ngân, Lôi Thanh hơi chút nội thị, liền phát hiện trong khí hải Lôi hệ đấu khí tinh thuần mà hùng hậu. So với trước khi Thanh Đồng đình phong lúc, nồng đậm ngưng thực ít nhất năm thành.

Đây là bay vọt về chất, nếu không đại biểu cho Lôi Thanh đấu khí tổng sản lượng có trên phạm vi lớn tăng lên, ngay tiếp theo đấu khí uy lực cũng sẽ biết bạo tăng một mảng lớn. Huống chi, thân thể tiến hóa, không chỉ có riêng là đấu khí tăng lên. Kể cả lực lượng, linh nhãn, phản ứng đợi một chút, đều có một lần rõ ràng lộ ra lấy đề cao. Nhất là Thanh Đồng đình phong đến Bạch Ngân Sơ giai loại này đại giai tăng tăng lên, cái kia quả thực tựu là một lần bay vọt.

Hắn tiến hóa hiệu quả, viễn siêu đều là Thanh Đồng giai tăng, cái kia lần lượt tiểu tấn cấp. Chớ xem thường gần đây hồ tại năm thành Tăng Phúc, dù là tinh khiết dùng lực lượng mà nói, nếu như một người lực lượng thoáng cái gia tăng lên năm thành, sức chiến đấu tuyệt đối sẽ có trên phạm vi lớn tăng lên.

Bất quá Lôi Thanh còn chưa kịp hưởng thụ tấn cấp Bạch Ngân giai tăng vui sướng, tựu bỗng nhiên nghĩ tới mấy thứ gì đó, lúc này sắc mặt vẻ lo lắng vô cùng một nhảy dựng lên, nhìn quanh tả hữu một phen về sau, chật vật chạy tới đang tại cấp cứu Tả Thiên Thiên bên cạnh, sắc mặt âm trầm đáng sợ nói: "Thiên Thiên, các huynh đệ tình huống thế nào?"

"Lôi ca ca, tình huống không tốt lắm." Tả Thiên Thiên tinh lực cùng đấu khí đều tiêu hao quá độ, đang giúp mô heo giống như kêu thảm thiết Lý Tam Bá tẩy trừ miệng vết thương: "Tông Vô Kỵ vũ khí rất ác độc, lực sát thương cường không nói, còn có độc tố, chúng ta cần dùng đấu khí trợ giúp bọn hắn trừ bỏ độc. Lôi ca ca, đừng nói trước, tranh thủ thời gian hỗ trợ."

Lôi Thanh liên tục gật đầu, bắt đầu gia nhập vào cứu người trong hàng ngũ. Những này theo trên lý luận mà nói, đều là thuộc hạ của hắn, nhưng là Lôi Thanh từ trước đến nay đưa bọn chúng cho rằng huynh đệ mình đồng dạng. Tuy nói đây là một loại trong gia tộc học qua mang binh sách lược, nhưng mà như thế sớm chiều ở chung, bọn hắn có đối với chính mình sùng bái mà tình nguyện đi theo, có tình có nghĩa, Lôi Thanh như thế nào vô tình thế hệ?

Lý Bảo Bảo cũng là sắc mặt mỗi một không chịu nổi chạy tới, vốn là nàng muốn chúc mừng Lôi Thanh vài câu, còn có rất nhiều lời cảm kích muốn nói. Nhưng dưới mắt thật sự không phải thời cơ tốt.

Thân là Lý thị thương hội thiên kim đại tiểu thư, lại là sót dẻo nhất người thừa kế, Lý Bảo Bảo địa vị từ trước đến nay tôn quý. Đối lại trước kia nàng, đối

với những sơn tặc này xuất thân thô bỉ tiểu binh, đó là xem cũng sẽ không nhìn lên một cái. Nhưng là, thứ nhất là yêu ai yêu cả đường đi, những này là Lôi Thanh huynh đệ, Lôi Thanh binh. Thứ hai, tựa là những này tiểu binh, vừa rồi đều là đang liều lấy mệnh cùng địch nhân cường đại chiến đấu, bảo hộ lấy nàng Lý Bảo Bảo.

Lý Bảo Bảo sắc mặt lo lắng lo lắng, không có chút nào ghét bỏ chỉ sắc trợ giúp những cái kia tiểu binh nhóm chữa thương, còn hỏi Lôi Thanh đã muốn một quả Mộc thuộc tính tinh hạch, bổ sung đầu khí, trợ giúp bọn hắn trừ độc chữa thương.

Đáng tiếc, chậm trễ cứu chữa tuy nhiên rất kịp thời, cũng rất đúng chỗ. Vẫn có hai cái binh thường thân binh, còn có Miêu Nhân Kiệt cái này đội trưởng, tại trị liệu bên trong đoạn khí. Những người còn lại, rất may mắn tạm thời thoát ly kỳ nguy hiểm.

Nhìn xem Miêu Nhân Kiệt bọn hắn trước khi chết, thống khổ mà chờ mong ánh mắt, Lôi Thanh tâm, giống như là tại đao cắt đồng dạng. Những này, đều là vì tín nhiệm chính mình, bởi vì sùng bái chính mình, muốn cùng chính mình cùng một chỗ phấn đấu, lưu lạc, đánh ra cái tương lai người trẻ tuổi. Kết quả, chỉ khi không thù, lại đã bị chết ở tại cái này một mảnh hoang dã trong hạp cốc.

"Tông Vô Kỵ!" Lôi Thanh ánh mắt, lạnh đến làm cho người phát lạnh, phối hợp với hắn hiện tại dơ bẩn bề ngoài, lộ ra đặc biệt dữ tợn đáng sợ, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ta Lôi Thanh không giết người, không vì các huynh đệ báo thù, thề không làm người."

"Các huynh đệ chờ, ta Lôi Thanh chỉ thiên phát thề, nhất định sẽ dẫn theo Tông Vô Kỵ đầu người để tế điện các người." Lôi Thanh thanh âm trầm thấp trong như một phá cái chiêm cuồng hống, tràn đầy tiêu sát chí ý. Lời thề tuy nhẹ, nhỏ, lại không dung hoài nghi.

"Đồng đồng đồng ~ "

Liên tiếp tiếng vó ngựa, tựa hồ từ xa mà đến gần, chân đất phụ cận phong hoá nham thạch, cát đất đỏ rào rào rơi đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn

Chương 96: Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn

Tấn cấp đến Bạch Ngân giai tầng về sau, Lôi Thanh tổng hợp tố chất tăng nhiều. Thính lực cùng cảm ứng năng lực, cũng có so sánh đề cao lớn. Nghiêng tai nghe xong, liền ước chừng phân biệt rõ ra cái kia một lớp địch ta không rõ kỹ sĩ, tối thiểu tại 30 kỹ đã ngoài. .

Lúc này Lôi Thanh tuy nhiên đã tấn cấp, nhưng thân thể gặp bị thương, lại chưa hoàn toàn khép lại, chiến lực hơi có chiết khấu. Huống chi vừa đã trải qua một hồi thảm thiết tử chiến, chết ba người, còn thừa mấy cái thân vệ, cơ bản đều ở vào vừa mới thoát khỏi nguy hiểm kỳ, cực độ suy yếu bên trong.

Đám kia kỹ sĩ phảng phát cỡi ngựa kỹ thuật rất cao, có thể tại loại hoàn cảnh này phức tạp ruột dê thiên trong hạp cốc, tốc độ như trước cực nhanh, chỉ sợ không phải cái gì hồi hột thề hệ.

Lôi Thanh hiện tại duy nhất có thể làm, là đem người bị thương đều nhanh nhanh chóng chuyển đi lên xe ngựa, liền chiến trường cũng không kịp quét sạch, liền tro mắt nhìn nguyên một đám kỹ sĩ từ tiền phương bên ngoài hơn mười trượng ngoặt nơi cửa xuất hiện, hào không ngừng lại bay nhanh mà đến.

Tầm hơn mười trượng khoảng cách, chỉ là hơn mười tức công phu, đám kia kỹ sĩ đã đến Lôi Thanh bọn người phía trước. 37 kỹ, nhưng lại cho bọn hắn rong ruổi ra thiên quân vạn mã khí thế.

Lôi Thanh xem những cái kia kỹ sĩ, phảng phát mỗi người trong đầu khí liễm, ánh mắt trầm ổn, gương mặt lạnh lùng bình tĩnh, ánh mắt lại như là chim ưng, quét mắt quanh mình hoàn cảnh, huyết tề, phần còn lại của chân tay đã bị cắt, nò mũi tên đội một chút.

Cát đất, tại đây bày kỹ sĩ rong ruổi xuống, cao cao giờ lên, bị hạp gió thổi qua, xôn xao.

Để cho nhất Lôi Thanh kiêng kỵ chính là cái kia cái trung niên thủ lĩnh kỹ sĩ, người mặc lấy một bộ phảng phát đã trải qua rất nhiều lần tang thương tuế nguyệt cùng kịch chiến dấu vết cự tọa giáp, màu đen áo choàng cũng rất cũ kỹ, nhìn ra được có rất nhiều may vá dấu vết. Theo gió phiêu lãng áo choàng xuống, tựa hồ cất giấu một cây đại đao.

Nhưng là, trong một cát vàng đầy trời trong hoàn cảnh, cỡi ngựa bốn ba, trên người nhưng lại không có chạm phải trên nửa điểm bụi cát bụi. Điều này đại biểu cái gì? Bụi đất các loại, sẽ bị hắn hộ thể cương khí bài xích tại bên ngoài, gần không được hắn thân.

Nhưng mà Lôi Thanh nhưng lại tại trên người hắn, tìm không ra nửa điểm khí kinh cổ đẳng dấu vết. Khí tức của hắn bình tĩnh nội liễm, phảng phất giống như là một người bình thường trung niên đại thúc.

Nhưng lại tại hắn dò xét chính mình thời điểm, Lôi Thanh cảm thấy hắn bình tĩnh trong ánh mắt cái kia một tia uy áp, nhìn như rất nhẹ. Lại làm cho Lôi Thanh chỉ cảm giác mình như là bị một đầu tuyết thế hung thú theo dõi, trong nội tâm thẳng sợ hãi.

Nhìn lướt qua chiến trường cùng Lôi Thanh bọn người về sau, hắn phảng phất đã đem trước khi quá trình chiến đấu, phần lớn đẩy Diễn đi ra. Ánh mắt như có như không chăm chăm trên mặt đất Tông Vô Kỵ cái kia chỉ đem trào tàn tay.

"Vị tiền bối này, chắc hẳn tựa là đại danh鼎鼎 Thiết Kỵ Đoàn tổng đoàn trưởng Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn, Hạ Hầu tiền bối rồi." Lý Bảo Bảo về phía trước bước ra một bước, cung kính hành lễ nói: "Tiểu nữ tử Lý thị thương hội Lý gia đích nữ Lý Bảo Bảo, tham kiến Hạ Hầu tiền bối." Nàng chú trọng nhất tình báo, ánh mắt nhạy cảm, bác văn cường ký-tĩnh thông đủ loại sách.

Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn bản thân là đại danh鼎鼎 người, một phương bá chủ cấp cường giả. Thiết Kỵ Đoàn nhân số mặc dù không nhiều lắm, lại chiến lược kinh người. Lý Bảo Bảo cũng không biết bao nhiêu lần đọc qua Hạ Hầu Hoàn tài liệu, thích thú liếc có thể nhận ra đối phương là ai. Hơn nữa, xuyên qua cái này ruột dê thiên hạ cóc về sau, vốn là thuộc về thiết lĩnh thành phạm vi thế lực, đó là Thiết Kỵ Đoàn địa bàn.

Trung niên kia kỵ sĩ vừa nghe đến cái tên này, hơi có chìm tuấn sắc mặt thư tri hoãn mà hòa ái, động tác không chút nào xinh đẹp xoay người xuống ngựa, cúi mở cười lớn tiến ra đón: "Đúng vậy, ta chính là Hạ Hầu Hoàn. Ta nói là ở đâu đi ra cái như vậy xinh đẹp ôn nhã nữ tử, nguyên lai là Lý gia tiểu thư đến chúng ta Thiết Kỵ Đoàn làm khách rồi, hoan nghênh hoan nghênh."

"Hạ Hầu tiền bối nói đùa." Lý Bảo Bảo ngượng ngùng có chút cúi đầu: "Tiểu nữ tử cái trang mà chật vật đã đến bộ dáng như vậy, còn nói gì xinh đẹp ôn nhã? Còn có, hiện tại thiên hạ chỉ sợ đã truyền khắp, ta bởi vì chiến bại bị người tù binh sự tình rồi, Hạ Hầu tiền bối chớ để giễu cợt ta."

"Chuyện này bất quá là nhà của ta chất nhi cùng người đùa giỡn đầu rồi, người trẻ tuổi làm việc xúc động rồi chút ít, quay đầu lại ta nói nói hắn. Nữ hài tử chỉ dùng để đùa, sao có thể như vậy khi dễ?" Hạ Hầu Hoàn hào sảng cười to, đem chuyện kia vung mà qua. Ngược lại nhưng lại nhìn về phía Lôi Thanh, một đôi như hổ báo giống như sắc bén ánh mắt, cao thấp tại Lôi Thanh trên người đánh giá. Nhưng là mơ hồ có thể thấy được, cái kia đối với hổ trong mắt, ần ần có thể thấy được kích động cùng run rẩy.

Lôi Thanh sờ dĩ không có trước tiên nhận ra Hạ Hầu Hoàn, đó là bởi vì chỉ là khi còn bé gặp hắn một lần. Cách thời gian quá lâu, trí nhớ đã mơ hồ. Huống chi, lúc này thời điểm Hạ Hầu Hoàn cùng mười bảy mười tám năm trước, bộ dáng biến hóa còn là rất lớn.

Nhưng lúc này, hắn như là đã biết rõ đây là Hạ Hầu Hoàn rồi. Trong lòng cũng là một kích động, trên háng trước hai bước, phốc oanh thoáng một phát quỳ lạy trên mặt đất, dập đầu cái đầu hô: "Lôi gia tiểu Cừu bá kiến Hạ Hầu bá bá."

"Hiện chất, miễn lễ miễn lễ." Hạ Hầu Hoàn gấp bước lên phía trước đỡ hắn dậy, vậy đối với thô ráp mà hữu lực bàn tay lớn cũng là có chút ít run rẩy lên, đánh giá cẩn thận lấy hắn, lại là vui mừng lại là bi thống: "Hào tiểu tử, lúc này mới một thời gian nhảy con mắt, người tựa lớn đến từng này rồi. Như thế nào hội khiến cho chật vật như vậy, vừa rồi cùng ai xung đột? Xem ra, tựa hồ là vạn ung khe ai? Hừ, chán sống, dám can đảm tại ta địa bàn bên cạnh, động cháu của ta."

"Hạ Hầu bá bá không được sinh khí, sự tình là như thế này." Lôi Thanh không nhanh không chậm đem chuyện đã xảy ra nói chung nói một lần.

Hạ Hầu Hoàn cũng là người từng trải rồi, bề ngoài tuy nhiên tục tằng, nhưng nội tâm lại bình tĩnh tĩnh tế tĩ mĩ. Một chút tường tận xem xét, đã nói: "Chỉ sợ việc này liên lụy đến Lý gia trong gia tộc lợi ích tranh đấu, muốn nhân cơ hội này, giá họa cho ta Thiết Kỵ Đoàn."

"Hạ Hầu lão bá bá, chất độc kia ung rõ ràng là muốn giá họa cho Lôi ca ca, thế nào lại là Thiết Kỵ Đoàn đầu này?" Tả Thiên Thiên đứng lên tiến đến, chớp mắt to hiểu kỳ hỏi một câu.

"Ha ha, thật đáng yêu tiểu nha đầu, bất quá nhà của người Hạ Hầu bá bá còn trẻ, đừng mang cái lão chữ." Hạ Hầu Hoàn thấy nàng đáng yêu, duỗi ra bàn tay lớn vuốt vuốt nàng tóc, cười nói: "Nguyên nhân rất đơn giản, đã Độc Ưng chọn tại ruột dê thiên hạ chặn đường ta cái này cháu trai. Cái kia đã nói lên đối phương phía sau màn sai sử chi nhân, đích thị là đã suy tính đã đến Lôi Thanh hành động. Nói cách khác, đối phương khẳng định đã nắm giữ đã đến ta cùng với Lôi Thanh quan hệ tình báo. Ta Hạ Hầu Hoàn cùng Lôi Thanh phụ thân chính là sinh tử chi giao, lại há có thể trơ mắt nhìn huynh đệ nhi tử nhận lấy cái chết? Như vậy, đến lúc đó thừa nhận Lý can long lừa gạt người, tất nhiên là ta Thiết Kỵ Đoàn."

"Hạ Hầu bá bá..." Lôi Thanh cũng là thoáng qua hiểu rõ ra, kỳ thật chính mình loại lũ tiểu nhân này vật, người ta muốn chơi giả họa Giang Đông chi mà tính, cũng tất nhiên không phải chủ yếu mục tiêu. Loại này tiểu thân thể, cái đó có thể thừa nhận Lý thị thương hội cái loại này quái vật không lò cấm giận ngút trời?

"Lôi Thanh, im miệng." Hạ Hầu Hoàn quay người vỗ vỗ bả vai hắn, nở nụ cười: "Có một số việc người cũng không cần nói ra, miễn cho ta ghét bỏ người lễ mễ. Người lần này xảy ra sự tình, chịu trước tiên phải người liên hệ người Hạ Hầu bá bá, cũng tỏ vẻ muốn mang đám người tới tìm nơi nương tựa. Bá bá rất vui mừng. Điều này nói rõ, người đem ta chính thức trở thành người một nhà."

Lôi Thanh cười khỏ một tiếng, lắc đầu nói: "Hạ Hầu bá bá, việc này trách ta tuổi còn rất trẻ, làm việc có chút xúc động, nghĩ đến đương nhiên chút ít. Ta vốn chỉ muốn mang những người này nãi tại Hạ Hầu bá bá trên địa bàn tìm vắng vẻ chút ít chỗ trốn một hồi. Không nghĩ tới, Lý thị thương hội tình báo công phu viên siêu tưởng tượng của ta. Liên Lý can long người cạnh tranh, đều có thể như thế nhẹ nhõm tìm ra tình báo của chúng ta sơ hở, sau đó bố trí xuống sát cục. So sánh với, Lý hội trưởng càng thêm lợi hại, hành tung của chúng ta sợ là cho hắn nắm giữ nhất thanh nhị sở."

"Lôi Thanh, ta cũng đã sớm cùng người đã nói, không muốn xem nhẹ chúng ta Lý thị thương hội cùng cha ta." Lý Bảo Bảo tức giận liếc mắt nhìn hắn:

"Nói người cũng không nghe."

"Vâng, Lý thị lợi hại, liền không phải người cảm lái vật đều có thể có như thế tình báo công phu." Lôi Thanh sờ lên trên bụng miệng vết thương, sắc mặt lại trầm trọng: "Bảo Bảo, người có mục tiêu người chọn lựa sao?"

Lý Bảo Bảo ánh mắt cũng là âm đạm rồi xuống: "Hiện tại người thừa kế bên trong, có thể cùng ta ganh đua dài ngắn không nhiều lắm, ta đường ca xem như một cái, sau lưng của hắn là của ta đại bá, quyền thế gần với cha ta. Bất quá, hắn tiếng hô sở dĩ cao, đó là bởi vì hắn là nam tử, bản thân năng lực cũng không quá xuất chúng."

"Bất kỳ gia tộc nào bên trong, tranh quyền đoạt lợi sự tình đều là tránh không khỏi." Lôi Thanh ngược lại là an ủi vỗ vỗ nàng bà vai nói: "Quay đầu lại làm rất tốt, nên đánh đánh, nên áp áp, ngàn vạn đừng nhân từ nương tay rồi. Dạy người bốn chữ, việc đáng làm thì phải làm."

"Àn, vốn là ta tranh quyền tâm tư không phải rất nặng, bất quá không muốn phụ phụ thân kỳ vọng mới rất cố gắng làm việc." Lý Bảo Bảo ánh mắt cũng là kiên định mà trình trọng nói: "Nhưng nếu là Lý thị thương hội đã rơi vào ta đường ca loại này tâm thuật bất chánh trong tay người, chỉ sợ sẽ gặp thụ tai nạn." Nhưng là, lại khó che dấu trong ánh mắt ưu thương.

"Chúc mừng chúc mừng, tương lai hiện đại lực đệ nhất phú bà." Lôi Thanh cười ha hả nói chêm chọc cười, trợ giúp nàng thoát khỏi vẻ lo lắng nói: "Đến lúc đó người phát đạt, có thể ngàn vạn đừng quên ta cái này ân nhân cứu mạng nợ. Đem ta bao dưỡng thế là được, mỗi tháng cho cái mười vạn tám vạn kim đến hoa chênh lệch hoa chênh lệch là được."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Phụ thân tin tức

Chương 97: Phụ thân tin tức

Lý Bảo Bảo mặt đỏ lên, dậm chân hờn dỗi nói: "Người một cái ác bá son tặc đầu lĩnh, tính toán cái gì ân nhân cứu mạng? Rõ ràng là bởi vì người đánh nỡ quá nhiều xấu chủ ý, mới đem sự tình biến thành bộ dạng như vậy, đều làm hại nhà của chúng ta thân nhân phản bội rồi, người còn để cho ta cho người tiền, xấu hổ không xấu hổ à?"

"Nha nha, người đây rõ ràng là bờ mông lệch ra lại quái mã thùng nghiêng." Lôi Thanh tức giận nói: "Rõ ràng là người những cái kia cái gọi là người nhà, đã sớm lòng mang làm loạn, lần này bất quá là bắt được cơ hội mà thôi. Người có lẽ hảo hảo cảm kích ta, nếu không phải ta làm ra cái này vừa ra, dự đoán bọn hắn bộc lộ ra chân diện mục, dụng tâm hiểm ác. Người cùng cha người không biết cũng bị giấu kín đến khi nào tháng nào?"

Ngay tại Lý Bảo Bảo hờn dỗi lấy còn muốn trả lời lại một cách mỉa mai lúc, Lôi Thanh nhưng lại đối với Hạ Hầu Hoàn chấp tay nói: "Ta không nói những thứ này, Hạ Hầu bá bá, ta còn có chút các huynh đệ bị thương, vừa thoát ly nguy hiểm, cần tranh thủ thời gian đi ngài trên địa bàn chữa thương tĩnh dưỡng một phen, phiền toái ngài."

Hạ Hầu Hoàn cũng là ha ha cười xem cái này đối với người trẻ tuổi lung tung làm ầm ĩ, nghe Lôi Thanh vừa nói như vậy, liền sắc mặt nghiêm nghị vỗ vỗ bà vai hắn nói: "Người một nhà không nói hai nhà lời nói, người tới, lái xe ngựa hồi thiết lĩnh thành, lại để cho bác sĩ giỏi nhất cho bọn hắn chữa thương."

"Đa tạ Hạ Hầu bá bá, mặt khác ta chết đi mấy cái huynh đệ, cũng muốn đưa bọn chúng thi thể mang về, ta muốn hôn tự cấp bọn hắn hạ táng." Lôi Thanh sắc mặt có chút bi thống âm đạm. Tuy nhiên cùng bọn họ mới chung nhau ngắn ngủn hai ba tháng, có thể các huynh đệ tình nghĩa đã đã thành lập nên.

"Đây là xứng đáng chi nghĩa." Hạ Hầu Hoàn an ủi vỗ vỗ bà vai hắn, trình trọng nói ra: "Ta biết rõ, huynh đệ của người hết hy vọng trong rất bi thống. Nhưng chúng ta còn người sống, nên hảo hảo sống sót, vì chết đi các huynh đệ báo thù rửa hận, sống được càng đặc sắc. Như vậy, mới có thể không phụ lòng bọn hắn."

Lôi Thanh cảm kích lấy chấp tay nói: "Đa tạ Hạ Hầu bá bá trấn an. Chỉ là lần này sự tình, sợ là muốn liên quan đến Hạ Hầu bá bá rồi."

"Người yên tâm, chúng ta Thiết Kỳ Đoàn tuy nhiên không phải cái gì cỡ lớn tổ chức, nhưng pha trộn đến bây giờ, còn chưa sợ qua người nào." Hạ Hầu Hoàn lại để cho Lôi Thanh bọn người lên mã, vừa đi vừa ha ha nói ra: "Huống chi, lần này người dùng hết tánh mạng, tại cường đại sát thủ hạ bảo trụ Lý tiểu thư tánh mạng, cũng mở ra Lý gia một ít lòng mang làm loạn chi nhân. Chắc hẳn dùng Lý càn long cá tính, chắc chắn nhớ kỹ người phần ân tình này. Nếu không được, cũng sẽ không nhiều hơn nữa so đo người lần này xảo trá vết tài sản sự tình rồi. Chúng ta lần này vốn là nhận được người truyền tin, biết rõ người nói chung bên trên ngày gần đây sẽ tới chúng ta thiết lĩnh thành, cho nên sớm đi ra tiếp người. Đáng tiếc, hay vẫn là muộn một bước, cho người suýt nữa đã gặp phải bất trắc, còn tồn thất mấy cái tâm phúc huynh đệ. Hừ, vạn ung khe, Ứng Vương đệ tử cũng đã rất giỏi sao? Coi như là Ứng Vương Bạch Triền Sâu đích thân đến, có ta Hạ Hầu Hoàn tại, cũng đảm bảo hắn không nhúc nhích được người nửa sợi lông. Còn có, chất độc kia ung

Tông Vô Kỵ, đám hương người như thế ra tay độc ác, ta sẽ không bỏ qua hẳn."

"Hạ Hầu bá bá." Lôi Thanh cũng là có chút ít đau lòng cái kia ba cái huynh đệ chết, sắc mặt có chút tái nhợt: "Thù này, ta sớm muộn muốn báo. Ngươi có thể không cho phép đoạt việc buôn bán của ta."

"Tốt, tốt. Cùng phụ thân ngươi một tính tình, có ân tất còn, có cừ oán tất báo." Hạ Hầu Hoàn ha ha cười lớn nói: "Cái kia chuyện này ta tạm tạm thời mặc kệ, quay đầu lại chờ ngươi tu vi đi lên về sau, tự mình đi giết Tông Vô Kỵ a. Đi, trước lại để cho ta nhìn ngươi cỡi ngựa kỹ thuật học như thế nào đây? Có hay không lười biếng."

"Ha ha, Hạ Hầu bá bá, ta thừa nhận thực lực ngươi mạnh hơn ta rất nhiều, nhưng là nếu bàn về cỡi ngựa kỹ thuật, ta Lôi Thanh cũng là việc đáng làm thì phải làm." Lôi Thanh hơi có chút đắc ý vỗ vỗ dưới háng bị nhiễm sắc Ô Chuyết, thoải mái cười to: "Cũng đừng xem ta Ô Chuyết hiện tại bề ngoài chênh lệch, đây là vì che dấu tai mắt người ngựa trang, đây chính là một đầu danh xứng với thực Hắc Thiết cấp Yêu thú. Ta xem Hạ Hầu bá bá ngươi con ngựa này, lại nhỏ lại thấp, màu lông lộn xộn, hẳn không phải là cái gì tên loại. Cùng ta so, ngài không biết là chịu thiệt sao?"

"Yên tâm, của ta ông bạn già Ái Cước Hồ tuy nhiên bề ngoài không lớn dạng? Nhưng là theo ta nhiều năm, tính tình đã sớm tương thông, rắn chắc dùng bền vô cùng." Hạ Hầu Hoàn ha ha cười cười: "Nhiều lần xem sẽ biết, dùng cái này đến thiết lĩnh thành mới thôi, ai thua phạt một vỏ rượu. Giá ~" hai chân một gối mã bụng, cái kia thất thất mã vậy mà cuồng bạo hí một tiếng, vung ra chân như như một trận gió chạy như điên.

Lôi Thanh vội vàng ngựa mã thẳng truy. Phảng phất là cảm nhận được tâm ý của chủ nhân, nhanh như điện chớp mà đi, phát huy ra nó lớn nhất tốc độ. Nhưng mà, Ô Chuyết mặc dù không tầm thường, nhưng lại thủy chung rất thần kỳ đuôi không kịp Hạ Hầu Hoàn dưới háng cái kia thất thất chân mã.

Ngay từ đầu còn tưởng rằng cái kia thất thất chân mã am hiểu chạy loại này ruột dê đường rẽ, ai ngờ, vừa ra ruột dê thiên, đối mặt một mảnh rộng lớn bao la bát ngát đất vàng bình nguyên thời gian. Cái kia thất thất chân mã mới tựa hồ phát huy ra uy lực chân chính, chạy như điên, giống như là một đầu tuyệt thế hung thú, triển lộ ra đến khí tức, sợ là có Thanh Đồng cấp đầu khí tiêu chuẩn. Cái này lại để cho Lôi Thanh có chút mở rộng tầm mắt, trong nội tâm thầm kêu quả nhiên là mã không nhìn tướng mạo. Cái này một thót thất thất chân mã, dung mạo không sâu sắc, dĩ nhiên là thất Thanh Đồng cấp Yêu thú.

Một đường đi thiết lĩnh thành, hơn trăm dặm địa, cái kia thất Ái Cước Hồ càng là thể hiện ra kinh người sức chịu đựng. Cơ hồ dùng giống nhau tốc độ, chạy xong toàn trường, một đường mà đến, gần kề hao tổn nửa canh giờ mà thôi.

Lôi Thanh Ô Chuyết, vốn là một thót khó được thiên lý mã rồi, nhưng như trước rút lại phía sau nó gần nửa nén hương thời gian.

"Ha ha." Tự mình chờ đợi tại thiết lĩnh thành bên ngoài Hạ Hầu Hoàn cười lớn nói: "Hiền chất, biết rõ cái gì gọi là nước biển không thể đo bằng đấu đi à nha? Của ta Ái Cước Hồ, tuy nói bề ngoài chênh lệch, có thể sức bật cùng sức chịu đựng, đều là nhất đẳng. Lúc trước ta tại hồ người trên đại thảo nguyên gặp được nó, nó nhưng là chân chính Mã vương. Ta hao tổn ba ngày ba đêm thời gian, mới hàng phục nó."

Lôi Thanh thả khoác lác, cũng là mắc cỡ mặt đỏ tai tía, nhưng không cầm Ô Chuyết xuất khí. Mà là tâm phục khẩu phục chấp tay nói: "Hạ Hầu bá bá cỡi ngựa kỹ thuật tốt, mã cũng tốt, tiểu Cửu chịu phục rồi."

"Ta cũng là ngốc già này ngươi chút ít tuế nguyệt, dùng ngươi bây giờ tuổi thọ, đã đạt đến Bạch Ngân cấp." Hạ Hầu Hoàn dẫn Lôi Thanh tiến vào thiết lĩnh thành: "Trẻ tuổi như vậy tuần kiệt, ta đời này thấy cũng không nhiều. Hào hảo đánh bóng, cố gắng Lôi gia có thể cách mấy trăm năm ra lại cái Thánh giai. Tốt rồi, đừng hết nhìn đông tới nhìn tây, chờ ngươi nghỉ ngơi tốt ta mang ngươi tại thiết lĩnh hảo hảo dạo chơi. Hiện tại, đi trước trong nhà của ta, làm sơ nghỉ ngơi về sau, vì ngươi tiếp phong tây trần."

Hạ Hầu Hoàn tại thiết lĩnh thành, hiển nhiên uy vọng cực cao, nhân duyên cũng không tệ. Rất nhiều người đều hoặc cung kính, hoặc theo tính cùng hẳn chào hỏi. Một đường đi phủ đệ của hắn, không tính quá lớn, cũng là hơi có đơn sơ.

"Hiền chất đừng ghét bỏ a, chúng ta Thiết Kỵ Đoàn mới thành lập hai mươi mấy năm, nội tình mỏng, chỗ tiêu tiền nhiều." Hạ Hầu Hoàn cười ha ha lại để cho hạ nhân đi dọn xếp ngựa về sau, dẫn Lôi Thanh đi vào trong đi: "Cái này chỗ ở nha, có thể đem tự liền đem tự một chút, chỉ là muốn ủy khuất thoáng một phát hiền chất ngươi rồi. Chờ quay đầu lại trên tay dư dả chút ít về sau, ta lại để cho người cho ngươi kiến cái đại. Còn có, ngươi đặc tội Ngụ Thiên Cơ con gái sự tình, ta đã nghe nói. Yên tâm, không có người có thể bắt ngươi thế nào, cho dù Ngụ Thiên Cơ đích thân đến, cũng bắt không được ngươi. Ngươi về sau tự thanh thân ổn định ở thiết lĩnh thành là được."

"Đa tạ Hạ bá bá rồi." Lôi Thanh cảm kích hành lễ, nhưng lại thừa dịp bốn bề vắng lặng, nghiêm mặt hỏi: "Hạ Hầu bá bá, lần này đến đây, tiểu Cửu còn có một chuyện muốn hỏi."

"Về phụ thân ngươi đúng không?" Hạ Hầu Hoàn sắc mặt khẽ biến thành hơi nghiêm túc, hơi chút trầm ngâm sau nói: "Theo lý thuyết, ngươi cái này làm nhi tử không dễ dàng. Sống hơn hai mươi năm, liền cha mình ở nơi nào, mẫu thân là ai cũng không biết. Ta cái này làm bá bá, có lẽ nói cho ngươi biết. Thế nhưng mà, phụ thân ngươi lúc trước đối với ta dạn dỏ qua. Trừ phi ngươi hai mươi lăm tuổi trước khi, có thể đạt tới Hoàng Kim cấp tu vi, ta mới có thể nói cho ngươi biết hành tung của hắn đi về phía. Nếu không, hẳn tính nguyện ngươi đời này không đi tìm hắn."

Lôi Thanh sắc mặt cũng dần dần trầm thấp, nắm đấm nắm được thiết nhanh, có chút cảm giận bất bình nói: "Hạ Hầu bá bá, cha ta, vì cái gì như vậy lòng dạ ác độc? Hơn hai mươi năm, hẳn một lần đều không có trở lại xem qua ta. Giống như, ta chỉ là tánh mạng hắn bên trong một cái vương vãi. Hai mươi lăm tuổi Hoàng Kim cấp, ha ha, hẳn đương ta là cái gì? Đương ta là Thánh giai tiềm chất sao? Hạ Hầu bá bá, có thể hay không dọn xếp thoáng một phát?"

"Hài tử. Đừng oán phụ thân ngươi." Hạ Hầu Hoàn sắc mặt nặng nề vỗ vỗ bả vai hắn an ủi, thấp giọng nói: "Không có cái nào cha mẹ, hội yêu thương chính mình hài tử, huống chi ngươi lại như vậy xuất sắc. Ta cam đoan, chỉ cần ngươi hai mươi lăm tuổi đạt tới trước Hoàng Kim cấp, sẽ gặp một năm một mười đem chân tướng nói cho ngươi biết. Nếu không, ta nửa chữ cũng sẽ không thổ lộ. Ta như là đã đáp ứng ngươi phụ thân, ta nhất định phải vì hắn

tuân thủ lời hứa."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Xuất phát

Chương 98: Xuất phát

"Có thể..." Lôi Thanh lại muốn nói gì thời điểm Hạ Hầu Hoàn đã cắt đứt hẳn nói: "Hiện chất, xin tha thứ ta, làm vì một người nam nhân phải có kiên trì. Ta cũng tin tưởng, phụ thân ngươi làm cho nên làm như vậy, tất nhiên cũng là có lý do khác. Người tới, mang thiếu gia đi thay quần áo tắm rửa. Lý gia tiểu thư cùng người cái kia chút ít đồng bọn, ta sẽ giúp người thích đáng an bài."

Mấy cái người hầu lên tiếng mà đến.

Lôi Thanh lòng mảy chậm rãi thư giải, biết rõ Hạ Hầu Hoàn người như vậy, chú trọng nhất hứa hẹn. Đã đã đáp ứng cha mình, chỉ sợ coi như là giết hẳn đi, cũng không chịu vì phạm lời hứa.

Bây ở trước mặt hắn, liền chỉ có một con đường có thể đi. Cái kia chính là liều lấy tính mạng, cũng muốn tại hai mươi lăm tuổi trước, tu luyện tới Hoàng Kim cấp. Tuy nhiên muốn làm đến điểm này, rất khó.

"Như thế, vậy thì phiền toái Hạ Hầu bá bá rồi." Lôi Thanh hành lễ, tùy theo người hầu mà đi.

...

Ban đêm~

Thiết Kỵ Đoàn tổng đoàn Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn trong phủ đệ, đèn đuốc sáng trưng. Một đám trú ở lại thiết lĩnh trong thành Thiết Kỵ Đoàn trong cao tầng, toàn bộ cho Hạ Hầu Hoàn mời đi qua, vì Lôi Thanh tiếp phong tẩy trần, thuận tiện lại để cho hắn từng cái nhận thức.

Tà Thiên Thiên cùng Lý Bảo Bảo, cũng là tham dự trong đó. Chỉ có Lôi Thanh mấy cái bị thương thân vệ, được an bài trị liệu cùng tu dưỡng.

Một đoàn thô các lão gia tự cùng một chỗ, đương nhiên là miệng lớn uống rượu, miệng lớn ăn thịt rồi. Làm ẩm ỉ nửa đêm, mới tại kê loạn trong xong việc. Tại Hạ Hầu Hoàn đã sớm an bài tốt trong độc viện nghỉ ngơi một đêm. Sáng sớm, liền bị lính liên lạc thông tri đi Thiết Kỵ Đoàn tổng bộ họp.

Lôi Thanh theo lời mà đi.

Thiết Kỵ Đoàn tổng bộ, liền tại thiết lĩnh trong thành, chiếm diện tích hơn một ngàn mẫu. Ngoại trừ các loại văn phòng sân bãi bên ngoài, lớn nhất là một cái võ đài rồi. Trường học trong trường, các loại huấn luyện phương tiện cái gì cần có đều có.

Theo lính liên lạc mà vào phòng hội nghị ở bên trong, Thiết Kỵ Đoàn trong cao tầng mấy có lẽ đã đến đủ, dựa theo địa vị cao thấp, phân tịch mà ngồi. Ngồi ở thủ tịch, đương nhiên là quân dung thẳng Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn rồi.

Mà ở hắn bên trái, thì là một vị nhìn về phía trên chỉ ven ven có ba mươi mấy tuổi, mặt trắng không râu, dáng người thon dài, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nam tử. Người này tối hôm qua đã ở trường, cùng Lôi Thanh uống qua rượu, nhận thức qua. Hắn gọi Tần Uy, tên hiệu tiểu thương thánh, cực kỳ tự ý sử trường thương. Nghe nói, chính là hiện đại lực uy danh hiển hách thương thánh quan môn đệ tử.

Bởi vì thứ nhất thân thương thuật khiến cho Xuất Thần Nhập Hóa, rất có sư tôn thương thánh làn gió, thích thú bị người xưng là tiểu thương thánh.

Tiểu thương thánh Tần Uy Hoàng Kim Sơ giai tu vi, chính là Thiết Kỵ Đoàn phó tổng giám đốc đoàn, đồng thời thống soái Thiết Kỵ Đoàn năm đoàn đến tám đoàn. Tại toàn bộ Thiết Kỵ Đoàn ở bên trong, địa vị gần với Hạ Hầu Hoàn.

Nhưng hắn tính cách cùng Hạ Hầu Hoàn hoàn toàn bất đồng. Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn nhiệt tình phóng khoáng, cởi mở hào phóng, thường thường đem tình nghĩa đặt ở vị trí đầu não, làm phát bức vọng động. Thiên Vương lão tử đều bỏ qua. Tiểu thương thánh Tần Uy, nhưng lại tính táo bình tĩnh, cẩn thận cẩn thận, mọi thứ không tranh giành trước, khắp nơi dùng đại cục làm trọng.

Bởi vậy, Thiết Kỵ Đoàn chính phó hai vị thủ lĩnh tính cách, có thể nói là bổ sung. Cái này cũng khiến cho, Thiết Kỵ Đoàn phát triển phát triển không ngừng.

Ngồi ở Hạ Hầu Hoàn phía bên phải chếch xuống dưới, là một vị nho nhã trung niên nam tử, dáng người gầy gò, khí chất nho nhã, ưa thích đong đưa một thanh Mặc Vũ phiến. Người này là Thiết Kỵ Đoàn Công Dương y, cũng không phải là y sư, mà là quân sư.

Công Dương y bác văn cường ký-tĩnh thông đủ loại sách, trí tuệ hơn người, lại thiện trong quân lớn nhỏ sự vụ. Đem hết thầy đại chuyện nhỏ, đều xử lý ngay ngắn rõ ràng, xem như Hạ Hầu Hoàn trợ thủ đắc lực. Tại Thiết Kỵ Đoàn ở bên trong, cũng là riêng có uy vọng, bị người tôn xưng vì Công Dương tiên sinh. Kỳ thật Lôi Thanh tối hôm qua sẽ biết, Thiết Kỵ Đoàn một ít chiến lược bố cục tư tưởng, đều là xuất từ ở Công Dương tiên sinh trong tay.

Những người còn lại, cũng đều là Thiết Kỵ Đoàn nòng cốt. Tỳ như, tinh nhuệ bao quanh phó song chùy Ủy Trì khẩu, cái kia mặt mũi tràn đầy kéo cận bờ râu ria trắng hán, Bạch Ngân Cao giai thực lực, am hiểu nhất sử một đôi đồng chùy, dũng mãnh thiện chiến, chính là một thành viên khó được mãnh tướng. Bất quá tính cách của hắn cương liệt Bá khí, nhiệt tình nhiệt huyết, tối hôm qua lôi kéo Lôi Thanh trọn vẹn tưới một vò rượu.

Còn có một chút tất cả đoàn đoàn trưởng, đoàn phó, đều là tiếng tăm lừng lẫy, thực lực cường đại tồn tại. Trong đó nhất chú mục chính là, có thể coi là là thiết kỵ ba bao quanh tòa Thân Đồ tuyệt rồi.

Bởi vì nàng là ở trong tràng, duy nhất một nữ tử, nghe nói là Bạch Ngân Trung giai thực lực. Hơn ba mươi tuổi, nhưng bởi vì đầu khí tu vi cao cùng cố ý bảo dưỡng, nhìn về phía trên chỉ vẹn vẹn có hai mươi mấy tuổi. Lớn lên thanh thanh tú tú, hơi có chút tư sắc. Nhưng kì thực, nhưng lại tâm ngoan thủ lạt, một khi trở thành địch nhân của nàng, theo không lưu tình, bị người xưng là Mẩu Dạ Xoa. Thiết Kỵ Đoàn đều là một đám thiết cốt boong boong đại què mùa, từ trước đến nay chú ý nắm đầm lớn cánh tay thô đơn giản nói lý, một cái nữ nhân có thể ngồi vững vàng ba bao quanh chỗ ngồi đưa, nhất định là có hán hơn người thực lực. Nếu không, ai sẽ phục nàng?

Vừa nhìn thấy nàng, Lôi Thanh cũng có chút đau đầu. Đối với cái này loại uống lên rượu đến, đã khởi trận chiến đến, so nam nhân còn nam nhân nữ nhân. Lôi Thanh từ trước đến nay là đứng xa mà trông. Có thể tối hôm qua bị nàng rót ở dưới rượu, so Ủy Trì khẩu còn nhiều, còn bị nàng động tay động chân ăn hết chút ít đậu hũ, cái này lại để cho Lôi Thanh rất im lặng. Cảm giác này giống như là cái tiểu bạch kiểm gặp cái nữ Đại Vương.

Lôi Thanh sau khi đi vào, một vừa chấp tay mời đến. Những người còn lại, cũng đều là nhiệt tình hướng Lôi Thanh người mới này mời đến không ngừng. Thân Đồ tuyệt nóng nhất tình, một đôi mị nhãn không kiêng nể gì cả chăm chăm vào Lôi Thanh, mời đến hắn đi ngồi. Cái kia phiến thần sắc, giống như muốn một ngụm bắt hắn cho nuốt như vậy.

Tối hôm qua một hồi uống thả cửa xuống, giữa lẫn nhau đã không hề như vậy lạ lẫm rồi. Lôi Thanh tại Hạ Hầu Hoàn dưới sự trợ giúp, xem như đã sơ bộ dung nhập đã đến Thiết Kỵ Đoàn trong cao tầng bên trong, giảm bớt mọi người cách ngăn cùng lạ lẫm cảm giác.

Thân Đồ tuyệt bên người, đó là đánh chết Lôi Thanh cũng không chịu đi ngồi, hắn cũng không muốn êm đẹp triển khai cuộc họp còn bị người sổ sàng. Quyết định chủ ý cách xa nàng chút ít về sau, Lôi Thanh ngồi ở chót nhất trên ghế. Chính mình tư lịch nhất thiên, mới đến, hay vẫn là ít xuất hiện tốt hơn.

"Khục khục." Phó tổng giám đốc đoàn Tần Uy, ho khan hai tiếng, ngăn đã ngừng lại kêu loạn tràng cảnh. Nhìn quanh thoáng một phát bốn phía về sau, nói: "Chúng ta mới gia nhập huynh đệ Lôi Thanh, chắc hẳn tất cả mọi người đã sơ bộ hiểu được. Lôi huynh đệ kèm theo hơn 100 người mã, hội gia nhập vào chúng ta Thiết Kỵ Đoàn. Lúc này, ta đại biểu Thiết Kỵ Đoàn, chính thức tỏ vẻ hoan nghênh Lôi huynh đệ gia nhập."

Tất cả mọi người, đều có lấy chương đến.

Lôi Thanh đứng lên, bốn phía vừa chấp tay, lại đối với Tần Uy cung kính chấp tay nói: "Đa tạ Tần tổng."

"Không cần khách khí, về sau mọi người tựu là trên một đường thẳng huynh đệ." Tần Uy vẻ mặt nghiêm túc nói: "Bất quá ta đã nói trước, tuy nhiên người xuất thân quý gia đình đệ, rất có của cải, lại là Hạ Hầu tổng đoàn chất nhĩ. Nhưng đã gia nhập Thiết Kỵ Đoàn, phải lý giải cùng tuân theo Thiết Kỵ Đoàn quân kỷ, không được cảm sủng sinh kiêu, không được cố tình làm bại. Nếu không, ta Tần Uy chương quân quân kỷ xuống, tuyệt không dung tình."

"Vâng! Thuộc hạ minh bạch, ghi nhớ tại tâm." Lôi Thanh xuất thân quân nhân thế gia. Tất nhiên là biết được không quy củ không toa thuốc tròn, bất luận cái gì có sức chiến đấu quân đội, đều có rất mạnh quân kỷ. Nếu không, bên kia là một đám đám ô hợp.

"Còn có, ta Thiết Kỵ Đoàn rất nặng tình nghĩa, các huynh đệ tỷ muội ôm thành một đoàn, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, nhất trí đối ngoại. Như Hòa huynh đệ có không giải quyết được tranh chấp, có thể trực tiếp báo cáo ta, ta sẽ theo lẽ công bằng xử trí, chớ lén tính toán ầu đã, bằng bạch phá hủy đoàn kết cùng cảm tình." Hạ Hầu Hoàn cũng là bổ sung một câu.

"Hạ Hầu tổng đoàn dạy bảo, thuộc hạ khắc trong tâm khảm." Lôi Thanh nghiêm mặt xác nhận.

Hạ Hầu Hoàn cùng Tần Uy lúc này mới thoả mãn nhẹ gật đầu, nhìn về phía quân sư Công Dương tiên sinh.

Công Dương tiên sinh hiểu ý, ho khan hai tiếng, đong đưa quạt xệp, vuốt vuốt tiên phong đạo cốt giống như râu ria nói: "Về Lôi Thanh gia nhập quân ta đoàn chỗ nhậm chức vụ, hôm qua ta đã cùng hai vị đoàn tổng cẩn thận thương lượng đã qua. Nhất trí cho rằng, Lôi Thanh tuổi trẻ tài cao, thực lực không tầm thường, mưu trí xuất chúng, có thể đương trọng dụng. Lại bởi vì hắn là lãnh binh đến quảng, cho nên, bốn quân sư có ý tứ là, lại để cho hắn tổ kiến thiết kỵ thứ chín đoàn, đảm nhiệm đoàn trưởng chức vụ. Chư vị có ý kiến gì không?"

Tăng lên nhanh một chút, nhưng mọi người đều nghe nói Lôi Thanh là gan vô cùng lớn, theo Lý thị thương hội chỗ đó vợ vét tài sản đến rồi một số quân giới cùng tài nguyên. Công Dương tiên sinh như thế cân nhắc, đến đã ở hợp tình lý.

Nghĩ thông suốt này điểm về sau, ngược lại là tuyệt đại đa số người không có ý kiến. Lôi Thanh tư lịch mặc dù thiên, nhưng thực lực rất không tục, tuổi còn trẻ cũng đã Bạch Ngân Sơ giai rồi, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng. Xem ra, là Hạ Hầu tổng đoàn muốn cất nhắc chính mình chất nhĩ, cần gì phải

đề ý kiến, tức được đắc tội Hạ Hầu tổng đoàn, còn đắc tội Lôi Thanh?

Nhưng là, có một người nhưng lại nhảy ra ngoài, quát to một tiếng nói: "Ta có ý kiến, ta không phục."

Lôi Thanh nhìn lại, đã thấy là tinh nhuệ đoàn thứ hai đại đội trưởng đội trưởng Tiên Vu báo, người này lưng hùm vai gấu con báo đầu, tháo vát dị thường. Động tâm đó, lộ ra một lượng dừng mảnh khí tức, hiển nhiên không phải dễ dàng thể hệ.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Lôi Thanh, thoát

Chương 99: Lôi Thanh, thoát

"Tiên Vu Báo, tại đây nào có người nói chuyện phần?" Tinh Duệ Đoàn phó đoàn Song Chuy Ủy Trì Khấu, lông mày nhíu lại, quát mắng nói: "Còn không mau mau tọa hạ?"

Tiên Vu Báo tuy nhiên là Tự Do Liên Minh người, nhưng hấn nguyên quán là hô người đại thảo nguyên du mục dân tộc. Tính tình từ trước đến nay nóng nảy, lúc này, phảng phất là nâng lên tính nóng nói: "Đoàn phó, vừa rồi cũng là Công Dương tiên sinh hỏi ai có ý kiến, ta mới đi ra nói. Chẳng lẽ trong nội tâm của ta rõ ràng có ý kiến, còn không cho ta nói sao?"

Ủy Trì Khấu khí cực, vừa muốn nói chuyện thời gian. Hạ Hầu Hoàn nhưng lại khoát tay nói: "Lại để cho hấn nói, chúng ta Thiết Kỵ Đoàn là huynh đệ mình, không phải không mặc cả. Tiên Vu Báo, người có ý kiến, cứ việc nói đi ra, chúng ta sẽ xem xét."

"Đoàn tổng, ta biết rõ cái này họ Lôi tiểu tử là ngài lão cháu trai, ngài muốn đề bạt hấn. Thế nhưng mà, cũng phải cố kỵ thoáng một phát chúng ta lão nhân nghĩ cách a? Ta Tiên Vu Báo đảm nhiệm Tinh Duệ Đoàn thứ hai đại đội trưởng đại đội trưởng, đã đã nhiều năm rồi, cần trọng vì đoàn ở bên trong làm việc, không có công lao cũng có khổ lao. Cho dù chúng ta muốn kiến thứ chín đoàn, người này tuyền, cũng phải theo lão nhân ở bên trong chọn lựa a? Lôi Thanh mới đến, nửa điểm tư lịch đều không có, đảm nhiệm phó đoàn đã là cất nhắc rồi." Tiên Vu Báo tùy tiện, lại là lòng đầy căm phẫn nói. Hấn mục đích, không cần nói cũng biết rồi.

"Ân, ta nghe rõ." Hạ Hầu Hoàn rất chân thành nhẹ gật đầu, lại nhìn quanh thoáng một phát bốn phía nói: "Ngoại trừ Tiên Vu Báo, còn có ai muốn tranh lấy thoáng một phát thứ chín đoàn đoàn trưởng chức vị? Các người yên tâm, tất cả mọi người là huynh đệ, tự coi như các người muốn tranh, ta chẳng những sẽ không trách các người, còn có thể rất vui mừng. Các người cũng biết ta tính cách, nói một không hai, tuyệt sẽ không làm thu được về tính số."

Kể từ đó, tham dự hội nghị trong mọi người, lại là đứng ra hai cái. Theo thứ tự là đồng hoài an cùng lương vũ, hai cái đều tuổi không lớn, chừng ba mươi, Bạch Ngân Sơ giai thực lực, đều chính là Thiết Kỵ Đoàn bên trong tuần kiệt thể hệ, bọn hấn hiện tại phân biệt đảm nhiệm hai đoàn phó đoàn cùng bốn đoàn phó đoàn. Gặp cơ hội này, liền thử đi ra tranh giành thoáng một phát chín đoàn đoàn trưởng chức vị.

"Tốt, có tiến tới đi tâm là chuyện tốt." Hạ Hầu Hoàn tán dương một tiếng sau nói: "Đã người chọn lựa không phải một cái, cái kia cứ dựa theo quy củ cũ. Như cái gì sắp xếp tư luận bồi phận, không phải chúng ta Thiết Kỵ Đoàn phong cách. Có tốt vị trí, tự nhiên là có năng giả cư chi. Đi, đi vô đài, mọi người thuộc hạ gặp chân chương."

Như thế thống khoái mà công bình phương thức, thật ra khiến ở đây đại đa số người, âm âm trầm trầm khen ngợi. Kể từ đó, bất kể là ai làm tới chín bao quanh chỗ ngồi đưa, cũng sẽ không có người không phục.

Hạ Hầu Hoàn cũng là đã sớm liệu đến cái này vừa ra, nhưng hấn đối với Lôi Thanh hay vẫn là có phần có lòng tin. Tuy nhiên vừa mới tấn cấp Bạch Ngân, nhưng lúc trước hấn còn chưa tấn cấp lúc, có thể lực địch huyết ung Tông Vô Kỵ, còn để lại hấn một tay. Hấn tin tưởng, chính mình huynh đệ kết nghĩa nhi tử, tuyệt đối không thể nào là cái trông thì ngon mà không dùng được kẻ bất lực.

"Lão Đại, nghe nói Lôi huynh đệ hôm qua vừa cùng huyết ung một hồi huyết chiến, bị thương, không biết..." Thân Đồ tuyệt hát đệm nói.

"Tiểu Tuyệt người yên tâm, Lôi Thanh huyết chiến sau tấn cấp, đem đại đa số thương thể khôi hấn rồi, lại có Lý tiểu thư Trường Xuân Quyết trợ giúp chữa thương, ứng không có gì đáng ngại rồi." Hạ Hầu Hoàn không sao cả phát phát tay nói: "Chỉ cần không từ chiến, luận bản thoáng một phát tuyệt không vấn đề."

"Khanh khách, Lý tiểu thư không phải tù binh sao? Cái này lại giúp đỡ Lôi huynh đệ chữa thương, lại tham gia tối hôm qua tiếp phong tẩy trần. Cái này huyền nào là cái đó vừa ra à?" Thân Đồ tuyệt xinh đẹp con mắt hướng Lôi Thanh nghiêng mắt nhìn a nghiêng mắt nhìn đi.

"Ha ha, vóc người tuấn, tiểu bạch kiểm tự là nổi tiếng a." Song Chuy Úy Trì Khẩu cười lớn nói: "Tiểu Tuyết người lúc đó chẳng phải đối với Lôi huynh đệ một bộ thềm chày nước miếng, hận không thể đem hần ăn hết bộ dáng? Các người những nữ nhân này a, tự là quá kỳ quái, bỏ tiểu sinh lại có cái gì tốt? Người nhìn ta lão Úy Trì, tuy nhiên lớn lên không tuấn, có thể đủ thực dụng, đủ mãnh liệt a. Tiểu Tuyết, muốn hay không cân nhắc thoáng một phát ta cái này đầu con bò già à? Rắn chắc, dùng bền."

"Phi, chi bằng người cái kia phò đức hạnh?" Thân Đồ tuyết không có chút nào mặt đỏ tới mang tai cảm giác, xiên lấy eo phun vừa nói: "Cho lão nương ta rửa chân đều chê người tay thô, có xa lắm không chết rất xa, thành thành thật thật đi thanh lâu tìm người gia tình nhân cũ đi cầu an ủi a."

Mọi người thấy Úy Trì Khẩu kinh ngạc, cũng là ồn ào phá lên cười. Vù vù lạp lạp, vây quanh bốn cái chín đoàn đoàn trưởng hậu tuyến người ra hội nghị sảnh, thẳng đến võ đài mà đi.

Tại trên giáo trường huấn luyện quân tốt các tướng lĩnh, nghe nói có trò hay xem về sau, đều tạm thời buông xuống trong tay nhiệm vụ huấn luyện, vây quanh vây quanh ở võ đài phụ cận.

Lôi Thanh đi ngang qua lúc, đánh giá chung quanh những cái kia quân tốt đội đem các loại. Phát hiện cái này Thiết Kỵ Đoàn thật đúng là danh bất hư truyền, thập phần cường đại. Hắc Thiết cấp cường binh, chỗ nào cũng có. Tinh khí thần cùng khí thế, cũng viễn siêu Lôi Thanh bá kiến tầm thường quân tốt. Cho dù là thiết nhiều không có tu luyện tới Hắc Thiết cấp quân tốt, khí thế cũng không tệ, lộ ra một lượng dũng mãnh khí tức.

Võ đài phía trước, một đoàn khí tức phảng phất ngưng tụ thành một cổ dây thừng hung hãn tốt, như lấp kín tường giống như đứng ở nơi đó. Nguyên một đám vây quanh lấy hai tay, ánh mắt bất thiện nhìn thẳng Lôi Thanh.

Tối hôm qua cũng nghe nói, Thiết Kỵ Đoàn có một cái Tinh Duệ Đoàn, người số không nhiều, chỉ có 400 tá hữu, nhưng trong đó kém cỏi nhất cũng là Hắc Thiết cấp, không thiếu có Thanh Đồng cấp cường giả, chia làm bốn cái đại đội, mỗi vị đại đội trưởng đều là Bạch Ngân Sơ giai.

Cái này một nhóm người, hiển nhiên là bên trong một cái đại đội nhân mã, hơn phân nửa hay vẫn là Tiên Vu Báo mang chính là cái kia đại đội trưởng. Lôi Thanh vui mừng không sợ, từng bước một kiên định đi thẳng về phía trước.

"Người chính là cái mới tới đơn vị liên quan?" Một cái mặt mũi tràn đầy buri hân, kiệt ngạo bất tuấn Hắc Thiết cấp hung hãn tốt bữu môi mỉa mai nói: "Xem tiểu tử này trắng trắng mềm mềm, hiển nhiên như một nhị thế tử, làm sao lại chạy tới chúng ta Thiết Kỵ Đoàn kiếm cơm ăn hết?"

"Người cái này không hiểu a? Chúng ta Thiết Kỵ Đoàn tên tuổi tiếng nổi, mỗi một cái đều là thiết cốt boong boong đàn ông. Bên ngoài không biết có bao nhiêu đại cô nương vợ bé nhớ thương lắm. Tiểu tử này, rõ ràng tự là đến mạ vàng, tương lai hồng nữ nhân thời điểm cũng có khoác lác vốn liếng."

"Móa, đây không phải làm bản thanh danh của chúng ta sao?"

"Loại người này, lại vẫn muốn cùng chúng ta đại đội trưởng tranh giành chín đoàn đoàn trưởng? Hay nói giỡn a, ta xem hần đi cho người làm cái tiểu bạch kiểm, tiểu tướng công thích hợp hơn. Ha ha. Các huynh đệ, cởi quần áo, lại để cho cái này bỏ tiểu bạch kiểm nhìn xem, cái gì mới nghiêm túc nam nhân."

Một đám buri hân khí tức hung hãn tốt, nhao nhao cởi áo giáp cùng áo lót, lộ ra một thân cường tráng cơ bắp, chột có hình xăm cùng vết sẹo, lộ ra sát khí mười phần.

Nguyên một đám, ngẩng đầu ưỡn ngực ngăn cản tại Lôi Thanh trước mặt, vì chính mình cường tráng cùng vết sẹo cảm thấy kiêu ngạo. Tại Thiết Kỵ Đoàn, ai trên người muốn không có treo qua màu, đều không có ý tứ ngẩng đầu cùng người chào hỏi nói ta là hung hãn tốt.

"Này này, các người khi dễ người là a? Vết sẹo nhiều rất giỏi à?"

Một cái thanh tú động lòng người thanh âm, có chút tức giận vang lên. Lôi Thanh vừa quay đầu lại, lại ngạc nhiên thấy đã đổi mới quần áo Lý Bảo Bảo, nắm Tả Thiên Thiên mà đến.

"Các người làm sao tới?" Lôi Thanh thấp giọng nói: "Nơi này chính là Thiết Kỵ Đoàn tổng bộ, ngoại nhân không thể vào đến."

"Thôi đi... Thiết Kỵ Đoàn tổng bộ thì thế nào? Trường Sinh Điện tổng bộ, ta thậm chí nghĩ tiến tự tiến." Lý Bảo Bảo bữu môi cười lạnh: "Người yên tâm, ta tìm Hạ Hầu phủ Quân gia dẫn ta tiến đến ta. Hần nói người sáng sớm sẽ tới họp, có thể là thương nghị gia nhập Thiết Kỵ Đoàn sự tình. Cái này không, ta mang theo Thiên Thiên tự đến cấp người giữ thẻ diện rồi. Không nghĩ tới, thứ nhất là gặp người bị người khi dễ."

Một lớn một nhỏ, hai cái lạ lẫm tiểu mỹ nhân tiến vào võ đài. Lập tức nhắm trúng bên trong giáo trường các hán tử vây xem.

Lôi Thanh một đồ mờ hồ, hai người các người đây là tới giữ thẻ diện hay vẫn là cho ta ngược lại tràng diện đó a? Ta cũng không phải thật là vô năng tiểu bạch kiểm, còn muốn hai nữ nhân hỗ trợ chống đỡ tràng tử, đây không phải chiều người chê cười sao?

"Ha ha, cười giết chúng ta." Đám kia hai tay để trần hung hãn tốt hết sức trào nộ nụ cười: "Lão lang, quả nhiên bị người nói trúng rồi. Tiểu tử này hay là đi cho phủ bà đương tiểu bạch kiểm so sánh phù hợp. Còn dám cùng chúng ta đại đội trưởng tranh giành đoàn trưởng? Dựa vào nữ nhân xuất đầu, thực sự tiền đồ. Ha ha, sớm đi trở về ôm bà nương muốn uống sữa a."

Kể cả Hạ Hầu Hoàn ở bên trong một ít trong cao tầng, tuy nhiên gặp được một màn này, lại không đi lên hỗ trợ. Mà là cố ý tại một bàn xem kịch vui, muốn nhìn một chút Lôi Thanh ứng phó như thế nào loại này tràng diện. Nếu như ngay cả mấy cái Hắc Thiết cấp đầu đầu đều bày bất bình, cho dù là Hạ Hầu Hoàn, cũng sẽ biết một lần nữa cân nhắc phải chăng phù hợp đem Lôi Thanh đặt ở đoàn trưởng trên vị trí.

Những lời này, ngược lại là lại để cho Lý Bảo Bảo tức giận đến không nhẹ, chỉ thấy nàng xinh đẹp con mắt nén giận, thay Lôi Thanh tỏ thương bởi bất công nói: "Lôi Thanh, cái này Thiết Kỳ Đoàn khi dễ người, cả đám đều thô bỉ hạ lưu được vô cùng. Cho cái đoàn trưởng còn cùng với người thi đấu. Không bằng gia nhập chúng ta thương hội a, ta cho người mang thân vệ đoàn."

Lôi Thanh bắt đầu chảy mồ hôi rồi, thầm nghĩ bà cô háo ý của ngài ta tâm linh, một bên nghĩ ngợi đi thôi, nam nhân hào dũng người không hiểu.

Quả nhiên, Lý Bảo Bảo đưa tới một sóng lớn hư âm thanh cười nhạo. Mấy cái toàn bộ màu đỏ trên thân binh, càng là vỗ ngực ngao kêu gào lấy khiêu khích.

"Này này, vết sẹo rất rất giỏi sao? Khối cơ thịt cổ rất rất giỏi sao? Lôi Thanh, thoát."

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Lôi Thanh khóa thân đấu Tiên Vu Báo

Chương 100: Lôi Thanh khóa thân đấu Tiên Vu Báo

Lôi Thanh một hồi im lặng, lập tức khổ bức. Khóe miệng co giật lấy thấp giọng nói: "Bà cô, yên tĩnh chút ít, ngài là tiểu thư khuê các, muốn rụt rè chút ít. Đừng quấy rối được không?"

"Này này, Lôi Thanh lời này của người là có ý gì? Không ngờ như thế ta một mảnh háo ý, là ở cho người quấy rối đúng không?" Lý Bảo Bảo xinh đẹp con mắt hàm sát, hiển nhiên là bị cái kia một đám quân tốt đội đem đám bọn chúng cười vang cho chọc giận: "Ta biết rõ người bởi vì phạm vào sự tình, chạy đến Thiết Kỳ Đoàn tị nạn vốn là cảm thấy mình thấp nhất đẳng, cũng không muốn mới đến tựu cho người lưu lại bá đạo ẩn tượng, có thể người cũng không cần phải nhường nhịn đến loại trình độ này a? Người đối thủ kia không có bốn sự, sai sử một đám tiểu binh viên để khi phụ người, dù sao ta nhìn không phục. Người đem quần áo thoát khỏi, lại để cho bọn hán nhìn xem vinh quang của người, đừng tưởng rằng có mấy cái vết thương nhỏ sẹo tựu rất giỏi rồi."

Lý Bảo Bảo cho người cảm giác rất trọng nghĩa, tuy nhiên cùng Lôi Thanh còn có rất nhiều mâu thuẫn. Nhưng này thuộc về nhân dân bên trong mâu thuẫn. Hiện tại, kẻ thù bên ngoài ăn hiếp lên môn, tự nhiên muốn nhất trí đối ngoại rồi.

"Không tốt lắm đâu?" Lôi Thanh khuôn mặt đều khổ.

"Ta cho người thoát người tựu thoát, người một đại nam nhân như vậy lẽ mà làm cái gì?" Lý Bảo Bảo bị tức được không nhẹ, lòng đầy căm phẫn nói: "Người không thoát ta giúp người thoát, dù sao, ta cũng sớm đã nhìn thấy qua không chỉ một lần hai lần rồi." Dứt lời, trực tiếp thò tay đi qua kéo Lôi Thanh áo choàng.

Cách đó không xa xem kịch vui Cuồng Dao Hạ Hầu Hoàn cùng tiểu thương thánh Tần Uy lường người thủ lĩnh, hai mặt nhìn nhau. Tuy nhiên đã sớm nhìn ra bọn hán tựu hồ không phải đơn giản như vậy bọn cướp cùng bị bắt cóc người quan hệ trong đó. Nhưng đã phát triển đến đó một bước, thật đúng là có chút ít ngoài dự liệu của bọn hán.

Việc này, muốn xử lý tốt coi như cũng được, muốn xử lý không tốt, sợ là sẽ phải cho Thiết Kỳ Đoàn mang đến thiên đại phiền toái. Ngược lại là quân sư chung Tôn tiên sinh con mắt sáng ngời, lôi kéo Hạ Hầu Hoàn cùng Tần Uy xi xào bàn tán.

"Hào hảo hảo, người đừng giật." Lôi Thanh vội vàng đẩy ra lông của nàng tay: "Hay vẫn là ta tự mình tới thoát a, nhiều người như vậy đâu rồi, phiền toái người rụt rè chút ít, giữ gìn hạ danh dự."

Quả nhiên, vô số người đều đối với nàng lộ ra ngăm ngăm lẫn nhau, khâm phục chi cực ánh mắt. Lý Bảo Bảo vừa rồi cũng chỉ là bởi vì Lôi Thanh gặp khi dễ, tâm tình quá kích động mà thôi. Lúc này, mặt đỏ lên, vội vàng nói: "Được rồi được rồi, người hay vẫn là đừng thoát khỏi."

"Ách, người để cho ta thoát tựu thoát? Người để cho ta không thoát tựu không thoát, người cho ta cái gì à?" Lôi Thanh đem áo choàng một kéo, ném đến Lý Bảo Bảo trên tay, ngược lại cười lạnh chăm chăm vào mấy cái toàn bộ màu đỏ hung hân tốt. Ba cái nằm ở dưới, liền đem áo ngoài cùng nội giáp đều cởi ra. Lộ ra một thân đã có chút màu đồng cổ, cơ bắp cường tráng chi cực, hiện lên hình giọt nước mà gần như tại hoàn mỹ đáng người.

Nhưng làm cho người nhìn thấy mà giật mình chính là, trên người hán từng đạo dữ tợn vết sẹo, hiện ra hán lần lượt huyết chiến kinh nghiệm. Rất nhiều vết sẹo, đều là trí mạng, hơi chút gây chuyện không tốt, sẽ đi gặp Diêm vương gia rồi. Tất cả mọi người là thành thạo, xem xét những cái kia vết sẹo, đã biết rõ Lôi Thanh người này trải qua rất nhiều lần sinh sinh tử tử, có thể nói, hoàn toàn là một cái theo trên con đường tử vong gây dựa lấy đứng lên người.

Mấy cái trước khi còn cười nhạo Lôi Thanh là cái bơ tiêu sinh tình nhuệ đoàn hung hãn tốt, thoáng cái khí thế tự héo, kinh hãi ngoài, bước chân đều có chút mềm nhũn.

Hắn lúc này, ở đâu còn có nửa điểm nửa hào ôn nhuận khiêm tốn công tử ca giống như bộ dáng. Ánh mắt cao ngạo mà lạnh lùng, xem thường liếc qua đám kia hung hãn tốt. Thân là Bạch Ngân cấp cường giả khí thế, hiển thị rõ không bỏ sót, bá đạo mà không lưu tình chút nào ngưng tụ lại một cỗ sát khí, hướng bọn hắn uy áp mà đi.

Lôi Thanh trong nhà nhiều thế hệ tông quân, đòi hỏi đều là tướng lãnh, trong quân sự tình, cũng là từ nhỏ tự mưa dầm thấm đất, rất rõ ràng. Một ít quân tốt, có hẳn càng là cường đại quân tốt, càng là có ngạo khí. Muốn hàng phục bọn hắn, lại để cho bọn hắn mời nguoi, sợ nguoi. Cùng bọn họ đem đạo đức văn chương không hề có tác dụng, ngược lại chỉ biết rước lấy chểnh mảng.

Duy nhất có thể làm, tự là dùng nắm đấm, dùng sức lượng, hung hăng địa nghiền nát hết thảy đau đầu. Vừa rồi Lôi Thanh đích thật là bởi vì mới đến mà không muốn quá mức bộc lộ tài năng.

Nhưng hắn chênh lệch chút ít quên, Thiết Kỳ Đoàn tuy là một tổ chức, nhưng hắn vẫn hơn nữa là một chi quân đội. Nếu muốn ở trong quân đội xuất đầu người địa, có nơi sống yên ổn, dựa vào quan hệ bám váy đàn bà tuyệt đối bị người chế nhạo, vậy cũng chỉ có không kiêng nể gì cả thể hiện ra sự cường đại của mình.

Bọn hắn hung hãn, muốn so với bọn hắn càng hung hãn. Bọn hắn dừng, muốn so với bọn hắn càng dừng.

"Các nguoi." Lôi Thanh vươn một đầu ngón tay, chỉ lấy cái mũi của bọn hắn, lạnh lùng địa lắc đầu ngón tay: "Không được, không tin, đến thử xem."

"Rống ~"

Thân là Tinh Duệ Đoàn Hắc Thiết cấp tinh nhuệ, đi tới chỗ nào, đều là bị người kính sợ. Tất nhiên là là tự nhiên mình kiêu ngạo cùng tôn nghiêm. Dù là người này thân phận rất cao, địa vị rất cường, cũng không thể đơn giản vũ nhục bọn hắn dừng mạnh.

Hai cái toàn bộ màu đỏ trắng hán một trái một phải gầm thét đánh tới, khí thế rất cường, phẳng phát có sát nhân đích ý chí. Lôi Thanh nhưng lại không né không tránh, trong cơ thể hùng hậu Thiên Lôi đầu khí thiêu đốt, hình thành cương khí hộ thể xuống, cơ bắp phẳng phát bị bạo lên, mỗi một khối, mỗi một tia trong cơ thể, đều phẳng phát ần chứa hủy diệt tính lực lượng.

Bình Bình! Nắm đấm nện ở trên bả vai hắn, Lôi Thanh chỉ hơi hơi lắc lư hạ trên thân. Ngược lại lãnh khốc nhẹ răng cười thoáng một phát, bắt lấy một gãi trắng hán cánh tay bả vai, trực tiếp dùng một chiêu Phách Vương Cử Đỉnh, đem 160-170 cân hắn giơ lên, nặng nề mà ngã văng ra ngoài.

Một cái khác khí thế đồn vừa rùng, đã thấy một cái đá ngang đương ngực quét tới. Chỉ tới kịp hai tay một khung, nhưng lại ngăn cản không nổi cái kia một lượng cường đại mà tấn mãnh trùng kích, bị đâm cho hắn cung thành chỉ tằm lược, lẳng không bay tứ tung ba thước mới té ngã trên đất.

"Các nguoi, không được." Lôi Thanh tiếp tục đóng đũa lấy ngón trỏ, lãnh khốc khiêu khích lấy: "Không bằng sớm đi về nhà tìm mẹ muốn uống sữa."

"ngao ngao." Còn lại mấy cái mình trần hung hãn tốt, tuy nhiên khiếp sợ tại Lôi Thanh lợi hại cùng Bá khí, nhưng ở trước mặt khiêu khích, ăn tiêu bất trụ. Bạo gào thét đủ ồng mà lên.

Trong quân đội, đánh nhau ầu đã là chuyện bình thường, đây là bảo trì huyết khí chỉ dùng một loại phương thức. Đương nhiên, chỉ có thể dùng nắm đấm, mà không thể dùng dao găm.

Phen này xung đột, lập tức lại để cho người vây xem lớn tiếng trầm trồ khen ngợi. Có bang Lôi Thanh, cũng có giúp bọn hắn. Hiển nhiên, Lôi Thanh bằng lấy thực lực cùng dừng mạnh, đã thắng được một nhóm người tán thành cùng tôn trọng.

"Bình Bình Bình~" Lôi Thanh không có sử dụng hán xuất sắc thân pháp, mà là thiêu đốt đầu khí tràn đầy cơ bắp, cổ tạo nên như có như không cương khí. Dựa vào bản thân phòng ngự, ngành kháng đón đánh, không hề xinh đẹp, từng quyền đến thịt. Bả vai va chạm, tựa như voi đánh bay một người.

Ngăn ngừa mấy tức công phu, hắn liền đã trúng ba bốn quyền, bảy tám chân. Có thể tổng cộng bảy tám cái đối thủ, cũng đã kể hết ngã xuống đất. Tuy nhiên còn có thể miễn cưỡng giãy dụa lấy đứng lên, nhưng coi như là xông đi lên, cũng là tự mình chuốc lấy cực khổ. Trong lúc nhất thời, đều có chút chột dạ rồi. Cái kia một đại đội nhân mã, tuy nhiên còn có hơn chín mươi cái không có tham dự, nhưng bọn hắn cũng không mất mấy hơn trăm người vây đánh một người a. Nhiều người như vậy vây xem, còn chưa phát giác ra mất mặt à?

"Khục khục, Lôi huynh đệ quả nhiên hào thủ đoạn." Tiên Vu Báo vốn là muốn xem kịch vui, xem Lôi Thanh cái kia thế gia đệ tử, tiểu bạch kiểm là như thế nào ứng đối với chính mình thuộc hạ khiêu khích. Ngay từ đầu còn thấy thật vui vẻ, nhưng không có ngờ tới, kết quả khiến cho đầy bụi đất, hay là hắn Tiên Vu Báo. Lúc này, đã không thể không đi lên hoà giải rồi, có chút mặt đỏ tới mang tai nói: "Là ta tự hạ không nghiêm, kính xin Lôi huynh đệ thứ tội."

"Tiên Vu Báo." Lôi Thanh đến tận đây lúc, cũng đem nội liễm khí tức đều dứt bỏ rồi, mà là lộ ra hẳn cuồng dã bản tính. Liếc qua hắn khinh thường nói: "Vốn là còn kính nguoi là nhân vật, không nghĩ tới là loại này không có tha thứ chi nhân. Thuộc hạ của nguoi, bởi vì mời nguoi, yêu nguoi, giúp nguoi xuất đầu. Kết quả đầu rồi, nguoi lại cùng địch nhân đến xin lỗi. Là nam nhân, tranh thủ thời gian tới vì nguoi thuộc hạ cảm thán, đánh trở về nói sau. Cười ha ha hoà giải tính toán cái cầu à? Nguoi cho rằng nguoi hoà giải, ta cũng không cùng nguoi tranh giành đoàn trường vị trí sao?"

Lôi Thanh thập phần tình tường, có quá nhiều cong cong quần ruột nguoi có văn hóa tại trong quân đội vĩnh viễn không ăn hương. Có thể đánh nhau có thể kháng, vì huynh đệ giúp bạn không tiếc cả mạng sống, giảng hào dừng, giảng nghĩa khí, đem tâm huyết, mới có thể có uy vọng.

Hắn lần này một hồi hết to, thật ra khiến chung quanh người vây xem đối với hắn ấn tượng thay đổi rất nhiều. Thăm nghĩ cái này họ Lôi tiểu tử nhìn không ra a, dĩ nhiên là loại này bá đạo hào khí, tâm huyết dũng mãnh chi đồ.

Trái lại Tiên Vu Báo, người khác mắt trừng đỏ mặt, tựa hồ đích thật là hắn không đúng.

"Tốt, tốt." Tiên Vu Báo cũng là bị kích ra tâm huyết, một đôi con mắt phóng hỏa giống như chằm chằm vào Lôi Thanh: "Ngươi muốn chiến, ta hãy theo ngươi chiến. Mã chiến hay vẫn là bộ chiến, đao thật thương thật hay vẫn là chơi luận bàn? Trong chốc lát đã thương ngươi, cũng đừng kêu đau."

"Ha ha, cần rồi." Lôi Thanh cười lớn nói: "Nam nhân còn chơi giả đao giả thương? Ngươi đương qua mọi nhà nột? Mã chiến bộ chiến, tự nhiên muốn làm gì cũng được. Chúng ta đánh cuộc, trong chốc lát ta cho ngươi ba chiêu. Ngươi nếu có thể thắng ta, ta từ đó về sau, tự nhận thức ngươi làm đại ca, ngươi để cho ta làm gì ta liền làm cái đó."

"Tốt, chúng ta đây tự mã chiến." Tiên Vu Báo mặt ngoài tục tũn, nhưng kì thực cũng là tâm tư tinh tế tỉ mỉ thể hệ. Nói lại để cho hắn ba chiêu cũng không khiêm nhượng, trực tiếp kêu to nói: "Người tới, khiến ta yêu cầu, khiến ta bình khí đến." Hơn nữa thắng này tự xưng là tổ tông là người trong thảo nguyên, từ nhỏ ngay tại trên lưng ngựa lớn lên.

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Long Hồ đấu

Chương 101: Long Hồ đấu

Hừ ~

Chung quanh một ít đã bị Lôi Thanh hào hùng mà phủ lên đến quân tốt, bắt đầu hư âm thanh một mảnh. .

"Tiểu báo tử, ngươi còn có xấu hổ hay không?" Thân Đồ tuyệt trực tiếp chửi ầm lên: "Người ta Lôi Thanh tuổi so ngươi nhỏ, vừa tấn cấp Bạch Ngân, ngày hôm qua còn thụ qua thương. Nói cho ngươi ba chiêu, ngươi thật đúng là có mặt chấp nhận xuống, quả thực đem chúng ta Thiết Kỵ Đoàn mặt đều mất hết rồi."

Thân Đồ tuyệt, thật ra khiến không ít trung lập người bắt đầu ngược lại hoa, nhao nhao hư âm thanh. Thiết Kỵ Đoàn, từ trước đến nay chú trọng dũng mãnh huyết tính, thà rằng chặt đầu, không chịu không có loại.

Đây cũng là vì sao, dũng mãnh phóng khoáng Cuồng Đao Hạ Hầu Hoàn ở đoàn ở bên trong uy vọng, muốn viễn siêu tiểu thương thánh Tàn Uy lý do.

Tiên Vu Báo râu ria kéo cận bã hắc mặt đỏ lên, nguyên muốn dày da mặt dày lừa dối quá khứ đích. Không nghĩ tới bị Thân Đồ tuyệt như vậy không lưu tình mặt cho sáng đi ra, xấu hổ ngoài, cũng là có chút tức giận: "Thân Đồ tuyệt, tốt xấu chúng ta cũng là người một nhà, ngươi vậy mà giúp đỡ ngoại nhân đến quở trách ta, để cho ta mất mặt? Ngươi còn có làm hay không ta là huynh đệ?"

"Tiên Vu Báo, lương tâm của ngươi bị cầu ăn hết à? Lần trước ngươi bị người vây chết rồi, còn không phải lão nương đơn thương độc mã xông đi vào cứu ngươi đi ra hay sao?" Thân Đồ tuyệt một bộ Mẫu Dạ Xoa bộ dáng, xiên lấy eo tức giận mắng không ngớt: "Ngươi lại dám nói lão nương không đem ngươi trở thành huynh đệ? Cái kia lương Đao lão mẹ bạch giúp ngươi ngăn cản?"

Tiên Vu Báo mặt một hư, gấp vội vàng gạt đầu: "Là đúng, đúng ta không lựa lời nói rồi. Ta đây không phải bị tức được sao. Ngài xin bớt giận, xin bớt giận."

"Hừ, hơn nữa. Lôi Thanh đã chính thức gia nhập chúng ta Thiết Kỵ Đoàn rồi, đồng dạng đều là người một nhà, là huynh đệ. Các ngươi đều muốn tranh giành đoàn trưởng, ta không phản đối. Nói rõ xe ngựa pháo, mình đao mình thương tranh giành, ai thua ai thắng, vừa xem hiểu ngay. Đừng đùa những cái kia hư, bằng bạch theo ta thấy không dậy nổi ngươi."

"Dạ dạ." Tiên Vu Báo thiếu nợ lấy người Thân Đồ tuyệt mệnh đầu rồi, vội vàng quay đầu lại nói: "Lôi huynh đệ, ta không muốn ngươi lại để cho ba chiêu, mọi người công bình cạnh tranh."

Lôi Thanh như cũ là hai tay để trần, cời xem mã binh sĩ dật tới Ô Chuy, phóng khoáng hô: "Tiên Vu huynh đệ, đại trưởng phu một lời đã nói ra, bốn con ngựa có rượt cũng không kịp, nói cho ngươi ba chiêu tự là ba chiêu, ba chiêu này ngươi cứ việc đến công, ta chỉ phụ trách ngăn cản. Là nam nhân cũng đừng lè mề rồi. Chẳng lẽ ngươi còn muốn cho ta nói không giữ lời?"

"Tốt, đây chính là ngòi nói." Tiên Vu Báo cũng là cỡi hấn yêu cầu, một thốt cường tráng xinh đẹp ngựa lông vàng đốm trắng. Về phần lĩnh của hấn nhận, thì là một cây trường bốn vuốt khâu cán dài đại đao. Một cái binh sĩ vậy mà khiêng được có chút cở hết sức, sợ là cái kia binh khí muốn 100 mấy chục cân.

Cỡi ngựa, mang theo đại đao Tiên Vu Báo, hùng hổ, cũng là uy phong lẫm lẫm. Xem ra hấn có chút am hiểu lực lượng, hơn trăm cân cán dài đại đao xách trong tay, nhẹ nhàng linh hoạt tự nhiên.

"Bang!" Lôi Thanh vui mừng không sợ, bang được một tiếng rút ra bảo kiếm ham chiến. Bảo kiếm ham chiến, dài ước chừng ba thước hai thốn, nặng không qua mười cân.

Hai người binh khí, đối lập rất mãnh liệt. Cái này, Tiên Vu Báo mình cũng có chút ngượng ngùng, lớn tiếng nói: "Lôi huynh đệ, kiếm của ngòi quá ngắn, mã chiến tương đối chịu thiệt. Ngòi còn am hiểu cái gì binh khí dài, ta gọi người đưa cho ngòi."

"Tốt, vậy thì cho ta một cây trường hai trường thương a." Lôi Thanh cũng không khách khí, trường kiếm quá nhẹ quá ngắn, hoàn toàn chính xác không thích hợp mã chiến. Thân là Lôi gia chi nhân, đương nhiên không có khả năng không học mã chiến, mà mã chiến phổ biến nhất, tự thuộc trường hai trường thương.

Súng lục không được, không có khoảng cách. Như báng thương quá dài, đến một lần dễ dàng bẻ gãy, hơn nữa khó có thể thi triển ra. Một trường hai, vừa mới phù hợp. Lôi Thanh tại trường thương bên trên, cũng là hạ qua chút ít công phu.

Hơn nữa, Lôi gia một ít Thiên Lôi Chiến Quyết, dùng trường thương thi triển ra, uy lực đồng dạng không thể khinh thường. Bởi vì rất nhiều Kiếm Quyết, vốn là thoát thai tự trường thương thuật.

Tiên Vu Báo vừa mới chuẩn bị phân phó dưới trưởng quân tốt đi lấy trường thương lúc, bỗng nhiên một cái giọng nói như chuông đồng thanh âm nói: "Không cần đi tìm, thiếu tướng quân Lôi Thanh ngòi dùng ta cái này cán a, vừa lúc là trường hai."

Thanh âm này, rõ ràng là Thiết Kỵ Đoàn phó tổng giám đốc đoàn, tiểu thương thánh Tần Uy.

Mọi người ở đây trợn mắt há hốc mồm bên trong, Tần Uy tay run lên, một cây sáng như bạc trường thương tự đã bay đi ra ngoài, như là một đạo lưu tinh vạch phá bầu trời, hiện lên đường vòng cung hình bán thẳng đến Lôi Thanh mà đi, tiểu nhị mười trường khoảng cách, thoáng qua đã đến.

"Tốt." Lôi Thanh cũng là việc đáng làm thì phải làm hết lớn một tiếng, thanh âm theo đầu khí của hấn thôi phát chấn động đi ra ngoài. Tư thái bất ôn bất hỏa, mở ra ngũ trào, như thiểm điện thò ra, một mực bắt được chạy như bay mà qua trường hai ngân thương.

Cầm thụ được ngân thương về này từ cường đại trùng kích lực, chấn đắc cánh tay có chút run lên. Cầm hơi lạnh báng thương, thủ đoạn run lên, trường thương múa ra một cái hoa lệ thương hoa. Cầm thụ được mũi thương run run truyền lại trở lại chấn động lực, lại để cho Lôi Thanh nhin không được thăm kêu một tiếng, tốt thương. Lôi Thanh khí định thần nhân đem thanh âm truyền ra ngoài: "Đa tạ Tần tổng đoàn mọn thương."

Tần Uy xa xa địa lộ ra đáng tươi cười, âm thầm nhẹ gật đầu.

Những người còn lại thấy thế, cũng là ầm ầm trầm trồ khen ngợi. Tất cả mọi người là thành thạo, nhìn ra được cái này họ Lôi hơi có chút mã chiến nội tình.

"Lão Tần a, ta nói ta cái này cháu trai không tệ a?" Thấy một màn này, Hạ Hầu Hoàn ha ha cười vỗ vỗ Tần Uy bả vai: "Thế nào, ta đề cử đúng vậy a, động tâm rồi? Muốn nhận làm đệ tử?"

"Xem duyên phận a." Tần Uy thanh đạm Nhân Văn nói: "Bất quá muốn thu cũng không phải ta thu."

"Như thế nào? Còn ngòi nữa thay sư thu đồ hi vọng?" Hạ Hầu Hoàn con mắt sáng ngời, động tay đông chân ôm lên vai, vội vàng nói: "Đây là chuyện tốt a, quay đầu lại ta mua đủ lễ vật, đi nhìn lão nhân gia ông ta?"

"Ngòi hầu gấp cái gì?" Tần Uy tức giận đẩy ra hấn tắc tay: "Cũng hãy chấm dứt việc đó, ngòi tình tường chúng ta thương thánh một môn thu đồ đệ phi thường nghiêm khắc. Ngòi đã có ý này hướng lại để cho hấn bài nhập thương thánh một môn, tự nhiên cần trải qua khảo nghiệm của ta. Ta cũng không muốn tương lai có người bại hoại sư tôn thanh danh."

"Điểm ấy ngòi yên tâm, tình báo biểu hiện, Lôi Thanh đứa nhỏ này tuy nói trước kia hoàn khổ chút ít. Nhưng hấn không phải hỏi cái để làm người mới sao?" Hạ Hầu Hoàn vẻ mặt nịnh nọt sắc mặt nói: "Hơn nữa, người không phong lưu uống thiếu niên. Ai tuổi trẻ thời điểm, không làm chút ít hoang đường Phong Lưu sự tình à?"

"Ta chưa làm qua." Tần Uy tức giận nói: "Như thế nào, tỷ phu, ngòi lúc tuổi còn trẻ phong lưu qua?"

Hạ Hầu Hoàn đành phải ho khan hai tiếng nói: "Xem thi đấu, xem thi đấu. Xem ta cái kia chất nhi tử thế, chúng ta Thiết Kỵ Đoàn vừa muốn nhiều một thành viên mãnh tướng rồi."

...

Lúc này Lôi Thanh, đã cưỡi Ô Chuy, bắt đầu ở không ra một mảng lớn trên giáo trường quần chạy. Ô Chuy bốn vó, mạnh mẽ hữu lực, không nhanh

không chậm giã phải vỗ đài ngạnh thổ địa, phát ra rồi" đắc roài lải nhải" "Đắc roài rùi." Thanh thúy bên trong, kẹp lấy cổ hùng hậu cảm giác. Tiết tấu phi thường cường liệt.

Mà Tiên Vu Báo, cũng bắt đầu quần tràng chạy, cho người yêu của mình câu tập thể dục. Cái kia thất ngựa lông vàng đốm trắng tuy nhiên tư thái không tầm thường, xem như một đám ưu tú mà khó được chiến mã. Có thể so sánh chỉ Ô Chuy, lại phải kém rất nhiều.

Thi đấu lập tức muốn lúc bắt đầu, vỗ đài phụ cận đã vây quanh bảy tám trăm rồi, xa xa vẫn còn có người hô bằng hữu gọi hữu chạy đến, thậm chí liền không ít đầu bếp binh, phụ binh, đều chạy tới, ô áp áp một đám người.

Đại đa số đều là nam nhân, cũng đều là trong binh doanh người, tự là ưa thích thật ác độc so dũng khí. Huống chi lần này tất cả mọi người truyền ra, là trong quân nổi danh cường giả Tiên Vu Báo, một mình đấu một cái mới tới.

Tiên Vu Báo là người nào à? Đây chính là Bạch Ngân Sơ giai cường giả, đường đường Tinh Duệ Đoàn thứ hai đại đội trưởng đại đội trưởng. Dám cùng hán một mình đấu, cũng khẳng định không phải kẻ yếu. Đây chính là một hồi long tranh hổ đấu a.

Hống hống hống ~

Liên tiếp hí trợ uy thanh âm, liên tiếp ầm ầm vang lên. Trên giáo trường hào khí, dần dần thiêu đốt. Lý Bảo Bảo trong gia tộc, chưa bao giờ đi vỗ đài. Ngược lại là tại Mãnh Hồ Cương bãi kiến một ít cùng loại tràng diện, nhưng so với tại đây, khí thế chênh lệch nhiều lắm. Những cái kia điên cuồng hét lên hò hét, phảng phất đem năng lượng tại đều bị phá vỡ rồi.

Bất quá, năng ngược lại là nghe được đa số người đều là tại hô Tiên Vu Báo danh tự. Hiển nhiên là đối với Tiên Vu Báo quen thuộc, biết rõ hán lợi hại. Không phục cảm giác, tự nhiên sinh ra. Dù sao người chung quanh đều tại hô, năng hô hô cũng không có việc gì, hai tay lưng thành loa hình dáng, gọi hô lên: "Lôi Thanh, nhất định phải thắng."

Bất quá năng thể đơn lực

o, thanh âm ở đâu che qua được hơn mấy trăm ngàn nam nhân? Tốt lúc trước Lôi Thanh một phen biểu hiện, cũng cho hán tranh thủ một bộ phận người ủng hộ. Thanh âm mặc dù yếu ớt, lại mơ hồ có thể nghe thấy.

...

Lôi Thanh tại vỗ đài một đầu khác, ghim ngựa dừng lại. Xa xa dùng ngón tay đối diện Tiên Vu Báo. Phảng phất là tâm hữu linh tê đồng dạng, Tiên Vu Báo đồng dạng ngừng lại, cán dài đại đao hướng Lôi Thanh làm cái chém giết khiêu khích động tác.

Lôi Thanh hiểu ý cười, hai chân nhẹ nhàng một gõ mã bụng. Dưới háng thần tuấn Ô Chuy, bắt đầu hướng phía Tiên Vu Báo một đường chạy chậm, đối diện làm ra giống nhau động tác.

Giữa hai người khoảng cách, ước chừng tầm hơn mười trượng, tùy theo dưới háng chiến mã tốc độ càng lúc càng nhanh. Lôi Thanh cảm giác được phong, ngay tại bên tai vù vù rung động. Thân thể theo chiến mã xóc nảy, có tiết tấu cao thấp pháp phòng lấy.

Tại thời khắc này, tiếng hò hét lại là ầm ầm vang lên. Phảng phất thoáng cái đem máu của hán nhen nhóm, cường kiện trái tim kịch liệt nhảy lên, cổ động lấy huyết dịch, từng đợt từng đợt hướng tứ chi bách hải mà đi.

Đầu khí tràn đầy tại toàn thân, giống như là hùng hực liệt như lửa, thiêu đốt lên. Lốp ba lốp bốp, tại thân thể của hán mặt ngoài, từng đạo hồ quang điện lập lòe không thôi.

Một hắc một vàng lưỡng con chiến mã, sắp dùng tốc độ nhanh nhất, đón đầu đánh lên thời gian. Riêng phần mình hơi nghiêng thân, chiến mã hơi chút biến hóa chút ít phương hướng.

Tiên Vu Báo sắc mặt bu hấn mà dữ tợn, cán dài đại đao một cái không hề hoa xinh đẹp chém ngang, thể không thể đỡ hợp lý ngực mà đi. Mượn mã nhanh chóng, hán đem một đao kia uy lực phát huy đã đến cực hạn. Hấn tự tin, Lôi Thanh nếu là dám dùng thương hoành ngăn cản, tất nhiên sẽ liền người đeo thương nện bay ra ngoài. Hấn cán dài đại đao quý trọng hơn trăm cân, lúc này mã nhanh chóng xuống, gấp quý giết quý, gấp thần trăm thần.

Lôi Thanh hoàn toàn chính xác không có ngăn cản, chỉ là đột nhiên tầm đó một bộ hùng hổ, muốn muốn phải liều mạng hấn, không thấy rồi. Ô Chuy Mã, trên lưng ngựa rồng tuếch tới sát bên người mà qua.

Bá đạo lười đao, tại trên yên ngựa phương hai thước quét ngang mà qua, tuôn ra một tiếng không khí bị trảm rách nát duệ rít gào.

Lưỡng con ngựa tốc độ gia tăng xuống, giao thủ chỉ có thể ở trong nháy mắt. Sát bên người mà qua đi, Tiên Vu Báo quay đầu lại vừa nhìn, đã thấy Lôi Thanh động ở mã trên bụng, hướng phía hấn rất là hung hăng cầm quấy dựng lên một ngón tay. Không biết là ở xem thường, hay vẫn là tại nói cho hấn biết, đã một chiều rồi.

Chương 102: Huyết dịch sôi trào

Chương 102: Huyết dịch sôi trào

"Hừ, bụng ngựa giấu người, chút tài mọn."

Tiên Vu Báo tuy nhiên cảm thấy cái này họ Lôi tiểu tử cưỡi ngựa kỹ thuật bề ngoài giống như không kém, lại cũng không thương thức. Hắn Tiên Vu Báo, nói như thế nào đều là thảo nguyên huyết mạch. Trời sinh thì có người cưỡi ngựa thiên phú, từ nhỏ tựu là cưỡi trên lưng ngựa lớn lên. Các loại phức tạp xinh đẹp thuật cưỡi ngựa, loại nào sẽ không? .

Tiểu tử này dám ở trước mặt hắn chơi một chiêu này, quả thực tựu là tại quan thánh gia trước mặt đùa nghịch đại đao. Không đem hắn cái này thảo nguyên đàn ông để vào mắt.

Một ghim ngựa thủ, thay đổi thân đi, tiếp tục tiếp theo xung phong liều chết.

Mã chiến, xa so sánh tại bộ chiến muốn tới được hung hiểm, cũng khó điều khiển. Cái này không đơn thuần là khảo nghiệm lấy vũ lực, cưỡi ngựa kỹ thuật, còn có đảm lượng. Cổ khí thể kia rào rạt sát khí trước mặt vọt tới thời điểm, chỉ cần hơi có khiếp đảm, sẽ gặp bị địch nhân bắt được cơ hội, một đao trăm xuống dưới ngựa.

Hiển nhiên, Lôi Thanh cũng không muốn tới quá mức dây dưa, đồng dạng là ghim ngựa mà quay về, tới chạy nước rút mà đi. Một đao kia, Tiên Vu Báo trực tiếp điên cuồng hướng Ô Chuy chiến mã chém tới. Thăm nghĩ cái này họ Lôi hội chơi bụng ngựa giấu người, nhưng xem hắn phải chăng có bản lĩnh lạng không đem mã cho biến không có.

"A, hèn hạ vô si." Lý Bảo Bảo thấy là trong lòng tim đập mạnh một cú, phần nộ vạn phần. Ô Chuy tuy nhiên bị Lôi Thanh đoạt đi, nhưng nàng hay vẫn là có phần có cảm tình.

Lôi Thanh thấy thế, khoe miệng cũng chỉ là cười lạnh thoáng một phát. Thủ đoạn đột nhiên run lên, ngân thương bạo nổi lên liên tiếp thương hoa, trực tiếp nghiền hướng đao của hắn nhận.

Đình đình đình, kim thiết vang lên xuống, ánh lửa bắn ra bốn phía, sấm sét vang dội. Tiên Vu Báo tu luyện chính là hòa diễm đấu khí, trời sinh uy lực bá đạo, cháy không khí đều ầm ầm nóng lên.

Mà Lôi Thanh Thiên Lôi đấu khí, nhưng lại thôi phát chiêu số, tốc độ cực nhanh, ngoan độc lại xảo trá. Mũi thương như lưỡi rắn, liên tục tạt dò xét, điểm trúng lưỡi đao bảy tám lần.

Mạnh mẽ trùng kích lực, chấn đắc Tiên Vu Báo cánh tay ầm ầm run lên, ghé tòm hơn chính là. Thiên Lôi đấu khí hình thành tia chớp, theo hắn kim loại cán dài lập tức liền đánh thẳng đánh cánh tay của hắn, mất đi hắn kịp thời dùng đấu khí ngăn cản tiêu trừ, nếu không liền đại đao đều cầm không được.

Tự nhiên, đao thức bị cỡi, hơn trăm cân nặng cán dài đại đao bị đẩy ra.

Lưỡng mã tiếp tục sai khai chạy về phía trước. Lôi Động cũng không nên qua, Tiên Vu Báo lực lượng thập phần cường đại, lại khiến cho là trọng binh khí. Lực phản chấn, lại để cho trong cơ thể hắn khí huyết một hồi cuộn cuộn, miệng hồ ầm ầm đau nhức.

Nhưng lúc này, Lôi Thanh nhưng như cũ là bày ra một bộ tiêu sái bộ dạng, đối với hắn dựng lên hai ngón tay, đệ nhị chiêu.

Tại đối phương không công kích tình huống của mình xuống, Tiên Vu Báo hai chiêu đều không có cảm chiếm được thượng phong, tất nhiên là xấu hổ đến mặt đen có chút nóng lên. Hơn mấy trăm ngàn các huynh đệ nhìn xem hắn đấu rồi, một trận chiến này nếu bị thua, chẳng phải là mất mặt ném đại phát?

Lần này, Tiên Vu Báo trực tiếp cỡi ngựa, bắt đầu hướng xa xa mau chóng đuổi theo, muốn kéo ra chút ít khoảng cách. Dùng chiến mã cường đại trùng kích tốc độ, lại lần nữa trăm mã.

Một khi kéo ra tốc độ, cái kia Tiên Vu Báo cán dài đại đao lực lượng sẽ cực kỳ hung mãnh. Lôi Thanh còn muốn như vừa rồi nhẹ nhàng như vậy ứng đối, y nguyên không thể. Nhưng hắn đem sự tình nghĩ đến quá mức mỹ hảo rồi.

Lôi Thanh cũng không phải cha hắn, được mọi chuyện theo vị này ta? Đối phó địch nhân, liền là địch nhân không muốn nhất sự tình, ta liền làm. Tại thời khắc này, Lôi Thanh thể hiện ra cường đại ngự mã năng lực, lặc chuyển đầu ngựa, trực tiếp đuổi theo Tiên Vu Báo mà đi.

Tiên Vu Báo chạy tới võ đài biên giới, Lôi Thanh tựu đuổi tới hắn võ đài biên giới. Tại thời khắc này, tựu thể hiện ra Lôi Thanh xuất sắc thuật cưỡi ngựa rồi. Mã chiến, từ trước đến nay là chú ý đoạt vị, nếu như cường đến đối với chính mình có lợi vị trí, mà địch nhân bất lợi vị trí, như vậy tính toán tài tình là hơn.

Nhưng loại này có lợi vị trí, cũng là muốn xem hiện trường hoàn cảnh, địch nhân quen dùng tay, binh khí chủng loại, cùng với tùy thời tùy chỗ chiến mã tư thế. Có thể nói, trăm ngàn Vạn Hóa, khó có thể nắm lấy.

Mượn Tiên Vu Báo mà nói, nếu như Lôi Thanh chiếm cứ hấn trái phía sau vị trí, vậy hấn tỵ khó chịu, vung đao phát lực rất khó. Hoàn toàn trái lại, nếu như Lôi Thanh tại hấn phải phía trước, tỵ là tự mình chuốc lấy cực khổ rồi.

Tiếp theo, là hấn phải phía sau, Tiên Vu Báo cũng rất khó thụ.

Một khi liên quan đến đến đoạt vị mã chiến, cái kia chính là khảo nghiệm thuật cưỡi ngựa, chiến mã tổ chất, ý đồ đợi một chút tổng hợp phương diện rồi. Tiên Vu Báo muốn kéo ra khoảng cách thì triển cuối cùng khó có thể ngăn cản một chiêu.

Mà Lôi Thanh, nhưng lại như là như giò trong xương, không phải dán tại hấn trái về sau, chính là một cái ghim ngựa đã đến hấn phải sau.

Tiên Vu Báo tức giận ngoài, không dám lung tung vung đao, vung lên đao tỵ là sử dụng hết một chiêu cuối cùng rồi. Dùng Lôi Thanh hiện tại chiếm cứ vị trí, một khi hấn triển khai không ngớt không dứt thế công, chính mình tỵ bại nhiều thắng ít rồi.

Kể từ đó, một hồi nguyên vốn hấn nên người tới ta đi, rất náo nhiệt giao kích, biến thành thuật cưỡi ngựa độ sức. Tiên Vu Báo tại thuật cưỡi ngựa phương diện, hiển nhiên cũng là phi thường xuất sắc. Cái gì ghim ngựa gấp ngừng, đột trái đột phải, lúc tri hoãn lúc nhanh, thể hiện ra hấn một thân tình xảo mà xinh đẹp thuật cưỡi ngựa, cùng với hấn và hoàng phiêu chiến mã tâm đó gần như tại tâm linh tương thông tổ chất.

Có thể Lôi Thanh cũng là từ nhỏ cưỡi ngựa, lại gia đình có tiếng là học giỏi sâu xa, các loại thuật cưỡi ngựa là hấn yêu nhất. Nhưng hấn giờ phút này ưu thế lớn nhất còn tại ở Ô Chuy xuất sắc.

Đây chính là một thốt yêu nghiệt chiến mã, Nhật Hành Thiên Lý không nói chơi. Hơn nữa Hắc Thiết cấp chiến mã, vốn là trí tuệ không phải là nông cạn rồi, chỉ cần là hấn tán thành chủ nhân, phối hợp lại uy lực tăng gấp đôi.

Tiên Vu Báo khổ ép, mặc kệ hấn như thế nào ngự Mã Đằng chuyển gãy tránh, cũng khó có thể tranh thủ đã có lợi vị trí. Ngẫu nhiên có thể chiếm cứ đến thoáng một phát, lại cân nhắc lấy không dám dùng mất một chiêu cuối cùng.

Về phần muốn kéo ra khoảng cách, đó là nghĩ cũng đừng nghĩ. Ô Chuy tốc độ, tuyệt đối ở đẳng kia thất ngựa lông vàng đốm trắng phía trên.

Nhưng Lôi Thanh cũng khó thụ, tên kia không chịu ra một chiêu cuối cùng, mà chính mình cứ việc dựa vào tải trọng nhẹ, cùng chiến mã ưu tú. Nhiều lần chiến đấu đến tiền cơ, lại khô bức không thể ra tay.

Chung quanh người đang xem cuộc chiến, tuy nhiên sợ hãi thán phục tại hai người thuật cưỡi ngựa xuất chúng, độ sức phấn khích lộ ra, giống như là sách giáo khoa. Nhưng mọi người muốn nhìn chính là vật lộn thịt đổ máu. Đối với Tiên Vu Báo cách làm, đó là hư âm thanh một mảnh.

Lý Bảo Bảo gọi nhất hăng say, lôi kéo Tả Thiên Thiên, dọc theo võ đài đám người đứng ngoài xem loạn truy. Trào phúng chửi bậy nói: "Tiên Vu Báo, thổ báo tử, người còn có gan hay không rồi, người còn có phải hay không cái nam nhân? Có loại trở về đầu chém một đao a."

Cái này phải thay đổi làm Lý Bảo Bảo tại Lý gia thời điểm, tuyệt đối không phải lần này bộ dáng. Khi đó nàng, thể nhưng mà cái đoạn trang hiển thực, thông minh nhu thuận, rồi lại khôn khéo giỏi giang nữ tử.

Lúc này thời điểm nàng, ngược lại thật sự như là cái loại này bị đè nén quá lâu, thành thất thoát cương con ngựa hoang. Dù sao người chung quanh đều tại la to, động nói tục mắng chửi người.

Huống chi, tại đây nóng bỏng cuồng bạo hào khí, cũng là làm cho nàng triệt để thả.

"Thiên Thiên, cái này thổ báo tử thật sự quá không có loại rồi, cho hấn đến một nỏ."

Tả Thiên Thiên về mặt hắc tuyến.

...

Hí hí hí~

Bỗng nhiên, ngựa lông vàng đốm trắng thê thảm đau đớn tê kêu lên. Móng trước vừa nhấc, đột nhiên thẳng lên thân, chênh lệch chút ít đem Tiên Vu Báo đánh xuống đi. Chỉ thấy được ngựa lông vàng đốm trắng trên móng đất, nhiều hơn một cái miệng vết thương.

Cũng không phải Lôi Thanh trái với điều ước xuất thủ trước, mà là Ô Chuy cũng thật sự nhịn không được đối thủ bọn hèn nhát quá mức. Thừa dịp đối phương chơi tật tri hoãn khó liệu chiêu số lúc, chờ đợi một cơ hội, một ngụm cắn lấy ngựa lông vàng đốm trắng trên móng đất.

"Ô Chuy, làm tốt lắm, cắn chết nó, cắn. Đá, đúng, đá nó."

Tả Thiên Thiên thấy Lý Bảo Bảo phảng phất thật sự quá hưng phấn, không thể làm gì trắng nhọt mắt, mắt đi Bảo Bảo tỷ hay vẫn là đường đường chính chính thiên kim đại tiểu thư đây này. Một diên, so với ai khác đều diên.

Chẳng lẽ lại, khắp thiên hạ thiên kim đại tiểu thư đều là điên cuồng như vậy hay sao?

Bất quá Ô Chuy cũng đích thật là nỗi con điên tính, đuổi theo ngựa lông vàng đốm trắng lại cắn lại truy. Tuy nói cái kia ngựa lông vàng đốm trắng cũng là kiệt lực phản kích, tỷ như mân mê móng sau từ sau này đạp các loại, có thể cuối cùng nan địch Ô Chuy cái này con yêu thú. Một hồi người với người đạp sức, biến thành lưỡng con ngựa ở giữa tranh đấu.

Tiên Vu Báo cái kia trong lòng phiền muộn a, tiểu tử kia dường chính là mã hay vẫn là đầu dã thú à? Nếu là lại như vậy xuống dưới, người yêu của mình câu sợ là sẽ phải bị hành hạ chết. Roi vào đường cùng, hẳn chỉ phải tìm cái không tính quá cơ hội tốt, quay đầu chém ra một đao.

Khuyết thiếu lập tức nhanh chóng chạy nước rút gia trì, cán dài đại đao tốc độ đánh lực lượng thật sự có thể lo. Lôi Thanh con mắt sáng ngời, thò ra ngân thương một đón đỡ, chống đỡ trường đao.

Ba chiêu đã qua, Lôi Thanh cao cao giơ lên ba ngón tay đầu.

"Hồng hồng hồng ~ "

Vỗ dài liền bên trên, lập tức bạo phát khỏi một hồi bạo rống tiếng hoan hô. Tròng diện đã nặng nề ôn chuyện rồi. Ba chiêu đã qua, liền sẽ lập tức triển khai ** rồi. Quan trọng nhất là, Lôi Thanh vừa rồi đuổi ra ngón tay đầu bộ dạng, quá kiêu ngạo, quá đẹp trai xuất sắc rồi.

Ba chiêu, hai cái giống nhau cấp bậc cường giả một mình đấu, thật sự lại dễ cho ba chiêu. Hung hăng can quấy, thật sự quá kiêu ngạo rồi. Nhưng là, người ta cũng có hung hăng can quấy tiền vốn a.

Nguyên lai một ít đem Lôi Thanh cho rằng không biết tự lượng sức mình đồ ngốc người, trong nội tâm cũng ảm ảm đối với Lôi Thanh đã có chút ít bội phục.

Hoàn toàn chính xác, Lôi Thanh là ở có ý đùa bỡn chơi cùng hù người, thể hiện ra chính mình phong thái cùng thực lực. Bởi vì hẳn biết rõ, tại cái gì một chi trong quân đội, đều có chút bài ngoại tâm lý cùng coi rẻ mới lòng người.

Chỉ có thể hiện ra sự cường đại của mình, phong cách, cùng với mị lực. Mới có thể nhanh chóng dung nhập đến cái này tập trong cơ thể, bị người tiếp nhận, được người sùng bái. Thật sự rõ ràng hợp lý thành người một nhà.

Lôi Thanh đối với chính mình gia nhập Thiết Kỵ Đoàn sau phát triển rất có kỳ vọng. Tại thiên hạ này, chính thức nếu muốn trở thành một phương bá chủ, cũng không phải là gần kề dựa vào cá nhân vũ lực xuất chúng là được.

Vũ lực, danh vọng, mị lực, đợi một chút thiếu một thứ cũng không được.

Thiên hạ này, chính là một cái sân khấu. Muốn muốn trở thành tên, muốn muốn được nhiều người ủng hộ, phải tại đây trên võ đài thỏa thích thể hiện ra chính mình phong thái đến. Lôi Thanh tin tưởng, sau trận chiến này, chính mình rất nhanh sẽ tại Thiết Kỵ Đoàn nội thắng bằng gót chân.

Mà ở trong đó, tự là mình giương buồm một cái khởi điểm.

"Rống!" Ba chiêu đã qua, Lôi Thanh lại không nương tay. Dừng thương làm đao, ngân thương nhô lên cao xẹt qua, Lôi Âm long long gian, đương nhiên đó là một chiêu Bá khí phi phạm sấm sét giữa trời quang.

Nhưng Tiên Vu Báo cũng không phải cái gì dễ dàng thể hệ, đầu khí thiếu đốt đến mức tận cùng, quanh thân phảng phất phủ thêm một tầng nhân nhật Hỏa Diễm. Giống như là một Liệt Hỏa bên trong đi ra Kim Cương.

Cán dài đại đao đánh trúng, trên thân đao phụ lên một cỗ Liệt Hỏa. Đánh lui trường thương về sau, thể không giảm hướng Lôi Thanh trên cổ cắt đi.

"Tối tốt!" Thấy Tiên Vu Báo như thế ương ngạnh, Lôi Thanh không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Chiến ý tại trong lồng ngực ập ập không thôi. Cảm giác một cỗ kinh khí, thẳng tại trong lồng ngực qua lại ập ập, huyết dịch, sôi trào.

Trường thương màu bạc, tại Lôi Thanh ngự sử phía dưới, tuôn ra liên tiếp ánh lửa bập bùng, không chút nào trốn không tránh, đem Tiên Vu Báo nửa người trên toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Điên rồi ~

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cầm Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Thắng lợi cùng hoan hô

Chương 103: Thắng lợi cùng hoan hô

Đồng quy vu tận, vậy mà là đồng quy vu tận chiêu số.

Võ đài bên cạnh tất cả mọi người, tiếng hoan hô im bất mà dừng. Trong khoảnh khắc đó, khí tức đã toàn bộ ngừng lại, phảng phất đã quên mất cái gì gọi là hô hấp. Nguyên một đám, toàn thân cơ bắp cùng thần kinh, cũng đều căng cứng lấy. Điện cuồng, thật sự là quá điên cuồng, ra tay là một chiêu đồng quy vu tận đầu pháp. .

Là liên Hạ Hầu Hoàn cùng Tần Uy, đều là trong mắt tinh quang lóe lên, lão thần khắp nơi biểu lộ cứng lại rồi. Như thế nào cũng không nghĩ ra, Lôi Thanh đầu pháp thật không ngờ điên cuồng, đây chẳng qua là đang quyết đấu, mà không phải cuộc chiến sinh tử. Bọn hắn có tính ra tay ngăn cản, nhưng như vậy khoảng cách xa, liên Thánh giai cường giả cũng khó khăn cứu được.

Lý Bảo Bảo cùng Tà Thiên Thiên, các loại xinh đẹp con mắt tròn lên, tâm đều nhanh muốn sụp đổ cổ họng rồi. Tuy nhiên các nàng đều tinh tường, Lôi Thanh chiến đấu từ trước đến nay dốc sức liều mạng, nhưng, nhưng đây là...

Ai cũng biết, nếu như hai người này ai cũng không thu tay phòng ngự, chỉ sợ sẽ là một cái lưỡng bại câu thương, đồng quy với tận kết cục.

Nhưng trong nội tâm khó chịu nhất, phải kể tới Tiên Vu Báo rồi. Hắn đoán chắc nếu như Lôi Thanh hồi phòng, chính mình sẽ gặp có liên tiếp chiêu số, đưa hắn đề nặng đánh, đến lúc đó cũng có thể vì chính mình hòa nhau một thành. Có thể tên kia, điên rồi sao? Hắn là đang ép ta hồi phòng sao?

Tiên Vu Báo trái tim kinh hoàng, thấy được Lôi Thanh xích lửa trên thân, cơ bắp bộc phát, ánh mắt cùng biểu lộ, tràn đầy phấn khởi cùng điên cuồng.

Cơ hồ là tại đây tốc độ ánh sáng trong nháy mắt, Tiên Vu Báo tự hiểu rõ, thắng này tự là cái tên điên, hắn có thể dám đánh cuộc, Lôi Thanh tuyệt đối sẽ không hồi phòng. Tiên Vu Báo cũng không muốn chết, càng không muốn cùng Lôi Thanh cái này tên điên đồng quy vu tận.

Trong nội tâm bị thương tức giận mắng một câu, tên điên a tên điên. Không thể không thủ đoạn run lên, đem cán dài đại đao trở về trên choker đi, vung vẩy ra một đạo hòa hồng sắc đao ảnh.

Không phải không thừa nhận, Tiên Vu Báo nếu không tu vi cao thâm, đao pháp cũng có chút tinh xảo. Tại đây cực độ bất lợi dưới tình huống, vậy mà có thể đem rất nặng cán dài đại đao múa đến kín không kẽ hở, keng keng keng hóa giải mất Lôi Thanh sấm sét vang dội. Có thể thấy được, Tiên Vu Báo thực sự không phải là chỉ dựa vào lực lượng ăn com người.

Tia chớp đâm vào trong cơ thể hắn tê dại, cùng với Lôi Thanh cũng là lực lượng không nhỏ, chấn đắc hắn cả đầu cánh tay đều đã bắt đầu run lên. Hơn nữa hắn bị buộc bắt buộc dĩ vãng hồi phòng, mặc dù là miễn cưỡng chặn Lôi Thanh thế công, người cười ngửa thân cái giá đỡ, cũng là trở nên không quá vững chắc, lưng lay sắp đổ rồi.

Dùng thực lực của hắn cùng kinh nghiệm, chỉ cần hơi chút cho chút ít hắn thời gian cùng không gian, hắn liền có thể nhẹ nhõm rất nhanh điều chỉnh tới. Có thể Lôi Thanh, lại làm sao có thể cho hắn điều chỉnh cơ hội?

Lúc này, lại là quát lên một tiếng lớn, âm thanh như tiếng sấm, khí thế như cầu vồng. Ngăn thương uyển như du long múa, giữ ra liên tiếp như là như lưu tinh thương mạng, mưa to gió lớn tựa như hướng Tiên Vu Báo công tới.

Tiên Vu Báo duy nhất có thể làm một chuyện, tự là múa hắn cán dài đại đao dốc sức liều mạng đón đỡ.

Keng keng keng, trầm trọng thương đao tiếng va chạm, giống như là trống chiều chuông sớm trầm trọng xa xôi. Tuôn ra liên tiếp hóa hoa văng khắp nơi. Chiến mã không hề bay nhanh, mà là giúp nhau tại nguyên chỗ đi vòng vèo.

Chỉ là bảy tám cái hô hấp gian, Lôi Thanh liền công ra tám mươi chiêu. Mà Tiên Vu Báo, chỉ ven ven có chống đỡ trốn tránh chi lực, ở đâu còn có phản công chỗ trống? Bị triệt để chế trụ, không thở nổi.

"Hảo cường!" Võ đài bên cạnh, đã vây đầy hơn nghìn người, đều nhao nhao nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn chăm chú lên một màn này. Cái kia mới tới thanh niên, vậy mà có thể triệt để ngăn chặn Tiên Vu Báo!

"Rống!"

Lôi Thanh là càng chiến càng hăng, huyết, bùng nổ. Trong khí hải đấu khí, kéo dài rồi khỏi thân thể từng cái nơi héo lạnh, thiêu đốt lên, vì Lôi Thanh cung cấp lấy liên tục không ngừng sức bật. Lại để cho hắn chỉ cảm thấy, lồng ngực ở trong, coi như muốn văng tung tóe.

Như là một đầu tuyệt thế mãnh thú rống to một tiếng. Lôi Thanh xoay tay lại một thương hướng Tiên Vu Báo lồng ngực mà đi, một chữ Thiểm Điện Kiếm, dùng thương thi triển ra, uy lực không chút thua kém. Giống như là một đạo sao chổi, một đạo quang. Như vậy đẹp mắt, rồi lại làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Một phát này, phảng phất đã đem Lôi Thanh những ngày này đến lịch lãm rèn luyện, kinh nghiệm, phát triển. Cùng với hôm nay càng đánh càng hăng khí thế, hết thấy dung hợp đã đến cùng một chỗ.

Cũng là đã tới hán chiến lực cao nhất thể hiện.

Tiên Vu Báo trường đao đã khó có thể hồi phòng, đối mặt cái kia tràn đầy sáng lạn mà tử vong khí tức một chiêu, Tiên Vu Báo chỉ cảm thấy cảm nhận được tánh mạng vẫn lạc nguy hiểm, toàn thân da gà đều nổi lên.

Bất quá, Tiên Vu Báo cũng là cường giả, đồng dạng trải qua rất nhiều lần chiến đấu, cùng với sinh tử ma luyện. Lúc này thời khắc mấu chốt, hán như trước có thể bình tĩnh tảo. Phái đao trong tay khó có thể hồi phòng đón đỡ dưới tình huống, hán như thiểm điện vươn tay trái, học Lôi Thanh thi triển ra một chiêu cầm nã thủ. Ý đồ bắt lấy cái chuỗi thương, giảm bớt trùng kích lực thắng được một mạng.

Nhưng hán hay vẫn là xem thường Lôi Thanh, cái kia bá đạo cường thế, phảng phất chưa từng có từ trước đến nay chiêu số, dĩ nhiên là một chiêu hư chiêu. Mũi thương đi, vậy mà như cùng một cái Du Long hướng lên bay lượn, lướt qua Tiên Vu Báo đỉnh đầu về sau, im bất mà dừng.

Ngân thương báng thương, rung động bỗng nhúc nhích. Trong giây lát, cái kia cán ngân thương đón đầu hướng phía dưới bổ tới, xen lẫn long long Lôi Âm cùng tia chớp.

Lôi Thanh vậy mà dùng một chữ tia chớp với tư cách hư chiêu, dính liền một cái sấm sét giữa trời quang.

Vốn là ở vào phi thường bất lợi dưới tình huống Tiên Vu Báo, đã muốn tránh cũng không được, tránh cũng không thể tránh. Duy nhất có thể làm, tựu là nghiêng thân thể, miễn cho bị hán một cây đánh vào trên đầu.

"Ba" được một tiếng trọng tiếng nổ, ngân thương báng thương trùng trùng điệp điệp bổ trúng Tiên Vu Báo bả vai. Dùng hán xuất sắc lực phòng ngự, như cũ là đánh cho hán xương bả vai cơ hồ chấn vỡ, thống khổ dị thường, hơn phân nửa thân thể đã tê liệt.

Báng thương lại là hướng phải hất lên, trong giây lát lại hướng Tiên Vu Báo cây roi quét, không lưu tình chút nào vô cùng quét ngang tại hán trên cánh tay. Vốn là bất ổn thân cái giá đỡ, ở đầu chịu đựng được như thể trùng kích, một cái xoay người, bị quét xuống dưới ngựa.

Cánh tay cùng xương bả vai cũng đã gãy xương, nhưng Tiên Vu Báo như cũ là sắc mặt tái nhợt một cái Điều Tử xoay người đứng lên. Nhưng Lôi Thanh ngân thương mũi thương, đã chỉ đã đến cổ của hán bên trên, thương mang, giống như là một đầu độc xà lưỡi giống như, chống đỡ cái cổ trắng kiện của hán.

"Người thua." Lôi Thanh trên mặt hưng phấn cùng điên cuồng, thoáng qua tầm đó cũng đã thu liễm, ngữ khí trở nên lạnh nhạt tự nhiên.

Tiên Vu Báo sắc mặt trắng bệch, như thế nào cũng không có ngờ tới. Tại Lôi Thanh lại để cho chính mình sau ba chiêu, hay vẫn là thua. Trong lúc nhất thời, có chút không thể tiếp nhận, ngơ ngác đứng ở chỗ đó.

"Ngao ngao ngao ~" bốn phía đang xem cuộc chiến binh tướng nhóm, nhao nhao bạo gào thét thổ lộ lấy trong nội tâm vẻ này từ làm cho người rung động vì sợ mà tâm rung động cao ~ triều, thật nhiều người cũng đã trưởng đến cổ phát thô, sắc mặt đỏ lên rồi.

Vừa rồi hai người trận chiến ấy, quả nhiên là chiến đấu đến thập phần đặc sắc, thoải mái pháp phòng. Bất luận cái gì trong quân đội, thực lực cường đại người, đều sẽ phải chịu kính trọng cùng sùng bái. Bọn hán nguyện ý vì hán hoan hô, vì người thắng hoan hô.

Một mực đôi bàn tay trắng như phấn niết được thiết nhanh, tâm hồn thiếu nữ đều nhanh tóe ra yết hầu Lý Bảo Bảo, thấy Lôi Thanh rốt cục thắng. Toàn bộ thân thể mềm mại, thoáng cái buông lỏng xuống, hưng phấn mà xen lẫn lại để cho nội tâm của nàng cùng thân thể kể hết rung động vì sợ mà tâm rung động khoái cảm, từng đợt từng đợt xâm nhập lấy nàng. Làm cho nàng má phấn đỏ tươi như nước thủy triều, vì phát tiết kêu lên: "Thiếu tướng quân uy vũ, thiếu tướng quân uy vũ. Lôi Thanh, Lôi Thanh, Lôi Thanh. Ta yêu người chết mất. Mọi người cùng ta cùng một chỗ hô, Lôi Thanh, Lôi Thanh."

"Lôi Thanh! Lôi Thanh!"

Vốn là Lý Bảo Bảo bên cạnh cách đó không xa một ít các tướng sĩ, bắt đầu đi theo Lý Bảo Bảo hô lên. Ngay sau đó, giống như là một hồi lửa rừng gặp khô nguyên, nhanh chóng đốt.

Vì Lôi Thanh hò hét thanh âm, rất nhanh lửa rừng lửa cháy lan ra đồng cỏ giống như lan tràn đã đến toàn bộ võ đài. La lên Lôi Thanh, la lên thiếu tướng quân thanh âm. Trở nên càng ngày càng chính tề, hình như là Hải Triều, mãnh liệt mà đến, ừ càng thanh âm, giống như muốn đem cái này đại địa, đem cái kia thiên không, đều bị phá vỡ rồi.

Vừa rồi Lôi Thanh trận chiến ấy, lại để cho bọn hán sa vào đến hưng phấn cùng điên cuồng bên trong. Tùy theo hoan hô hò hét, thổ lộ lấy trong nội tâm cái kia cuồng cuồng bất an ừ động.

Lôi Thanh xích lỏa lấy trên thân, cỡi ngựa, đạp trên mảnh vụn bước, bắt đầu quán tràng mà đi. Giờ lên cao cao ngân thương, hướng võ đài chung quanh đem binh nhóm phát tay ý bảo.

Người thắng, có quyền tiếp nhận hoan hô cùng sùng bái.

"Hảo tiểu tử, quả nhiên không tệ." Hạ Hầu Hoàn lão hoài khai an ừ nở nụ cười, quay người đối với mặt không biểu tình Tần Uy nói: "Anh vợ, ta cái này chất nhi còn thấy qua mắt a? Sẽ không bôi nhọ các người thương thánh nhất mạch môn tông a?"

"Hừ, chờ người an bài tốt sự tình về sau, tựu lại để cho hán tới tìm ta." Tần Uy gánh vác lấy hai tay, xoay người rời đi. Mới đi vài bước, nhưng lại dừng lại bước chân: "Còn có, người không phong lưu uống thiếu niên ngôn luận, ta sẽ chi tiết nói cho tỷ tỷ."

"Này uy ~ ngươi không mang theo tuyệt tình như vậy à?" Hạ Hầu Hoàn vẻ mặt khó bức muốn đuổi theo đi, nhưng Tần Uy mấy cái động tác mau lẹ, liền biến mất rồi.

...

Lôi Thanh cười Ô Chuy, một đường du đi tới Tả Thiên Thiên cùng Lý Bảo Bảo trước người, đưa tay ra. Cái lúc này, Lý Bảo Bảo ngược lại nhẩn nhé, đôi má có chút đỏ hồng, cúi đầu giả vờ giả vịt chơi khởi ống tay áo đến.

Tả Thiên Thiên đương nhiên là không chút khách khí bắt được tay của hắn, Lôi Thanh nhẹ nhàng nhắc tới, liền đem nàng an trí tại mã phía sau lưng bên trên. Hai người loại này cười tự thế, đã sớm rất nhiều lần, ngược lại là quen thuộc. Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn nhĩ cũng là có chút ít đỏ lên, nhưng hơn nữa là bởi vì hưng phấn. Mới vừa rồi giúp lấy cùng một chỗ hò hét trợ uy, đã hoàn toàn phóng xuất ra tâm tình của nàng.

Thói quen, hai tay bóp chặt Lôi Thanh eo. Khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn dán tại hắn phía sau lưng bên trên: "Lôi ca ca, ngươi thật lợi hại, đánh cho cái kia thô bạo tử là không hề có lực hoàn thù."

Lý Bảo Bảo thấy thế, miệng đều giãn đến tít, hưng hăng dậm chân nói: "Thiên Thiên, trước mặt mọi người, sao có thể... A!"

Không đợi nàng nói xong, Lôi Thanh tự nhanh chóng cúi người mà xuống, trực tiếp ôm lấy nàng eo nhỏ, đem nàng bắt lên mã, mặt hướng phía trước, phía sau lưng theo tựa vào trong ngực của hắn.

"Lôi Thanh, ngươi thả ta ra." Lý Bảo Bảo khuôn mặt nắc cở là ửng đỏ một mảnh, tại trên lưng ngựa giầy dựa không thôi. Phía sau lưng không ngừng cọ lấy Lôi Thanh cái kia xích lửa trắng trơn lồng ngực.

Thấy Lôi Thanh ngang ngược đối phó nữ nhân một màn kia, võ đài chung quanh chúng tướng binh nhóm, lại là phát ra trận trận gầm rú. Bất quá, lúc này đây, nhưng lại xen lẫn rất nhiều không có hảo ý cười vang. Nhao nhao đối với Lôi Thanh quăng đi hăm dọa mà sùng bái ánh mắt.

Lôi Thanh ôm nàng eo, hướng trong ngực trùng trùng điệp điệp khẽ dựa, ghé vào nàng còn có chút tinh tế lông tơ óng ánh bên lỗ tai thấp giọng nói: "Lý Bảo Bảo, ngươi muốn tại giầy dựa ma sát, ** ta đây du hóa ~ đốt người, không cách nào điều khiển tự động đối với ngươi làm ra chút ít không bằng cảm thú sự tình đến, cũng đừng trách ta à?"

Bạn đang đọc truyện *Long Vũ Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.